

Caja
B-15

~~8-2 8-3 etc 6~~

GEOGRAPHIA NUBIENSIS, ID EST, ACCU-

ratissima totius Orbis

in septem climata divisi descriptio, continēs

praesertim

exactam universae Asiae et Africae

reumque in ijs hactenus incognitarum expli-

cationem.

RECENS EX ARABICO IN LATINUM VERSA.

GABRIELE SIONITA,

Syriacarum et Arabicarum literarum Professo-

re, atque interprete Regio et Joanne Hesroni-

ta eorumdem Regio interprete, Maxonitis.

Parisijs. Ex Typographia Hyceronimi Blageart, prope
Collegium Rhemense. = M. DC. XIX. Cum privilegio Regis.

Biblo. a la Lib. de S. Anton

J. P. Sanchez

Sobrinho

Ms. y costo la copia 350.

El original se traxo de Lisboa.

2.

ILLUSTRISSIMO VIRO D. D. ño GUILLELMO DUVAIR

Episcopo, et Comiti Lexoviensi Regi Christi-
anissimo à sacris Franciæ Sigillis.

Cum nos è longinqua terrarum regione advenas, blando ut solebat
caeteros omnes excepisset vultu, doctissimus ille, et nunquam satis lauda-
tus Jacobus Thuanus; Pro ea qua nobiscum familiaritate plerumque
usus est, inter varios de varijs rebus sermones hortabatur, ut Geographi-
am Arabicam, Romæ typis Mediceis editam, Latino idiomati, quod utri-
que nostrorum ore caderet, donaremus. Nos vixi tanti monitis, quæ manda-
ta potius credidimus, dum additis denuo stimulis opus illud percupide ef-
flagitare videretur, doctissimi Scaligeri, quem unice diligebat epistolis, ni-
potius illarum rerum addiscendarum studio illectus, quas enarrantibus
nobis, ex eo libro, cuius authorem esse Nubam deprehendimus, caetero-
rum Geographorum diligentiam, vel cum miraculo, superare intelligebat,
manum operi admoveere saepius conati. Illustrissimus vero Franciscus
Savariis Dominus. de Breves, cui non pauca debemus, quique nos Ro-
ma secum in Gallias, Legatione ad Pontificem Summum Paulum V.
functus, iussu Henrici Magni transvexerat, quos prae manibus ex
sua Bibliotheca Arabica Salomonis et Iovi atque adeo omnes Veteris
Testamenti Libros ab hinc trecentum annis Arabicè descriptos, habeba-
mus, iamque primo stylo à nobis Latine exactam extremam aut litu-
ram, aut manum desiderabant, ad umbilicum perducendos decreverat.
Sed dum utriusque satisfacere studebamus, neutri facere satis videbamus,
ideoque sedula cura, huic solae Geographiae incumbentes, eam tandem
multo cum sudore, diligentia, et vigilijs Latinam facram, typis, totius
Reipublicae litterariae beneficio, committere suasi, nostrorum laborum
fructus omnibus praegustandos exhibemus. Quis autem opus istud, quod

a nobis tanti ac tales Vixi ardentissimo desiderio exoptabant, non sit
grato animo Explexus? cum illud praesertim, res ad haec usque tempora
nobis incognitas, ac supra illud omne quod mirari solitum est mirabiles
contineat, multa quoque naturae secreta tanta indagare ac diligentia ob-
servata, ut nihil aut incauia omisum, aut oculis sagacibus non peru-
stratum, relictum videatur. Maximam certe lucem, ijs omnibus qui
longinquis peregrinationibus, aut naturae prodigijs ac thesauri dele-
tantur, adferet, Gallis praecipue, quibus hoc ab ipsa natura tributum
ut nihil tam arduum tamque periculosum videatur, quod non labori-
bus superare conentur, et audeant, tanto infracti animi contra res ad-
versas tenore, ut quoties audendi Dux auctor adfuerit, eorum virtuti utru-
que impetum, Orientis praecipue debitum credatur. Quas enim terras
gens ista non peragrat, quae emporia non adit, quae maria non trans-
fractat, quas nationes non cognoscit, quam linguam ignorat, quibus labo-
ribus impar, quae belli, quae pacis studia nescit, quid aliunde asporta-
tum non possidet, quid denique omnium rerum in Francorum ma-
nu, aut sub eorum imperio olim non fuit, vel eorum arma etiam nunc
non formidat?

De Europa ut nihil dicamus, quoniam illius quam longa atq;
laxa est, ubique accolae esse videntur Galli, sive milites sive etiam stue-
nui Duces, ac Principes, sive qui discendi cupiditate impulsus, quicquid in
Historicis minus explanatum, aut temporum mutatione obscurum, e lo-
corum aspectu, certiorum doctrinam appetunt, quis nescit Francos pas-
sim in Moscovia, Ungaria, Tartaria, Sinarum regno, Moluccis insulis,
Iava utraque reperiri, et per totam Asiam tamquam inter suos penates,
per Africam, Americam, Indias, et quicquid terrarum remotissimum
est, versari? Nimirum gens ista, prae caeteris nationibus bonarum arti-
um studio decita, et ex cultis inde moribus humano consortio aptissima
eruditorum virorum consuetudine tantopere delectatur, ut novarum ac mi-
randarum rerum addiscendi desiderio ardentissime inflammata, ex illo-
rum colloquio fructus uberrimos colligere, et speret et experiat. Neq;
enim vana est expectatio, nam si quis eorum qui sic peragraverint in pa-

tuam redeat, ita caeteris praestat, ut quoties de re quapiam sermo incidit, cum sententiam rogatus dixerit, cunctos auscultandi desiderio alliciat, quod ex ejus ore proferri oracula, tanquam Delpho apportata, credantur. At ne dum caeteros ita laudamus, te vix illustrissime, praetermittere videamur, quis non intellexit, aut vidit, quo diendi impetu, ac scribendi nitore, pari gloria et emulatione, linguam Gallicam non modo actionibus publicis, sed etiam editis omnium scientiarum genere excultissimis libris ad summum eloquentiae culmen everexis; qua humanitate, quamque benigno ~~summo~~ vultu eos omnes excipias, qui de summis negotiis tecum agunt, vel etiam illos qui in aliquod vitae aut fortunarum discrimen adducti, Regiam clementiam te adstipulante sollicitant.

Tantam recte in rebus omnibus animi moderationem licet inter caeteras naturae dotes numerare possis, credimus tamen summo opere aucta quod praecipuas Graeciae urbes ac regiones didicis, et eruditissimorum virorum colloquio ac familiaritate semper usus, ipsos tanti feceris, ut si vel graves Reipublicae curae, quibus incumbis permitterent, licet te nullae lateant scientiae, semper addiscendarum novarum, aut mirabilium rerum cupiditate, cum illis optares eloquentiam tuam exercere. Nos vero quoniam hujus momenti non sumus, ut tuo ~~obituro~~ otio, à sedula te pro Rege ac Regni sollicitudine audeamus recitare, hanc Nubae Geographiam, tuo dicatq; nomini vices nostras supplices offerimus, ut quotiescumque animum oblectare libuerit, notitia regionum longin quarum, istum Authorem qui mira diligentia eas descripsit, percurrere, et ab eo quidquid volueris perquirere possis. Is enim tam facili methodo orbem totum, Asiam praesertim atque Africam descripsit, ut quod ab ipso desiderare queas nihil reliquum fecerit. Praecipue vero ubi de Arabijs inquirit, nullas urbes, oppidula, castella, montes, flumina, fontes, puteos, hortos, diversoria, plantas innominata relinquit, ut vel saxis ipsis vocabulum dedisse deprehendatur. Insuper de incolarum moribus, vivendi ratione, utriusque temporis studiis, aut exercitiis, deque commercio ac lucris, deque auxi, argenti, metallorum, gemmarum lapidumque fodinis tali etiam diligentia scripsit, ut caeteris ad sua usque tempora scriptoribus palmam praecipuisse credatur.

Mirabamur quidem inter meditandum utriusque linguae com-

mutationem quo tempore res à se descriptas Nuba nos rex condiderat, quotque nu-
bes, aut aliorum nugas perspicacis ingenij sui radijs fugerat; Sed vix ac ne
vix quidem Lachaymas compressimus, ubi ad eas peruenimus regiones, Terram
Sandram ac Syriam, quas olim sceptro Gallico moderatas, Darnietam ad
Ludovico obsessam, et captam novexamus, tamque rebus omnibus abundan-
tes provincias, repetitis votis **LUDOVICO XIII.** iterum pacere optabamus.
Hoc si praepotenti Numini ita videretur, incolas ipsos efflagitare, Maroni-
tas exoptare, Christianos miseros exoptulare testes fuimus, ac nisi nostra scele-
ra obliuiscerentur, gloriam illam immortalem huiusce nominis Regi Franco-
rum debitam, pro ea qua exopta sacram ipsius Majestatem affecti sumus
mente, augurabamur. Tu igitur, **Vix Illustrissime**, hoc munusculum
grato accipias animo, nostri exopta te perpetui obsequij argumentum, la-
borumque istum, licet maximus fuerit, minimum esse putes, si cum illo
quem libenter tuo iussu subiremus appendere luberet, Nosque interima
dum majora audemus, fovere pergas, quibus favere non spernatus.

Vale. **Lutetiae Parisiorum.**

Anno salutis humanae **M. DC. XIX.**

Obsequentissimi ad omnia **Gabriel Sionita**
Syriacarum, et Arabicarum literarum Regius
Professor et Interpres, &

Ioannes Hesronita, eorumdem Regius In-
terpres, Maronitae.

Ad Lecto-

M

Ad Lectorem.

Excusationes hujusce, candido Lectori, pondus non leve, cum gravium Virorum in nos auctoritas, tum maxime nostrum in Republicae literariae commoda studium, suscipere nos impulere; Nam licet Opus hoc tam scribae inscitia quam topographi incuria mendis conspersum plurimis multis ante deprehendissemus, ac proinde fore ut magnum nobis fuisset negotium praevidissemus: ut ne tamen Amicorum suggestionibus, ac bono publico deesse videremur, labori nos accingimus, et Geographiam istam varijs iisque novis atque praestantissimis exuditionibus repositam ex arcanis Arabicae linguae involucribus in lucem explicare proposuimus. Nefas enim esse duximus ferre Scriptorum hunc Arabem tan luculentum, tam eruditum, et ut Casauboni verbis utamur, sane optimum ac dignum qui in vulgus nosceretur, tot saeculis ignotum manere. Scriptorum, inquam, cuius laudem eximiam vel inde colligere liceat, quod apud eruditissimos, nec unquam satis celebrandos Cardinalem Perronium, Jacobum Thuanum, Scaligerum, Casaubonum, felicitis memoriae viros, et Thomam Expenium in Academia Leidensi Arabicae linguae Professorem dignissimum sit, fueritque semper commendatissimus. Quis enim horum auctoritate praefati dignitatem maxima cum utilitate coniunctam aut ore pleno saepius non praedicavit, aut scriptis testatam non reliquit? Praeterea videbatur nobis iniquum non commune facere emolumentum certissimum, quod et Viri literatos ex ejusdem Auctoritatis plenissima circa regiones orientales narratione, et Arabicae linguae Studiosos ex ejus elegantissimo sermone Arabico percepturos esse noscebamus.

Igitur haec orbis descriptio, quam Arabs iste veterum more Geographorum in Climata septem divisit continet praecipue exactam totius Asiae Africaeque Regionum scilicet Europae hucusque non satis cognitarum explicationem. Verum de partibus Europae utpote Arabi ignotis (Hispaniam si demas, quam ipse, quoniam perlustraverat, ut innuit pag. 148. non minore quam modernus quisque praestare queat diligentia describit) brevem idem auctor tractatum contexit. In distantijs locorum assignandis quandoque maius, quandoque minus iusto spatium praefigit; sed nil mirum cum et alios Geographos longinquos atque peregrinos de regionibus agentes eandem culpam commisisse videa-

mus. Imò in multis temporibus potius rerum edari, quam Authoris vitio tale ex-
tribuendum est; tempus enim, ut affirmat Plinius, magnos errores compen-
tatione mensurae saepius patit, alibi mutato Provinciarum modo, alibi itine-
rum autris, et diminutis passibus: incubere mania tam longo aere; alibi
proferere ^{litora}: toxere se et fluminum aut coarctare flexus. Et cum ex
in Authore deformitatem, sua culpa vel temporum incuria exortam, cum vi-
deremus: et nomina locorum propria interdum penitus corrupta, alibi pu-
eris lectioni necessarijs omnino destituta aliisque id genus vitia scribae prius
dein typographi negligentia prolapsa perciperemus, aliquot ex praedictis nomi-
nibus proprijs caractere arabico exprimere maluimus, ne in re dubia te-
merariam ferremus sententiam. Restituimus, benevole Lector quae potuimus,
et labore diuturniore plura quidem restaurassemus: at quae Theologica-
rum rerum studia, quibus maxime operam navamus ab ijs nos avocant.
Tuum est in eorum cognitione, quae ob allatas difficultates nos effugerunt,
acquirenda ingenij acumen exercere. Centè quod ad Orientales plagas attinet,
nomina nisi fallimur omnia regionum in ijs contentarum Divini rumi-
atque aliorum librorum arabicorum admiriculo satis foeliter enucleavi-
mus. Regionum autem Europaearum appellationes non ita sedulo curavimus
quippe quarum noticiam facilius aliunde consequi valeas.

Illud autem non te effugiat, nempe Geographum istum in
distantijs locorum exprimendis, uti varijs mensurae generibus, ac praeser-
tim duobus, Statione scilicet et Cursu (reliqua enim sunt se ipsis nota). Hoc
qui cursum navis diurnum, seu navigationem diei, hoc est spatium centum
millium passuum explet, maritimum iter metitur: illa, nempe statione, ter-
restrem partitur viam. Quoniam tamen stationis vocabulum mensuram
certam nequaquam denotat, sed domicilia quaedam in quae propter habita-
tionem infrequentiam viatori necessario directendum: inde fit ut stationum
quae aliter diatae vocari possent, aliae alijs longiores sint, aliae breviores.
Et vero quae iustae sunt, XXV. mil. passuum, quae grandes pluribus, pauci-
oribus quae leves terminantur.

Cautum praeterea te volumus, Lector humane, caere Stra-
bes voce Peninsula: quo circa ne Texas inique si quando nomen insulae (quod

tamen raro eventuum exponens) peninsulis aptatum repereris.

Atque his de operis hujusce conditione breviter dictis consentaneum est, ut de ipsius Authoris aetate, religione, patria paucis etiam disseramus. Is ergo Geographus cujus nomen Originalis imperfectio nobis obscurum reddidit, sed alia fonte exemplaria cum scilicet numerus Philaxabum subcreverit, postea in lucem prodent scripsit Geographiam istam ante annos circiter quadringentos septuaginta. Nam Rogerius, quo in Sicilia regnante, disertis ait verbis Geographus hic Arabs parte ij. climatis iv. suum se librum condidisse, obiit ante anno 468. hoc est anno Dom. 1151. Intelligi autem debere Rogerium Primum utriusque Siciliae Regem, non Rogerium Secundum Tancredi filium, ut vult Casaubonus, aperte patet ex eodem Authore Arabe, qui ii. parte climatis iii. declarat eum esse Rogerium qui Tripolim Barbarorum, et insulam Caronam expugnavit; Scriptum vero legimus apud Cronios Tripolim insulam Melitam, aliasque regiones à Rogelio Primo victas et captas. Deinde cum Civitas Jerusalem capta sit à Christianis anno Dom. 1099. et custodita usque ad annum 1187. quo Salaadinus eam denuo sub Mostemanorum potestate redegit; cumque Geographus noster v. Parte climatis iii. aserat editum à se hoc opus quo tempore Jerusalem erat sub ditione Christianorum, qui fieri potest ut intelligat Rogerium II. quem scimus adolescentem obiisse, et quidem Tancredo Patre vivente obiisse anno Dom. 1194? Itaque pro certa temporum convenientia dicendum est Geographiam hanc scriptam fuisse sub Rogelio Primo, atque ita ante annos circiter quadringentos septuaginta.

Quod autem ad ejus religionem attinet etsi Casaubonus in notis, quas habuit in Epistolam B. Gregor. Nysseni ad Eustachiam, putavit eum fuisse professione Mahamedanum; pace tamen tanti viri videtur potius fuisse Christianus, ut satis declarant per multa ejus operis loca, in quibus Christum Redemptorem vocat Dominum et Beatiss. Virginem appellat Dominam Mariam ejus genitricem, ut v. parte climatis iij. ubi sic *وان كان بها الانبياء مصرور وان* واما دار بها الانبياء مصرور وان. Hoc est. Eam vero (nempe testudinem Templi Jerusalemiani) ornant undique per gyrum Picturae Prophetarum, Domini Christi, ac Dominae Mariae Matris ejus. Imò ibidem post multa loquens de agno Perexonorum sepulturae dicato Christum Servatorem

vocat absolute Dominum his verbis *وهي ارض الله* لذلك *Id est: Est*
que (videlicet apex ille) terra quam Dominus emit ad id, ut ~~scilicet~~ in
ea Peregrini humanentur. Quas loquendi formulas nunquam meminimus
^{legere} ~~invenisse~~ in libris Mahomedanorum qui titulum dominationis nulli creature
praeterquam Mahomedi tribuunt, et nihilominus eum nusquam vocant absolu-
te Dominum. At cum de Christo Domino mentionem faciunt, dicunt ~~الله~~
الله ~~الله~~ *الله* *Id est Isa sive JESUS cui pax.* Verum quoniam author
nostre librum non modo Christianis sed etiam Turcis communem esse cu-
prebat, professionem suam ex industria noluit aperire; Unde varijs in locis
cum Sancti alicujus meminit, non utitur voce Arabica, sed Italica (non e-
nim erat linguae Italicae ignarus, ut ex multis conjicimus) literis Arabicis
expressa, ut sensus illius Arabes lateat. Ita V. parte, climatis tertij
وهي الوادي السموي الا ودي ~~الله~~ *الله* ~~الله~~ *الله*
Et ad amnem qui vocatur Iordanis ecclesia magna creditur nominari
Sant id est sancti, Ioannis Sacra. Idemque alibi saepius.

Denique praedicti vni patriam conicere nequimus aliunde, nisi ex in-
itio IV. partis climatis I. ubi de Nili Nigrique fluviorum ortu differens habet
haec verba *الله* ~~الله~~ *الله* ~~الله~~ *الله* *Id est, Nilus Aegypti qui sciat patriam*
nostram; ex quo loco, ut ad rem nostram facit, sane sub ambiguo Casaubonus
opinatur Aegyptium fuisse hunc Arabem, nos tamen praefatis verbis pri-
mum diligentius ponderatis ex ijs deprehendimus aliquam indicari ab a-
uthore differentiam inter Aegyptum ac terram quam suam esse dicit; deinde
topographia Nubiae, quam Geographus idem ultra lineam aequinoctialem
protendi, et ejusdem Aegyptiaci Nili aquis priusquam Aegyptum ipsam irri-
gari docet, attente considerata, haud dubitante affirmamus fuisse illum
patriam Nubiensem. Approbavit facile nostram hanc opinionem hinc audi-
tis et nobiscum una examinatis rationibus Experius supra memoratus,
cujus prudentia atque exuditio, ut pondus non exiguum apud nos habet, ita
multum auctoritatis ex ejus sententia nostram habere volumus. Atque id
causae fuit, studiose Lector, cum Geographiam istam inscripserimus Nubiensem.
Tu interim quoquo modo se res habeat, Athonis hujus Arabis opus sane
perutile ne aspernare, nostroque labore diu fuisse. Vale.

1-
2-
3-
4-
5-
6-
7-
8-
9-
10-
11-
12-
13-
14-
15-
16-
17-
18-
19-
20-
21-
22-
23-
24-
25-
26-
27-
28-
29-
30-
31-
32-
33-
34-
35-
36-
37-
38-
39-
40-
41-
42-
43-
44-
45-
46-
47-
48-
49-
50-
51-
52-
53-
54-
55-
56-
57-
58-
59-
60-
61-
62-
63-
64-
65-
66-
67-
68-
69-
70-
71-
72-
73-
74-
75-
76-
77-
78-
79-
80-
81-
82-
83-
84-
85-
86-
87-
88-
89-
90-
91-
92-
93-
94-
95-
96-
97-
98-
99-
100-

LIBER RELAXATIONIS ANI- MI CURIOSI,

In quo describuntur Plagae, Terminum, Provinciae,
Insulae, Urbes Regionesque.

In nomine Dei misericordis, misericordis, in quo auxilium.

Laus Deo D^{no} creaturarum.

Legenti mihi librum, qui Curiosi animi relaxatio inscribitur, et
ejus sensum mentemque consideranti occurrit valde methodus ipsius. Sed
quoniam in illo multa sunt superflua saepeque repetita: et in Climatū
descriptione nonnulla omittuntur, alia pro libito adiunguntur: idcirco se-
legi ex eius sermone quae ad rem videbantur, quaeque ad Portus et Regiones
agnoscendas necessaria iudicavi. Quapropter potentissimi, ac Summi Dei,
quem unum et solum esse fateor, qui sufficientissimus, atque optimus Pro-
tector est, auxilium exposco.

Prologus in figuram terrae, qua vocatur Geographia.

Dicimus liquere ex opinionibus ex auditorum virorum, et optimorum
Philosophorum antiquorum terram esse rotundam globi instar, et aquam
esse illi contiguam, ei que inhaerentem; aquam vero aëre undequaque ambi-
ri: et ab aëre seivendum esse aliquid contiguum caelo Lunae, ob motum et
quietem sese contingentium: illud autem est ignis ambiens aërem, cuius
crassities pedentium fit minor usque ad utrumque polum ob tarditatem
motus partium utriusque adjacentium. Et quidem tam terra quam a-
qua, aëx, et ignis sunt in concavo caeli Lunae: et creaturae omnes su-
perficiem terrae occupant: et aëx attrahit quod in eorum corporibus
leve est, terraque similiter quod in eorundem creaturarum corpori-
bus grave est attrahit veluti magnes, qui ferrum ad se trahit.

Terra autem dividitur duas in partes linea Aequinocia-
li, ab Oriente ad Occidentem: atque haec linea est longitudo terrae, est

que maxima **linearum** omnium quae sunt in Sphaera: quemadmodum Zodiacus in caelo est linea omnium maxima. Et circumferentia caeli in loco ubi est linea Aequinoctialis est trecentorum sexaginta graduum; gradus autem est viginti quinque leucarum: leuca vero duodecim millium cubitorum; cubitus autem viginti quatuor digitorum: digitus autem sex granorum hordei compositorum seseque in ventre tangentium. Itaque circuitus terrae est centum millium millium, et triginta duorum millium millium cubitorum, leucarum vero undecim millium iuxta supputationem Indorum. Hermetes tamen mensuravit ambitum terrae, cuiuslibet partem constituit centum miliaria, ita ut secundum ipsius sententiam, terra ambitus sit viginti sex millium miliarium leucarum autem duodecim millium. Praeterea inter lineam Aequinoctialem et quemlibet e Polaris intercedit spatium nonaginta graduum. Ambitus quoque eiusdem, quoad latitudinem partem est mensurae. Verumtamen citra lineam Aequinoctialem non sunt habitationes in terra, nisi usque ad sexagesimum quartum gradum: reliquum terrae est peritus desertum, nulla que in eo reperitur habitatio propter vehementiam algoris et gelu: sed creaturae omnes sunt in septentrionali terrae parte; nam et plaga quoque meridionalis, nempe illa quae est supra lineam Aequinoctialem est deserta atque inhabitata praeter summo aestu et transitu solis, prope illam dum est in imo caelo suo, unde fit, ut aquae plagae huius exsiccetur, nullaque ibi habeantur animalia, neque gemina ob humiditatis penuriam: non enim esse possunt animalia et gemina nisi ubi fuerit aquae et humores. Terra praeterea est per se sphaerica, verum non habet perfectam rotunditatem: quia sunt in illa declivitates, suntque acclivitates, et aqua fluit in ipsa ab acclivi ad declivem.

Maxe (a) ambiens ambit mediam partem terrae ambitu continenti quasi zona, adeo ut media tantum pars terrae appareat, ac si esset, verbi causa, obum immeasum in aquam exatere contentam; nam eodem modo dimidia pars terrae est obruta mari; mare vero ambitur aëre, et aërem expellit illam, aut attrahit, uti praediximus.

Hanc autem plagam terrae habitatam diviserunt sapientes in climata septem, quorum unumquodque procedit occidentem ad orientem iuxta lineam Aequinoctialem. Non sunt tamen ista Climata lineae reales, sed

7
sed intellectuales astrologica scientia excogitatae. Et in singulis Climatibus re-
periuntur plures urbes, arces, pagi, atque populi inter se dissimiles: et in quolibet
climate sunt montes excelsi, et planities amplae, fontes, fluvijque currentes,
et stagna consistentia, fodinae, geminae, et animalia diversa, quae fere omnia
divino auxilio, atque robore inferius memorabimus. Distinguntur praedic-
ta septem Climate maximis septem, quae sinus appellantur, quorum sex sunt
continua, unum disjunctum, quod nulli parti praedictorum maximum iungitur.

(b). Unum ex his maximis, quae alunt terram habitataam, est mare Sin
et Indiae, et Sindae, et (c) Iaman; incipit autem à parti orientali tredecim
gradibus supra lineam aequinoctialem, cum qua porrigitur ad occiden-
tem. Atque in primis aluit Sin, deinde Indiam, tum Sindam, postremo
Iaman ex parte ipsius meridionali, devenitque usque ad (d) Bab, Almandab,
ibique terminatur ejus longitudo. Tota autem longitudo ipsius secundum
hoc spatium (uti accepimus à peritis viatoribus, et à nautis illud fulcantibus
et ab ijs, qui bella faciunt ab una regione in aliam ex mari Rubro ad Va-
cuac) est quatuor millium quingentarum leucarum. Sunt in hoc mari in-
sulae tan inhabitatae, quam desertae trecentae civitates; et infra mentio-
nem faciemus earum, quarum noticiam habere potuimus, quasque veritas
Historiarum confirmat.

Ab hoc mari Sin derivatur mare Vixide, estque Sinus Persis
et Obolae, progrediturque à meridie ad Aquilonem, declinat tamen paulif-
per ad occidentem, tenditque ad latus occidentale Sindae, et Mecran, et (e)
Kerman, et Persiae, pervenitque usque ad Okolam prope Abadam, ibique
terminatur; inde reflectuntur aquae ejus ad meridiem, transitque per
regiones (f) Albahrain, et terram Jannamae, extenditurque ad Omam, et
terram Segea de regionibus Jaman, atque illic iungitur mari Sin. Lon-
gitudo vero maris hujusce est quadringentarum quadraginta leucarum: et
in ipso sunt duo montes Obair, et Kosair. Profunditas ejus est à septuagin-
ta ulnis ad octoginta. Suntque in illo insulae tan habitatae, quam desertae,
novem, de quibus infra, Deo favente, mentionem faciemus. Ab hoc etiã
mari Sin derivatur mare Rubrum, habetque principium suum à Bab-
Almandab, ubi videlicet terminatur mare Indicum, progrediturque per
plagam septentrionalem, aliquanto cum flexu ad occidentem: attingit e-

(b) Est hoc mare quod dicitur Indicum et Arabicum ex quo emergit sinus Persicus. (c) Iaman est Arabia Felix. (d) i. e. Osium lucus hodie Bab-elmädel. (e) Kanamania (f) Duorum marium.

(b) Arabis
e Mare Ru-
brum
vocatux
Arabice
Aluam
(d) Anum
Regis

enim latus Occidentale Iaman, transique per regiones Fehame, et (b) Magiaz usque
ad Madiam, Ailan, et Tazan, donec perveniat ad Urbem (c) Calzem a qua sumit de-
nominationem. Tum revertitur eius aqua ad Meridiem, tenduntque ad latus Orien-
tale regionis Sayd, ad (d) Trun-abmalec: inde pergit ad Aishab, ad Insulam SavaKens ad
regionem Zaleph provincie Bariat, pervenitque ad Antiochiam, iungiturque mari
Indico. Longitudo eius maris est mille quadringentorum milliarium, et maior pars
profundi huius maris est vadosa, naufragium navibus inferens: quare nemo illud
audet sulcare, proter peritissimas nauas, qui vada eius optime noxunt, et vras at-
que canales bene callent. Suntque in isto mari quindecim Insule, de quibus sedulo
infra suo loco, Deo iuvante.

Secundum mare magnum, quod speciali nomine vocatur mare
Damascenum, trahit originem suam a mari Tenebroso, quod est ad plagam Occiden-
talem, habetque initium suum in Climate quarto, et ibi appellatur Mare vici,
quoniam ibi latitudo eius est decem et octo milliarium. Tendit autem Orientem ver-
sus, ad regiones Barbarorum, et partem Aquilonarem maris remotissimi, donec ve-
niat ad Occidentem medium, Africęque terram pertingat, usque ad flumen Axem, ad
terram Bancę, Lucię, et ~~terram~~ deserti Marachiz, ad terram Alexandrię, ad partem
Aquilonarem terrę Deserti, et terrę Palestinz, et totius Syrię, donec perveniat eptre-

(e) Nigro est
Solaimum

mitas ei ad (e) Sidiam, ubi terminatur. Inde reflectitur ad Occidentem, pergit que
ad duo maria nempe Constantinopolitanum, ad Insulam Peloponnesi, ad (a) Otranti-
um (ibique habet originem suam mare Venetorum) et ad maria Sicilię, ad Regionem
Romę, ad terram Samozę, et Naxbonę, transique prope montes Pyreneos, et tendit
ad partem Orientalem Andaluzię, ad mediam scilicet ipsius partem, que respicit
Auzurum, et terminatur ad Insulas, unde principium sumpserat. Longitudo hu-
ius maris Damasceni ab initio ipsius usque ad terminos, est mille centum tri-
ginta sex leucarum; continetur autem in illo in parte sexcentum, numeran-
do tam parvas, quam magnas, tam cultas, quam incultas, quas suo
loco referemus, Deo iuvante.

(a) Plinio
Hydruntis

(b) Gades

Ab hoc mari Damasceno excediuntur duo sinus;
Vnus Venetorum, qui incipit ab orientali latere Calabriae et terra Ro-
manorum prope urbem Otranti, tenditque ad septentrionem cum aliquan-
tulo flexu ad Occidentem, et transit per terram Bari ad maximam S.
Angeli: tum procedens in Occidentem attingit regionem Anconę quorundam
e

perueniat ad oras maximas Venetorum; et terminantur fines eius ad Aquile-
iam: indeque reuertuntur litora eius orientem versus ad regiones Croatiae,
et Dalmatiae, et Macedoniae, donec iungatur mari Damasceno, unde ceperat.
Longitudo huius maris ab initio ad extremum est mille ac centum millia-
riorum; continetque insulas quindecim, quarum septem sunt habitatae, reliquae
desertae ut suo loco dicetur.

Alteum mare, quod exceditur e mari Damasceno, appella-
tur Pontus, incipitque ab ea maris Damasceni parte, in qua est ostium Arax,
quo in loco latitudo faucium ipsius est quantum eji potest sagitta: transiitque
per Arban, et attingit Constantinopolim, prope quam latitudo ipsius est quatuor
millium passuum: eodemque modo procedens spatio septaginta milliariorum, per-
uenit ad mare Pontum, ibique latitudo oris illius est sex millium passuum.
Hoc mare Pontus procedens in partem orientalem attingit ex latere me-
ridionali terram Hexachiae, et protenditur usque ad terram Astropolis,
ad litora Tropezondiae ad terram Ascalae, ad terram Laniae: et illic termi-
nantur extremitates huius maris, eo in loco, ubi sunt Chozaxi. Unde vertitur
littus eius ad Metreham, iungiturque regionibus Rufiae et regionibus Be-
gian, et ostio fluminis Daiahras, extenditurque ad ostium fluminis Danubij,
donec perueniat ad angustum os maris Constantinopolitani; et Constantipo-
polim alluens tendit ad regiones Macedoniae ab oriente, donec redeat ad lo-
cum, unde ceperat. Longitudo autem Ponti ab angustis faucibus usque ad
eum locum ubi definit, est mille trecentorum milliarium. Suntque in illo
sex insulae, quarum glorioso Deo iubante, suo loco meminimus.

Mare autem Giongiam et Dailem est ab omnibus praedictis mari-
bus omnino separatum et ingrediuntur in illud amnes per multi fontes
que continuo manantes. Iungitur huic mari ex parte occidentali regio Ad-
hexbigian et Dailem: ex parte vero meridionali regio Tabaxestan: ex parte
orientali terra Azzax: ex parte septentrionali terra Chozax. Longitudo e-
ius ex parte Chozax usque ad (a) Ain-Alamm est mille milliarium; la-
titudo vero ipsius a latere Giongiam usque ad ostium Ethel, sexcentorum
quinquaginta. Sunt que in ipso quatuor insulae, de quibus infra. Ad sin-
gula autem ex praedictis maribus iacent variae regiones atque popu-
li, quos postea singulatim referemus, favente Deo gloriosissimo. In his

(a) i. Fon-
tem mero-
tis.

etiam maxibus reperiantur pisces et animantia diversarum specierum, ali-
aque mina, de quibus suo loco, gloriosissimo Deo auxiliante praestante.

De climatibus. Prima pars climatis I.

Incipit Clima istud ex parte occidentis à maxi occidentali quod appellat
maxe tenebrarum, estque illud, ultraquod quid sit ignoratur. Suntque i-
bi in ipso duae insulae Perannes vocatae, à quibus cepit Ptolomaeus su-
mere longitudinem et latitudinem. Memorant autem in qualibet ex dic-
tis insulis centi statuam lapideam constructam et unamquamque sta-
tuam esse longitudinis centum cubitorum; et super quamlibet statuam
haberi simulacrum Aeneum retro manu innuens. Haec statuae sunt 6.
et una illarum uti fertur est idolum Cades, quae est ad occidentalem par-
tem Andalucae, et nemo novit ~~ulla~~ ullam esse habitationem ultra illas.

Estant in hac proposita climatis parte urbes Ulib, et Sala, Tocum
Dau, Bexisa, et Muxa. Omnesque hae regiones sunt de terra Mezaruae

(a) Nigronum: insula vero (a) Ulib in mari sita est non longe à litore: et in
est haec ipsa est celebris illa salina, praeterquam nulla alia, quod sciatur extat
insula fontassis illarum unaquaeque olimbes-
perides, dicunt, nunc in-
sulae ca-
pitis vixi
dis, dista-
tes 150. leu-
is fere ab-
ostio Nigri
fluvij qui
haec est Ni-
lus.
salina in tota Nigronum regione, sed ex ipsa disperisatur sal in om-
nes illas regiones eorum. Nam Tymbae ad hanc insulam venientes sa-
le sese onerant, indeque vela faciunt ad ostium Nili quod distat à pro-
dicta insula navigatione unius diei: per Nilum deinde perlustrant Salta,
Tocum, Bexisa, Hana, reliquasque regiones Vancax et Caucae, universam
que regionem Nigronum, qui ut plerimum non nisi ad ipsummet Nilum,
aut ad Flumen influens in Nilum degunt; reliqua terrae spacia Nilo u-
trunque adiacentia sunt solitudines desertae et peritus incultae in quibus in-
veniuntur quidem Aquationes: sed non reperitur in illis aqua nisi ad duos dies
ad quatuor, quinque, sex, atque duodecim; cuiusmodi est aditus Beneser quae est
in itinere quod ducit à Segelmassa ad Shana, ubi ad duos quatuordecim nulla re-
peritur aqua. Quapropter (b) commercibus ad hos aditus transeundos, aquam secum
deferunt in vasis, quae imponunt humeris camelorum; atque huic aditui multi
sunt alij similes in Nigronum regionibus, quarum terra, ut plerimum, est arena, quae
quia ventis agitatur, et huc atque illuc fertur, efficit ut nihil aquae inveniri possit.

Eodem istis regionibus maximo sunt quae obnoxiae, et idcirco incolae hujus primi cli-

climatis et secundi et aliquaxum partium tertij climatis prae vehementia caloris et solis ardore sunt nigri coloris et comae crispae; contra id quod accidit incolis sexti et septimi climatis. Ab insula Ulil ad urbem Sella sunt sexdecim stationes: Est autem ea urbs sita ad ripam Nili septentrionalem, est que urbs populosa, et ad ipsam conflunt Nixi; abundat optimis menibus, ejusque cives sunt fortes ac magnanimi; est autem sub ditione Regis Toxux, qui est rex potens, multos habens sexvos ac milites, necnon fortitudinem atque potentiam et justitiam non ignotam, regionem tutam, nullis timoribus subiectam; locus autem sedis ejus et Regio, in qua ipse moratur est urbs Toxux, quae ad australem Nilum partem sita est, et distat à Salla biduo, tan per Nilum quam itinere terrestri. Urbs ista Toxux est maior urbe Salla, et menibus affluentior: et remotiores occidentis incolae deferunt ad eam conchilia, et ovis, extrahuntque ex ipsa auxum et tibianum armillas. Cibus autem habitatorum Sale et Toxux est (a) dhona et pisces atque lactuina: pleraque ipsorum armilla sunt camelli et caprae; vestibus plebeorum est ex vellere et capita sua tegunt pileis laneis; vestibus vero nobilium indumenta gossipina cum palio. A praedictis urbibus Salla et Toxux ad Segelmassa est iter quadraginta dierum secundum incessum canabanna. Propinqua huic locus ex regionibus (b) Lemtunae solitudinis est Azca, distant autem ab invicem spacio 25. stationum et viatores deferunt seum aquam ad duas, quatuor, quinque, et sex dies. Eodem modo ab insula Ulil ad urbem Segelmassa sunt 40. sexu stationes incessu canabanna. Ab urbe Toxux ad urbem Berissa Nilo adiacentem ab oriente est intervallum 12. stationum. Urbs Berissa est parva, nec muris cincta, sed velut oppidum populosum: cives tamen ipsius sunt mercatores quoque orosum proficiscentes, suntque subditi Domino Toxux. Ex parte australi urbis Berissae iacet terra Lamlem, distatque ab invicem spacio 10. sexu dierum. Incolae Berissae, Salla, Toxux et Ganca invadunt regiones Lamlem et captivos ducentes ejus habitatores, sumuntque patriam rapientes, divendunt illos mercatoribus illac praetereuntibus: et mercatores deinde ducunt eos in partes universas.

(a) Senus millij ordinatio majoris.

(b) Lemtung.

xum una vocatur Malel altera Sau, et distant ab invicem itinere quatuor dierum.
Caxum incolæ (utiferaunt Pentes illarum partium) sunt Iudei, et etiam quidam
plerique infidelitatis atque ignorantiz tenebris suffulti. Cum habitatorum omnium
Regionis Samlem pervenit quis ad usum rationis nova innoxiter vultu ac tem-
poribus eius: habent enim hoc sibi in signum. Regiones omnes atque unicearum
Dominium ipsorum est seuus fumen, quoddam in ~~istis~~ Nilum influens. Intra re-
gam Samlem ad meridionem habitationem reperiri ullam ignoratur. Iungitur aut-
tem terra Samlem ex parte occidentali cum terra Meccanæ; ex orientali cum
terra Quancanæ; ex Aquilonari, cum terra **Phang**; ex meridionali, cum terra
Saxa, et populi illius utuntur lingua diversa ab idiomatibus gentium Meccanæ et
⁺Phang. Inter ⁺Perissam superius memoratam, et Phanam ad orientem, est iter duodecim
dierum. iacetque illa in media via, que ducit ad Urbem Salla, et Tocua. Similiter
ab Urbe Perissa ad Audophes habetur intervalum duodecim dierum: Est autem
Audophes **Q** septentrionale latus **Perissæ**.

In partibus Nigroorum nullae texnuntur fruges recentes, præter
Dactilos, qui agente Vaxetan solitudinis eò deferuntur è regionibus Segelmas-
sæ, aut regionibus Lab. Terram istam Nilus alluit ab oriente ad occidentem,
ibique ad ripas ipsius nascuntur arundines Indice, arbores ebeni, atque buxi,
salicum, et tamaxifi, arborumque similiarum sylvae latissime in quibus cubant
et habitant armenta eorum et ad quorum umbras ipsi recipiunt sese in
ardenti calore, estque vehementiore. In his sylvis reperiuntur leones camelo-
pardales, cervi, (a) debuth, lepores (b) mustela alve, atque histrices. In Nilo quo-
que sunt varia piscium tam parva quam magnæ molis genera, quibus ves-
cuntur plerique Nigroorum; captos enim pisces, qui quidem pinguedine, ac
magnitudine admodum præstant sale condunt ac reponunt. Maxima molula-
rum istarum regionum sunt arcus et sagittæ, in quibus existit præcipue
impetus illorum; utuntur etiam clavis, quas peculiari sciencia et mino ar-
tificio conficiunt ex ebeno; arcus vero et sagittas, necnon arcuum ~~et~~ fundas
conficiunt ex arundinibus Sianac. Fluvius ejusdem gentis edificia sunt ex
luto, et trabibus latis, longè enim raris apud ipsos inveniuntur. Eorum

(a) Vide Leonem Asiæ. lib. 9. pag. 382. text. debuth. Debuth est bellua nocturna cadaverum
que etiam exhumat avida.

(b) Species animalis è cuius pelle conficiunt præciosissimi atque pulcherrimi ~~et~~ athenores.

Corum ornatus est auicalam, oxana, et muremulae vitreae, atque (C) onyces ficti. Praedicta quaeque ad mores, cibum, potum, vestitum, et ornatum pertinentia sunt in usu apud praecipuam Nigroxum partem in tota ipsorum terra, cum eorum regio magno calore atque aestu ferueat. Si tamen qui degunt in urbibus ferunt capras, cucurbitas, et pepones, quae minam in magnitudinem cresunt apud illos. Non tanta est apud eosdem fauimenti neque leguminum copia, quanta dhoxa e qua vinum eliciunt ad bibendum. Preciosiores laucioresque carnes, quibus resuntur sunt pisces et carnes camelorum sicca.

U Secunda pars Climatis primi.

Urbes quae in hac secunda primi climatis parte continentur sunt Malel, et Ghana, Tixca, Maxava, Sacmana, Ghana, Reghebil, et Semegda. Ab urbe Malel ad magnam urbem Ghana sunt duodecim circiter stationes, per loca arenosa, et planities aridas. Ghana autem sunt duae urbes ad duo litora maris dulcis appositae, estque inter omnes Nigroxum regiones maxima, populosissima, et menibus opulentissima; et ad ipsam confuerunt sese mercatorum diuites non modo ex omnibus locis finitimi, verum etiam ex omnibus partibus occidentis ulterioris. Cuius Incolae sunt Morlemanni et Aeo ipsius (uti fertur) originem ducit ~~Ab~~ Saleh filio Abdalla filij Hasan, filij Horaim, filij Ali filij (a) Ubbi. Saleb: quae Rex absolutus, quibus obedientiam praestet Imperatori Morlemannorum Abbago. habet autem Palatium ad ripam Nili fontijne munimenta quoque structurae; Edes varijs Cellaribus, pueris atque fenestris vitreis ornatas, fuit vero edificatum praedictum Palatium anno ab hegira quingentesimo decimo. Cuius Regnum atque dominium confine est terra Vancaae superius memoratae, auri fodinarum copia, et prospera celeberrime. Quare ex certa relatione hominum occidentis remotioris ~~per~~ exploratum habetur esse in dicti Regis Cedibus laterem ex auro integrum, non factum, neque vltis e laboratum instrumentis sed diuina tantum opera perfectum creatum, ponderis tringenta librarum: qui tamen perforatus fuit et regio throno adaptatus in sedile. Et quidem res est singularissima nulli alij praeterquam illi concessa, qua ipse peculiarem praer omnibus Nigroxum regibus gloriam sibi conciliat.

(C) Vox arabica est Mocreat, id est Hoxerda, estque speciei quaedam orbiculorum permixtae mabexiei, nigro, alboque colore distinctorum, oculi se figuram referentium; vocatur autem eo nomine, quod is, qui illa in puluerem redacta comedit maxime, et hominibus horribilibus reseruit.

Est autem rex iste, ut fertur, omnium hominum iustissimus; et ex moribus, quos servat in agendo cum hominibus, et iustitia in illos exercenda, unus est, habere illum duces aliquot, qui quolibet mane equi aedes ejus adeunt. Florem autem ducum quilibet tympanum gestans, ad caput suum allidit, nec silet donec ad palatii portam deveniat: cumque duces omnes apud illum convenerint equum ipse conscendit, eosque praecedens lustrat plateas unbrs et suburbia. Tunc si quis fuerit oppressus aut molestia aliqua vexatus, offert se Regi, neque recedit à praesentia illius, donec sua causa decidatur. His peractis, suum in palatium revertitur, et duces omnes abscedunt. Florem pomeridianis cum solis ardor quieverit, equum denovo conscendit, et egreditur, septus undequaque militibus suis; tunc nemini patet ad illum aditus neque accessus. Bis igitur singulis diebus centis et statuta consuetudine equitat. Atque hoc de ejus iustitia notum est. Vestitus ejus est syndonis serica, qua se praevincit, aut (a) Borda qua se amicit: gestat faemoralia et sandalia coriacea in pedibus suis: equos conscendit. Ornamenta habet pulcherrima, et apparatus perfectum, quem diebus festis suis ante se portari iubet. habet praeterea signa plurima sub uno vexillo. Praecedunt illum elephantes camelopardales, et varia animantium genera quae in partibus Nigroorum reperuntur. Hi denique populi habent in Nilo cymbas fortis structurae, quibus exercent expiationem, et commercium inter utraque urbem. Indumenta vero gentis Ghanae sunt mantilia tegendis vexendis, vel pallia pro cuiusvis voluntate. Terra autem Ghanae iungitur à latere suo occidentali cum regionibus Mezarum, à orientali cum regionibus Vancarum, à septentrionali cum deserto latissimo inter Nigroorum, et Barbarorum terras interiecto, à meridionali iungitur terra infidelium, habitatorum scilicet Lamem et aliorum.

Ab urbe Ghana ad primos limites terrae Vancarum est iter octiduum: et haec terra Vancarum celeberrima est in praestantia et copia auri. Atque haec eadem est insula longitudinis trecentorum milliarium, centum et quinquaginta latitudinis, quam Nilus undequaque circumdat toto anni tempore. Adveniente vero mense Augusto et aestu gravescente, Niloque inundante, insula ista vel centum major pars illius aquis obruitur, manetque sepulta aquis quandiu Nilus terram inundare consuevit. At cum aquae decreverint, et Nilus in alveum festum colligere coepit, omnes qui sunt in regione Nigroorum degentes in insulis illis, redeunt in locum suum, et toto spacio dierum quibus decrevit Nilus terram

(a) Pallium, rigrum, quadratum quo se Arabes involvunt.

21

leviter effodiunt, et nullus eorum opera sua frustratur, sed quilibet pro dono Dei multum vel parvum auxilium invenit effodiendo. Postquam autem Nilus ad pristinos sese limites omnino receperit, vendunt quod reppererunt, atque inter sese mercantur; et quidem maior pars ejus auxilium à mercatoribus Vaxelan et à remotionibus occidentalibus, et suas in regiones illud ferentes, perhibent, et vidunt in nummos, ipsique mercantur, atque id quidem quotannis.

Ex urbibus autem terrae Vancanae est urbs Tixa magna et frequens populo, distatque à Ghana spatio sex dierum, via cursum Nili comitante. À Tixa ad urbem Maxasa habetur iter sex dierum. Et ab hac ad regiones Secmaxa sex sunt stationes. Ab urbe Secmaxa ad urbem Semagda est iter octo dierum. Urbs ista pulchra est atque elegans ad maris dulcis litus sita: distatque ab urbe Reghebil novem diebus. Ab urbe item Secmaxa ad praedictam urbem Reghebil meridiam versus est iter sex dierum. Urbs Reghebil est quoque ad litus maris dulcis, estque speciosae formae, ac mensurae, sita sub monte qui illi imminet à latere meridionali. Inter urbem Reghebil, ~~occidentem~~ versus, et urbem Ghana inest intervallum undecim stationum. Est autem Urbs Ghana ad ripam Nili, fonti circumseptis valle et frequenti robustoque populo culta. Ab hac item urbe ad urbem Ghana est iter undecim stationum in quibus rana est aqua. Omnes istae regiones paulo ante memoratae sunt sub ditione Domini Ghanae.

Textia pars climatis tertij. — fontè Primi

Civitates celeberrimae quae in hac tertij climatis parte continentur sunt civitas Kaugha, et Kucu, Tamalma, Zaghana, Matan Angimi, Nuabia et Tagua. Porro urbs Kaugha est ad litus septentrionale maris dulcis, è quo ejus incolae aquas hauriunt ad bibendum. Subiacet haec urbs dominio Vancanae: Nonnulli tamen Nigorum adscribunt illam dominio Kanem. Ceterum est urbs populosa absque metibus, mercatura, negotijs, et artibus incolarum usui necessarijs nobilis. Mulieres hujusce urbis magici praestigijs ita sunt praeditae, ut ipsis magia peculiari modo tribuatur: dicuntur enim esse in hac urbe peritissimae celeberrimae, et summae efficaciae. À Kaugha ad Semegondam, occidentem versus, intercedit spatium decem dierum. Item à Kaugha ad Ghana est iter fere mensis cum dimidio. Ab eadem Kaugha ad Damocha, mensis intervallum habetur. Ab eadem quoque ad Sabra, fere mensis. Rursus à Kaugha ad urbem Kucu sunt viginti stationes. Aquilonem versus camelorum incesu. Urbs autem KUCU est celeberrima apud Nigros, et magnitu-

dine praestans, sita ad ripam fluminis, quod effluens è parte septentrionali,
eam alluit, poturnaque praebet civibus illius; et licet sexant complures Nigri
hanc urbem Kucu sitam esse ad ripam (a) fluminis, alij collocent illam pro-
pè flumen influens in Nilum: verior tamen sententia est amnem istum
latis donec transeat Kucu per multos dies, ac tum difundere se in solitudine
per arenas et planities, non secus atque fluvius Euphrates in Mesopotamia, et
illuc mergi in lacus. Praeterea rex urbis Kucu est absolutus à nemine depen-
dens, habetque famulatum plurimum et dominium maximum, milites, ducesque
ornamenta, atque apparatus speciosos. Hi populi equos, et camelos conspiciunt,
suntque infensi, ac noxij gentibus sibi contemnis. Quod ad vestitum hujus
regionis attinet, plebei pellibus tegunt pudenda, mercatores vero induunt tuni-
cis, et vestibus, gestantque pileos in capite, et auxo se ornant. Procaces autem et
nobiliores amittuntur syndone, adeunt mercatores et versantur cum ijs, daty^e
illis mercatores per modum mutui. Nascitur haec in terra ~~quod~~ lignum quod serpen-
tinum nuncupatur ejusque proprietas est, ut si apponatur latibulo serpen-
tis statim egredietur serpens ad illud. Item qui tenet hujusmodi lignum, quot-
quot voluerit serpentes manu capiet absque ullo timore, quin potius in ijs cap-
tandis fortitudinem in se quamdam sentire sibi videbitur. Hujus tamen rei
veritas apud remotiores occidentis populos et Vaxelanitas est nunquam serpentes
accedere ad eum, qui lignum hoc manu tenuerit, aut collo gestaverit. Atque id
quidem notissimum est. Hoc lignum simile est Pixetho, contortum, sed ni-
gri coloris.

Urbis Kucu distat ab urbe Shama itinere mensis cum dimidio, ab urbe
vero Tamalma orientem versus stationibus quatuordecim. Urbis ista parva
est, de terra ^KCovax frequens populo sine mœnibus. À Tamalma ad urbem
Mathan, de terra Kanem duodecim sunt stationes: haec etiam parva est et ex-
tium usualium in ea exercebatur nulla, mercatores pauci: possident autem ejus in-
colae camelos et capras. Ab urbe Mathan ista ad urbem Angimi habetur iter
8. dierum: et haec quoque pertinet ad terram Kanem, estque admodum parva,
civibus non multis, atque his quidem abiecti animi, culta: Sunt autem confi-
nes Nubae ex parte orientali et triduo distant à Nilo, meridiem versus, et bi-
bunt aquas puteorum. Ab eadem Angimi ad urbem Zaghaxa est iter 6. dierum;
Zaghaxa autem multa possidet oppida, populisque frequentes: et circa eam

12

degit gens quaedam eorundem Zaghanitarum, qui civium camelos conduunt: et aliquot pauci momenti mexcatunas, nonnullasque artes exercent apud illos. Ipsi si militex aquas puteorum bibunt, comeduntque dhona, atque lacticiam, quibus valde abundant: contegunt se pellibus conditis et sunt Nigorum omnium velocissimi cursu. Ab urbe Zaghara ad Mathan est spatium 8. stationum, et in Mathan commoratur imperator, ac princeps illius, cuius milites, ut plurimum, nudi sunt sagittarij. Ab hac urbe Mathan ad urbem Taqua tredecim habentur stationes, et haec metropolis est regionis Taquitarum infidelium, nullam religionem colentium: Horum regio confinis est terrae Nubae et ad ipsos pertinet Somna civitas parva. Ferunt autem nonnulli, qui peragranunt urbes Kovax, Dominum Ialac, qui principatum suum habet a rege Nubae, abisse in urbem Somna, eamque combussisse, et funditus evertisse, ac rariis in partes dispersisse civas illius, et modo ipsam esse dixitam. Ab urbe Taqua ad hanc eandem sex sunt stationes. Et ab urbe Taqua ad urbem Nubiam, e qua nomen habet Nuba regio, et ex hac Nubite, stationes decem et octo.

Quarta pars climatis primi

In hac quarta primi climatis parte continetur regio Nubarum, pars Aethiopiae, et reliqua terra meridionalis Taquitarum, et pars regionum Nubae interioris. Celebratissimi loci, et urbes Memopolitanae in regionibus Nubarum sunt Cusa, Phalwa, Dancala, Ialac, et Sula. In terra vero Aethiopiae, Marcata, et Nugiophia. In terra denique Nubae interioris, et superiore parte Aegypti, urbes Aquam, et Amava, et Redini.

In hac eadem parte censitur separatio duorum Nilorum, videlicet Nili Aegypti, qui vocat dextram nostram fluens a Meridie in Aquilonem, cuius ad utrumque latus hinc sunt plerumque urbes Aegypti, aliquotque in insulis ipsius. Altera pars Nili fluit ab oriente ad ultimos Occidentis terminos, et secus ipsam Nili partem sunt omnes, aut certe plerumque Nigorum regiones.

Haec duo Nili partes excediuntur a monte Lung, qui est ultra lineam Aequinoctialem undecim gradibus. Nam Nilus originem in hoc monte habet a decem fontibus, quorum quinque confluent ad ingentem lacum, reliqui ex eodem monte labentes confluunt pariter in alterum magnum lacum. Tum ab unoquoque horum lacuum excediuntur tria flumina, quae tandem in unum concurrunt, efficiunt maximum lacum, secus quem est civitas Tumi nuncupata, etque urbs de populosa, et in ea venitur oxiza. Ad ripam huiusce lacus est etiam simulacrum quoddam manibus adpectus levatis, et fertur esse Mastah, in quem actum ita fuit, quod homo secessus esset. In praedicto lacu reperuntur pisces habentes capita volucrum similia cum

rostris, aliaque reptilia monstruosa. Lacus, in quem ~~flumina conflere praediximus~~ ~~montis autem~~
~~praedictus~~ est super lineam Equinoctialem constitutus, tangens illam. Inferiorem partem huius
usque lacus, in quem flumina conflere praediximus, ^{mons} ~~fontis~~ occupat, secans maiorem ipsius
partem: et extra lacum reserptens in partem septentrionalem cum aliquanto se-
du ad occidentem, trahit seuum unum Nili brachium quod pergit in plagas occidentales;
atque iste est Nilus Texae Nigrae, eique adiacent omnes fere ipsorum regiones.
Ad orientale eiusdem montis lacus effluit alterum Nili brachium, et in septentrionem ten-
dens alluit Terram Nubae, et regiones Texae Aegypti: dum in imma Texa Aegypti diuiditur
in quatuor partes, quarum tres influunt in mare Damascenum, quarta in lacum salum,
qui proximus est Alexandriae, distat enim ab illa spatio sex miliarium. **I**si autem lacus
non est mari coniunctus, nam provenit ex eluvie Nili, non tamen procul habet ab cais
maritimis; verum de his specialius infra vultolo, annuente Deo potentissimo et gloriosis-
simo. Ab radicibus montis Lunae, videlicet ab eo spatio, quod est inter flumina decem, et
lacus, fluens (Nilus) per septentrionem usque ad lacum maximum, conficit iter decem sta-
tionum, et latitudo, quae inter duos partes lacus intercipitur ab oriente in occidentem, est
sex stationum.

Tres sunt praeterea in praedicta Texa montes ab occasu ad ortum proteresi, quo-
rum primus monti Lunae proximus appellatur à Presbyteris Aegypti Mons Templi sacri.
Secundus huic vicinus, à septentrione vocatur ab ipsis Mons avari quod in eo reperiantur
aurifodinae. Tertius mons huic secundo proximus una cum Texa quam occupat vocatur
Texa serpentum: forunt enim incolae Texae illius esse ibi serpentes maximos, qui usque
pectu interficiunt. Extant etiam in eodem monte scorpiones magni uases, nigri coloris
illic necantes.

De regionibus Nubae superius memoratis est urbs Cusa interior, distatque ab urbe
Nubia itinere sex dierum: non longe distata est à Nilo, iacetque supra lineam Equinoctialem.
De Texa quoque Nubae est Ciuitas Thalac uetus ripam Nili infra urbem Damcala ad iter quin-
que dierum per eundem Nilum, ita: atque ita incolae Thalac proficiuntur in Texam Aegypti:
in Thalac vero, et Ialac interuenit spatium decem dierum itinere Texae: sed per Nilum de-
scendendo, brevior via. Longitudo autem regionis Nubae secundum litas Nili, est duorum mensium
et amplius. Similiter incolae Thalac, et Damcalae Cyribis Nilum subcantes descendunt ab urbe
Nubia ad urbem Ialac, quae iacet inter duo eiusdem Nili brachia. Porro Anaxiculus Nigro-
num, ubi à Ialac proceperunt usque ad montem Panadai, cum nequiant ulterius progredi ad
Texam Aegypti, redire coguntur. Causa vero eius impedimenti est quoniam Deus cuius nomen:
glorificatio creauit eum montem, et statuit partem, quae respicit regionem Nigro-
num, ad quam

13
quatam, alteram, quæ respicit Aegyptum, præruptam: et Nilus magno, atque horribili impetu
agit sese præcipitem deorsum inter saxosas, et acutas rupes. Iuxta postquam Nubium, aliorum-
que Nigrorum cymbæ ad ipsum Nilum locum appulerunt, prætereunt nequeunt propterea obstaculum
illud fatale: nec mensatores ad ventrem narium ad camelorum dosas merces suas conser-
tunt, et per desertum iter faciunt ad urbem Assuan, quæ ab hoc loco; monte scilicet isto, distat
spatio duodecim fere stationum, inceptu camelorum. Assuan prædicta licet sit et propugnaculum Nubæ,
crebra tamen inter se pugna exerceat.

Eadem quoque ratione Aegyptiorum narium non ascensunt per Ni-
lum nisi usque ad urbem Assuan tantum, quæ est terminus Sædis superioris; et quæ civitas præcæ,
populosa tamen, et frumento, atque omnibus leguminum generibus, frugibus, ac oleis plurimè abundat
dat bovinis, ovinis, et caprinis, aliisque canibus magis suavitatis, et pinguedinis, quæ ^{cunctis} ~~omnibus~~ diebus
vili pretio emuntur: vint prætereà in illa merces pluvium, quæ inde ad regiones Nubæ transferuntur.
In eius limites irant aliquando equi Nigrorum, qui vocantur Albanis, et dicuntur esse Ige-
ci, religionemque Chæriticam profiteri à diebus Coptitarum, ante episcopum Mosemaritanum decem-
tam; verum deficiunt à fide Christianorum, vult enim Iacobitæ. Hi vagantur per eas partes, quæ
sunt inter terram Bogæ, et terram Aethiopiæ, exveniunt usque ad regiones Nubæ. Sunt autem
semper vagi, nec unquam eodem consistunt in loco, non secus ac gens Lantum solitus
divinis in remotionibus occidentis partibus.

Ab orientali parte Assuan nullam habent Moslemâni
regionem contiguam præter montem Ollacqi, cuius ad radices stat vallis arida in-
aërosa; at si quis fodiat in monte, proximas invenit aquarum venas copiosè exumpetes.
Præfate in monte extant auræ, argentique fodinæ, ad quas concurrunt variis fossoribus.

Non procul ab urbe Assuan ad latus Nilum meridionale est etiam mons alius, cuius
radicibus extat fodinæ smaragdini in deserto ab ædificiis remoto. Nec reperitur in toto
terrarum orbe smaragdus aliunde quam ex hac fodinæ, quæ sanè fossoribus præfre-
quens est: ex hac enim eductus distrahitur postea in partes universas. At fodinæ su-
perius memorata, quæ est in terra Bogæ distat ab urbe Assuan quindecim dierum
itinere medio inter orientem et septentrionem. Assuan deinde habet ab occidente
conjunctam sibi Alwahat, quæ modo deserta est ac diruta, præterea vero temporibus ha-
bitata, et fontibus iniqua exat: et ad hæc usque tempora caruunt in illa quædam
arborum reliquæ et oppidorum destructorum atque inhabitabilium rudera. Si quis
pauit ex ea exierit ad terram Kovæ et Kellu deprehendit in terris illis multam
ta palmata, varia que ædificiorum vestigia. Memorat autem Haucali reperiri illic
hæcque tempora peccades, capraque quæ sylvestrem induta, natæ naturam,

homines fugiunt, et à venatoribus capiuntur ut reliquae belluae.

Maiores pars Aethiopiae protenditur inferius una cum terra Aegypti, et in illa ceantur quaedam edificiorum reliquias, equibus infusa, opulante Deo. Praeterea ab urbe Falac quae inter triginta stationum ad urbem Maxata parvam quidem et sine mœnibus, multis tamen instructam civibus, qui hordeo vescuntur, et fycibus, atque lacticiis quibus abundant: Ad hanc ingreditur mercatores ab urbe Zalegh, quae est versus mare Rubrum.

Quinta pars climatis primi.

Continet haec pars quinta climatis primi maiorem partem terrae (a) Habasciae, multasque regiones ipsius. Maxima autem inter eius urbes est Senbita, quae quidem populosa est, sed in solitudine ab habitationibus xerota: eius villae atque campi adiacent flumini, quod Habasciam secans influit in Nilum: (b) habet quoque ad ripas eius urbes Maxata, et Nagragha. Orius huius fluminis est ultra lineam aequinoctialem, in extremis finibus terrae habitatae, ex parte meridionali; fluitque inter occidentem et septentrionem donec attingat terram Nubae, ubi exoritur sese in brachium Nili, quod urbem Falac circumvallat uti supradiximus. Est autem fluvius iste magnus, latus, copiosus aquis tanto fluxu; ipsi quoque adiacent aedificia Aethiopum.

Errant autem plerique vulgares hoc flumen, opinantes ipsum esse Nilum: hoc in re sibi persuadentes, quod eluvionem, et incrementum atque decrementum, eodem huic tempore, quo Nilo accidere observent. At quamvis praedictas Nili qualitates in isto fluvio deprehendant eodem modo, et tempore, tamen falluntur non distinguentes hunc à Nilo. Nos tamen opinionem, videlicet fluvium hunc non esse Nilum, confirmant ea, quae traduntur in libris hac de re scriptis, quaeque memorantur de proprietatibus huius fluminis, fluvii, atque ingressu in Nilum prope urbem Falac. Memorat haec Ptolemeus Relusius in suo libro, qui de Geographia inscribitur: et Masan filius Almondex in libro mirabilium, ubi agit de fluminibus, deque origine, et in fluxu illorum.

Inter urbes Habasciae maximas est urbs Zalegh, et Namona, Cegent, et Bacta, usque ad contumina. Edificia epidorum Baxbar. Praedictarum urbium incolae vescuntur fycibus, quos capiunt: et lacticiis, atque leguminibus, quae defertur ex oppidis suis ad praedicti fluminis ripam cultis.

Civitas autem Nagragha parva est versus flumen locata: eius incolae agricultura vacant, vescuntur horrea et hordeum, annonam sibi ex his parant ipsaeque vescuntur. Inter hanc, et urbem Maxata superius commemoratam intercedit spatium sex dierum, versus flumine: adversa vero unda, plus decem, pro ratione virorum. Horum cymbae parvae sunt, nam lignorum penuria laborant. Citra duas urbes istas, ad plagam meridionalem

ionalem, nulla reperitur habitatio, nec quidquam notatu dignum. Vbi autem Nagiōgha distat 14
ab urbe Penbita stationibus octo, eademque distantia est inter Márcata, et Penbita. ~~Penbita~~
Poxā Penbita, ut supra retulimus, est in terra deserta, et eius incolę bibunt aquas
puteorum.

Civitas Zalegh sita est ad litus maris Salsi, quod iungitur mari Rubro; et
totum huiusce maris profundum ita plenum est brevibus usque ad (a) Bababmandab,
ut naues magnę nequeant illud sulcare, et si quando audeant parvas cymbę, illud
aggredi ventis abreptę, naufragium patientur. A Zalegh ad oras maximas Iaman
tres sunt cursus iustę mensurę. Zalegh autem episcopus licet claudatur limitibus,
celebris tamen est incolarum frequentia, et magno concursu navigantium: nam pleręque
naues maris (b) Calzem accedunt ad ipsam taxijs onustę mercibus, quas divendunt
in Athiopię regionibus, merces ex ijs atque argentum reportantes.

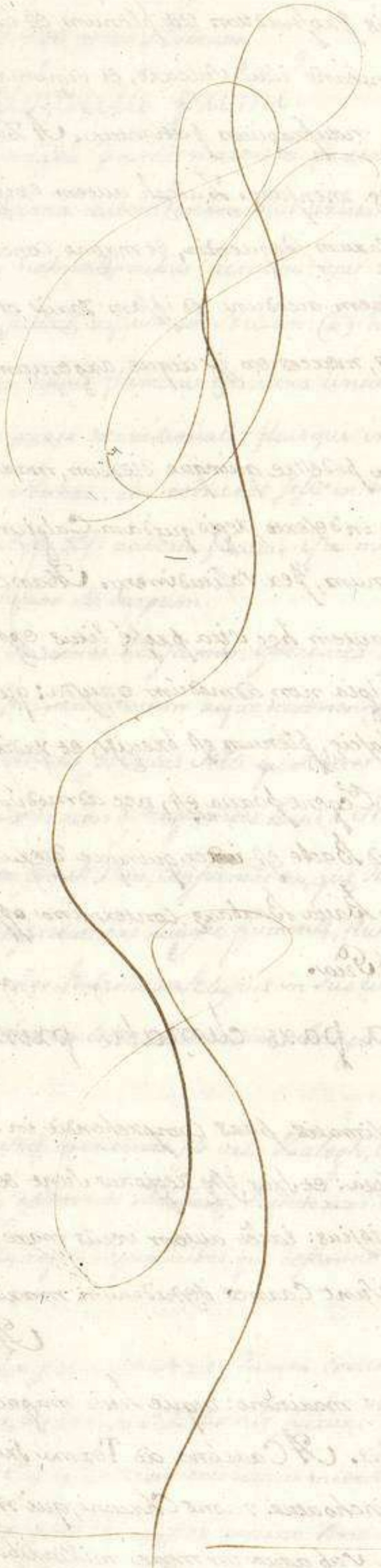
Ab hac urbe ad urbem
Mancóna habetur iter pedestre quinque dierum, maximum vero est brevius. Iacet
in regione huius urbis in deserto, regio quędam Calpium vocata, distantque ab invicem
spatio duodecim stationum, sex solitudinem. Mancóna ab Egent quatuordecim distat
itinere sexagesimi: est autem hæc urbs propę litus ex parte meridionali, et ad illam
confluunt parva navigia non admodum onusta: quoniam totum mare istud, qua parte
re respicit terram Habascię, plenum est brevibus, et vadis navigationem prohibentibus, ut
supra diximus. Vbi Egent parva est, nec admodum populosa, imo magna ex parte
deserta. Ab hac ad Bacte est iter quinque dierum. Et ab eadem ad octo dierum
spatium reperitur vbi Batta Barbarę contemino oppidis, quorum primum, nec qui-
dem longę ab illa est Dua.

Sexta pars climatis primi.

Sexta hæc primi climatis pars comprehendit in australi parte urbem Caxcóna,
et Maxca, atque Nogiā: et tres istę regiones sunt de terra Bárbarę, et ad has ter-
minatur dominiū ipsius: iacet autem viciis mare Iaman. Viciis cibis regentium
in oppidis Bárbarę, sunt Carnes desudinum maximarum.

Ab hac ad Caxcóna habetur spatium
duarum dierum itinere maximo: atque hinc magnus impendit mons in meridiona-
lem partem protensus. A Caxcóna ad Texma indui est interuallum, itinere item
maximo: et ab hac inchoatur mons Chacuni, qui mons habet septem exumpentia
capita, et extenditur sub aqua in mare millianibus quadraginta quator. Propę mon-

Este clavo no es coxnal sino equivo-
cacion al volver la hoja.

15
vis huiusce Capiti extant regiones quaedam paruae quasi pagi, et vocantur (a) *Alhauri*.
Ab hoc monte Chacuni ad *Marca*, via maris oras comitante, est interuallum trium mē-
suum cursum, via vero sexagesimi septem dierum spatium. Duabus Stationibus a *Mar-*
ca est flumen eodem quo *Nilus* fluvio decurrens, secus quod remanent millium. *Akhan-*
ca ad regionem *Nogia* secus mare collocatam dies est cum dimidia, itinere maritimo,
sexagesimi autem quatuordecim; *Nogia* vero est vicina *Bābarā* terra. Et ab eadem *Nogia* ad
Tabem Cannua paruum, et secus mare viam, habetur iter octo dierum. Ab hac ad
Bezonia oppidum magnum, et populosum sex dierum est iter. Atque et praedictae re-
gionis incolae comedunt ranas, serpentes, et alia id genus nausiosa, quoniam ab
esu natura abhorret humana. Huius tenus iungitur etiam regio *Tengitaxum*.
Item *Cannua* et *Bezonia* duae partes quarum incolae sunt infideles iunguntur re-
gionibus *Tengitaxum* prope littus maris *Salsi*. Regiones omnes memoratae pro-
spectant a septentrione terram *Taman*, e qua separantur sinus maris cu-
jus est ibi latitudo sexcentorum milliarum, alibi maior, aut minor, prout
eiusdem maris orae, vel per desertum panduntur, vel promontorijs restringuntur.

Comprehendit etiam haec pars ex ijs quae continentur in hoc mari, quatuor in-
sulas, quarum duae sunt ad plagam orientalem, in (a) *Siun-alhauri*, et una vo-
catur *Chantun* et altera *Maxtan*, de quibus infra suo loco Praefatio Deo iuba-
te: 3.^a est insula *Socotra*, e qua nominationem desumit *Aloe*, distans a litto-
re duobus cursums vento secundo; quam respicit ad terram *Taman* inter *Bez-*
batt et *Hasec*, de quibus etiam infra suo loco, Deo dante, una cum ijs quae de ipsis
sunt memoranda digna. Quarta insula vocatur *Zambela*, estque ad plagam hu-
iusce partis occidentalem, deserta quidem illa, sed arboribus referta: sunt in ea
montes spaciosi praerupti, rariisque animalium et belluarum rararum gene-
ra: est etiam in illa aquae scabellae influens in mare. Ad hanc insulam descendunt
aliquando seseque recipiunt qui ab itinere abeunt *Tamanitae*, aut nautae ma-
ris *Rubri*, vel *Habasae*. Huius opponitur ex adverso in maritimis oris *Taman*, cas-
tellum, quod dicitur *Hacan*.

Ab eadem insula ad montem *Mandab* est iter duorum cursumum. *Mandab* autem
mons est mari undique septus et aliorum pars eius meridiem respicit, protenditur
que ad septentrionem cum flexu minimo ad occidentem. Huius longitudo est duo-
decim sexcentis milliarum, et eius terga, qua parte respicit terram *Habasae*, ple-
num est cum brevibus tam insulis caeteris usque ad *Zalegh*, ad *Ecgent* ad *Bacte*, i-
ta ut mare istud nequeat ab hac parte ullo modo sulcari. Narrat autem au-

bon libri Mirabilium nullam prope morbem hunc navim transire ferreus con-
pactam clavis, quin ab illo attrahatur ac tali ratione detineatur ut liberari mi-
nime valeat. Porro mons praedictus Alandab extenditur per duas maritimas Tamaran
ut dicimus: nec possunt ulla ratione naves maris Rubri ascendentes ad Laman
eundo, aut revertendo illac proficere: quoniam mare, eo in loco adeo praestringitur,
ut percipiat quis amicum suum ab altera parte continentis Tamaran. Ceterum in tex-
to hujus montis antrum, in quod si quis ingrediatur, nunquam egreditur:
aut enim a foveis devoratur, aut certe in foveas cadit. Id vero nonnulli cum a-
nimadvertissent, transtulerunt se illo et antrum lapidibus ac cemento obstruxerunt,
quare nemo hoc tempore illud adit.

Insula vero Socotra est ampla limitibus mensura praestans, nitida et luxu, ferax
arborum et pleraque ipsius gemina sunt arbores Aloës. Atque hae Aloës superat
bonitate reliquas omnes, ut illam, quae colligitur in Hadramut de terra Tamaran; ~~in~~
~~in~~ in Segex, et alibi. Ca insula, ut dicimus, iungitur Sann a septentrionali, quam
occidentali parte cum terra Tamaran; imo numeratur inter regiones ejusdem terrae
Tamaran, et ad illam pertinet; Respondet autem illi ex latere regionum Zengica-
narum vbi Melinda et Mombasa. Perique vero incolae insulae Socotrae sunt Chri-
stiani, et eius rei causa est, quoniam cum Alexander viciniam reportasset de Re-
ge Persarum, et clavis eius insulas Indiae expugnasset, illius Indorum Regem interfe-
cisset (praecipit autem ejus Aristoteles mandaverat ei ut quaeeret insulam Aloës:
et ideo Alexander semper id habuit in animo propter sui praecipiti mandatum)
post captas (inquam) ac subiugatas insulas et Reges Indiarum reversus est per mare In-
dicum ad mare Laman et illis quoque devictis insulis pervenit ad insulam Socotram
in qua telluris praestantiam et aënis temperiem approbans scripsit ea de re ad
praecipitorem suum. Quo nuncio ad Aristotelem delato, respexit ad illum pro-
cipiens ei, ut expulsis ejus insulae habitatoribus Sycacos pro eis substituere, ipsaq;
curam committeret arboris Aloës tuenda, fovendaque cum propter plurimas, et
praestantissimas utilitates, tum quia non sunt perfecta medicamina absq; ipsa:
tum etiam ob utilitatem quam adfert omnibus gentibus quae illam solumunt, et
mexantur: tum demum quia est sua natura medicamen optimum, et utilis-
simum. Praestitit id Alexander et omnibus ejus incolis expulsis suffecit in illam
gentem Sycacam, cui mandavit custodiam, curam et plantationem Aloës arboris.
Folia hujus arboris leguntur mense Julio, tum ^{sucus} ~~sucus~~ ex eis elicitur et in ollis
aeneis aut alijs vase conseruitur, deinde in utribus reponitur, ac demum mense
Augusto soli evaporari efficcandus.

Infulae vero Chaatan et Mantan praedictae sunt in (a) Sium ~~Alhafise~~, e regi- 16
one terrae Segea, in qua nascitur thus. Et utraque harum insularum est habi-
tata; degit enim in ipsis natio quaedam Arabum qui diversis et antiquis utuntur
linguis. Arabibus hac nostra tempestate ignotis. Advenit saepius ad illos ~~Ambaxi~~
optimum quod emunt a mercatoribus illuc navigantibus. Exrahuntur ex
his insulis conchae testudinum, et Zailaan, genus etiam concharum et dorsa tes-
tudinum, ex quibus conficiunt sibi incolae Siaman paxosides ad labandum et
pingendum.

De regionibus autem Siaman hac in parte contentis est Mechlaf-Alherda,
Castellum seu maxè situm. (Arabes namque castellum vocant Mechlaf.) Cae-
terum Alherda est castellum parvum, et qui degunt in eo pauci vesuntur
cannibus, lactiniis, et dacrylis, angustam transigentes vitam. Ad hoc ad cas-
tellum Shalafeca quatuor habentur stationes itinere terrestri: Multi sunt hu-
jusce castelli habitatores; estque situm prope portum Labid, distatque à Labid 50.
passuum millibus. Porro civitas Labid est ingens et eju incolae divites et opu-
lenti, et ad eam conflunt mercatores plerumque de terra Stagia, Atakasiq et (b)
Metsa, ascendentes per naves Gioddæ. Athyopes quoque deferunt ad eam merces su-
as; et ex eadem educunt rarias aromatum, species et rafa Sinica aliisque similia. Est
autem sita prope parvum flumen, distatque ab urbe Sanaa CXXXII. M. P. millibus
pass. per viam quæ ducit ad terram Siaman; nam à Labid ad Gilan habetur spatium
XXXVI. miliarium: à Gilan ad Alhan XLII. ab Alhan ad Alox, XXX. ab Alox
denum ad Sanaa XXIV. Omnia praedicta loca sunt pagi atque castella non admodum
maiora, sed tamen populosa, in quæ divertunt mercatores viatoresque, et comestum
inde sibi comparant. Urbs autem Sanaa est opibus referta aedificijs frequens et in
tota terra Siaman vetustissima, latissima et populosissima; estque sic in princi-
pio primi climatis, cæli temperie, et belluicis fecunditate celebris, caloris enim
atque frigoris perpetuo temperata temperamento. Ab hac urbe ad Dhamaa
urbem parvam, raris, et angustis aedificijs constructam habentur XLVIII. M. P. Ab
urbe rursus Sanaa ad Adon est intervallum CIV. miliarium, itinere, quod ducit
ad (a) Darian=Dahes. Nam à Sanaa ad Dhamaa habentur XLVIII. M. P. inde ad
Castellum Sabtan XXIV. dum ad Stagian et Nadan duo oppida propinqua, LX. M.
P. proterea ad Castellum Adin, LXXII. M. P. ab hoc denique ad Adon, XII. M. P.

Est autem Adon, urbs parva, celebris Siamon, quia est portus vix

usque maris, et ex ipsa voluntate nauigia Sindh, Indis, et Sinarum, et ad ipsam deferruntur
vafa Sinica: eandem urbem Aden circumdat a longo ex latere sui septentrionali mons
quidam circumductus ab uno mari ad aliud. Mons iste habet ad utranque sui extremita-
tem duo foramina veluti duo ostia, per que ingressus patet egressusque: distatque unum
ostium ab alio, itinere per montis dorsum capto, diebus quatuor; neque possunt incolae
Aden ingredi aut egredi nisi per haec duo ostia, vel cente nisi arripiano: ita maxi-
mum: et haec ciuitas est emporica.

Ab Aden autem ad Mahgem octo habentur stationes
leues per regionem Dahes. Mahgem est vrbis parua quasi Castellum, frequens
tamen populo; estque terminus inter ditionem Tahamg et Iaman, distatque a Sanaa
stationibus septem. Porro a Mahgem ad Habram quatuor insunt stationes: Habram
autem est vrbis valde parua, complectiturque pagos, riuos, et aquas, viciis quas
iacent edificia ciuium, et in planitie vicia est; incolae autem eius sunt diuersarum
nationum Iaman, distatque a Sanaa tribus stationibus. Ab vrbe Habram ad Saada
inest spatium quadraginta octo milliarium. Et ab Aden ad opidum Abin, Orientem
versus litora perlegendo, milliarium duodecim: estque haec prope mare Iaman, et
eius habitatores sunt celebres in arte magica: distat autem a Safaa itinere ma-
ritimo diei ac noctis sexestri vix quinque dierum; mons enim interiacet, qui lito-
ra Secani protenditur a mari ad desertum usque ac viam impendit. Ciuitas Safaa
est parua admodum, ad mare Salsum extracta, distatque a Scioxama duabus fere die-
bus, incedendo viciis litora. Inter Safaa, et Scioxama occurrit oppidum magnum, ubi
erat laculus calidus, cisternae infra, in quo incolae illarum partium lauant vese, et
ceprosi sui ad illum delati curantur a diuersis languoribus, et morborum generi-
bus. Porro duae vrbes sunt viciis in oris maritimis vrbis Hadhamut, distant
que ab inuicem sexestri itinere duarum dierum.

In vrbis Hadhamut extant duae vrbes,
vna Siabam, altera Taxim dicta, remotae ab inuicem vniuersae stationis intervallo.
Item ex vrbibus Hadhamut est Marob, quae tamen modo est dixuta; exatque haec
vrbs Saba, e qua orat oriunda Belegis vxor Salomonis filij Dauid. Ab Hadhamut
ad Saada habentur CXL milliaria. Et a Sanaa ad Saada CXX. M. P. vnginti.
Ab Aden autem ad Hadhamut, et quae iacet ab orientali latere ipsius Aden, sta-
tiones quinque. Extant in ea campi arenarum latissimi, qui (a) Akaf appe-
latur; quae possidet loca opidumque, parua sunt, et paucos in ipsis exercebantur men-

cauz. Producit etiam hęc vrbes Moien Madhramuticā. Socotima inferiorem. In vrbe autem 17
Saba commorantur nationes & incolis Iaman, et Oman; atque ibi exrebatua apperit ille
Arabum deopoxibus, antequam inde dissipati fuissent, celebratimus. A Socotima prædicta
vra vrbis litora, ad vrbes Merbat, & ea insunt dies, itinere maximo. Atque his duabus
vrbibus interponitur Hobbo-leamar. Hobbo autem continentem denotat. In infirma huius
continentis parte estat regio quedam dicta Chalfat: insupna vero eius parte est
mons Curbus lunæ instar, atque hinc vocatus fuit mons Lunę, ob arcuatam su-
liet ipsius figuram et albedinem.

In montibus Merbat nascuntur arbores thuris quod deinde in omnes
orientis et occidentis partes defertur. Vrbis Merbat quatuoriduo distat itinere
terrestri ab oppido Hasec maxi opposito: maritimo autem duobus auxibus.

Poxo Hasec respiciunt e mari duo insulę, nempe Chaxtam et Maxtam, de quibus
iam egimus. Prædictæ vrbi adiacet mons dictus Mons Laus, ingens, et maxi super
eminens, cui opponitur à plaga septentrionali terra gentis Gad. Vrbis Hasec
distat à sepulchro Judę duobus M.P. estque Hasec vrbis parva, sed populosa, habet
que locum pisculentum ingentem prope sinum Alhasec, qui sinus profundissimus
est et in modum fucci curvus, in quem se forte cymbę ceciderint nequeunt ex
eo liberari nisi adhibito vento artificioso; quod si nautę in illum ceciderint
naxo evadunt pax summa egressus difficultate.

Septima pars climatis primi.

Ad hanc septimam primi climatis partem attinet portio aliqua maris In-
dici et plures seuuorę insulę in ipso mari Indico: secus quod iacet vrbis Beria ul-
timus terminus terre gentiliam, qui nullam tenet religionem, sed execros lapides et
piscium adipe unctos adorant. Ab vrbe Iberia mari adiacente ad Nedubam tres
insunt dieę itinere maritimo; et ab hac vrbe que etiam secus littora iacet ad Me-
lindam urbem de regione Zengitana tres dies ac noctes itinere quoque maximo. I-
tem Melinda est prope mare ad ripam fluminis aque dulcis et est ingens vrbis, eius
que incolę habent ferris fodinam, quod extractum atq; elaboratum vendunt: un-
de et questus ipę luculentior et mercatura nobilior. Item dicuntur iidem incolę no-
xia animalia incantare, ita ut nulli noceant, nisi cui ipsi voluerint. Ab hac vr-
be ad urbem Monbasa seuus litora sitam, duę habentur dieę; hęc autem parva ci-
uitas de Zengitana terra: et eius incolę magna pollent industria in eliciendo ferro
et capiendis tigribus, habent enim canes rubros qui omnes lupos ceterasque feras
superant. Et quidem Monbasa est sita prope mare, et seuus flumen magnum quod

naves penetant ad distantiam duarum dierum ad cuius ripam nullae inveniuntur habita-
tiones. A Monbasa ad Baies terraezei itinere sex Insunt dies: maritimo vero unius via-
sus cum dimidio; caeterum est urbs populosa terminatque terram Tenzitanam illique
iungitur terra Siphale auri. Distat ab hac urbe spatia octo dierum, via terrestri prope
litus capta urbs quaedam Tehna appellata: maritima autem via, spatio cursus unius cum
dimidio; nam inter duas hasce urbes magnus interiacet sinus mexicæ vexsus, protensus, nec-
tum ita impediens. Inter predictas duas urbes intercedit mons sublimis et amplius Agenad
vocatus, ad cuius latera aquis iam undique excavata, unde allisra horrendum emittunt pre-
pitunt. Atque hic mons predictus attrahit ad se naves eo accedentes: quapropter nauta a-
vertunt se, receduntque ab illo. Ex regione terræ Tenzitanæ maximè stant insulæ quæ
dictæ insulæ Raneth, suntque plures, spatiosæque terræ; harum incolæ sunt fusci admodum
coloris, imò et qui seminant millicia et arundines saccari atque arbores Camphoræ sunt
nigro colore affectæ. Ex insulis Raneth una est Saxanda cuius ambitus iuxta flexuosos
sinus (uti fertur) est mille ducentorum millium pass. Nobilis est insula hęc locis ad
expiscandas manoxitas et aromatum generibus; eamque mercatores frequentant.
Item ex insulis Raneth sub hac parte de qua agimus comprehensæ est insula Aegia et
urbs, in qua degunt incolæ huius insulæ, dicitur Anfugia idiomate gentis Raneth. Porro e-
jus incolæ sunt converg, et nunc temporis plerique ipsorum profitentur religionem
Molemannicam. Inter hanc insulam et urbem Baies de maximis oris terræ Ten-
zitanæ intercedit spatium unius cursus. Caeterum circuitus ejus est quadringentorum mil-
liarum. Incolarum frequentioribus est fructus quidam dictus (a) Mawz, qui quintu-
plex est apud illos, alius enim vocatur Mawz-Algend; secundus Mawz-Alfili; cuius ge-
neris unus aliquando fructus duodecim pondus unciarum aequat: tertius est Mawz-Al-
ommani: quartus Mawz-Almuniani: postremus denique Mawz-Alfocari.

Non longè ab hac parte extat insula, in qua est sublimis mons, ad cuius
fastigium, imò nec ad ullam quidem ipsius partem accedere quisquam potest. Ambrosit
enim quicumque attingit; nam interdum furnum laterarium, noctu vero ignem ardē-
tissimum emittit: tamen ex ejus radicibus scabent fontes quorum aliqui sunt frigidi,
ac dulci aquæ, alij calidi et acidi.

Prope insulas Raneth predictas est etiam insula Carnoa, cuius incolæ sunt ni-
gri; et vocantur Bumite; distatque ab oris maximis terræ Tenzitanæ navigatione diei,
ac noctis; ab insula autem Raneth dicta Anfugia navigatione diei tantum. Prope hæc
iacet insula Simiaum, distatque ab invicem ad tres cursus. Inter hanc et continen-
tem iuncturam terræ Ethiopie duo intersepti cursus breves: Est autem hęc insula mag-

magna, sylvis, arboribus et densis atque inaccessis reperculis referta, continetque rariora
 frugum genera. Similes praeterea extant in ea quamplurimus, quae in dies exsunt et augen-
 tur, ita ut in totam insulam dominantur ob magnam copiam. Ab hac insula ad insu-
 lam Socotram insunt duo cursus, et incolae Socotrae arte prevalere simis, venantur-
 que illas. Ad latus septentrionale insulae Simianae est insula dicta Cotroba, populis Chri-
 stianis habitata.

Paxo mare quod sub hac et praecedenti parte continetur (mare scilicet Ommani-
 cum) vocatur lingua Indorum mare Hexand; atque in isto mari sunt multa porten-
 ta, variaeque figurae et praesens variis coloribus maculati, quorum aliqui sunt longitudi-
 nis centum cubitorum et amplius. In eodem quoque mari producitur Ambarum mag-
 na copia et suavissimi odoris; et quandoque reperitur unum Ambarum ponderis quinta-
 rij et magis ac minus. Est autem Ambarum materia quaedam quam emittunt fontes
 in profundo maris existentes, sicut fontes ^{-Hic} remittunt Mastam; furentibus autem ventis
 ad litora repellitur.

Octava pars climatis tertij. (forte vel certe Primi).
Paxo hae octava primi climatis continet reliquam terram Sophale in qua duae sunt ur-
 bes veluti pagi, et parva quaedam oppida illis interiecta, necnon gens vagabunda, ut Arabes.
 Praedictarum urbium una vocatur Hantema, Dandema altera, et utraque sita est ad occi-
 dentem Salsi: sunt, inquam, parvae urbes quasi oppida populosa: distant ab invicem spatio
 duorum cursum itine maritimo: caelestis vero septem dierum; et Dandema praeser-
 ta est una urbium metropolitanarum terrae Sophale. Praeterea coniunguntur cum ter-
 ra Sophale tres urbes quarum una appellatur Sciora mediocnis magnitudinis, po-
 pulo Indis, Zengitis, aliisque permixto habitata. Haec urbs sita est secus litus maris, et in
 ipsa commoratur princeps istius regionis, habetque exercitus suos pedestris tantum ex-
 tractos, cum equi non habeantur apud illos. Eadem urbs adiacet sinui quem ingredi-
 untur naves ad illam tendentes: distatque ab urbe Bocha secus litus spatio trium cur-
 sum. Similiter quoque a Sciora ad urbem Dandema de terra Sophale ad occidentem
 tres sunt cursus itinere maritimo, caelestis vero viginti sex stationes; nam sinus ma-
 ximus iacet inter illas in meridionalem partem procurans et impedit a via recta.
 Ab urbe Bocha ad urbem Gasta habetur unius cursus intervallum itinere maritimo,
 caelestis autem quatuordecim est via. In tota vero terra Sophale reperitur aurum praeser-
 tissimum adeo ut aliud nullum ei compareretur.

In hac item parte continentur insulae Robaihat vocatae, inter se contin-
 gentes, quae quidem innumerae sunt et ut plurimum deserta; maxima autem earum

est Anabonia atque ea habitata: hisque proxima est insula Come. Omnibus praedictis insulis unus praest princeps qui eas defendit ac tuetur, pugnans pro viribus suis. Cuius uxor iudicium inter homines exercet, eos alloquitur, nec ab ipsis se abscondit praesente principe coniuge suo, qui nullum profert verbum de rebus quibuscumque ab ea statutis: et rex nefas est apud illos a mulierum praecipitis recedere.

In his insulis quas Robaihat nominari, cultasque esse diximus, sexitur^(a) Alneregil, et axundines saccaxi; et merces incolarum in (b) Limacibus consistunt. Dissitae autem sunt eae insulae ab invicem sex millibus passuum. Extremitas harum insularum coniungit a tergo insulam Saxandib, in mari quod appellatur Harcheno. Easdem insulas Robaihat vocatas consequitur insula Come, septem dierum navigatione ab ista remota. Haec insula perlonga est, et eius rex commoratur in urbe Alalai. Fexunt autem incolae ejusdem insulae extendi eam per orientem longitudine quatuor mensium. Habet initium suum in Robaihat et terminus illius oppositur insulae Sin ex parte meridionali. Cuius regi non adsunt, neque ministrant in cibo, potu, et rebus omnibus nisi lasari, et molles quidam optimi incluti vestibus, ex sexuo Sin, et Axai, singuli gestantes in dextera monile aureum. Vocatur autem apud ipsos monile, lingua Indica Allacancu: et hi molles vocantur Altanhabe; et isti nubunt viris pro mulieribus, et postquam regis sexuituti diurno tempore vacaverunt, noctu redeunt ad coniuges suos. Ex hac insula prodeunt navigia quae appellantur (bb) Almosaffanat, suntque triremes bello aptae, fixo artificio fabricatae longitudinis sexaginta cubitorum, utriusque tantum ligni mole confectae, centum quinquaginta virorum capaces.

Est celeberrima insula huius maris, quod nuncupatur Harcheno, est insula Saxandib, quae quidem maxima est, et celeberrima, habetque octoginta leucas in longitudine, totidemque in latitudine. Et est in ea mons excelsus cacuminis ac sublimis verticis per aera transiens, quem naves de suis navibus ad dies aliquot aspiciunt. Nomen huius montis est, mons Rahon. memorant autem Brahamites (religiosi videlicet Indorum) inter mare cernentem ipsum esse intervallum duarum vel trium dierum. Super hunc montem, et circa ipsum reperuntur omnes Iacynthi species, variisque lapidum genera et alia huiusmodi; in eius autem valle invenitur adamas, quo exocetura sculitura gemmarum cuiusvisque lapidis. Super eundem quoque montem extant diversa aromata, variisque odoramentorum species, quale est lignum Aloes, et species aromaticae, et animal musci, et animal Libechi. In hac quoque

(a) Nux Indica. (b) Est propriè Limacium genus album figuratum ut nuclei dactylosum.

(bb) Idem nautico artificio fabricatae; quae per anonomiam hoc illis conveniat.

19
insula invenitur cypreus, et (a) Anaxegil et axundines saccari. In eius fluminibus re-
peritur optimus beryllus et maximus. In omnibus denique litonibus ipsis optant loca
ad expiscandos uniones optimos, pretiosissimos, atque preciosissimos.

Celeberrimos et paucissimos reges in-
sulae Saccandib sunt Maxnaba, Aghema, Inescore, Abde, Macholon, Stamene, Calmadre,
Sambadina, Sandore, Sore, Kenbele, Bexiste, et Meroba. Et Rex huius insule regit in
predicta rege Aghema, in qua sunt curia et gdes regis. Rex pridet multum equita-
te, bono regimini, et vigilantia. Proximus est in rebus gregis sui, defendit eos atque tue-
tua. Habet autem undecim Consiliares quorum quatuor sunt a gente sua, quatuor
Christiani, quatuor Moslemani, quatuor Iudei. Et his prescripsit locum in quem congre-
gantur homines predictarum nationum, et earum lites historiceque scribuntur. Conve-
niunt enim ad doctores cuiuslibet nationis, nempe Indos, Græcos Moslemannos et Iuda-
ce copia hominum ac nationes per multas, et sub ipsis scribunt res gestas profetarum suo-
rum, et preteritas Regum suorum historias, et ab ipsis edocentur leges suas, et quod igno-
rant, et ediscunt. Rex preterea habet in manu sua simulacrum aureum, ignoti presij
uniones iacynthi variisque lapidibus ornatum. Nec Regum Indis quicquam tantum po-
sidet uniorum excellentium, iacynthi presstantis aliorumque variis generis lapidum,
quantum Dominus Saccandib; horum enim pleraque reperuntur in montibus, fluminibus,
ac maxi insule sup: adquam etiam conflunt naves Sin, aliorumque regionum
confinuum. Ad regem Saccandib a portatua Vinum ex (aa) Arac, et e regionibus
Persarum, quod pecunia sua emptum postea dispenat in regnum suum, et ipse ex eo
bibit. Fornicationem prohibet, nec videt illam. At reges et gentes Indis permittunt
fornicationem, poculum autem inebriant interdiciunt: preter Regem Caman, qui
tam fornicationem quam Vinum interdicit. Ex eadem Saccandib deferuntur coricum et
hyacinthis secundum omnes colores suos, Beryllus, adamas, Smyxis, atque per multas
suavis genera. Inter hanc insulam et terram Indis contiguam ~~per~~ Persarum
intercedit fretum. Porro ab insula Saccandib ad insulam Balabae litonibus maxi fi-
nitiman, est iter diei. Respicit hanc insulam de terra Indis, Aghbab: sunt autem
Aghbab, lacus in quos conincidunt plura flumina, et vocantur Aghbab Saccandib,
in quos ingrediuntur naves itinerariis, et conficiunt iter unius, ac duorum mensium.

Insule Saccandib proxima est insula Alxami (Alxami Rex est Rex
Indis) et in hac sunt multi reges, abundatque reminum, fodinarum, atque aro-
maticum copia. Cuius longitudo, ut ferunt, est septingentarum leucarum. Repertus
in illa quidam bellua, Calcadan vocata; que bellua minor est elefanto, ma-

ior bubali: collum habet ~~curvum~~ ^{curvum} ut camelus, sed contrario flexu ita ut Caput eius anterioribus suis pedibus respondeat: habet cornu in media fronte longum, et crassum quantum duae manus amplecti possunt. Et ut memoratum, in nonnullis his cornibus, si scindantur, invenitur effigies hominis, aut avis, vel alterius imaginis interregna delineata, albi coloris. Et e cornibus in quibus eiusmodi reperitur figura, conficiuntur Baltei maximi pretij: figura autem quae invenitur, totum cornu occupat ab initio ad extremum. Refert Diodorus in libro suo, Reges Indiarum conficere sibi e cornu eius bestiae manubria cultorum ad usum mensae, tanquam apponunt eis cibum, si fuerit venenatus sudore madefieri ea manubria, indeque deprehendit cibum esse veneno infectum.

Ceterum insula Arxami est soli felicitate, aëris temperie, et aquarum suavitatem conspicua: sex multas continet regiones, pagos, et Castella. In hac insula nascitur ^(a) Baxillum, cuius germanon est omnino simile Oleandro, lignum turberum: radices eius sunt antidotum contra Vixus aspidum, ac serpentum, ut experientia comprobatum est. In eadem quoque insula reperitur bubali vine caudis. Distat haec ab insula Sazanidibus triiduo. Et qui cupit discedere ab insula Balabae superius memorata ad Sin, relinquit insulam Sazanidibus ad dexteram. A Sazanidibus ad insulam Lanchialos est iter decem dierum, et haec dicitur etiam Lanchialos, cum littera P. ad latus meridionale insulae Arxami est insula quaedam Albinaman dicta, quae quidem est habitata, habetque urbem magnam, et eius incolae reseruntur Anoregil. Non procul ab ipsa, ad intervallum bidui, est insula Palos, cuius incolae sunt nigri, nudi, anthropophagi. Inter Albinaman et insulam Sazanidibus intercedit navigatio trium dierum; et ab insula Sazanidibus ad insulam Lanchialos viue Lanchialos, decem dierum navigatio. A Lanchialos autem ad insulam Calla est iter sex dierum.

Nova Pars Climatis primi.

Haec nova primi climatis pars continet portionem maris Indici, quae speciali nomine appellatur mare Sanctum: et portionem maris, quod vocatur mare Daalaxani; in hoc autem mari plures continentur insulae, quas infra (auxiliante, et iuvante Deo) commemorabimus. Dicimus ergo ad huius maris Indici latus Australe esse partem terrae Cosae superius memoratae, nec non urbes atque vicos, de quorum nomine, est urbs Pasa, parva, secus ingentem rivum, quem naves ingrediuntur. Ab urbe Pasa ad urbem Dagutta est iter maximum trium dierum ac noctium; et ab eadem insulam Coma, diei navigatio. Urbs autem Dagutta est terminus terrae

Sofale auxi, estque sita prope magni fluminis ostium. Terræ Sofalæ confinis est terra
 Vacuac, ubi duæ sunt vrbes, quarum una vocatur Dadu, Ianáana altera: hisque proxim-
 mus est pagus maximus Daggaga dictus; atque omnium inest sunt rigi. Propinqua
 est ipsis insula Vacuac, à qua ad insulam Lanchialos bidui est iter; et ab hac ad insu-
 lam Calla, iter dierum quinque; et in hac est optima Canfora, genus arboris mag-
 nę salicibus simile: sed una illarum centum homines, imò plures sub umbra con-
 tinebit sua. Ex hac autem arbore sic elicita Canfora: foramine summitas
 eius pertunditur, unde liquor effluit siccus, ut plures impleat lagunetas: ubi fluxus
 confitexit, alio inferiore foramine arbor in medio confoditur, è quo particule canfo-
 rę, gummi videlicet eius arboris decurrunt, ita siccæ, ut intra ipsam arborem con-
 crecant; dum arbor prima, quod inutilis reddatur, linguatur, et ad aliam pergitur.
 Signum arboris canforę est album, et leue. In eadem ista insula sunt mirabilia, quo-
 rum enarrator in summe notam falsitatis incurrit.

Inter insulę proximę iacent insula Jaba, insula Salaher, et insula
 Nazeleh, distant enim ab invicem duabus leucis, et plus minus; Et omnes hę insulę
 pertinent ad eundem Regem. In extremitate eiusdem insulę cernitur pareus ignis
 ardentis, altitudinis centum cubitorum: at interdiu fumus est, nocte vero ignis accen-
 sibilis. Proterea ad levam partem insulę Mabett post iter diei adest insula Tanoma,
 habitata. A Tanoma ad insulam Corria quinque dierum est iter; et ab hac origi-
 nem sumit atque denominationem lignum Camaricum, quod quidem bonum est,
 sed Sانسium melius; in eadem quoque insula reperitur Sandalum. Insulę vero Co-
 rria qua parte respicit oras maximas, proxima est insula Sانس, distant enim a se
 invicem tribus P.M.: et in hac invenitur lignum Sانسium: et eius incolę nullum
 quadrupes, neque bestiolam, aut animalculum ullum iugulant. Distat ab ipsa insula
 Sandapulat decem diebus. Et ab eadem insula Sانس ad urbem Lucquin tres habentur sta-
 tiones; atque hęc est primus Portus Sin. Ab urbe Lucquin ad urbem Chanecu quadri-
 bus est interualium, itinere maritimo: sexagesimi autem, viginti dierum; atque hęc est
 maximus Portus Sin. In nulla penitus regione Indię, neque Sin reperitur iug, aut
 fici. Ab urbe Chanecu ad urbem Dianeu est iter octo dierum. Ab urbe Sانس
 maxima ad insulam Samel, que est in extremitate maris Sانسici, quadri-
 bus habetur. Ab insula Samel ad insulam Masuxa parum habitatam, quaternoximum
 via dierum est. Et ab hac ad insulam Malai magnam, extensam ab occidente in
 orientem, brevis diei est iter.

Decima pars climatis Primi.

Pars hæc decima primi climatis quæ terminat habitatum à plaga orientali et re-
tro quam ignoratur quid sit, continet maxe Sin quod vocatur maxe Saha, et à qui-
busdam appellatur maxe Sanf: cuius caput et initium ducitur à mari Oceano,
quod ibi nominatur maxe Piceum, quoniam ejus aque turbidæ sunt: venti quoque
vehementes in illo, et tenebræ ut plurimum insident illi. Atque hoc maxe Piceum
iungitur mari Oceano, quod terram Iaggog, et Magog attingit ex parte inferiori,
quæ respicit terram inhabitatam à septentrione: terminatur quoque maxe Te-
nebrarum, quod, ut iam notavimus, iungitur etiam parti occidentali: protenditur
que ad insulas Vac-uac [esto es] Vac-uac ex parte meridionali: et ad mare Serpentis
usque ad latus Australe (a) maris terram ambiens. Hoc idem maxe furenti-
bus ventis et per multis imbribus obnoxium est; nam ventus maximus sex integris
mensibus regnat in illo, ac tum in alium ventum convertitur.

Plures sunt in eo insulæ et ad quasdam quidem mercatores penetrant, ad
alias non item, ob itineris periculum. Ab hac insula ad insulam Soboxma duo sunt
curfus; hæc vero insula ingens est et maxima, et prope illam multæ canuntur in-
sulæ, parvæ quidem, sed tamen habitatæ: Canum maxe horrendum est, et aquæ pro-
funditas penes illas est ad quadraginta et plures, atque pauciores ulnas. In montibus
ejus insulæ reperitur camphora præstantior multo quam alibi. In summitate ma-
ris ejusdem versus Sin exstat insula Maied, distatque ab illa altera navigatione
quatuor dierum. Eadem que distantia est inter insulam Soboxma, et insulam A-
nam: et ex hac patet egressus ad mare Sanf. Proxime insula Maied de qua præ cæ-
teris mentionem fecimus, complectitur civitates complures et superat longitudine
latitudine ac fertilitate insulas Mauge, quæ propinqua terræ Sin. Ad hanc in-
sulam confluant naves Sinesium egressæ ex insulis Sin, ad eam vela faciunt,
in ea quiescunt, et ex ea deinde solvunt in partes diversas. Præterea ab insula Sanf
ad insulam Sandifulat est iter decem dierum. Insulam Sandifulat circumdant ex par-
te Sin montes ardui, ventique vehementes eam infestant: est autem unum ex
ostijs Sin, et quatuordecim distat ab urbe Caneca. Sin vero duodecim habet ostia seu
aditus inter montes per quos potest aliquis ab urbibus ejusdem Sin abire ad unum
eundemque locum in litore intentum. Omnes portus Sin sunt ad (aa) ostium alicuius
fluminis, per quod naves ascendunt mense integro et plus minus vè inter hortes
lucosque.

Ab insula Mauge (aaa) ad insulam (b) Sahab quatuordecim est navi

(a) i. Oceanus. (aa) vel ad portum alicuius per quem de. (aa) i. Unde. (aaa) Hoc est Nubium.

navigatio, aut plus quatuoridui. Et hec insula Sahab appellata fuit hoc nomine quod exeat aliquando e partibus ejus nubes candida navibus perniciosa: emittit enim usque ad aquas manus una cum vento vehementi linguam subtilem perlongam cujus ad contactum aqua manus ebullit, atque agitata furientis instar turbinis, ita ut si navem attingat absorbeat illam; tum nubes attollitur et emittit imbrem quo nubes dissipatur: nec scilicet utrum nubes exhibet illum e manu, an qua ratione id fiat. In ea insula sunt colles areng, que igni admota liquefit et vertitur in argentum purum. Et in parte insularum Vac-uac huic proxima, sunt loca quaedam in montibus atque insulis incisa, vitatori inaccessibilia. Iste insulis propinque sunt insule Vac-uac, ultra quas quid sit ignoratur.

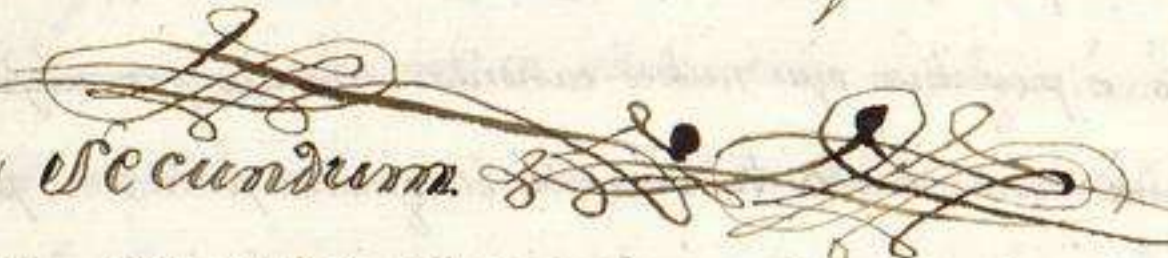
Inter insulam Sant, et insulam Malai intercipitur spatium duodecim dierum inter insulas et montes per mare protensos. Hec insula procedit ab occidente in orientem, sed a parte occidentali iungitur cum oris maritimis Tenogitarum, et cursu transverso pergit semper cum oriente ad Aquilonem, quousque attingit litora Sin; est que insularum maxima limitibus, et cultissima edificijs.

Ab insula Maies, orientem versus, ad insulam Saha est iter trium brevium dierum. In hac etiam insula conspiciuntur simulacra aliquot ad litus maris, ex parte dextera, quasi innuant aspicienti ac dicant, revertere illuc unde venisti, quoniam nulla est a tergo nostra tellus, quam adire possis. Ab hac insula vela fieri queunt ad insulas Saita, que multe sunt et sibi finitima, est que in ipsi urbs quam qui ingreditur viator incolit nec eam amplius deserere cupit, ob telluris probitatem et opum copiam; maxima enim est in illa vis aurum, adeo ut habitatores ejus canum suorum catenas et collaria simionum habeant aurea.

In hoc primo Climate ceperunt etiam animalia, que in reliquis vix Climatibus minimè reperiuntur, nempe elephanti, Carcaddani, Camelopardales, Simia, Caudata, et boues, ac bubali vix caudis, atque simioli.

In eodem etiam Climate extat fodina Serrazadi, que in toto terrarum orbe nullibi invenitur preterquam in predicta fodina. Similiter hyacinthus nequaquam reperitur veundum species vix, nisi in insula Samandib. Item bellua maxima, que est in mari Iaman, et mari Harcani Albaba vocata, in nullo alio reperitur mari quam in isto. Et bellua, que dicitur Phonda, non extat alibi quam in isto mari. Et pisces glutinis multi vult in isto: piscis quoque Aycancun vocatus non invenitur nisi in parte Nid, que in hoc Climate continetur. Aromata vero, que in eodem Climate reperiuntur, sunt caryophilla, Vandalum, Camphora, et lignum Aloes: quorum omnium nihil invenitur in alijs Climatibus, sed in hoc

tantum Climate, in quo etiam nox, et dies similis vult temperiei, et horarum nu-
mero equales.

Clima Secundum.
Cum iam primum clima descripsimus cum ijs, que complectitur in partibus
vuis decem, in quas illud diuisimus, conueniens est ut tractemus quoniam in isto Cli-
mate secundo contineantur regiones, castella, urbes, ac limites, deserta, solitudines,
mania, insuleque simul cum populis earum, atque distantij itinerum earundem,
non velle ac id quod prescripsimus in precedenti Climate. Incipiemus igitur (diu-
na ope) descriptionem primę partis Climatis Secundi.

Partis Primæ Secundi Climatis.

Dicimus hanc primam secundi Climatis partem initium habere in ea vltimioris Occiden-
tis parte, ubi est mare Tenebrauum, vltra quod ignoramus quid sit. Ex insulis, que hac
in parte continentur, sunt Masshan, et Lacos, ambę de numero insularum vespere-
dictarum, quas Perennes nuncupari supra dicebamus. Ab his cepit Ptolomęus dime-
sioni, et numeris longitudines regionum; et ad has vsque peruenit Biconis, id est Ale-
xandri, atque exinde reuersus.

In hac etiam parte continentur portio terra Phanz, qua vespertionę
respicit. Item ciuitas Andagost parua, sita in solitudine, a qua inferendo, distans
a Phana stationibus duodecim. Andagost etiam ad vrbes Vanecian habetura spatium
triginta vnius stationum. Rursum ab Andagost ad urbem Prima viginti quinque
fere stationes intercedunt. Ab eadem item Andagost ad insulam Nil vallis fodi-
nam, mensis est icen. Vrbes autem, et Metropoles terra Zaphanz vult Bagras, et Sa-
ma. Et ab vrbe Nebriana ad urbem Tiroge terra Vancanz auri, vespertiduum sunt
stationes. Terra Zaphanz contormina est terra Phanan, et de regionibus, quas conti-
net vult vrbes Prima, et Tasiua.

Deest in originali parte secunda.

Tertia Pars Climatis Secundi.

Comprehendit hęc ^{3^a} parte secundi Climatis de duabus terra; portione terra; Vas-
sam, et plerasque regiones Cailan, partem regionis Taguicarum gentilium, et maiorę
partem terra; Tarian. Terra terra Vadam vult insule palmarum latissimas, inuen-
torem et Aquilonem protense, versus mare. Ad vespertionem partem huiusce par-
tis habetur vrbs Zauiba, quam condidit, et incoluit Abdalla filius Chauab Athamari.
UGR Biblioteca Adriana Iuliana

conspicitur, et ab ipsa ad urbem Ancalas quadraginta sunt millia per flum^{is} aluum:
 est autem urbs ista ex maioribus, et amplioribus regionibus Gaiiam. Ab urbe Ancalas
 ad parvam urbem Izen nuncupatam bidui est iter. Ab Izen ad urbem Balmatas
 iter dici. Non longé ab eadem Izen occidentem versus est grande, ac profundum stag-
 num, longitudinis duodecim milliarium, latitudinis, in quo reperitur magno-
 rum piscium genus pisci Albari per simile. A latere huius senae septentrionali
 habetur urbs Zala, que distat ab urbe Vort itinere novem dierum, inter occidentem
 et septentrionem, versus mare. A Zala ad senam Vadam est intervallum octo die-
 rum. Et ab eadem quoque Zala ad Zauila decem dierum est iter vergens
 ad Austrum cum flexu ad occidentem.

Quarta Pars Climatis Secundi.

De ipsa que continetur in hac secundi Climatis parte quarta, est reliqua sexta Al-
 uahat exoritur cum sexta Tapuitarum urbi annexa a Meridie. Inter Aluahat
 et seximum Nub^{is} iterum intercedit iterum dierum. Et in sexta Aluahat volummodo
 reperitur (a) Thoban, non autem in illis alijs duarum sextarum partibus. A (b) Bahra-
 in: ad Piosan bidui est iter. A Piosan ad Aluah iterum est intervallum penitus iniquo-
 rum. Item a Bahrain ad urbem Sant-xie quatuor habentur stationes. Et ab hac ad ma-
 re Damascenum, septentrionem versus stationes novem. Et ab eadem ad Montem Cal-
 men, quatuor est iter. Et a Sant-xie discedit, qui vult ingredi sextam Coiam, et reli-
 quas Nigroxum regiones. Rursus a Sant-xie ad Angelam, occidentem versus decem
 dierum est iter. Urbs autem Cair, que iacet ad litus Nili, venustissima est et distat a Ba-
 harut, Aquilonem versus eundo, octodecim ferme milliarium intervallum. Ab urbe Cair
 ad Meriat Ben-Chasib, dimidiataz dici spatium est. Idemque spatium ab hac ad urbem
 Osmuni; et contra ipsam ab Aquilonari parte Nili iacet Buxia urbs parva. A Buxia
 vero ad Ansana, ex orientali latere Nili, sex dierum iter habentur: estque hęc urbs anti-
 qua edificis, vixadantijs, et locis amantiss^{is} ad animum relaxandum apris per pulcherris, plu-
 rima, fructibus, et fertilitate, atque frugibus abundantissima. Nec est urbs, que communi-
 ter vocatur urbs Magarum: et ex hac euseavit Thonator Magos ad congregandum die
 statuta cum Mose, propheta, cui vobis. Ibidem extant parvas aliquot regiones distan-
 tes a Nilo duobus milliaribus, et plus, ac minus, e quibus est Nigriasta pagus parvus,
 populosus, fecundus, et fructibus abundans: et ex ipsorum quoque est ab aduerso illarum
 sena, que vocatur Majnana, in occidentali parte Nili. Ex illis etiam est urbs Tahar
 estque infra urbem Osmuni.

Ab urbe Ansana superius memorata ad parvum locum Almanad

vocatum, et ab ipsa ad urbem Anmant ad occidentem Nili, quinque sunt fere millia. Et ab eadem ad oppidum Saiil est iter unius quasi diei; est autem, ~~est~~ oppidum istud magnum, et emporacium, abundansque populis palmis, et frugibus, et emolumentis quamplurimis: iacquet ad os fluvij cuiusdam (a) Almonha vocati, orientali parti sexus Aluakat coniuncti; et ibi diducitur ille in rivos ad multum solum irrigandum. Et ab hoc eodem deducit atque effossae fuerunt canales fluminum Fium. Ab oppido Saiil ad Echmim, diei est iter: Echmim autem est ad latus Nili orientale, in distantia duorum fere milliarum. Echmim et Balbana sunt duae urbes aedificiorum copia non impares, et in his sunt multa palmeta et arundineta saccaei. In praedicta urbe Echmim exstat aedificium illud quod appellatur Bezaba; sunt autem plures Bezabae, inter quas Bezaba Aene Bezaba Dandae et Bezaba Echmim: at haec et aedificium firmissimum quibus memoria dignis ornatio est; nam in isto domicilio sunt nonnullae stellarum et aetium quaedam picturae scriptae diversa, rarique scientis. Istud domicilium quod Bezaba dicitur est in media urbe Echmim, ut diximus.

Ab occidentali ripa Nili, supra ostium fluvij Almonha iacet urbs Zamachera appellata, vetusta aedificiis, hortis, aquisque affluens, rarique fructuum et omnibus leguminum generibus opulenta: Est que in se pulchra ac decora. Ab hac ad montem Tilamon per occidentalem Nili ripam, quinque inter sunt millia passuum. Mons iste, procedens ab occidentali parte Tanub, alveum Nili praeccludit; quare aqua rapido cum impetu fluxu neque eum superat nisi cum difficultate et precipitio tali, ut cymbis tam ex Metra ad Asuan ascendentibus, quam aliis aditum praeccludat.

Ab urbe Echmim ad urbem Quest semidiei est navigatio: urbs ista Quest procul distat a Nili parte orientali. Et ab hac ad urbem Cuts, ex orientali parte Nili, septem inter sunt millia; Cuts autem est urbs magna. A Cuts ad Damiatril in latere Nili orientali septem fere millia. Ab hoc oppido ad urbem Asra, ad occidentalem Nili partem, est navigatio diei: est autem haec de antiquioribus urbibus, edificata primis Coptiarum temporibus. Inter hanc, et Anmant a latere orientali, navigatio unius diei intercedit. Ab urbe Anmant ad urbem Asram est iter navigatio diei per Nilum.

Et autem modo revertamur ad praefatum fluvium exeuntem e principali alveo Nili, dicimus, fluvium istum habere originem prope urbem Saiil, fluere ad plagam occidentalem et illic vocari Almonha; tum decurrens inter occidentem, et aquilonem spatio quatuor stationum attingere urbem Albahansa, quae iacet ad ripam ejus occidentalem. Et ab hac urbe ad Metra septem est longum dierum iter. de (a) clausi.

defluit postea in Haous in septentrionem ad urbem Ahab spatio duarum stationum. Ab hac ad urbem Ballata distans ab orientali ripa praecipui alvei Nili spatio duorum milliarium bidui fere iter habetur. Demum pervenit hic fluvius ad Fium, exigit que se stagno Acon, et Tibamit. Porro a Metre ad Aham inest viginti quinque stationum intervallum.

Pars quinta Secundi Climatis.

Quinta huius secundi climatis pars complectitur de regionibus quae sunt ad ora maris Rubri, urbem Ahab cum anteaionibus finitimis partibus solitudinis, quae aomen ab ea deservit in qua nullum consistat iter, sed montes, et ut plurimum stellas, aut cursus Solis ad orientem ad occidentem viam demonstrant. Sub hac etiam parte continetur pars maris Rubri una cum pluribus insulis habitatis, ac desertis, portibus celeberrimis et parvis quibus solam provinciam ejus quales sunt Sexain (a) Socija, Siada, Gishfa et Aljia. Continentia quoque de regionibus mediterraneis, Tanacam, et Mecca, Taiet, Codaid, Medina et Ahab. Et nos de his omnibus integra sedula, ac certa narratione agemus, divino favore et auxilio.

Dicimus ergo montem (a) Mocattam, cuius initium est in Diar-Metrex protendi a Metre per Sahara (b), donec proxime accedat ad Aham: estque mons iste celeberrimus longitudinis, quod autem ad altitudinem quibusdam in locis attollitur, in alijs vixo depressum: et partes ejus nonnullae attingunt terram Metrex proximam ad mare salum versus mare Rubrum, ad mare scilicet (c) Haiaz.

In summitate huius (b) Sahara seuis litus maris salis est urbs Ahab, e qua transiunt ad Trodam, ibique latitudo maris est navigationis diei, ac noctis; Ceterum in urbe Ahab reperitur Auctor unus pro domino Bage, et alius pro Regibus Aegypti, qui eius urbis vectigalia dividunt inter se duas in partes aequales. Et vero ad aetatem domini Aegypti pertinet adducere bona, et ammoniam ad Ahab: ad alterum Bage spectat eadem exigere ex (c) Habja. Et Praeses, qui praest Ahab pro Rege Bage, moratur in solitudinibus, nec ingreditur urbem nisi raro. Incolae Ahab perstruant omnes partes terrae Bage et emunt, atque vendunt, afferuntque undique butyrum, mel, et lac. Eadem in urbe habent cymbas, quibus expiscantur pisces plures, rariissimos, et ad comedendum gratissimos.

In hac eadem exiguntur subura haec nostra tempestate e peregrinis Mostemanis advenientibus de terra occidentalis summa vero huius vectigalis in singula capita est octo denarium auri qualijungae, infecti, aut facti. Nullus autem peregrinorum occidentalium transiit ad Trodam, nisi prius ostendat na-

(a) i. duo miferia. (b) i. concisum. (c) hodie Sahara quod desertum sonat. (c) i. arabicum. (d) Non-

ulum suum: quod si quis nauclerus manus (f) Calzem traiecerit aliquem non habentem
nauticum suum, tenetur solvere nauclerus pro ipso. Quare nemo transit ab Ashab ad
Siiddam, nisi prius ostendat nauclero vectigal quod debet. Cumque nauis vela fecerit, et
Deus illi conceperit felicem aduentum ad Siiddam, anchoras iacit procul ab ipsa: dum eam
ingrediuntur que stipes nisi ex parte Prejidis Siiddæ, et statutorum, que nauis illa debet, vec-
tigalium summam subducentes, in albo referunt dum descendunt, et cum ipsis viatoribus
res omnes, et à singulis exigunt statuta ac debita tributa; et si contigerit aliquem eorum
carere vectigali, cogitur Nauclerus, qui eum transeverit, solvere pro illo. Quandoque
tamem aperuatum in carcere Salis Perexinus quousque tempus pereximationis elabatur;
aliquando Rex tribuit illi Deus qui liberat eum, et debitum pro eo vectigal persolvat.
Hæc tributa assumit Alhajem Dominus Meccæ, eaque referat in exactiones suas, cum eius
proventus pauci sint, et exactiones vix non sufficiant impensis suis, et agrorum apre-
clarum suorum.

Hoc maxime, quod in ista parte continetur, est asperum sulcatum, ple-
num et breui, et scopulis exumpentibus: et sunt in ipso insule aliquot, hyemali tempore
desolatæ. Et maxima insularum eius, que in hac parte continetur est insula Neaman,
in qua sunt gentes perpetuo deperditæ. Inter has etiam insulas est insula Sameni,
quam colunt populi Iudæi Samaritanæ, quorum deserta est, ut dicat quis ex ipsis, cum
aliquem offenderit, Samenas: et hac ditione deprehenduntur que ex Iudæis, qui descen-
dunt ex Sameni auctoritate vituli tempore Moysis, cui Valus.

Ad oras huius maris ad istam partem attinen-
tis, ex plaga orientali, ex Axi Itali, et Vermain, Socgia, Siidda, Siidfa, et Algian. Portus
Itali est urbs parua, et qua ad Axi, meridiem versus est iter dexteræ quinque dierum.
Et ab ipsa ad urbem Sancam duæ habentur stationes breues. Et ad oras maximas
est urbs Vermain, inter quam, et Itali interuenit spatium quinque dierum, ad sep-
tentionem: Vermain Rex est arx munita. A Vermain ad Portum Socgie oppidum po-
pulosum, ubi est statio carinis, tres habentur stationes. Et ab hoc ad Siidda, secus li-
tus, stationes solidem: est autem oppidum istud de Portibus Meccæ, et distant abinui-
cem quadraginta millianibus.

A Mecca ad (a) Mediam, cuius nomen est Iathab, via recta, decem sunt
stationes; nam à Mecca ad Batn-Manni diuersorium quoddam, in quo est fons aque
per axeras deuantis, palmis aliquot circumseptum, et ad quod recipit veje pens que-
dam Arabum, vixdecim habentur millianibus. A Batn-Manni ad Ofan viginti

tria milliana; Offam autem est Castellum distans à mari decem fere millianibus, et
 extant in illo putei aquae dulcis, coliturque coetu quodam de familia Dishainy. Ab hoc
 ad Codaid, milliana viginti quatuor: inter Codaid, et maxe intercedit spatium quinque
 millium passuum. A Codaid, ad (a) Dishfam hospitium Damascenorum peregrinantium
 ad Meccam, distans à mari quatuor fere passuum millibus, viginti sex habentur milli-
 ana. A Dishfa ad Alabua diversorium in quo sunt putei milliana viginti septem.
 Et ab hoc ad Socgia distans milliana; At vix Socgia est hospitium viciis flumini situm,
 horreo, et palmetis amplexum: habitaturque illud populus quidam ex familia Tai, et ex quo
 Arabum familia. A Socgia ad Koisicham, in qua sunt fagina quatuor, habitatores
 nulli, milliana octingenta sex. Ab hac ad Uebalam, octingenta quatuor. Et ab hoc ad Ma-
 lal hospitium in quo sunt putei dulcis, et copiosae aquae, milliana septemdecim. Ab hoc
 ad Uegeram receptaculum incolarum Medinæ, milliana duodecim. Ab hoc denique
 ad Medinam sex milliana. Totius descripti spatij Summa est ducentorum septuaginti-
 sa milliarum.

Patet etiam alia via à Mecca ad Medinam, quae obliqua est et per montes. Nam
 cum quis egreditur à Mecca accipit iter per vias maximas ad Bann-Maxxi, deinde ad
 Osfan, tum ad Codaid, ad Chouiax, ad Therniat-almaxa, ad Madlat-Mahag, ad Bann-
 Madhag, ad Bann-dhat-Kafed, ad Agexad, ad Dhi-Sarnax, ad Bann-Aghda, ad Madla-
 giat-Siaafat, ad Aina, ad Adham-alfahat, ad promontorium montis Aigi, ad Tha-
 niat-alaias, ad Rima, ad (b) Hui-Sarnax filij Auf, ad Medinam, quam palmas au-
 cundant plurimas, crassorum feras dactylonum, quibus vitant sustentant inco-
 lae suam, nulla aut femina aut armenta possidentes: potum ipsi dem ministrat
 exiguus annis, quam à parte orientali ex magno quodam fonte duxit ad latus Ur-
 bis septentrionale Oman filius Chattab ^{canales} in ipsa effusus. (Ceteros punctillos antece-
dentibus los he puesto, porque en el mismo sitio del impreso esta comida la letra) Magnitudo vero urbis
 Iathreb aequat mediam partem Mechæ. Aquam ad irrigandas palmas, et si quam ha-
 bentem sexvi è puteis exhauiunt. (c) Bacqyo-ghaxcad est extra portam civitatis ad
 orientem. Et sex passuum millibus procul ab Urbe, a parte septentrionali est mons
 Okod, quo nullus est alius eidem Urbi propinquior: eminetque: mons iste domus multis
 vicibus a pagis reforte, ad habitatores Medinæ pertinenti. Quatuor millibus ^{passuum}
 longè a Medina ex parte ipsius meridionali, in viamque ducit ad Meccam est flus
 non quod vocatur Kadi-lacqic, cuius ripas arbori, et palmas discriminant. Inter Me-
 dinam, et maxe interest spatium trium dierum, et Algian est portus ipsius; Algian autem

(a) id est Diluana. Exat hęc antea Civitas populosa, nomine Mahiab: sed postquam eluvioni
 coacta, vocata fuit Dishfa (b) id est Nationem. (c) id est Campus thamnorum: crepant enim est
 in Bibliotēca Universitaria

est oppidum frequenti populo cultum, eratque prius temporibus vrbis proxima Pidda;
Via vero à Medina ad oppidum istud est eiusmodi: ex his
proximum è Medina ad Chosib, conficiensque stationem vnam: Ab hoc ad Thaxab sta-
tionem alteram, per cuiusdam montis radices: et hic est puteus aquæ viæ et potu
suavis. Et ab hoc ad Algian, stationem similiter vnam. Algian autem adiacet
mari, et naues ad eam appellantur. Similiter ab Algian ad Piddam habetur iter
denne pæ decem ferè alienum per oras maritimas, et maxe modo vicinum est, mo-
do remotum. Itaque vero stationum pleræque conficiuntur per axeras ventis agita-
tas, et vias abditas, quas manus ac montium ductu indagare necesse est.

Ab orientalem plagam Meccæ post
viresaginta milliaris erit Taief, ad quam si quis ire cupit à Mecca, procedit ex
ipso ad (b) Pidda-almontafé oppidum populorum, in quo vnt Arabes vagabundi: De-
inde ad (c) Caxm-almantafel Castellum populo frequens, in angulo biniij situm:
et ab hoc ad Taief. Volenti vero ab eadem Mecca proficisci ad Taief per viam qua
itur ad Acqie, via vnt milliariorum conficienda ad Anfat: deinde ad Batn-Naa-
man locum palmis coniectum: deinde superabit ascensum Keda, inde prospiciet Ta-
ief; ac dum descendens, alium facilem collem conscendet: dum demum ingreditur Ta-
ief. Pæ Taief est habitaculum (d) Thacqifi, est vrbis parua, populosa, ~~vnt~~ suavi-
bus aquis iniqua, cæli temperie salubris, frugibus abundans, rursibus ampla,
vnt præsertim opulentissima; Pæ eius vnt vices celebres vnt, et impantes vni-
uersas distrahuntur: Et maior pars fructuum Meccæ ab illa defertur; est autem
via prædicta Taief super dorso montis Thaxuan: et in dorso huius eiusdem montis
vnt habitaculæ filiorum Naad, quibus fit comparatio in aliquo ingenti numero
exprimendo. Vnt quoque degunt cætus familiarum Hodhail. Cæterum nullus in vni-
uersa regione (a) Magiaz reperitur mons frigidior calumine montis huiusce, in quo
aqua interdum tempore estiuo congelat. In partibus Meccæ orientem respicien-
tibus vnt præsertim filij Melal, et filij Naad cum familijs Hodhail: in partibus autem
occidentalibus, familia Modrag, atque aliæ ex familijs Modhan.

Mecca præterea habet castella vnt
arces è quibus est Naged-Altaiet, et Nageran, Caxm-almantafel, Acqie, Scadh, Lia,
Taxba, Majo, Caisa, Pionas, et Sarat; ex castris vero que possidet in Thama, vnt
Sancan, Sorrain, Secqie, Thaxm, Baiz, et Aac. Pæ Castella Meccæ ab ea deno-
minata, vnt Taima, Baumat-Alpandel, Alferé, Thu-Imoxiat, Vadi-igora.

(b) idest campus altus. (c) idest cornu domitiorum. (d) fuit princeps vnt cuiusdam. Mo-
ca) idest Arabia.

Madiam, Chaibar, Fadae, Cgere-Axing, ^{Uda}Uda, Saiana, Rohba, Saiala, Sabarra, Bar-
hett, Akhab, Achhal, et Hamia. 25

Itex autem à Mecca ad Samaa, id est: ex his in proximis Me-
cca ad Serraim superiorem, ubi puteum reperies: deinde ad Caxm-almarazeli
oppidum magnum: tum ad Sofr pagum oppidum ubi duo sunt putei multae et
suavis aquae ad bibendum: tum ad Caze oppidum habitatum, palmis abundans,
et excurrentibus in exiguis fontibus: postea ad Roiaitha oppidum magnum,
frequentibus palmis et fontibus diffluentibus conspicuum: tum ad Tabalam urbem epi-
quam in colis radicibus vitam, fontibus, palmis, et agris, affluentem: inde ad Bai-
jat-Iactan civitatem paguam, populosam, bonis domicilijs, Campis pulchris, aquis
exumpentibus, et palmis non multis: tum ad Sijda ubi est puteus profusus aqua: tum
ad Niab oppidum ingens, populo et palmis frequens, ubi inveniuntur fons aquae dul-
cis: tum ad Sangia hospicium in habitatum: inde ad Casa pagum magnum abun-
dantem fontibus, vineis, palmis praecaeis, Alexibusque: hinc ad Neger pagum ha-
bitatum, ubi est puteus: postea ad Sadum-Rah oppidum magnum cultum habi-
tatoribus, et edificijs amplum, fontibus et vineis refertum: distat ab hoc Tabi Poxa
intervallo octo miliarium. Poxa autem, et Nageram sunt eiusdem penè mag-
nitudinis, et utraque abundat palmis, et in utraque sunt officinae ad condiendas pe-
lles, in quibus consistunt merces, et negotia incolarum qui ea in arte excellent.
Item à Sandum ad Mahera pagum magnum scatebris in exiguum ubi etiam est puteus
profundus, aqua secundus: In hoc pago est arbor maxima, quae vocatur (a) Talhat, al-
malec, Valici persimilis, maioris damen molis: et haec arbor est terminus inter ditio-
nem Mecha, et ditionem Iaman. Illinc ad Ashia pagum formosum: tum ad Saada civi-
tatem paguam, sed populosam, in qua optimae pelles conduntur, ac deinde ad per mul-
tas Iaman, et Nagera regiones approxantur: distat vero haec Ashia miliaribus cen-
tum octoginta. Ab hac ad Amasiam hospicium incultum in quo pagum est fons.
Deinde ad urbem Dionuan in qua est arbor munifissima, et stagna aquarum, in-
colae miscelanei ex gentibus (b) Oman; Crescunt in hac vineae, atque vuae mix-
tae magnitudinis praxorum, e quibus conficiuntur vuae siccae suaves gustu, et crassi-
tie praecelentes, quae deferuntur in regiones finitimas, et remotas: et haec distat à Sa-
naa septuaginta duobus miliaribus. Similiter à Dionuan ad Saada habentur
quadraginta octo miliaria. Dionuan possidet pagos, edificia, et rura aquis in exigua
et populis culta; degunt quoque in illa diverse familiae Adasan, variisque nationes
Axabum. Ad occidentalem partem Dionuan habet Serram (c) Abadharum,

quorum regiones sunt populosae, arces munitae, arua por multa, pagi frequentes. Ex hac progrediens ad urbem Anafeth, in qua vinee sunt multae, palmae, raris; cuius ciues utuntur aqua magni cuiusdam lacu fontibus scarentis: Inde ad Robda urbem parvam quasi Castellum, multis circumdatam vineis aruis latissimis fontibusque manantibus; cuius praesidia incolae possident armenta, et Camelos; hac in urbe est puteus altissimus, et eses illa firmissima memorabilis apud scriptores: distat autem haec a Sanaa statione una. De urbe Sanaa egimus superius suo loco in climate primo. Totum iter a nobis descriptum conficitur a Coxabianis spatii viginti stationum.

Porro Via, quae ducit a Mecca ad Dhi-Sohaim deterrae (a) Chaulam est huiusmodi. A Mecca ad Maleccan hospitium, indeque ad Ialamlam montem interiectis ab oriente ad occidentem, in quo est hospitium gentibus Thame, habes stationem unam: Tum ad domicilium quoddam solitaxium, in quo est fons aquae, stationem item unam: ab hoc ad Cairna pagum exiguum, ubi sunt duo putei stationem unam. Hinc ad Daxca, et Olbob duo oppida populosa, stationem unam. Ab his ad Habycia pagum parvum, aquis abundantem stationem unam. Sum ad Canonis diversorium, in quo habetur puteus stationem item unam: Deinde ad Baijat-Hazan hospitium, in quo manent adhuc reliquae Arabum, et exstat puteus aquae suavis, stationem unam: ex hoc ad urbem Itali parvam mari adiacentem de qua supra suo loco mentionem fecimus, stationem similiter unam: ab urbe Itali maritima ad flumen Sancam, quod fluit usque ad urbem Sancam, stationem unam: inde ad Baijat-Lactan, quam superius memorabimus cum describerimus viam Sanaa, stationem unam: Sum ad Hazan-Alcaxin oppidum parvum, populosum sament, et in quo habes rivum aquarum currentium, et palmas aliquot stationem unam: Sum denique ad Chaulam Dhi-Sohaim arcem munitam, cuius incolae sunt fortes, ac robusti. Omnes praedictae regiones sunt in terra Tehamq, quae est portio Iaman.

Terra vero Tehamq sunt montes interiti initium ducentes a mari (a) Calzumgo, cui etiam praegeminant. Et eorum praesides aliquot tendunt in plagam orientalem. Porro limites Tehamq hi sunt; ab Occidente terminatur mari Rubro, ab oriente montibus protensis a Meridie ad Aquilonem. Longitudo eiusdem, a Sogria ad Aden usque litorea, est duodecim stationum; Latitudo vero ipsius, a montibus usque ad ditionem Alabeorum, quatuordecim est: habet etiam a parte sui orientali urbem Sada, Haus, et Nageran: et a parte septentrionali Meccam et Pioddam: a meridionali Sanaa, ad distantiam decem sexa stationum. In terra Teha

Tehamq sunt Arabes exabundi ex omni stirpe. Mecca vero est centrum, ac meta habitatorum Peninsule (b) Arabiq, videlicet, regiones Laman. Nam à Mecca ad Sanaa est intervallum viginti stationum: et ab eadem Mecca ad Zohaid stationum totidem: rursus à Mecca ad Yamama intersunt stationes una cum viginti: item à Mecca ad Damascum stationes triginta et ab eadem ad (a) Bahanain stationes viginti quinque.

Sexta Pars Climatis Secundi.

(a) i. duonia
ria.

Regiones habitatz et provincie celebriores, quz in hac sexta parte 2. climatis continentur sunt Sioxas, et Baija, Tabala, Ocadh, Nagexan (aa) Olu-Tahfeb, Tdhafax, Maheb, Segex, et (b) Sofl-tahfeb, Seeban, Hadhxamyt, Sux, Calhat, Mascat, Sofax, Ofox, Soal, Manca, Soxooman, Bthxun, Hoxera, Hadhxama, (c) Caxiatain, Vaoxa, Vanema, (d) Maaden-Alnocxa, Salamia, Banca, Affeh, Hagiax, Baxman, Hobal, et Sioloffax. Preterea in parte manus Persiie istie comprehensa sunt insule Abxon, et Hebez, Kis, et insula Ben-Caian, et Dordux, et duo montes Cosaix, et Oüaix. Complectitur hie eadq pars de terra Kerman, Sanaüain, et montes Mascan. Omnes autem hie regiones sūt primarij, cultu nationibus, ac populis, de quibus mox, Deo iuvante.

Itaque dicimus urbes Sioxas, Honüian et Nagexan esse regiones vicinas et inter Sioxas et Honüian haberi stationes quatuor, inter Honüian et Nagexan stationes sex, idemq spatium esse inter Sioxas et Nagexan. At vero Tabala est unum e castellis Mecche, distatque ab illa stationibus quatuor: Tabala autem est urbs exigua scatebrarum fluentis rixigua, distans à Baija milliariibus quinquaginta. Similiter à Baija ad Sioxas intersunt quatuor stationes. A Tabala ad forum Ocadh tres stationes; forum istud est pagus populosus, quasi urbs, possidens rura, palmeta, et copiam aquarum: et in ipso celebrantur nundine semel in hebdomada, die scilicet Dominica, qua die mercatores eo se conferunt varijs cum mercium generibus, quas earum partium incolis utiles esse noxūt. adveniente autem nocte revertitur unusquisque in proprium locum. Forum hoc distat ab urbe Nagexan quinque stationibus.

Tdhafax est metropolis tahfeb: eratque Tdhafax progressis temporibus de numero maiorum celebriorumque regionum. Ab urbe tahfeb, que vocatur Tdhafax ad Dhamar XXXVI. M.P. et similiter à Dhamar ad Sanaa XL. M.P. ab Olu-Tahfeb ad ancem Nagiah milliaria XXXVI. et à Nagiah ad Chond castellum populosum, cultum, gente quadam Chaulan milliaria XXVII. habentur in eo putei, et est situm super magno colle. A Chond ad Sanaa CXL. M.P. A Tdhafax autem ad Alac ancem munitam XIV. M.P. et in hac morantur nobiles Arabes antiqui: extant in ea fluentia aquarum, et aliquot palmz. Ab hac ad ancem Sofl-tahfeb, ubi sunt palmz, et rivi aquarum e suavibus fon-

(b) Arabiq, hodie. Vocatur eam Peninsulam, quod sit inter duo maria. (a) i. Pars superior. (b) i. Pars inferior. (c) i. duo castella. (d) i. fodina fovea.

milliaria: et non procul ab ipsa veuis mare est oppidum Dhaman. A Maschate ad Sohan, 27
et hęc sunt duę vrbes populosę, CCCCL. M. P. Vrbs Sohan est ad oras maris Persici, est
que antiquissima vrbum Oman: et prius temporibus ab ea passiscebantur naues Sincę;
verum tamen iter illud ideo cesavit, quoniam in medio mari Persico, ex regione Mascate,
iacet insula quedam Mis appellata quadratę figurę, longitudinis XII. M. P. totidem
que latitudinis: distans a Sohan spatio duorum cursum; opposita eidem insule,
a Jexna Iaman, (a) distansque ab inuicem spatio vnus cursus: et Uroxibus Koxman
opposita illi. Tairyett. respiciunt autem Sohan in continenti ad distantiam duorum
duorum, duę regiones vicinę, propę quas est flumen quoddam Falę vocatum, et eorundem
vna nuncupatur Soal, altera Sofox: sunt autem hęc duę parę vrbes habitę, mu-
xibus, palmetis, fructibusque abundantes, magnitudine non multum discrepantes:
et vniueque portum prebet predictum flumen Falę; Jexna vero in qua est continen-
tia, appellatur Taxua. Ad itera dimidiatę diei ab his vrribus adest (a) Mang vrbs
parua in radicibus montis, qui dicitur Scioxm: et in ea habentur palme, fontesque,
aquarum, et est ad ripam fluminis Falę. A Mang ad Soxooman, Occidentem versus,
duę sunt stationes; atque hęc iacet in ima parte eiusdem montis Scioxm, qua pre-
terfluit flumen Falę, quod flumen est magnus, et suus illud extant vndique; oppi-
da, et edificia non rara, usque ad mare in quod influunt penes oppidum Dioloffan.
At vero plerique habitatores Oman vnt Schismatici.

Ceterum inter Nagęd, et Oman interiectę sunt
solitudines latissimę. Et a Jexna Sohan ad Jexnam (c) Bahair est intervallum vi-
ginti fere stationum. Iter autem ab Oman per desertum ad Meccam, aliasque por-
tes est valde arduum, ob crebras solitudines, et raras habitatores; qua propter navi-
gis itera ad vrbes Aden, et ab Aden postea arripitur ad placitum iter maxi-
mum, aut venisę. Eademque ratione a Sohan, que est altera Oman, ab (d) Al-
bahair, septentrionem versus, habentur vię sulcatę perdifficiles ac periculosę ob
rivas, rupinas, atque inuasiones, quas Arabes in se perpetuo exercent, ita ut via-
tor nullam desua vita, vel bonis habeat inter eos securitatem. Jexnę Oman,
ex parte Occidentali, declinando ab septentrionem, confinis est Jexna Iaman, cuius
vrbus est Haria modo diuita, quam Jamen antea Regina Iamana exatis duę tem-
pore in habitabat. Iunguntur huic Baxca, et Valamia duę vrbes, mensura edificij,
et limitum angustia porę

Porę a Iamana patet via ad Meccam, et est huiusmodi a Iamana

(e) Azadh, Jaxid vna. Hinc ad Chodaria Jaxid item vna. Ium ad Thania, vna item Jaxid

(a) desideratur nomen. (a) Joxid, Mip. (b) Nempe deficientes a comunione Turcarum opinione (c) id est duo-
rum cursum. (d) duo marea (e) i. flumen.

rim ad Sofra, statio una, inde ad Soda, statio una; Hinc ad Castellum Cariatum, quod est in itinere
que ducit ad Basra, statio quoque una: et ad ipsum Castellum $\frac{1}{2}$ coincidunt viae. A Caria-
tium ad Damra, statio una. Hinc ad Tangia, spatium idem. Tum ad Saxfa, statio. Tum ad
Giadila statio. Tum ad Falha, statio. Tum ad Rotaiba, statio. Tum ad Coha, statio. Hinc
ad Atabas, statio. Tum ad Dhat-Ere, quae est in Tehama, statio. Tum demum ad hortum Ben-
Amex, indeque Meccam, statio una. Caeterum inter Hadhama, et Hagiax intercedit
spatium duarum stationum. Per vocem autem Axadh, superius in hac terra memo-
tam, intelligimus flumen Aftan, quod secat Iamama a summo ad imum: cuius ad ripas
extant oppida habitata, arva lata, palmae, atque arboreta. Eorum vero oppidorum nomi-
na haec sunt: Monfazecha, Vabara, Carfa, Akra, Baasa, Sal, Amexia, Nisan, Baxcat-
Dhahe, Salamia, Taudhek, Mecxa, Megiana. Inter haec oppida, quae non multum distat
ab invicem, eadem fere spatia intercipiuntur; et quidem inter Salamia, et Sal, statio-
nis est intervallum, idemque spatium inter Sal, et Hadhama Iamamae.

Volenti autem iter facere a Iamama ad Basram abundum est a Hadhama ad Sal, spa-
tio unius stationis: indeque ad Salamia statio altera conficienda. Postea transigende tres stati-
ones per desertum extensum usque ad Menab, et singulis stationibus divertes ad aquas puteorum
in locis solitariis. Deinde agende tres aliae stationes ad Samman; et a Samman ad Tangia, cuius ter-
ra confinis est terrae (a) Albahain, statio una. Indeque ad urbem Kadhema dictam stationis
quatuor. A Kadhema ad Dahaman oppidum statio una. Denique ad Basra statio una. Aliam
quoque via est ab oris maximis Hagiax ad Basram seu littora, sed nullae in ea reperiuntur
habitationes

At vero Maadem-alnoxa est oppidum grande, habitatum: et in illud conveniunt gentes
Basrae et Cufa, cum peregrinantur in Meccam. Et qui Medinam petit, procedit in primis a (b) Dhat-
aliamin ad Casailam diversorium Arabibus cultum, spatii quadraginta sex milliarum, invenit
que ibi puteos aquae salae. Indeque ad (c) Batn-Nachl oppidum aquis et palmis abundans, trigin-
ta sex conficiet millia. Postea ad Taxef hospitium inhabitatum ubi sunt stagna aquae pluvia-
lis, millia viginti duo. Postremo Medinam, millia quindecim.

Præterea diximus superius mare Persicum habere suum exitum e magno mari Indico
esse que illud cum alveo, tum undis diversum a caeteris maribus ac sinibus; Diximus quoque esse
in ipso, qua parte respicit litus Iamam duos montes Cosain, et Ovaix, et ex diversis horum monti-
um haberi locum illum Dordux vocatum et mare hoc appellari eo in loco mare (aa) Sha-
zera. Dordux exco^o est locus in quo aqua perpetuo, et sine ulla temporis intermissione, aut
moxa in gyrum agitatur, quasi mola: cumque illuc forte incidit navis, aut aliud quippiam, sem-
per circumvolvitur donec pereat. Locus autem huius aquae est ad meridionalem partem insulae Ben-
(a) duorum maximorum. (b) locus caravanti. (c) intimum palmarum. (aa) Abundantis. (bb) sic dicitur a filio Abadito.

Ben-Caiian est quinquaginta duorum milliarium, novem latitudo que distat ab insula Kis
 LII. M. P. videlicet navigatione semidiei. Longitudo vero insule Ben-Caiian est quinquagin-
 ta duorum milliarium, novem latitudo; eius habitatores sunt schismatici (b). Abtelhitæ;
 exnuntur ex ipsa montes Saman; et prope illam est Dordux commemoratus, locus angus-
 tus prope montes Cosaix, et Ovaix, per quem transeunt pauci naviule, non autem naves si-
 nicæ. Hi vero duo montes sunt aquis ita cooperti ut nihil eorum appareat; at aqua ad ip-
 sorum fastigia perfungitur; et naves eorum locorum non ignari ea devitant. Voxagines
 autem ejusmodi tres inveniuntur, quarum una est hec prædicta, altera non procul ab insula
 Comax: 3^a in extremitate Sin inter Sitaf, et promontorium quoddam in mari præfatis, vocatū
 (c) Mascat-Saif, filij Assafac, cui è regione est insula quædam parva.

Part septima Secundi Climatis

Urbes quas septima hæc secundi climatis pars comprehendit, sunt, Kia, Kix, Camajil, Band,
 Cafr-band, Lizabur, Haur, Cambele, Manhabere, Dabil, Nixun, Faixura, Mansura, Randan,
 Affaca, Daxec, Masurgian, Faxdan, Kixcaiam, Cadixa, Basmae, Tubexan, Molcan, Siandux,
 Sandux, Dux, Atxe, Calene, Badexa, Meruam, Sadusan, Bania, Mametel, Kambaia, Suba-
 xa, Sandan, Gaimux, Fahalfahara, Rasec, Saxyfan, Kusa, Kafed, Suna, Nodhac, Mehyac,
 Falon, Calixon, et Belin. In hujusce partis mari continentur insula Taxa, et duo montes
 Cosaix et Ovaix, Dordux, et in insula Domail ~~comprehensa~~ in qua est urbs Kascahax: item in-
 sula Abicaman, insula Mond, insula Culan-Meli, et insula Sandan. In omnibus prædic-
 tis regionibus inveniuntur gentes ac populi diversarum religionum, vestiturum atque morum;
 et nos, divino confidenti auxilio, aggredimur ea narrare, et que vera sunt commemorare.

Dicimus igitur partem hanc initium sumere è mari Persico, et à plaga ipsius
 septentrionali haberi urbem Dabil, eamque distare ab ostio fluminis Mehxan tribus sta-
 tionibus, esseque illam in mediâ via, que ducit ad Mansura. Faixuræ autem urbs est nec mag-
 na nec populo frequens, imminetque ipsi arx munita, et distat à Mansura paulo magis qu-
 am tribus stationibus. Mansura vero est urbs, quam à longe cingit brachium fluminis Me-
 hxan, cum ipsa sit à latere occidentali præcipui alvei ejusdem Mehxan; proxiò Mehxan ad-
 veniens à suo fonte usque ad urbem Calene, que est ad ripam ejus occidentalem, et distat à
 Mansura itinere diei, dividitur in duas partes: et præcipuus amnis tendit ad Mansura: al-
 terum vero brachium tergit in septentrionem ad partes Saxyfan, ac tam reflectitur ad occide-
 tem, donec cum altera sibi sociâ parte fluminis coincidat, fiant que unum: coniuvitur au-
 tem fere milliaria infra urbem Mansura. Unde pergit ad Faixuræ, tum in mare. Longitudo
 autem Mansuræ est unius fere milliariis, latitudo milliariis.

(b) Sic dicitur à filio Abatoni (c) i. descensus.

Abatoni

At vero urbs Mamehel est in terra Indiam, et Sindam, et non procul ab ipsa, occidentem
versus, dividitur flumen Mehan duas in partes, et pars uberior decurrens ad occidentem allu-
it terga Mansura, quae iacet à latere suo occidentali: pars altera defluit in septentrionem, ma-
gis tamen ad occidentem inclinatur: et rursus flectitur ad septentrionem, ac postea revertitur ad oc-
cidentem; atque ad duodecim millia à Mansura denuo coniungitur cum altero brachio ut dic-
tum est.

Urbs Calene est è via remota, sed tamen proximi ad eam se conferunt ob praesentiam incolarum, et
negotia: distatque à Mansura longae stationis intervallo, hoc est, XL. M. P. A Calene ad urbem Sa-
xusan tres intersunt stationes: est autem Saxon praesentis magnitudinis, fontibus ac fluvij abun-
dans. Ab hac ad urbem Manhabere tres item habentur stationes, occidentem versus. Et ab hac ad
urbem Fixabur stationes sex. Et similiter ab urbe Manhabere ad Dabil, stationes duae. Et via,
quae ducit à Dabil ad Fixabur, transit per Manhabere; et inter Manhabere, et Fixabur me-
dia est urbs quaedam parva habitata, Aaux appellata. Urbs autem Fixabur est incolis et mex-
icatoribus frequens, pertinetque ad provinciam Mehan, sub qua sunt etiam urbes Kix, Daxec,
et Rasec (atque haec est urbs schismaticorum) item urbs Band, Casr-band, Affaca, Fahalfahara,
Mascan, Tair, Belin; haec, inquam, omnes pertinent ad Mehan. Et vero Tair est urbs parva, cele-
bris tamen, et populosa, secus mare sita, ad quam conflunt naues Persicæ, ab urbe Oman
vela facientes. Et ab insula Kix, quae est in medio mari Persico, longioris ferè curfus
iter habetur. A Tair ad Kix, stationes ferè quinque. Et à Kix ad Fixabur duae longae sta-
tiones, Et inter **U**rbem Kix, et urbem Exmajl duo intercedunt climata finitima, quo-
rum unum vocatur Rahon, alterum Koluan. Hoc, nempe Koluan, continetur sub ditione Me-
chan: alterum, scilicet Rahon, est intra limites Mansura. Qui autem voluerit à Fixabur de-
scendere ad Mehan, accipiat viam urbis Kix, è qua deveniet post duas stationes ad urbem Ex-
majl à dextra Mehan, ubi Fixabur praesentem, aut certe paulo minorem, in qua non desunt
aedificia, horum murati, locaque amena, et delitiosa, civibus etiam culta locupletibus. Ab urbe
Exmajl ad urbem Cambete, quae mille ferè cum quingentis passibus distat à mari, duae habentur
stationes. Et iam Exmajl, quam Cambete vix sunt inter Dabil et Mehan. Inter Fixabur
urbem et Daxec, sex sunt stationum intervallum. A Daxec ad Rasec, stationes tres;
et incolae urbis Rasec sunt Schismatici; contineturque Rasec sub se climata duo, quorum
unum dicitur, (a) Chorus, alterum Kixcaian; et partibus Kixcaian proxima est Mascan ubi
habitata.

De terra item Mehan sunt Fahalfahara, Affaca, Band, et Casr-band. A Fah-
alfahara ad Rasec, duarum est iter stationum: idemque spatium est inter Fahalfahara, et
Affaca. Inter Affaca, et Band, statio una, occidentem versus. Et rursus inter Affaca, et
Casr-band, est iter, seu Schisma.

Daxe stationes tres intercedunt. A Band ad Casu-band, statio. Et a Casu-band ad Kia
 stationes quatuor. A Manjua ad urbem Tubexan, stationes fere quindocim: Urbis autem
 Tubexan proxima est Sakhag & terra Koxman. A Tubexan ad Faxdan, stationes quatuor
 et ex parte eiusdem occidentali iacet urbs Kicaian. Et ab urbe Tubexan ad urbem
 Masnik, quae est in media solitudine, et ab hac ad urbem Moltan in extrema regione
 Sindae collocatam stationes decem; Moltan namque proxima est Indig: et ab ipsa ad Pan-
 du, quae sunt duae simul collectae, habetur spatium milliaris, et vennis. Hae venen-
 ares sunt fortissime struuntur, et summe altitudinis, et suavis ac laevis aquis vari-
 os: adit illas fluvius tempore Verano, et diebus relaxationis, atque solatij. Narrat
 autem Strucali sua tempestate Praesidem eius Urbis, ex more ab Auis suis heredi-
 re accepto solitum fuisse singulis diebus Venenis equitare in Elephanto ab ipsi suavis
 ad Moltan. Incolae Moltan sunt ut plurimum Moslemanni, ~~Ad plagam Meridionalem~~
 et tam Praefecti iustitiae, quam Praemas sunt ipsa Moslemanni. Ad plagam Meridionalem
 ab urbe Moltan ad urbem Sandua tridui est iter: Sandua autem est urbs populosa, divitiis
 abundans, honestate celebris, mercatoribus, et populo perpolitio culta: habitatores eius vesti-
 bus exquisitis induti, optimaque vivendi ratione imbuti, cibis, et annona affluent. Fortis
 autem hae urbs esse et terra Indig: adiacetque flumini suavi, quod in fluvium Mochan exp-
 nerat se, eidemque ^{la} affluitur antequam alluat Samand, urbs Moltan, Ab urbe Mol-
 tan, vestitionem vestis procedendo, extat desertum attingens oras Tubexan orient-
 tales. Et a Manjua ad primos limites Nodha ubi est urbs Kix decem fere statio-
 nes habentur. Et a Nodha ad Tair, quae est in extremis finibus Meexan sta-
 tiones undecim. Urbis autem, ad quam concurrunt gentes Nodha ad vendendum,
 emendum, aliqua negotia peragenda, est Candajit. Porro Kicaian est clima,
 quod communiter vocatur Abil, cultum est Moslemannis, alijque: distatque Can-
 dajit a Manjua spatio decem fere stationum. Praeterea de regionibus Sindae est
 etiam urbs Chauu-coklaya, Cusa, et Cadora: atque haec sunt duae urbes parvis
 magnitudinis. Et ex urbibus Tubexan sunt Mehyac Kicaian, Suxa, Faxdan, Kof-
 xan, et Masuxiam. Inter urbes Tubexan, et regiones Manjuae intercedunt Cam-
 pi, et solitudines latissimae: et ultra illas quoque versus Aquilonem ad Sagestan ex-
 tant solitudines asperae ac perdifficiles. Et haec ipsae ad urbes Tubexan est intervalum, XLII.
 M. P. Et a Manjucian ad Daxe-Iamanz, CXLII. M. P. Et a Daxe-Iamanz ad Firabus
 vice Firabus cum, S, CLXXV. M. P. Atque haec sunt cunctae regiones Meexan Sin-
 dae, et Tubexan. Similiter a Tubexan ad Manjuciam, milliaris mille septuaginta.
 Regiones vero Indig Sindam tangentes, sunt Manchel

urbes Kambaia, Subana Chabixum, Sandan, Majuya, et Saimux; insulae autem maximae, quae ad eandem pertinent, sunt Auicaman, Mond, Kulam-meli, et Sandan. Proxime regiones Indiarum proximae sunt et inter caeteras Mamhel, Kambaia, Subax, Asa-vel, Stanabel, Hendan, Saimux, Giandux, Sandux et Raafala in solitudine Calbata, Axooft, Mahxoxa, Lahax, alique. Inter has et Manfuxam intercipitur spatium novem stationum. et inter urbem Mamhel et urbem Kambaia, spatium quinque stationum; Kambaia distat a mari tribus P.M., estque urbs per se formosa: et ex ipsa videre licet nares profuscentes, alias portum in ipsa capientes: Possidet opes atque metes quamplurimas, undique ad illa ad-rectas, quae deinde in partes universas distrahuntur. Eadem praeterea sita est ad flumen, per quem nares inceduntur, et ancoras iacent: aquis abundat, imminetque illi arx munita. Ab urbe Kambaia ad insulam Auicaman est navigatio diei ac semis. Eodemque modo ab insula Auicaman ad insulam Dabil, quae est in proximis Indiarum limitibus, auxilium duo. Ab hac ad insulam Mond sex millia passuum, et ab hac ad Coli, passuum totidem. Et a Coli, seu litus, ad urbem Subana, quinque sexque stationes: distatque Subana a mari, milliarii sex cum dimidio, estque urbs frequens atque populosa. Et ab urbe Subana ad urbem Sandan, quae distat a mari, uno item milliario cum dimidio, quinque prope modum stationes. Ad latus eius orientale habetur insula nomine ab ipsa desumens, ampla limitibus, et feminibus, palmis, atque Nexegil opulenta; in qua etiam nascitur (a) Cana, et (b) Chaxoxan: referturque in numerum regionum Indiarum. Ab urbe Sandan ad urbem Saimux quinque habentur stationes. Post quinque millia passuum a Culam-meli invenitur in mari insula Meli dicta, in qua oriuntur arbores pipereae: quae arbores nullibi reperuntur, nisi tribus tantum in locis, nempe hic, aut in (c) Candania, vel in Sexabtan. Habet autem ea arbor truncum viti magis quam alii arbori similem, folia hexag. volubilis similia, longiora tamen et botros habet similes botris Sciabica singulis folijs ab internodiis injurijs protectos, cumque ad maturitatem pervenerint, colliguntur: grana autem alba, quae in pipere deprehenduntur, sunt ea quae leguntur antequam perfecte matureverint. Nasciturque Filius Chordadebe inclinare sese folia super huiusmodi botros dum pluit, eosque a pluvia defendere, cessante pluvia sese attolle, ac de novo se inclinare si rursus imber deciderit: at hoc persequitur videtur. Caeterum Kambaia, Subana, Sandan et Saimux sunt omnes de regionibus Indiarum: et inter regiones ejusdem hac in parte contentas sunt etiam Habixum, et Asabel duae urbes populosae.

Octava pars Climates Secundi.

Octava haec 2^a climates pars complectitur de terra Indiarum regiones maximas ad litus maris Indiarum sitas. Exiis est Bexuh, Bexuh, Sandabux, Mana, Fandanina, Sexabtan, Keltaian, Sibe, Kem-cax, Luluax, Conga, et Samandax. Regiones autem mediterraneae sunt Dolca urbs, Stanabel, Mahxoxa, Luluax, Conga, et Samandax.

(a) Cana est arbor e cuius ramis desumuntur haest lancearum. (b) Chaxoxan est genus radicum mixtae longitudinis e quibus etiam conficiuntur haest lancearum. (c) Infra Sandanina.

30

Nahxoaxa, Candahax, Romela, Calbata, et Argost: atque omnes istæ sunt ad initium solitudi-
nis. Item Cabel, Choïas, Hasec, Muxides, Madaiax, Thonna, Dodda, Minamax, Maloh, Niaset,
Atrasa, Nogia, Casmia inferior, Mahdaxa, Cadamut, Casmia superior, Cgennaug, Rastanaded.
Ex insulis autem Indiis quæ in partibus hujusce maris continentur sunt Malac, Balabac, Narua-
mohk, Moscha, et Samandax.

Et rex Beruh est urbs magna estque portus advenientium ex Sin, et ex Sinda: distansq;
à Saimua bidui itinere. A Beruha ad urbem Nahxoaxa octo habentur stationes per terram
spatiosam montium expertem; et stedis iter conficitur ex una in aliam. Inter Beruh et Nahxo-
axa duæ intexcedunt urbes quarum una vocatur Hanaiuel, altera Dolca, magnitudine non mul-
tum disparæ, distantque ab invicem statione non tota. Urbs enim Dolca adiacet fluvio cuidam,
qui se exorians in mare, efficit ibi sinum, et ad latus occidentale sinus iacet urbs Beruh, quæ
etiam ab aliquibus appellatur Beruts. Portus Hanaiuel et Dolca sunt ad radices montis ab aquilo-
nari parte illarum extensi, Undaxan vocati; et prope urbem Hanaiuel est urbs Asjavel; tres a-
utem urbes istæ qualitatibus, magnitudine, incolarum moribus, eorumque vestitu nequaquam dese-
pant: et unaquisque illarum habet mercatores, et negotiationes, quæcumque luculentum.

Rex autem Nahxoaxæ maximus est, et vocatur Balahaxa, possidetque exercitus et elephan-
tos, colitque idolum Bodda: gæstat in capite tiaram auream induiturque stolis auro contextis. Equ-
os conscendit semper: et semel equitat singulis hebdomadibus, equitantque cum eo centum fere mu-
liæ, nullo præter ipsas alio comite. sunt autem vestibus auro indute, pulcherrimis deco-
ratæ ornamentis, aurea atque argentea monilia manibus pedibusque gestantes, spari-
is per lacerta cornis: simul iocantur, et aliis aliis impellunt, Rege præerente. Procon-
sules vero, et militum duces non equitant cum illo, nisi cum egrediantur præparati adversus
hostes suos, aut contra eos, qui aliquid dominij sui usurpare tentaverunt, vel in vicinos
Reges, ejus regionum aggressores. Habet autem elephantos plurimos, in quibus præ-
cipue consistit exercitus sui robur. Regnum hoc hereditario jure possidetur à regibus
suis, qui omnes uno invariabili nomine vocantur Balahaxa, quod significat Regem
Regum. Ad urbem Nahxoaxa multi se conferunt mercatores Mollemanni ad negotian-
dum; et Rex ejusdem urbis honorifice suscipit viatores illuc appellentes, eorumque bona
custodit.

Præterea habitatores Indiæ tali sunt equitate beneficiis naturæ imbuti, ut nihil præ-
ter equum committant, atque ob tantam, tamque conspicuam justitiam suam, fide-
litatem in promissis et foederibus, nec non morum probitatem, cum optima fama, non fre-
quenti advenarum conuulsu celebres reddantur ipsi, omnesque illarum partium po-
puli; indeque fiat ut regiones eorum sine populosis, status felix, atque pacatus. Et
vixit

verò inter ceteros totius populi mores, quibus eorum animus ad sectandam veritatem, falsitatem verò detestandam propensus commendatus, est ut si quis foenus aliquod alteri crediderit, eumque quovis in loco offenderit, ducat lineam foenerationis in terra quasi circumulum, et debitorem intra circumulum introducat, isque obediens, ac libens ingrediatur, nec unquam inde exeat, nisi prius vel debitum solvat, vel à creditore veniam assequatur.

Cibus autem generis Πάρδοαζ sunt oriza, ciceres fabae, faveoli, lentes, melle, pisces, et animalia naturalem mortem obvenia: nam volatilia, et animalia magna aut parva nulla jugulant: boves autem sunt eis omnino interditi: imò isti cum moriantur, peculiari praeter ceteris jumentis prius regio sepeliuntur: cum vero servituti atque operi fuerint inutilis, subtrahuntur labore, cura illarum geruntur, atque suppeditatur alimentum, neque amplius adhibentur humeris illarum ad servitutem donec moriantur.

Indi mortuos suos ambulant, nec utuntur sepulturis. Rege verò occumbente conficiunt eorum corpori eius proportionatum vas amplum, et duobus circiter palmis altum, cui coronata deorsum obiecto super imponunt Regem cum ornamentis funebribus, illumque per urbem universam circumducunt verus suis, trahentibus: caput eius est apertum spectantibus, et cum super terram pulverem raptat, clamante frigone lingua Indica, atque dicente verba, quorum sensus Arabicè est: O homines, ecce Regem vestrum dalem filium dalem: Vixit in regno suo gaudens ac potens 300 vel 301 annis: nunc ipse modo defunctus est manumque aperit omnibus que possidebat, nihil habens verum quarum possidebat, necque illum valens a suo corpore nullum accere: memento te igitur eius ad quod proximum estis, et ad quod verberasti. Haec omnia profert verum Indico. Tali autem regis per urbem circumductione absoluto, educunt eum ad locum ignis, quo reges suos defunctos combustione confecerunt, eumque inticiunt in rogam donec absumatur.

Indi non multum contristantur in funeribus, neque nenas dicunt. Porro incolae circumdaxum regionum Indiarum Sindh finitimarum inter quos Moslemanni sunt permixti mortuos suos nocte clam sepeliunt domibus, terramque super ipsi explant, non tamen eos lugent, nec magno more proveciunt, ut praediximus. In omnibus regionibus Balahae licita est fornicatio praeterquam cum feminis coniugatis, quod si cui vir libuor cum filia, aut uxore sua, matretera, aut amnula, modo non fuerint maritatae, commiseri libere poterit. Eodemque modo frater cum uxore.

Urbem Bexuh maximam prospectat in mari insula Malac, que multo pipere affinis
 et distat ab insula Sandan spatio duorum cursum. Et ab hac insula ad insulam Balabac
 bidui est iter, et ab hac diversis capiuntur viis ad insulas Indig. Ab hac eadem insula ad (a)
 Logiat- alodhma bidui quo est interuallum. Ab eadem quoque insula ad insulam Sar
 xandib est navigatio diei et amplius. Ab urbe Bexuh, seuis oras maximas, ad urbem
 Sandabux quator insunt stationes; Sandabux autem aiacet magno sinui, in quo naues
 ues lancoras iaciunt: Estque urbs Emporetica, et edificij, atque opulentiis Anundinis
 diues. Distat ab hac, Nana urbs maxima itinere quatuoridui: est Nana urbi conspicua,
 magno aiacens sinui, quem naues ingrediuntur, in eoque quiescunt, et exinde vela
 faciunt. In eius montibus ac terra rasuuntur. Carra, et spodium a Nana ad urbem Sand
 xandinam seuis litus. postquam quator sunt stationes; Sandaxina urbs est ad ostium flui
 minis e partibus Manibac excurraentis, in quo quiescunt naues Mercatorum adueni
 entium ab insulis Indig, nec non navigia Sandg. Supereminet huic urbi a septentrione
 mons magnus atque sublimis, multis confitus arboribus, oppidis cultus et armentis cuius in
 radicibus oritur (a) Cacqela, que inde in omnes orbis terrarum regiones (digo) fines appor
 tatur. Exmine Cacqelz nihil est similis herba cannabis, habetque siliquas, quibus semina
 includuntur. Ab urbe Sandaxina ad urbem Sexabtan populosam ad paruum flumen collo
 catam, habetur spatium quinque stationum. A Sexabtan ad Hange, et Kaicasax duas urbes
 maximas propinquas est iter diei. Hinc ad Kelcaian idem est spatium. Et idem quoque interual
 lum est inter Kelcaian et Lulu atque Conga. Terra vero Kelcaian producit copiam Bressilli cuius
 planta persimilis est oleandro. A Conga ad Samandax triginta numerantur millia: habetque
 urbs ista insulam magnam eodem nomine appellatam distantem navigatione unius horz. Itacc
 insula frequens est cum populo, tum mercatoribus undique confluentibus, distatque ab insula
 Sarandib navigatione quatuor dierum. A septentrionali parte urbis Samandax habet urbem
 Casmix interiorem, post septem stationes. Urbs Casmix celebris est inter Indorum regiones. Simi
 liter a Casmix ad Caxamut stationes quatuor. Rursus a Casmix interiori ad Cgennaug urbem
 pulchram, mercibus abundantem septem fere stationes; Rex nomine ab ipsa desumpto vocatur. Ab
 gennaug; est autem extructa hzc ad magnum flumen, quod influit in fluvium Moselle,
 cuius fluxus Moselle mentionem facit Autor libri Mirabilium, et ait hunc esse illum
 quia apelatur fluvius aromatatum, ortum habet e monte Caxem, atque latus urbis Af
 naband, indeque tendit usque ad radices montis Luine, atque illinc ad latus urbis Kel
 caian, hinc influit in mare; ad utranque eiusdem ripam nascuntur varia aromatatum gene
 ra, inde et nomen sortitur. Inter urbem Nastaned, et urbem Casmix exteriorem habetur
 spatium quator stationum, Casmix vero cetera inter urbes Indorum fama celeberrima:
 (a) Caxdamomum.

eius inuolq bellant aduersus Cafar. Taxac. Ex urbibus autem Cgemmaug est urbs Ataja,
 que distat ab urbe Casmia exteriori vespationibus; ura est propé flumen Pangés Indig,
 estque pulchra edificij ampla, aquis irrigua per multos: et est vnum ó propugnaculis
 Cgemmaug, attingens Kabel ad terram Lahaior usque. Ab urbe Ataja ad urbem Taná-
 set vicius flumen quoque Pangés Indig exstructam, quinq̄ue habentur stationes. Et ab hac
 ad urbem Mádeian vicius flumen Pangés stationes septem. Et ab hac ad urbem Náhoá-
 ra, que iacet ab occidentali ripa Pangés, totidem stationes. Ab urbe Mádeian prædicta
 ad urbem Maloh, stationes quinq̄ue; et inter ceteras urbes habet etiam duas urbes Dódá,
 et Thoná; distat autem Dódá á Maloh stationibus quator; et inter Dódá, et Thoná
 stationes duæ intercedunt. Similiter á Muxides ad Dódá, tres habentur stationes;
 Muxides vero habet arcem minimissimam populum frequentem, mercatoresque: milites
 etiam ad custodiendum propugnaculum Kabel, que iacet sub latere montis cuiusdam
 maximi, consensu difficillimi, usque nascitur magna vis (a) Canq, et Chaizonam. Ab
 urbe Muxides ad urbem Candahar vicam in particula quoddam montis præfati stationes
 octo: et per radices eiusdem montis patet iter ab vna in aliam. Ab urbe Candahar ad urbem
 Náhoára habentur stationes quinq̄ue, inceptu auxipaxum. Kabel præterea est ex urbibus
 Indig conteminaris regionis Tacharastan, et est urbs conspicua dimensionis, atque pulchra-
 rum edificiorum: eius montes sunt optimi ligni anormarici feraces: ipsa vero producit
 Serapil, et Myxobalaros Kabelinos vic ab eadem dictos; nascuntur enim in montibus
 illius. In montibus etiam Kabel inueniuntur foins ferri celeberrimæ, et humanis vtilibus
 apertissimæ, producunt enim ferrum acutum, et venustum. Pidet etiam Kabel regiones
 multas, e quibus est Azeilan, Choías, Chabax: habet quoque arces, pagos, atque edi-
 ficia non rara. Ab urbe Kabel ad Choías quator interjunt stationes. Á Choías ad
 Itafec, stationes quinq̄ue. Ab Itafec ad Kabel, tres. Quasi ab urbe Kabel ad urbem Kálbata,
 stationes quator. Et urbs Kálbata, ac Romela vic vnt ad oxam planitiei porrectæ inter
 Molcan, et vnam Segestan. De regionibus iacentibus ab orientali parte Molcan est urbs
 Axoost, inter quam et Candahar stationes quatuor intercipiuntur: totidemque statio-
 nes inter Axoost et Molcan. Utroque inter Axoost et urbem Romela stationes decem.
 Inter Romela et Kálbata, tres. Totidemque inter Axoost et urbem Sandux. Atque hæc
 sunt que narranda occurrerant de regionibus in ista parte contentis.

Nona Pax Climatis secundæ.

Varias complectitur nona hæc secundæ climatis Pax urbes Indicas atque Sinicas:

Et quidem ex Indiciis est urbs Ataxifin ad litus maris Salsi apposita, Lucqin, Cacala, et

Ataxapha. Et Sinicis autem regionibus sunt Taxbaharabe, Caitaphora, Kasághara, Chaighon, Níqin-

(a) E quibus conspiciuntur hæc lancearum.

32

Afegixia, Escigixa, Buxa, Tucha, Atraghan, et Cannabul. Et in maxi istis incluso habentur insulae Auxisin, et Seiasa.

Poxno' urbs Auxisin parva est, propè litus collocata, nec nisi eius insula celebrata, quodet abitu maxima et montibus atque arboribus sit frequentissima. Ab Auxisin ad Lucgin tres habentur stationes secus litus, atque hæc est urbs formosa propè maxe, ad oram sinus cuiusdam aque dulcis sita, quæ mare ingrediuntur. Ab hac ad urbem Atraghan populosam et ad oram maris racentem, stationes sex quatuor; hanc urbem prospectat intra maxe insula Seiasa, incolis, et viatoribus non infrequens, distans à litore minus quam fercursu. Festus autem esse in prædicta insula puteus ardentem quandoque ignem exomens, quandoque vero tranquillus, incendioque pacatus. Ab ea urbe ad urbem Caitaghona maximam ad aque dulcis astuanium sitam, sex habentur stationes; atque hæc quidem urbs est conspicua mexibus, et luxu non ignobilis, et recensetur inter regiones Sin. Inter hanc et Samf (quam pertinere quoque ad ditionem Sin, diximus superius climate primo, ubi etiam de eius insula) tres inter sunt stationes. Inter Caitaghona, et Kasaghara urbem in terra Sin stationes quatuor. Ab urbe Kasaghara ad urbem Chaighon, stationes octo. Et ab urbe Chaighon ad urbem Afegixia de regionibus Sin, sitam propè fluvium in Chamdan influentem: necnon^{ab} Afegixia ad urbem Tucha sex dierum iter habetur; Tucha vero iacet ad magnum flumen Kalhe Sinicum. Ab urbe Tucha ad urbem Buxa bidui habet iter, si prædictum flumen Kalhe descendas, quatuoridui si terram capias. Ab urbe Buxa ad urbem Kasaghara nupex memoratam, stationes octo. Et ab eadem Buxa ad urbem Escigixa, stationes septem. Ab Escigixa ad Kasaghara, stationes octo. Poxno' Escigixa est ad flumen quoddam influens in amnem Bahane. Ab ipsa ad Taxaic, septem circiter stationes. Rursus ad Escigixa ad Atraghan stationes quatuor. Et que hæc ad magnum dulcis aque stagnum, cuius centro nullum invenitur profundum; aqua ipsius in nigredinem vertit, præduuntque pisces habentes rostro nocturnarum vultu similia, caputibus cristas galloxum instar gerentes. Ferunt autem incolæ Kafaxan-Taxac idem illos efficiere in homines, quod (a) Ascancux, scilicet libidinem, et appetitum coitus exuberantem excitare. Ab urbe Atraghan ad urbem Cannabul stationes quatuor, A Cannabul ad Tucha sex stationes. A Lucgin maxima et terra indorum ad Cacula, iter septem dierum. Urbs Cacula vero abundat, cum eius ciues maximam borbyum copiam enutiant; vespes Cacalice, et vericum Cacalicum ab hac urbe denominantur. Ab urbe Cacula ad urbem Casmir decem numerantur stationes. Ab eadem quoque Cacula ad urbem Atragh, stationes quatuor. Et ab Atragh ad Atraghan stationes decem.

Denique flumina Indica hac in parte contenta sunt Bahane, Kalhe, et pars fluminis Sinarum magni Chamdan. Flumen Bahane Indo

xum exeditur e monte, qui remotiorem Indiarum partem Aquilonarem cingit, et exiens per
latus orientale raris Anappa ad usque osium fluxij Cácalz maxi sese iungit riuget
que penes urbem Taxicis. Inter Sinarum fluxios est Kalhe: et habitatores Sinarum
ad usque ipsius ripam defentes conuentione quadam uniuersa, ut si quis eorum
facinus aliquod perpetraverit eoque lustrare se voluerit confedat sese ad hunc flu-
rium et hominum turbis astantibus, eique felicitatem precantibus, et gloriam, atque
quiescentem auspicantibus, in flumen sese immergat, et moriatur.

Decima pars Climates Secundi.

Decima hæc secundi climates pars continet regiones Sinarum orientales, nempe
urbem Sufa, Sinicam, Saala, Taxama, Sinia Sinarum, Nakhda, Sadoho, Bagch, Bas-
haiax, Casia, et Vaxecgia. Et ex insulis que sunt in mari orientali, continet insulam
~~Nam~~ Namaneq, et insulam Sabata.

Et fluminibus autem magnis que completitur, est flumen
Chamdan Sinarum, cuius ad orientalem ripam est apposita Sufa Sinica: Equae ad urbem
Caierua habentur stationes quatuordecim. Similiter ab eadem Sufa ad urbem Sinia Si-
narum, stationes undecim. Item a Sufa ad urbem Saala, iter octo dierum; Et ab hac ad
Sinia Sinarum stationes septendecim. A Saala ad Taxama stationes octo. Quas ab
urbe Sinia ad urbem(a) Nanko, stationes octo. Pariterque ab Nanko ad Bagch statio-
nes quatuor. Et ab urbe Bagch ad urbem Sadoho stationes etiam quatuor; Sadoho
vero adiacet paruo flumini, quod in mare orientale se exponat et urbi quatuor statio-
nibus est ab ipso mari distata. A Sadoho ad urbem Bashaiax nouem stationes. Et ab urbe
Bashaiax ad urbem Casia, stationes octo. Et ab urbe Casia ad urbem Vaxecgia populosam
quatuor stationes. A Casia ad urbem Bagch stationes decem. Totidemque ab urbe
Vaxecgia ad urbem Bagch.

Porro flumen Chamdan Sinicum maximum est, et habitationibus adia-
centibus non infrequens. In hoc memorat auctor libri Mirabilium esse arbores ingens-
simas, sublimem, que ex sereno constare dicitur vocatum lingua Indica, Baxsciul, fabri-
catam, formatamque in profundo fluminis, Eleuatam ab aqua decem fere cubitis, et plus
cubito latam, tres habentem in summitate ramos crassos, acuminatos et quasi ig-
nem acutos. Prope ipsam sedet homo quidam legens librum, ac fluium his verbis com-
pellans, O prene benedictionum et venita paradisi: Tu emanas e fontibus Paradisi, quos et
hominibus ostendis. Beatus qui hanc arbores conscenderit, seque super columnam istam
dedoxit precipitem. Nunc sermonibus aliquis vel aliquot ex astantibus commoti concorsunt

arbores, neque super columnam proicientes incidunt in flumen, et recantur; et qui ibi circumstant homines deprecantur illis beatitudinem aspectuam paradisi, et gaudia eterna. Fons autem fluvius Kanae in hoc flumen influere.

Infulam Rexo Namareg, que est in mari orientali, nautæ Unaxum simul convenites ingreduntur. Narratque autor libri mirabilem esse in hac infula gentem Caudatam, cui nominatur Rex ex ipsemet. Et que hactenus exposuimus, animis sufficiens curiosis. Atque huc terminatur clima secundum. Deo que laus immensa.

CLIMA TERTIUM.

Cum iam superius recensuerimus in ³ precedentibus, ^{duobus} climatibus contentas ² urbes, ⁴ resum nobis est idem eadem metodo præstare in hoc tertio climate et commemorare que in eo continentur, urbes, provincias, oppida, fines; simulque afferre distantias earum atque itinera, milliarium, et stationum dimensione diuisa. Itaque dicimus.

Prima Pars Climatis Tertij.

Primum hanc tertij climatis partem initium trahere à mari maximo, quod occidentalem orbis orientem plagam circumdat. Continetur autem in hoc mari infula Saxa Tenebrosa mari proxima, quam (a) Bicornis ingressus fons ibi pernoctasse antequam tenebræ illam intrassent, et eius inuolæ multos ex Alexandri Comitibus lapidum iactu lesisse. Continetur etiam infula Saale, in qua reperitur species hominum mulieribus virilium, dentes caninos habentium prominentes, oculos quasi fulgur, halitum veluti lignum comburens, sermonem minime intelligibilem loquentium, hi cum bestiis maximis pugnant: Et vixi nequaquam distinguuntur à mulieribus, nisi partium pudendarum differentia, vixi enim sunt imberbes: induuntur autem folijs arborum.

Circa hanc infulam est etiam infula Chasaxan terra spatiosa, in qua reperitur mons sublimis, et ad ipsius radices gens quædam fusci coloris, et brevis stature, barba habens adusque genua demissa, vultus latus, et grandis aures: ij feno vescuntur, et herbi quibuscumque, quas ibi terra producit, non secus atque cetera iumenta: habentque partem annem aque dulcis monte ex imo effluentem. Complectitur præterea hæc pars infulam Saur longitudine, et latitudine amplissimam, ubarum, olearumque feracissimam, multis iniquam fluvij, estuarij, et lacubus ad quos accipiunt sese asini, bovesque habentes cornua valde longa.

Continet etiam infulam Mofachin, cuius ubi are impendet sublimis. In hoc ite mari extat infula Calhan, in qua degit gens quædam speciem reflexens humanam, ca-

pitibus belluinis: atque isti in maxi sese immergentes educunt quaecumque possunt animantia
isque vescuntur. In eodem quoque maxi est insula durorum fratrum Magorum, quorum unus
Sciazahaa, alter Sciathan vocatur. Prospicit hae portus Asafi, estque et ipsa adeo diffracta, ut cum
Sudus et nekulis exers aera mare occupat, fumus e continente cerni dicitur. Est item in haema-
xi insula orium magna et tenebris circumseptae, in qua sunt oves innumeras quidem, sed exiguae
et carnum amarissimum, ita ut comedi nequaquam possint: et hoc constat etiam relatione (a)
Almagoraxin. Huic proxima est insula Raca, quae est insula volucrum: fertur enim esse in ipsa genus
volucrum rebei coloris, aquili similitudinem, unguibus instructarum, quae belluas maximas venantur et
comedunt, nec unquam ab insula discedunt. Dicitur etiam esse in eadem insula species puctuarum
magnae fisci per similitudinem, quorum esus curat ab omnibus venenis.

Præter supradictam est insula (b) Sahelia, quae longitudine dierum quindecim, latitudine
vero decem dierum spatium explet. Exant in hac tres parvae urbes populosae, ad quas usque na-
te pertransibant, portum capiebant, et ambarum, lapidesque diversae coloris emebant: verum
dissidiis inter illarum regionum incolas exortis, perierunt fere omnes bello intestino. Exat et-
iam in hoc ipso maxi insula Laca, in qua dicuntur esse arbores aloës copia multiplici, sed ta-
men odoris experbes; at vero ex insula educuntur et per mare spontate, suavescentiam recu-
perant: suntque nigri coloris, gravisque ponderis. Denique in eodem maxi, prout refert
Ptolomaeus Pelusius, continentur viginti septem millia insularum, si habitatae cum oculis
simul numerentur.

Ad haec, amplectitur pars ista de regionibus (c) Sabaa Nul-damit, Tazecaphet, Aph-
axmi, et regionibus autem vus remotioris, urbem Taxudant, Teyuyuin, et Tamamet: atque
haec sunt regiones vus. De terra vero Barbaxorum, Scogelmassa, Daaxa, Day, Tadelat,
Calat-Mohdi et terra Naiale, et Fas, Mecmasa, Vala, omnesque portus, qui sunt
vuis vtraxae maximum: item urbem Telensan, Caram, Cqere, Sagaxia, Maghaila,
Acaaxif, Kaxnata, Vapexa, Melilla, Vahxan, Tahant, et Acix; De terra autem
Occidentis medij continet Terres, Bexer, et insulas Bari-Mazaphana, Tadates,
Beyzaga, Pipel, Meliana, Catata, Almagita, Thadin, Macxa, Necaus, Tobna, Co-
santina, Barhes, Baghaya, Tifas, Daxmadian, Taxma, et Dav-mallul. At vero
regiones Nul ultionis, et Tazecaphet sunt sub ditione Lamtung Solitudinis. Lamtu-
na vero est familia quaedam Egera e Senhagia descendens: Senhagia autem et Lamtu-
na duo sunt fratres gramari eodem patre matreque. Horum pater [†] vocatur Taxe-
cai (a) Alaxoja et eius pater Zenate. Huius etiam fratres habuit Senhag et Lamtu,
et eadem matre, et eius pater fuit Masun filius Massini, filij Calaa, filij Stimam, filij

(a) Exantium quorum historiam narrat infra climat. a. (b) i. Solitudo. (c) i. Solitudinis. (a) i. Claudi.
† Huius pater qui Lamtu appellatur filius est Orax, de filiis Romani: matre vocatur Taxecai &c.

filij Soaid, filij Homair: fuit autem cognominatus Haiax ex dictione quam aliquan-
do protulit: Nationes enim Arabes, populos barbaros invadentes, convertunt illos
diuturno usu et contubernio ad suas linguas, ita ut unum idemque populi genus ef-
ficeretur. Accidit autem cuidam de principibus Arabum, Masux nomine, qui ha-
bitabat cum gente sua in regione Magiar, ut amiret camelam, et ad eam queren-
dam per Nilum transiret in Egyptum, et regiones occidentales penetraret; cumque de-
venisset ad montes Tripolis, dixit ad famulum suum: ubinam texarum sumus? Respo-
dit famulus, in terra Afaic sumus. At, Certe Tahaiarum, id est, desipimus: nam Ta-
haiar stultitiam sonat apud Arabes: et ex hac voce appellatus fuit Haiax. Masux au-
tem praefatus adiecit homines quosdam ex familia Zenati et factus cum ijs inivit doli-
bito Luxurando: vidensque in terra ipsorum Taxecai matrem Senhaq et Lamt, cuius pa-
ulo ante meminimus, formosam, pulchram apta membrorum proportione, prudentia,
omni que perfectione insignem eius amore captus Masux interrogavit de ipsa, voluitq.
eam ducere uxorem, duxitque; Taxecai enim erat tunc temporis orbata marito, habe-
batque secum duos liberos suos Senhaq et Lamt filios Lamt maioris. Itaque Masux
habuit ex ea filium quem nominavit ^{deinde occubuit Masux, relicto filio suo Mathni et duobus} Mathni et duobus fratribus Lamt atque Senhaq,
apud Taxecai matrem, et apud avunculos de domo Zenate. Porro Lamt et Senhaq multos
genuerunt filios, qui stirpem propagarunt. Nec tamen habent alios urbes in quibus
commorentur, praeter urbem Nul Lamt et urbem Azacne, quae ad Lamtam quoque
spectat. Nul autem tardus est a mari diffusa distatque a Segelmasa tredecim
stationibus. Etique Nul urbs magna, populosa, extructa veius flumen, quod ad illam effluit
ex orientali plaga: ad quod flumen iacent etiam populi Lamtun, et Lamt. In eadem
urbe fiunt (a) clypei Lamtici, quibus nil artificiosius. De familia Lamt sunt
Masise, Yasan, et Tamalabe. De familia vero Senhaq sunt filij Mansur, Iamne,
Pedar, Tamtun, filij Abraham, filij Taserin, et filij Mohammed sunt etiam de stir-
pe Senhaq.

Urbs autem Azake est de regionibus Masise, in Lamta: estque pri-
mus inter Portus Sabra, et distat a Segelmasa tredecim stationibus; a Nul septem sta-
tionibus: ea urbs non magna admodum est, sed populosa, et eius ciues induuntur, rudi-
bus tunicis laneis, quas ipsi via lingua vocant Aladaien. Constat relatione quorundam,
qui urbem istam ingressi sunt, mulieres innuptas, cum quadagesimum gratis annum attu-
gerit, prostituere vere ex elemosyna omni vixo exoptant nemini unquam recusantes
aut prohibentes. Nec urbs appellatur a Barbaris Azacne, lingua vero Penuenji Co-
cadam; et qui vult penetrare ad regiones Selt, Tocun, et Pars de terra Nigrocom

necessario transire debet per praedictam urbem.

Urbis Segelmasa est magnitudine, et incolarum frequen-
tia valde conspicua, et est Natorum abeuntium, et redeuntium meta, Vixidarij et
hortis largissima, pratis cumosisque partibus amenissima. Et quambis arce careat,
edium tamen domorum, edificiorumque densitate cultissima est extructorum ad amorem
aquis dulcissimum, qui cursu ex orientali solitudinis plaga ducto ipsam alluit: crescitque
estius tempore profus ut Nilus, et in eius aquis eadem seminum genera nutuuntur quae
apud Aegypti agricultores, ubeni atque cetera vegetum moxer. Ab Urbe Segelmasa ad Ur-
bem Aphmat-Vaxichae est iter octo fere stationum. Et ab eadem Segelmasa ad Urbem
Daxaa, trium. Daxaa vero non est Urbis cincta muribus aut Vallis, sed oppida frequen-
tia, edificia vicina, ruraque per multa, miscellaneis Barbarorum Urbis occupata, et
vico ad Segelmasae flumen, quod eo decurrit. A Terra Daxaa ad Sus remotiorem, cuius Ur-
bs est Taxudant, habetur iter quatuor dierum. Vixim regiones Sus sunt oppida multa,
et edificia frequentia, multigenas fruges praestantissimas producentia. Et inter duas Urbes
Sus, nempe Taxudant, et Teyuyim est vnius diei iter amenum per hortos, et Vixidaria,
vineas, arboresque; Ab Urbe Sus ad Urbem Aphmat iter habentur stationes per loca
nationibus Barbarorum Mahomeditarum culta. Via autem, quae ducit a Taxudant Sus
ad Urbem Aphmat-Vaxichae, est per radices maximi montis Daxan, quem pauci admo-
dum equam altitudine, vortate, longitudine et frequentia edificiorum; dicit is initium
a mari Oceano, in extremis finibus Sus, et recta tendens per orientem, attingit mon-
tem Nasise, cuius etiam nomen ibi acquirit; deinde iungit se montibus Tripolis: sum
attenuatur illic et desinit. In eius fastigio sunt arces, turresque plus septuaginta, inter
quas est arx munitissima, cuius structurae, firmitati, atque fortitudini paucissime repe-
riuntur similes arces in orbe Terrarum. Haec in summitate montis structa, et
beneficio vici adeo fortis, et inexpugnabilis, ut quatuor tantum viri possint illam dese-
dere, et accessum ad eam prohibere; non enim patet ascensus ad illam nisi per adi-
tum quoddam angustum, qui quidem consensu aperimus est, quod ad arctum modum
scale sit: iumentum vero vllum nisi post magnos conatus, et labores eo ascendere
nequaquam valet; nomen autem huius arxis est Taximali. Utaque Urbis Aphmat-Vaxi-
chae est appropinquata ad radices praedicti montis ex parte septentrionali; in planicie ame-
nissima, soli felicitate et obexum atque vltimum copia conspicua. Aquae adespis
et asinistis ipsius excurrentes irrigant eius plateas diu nocturne; circumdant
eam Vixidaria, murata horti, nemoraque densissima. Situs eius est omnium vltimae
pulcherrimus plaga iucundissima, vltimum optimum, aquae vltimissime, aer vlti-

saluberrimus; recatque Urbem annis non magnus fluens ab eius meridie ad septem-
trionem, ad quem habent molendinas suas ad molendum triticum: idemque annis
irrigat Urbem diebus Jobis, Venexis, Sabbathi et Dominico; reliqua vero hebdo-
mada totum deflectum ad irrigandos hortos et terras suas, impediuntque penitus
quoniam alluat Urbem. Incolę eius Urbis sunt Hauaxitę ex familia Babaxorum, qui
ob chotabitationem Babaxi facti sunt.

Duodecimo ab hoc milliari, ad plagam septentrionalem est urbs Maxacos,
quam condidit Josef filius Tasefin initio anni quodringentesimi septuagesimi, post-
quam emerat terram ipsius ab incolis Agdonat magna vi argenti eamque sibi
et nepotibus suis ascripserat. Est hec in planitie circa quam nullus conspicitur mons
preter paruum quendam montem Agilin dictum, equo excidit curavit lapides ad ex-
trudas gres suas, que appellantur (a) Dar-athapiaz; nec ullus est lapis in vicinis ur-
bis Maxacos situ, nisi ex prædicto monte. Aqua vero, qua utuntur ad hortos irrigandos,
extrahitur fluctu quodam artificio mathematico, quod excogitavit Obaid Allah filius
Junus mathematicus. Staret hęc urbs in longitudine quasi mille passus, totidemque sex
latitudine. Ad tria millia passuum ab urbe Maxacos excurrit fluvius Tansift appella-
tus, non quidem ingens, totum porperuo fluens, cuius aqua emanat fontibus quibus-
dam facientibus & monte Daxan, qua parte parte prospectat Urbem Aphmat-Atlan.
Pars Aphmat-Atlan urbs est exigua ad radices prædicti montis Daxan, ad ori-
entalem plagam Aphmat-Taxitę superius memorate, aqua distat sex passuum
millibus. Ex parte Meridionali Maxacos habitant nationes Atlan Bababę, que illic
absolute dominantur: Coca vero suburbana occupant nationes Nafis, et filij Tasef, et
Docala, Rappaxagia, Zeida, Hascuna, et Nazaxgia. Sequuntur autem ab Occidente, et
ab oriente Aphmat Domini Taxitę

Ceterum ab urbe Maxacos ad urbem Sala maximis horis
appositam, novem stationes habentur. Statio prima est Tunin oppidum situm initio
planitie amplexissime nulla usquam acclivitate aut declivitate obliquę. Hanc plani-
tiam que duabus stationibus in longitudinem pertracta est, colunt familiae aliquę, Bab-
baxorum, videlicet Cezula, Lamra, et Sedrana. A Tunin ad oppidum Tabactin statio
secunda ab hoc ad Aphafie pagum, statio tertia: et hic pagus situs est in extrema
planitie præfata. Sotus autem eius planitie tractus plenus est genere quodam spinarum
que dicuntur Aljedz, et ferunt fructum, qui vocatur (a) Alnabc. Abundat eodem
planities de prædictis sexcentibus, que magnitudine superant maximas e quarum
conchis parant virentes illarum partium Yapa ad lavandum, et ad pinseridam
(a) idem Albes lapidis (a) Alnabc. Nabach.

faxinam. Ab Aphafic pagg, ad oppidum Om-Rabia, statio licet una: estque oppidum hoc mag-
 num, atque frequens, miscelanis cultum Barbaris, familia scilicet Bahung, et non nullis ex
 familijs Zonate, et Tamejne; porro familijs Tamejne plures sunt ac diuersae nempe Baagh-
 ata, Matmâra filij foy ex eodem Zonate. Omnes iste familijs possident agros, fomentum, at-
 que camelos, suntque rei equestri maxime dediti. Ultima haecum gentium habitatio est por-
 tus Sâshâlq ad occidentem occidentalem, interquem est flumen Om-Rabya tres insunt statio-
 nes: nam Om-Rabya adiacet magno flumini inuicem, quod foyelis traditur nar-
 pido, precipiti et rapidus, locisque saxosis pleno. Ab Om-Rabya ad Nichijol oppidum
 pluchuum, statio unaquorundam statio. Ab hoc oppido ad oppidum Ancal, quod vocatur etiam
 (b) Dax-almoxabozin statio ab Ancal ad Macul oppidum, statio Macul autem adiacet palu-
 di, adhaeretque illi desertum quod appetitur desertum Chozaz, XII P. M. in longitudinem por-
 tum, aqua omni aridum: et oppidum hoc Macul est magni inspar Castell. A Macul ad
 Ticsoy oppidum, medica habetur statio, et sex praedium desertum Chozaz caespitum est ita.
 Ab oppido Ticsoy ad urbem Sala statio: Urbis autem Sala noua appositae est ad mare: at prius
 temporibus vocabatur Salch distansque à mari duobus milliarijs, eratque iuxta ad flu-
 men Amix, quod modo attingit urbe Sala nouam ibique mouit de mari. Salch vetus est
 modus diuisa, et proter quosdam edificiorum, et sublimium templorum execta vestigia aliud
 ostendit nihil. Ad haec etque ruinis eius edificia non rara. Verum Sala noua, quam se-
 cly mare esse dicimus, qua parte respicit mare ita elevata est, ut nemo nauarum possit
 ad eam accedere ex illa parte: estque urbis forma, et vberitate conspicua, interna aenosa.
 Naves ad eam venientes non solent anchoras in mari, cum eius portus sit nimium
 apertus, sed in flumine supra memorato. Imò naves ad os flumij incedunt egerit ducto-
 re, ob vasa, et breuia Calinijs perniciora, anfractusque flexuosos, quos non nisi exper-
 tus quisque superare poterit. Ab urbe Sala uentis mare procedendo ad insulas (a) Taix deu-
 rum habentur milliaria totidemque milliaria ab eadem ad portum Sâshâlq in plaga Me-
 ridionali. A Sâshâlq ad portum Anfa XL. M. P. estque iste portus frequens ab Anfa ad
 Mazighen portum, LXXV. M. P. via recta A Mazighen ad (b) Baidha continentem, XXX.
 M. P. A Baidha ad portum (c) Thait aliam continentem, LIII. M. P. Totidemque à Thait ad
 Afasi. Ab Afasi ad promontorium, (c) Diabal-Alhadid LX. M. P. A promontorio
 Diabal-Alhadid ad Thait, qui est in continence I. M. P. similiter a promontorio Ma-
 zighen ad Afasi recta, LXXX. M. P. obliquè, uoxò, CXXX. Erat autem portus Afasi
 temporibus elapsis maxima nobilitate statio, sed nunc illum plus quator cursum inter-
 uallo proterceduntur. A portu Afasi ad portum Maset in extremitate continentis CL.

(b) id est habitaculum speculatorum. (a) id est uolucrum (b) id est Alba c. Af. Afasi,

(c) id est Diabolus (c) id est Montis ferri.

CL M.P. Ab urbe Salta ad urbem Fas, stationes quatuor. Porro urbs Fas constructa duas
bus urbibus distinctis magno flumine effluente & fontibus, qui vocantur fontes Senhage,
et ad flumen intra urbem multas habentur molendina, quibus licet unicuique molere
frumentum suum nulla mercede solva. Urbs, que ad partem Fas Boxealem est appropia,
vocatur Canubin; que verso ad Austrialem, appellatur Andalos, distatque hęc a Segelmassa
per duodecim stationibus: et via, que ad illam ducit, est per Saffraie ad Calat-Mohdi, ad
Tadela, ad Day, ad populum Saffax, vocaturque montem magnum usque ad eius latus mer-
xidionale, indeque Segelmassam. Porro urbs Saffraie distat a Fas statione una. Porroque
ab ipsa ad (f) Calat-Mohdi duas habentur stationes. Saffraie exigua urbs est, atque populosa.
Inter urbem Fas, et Mecnasa verso sunt plures urbes in via que ducit a Salta; et iter, quod
ducit ad ipsas, est Fas ad urbem (g) Maphila ad fluxum Senhat, ad campum (h) Amackly,
ad Mecnasa. In regione Mecnasa, ex parte Occidentali, ad (a) Casr-Abdelchexim est im-
portantium trium stationum. Casr-Abdelchexim incolie populus quidam Barbarorum, qui
viciuntur Uchage, estque urbs modica variis Senhage familiis habitata, adiacetque flumini (b)
Uleos, quod eam deserens tendit in meridiam: est autem a mari remota tribus sex M.P. a
Casr-Abdelchexim ad urbem Salta que est ad oras maris salis, duas habentur stationes, una a Casr
ad Maamuxa, altera a Maamuxa ad Salta. Rursum ab urbe Fas ad urbem Sebta, que est se-
cus mare (c) Zacac a septentrione septem stationes. Itemque a Fas ad Telamsan, stationes novę.
Et via inter has ^{duas} urbes est huiusmodi: Expediunt a Fas ad fluvium Sobu: indeque perges statio-
una ad Thamala; ab hac ad ~~Kaxamta~~ Kaxmata, et ab ista ad (d) Bab-zenata fluvium arvis
utrinque clausum, circiter X. M.P. Ab hac deinde ad (e) Calat-Kaxamta, statio una. A ka-
xamta per radices montis ad Mezeiax, indeque ad fluvium Masun, statio una, quem qui pete-
re cupit, transeat per Tabexida arcem munitam sitam super collem exutum secus flu-
vium Moluyę. fluvius iste coincidit cum flumine Saa, et ambo simul iuncta influunt in
mare inter Sexaia-Cait, et Melillam. Indeque ad Saa urbem, conspicuam, parvam, sita
in imo colle, statio una. Et ab hac ad Sexaia statio una: distat autem Sexaia a mari
VI. M.P. Ab hac ad Baxama castellum autem impendet arcem fortissima statio una. Ab hac ad
Alawain oppidum magnum appositum amni a meridie fluenti, statio una. Ab hac ad
Telamsan, statio una: Telamsan est urbs antiquissima et fontibus firmis que constructa,
mœnibus perquinta. Componiturque de tribus urbibus mixto distinctis: habet a meridie mō-
tem qui vocatur (f) Sachraicain: Atque in isto monte contra meridionalem urbis plagam
proxecto sunt vineę, et ad eius radices molendina, seu ingentem rivum aquę dulcis, rapidęque,
qui rivus appellatur Rivus (g) Annaxiani; ad hunc rivum constructa sunt monasteria, oratoria,

(f) i. Arcem. (g) Afr. Maphilla. (h) i. Palma. (a) i. Arcem. (b) Afr. Cuccus. (c) i. Vici. (d) i. Portum. (e) i. arcem
(f) i. Salta. (g) Chystram.

aliaque Religiosorum aedificia, cum residuijs amplissimis: et nominatim ibi rivus ille (h) *Alfiana*:
et inde ad urbem usque se extendit. Non longe ab eadem urbe extat fons celeberrimus, fons (i) *Om-lahia*
dictus, e quo rivus in urbem influens concluditur in lacum, ac tum dispensatur in domos, irrigationes
hortorum, balnea, cauponas, et similia.

Via quae ducit ad *Telesfan* ad urbem *Tenes*, est septem stationum. Nam exiitens e *Telesfan*, confici-
as stationem unam ad *Aufabe*. Ab hac ad (a) *Cafu-venam*, stationem alteram. Hinc *Naormax*, sta-
tionem. Tum ad *Vahdan* ad *Rezau*, ad *Mostahanim*, ad *Mariina*, ad *Charnis* seu flumen *Selef*, ad *Me-
liana*, atque hinc demum ad *Tenes*, stationes tres. Urbs *Tenes* non procul distat ab oris maris
Salsi, nam spatium duorum M. P. distat ab ipso mari: et partim in montem affurgit, atque plantis
sede eam ferre circumdant: partim vero in terram planam porrigitur, estque ea urbs vetusta, an-
tiqua fortissimis circum muris.

Itex a *Telesfan* ad urbem *Vahanan* maritimam est duarum stationum magnarum, imo trium
ut alij volunt; nam exiitens a *Telesfan* ad flumen *Vatapsit*, distansque ab invicem spatium unius stationi-
nis; hinc ad pagum quendam ad quem *divates*, stationem item unam conficias. Tum ab hoc pago ad ur-
bem *Vahanan*. *Vahanan* autem proxima est *litori* maris imperientique illi firmissima propugn-
acula *texea*; sunt que in ipsa vici spatiosi et artes multigenas, metesque peritiles; prospicit haec
urbem *Almexiam* in oris maritimis *texae* *Andaluzis*, et latitudo maris inter eas est duorum crasu-
um: et ex eadem extrahitur maior pars annonae gentium maritimarum *Andaluzis*. Habet ad ianuas
suas portum exiguum nullo vento securum, sed de duo millia habet portum magnum, in quem se reci-
piunt exordia navigia, et naves belicas: atque hic portus protegit ab omnibus ventis, neque periculum
habet in tota ora maritima *texae* *Barbarorum*. Praebet incolis ejus portum fluvium e *mediterraneo*
ad ipsam excurrentem.

Via quae ducit ab urbe *Tenes* ad (b) *Almasila* de *texa* filiorum *Hamad* in occidentem medio, est
hujuscemodi. Exiitens ex urbe *Tenes*, proceditque spatium usque stationis ad filios *Vazelefn* per
montes horridos, rupesque frequentes. A filijs *Vazelefn* ad (c) *Chadhra* habet item stationem. Et
a *Chadhra* ad urbem *Meliana*, stationem: et tertia ab hac die, ex parte meridionali, extat mons
Vaneferis dictus, qui longitudine explet itex quadridui, attingit enim extremitatibus suis loca
propinqua *Tahant*. Ab urbe *Meliana* ad (d) *Kez-nayz*, stationem: estque haec ad flumen *Selef*
apposita, et singulis hebdomadibus celebratur in ipsa mundinis magna hominum copia frequen-
tes. A mundinis *Kez-nayz* ad oppidum *Righa*, stationem. Et ab hac ad *Asixarini*, stationes
duas. Ab hac ad *Tamexkida*, stationem. Denique stationes duas ad *Almasila*. Est autem ista
secus flumen aquae non modicae, sed super *texae* solum sciantis, et nequaquam profunda: aqua
suavis est, featurque perspicuos rubris maculis, pulchrae distinctos, quibus nunquam conspiciunt
similes in ulla regione *texae* habitus, in quibus et gloriatur incolae *texae* *Almasila*; mensura tali-

talium piscium non excedit palmum; et aliquando capiuntur summa in copia, et deferuntur ad (b) Calat-
 Bani-Hamad, quae distat spatio duodecim milliarium. Est autem urbs Calaa de numero amplissima-
 rum regionum, iacetque in latere montis valde sublimis et asensu perdifficili, quem totum nyctia
 urbi circumdant. Haec urbs abundat scorpionibus nigris illic perimentibus; quare incolae Calae, ut ab
 iis sibi caveant, et contra eorum novimenta sese muniant bibunt plantam Astion ^{Haraxianii} ~~Hexaniana~~, quae
 duarum pondere draematum potata fertur sumentem servare ad annum incognitum, ne quid ma-
 li patiatur a scorpionibus. Atque hoc quidem vulgare est apud illos. Imo perlatum est hoc ipsum hac-
 ce nostra tempestate ab homine fide digno, qui narravit bibisse se ex praedicta planta postquam
 a scorpionibus morsus fuerat, et statim sui se doloris levamen sensit: fuisse etiam se reliqua anni
 sexue sex morsum scorpionibus, nec ullum se ex iis moribus dolorem percepisse. Ea autem her-
 ba pluxima est in regionibus Calae. Inter ab urbe Telemfan ad urbem Almasila est huiusmodi:
 A Telemfan ad urbem Tahant, quae distat a mari stationibus quatuor, quatuor etiam habent
 tur stationes.

Ut autem modo recedamus ad urbem Tahaxan, superius memoratam, diurnus distat illam
 ab urbe Tenes duobus iuribus, seu CCIV. M.P. Ab urbe Tenes ad Bexese, secus litus, habentur LXVI.
 M.P. Ab urbe Tenes ad urbem Meliana, itinere terrestri, duae stationes. Inter Meliana et Tahant
 tres stationes, ad Sexsal, milliaria viginti; coniungitque ambas mons asperissimus, cultus natione
 quadam Barbaxorum vocata Baya. A Sexsal ad (a) Algezayen pertinentem ad filios Maraghana
 LXX. M.P. Urbs Algezayen adiacet mari, et fontes aquae dulcis secus mare scatentes nec non putei in-
 colis potum administrant. Ab Algezayen ad Tamedfor, praesentem versus novem mi-
 liariis: est autem Tamedfor portus pulcherrimus. Inter ad (b) Mexra-Almagia, milliaria
 viginti: habetque haec portum fidissimum. Ab urbe Mexra-Almagia ad urbem Andalos,
 milliaria viginti quatuor. Ab Andalos ad urbem Begiaya septuaginta habentur milliaria
 itinere terrestri, totidemque maximis. Begiaya est ad mare apposta, vixitum vixitum
 extremitate vicia habetque a septentrione montem Amasium dictum, excelsum quidem,
 et arduum conceptu, eius in lateribus nascuntur variae species plantarum in arte medicinae
 vitium, quales sunt arbores Lycii, et scolopendriae, et Barbaxis, Centaureum grande, Scij-
 tholochia ^b ~~Asinthium~~, alique id genus plantae. Praeterea in illa officina in qua exer-
 cetur ars fabricandi navigia magna, cymbas, nautes, atque duxiones quoniam Arabes tam
 in vallibus quam montibus ipsius pluximae sunt: et ex eius limitibus deferuntur ad eadem
 pia praestantissima cum bitumine extant etiam in illa cetera facies ferri optimi Neco, cumque
 que pereximae, et venuste artes. Ad pagus mille ab eadem urbe exiit ex plaga occiden-
 tali fluvius nascens ex partibus vicinis montibus Pangiaae; fluvius est magnus et prope opium
 suum Italicum requirit; quoniam tamen quo magis recedit a mari, eo flexilior est aquis, potest

(a) id est incolas modo Algeri. (b) id est portum gallinarum.

quicquid quovis in loco cum oratione. Proterea vrb. Begiaya est media. et cluti centrum inven
 per multas regiones. Nam a Begiaya ad Arabiam est iter dici et amplius. A Begiaya
 quoque ad Belzema, paulo magis quam duas stationes. Item a Begiaya ad Satif bidui est iter.
 Rursus inter Begiaya et Baphaya intercipitur spatium octo dierum. Et inter Begiaya,
 et Calat. Bafrex de dominio Bechar, iter quinque dierum. Inter Begiaya, et Tifas, sex
 stationes. Inter Begiaya, et Calema, stationes octo. Inter Begiaya, Tabja, (c) dies. Inter
 (d) Dux. Madiam, et Begiaya, stationes undecim. Inter Begiaya, et (a) Alcazarim, iter sex
 vicium. Denique inter Begiaya, et Tobna, septem stationes. Porro iter ab vrbe Begiayae
 ad Calaa est civitatis, egrediens a Begiaya ad (b) Almadhiac, ad (cc) Suc-alahad, ad var
 uern Vahz, ad arcem Ficalat, et hinc ad Tadexet, ad (d) ~~am~~ Suc-alchamiz, ad arcem
 Baax, et istuc est diversorium. Ab arce Baax ad arcem Vaxetu, quae et Rafu appellatur ad (e) Al
 cafr, quae oppidum quoque est, atque ibi deflexus omnem Begiayae ab occidente: tum procedes per
 meridiam ad arcem (f) Alhadid spatium stationis unius ad (g) Siciaana: ad arcem nationis Taxa
 cos: ad Tadvant; et a Tavant ad (h) Albab; sunt autem Albab montes quidam per quos transit
 flumen salsum. hinc ad (i) Alfacariet arcem (k) Alnatux, ad (l) Suc-alchamis, ubi est diversio
 rium. Inde ad (m) Suc-alethnain, ubi quoque etiam est diversorium. Hinc ad arcem Tafexiaet ad
 arcem Tazeca, ad caedem Attyz, tum demum ad arcem Calaa, intervallo stationis. Ab Almasi
 la autem ad Tobna habentur stationes duae, Tobna sexto est urbs (n) Alziak. A Moxa ad Tobna
 statio. Et inter Tobna et urbem Begiaya sex stationes. Similiter a Tobna ad Bahai stationes
 quatuor. Item a Tobna, orientem versus, ad (o) Dax-Mallul, spatium grandis. Inter Dax-Mal
 lul, et Necaus, tres stationes; et ad unam stationem et amplius ab hac est mons (p) Auxas.
 Similiter etiam a Dax-Mallul ad Calaa, stationes tres. Mons autem Auxas fertur esse
 fragmentum montis Daxan occidentalis ipsi cohaerens. A Necaus ad Almasila stationes
 quatuor, secundum alios sexto, tres. Item ab urbe Necaus ad arcem (q) Bescaxa, stationes duae.
 Et ab hac ad arcem Naus sitam in imo latere montis Auxas, tres stationes. Et ab hac ad ur
 bem Almasila, quatuor millia passuum. Ab orientali plaga urbis Calata-Bani-Hamad, est
 urbs (r) Mela, distat quae ab illa quatuor stationibus. Et ab hac orientem versus, ad urbem
 Cosantinat, Alhava (s) milliana decem et octo; mons ambas coniungit per quem patet iter ab
 una ad aliam. Hanc urbem, nempe Cosantinam, circumdat fluvius undequaque, ambitque velut
 anulus. Maeria quoque intra easdem sunt, nullibi excedunt altitudine semistaturae, nisi ex parte
 portae, quae respicit Melam; duas enim habet portas, portam Melae ab occidente, et portam (a)
 Alcantarum ad orientem. Et quidem numeratur haec inter mixta aedificia: et flumen eius e plaga Mexidi

(c) Deest numerus. (d) i. Domicilia. (a) i. Duo palatia. (b) i. locum anustum. (e) i. Mundinas diti Dominici.
 (d) i. Mundinas diti Iovis. (e) i. Arcem. (f) i. Fexxi. (g) i. Sylvam. (h) i. Portam. (i) i. Laqueia. (k) i. Custodis.
 (l) i. Mundinas diti Iovis. (m) i. Mundinas diti Iovis. (n) Afr. Azzakvelzeb. (o) i. Domicilium quercus. (p) Afr. Auxas
 (q) Afr. Bescana. (r) Afr. Mela. (s) i. ventorum. (z) i. arcus.

Mexidionali excurrens alluit illam ab occidente, tunc circa urbem progreditur ad orientem, postea re-
 flectit sese ad Aquilonem, donec influat in mare ad latus occidentale fluminis Sahax. Inter Cosan-
 tinam et Baohai tres numerantur Stationes. Pariterque à Cosantina ad Begiaia est iter sex die-
 rum: quatuor videlicet diexum ad Sigel, et à Sigel ad Begiaia quinquag. M.P. Similitex à Cosanti-
 na ad ~~uxem~~ Abnes Stationes quinque habentur. Et ab hac ad Begiaia Stationes quatuor. Et ab hac
 ad axem Bazex iter bidui. Ab hac ad Tifas, duarum iter est longarum diexum. Et duarum simi-
 liter magnarum diexum iter habetur ab hac ad Calema. Et ab hac ad Alcafaxin, biduum. Ab
 hac ad Dux-Madian sex dies: Ab hac ad portum (b) Coll, biduum. Prope uxor Sigel mari adiacet, co-
 que ambitur, et est praesentia muris instructa. A Sigel autem ad Promontorium Manghilen,
 ad insulas (c) Atafie, ad (d) Fach-alzaxur, ad insulam Manserie mari appositae, ad Madi-
 san pacum populosum, in quo extant fodinae Siffi gypsi, quod inde apportatur ad Begiaia:
 distantque ad invicem duodecim milliariis. Eodem modo à Sigel ad Begiaia Nasexis L.M.
 P. Habet autem uxor Sigel duos portus, unum à meridie, qui arduus est, atque perdifficilis
 ingressu, nisi enim perductorem peritum ad eum appellare nemo potest: alterum à septentrio-
 ne qui vocatur portus (e) Sciāxa, atque huc est omni agitatione et fluxu pacatus, navibusque
 valde oportunus, rerum nequit capere multa navigia, propter angustiam: est autem arenosus. A
 Sigel ad urbem Coll, quae est ultima urbium in hac proposta parte contentarum, LXX.M.
 P. A Coll ad urbem Cosantinam, Stationes duae, meridiem versus. Non longe ab urbe Be-
 giaia, ad meridiem, est arx Satisf, distantque ab invicem spatio duarum Stationum: distat
 vero Satisf à Cosantina Stationibus quatuor. Prope Satisf iacet mons Uhegian, quem in-
 colunt familiae Ketamz, estque in illo arce munitissima, et confugium tutissimum quod
 antea pertinebat ad ditionem filiorum Hamad. Huius extremitates attingunt ab occiden-
 te montem, qui vocatur Halava, distantem à Begiaia Statione unam dimidiam. Habitationes
 familiae Ketamz adeo proteruntur, ut confines fiant terrae Coll, et Bong. Verum cum
 de qualitatibus regionum, et rebus rarioribus locorum, quae in ista parte comprehendun-
 tur, satis iam diximus, restat modo, ut describamus oras maris, quod in eadem parte con-
 tinetur, cum eius Sinibus, montibus, et numero milliariis, tam obliquis quam rectis,
 sed cum non possimus totius maris huiusce oras simul describere, quoniam partes eius quae-
 dam spectant ad hoc textum clima, aliae ad quatum; ideo cononum visum est illas singul-
 latim, ordinatimque prout in singulis hisce partibus occurrer, memorare, Deo iubante,

Igitur Vahaxan, quae huc spectat adiacet mari Salfo, uti praediximus, distatque a promon-
 torio Mesafe XXV. milliariis, linea recta; obliqua vero, triginta duobus. A promontorio Mesa-
 faze ad portum Anzau, habentur millia decem et octo. Et ab ipsa ad Mostoghānem maxime
 iuxta sinum procedendo, et à Mostoghānem ad (a) Haudh-Faxuch, portus conspicuus, adiacetque ei op-
 (b) Afa. Choh. (c) i. lacum Faxuch. (d) i. Sybe. (e) i. lacum Faxuch. (f) i. cuiusdam.

oppidum populorum. Proxima est huic in mediterranea ex parte orientali vrbis Mazura,
 VI M. P. à mari Syrica, inter montes collocata. Ab Haudh-taxuch ad extremitatem Sinus, quod
 est promontorium quoddam prominens in mare, XXIV. M. P. via directa et sinuosa; itinere vero
 Syraestri XII. M. P. Et ab isto promontorio pergit mare arcuatim ad plagam meridionalem; et
 quidem ab eodem promontorio seu litore ad insulas (b) Alhaman habentur XXIV. M. P.
 via sinuosa, recta autem 18. Ab insulis Alhaman ad ostium fluminis Seleph, 22. M. P. Et
 ab hoc ad Colu-alexranin intra continentem 12. M. P. Colu autem significat fungos albos.
 A Colu ad urbem Tenes 12. M. P. litorea perlegendo. Et ab hac ad extremitatem sinus, 6. M. P.
 itaque à promontorio Sinus, ad extremum sinum numerantur 66. M. P. linea obliqua et si-
 nuosa, recta vero 40. Proterea ab extremitate sinus ad portum Amracu, 10. M. P. et ab Am-
 racu ascendens per litus ad portum Vacua habentur 40. M. P. via sinuosa, et recta 30. Spatium
 portus iste angustus, omnique vento patens, praeterea orientalis estque in extremitate sinus.
 A Vacua ad urbem Bechse, quam supra memorauimus, 20. M. P. Bechse vrbis maxi diacet,
 iungiturque monti magno, et arduo in quo degunt populi quidam Barbari, Robaia vocati.
 A Bechse ad promontorium Battal quod in mare procurrit, habentur 12. M. P. Respondet huic
 promontorio parua quaedam insula in mari. Ab hoc eodem promontorio incipit continens
 Hux, quae per lineam rectam extenditur plusquam 40. M. P. arcuatim vero 60. Tota haec ora
 profundissima est, et qui in eam labitur nunquam euadit. Ab extremitate continentis Hux
 ad insulas filiorum Mazaphara, 18. M. P.

Secunda pars Cilmaris sexij.

Sub hac secunda parte Cilmaris sexij multae continentur vrbes, oppida, castella,
 atque caecos. Et quidem ex regionibus mediterraneis est Camuda, Baghani, Mejchiana,
 Magarra, Bagia, Bona, Mexa-lcharaz (a) Benezest, Arbes, Marmagena, Casilia,
 Neczaua, Nilfan, Tectios, Zoxus, Casra, Nofra, Alhama, Tunes, Acibia, Chxaelio, Sa-
 sa, Mahdia, Safacos, Dialula, Sabra, Tripolis, et Lebeda. At vero vicius litorea huius ma-
 ris in ista parte comprehensi extant caecos, portus, et aedificia diuersa.

Itaque vrbis Baghani est magna ciuitas
 distansque à Casilia stationibus quator, ~~et~~ muro est fortissimo cincta, possidetque pal-
 mas, quam plurimas, et feracissimas, ita ut largè per totam Africam disperferentur.
 Proxima est huic inter meridiam et occidentem vrbis Nāma, quae distat à Tectios vicinise-
 xé mille passus. A Tectios ad urbem Casra habentur statio. Vrbis Casra pulchra est, habet me-
 nis, et fluvium excurrentem, cuius aqua praestantior est aqua Caslig. habet etiam intra se fon-
 tem qui vocatur Altonnid. A Casra ad urbem Caixauam, inter aquilonem et orientem
 stationes quator: a Casra quoque ex parte meridionali vrbis montem (b) Nofusa, extat
 (b) id est Columbarum. (a) Cas. Livi. et alij Nica vulgo Bejesta. (b) Afr. Nofusa.

vrbis *Coarus*, vntque distit ab inuicem stationibus quinque. Intem ab vrbis *Cassa* ad *Nasta* duo
 stationes modicæ: à *Cassa* ad *Neczana*, versus *Austrum*, plus biduo. Et à *Tunen* ad
Neczana, iter diei ac vemis. Punctus ab vrbis *Cassa* ad *Safacos*, triduum, à *Nasta* versus
 vrbem *Cabes*, plus statione, *Cabes* est vrbis conspicua, habetque flumen dexiuaturm ad ipsam
 est magno quodam lacu, super quo iacet (a) *Casa-Sagge*; est autem distans lacus ille
 à *Cabes* tribus passuum millibus. Fortius quem hęc habet in mari, nullius est momenti, om-
 nium enim ventorum patet iniurijs: quare *Cymbę* recipiunt sese in eius flumen, in quod
 extenditur fluvius, et refluxus maris, at quoniam flumen hoc paruum est atque angustum,
 sic cetero exigua tantum nauigia in eo quiescunt. Ab vrbis *Cabes* ad vrbem *Safacos*,
 descendendo per litora, habentur *Io. M. P.* à *Safacos* ad vrbem *Makdia*, stationes duo. To-
 tidem que stationes ab vrbis *Caixauan* ad vrbem *Tunes*. *Tunes* est ex se vetustissima et an-
 tiquissima vrbis, et nomen eius in *Armalibus* est *Tansis*; at postquam *Moslemanni* expug-
 nauerunt illam, et nouis edificijs instaurauerunt appellauerunt eam *Tunes*; sita est vrbis
Tunes in medio vni quodam ex *maxime* protenso, non procul a *stapno* offoso, lato
 magis quam longo; nam longitudine, *Io. M. P.*, latitudine, *Io. M. P.* diuat, habetque ostium,
 per quod cum mari coniungitur: et ostium illud vocatur, (b) *Forn- aluadi*: stagnum istud an-
 tea non exa, sed estorium fuit per continentem, et ad hęc vrbem *Tunes* deductum. Ab
 ostio predicti *stapni* ad vrbem *Cartagena* habentur *Italia* millia, et vemis. Attingit de-
 xam *Cartagene* ex parte occidentali, *Clima* vrbis *Sarcunę*, quod quidem per spicuum est,
 continet que tres vrbes, inter quas *Asalona* propinquior est vrbis *Tunes*, sicut *Tangia*, ac
Benezert: est que hęc vrbis maxima valde munita, minor *Susa* in se; et inter *Tunes*,
 ac *Benezert* est interuallum diei non modicę, itinere *benesxi*: ad latus eius orientale
 est lacus ipsius, qui nomen ab ea degumit, qui que *Io. M. P.* in longitudinem, in latitudi-
 nem versus *Io. M. P.* porrigitur; ostio suo attingit mare, et quanto magis continentem per-
 netat, tanto latior est, quo autem mari propinquior eo, arctior, et angustior. À *Be-
 nezert* ad vrbem *Tabarca* *Io. M. P.* Et postquam aliquantum proceperis per viam que
 ducit à *Tabarca* ad *Tunes*, inuenies vrbem *Bagia* pulcherrimam: nam inter *Tabarca*,
 et *Bagia* intercedit spatium superioris stationem. Ex regione *Bagie* ex parte septem-
 trionali, ad oras maris iacet vrbis *Mensa-lcharaz*, distansque ab inuicem statione mag-
 na. Inter vrbem *Mensa-lcharaz*, et vrbem *Bonam* habentur *statio*. Fuit autem expug-
 nata *Bona* anno *D. XLVIII*. Imminet vrbis *Bone* ex parte ipsius septentrionali mons
Jadogh sublimis fastigio, et cacumine excelsus, in quo exstant fodine ferri. Ab vrbis *Bagia*
 superioris memorata ad vrbem *Arbes*, stationes duo. Ab *Arbes* ad vrbem *Caixauan*, tres sta-
 tiones. Similiter inter *Bagia*, et mare, nec non inter *Tunes* et (aa) *Alhammarat*,

(a) hoc est *axa* (b) hoc est *ostium fluvij* (c) id est, *Balnea*. (d)

patio non leuis unexcedit: atque hæc est mensura latitudinis insule, quæ dicitur (b) Basce.
non procul ab urbe Cairawan oritur mons Taphoan adeo sublimis et altus, ut cum naues
ab alto mari aspiciant, et ad illum se dirigant.

Pólis Tripolis est urbs fortis, sacro muro vallata sita prope
litus maris alba, plateis elegantibus. Hanc expugnauit Alexius anno D. XL. qui mu-
licibus captiuis ductis viros incolas peremit. Ab urbe Tripoli orientem versus ad urbem Sout
habentur CCXXX. M. P. quæ conficiuntur numero undecim stationum, Nam viator exiens
ex urbe Tripoli progreditur ad Vaxdafa XXII. M. P. Et de Vaxdafa ad Raphúgha XXV. M. P. Et
Raphúgha ad Tauxaa XXII. M. P. Tum ad Mansaf, XXV. M. P. De inde ad Casp- Afan filij Na-
man Phavarrigi, 40. M. P. Tum ad (c) Afnam, 30. M. P. Tum denique ad Sout 16. M. P. Et
autem distat Sout à mari duobus M. P. Ad tres stationes supra urbem Tripolim est mons Ma-
cha. Ab urbe Bona, quæ proxima est promontorio, habentur 6. M. P. ad vinum (d) Azcac.
A vinu Azcac ad Mesa-tcharaz, et hinc ad Tabaxcam, 21. M. P. Et ab hac ad extremis-
simum vinu, 15. M. P. via recta, flexa vero 21. M. P. Atque ibi est promontorium quod dicitur
tux (e) Almenyia, post sex decem milliaria. A promontorio Almenyia ad arcem Abi-
chalis 10. M. P. Et ab hac exarando recta per sinum, 20. M. P. arcuatim vero 28. Tum
ad summitatem promontorii 12. M. P. Ab hac item ad Benezet, 8. M. P. Et ab eadem
ad portum Dani-Vagiar, ad pder (a) Mesa-luadi (estque hoc, ostium parui cuiusdam flumi-
nis) sex millia passuum. Ab hoc ad Casp-Texe, III. M. P. et hinc ad Casp-Suli v. M. P.
Ab hoc ad (bb) Kas-álgabal promontorium dicitur (cc) Alcanisa, duo millia passuum. A
Kas-álgabal per saxa sinuosas ad ostium fluminis Nágiana, vi. M. P. et ab ostio flumi-
nis ad Casp-Malle, IV. M. P. Hinc ad Casp-Gezian, II. M. P. Et ab hoc ad urbem Car-
genam, duo item, M. P. ab hac ad fauces fluminis Tunes III. M. P. et ab ostio eiusdem flumi-
nis ad (dd) Casp-Siahannam, XII. M. P. Ad Casp-Farbas, XVI. M. P. Ad caput Afan
quod est promontorium in mare prociuens, XIV. M. P. Itaque mensura sinus huiusce
secundum flexus obliquos est LXXIV. M. P. recta vero à capite montis ad promontorium
Afan, XXVIII. M. P. Item à medio sinus ubi est ostium fluminis Tunes ad promontorium
Afan lineâ rectâ, XXVIII. M. P. arcuatim vero, LVI. A promontorio Afan ad portum
(ee) Anachté, sex millia passuum. Et ab hoc ad Casp-Manzue, XII. M. P. Et ab hoc ad Casp-
Núbe, XXX. M. P. Atque ita ab ostio fluminis Tunes ad Núbam intesunt, LXX. M. P.
Prospectat autem Núbam in mari Algámuu magnum, et Algámuu paruum, quæ
sunt ab inuicem distata spatia septem, M. P. distatque Núba ab Algámuu magno, XII. M. P.
A Núba quoque ad promontorium Rochaim lineâ rectâ sex sinum est trium milliari-
um, et huius sinus mensura iuxta obliquitates, et flexus suos, est, VI. M. P. etque totus vadus,

(b) i. Accipitris. (c) i. Idola. (d) i. Vinum. (e) i. Saxa. (a) i. Ostium fluminis. (bb) i. Caput montis. (cc) i. Ecclē-
jis. (dd) i. Domum Dhenne. (ee) i. Palmæ.

et plenus brevius. A promontorio Rochaimz ad promontorium Bacle (estque hoc extremitas montis
 is Arab dicti, sicut ab orientali parte Aclibiz) et ab eodem promontorio Rochaimz ad Algias
 minus passuum, VI. M. P. Ab extrema parte Aclibiz ad Monaster est spatium minus curfus:
 Nam relafaciens ab Aclibia ad Turxim Lobna, VIII. M. P. A Lobna ad arcem Saas, IV. M. P.
 Ab hac ad turxim Caxie, VIII. M. P. Ad promontorium Tufihan, X. M. P. Et istud promon-
 torium Tufihan protenditur in mare spatio milliaris cum dimidio, estque veluti dens profili-
 ens. Ab hoc promontorio ad turxim Tufihan per continentem, IV. M. P. A Tufihan ad turxim
 (f) Nabel, VIII. M. P. A Nabel ad turxim (g) Steiat, quae dispersa est a mari duobus fere milli-
 aribus, VIII. M. P. A turxi Steiat ad turxim (a) Nahl, VII. M. P. Tum ad promontorium
 (b) Hammamat, VII. M. P. Ab Hammamat ad (c) Almanaxancem, V. P. M. et hae arcis xeno-
 sa est a mari. Ab hac ad turxim (d) Ermaxad. Tum ad arcem Almorabetin, quae sita est in ima
 continente (e) Madfun, VI. M. P. Ab hac ad promontorium Madfun, VI. M. P. ab extremitate
 praedicti promontorii ad arcem Chraclia, VIII. M. P. Ab Chraclia ad urbem Sufam, XVIII. M. P.
 A Sufa ad turxim Secanet VIII. M. P. A Secanet ad turxim Ben-Diaad, IV. M. P. et ab hac
 venum ad turxes Monaster, duo millia passuum. Monasterio opponitur in mari Cuxia, distat
 que ab illo IX. M. P. Ab hac insula Cuxia ad Lemia, X. M. P. et ab hac ad (ff) Aldimas, XII. M. P.
 Ab hoc ad Makdia, X. M. P. A Makdia ad turxim Solcota, VI. M. P. Ab hac ad turxim (gg) Alia-
 lie, 6. M. P. Ad Capodiam, 13. M. P. A Capodia ad turxim Melian, IX. M. P. A Melian ad
 turxim, (h) Alxihorre, 4. M. P. Tum ad turxim Canate, 4. Tum ad turxim (i) Allauze,
 4. M. P. Ad turxim Zeiad, 6. M. P. A turxim Zeiad ad turxim Mahouinet, 8. M. P. A Mah-
 ouinet ad turxim Casa 8. M. P. A Casa ad turxim Cgezel, duo mille passus. Et sic a turxi
 Zeiad ad promontorium Cgezel habentur 18. M. P. A turxi Cgezel ad turxim Siabte, duo M. P.
 per litora. Et ab hac ad Safacos per sinum, 5. M. P. Totum ergo spatium, quod intercedit inter
 Capodiam, et Safacos est 28. M. P. via flexuosa, recta vero 30. M. P. Ex opposito turxis Zeiad est
 insula Carcona in mari ad orientem, sita que est in loco medio inter turxim Zeiad et Safacos.
 Nam a Carcona ad Capodiam habentur 20. M. P. et a Carcona ad Safacos 15. fere M. P. Capta
 fuit autem hae insula a Rogerio anno DLVIII.

Ued ut redeamus modo ad Safacos, dicimus ab hac ad promon-
 torium, (k) Alxamte ope 4. M. P. A promontorio Alxamte, referendo ad meridiem (libique est
 initium sinus) ad turxim (l) Magium 4. M. P. Et ab hac ad arcem Nava 40. M. P. Ab
 arce Nava ad arcem Falide 8. M. P. Et ab hac ad turxes (m) Alxum, 4. M. P. Inde ad urbem
 Cabes 18. M. P. De Cabes vero, et circumstantijs eius satis supra diximus. A Cabes per vias
 maximas ad turxim Con-Aijun, 8. M. P. Ad turxim Bagium, eisdem. Ad turxim filiozum
 (f) Neapolis. (g) i. Panicum. (a) i. Ispum. (b) i. Balnearium. (c) i. Specus. (e) i. Sepulcrum. (ff) i. Balneum. (gg) i. Al-
 iam. (h) i. Alxam. (i) i. Alxam. (k) i. Alxam. (l) i. Alxam. (m) i. Romanorum.

Mamur, 20 M. P. Ad Amrud, 41. M. P. Ad duxim Siaraf, 18. A promontorio Siaraf ad insulam
Pexbe in mari, 4. M. P. A promontorio insule Pexbe Antegian vocato, ad duxim Albair, 20. M. P.
Similiter a promontorio Antegian ad portum, qui est in Caracona, 62. M. P.

¶ autem conuertatur iterum noster ad promontorium Siaraf, a quo paulo
ante mentionem fecimus, distat illud a (a) Bar-alaudis, cuius litus 24. M. P. Et ab hoc ad duxim
Alaxat, ad duxim Bani-Dacumin, ad duxim (b) Alhava 6. M. P. Et hinc ad duxim
Pregis, 6. item M. P. Et ab hoc ad duxim Chattab, 24. M. P. Vita autem est duxus huius Fili-
um Chattab in extrema terra paludosa (c) Alchelab ex parte occidentali. Respicit duxim
filiorum Chattab in mari ~~sub~~ scala insule Zidva, quae, XII. M. P. porrigitur in longi-
tudinem; in latitudinem vero dimidio fere milliaria. A duxi filiorum Chattab, ad duxim
filiorum Samach, 24. M. P., sepeantur enim ab invicem paxo quodam sinu qui vocatur (d)
Solb-alhemar. A duxi Samach ad duxim Saleh, 10. M. P. Huius duxus Saleh sita est super
promontorio a oriente in occidentem proterso, longitudine 6. M. P. appellaturque Promonto-
rium (e) Almachbez. Ab hoc ad duxim Cuttin, 20. M. P. A Cuttin ad axem Bani-Valul, 20.
item M. P. Ab hoc ad portum Marketit, 20. M. P. Tum a duxi Alaxchia ad duxim Shafelat
20. M. P. A duxi Shafelat ad duxim Sabant, 4. M. P. Ab hac ad duxim Senan, 2. M. P.
Ab hac ad duxim Bondexari, tria millia Pass. Ad duxim Sharghaxe, 10. M. P. Tum ad
urbem Tripolim, 20. M. P. Ab urbe Tripoli ad duxim quandam sitam super promonto-
rio Caluifa, 14. M. P. Ab hac ad duxim (f) Alketab, 8. M. P. Ab hac ad duxim Bani-Shajan,
12. M. P. Ad ostium fluminis Laales, 18. M. P. Ab hac ad promontorium (g) Ras-elciara, et
a Ras-elciara ad duxim Sexaiches, 14. M. P. Ad promontorium (h) Almesann (estque promonto-
rium procurrans in mare) 4. M. P. Ab hac ad (i) Lebeda, 4. M. P. A Lebeda ad duxim Bani-
Hafan 17. M. P. Ab hac ad portum Bacheu optimum, et ab omni verso secusum, mille passus.
Ab hoc ad duxim Hafem, ad duxim Samia 12. M. P. A duxi Samia ad Sobaiat-Ben-Math-
uid, 12. M. P. A Sobaiat ad celebre promontorium Canan, 20. M. P.

Textia Pars Climatis Tertij.

Maxima pars vicinarum vicinarum continetur, ubi hac sexta parte, est deserta: Et regiones
eius sunt Zecula filij Charab, Mestih, Zale, Augela, et Barca. Ad oras maris Damaf-
ceni extant duxes complures, quas de descriptione complectimur. Regiones vero celebri-
ores istis comprehensae sunt (a) Sora, et Agedabia. Et vero vbi Barca est mediocri mag-
nitudinis, et angustorum limitum. Et in ipsa producitur serra, quae ab ea sumit Anomi-
nationem, humanis vibus valde salubris: nam cum oleo commista recusat contra scabi-
em, impetiginem, et morbum euerientem barbas. Est autem serra huius coloris leucopii:
cumque iniicitur in ignem emittit odorem sulfureum et fumum pessimum, vaporem vero

(a) i. Britio fluminum. (b) i. Veni. (c) i. Canum. (d) i. Dorsum asini. (e) i. Sura. (f) i. Libi. (g) i. Summitas Sylic. (h) i. Cotis.
(i) i. Afr. Lepede. (ii) i. Afr. Veni. (iii) i. Libi.

habet execrabilem. A Barca ad urbem Aegle inde sex, stationes decem inchoat Commearus.
 Similiter a Barca ad Agedabia, sex stationes componentes iter CLII. M. P. Rursus a Barca Ale-
 xandriam, stationes viginti et tria, hoc est quingenta quinquaginta milliaria. At vero cum quis exer-
 situr e promontorio Canan, transiitque per desertum spatio quatuor stationum magnarum omni aqua
 aridarum, devenit ad rivum Masan. Et ab his deinde ad (b) Anam, 30. M. P. Vocaturque continens
 ista, Continens Zedie: vbi aqua reperitur in quibusdam foueis effosis in arena prope litus maris.
 Ab Anam ad Oasis suaxim magnam, et integram iniquam est puteus profundus, in
 quem influunt aquae pluviae, et ab hac ad Oasis Abade, velis mare 34. M. P. A Oasis Aba-
 de ad Phudie totidem milliaria. A Phudie ad Oasis (c) Oasis, totidem quoque milliaria.
 A Oasis Oasis ad Mentufa, tres stationes vnaque per terram aqua calida humentem,
 atque luxulentam: iacet autem Mentufa velis mare, et eius incolae habent aqua in-
 cisternis. A Mentufa ad (a) Bix-alphamam, quae sita est in extrema terra paludosa
 nomen ab ipsa Mentufa desumme, 12. fere M. P. Ab hac ad Faxuch habetur spatio
 viginti milliariorum. A Faxuch ad Haxara, 25. M. P. Sum ad Tayemet, 20. M. P.
 Sum ad Soluc, 24. M. P. Deinde ad Auxan, 30. M. P. Sum ad arcem (bb) Alafal, 12. M. P.
 Sum demum ad Barca totidem milliaria. Porro iter quod ducit a Soluc ad ~~Cafz~~ Cafz spatio-
 nis minus spatium occupat; Cafz autem est suaxis sita in media planicie Bexnic, habet
 que ad latus suum orientale Syriam propinquam mari, et ipsa distat a mari 4. M. P.
 Non procul etiam a Cafz, ex parte orientali ad est lacus cum longitudine maris parve-
 nus, et colle aris, ab eo diuisus, cuius tamen aquae dulces sunt: occupat huius longitu-
 dine capite milliaria, latitudine medium fere milliare. Inde ad Mamaceg ~~ad Alama-~~
 arcem 10. M. P. Et ab hac ad arcem Autalit populo frequentem est iter semidiei. Ab hac
 ad arcem (cc) Abaat-boxup; iter diei. ab hac item ad arcem (d) Aladin, 10. M. P. Ab
 hac ad arcem Tolomithg. Exterea videmus a Barca Alexandriam, via recta, ab aberi sta-
 tiones, 27. Nam a Barca ad Oasis (e) Almar dame, 6. M. P. Ab hac ad Nachensg, 26.
 M. P. Ad Magraa-alraqim, 29. M. P. Atque ista coniungitur haec via cum superio-
 re. A Magraa-alraqim ad puteum Nadime, 36. M. P. A puteo Nadime ad fluvium
 Nahil, 35. M. P. A fluvio Nahil ad puteum (f) Almidan, 35. M. P. A puteo Almidan
 ad Penad-ayayhing, 35. M. P. Deinde ad foueam Abdallah, 30. M. P. Sum ad pratum (g)
 Alciaich, 30. M. P. Sum ad (i) Alacbe 20. M. P. Sum ad tabernaculi Abi-Halime 20. M. P. A
 Tabernaculi Abi-Halime ad (k) Chaxebat-alcaim, 30. M. P. Deinde ad Oasis (l) Aljem-
 mas, 15. M. P. Ab hac ad (m) Sechet-alhamam, 29. M. P. Sechet-alhamam ad cisternam
 (n) Alaayeg, 30. M. P. A cisterna Alaayeg ad (o) Kenaiet-alhaxix, ad (p) Alrahime, 20. M. P.

(b) i. Isola. (c) i. Sicit. (a) i. Puteus ovium. (bb) i. Mellis. (cc) i. Quatuor suaxium. (d) i. Fons. (e) i. Peritontis. (f) i. vridigi pratum (h) i. Senis. (i) i. Accliuatatem. (k) i. Ruinam populi. (l) i. Miristri. (m) i. Via Columbarum. (n) i. Khan. (o) i. Ecclesias vici; (p) i. Molendinam.

A Tabúne ad (a) Hamiet-aburn, 30. M. P. A Hamiet-aburn ad (a) Dhat-alhamam, 32. M. P.
Ad Tuniam, 18. M. P. Denique ad Alexandriam, 20. M. P. Atque hæc est via superior
terrestris: Via autem maritima est huiusmodi. Ab Alexandria ad promontorium (b) Alche-
naises tres intersunt cursus. A portu Alchenais ad portum (c) Tanfau, ad initium continen-
tis Pemadæ, 50. M. P. Ab (d) Abet-ayollom ad portum Hamara, 10. M. P. A portu Hamara
ad (e) Mellaha 30. M. P. A Mellaha ad Locca 10. M. P. In parte attingente Loccam in mes-
siterianis extant duæ turres, quarum una vocatur Kib, altera Cammar. A Locca ad por-
tum Tabaræ, 50. M. P. A Tabaræ ad portum Capitis latina est spatium cursus ac dimi-
dij. A Capite latina ad (f) Bondariam duo cursus. Post Bondariam deflebitur mare ad
plagam occidentalem, tenditque recta usque ad Caput Taadie spatio duorum cursuum,
et intoto eo spatium nullum invenitur edificium. A promontorio Taadie sumit litus
Zedie principium suum usque ad finem; litus vero istud, cuius initium constituitur in Bon-
daria, si recta decurrit usque ad Alexandriam, habet spatium sex cursuum, seu sexcen-
torum milliarium; sin autem longitudinem eius dimetiamur per sinus et obliquitates
extenditur undecim cursibus cum dimidio, videlicet mille centum quinquaginta milliariis.
At vero Alexandria est urbs condita ab Alexandro, a quo et nomen accepit, atque
maxi salis, et in ea conspiciuntur diæna admiratione vestigia, et monumenta adhuc exstant.
Nilus ab occidentali ipsius parte excurrens transit sub fornicibus omnium eius domorum,
quarum quidem fundamenta sunt invicem connexa: et urbs nihilominus est non modo cla-
ra atque luminosa, verum etiam firmiter structa. Exstat in eadem Candelabrum, cui non
reperitur simile aliud intoto terrarum orbe quo ad edificium, et formam structuræ compa-
rem: nam præterquamquod constat durissimis lapidibus Tiburtinis, sunt etiam ij lapides pluri-
mo liquato simul iuncti, et tam firmiter connexi, ut eorum compages dissipari minime
queat. Alidiam autem maxe ad eius lapides ex parte septentrionali. Distat hoc Cande-
labrum ab urbe spatio minus milliariis via maxima, terræque vero diuum milliarium. Al-
titudo eius Candelabri est trecentorum cubitorum, mensura Regiæ, qua singuli cubiti
sunt trium palmorum: atque ita centum staturas habet in longitudine. Nam usque ad
superiorem que est in ipsius vertice, numerantur novaginta sex staturæ; superius præterea
explet quatuor staturas. Item a solo terre usque ad contignationem mediam sunt æque sep-
tuaginta staturæ; et a contignatione media ad summam, viginti sex staturæ. Appendi-
tus autem ad verticem eius per scalas amplas, que sunt intra illud, non secus atque scæ-
læ æreæ sunt. Terminus primæ scælæ attingit mediam ipsius partem, et in media
parte ardeat edificium est quatuor lateribus, intra hoc edificium et sub scælæ eius sunt
domus extructæ. A prædicta contignatione media surgit edificium usque ad verticem tanto altius

(a) i. Ducentiarum Romanorum. (a) i. Terram columbarum. (b) i. Cælium. (c) i. Extremum. (d) i. Clivo scælæ.
(e) i. Salina. (f) i. Stile Bonariæ.

42

edificio inferiore, ut datus locus intermedium per partes universas. Ab hac etiam con-
signatione ascenditur ad cacumen usque per scalas inferioribus breviores, quae habent ex omni
latere fenestellas ad praebendam lucem scandenti Candelabrum istud inter omnes mundi fabri-
cas admirabile tam altitudine, quam firmitate. Invenit autem hoc Candelabrum in signum:
quoniam accenditur in ipso ignis in temporibus, quibus nautes iter faciunt, et nautes videntes
ignem illum, ad eum se dirigunt, percipiunt autem ab unius cuius distantia; et quidem noc-
turno tempore videtur quasi stella, diurno autem fumus conspicitur. Nam Alexandria
vita est ad oras continentis, adiacentque illi planities, et campi latissimi, in quibus nec mons,
nec ullum aliud signum est ad ^{quod} possit iter dirigere; quae propterea nisi foret ignis praedictus aberra-
rent pleneque nautes a via, quae ducit Alexandriam. Vocatur autem ignis iste, Lanterna. Fecit
praeterea idem qui edificavit hoc Candelabrum, fabricasse etiam Aletram, quod est in finibus
urbis Fostat, ab occidentali latere Nili. Fecit quoque conditum esse ab Alexandro post con-
ditam Alexandriam. Sed eius rei certitudinem novit Deus. Exstant item Alexandriae duo
obelisci, vultque duo lapides vbi que cubici, acrique in summa parte magis quam in ima.
Longitudo unius est quatuor staturarum, et latitudo basis eius in singulis lateribus, decem pal-
morum: ita ut totus simul ambitus basis sit quadraginta palmorum; vultque in ipso in-
cise lineae, caractere Syro. Refert autem Auctor libri mirabilium fuisse praefatos obeliscos
excisos e monte Taxim, in occidentali parte regionis Mesra. Porro scriptura est haec; Ego Iamex
filius Scaddad edificavit hanc urbem, dum non esset adhuc senectus protensa, neque factum pro-
prium, neque canities appropinquans, et dum lapides quasi lucum, et homines non agnoscerent
sibi dominum. Excipitque columnas eius, fluxios apexui, et arbores eius plantavi. Volens autem
longe superare Reges, qui fuerunt in illa, excipendo in ea monumenta mira, misi Altha-
but filium Moax Medis, et Medam filium Orax, filij Abi-Reghal Thammudis ad mon-
tem Taxim urbem, et exciderunt ex eo duos lapides, et huleruntque eos super humeros suos.
Et cum fracta esset costa Althabut, volui ut gens regni mei esset pro ipso. Excipit autem mihi
ambos Alfeten filius Paxid Murafachis, in die prosperitatis. Atque iste obeliscus est in an-
gulo urbis ex parte orientali. Alter obeliscus est paulo infra urbem.

Dicitur quoque Aula quoque est in meridionali parte Alexan-
driae, et vocatur Salominis filij David, constructa fuisse ab eodem Iamex filio Scaddad; Alij tamen
expressimant edificatam eam fuisse ab ipso Salomone filio David. Columnae, et copages eius su-
perjunt adhuc, atque haec est qualitas ipsius: Aula est quadratae longitudinis, et in utroque
capite illius sunt columnae vdecim; in duobus autem lateribus oblongioribus, columnae vna-
quingenta septem. In angulo vero septentrionali exstat columna maxima cum suo capitello ha-
bens sub se basim maximam, cuius quadratura laterum est octoginta palmorum, et

longitudo ipsius à basi usque ad capitellum est novem stadia. Capitellum est celatum, atque elaboratum varionissimo artificio, et summissime collocatum; necque est alia huius similis columna. Nemo tamen ex indigenis Alexandris necque Aegypti, novit quamnam ob causam erecta fuerit reiunctim vno in loco. Et ipsa licet presenti tempore sit admodum inclinata, nihilominus firma est, et à casu secura. Porro Alexandria est sub ditione Aegypti, estque vna è Menopolitania ipsius. Terra vero Aegypti habet vbi contemnerant ex parte meridionali regionem Nubis: ex septentrionali, maxime Damascenorum: ex parte Damasci, vbi ex eorum volitudine, ab oriente, maxime Rubrum: ab occidente Aluabat.

Longitudo autem Nili huc est: à litore maris (a) Aum, vbi habet terminum suum usque ad terram Nubis, qua alluit illam à tergo Aluabat, proteritur 25. fere stationibus. À termino Nubis, qua Meridem respicit è regione eisdem Nubis, circiter octo stationes. Indeque ad principium termini à nobis superius memorati, excurrit spatium duodecim fere stationum.

Vrb. Fostat est ipsamet Metra sic dicta à Metram filio Cam, filij Noë, cui pars; ipse enim edificauerat eam primitus. Vrb. eadem Metra vocabatur etiam antea (c) Ain-semes; sed postquam descendit Amrus filius Aas vna cum Moslemanis, in exordio secte moslemanicæ, eamque oppugnavit, et miserunt vrb. Moslemanni circum Fostat, edificaverunt presentem vicum Metra, cum videlicet, in quo modo iacet.

Dicitur autem appellata fuisse Fostat, quod volente Amro filio Aas, post captam Metra, proficisci Alexandriam, precepit ut precederet eum (d) Alfofat, et figeretur, cui transportaretur ante se: quare accidit ut columba descenderet, ovumque in eius recte pareret. Quo ad Amrum delato, iussit ut relinqueretur tentorium eodem in situ, donec columba ovum suum perficeret. Factum est ita, et ait; per Deum, nullum damnum inferemus ipsi, qui nobis adhaerere, et ad partes nostras confugere voluerint, quo usque columba frangat ovum suum. Itaque relicto tentorio mansit in Metra usque ad exitum pulli columbæ, ac dum profectus est. Longitudo, atque mensura vrbis est vnum stadium. Et Nilus effluens è superiore parte terre illius, transit prope ipsam à Meridie: dum reflectitur ad Occidentem, ac dividitur ante ipsam duas in partes, quæ modicam insulam constituent, cursus coniunguntur.

Et in hac insula cernuntur multe domus venustæ, atque edificia non parva vniùs ripam Nili. Vocantur autem ea insula (e) Dak-al-mecqias. Ad eandem insulam præbet aditum pontis, quem vixinta fere naues sustentant. Aliud Nili brachium, quod proximè latius est, traiecit altero ponte nauibus duplò

(a) i. Romanorum, seu Mediorum maxime (c) i. Fons solis. (d) i. tentorium. (e) i. Axiom monij, quia ibi erat mensura ad quam deprehenditur fluvius et refluxus Nili.

pluribus locis. Et huiusce pontis extremum tangit ripam, quae vocatur (a) *Alpice*. Ad eundem
 insule *Dax-almecias* porrigitur in eam utramque Nili partem ab Oriente in Occidentem:
 longitudo vix est concha, a Meridie ad Septentrionem. Superior extremitas illius, ubi est mensura
 haec, lata est: medium latius capite: altera extremitas, acuta. Habet in longitudine ab uno
 extremo ad aliud, spatium duorum milliarium, in latitudine vix, quantum iactatus est
 vixit. Itaque (b) *Dax-almecias* est in capite insule latiore ex parte orientali, quae pro-
 pter urbem *Fostat*: et quidem est Atrium hoc magnum circumdatum intrinsecus et om-
 ni latere fornicibus, quas columnae sustentant per orbem: et in medio atrii cisterna ingens,
 profunda, ad quam descenditur undique gradibus maximis.

In medio item cisternae extat columna maxime exalta,
 cubitorum decemque interiectorum numero dignata. Super verticem columnae est edifici-
 um vaseum, fixum, coloratum, auro, exules, et varijs coloribus fortiter haerentibus distin-
 tum. Aqua devenit ad eam cisternam per canalium amplum ductum ab ipsa ad aquam
 Nili; non tamen ingreditur aqua in cisternam, nisi ad Nili incrementum, quod accidit
 mense Augusto. Crescit autem ordinatio eius aquae decem cubitis, et tunc alluvit de-
 xxam Imperatoris equaliter: cum autem crescit Nilus cubitis octodecim, alluvit totas ambas
 fossas, quae sunt ibi: quod si crescat viginti cubitis, infert decimum. Crescit vix ad
 minimum cubitis duodecim, cubitus autem est viginti quatuor decemque, itaque quo-
 tiescumque excedit cubitos decem et octo, damnum infert, quoniam euellit arbores, et def-
 ruit: et similiter cum minus crescit quam duodecim cubitis, affert vixum tali defectu pe-
 nariam, annonae caritatem, et paucam hominum iniectionem.

Ex parte meridionali *Fostat*, iacet oppidum *Menf*:
 et ad plagam eius septentrionalem *Tabi* *Uin-vennes* dicitur: sunt autem ambo quasi *ruas*, sicut
 in parte quae respicit montem *Mocaram*: et dicuntur fuisse ambo loca in quibus *Phara-*
on, cui Deus maledicat, animum relaxabat. In *Uin-vennes*, qua parte prospicit *Fostat*, nasci-
 tur *Balsam gormon*, e quo educitur *Balsamum inguencum*: quod nullibi reperitur in or-
 be, nisi illi. Niacet praeterea *Mesra* ex parte occidentali vix *Fium*, distantque ab invicem
 duabus stationibus. Qui autem excedit ex *Mesra* vix ampliore partem Ni-
 li, intendens (aa) *Said*, proficiet a *Fostat* ad *Moniac-assidan* quae ad occidentalem ripam
 Nili distat a *Mesra* quindecim fere *M. P.* Inde ad (bb) *Hema* parvum, 20. *M. P.* Hinc ad
Hema magnum ex parte orientali, 10. *M. P.* Hinc ad *Fium*, per plagam item orientalem,
 20. *M. P.* Hinc ad oppidum *lunes* remotum a Nilo, ad occidentem duo mille. *P.* Ab hoc ad *Di-*
hnut, quae iacet ad occidentem Nili, vix *Remidici*. Ab hac remium ad urbem *Cais* in par-
 te occidentali, 20. fere *M. P.*

(aa) *Said* *Uin-vennes*. (bb) *Hema* *Uin-vennes*. (aa) *Hem* *Uin-vennes* superior (bb) *i. Moniac*.

Itex autem, quod ab eadem ducit ad urbem Ajuan, est huiusmodi per Nilum: deponat pri-
mo viator per Nilum usque ad Monia spatia 5. M. P. et ab hac ad urbem Caiet, 9. M. P. ab hac
item ad Siabxa, 9. M. P. Ab hac etiam ad Tāso, 5. M. P. Ab hac ad oppidum Mexonie, 5. M. P.
Ab hoc ad oppidum Saxe, 5. M. P. Mine ad Vefan oppidum magnum, ac populosum, 5. M. P.
Ab hoc ad oppidum Rafina, 15. M. P. Atque hoc oppidum situm est in summitate insule,
ubi Nilus dividitur in brachia, respectuque ex opposito urbem Sciantuf, quæ adiacet initio
brachij defluentis ad Tennis, et ad Damiat: Nam supra Sciantuf dividitur Nilus in duas
partes, quæ deorsum tendentes geminis ve ostij, maxi mergunt. Ab unaquaque duarum
partium predictarum derivantur duo brachia in mare item influentia.

Et res una est duabus partibus maioribus, quæ initium
habent prope Sciantuf, in orientem exiit usque ad Tennis; et ab ista parte derivantur
duo brachia, quorum unum exediam peres Antuha ex parte occidentali pergit que
ad Nicaus, ac demum redit ad alveum suum principaliorum prope Damias infra istud
emanat aliud brachium in occidentem quod pergit usque ad Damiat. Tertium vero bra-
chium incipit non longe à Sciantuf fluxu ad occidentem, transitque prope Tennis. Se-
peratur autem et ab hoc aliud brachium, quod in occidentem procedens deflectitur ad oppi-
dum Malig: ibique dependit, ac derivatur ex eo brachium attingens Alexandriam quod
brachium vocatur flumen Sabur, habetque os, seu primam originem suam infra Malig.
At non toto anno fluunt aque in eius alveum, sed tantum durante eluvie Nili; nam aquis
Nili recedentibus, ita exsiccantur ut nemo per illud descendere valeat. Ex præcipuo istius brachij
alveo alluente (a) Rasid, infra Mābdarin, et Samunes, et infra Fua, ac supra Rasid, effluit
brachium Nili, exiitque ad alveum cuiusdam lacus qui maximas oras attingens, exiens
protenditur per occidentem, ut inter ipsum et Alexandriam maneat spatium circiter VI.
M. P. Cæterum qui descendere cupit ex Metfr ad Tennis, quæ distat ab ea spatia novem die-
rum, conficiet primo à Tennis ad Damiat navigationem diei, tum ad Damiat ad Rasid, i-
ter bidui. A Rasid Alexandriam, navigationem diei. Ab Alexandria denique ad Metfr, i-
ter sex dierum. Deinde à Metfr ad pagum Rafina, quem respicit ab occidentem urbs Sci-
antuf, et à Sciantuf ad Senuan 25. M. P. Ab hac ad oppidum (b) Alsciamin, 10. M. P.
adiacetque hoc ripæ orientali et opponitur ei in ripa occidentali Tant. A Tant ad Sen-
van, et ab hac descendendo ad Casinet-Alakrag, habentur, 12, fere M. P. Respiit hanc
Senucha oppidum, è quo descendens ad Salebian, 10. fere M. P. infra Salebian ex parte
occidentali est Moniat-Alaattfi, quæ constat pluribus pagis opulentis. Ab hac ad (c) Siona
10. M. P. Descendens ab hac ad urbem Sedua, 15. M. P. A Sedua ad (d) . . . . . XX. M. P.
Ab hac ad Moniat-Alaattax 20. M. P. Et huic opponitur ex parte occidentali urbs Antuha. Rur-

(a) Fons Rasid (b) Damascenorum (c) Atlas, et Afr. Siene (d) Omissum in originali.

44

Rursus à Moniat-Alaati superius memorata ad oppidum Samaiac in latere occidentali 70.
M.P. Ab oppido Samaiac, quod respicit Sedua, eique subest aliquantum, ad oppidum Antu-
ha prae memoratum, 70. M.P. fere. Sub Antuha dividitur brachium Nili duas in partes
quarum una tendit in plagam occidentalem, in orientalem altera: et insula inter u-
traemque constituta iterum coniunguntur prope Sabxa et Damafis. At non longe pro-
cedentes rursus dividuntur in duas partes, fluitque pars orientalis ad Tennis: altera pars
nempe occidentalis, ad Damiat; Ut autem redeat sermo nostex ad urbem Antuha, ubi Ni-
lus dividitur, dicimus, si quis iter capiat per brachium orientale, descendere eum ab Antu-
ha ad Moniat-Alaata, quae sunt sibi invicem oppositae; indeque ad Moniat-Alaatal, cui op-
ponitur ex parte occidentali (a) Monia ipsius maior, quae nomen habet à (b) Banna, inde
ad Antuit oppidum prope ripam orientalem situm. Ab hoc ad oppidum Hanguia, cui oppo-
nitur ex parte occidentali Moniat-alhauca. Hinc ad oppidum Manbat ex parte orienta-
li cui opponitur ex parte occidentali oppidum Naruxa. Ab hoc ad oppidum Hommania,
quod respicit ab occidentali parte Moniat-Alhaxun. A hoc descendendum ad oppidum Saha-
kast magnum in parte orientali. Tum ad Sabkast parvum in parte occidentali. Ab hoc ad pa-
gum Moniat-Amo in ripa orientali, respicitque illum in ripa occidentali Moniat-Racabz. A
Moniat-Racabz ad Moniat-Alamtan, ex parte occidentali, prospectatque illam ab occidente
oppidum Dacaxus. Ab hoc ad Moniat-fimas, cui opponitur ab occidente pagus (c) Hanut. Ab
hoc ad Moniat-Afnat, ad orientalem ripam fluminis. Hinc demum ad oppidum Damafis su-
perius memoratum.

Qui vero descendere cupit ex Antuha per brachium occidentale, navigabit primo ab An-
tuha ad urbem Malig, 20. M.P. Et ex opposito Malig est Moniat-Abd-almalec ad ripam ori-
entalem. A Malig descendet ad Tantana oppositam ripae occidentali, 15. M.P. A Tantana ad
urbem Talse sitam à latere occidentali, 15. M.P. Respicit autem illam ab orientali parte
Siafuxia. Ab urbe Talse ad oppidum Fulus in latere occidentali, prospectatque illud ex latere
orientali oppidum Santa. Ab oppido Fulus ad oppidum Vambat in litore occidentali ac-
tum adversum sibi in litore orientali urbem **Nancat** sex. Ab urbe Vambat ad urbem Sabxa
sitam ad ostium fluminis, quod est ex regione Damafis supra dicti.

Qui autem voluerit abire per Nilum à Damafis ad Tennis, descendet per eundem Ni-
lum ad Moniat-bedc, spatium duorum fere M. P. Ibi quoque habet ortum suum flumen Sciancia,
ex parte orientali. Tum progreditur ad urbem Sciancia: et ex hac descendet ad urbem Albu-
hat sitam ex parte orientali, XXIV. M.P. Ab hac ad Safnas, 18. M.P. Ab hac vero per pla-
gam occidentalem itinere terrestri, ad urbem Tanah adiacentem orientali ripae fluvij Tennis 25.
M.P. Tum ad lacum Alzan non longe ab Alfaama. Porro lacus Alzan prope attingit lacum
(a) i. Suburbium (b) i. Universitaria (c) i. Taberna.

Tennis, distatque a mari salso 3. M. P. Iste lacus prefatus est ingens et amplus lacuminis, et ex insulis, quas continet, preter urbem Tennis, est etiam insula (a) Hetsn-almai, in ea parte que respicit Abjama. Ad hanc usque pervenit Rex Balduinus, qui expugnavit regiones Syriæ post certam factam Moslemammorum, et non longe ab ipsa demersus est una cum equo suo, indeque reversus est (b). Ad orientalem plagam Tennis, um aliquanto flexu ad meridiem iacet insula Turra in lacu ejusdem Tennis. Ad meridiem Tennis, et in eodem ipsius lacu est insula Mahadia. Etant præterea ex parte occidentali fluminis Sciansia, de quo supra mentionem fecimus, oppida, pagi, atque rici non rari, cum rarijs frugum generibus, et multa rerum utilium copia. Qui autem offat descendere e Damafis ad Tennis per alveum precipuum, proficiscatur oportet a Damafis ad Moniat-Bede superius memoratam, et ab hac ad latus Banna, que est ad litus occidentale, spatium 10. M. P. Supra hanc rero dividitur Nilus bifurcam, constituitque parvam insulam, cuius ab occidentali latere iacet oppidum Butsæ, et ab altero quod orientem respicit, Rahl-gedah urbs modica. Inter Rahl-gedah, et ostium fluminis Sciansia intercedit spatium 40. M. P. Et similiter a Butsæ et Banna ad Moniat filij Sezah, descendendo per Nilum usque ad Semennud habentur 12. M. P. Nam illa adiacet ripæ orientali, et ab occidentali ripa opponitur ipsi urbs Semennud. Ab hac urbe Semennud, itinere terreste, ex opposita parte occidentali, ad urbem Sandaca sitam ad flumen Boleging, 8. M. P. Rursum ab urbe Semennud ad urbem Tokania appositam ripæ occidentali fluminis 18. M. P. Ab hac ad Moniat-Aras, 12. M. P. Et ab hac descendendo ad Siuges, quam ex adversa ripa orientali respicit (aa) Nasc-alhagiaz, 12. M. P. Distatque Nasc-alhagiaz ab urbe Semennud prefata, spatium 36. M. P. Deinde a Nasc-alhagiaz deveniet ad urbem Tucha, que est ad partem Nili occidentalem, distatque a Siuges, 12. M. P. Infra Tucha dividitur flumen istud in duas partes, quarum una protenditur ad lacum Tennis ad orientem, altera ad urbem Damiat ad occidentem. Qui ex eo descendere vult ad Tennis, descendat oportet a Tucha ad Moniat Sciahan appositam ripæ occidentali, urbem exiguam quidem, sed populosam, et mercibus atque divitijs affluentem. Respicitque illam ab orientali ripa (bb) Mahallat-Damniz, et inter utramque interest spatium, 5. M. P. Et infra urbem Sciahan est Moniat-Damniz. A Mahallat-Damniz ad Cqebax-albarbar oppidum magnum 12. M. P. Ab hoc descendendo ad ~~Cqebax~~ ad (c) Cqebax-alaxif, 16. M. P. Hinc ad oppidum Damu, 16. M. P. A Damu ad urbem Tenah, sitam ex parte orientali, duo mille P. Ab hac ad Sciamus oppidum populosum, 10. M. P. Ab hoc ad oppidum Antsax ex latere occidentali 20. M. P. Ab hoc ad oppidum Yatida ex parte orientali 20. M. P. Ab hoc ad Bexsonin situm ex parte occidentali, 20. M. P. Tum ad Sebfa, 40. M. P. Deinde ad lacum Tennis ad occidentem 16. M. P. Aqua huius lacus Tennis, cum Nilus inundat tempore æstivo, dulcescit: cum autem hyberno tempore recedit usque ad astatem, prævalet aqua maris, atque ideo salsa evadit. Sunt intra ipsum rices quasi insulæ, lacu undique circumseptæ, nempe urbs Nable, Turra, Samma, Hetsn-almai: nec patet aditus ad ullam

UGA (a) i. N. (b) i. N. (c) i. N. (aa) id est, Migno lapidis. (bb) i. Domicilium. (c) i. Toponimo.

ex his, nisi per naviulas. At vero vrbis Damiat est ad aliquantum intervallum ab ora mar-
 titimis, et ad eam excurrit pars Nili effluens ex eo brachio, quod dilatatur ad urbem Tennes:
 habet autem illa pars Nili ortum suum infra Tucha supra memoratam. Et qui cupit
 descendere ad illam ex Messe, transibit per oppida, vrbes, atque edificia a nobis superius enu-
 merata, donec perveniat ad Tucham: deinde accipiens brachium occidentale Nili, quod aliis
 Damiat, descendit spatio, 10. M. P. ad urbem Damina, que est ad latus occidentale fluminis.

A Damina item descendit per flumen ad Sexencas vicam in ripa occidentali, 17. M. P. Ab
 hac ad urbem Sexensah, in ripa orientali, 20. M. P. Ab hac ^{hac} ad Moniat aloluq, 20. M. P. Ab hac
 ad oppidum Faxesex, in parte orientali fluminis, 10. M. P. Tum ad Buxa, et postremo ad Da-
 miat, 13. M. P.

Verum ut convenienter noscatur ad flumen (a) Mahalle, trahit hoc
 originem suam infra Tantara, et effluit ad occidentem quoique adquec Sexensah, que adiacet
 est fluvio Damiat. Ab eius origine usque ad Moniat Ghazal, ad orientem, habet spatium
 20. M. P. Et ab hac ad osium fluminis Bolqinz, 15. M. P. Ab hoc autem flumine derivatur
 etiam aliud brachium, quod excurrit item in occidentem, ad oppidum Moramadiz; indeque
 ad Matbul, ad occidentem: Tum ad Dhaha: ex hac Alexandria vexit, per desertum, ad hospi-
 tium Haxe: Ab hoc ad Manuaf superiorem: A Manuaf superioze ad Secaf: demum
 ad Sciantuf.

Verum redcamus ad osium fluminis Bolqinz paulo ante memoratum,
 novem ab hoc descendendo ad Mahalla, reperiri in medietate urbem Sathur, ad XLV.
 millia ab ipsa Mahalla, et ad eam usque urbem protendi flumen Bolqinz. Respicit illam
 ab oriente vrbis Senedia, distatque ab ipsa millia circiter cum dimidio. Inter Senediam
 + et urbem
 vrbis Senennud appositam flumini Tennes, et Damiat, intercedit spatium 15. M. P. iuncte
 beaxestri.

A Senedia item postea ad urbem Mahalla, et ab hac ad hospitium (b) Alda-
 cheb. Ab hac ad Damina, et ab hac demum ad Damiat, vi pervenimus.

Pertinet qui descendere cupit ex Messe Alexandriam, emi-
 re debet ex Messe et descendere usque ad insulam Encas, et Tobalz, duarum urbium intra
 Nili ripas conclusarum. Inde ad (c) Achsaf. Et hinc per Nilum ad Dhazua, 5. M. P. Et ab hac
 ad Sciantuf, 20. M. P. Ab hac ad oppidum dictum (d) Om-dinar, ex parte occidentali: et
 ab Om-dinar ad Asmaa-Hannes, 5. M. P. Ab hac ad urbem Hoxais vicam in latere ori-
 entali, 18. M. P. Ab hac ad arenas Alsinem, in quibus conspicitur miraculum Dei glo-
 riosissimi; nam vi sumatur os et vepelianus in ipsi arenis spatio septem dierum, convec-
 titur permissu divino in solum durissimum. Ab arenis Alsinem ad Abi-Iahones;
 hinc ad (e) Beamae urbem exigentem, sed populosam, in qua Arabudinz celebrantur, et mer-
 catores locupletes commorantur. Et a Beamae ad Sciantuf, 50. M. P. In urbe Beamae

(a) i. Mahalla. (b) i. Inprietentis. (c) i. Casas. (d) i. Marea demoiij. (e) i. Alij. Fenciant.

est Fodina Nili optimi, quod inde dispergitur in regiones multas. Eadem vix adiacet flu-
 mini Sabua. Nam brachium istud Nili vbi devenit ad arenas Alsinem dividitur in duas
 partes, et una eorum excurrens in occidentem attingit Bennaui, sum defluit ad Bejama;
 inde ad Tanut; ab hac ad Sabua urbem oppido frequenti similem; ab hac ad hospitium (b)
 Afayede; sum ad Rejal; postea ad Cananta; sum ad (c) Buc: Ad Memna: et ab hac ad (d)
 Canafit: sum ad Karbum: et ab hac ad oppidum (e) Sabu: sum denique Alexandriam. Ve-
 rum in hunc fluvium neque aqua, neque naues ingrediuntur, nisi exsiccante Nilo, quoniam
 os alvei ipsius altius est alveo Nili, ita ut aqua non attingat illud, nisi tempore praedicto;
 nam alveus fluxu huiusce statim atque pervenit ad Taxthura reuertitur ad plagam
 orientalem adeo ut coincidat cum altera parte prope Malig, fiatque inter utramque par-
 tem insula Beiaz. Alterius vero fluminis orientalis origo est circa Arenas Alsinem,
 quod in septentrionem excurrens demum coniungitur cum altera parte vbi cognata prope
 Malig: indeque ad oppidum Thana; a Thana ad oppidum Cobaja, sum ad Bondaria, quam
 prope ripam (f) Alnarra ex parte occidentali: ibique coniunguntur ipsa duo brachia,
 et in unum coalescunt. Supra Malig est oppidum (g) Colait. alammal. Deinde latetur Ni-
 lus in septentrionem ad Sabi vitam alatare orientali, quam respicit ab occidentali ripa hos-
 pitium Sciacta, spatio 15. M. P. Hoc etiam respicit ex eadem parte occidentali oppidum Sa-
 ne. Et ab hoc ad hospitium Abra, sum ad Tuam, 15. M. P. Contra hanc dividitur Nilus
 in duas partes sicque inter illas insula (h) Azahab, cuius in extremo iacet vbi Car-
 dium, quae distat a Tuam 15. M. P. exae, etque aditus orientale. Respicit autem illam
 ex parte occidentali oppidum Sandise, inter quod et Same inter est spatium 15. M. P. Non
 longe ab ima parte Sandise exceditur brachium e Nilo non magnum, influens in lac-
 cum proteritum inter occidentem, et septentrionem, 40 M. P. in longitudinem, duobus plus
 minusve in latitudinem proteritum cuius aqua ad Vassi maxis oras usque est minime profun-
 ditatis; proteritum autem lacus iste ma cum oris maritimis, et ad sexcentum milliarum a Raf-
 cid redigitur in os iam angustum, ut summa oris eius latitudo sit decem unarum, longitu-
 do vero, ictus lapidis. Isti lacus iungitur item alio cum lacu, qui habet in longitudine 4
 20 M. P. et altero angustior est: atque huius etiam aqua est parum profunda. Ab istius par-
 te summa Alexandriam usque superant 6. M. P. atque ita homines, districtis navibus
 iumentis acceduntur iter sexagesime Alexandriam usque.

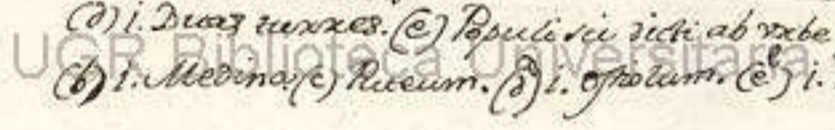
De vero descendat ad (a) Rafid per praeteritum alveum Nili, e Sandise per-
 ges ad oppidum (b) Hafa 20 M. P. et ex eius opposito cerres in ripa orientali oppidum
 Nenis (cc) axzomman. Ab Hafa ad Fodaidia oppidum populosum 15. M. P. A Fodaidia de-
 mum ad Rafid. Poxa a Rafid ad urbem Alexandriam habentia 60. M. P. Nam a Rafid
 (b) i. Demine. (c) i. Nius. (d) i. Cornu Elephanti. (e) i. Aloë. (f) i. Candelabrum (g) i. Cox operarij. (h) i. Mona-
 chi. (aa) Curoreis Projecto. (bb) i. Inguile. (cc) i. Dramacorum. (dd)

ad Aremas indeque ad Bucqia habes 30 M. P. sum ad (c) Alcazain, denique Alexandriam
 30 M. P. Libet autem insperantiam describere praeparationes iter, quod ducit a Mefra ad
 Bahraja, sum ad urbem Sepelmajam, nempe iter illud, quod accipere (e) Maxabute-
 res anno quingentesimo trigesimo. Expediatis ergo ex Mefra ad Bahrajam itinere
 septem vicarum: e Bahraja ad (f) Job-Mamad habetur statio una: deinde ad hospitium quod-
 dam, spatium stationis minus. sum statio una per loca arida atque inaquosa. sum ad Ain-
 Cais statio item una. sum ad Aiat, statio. sum ad montem Armales statio. sum ad
 Casanae statio. Ad flumen Casanae statio. Ad montem Saxrai, statio. Ad solitu-
 dinem Tidit stationes tres inaquosae. Ad lacum Sciobana, cuius aqua est potabilis statio.
 Ad montem Kati, statio. Ad Samela, statio. Ad rivum in montem collocatam statio.
 Ad solitudinem Metalabet, quae occupat spatium sex stationum, ubi nulla invenitur
 aqua. sum ad Necau, statio. Ad Seluban montem, statio. Ad montem Cozul, statio.
 Ad montem Andamex stationes tres per desertum inaquosum. Ad Selcacia stationes duae.
 Ad Tamest, statio. Tandem ad Sepelmajam, statio. Et quidem ratio quicquam de commi-
 sitis huius itineri, licet superari possit ad miraculo ductoris. Similiter inter Mefra, et
 (a) Bagdad intercedit spatium quingentarum septuaginta vicarum, videlicet mille sep-
 tingentorum ac decem miliarium. Iter autem, quod a Mefra ducit ad urbem (b) Ias-
 thaeob, est huiusmodi: expediatis ex Mefra ad (c) Algiob, ad (d) Baiaib, sum ad hospitium
 filij Sadca, sum ad a Beuid, hinc ad Poiiaitha. sum ad Kexa, sum ad Hafaa, sum
 ad hospitium quoddam, sum ad Ayca, sum ad Pical, postea ad Modian, sum ad Maxa,
 hinc ad hospitium quoddam, sum ad Kelaia, sum ad Seib, sum ad Baitha, sum ad (e) Vadi-
 ca, tum ad Ategoxa, tum ad Potha, tum ad (f) Dhi-atnoxa, tum ad Mox, tum ad Sorai-
 va, tum ad Dhi-chosciob, tum domum ad urbem Iasthaeb.

Et praeterea aliud iter per litora maris Rubri, nempe ex Mefra
 ad Ain-jemes, ad oppidum Marjje, ad lacum Algiob (estque hic stagnum quoddam, in
 quo influunt amnis (g) Cabrox) ad puteum Apexid, tum ad puteum (h) Agiuz, tum ad Cal-
 zem, tum ad Bam-Moghairae (est autem hic, Poxus, cui adiacet lacus aqueus) tum ad
 vinum Taxan, tum ad Mexad, tum ad Iethxan locum perniciosum, in quo naufra-
 gium patiuntur navigia tempestate fruente: nam hic est vinus quidam habens a late-
 re montem aspergentem, ad quem venti cum alliduntur, contorquentur, et in mare in-
 mare, atque undis concitatis perducunt quascumque naves illic offendant. Cum autem ven-
 tus Australis dominatur, subcaxi nullatenus potest. Occupat vix locus iste tam af-
 per spatium vix sex miliarium. Et fertur hunc in locum immensus esse Phaxasille
 maledictus. Prope Taxan extat etiam locus perniciosus cum sulcata piante Curo ad

(a) i. duas turres. (c) Populi sui dicti ab urbe quadam Alexandriae Maxabute vocata (f) i. Puteum. (g) i. Babylonem.
 (b) i. Medina. (e) i. Puteum. (d) i. Puteum. (h) i. Vixilom. (g) i. Europa. (h) i. Venus.

occidentem, et Fasoris ad orientem; vocaturque locus iste Hilan. Porro ab Hilan pergit iter
ad montem Tux, ad Ayla, ad Had, ad Madian, ad Hauka, ad Dian, ad Hadā, ad Affan,
ad Baamox, ad Meccam.

Quinta Pars Climatis Tertij.

In hac parte quinta climatis tertij continetur pars maris Rubri, solitudo deserta, et
pars maris Damasceni cum adjacentibus urbibus, Portibus, arcibusque populosis. Item terra
Palsine, et Damasci, et inflexio terra Stazar, cum parte solitudinis, qua respicit occidentem.
Regiones autem celeberrime istie comprehense sunt Calzem, Faxan, Ayla, Madian, Chaiban,
Vadi-alqora. Stazar, Tabuc, Duma, Madam-abnoka, Madi, Seiala, Raher, Faxma,
Acalan, Haza, Ramla, Ierusalem, Tibexia, Neapolis, Damascus, (a) Baalbec, Orens,
Iafa, Cesarea, Asuf, Acca, Tux, Baixur, Naama, Sebail, Tripolis, Anxapus, Bari-
as, Laodicea, Soraida, et Antiochia. Nos itaque diligenti narratione complectemur quod
in singulis eorum notatu dignum est, quotque millionibus Viré leucis distant ab invicem,
eorumque situs favente Deo Maximo.

igitur mare Rubrum est in se velut flumen et sunt in ipso montes
aquis imminentes, et scopuli, ac syrtis patentes, latentesque, et rē marium inter illos discepen-
de. Inter mare Rubrum, et Messā intercipitur spatium nonaginta millionium. Eodemque mo-
do à mari Rubro ad Faxan, itinere terrestri, ad plagam septentrionalem, habetur intervallum
septem stationum: atque hoc est intervallum quod interest inter mare Rubrum, et mare
Damascenum; et hoc idem spatium vocatur Desertum exxoxis, in illud enim exxoxum filij
Israël tempore Moysi, eui valis.

In Calzem fabricantur naues sulcantes mare Rubrum; est autem pulcherrimus
modus, quo construuntur. Nam carina distenditur in proximis super terram satis ampla,
nec prius adstranam stabule partibus carinæ iam connectis, quam sint concinnatæ: ac tum quidem
constringuntur funibus confectis è corticibus palmarum, et clavus affinguntur pontibus iam
coherentibus. Quibus omnibus absolutis oblinitur navis adipe desumpto à belluis maximis,
et pice minutissima. Naves huius maris funda habent lata, neque fiunt admodum pro-
funde, ut possint eo pacto ferre multum oneris, nec tam facile hæreant bexijs. À Calzem
per oxas maximas ad Faxan. Alizon habentur Σ . M. P. est autem urbs Faxan sita in imo
sinu quodam, è quo iterum ad montem Tux, qui non procul distat à mari, sed protenditur tra-
cum illo, ita ut inter ipsum, et mare pateat via tria. Mons vero ist sublimis est, conscenditur
que gradibus, et in ipsius cacumine exstat oxatoxium cum puteo aquæ fluentis, quam bibunt om-
nes viatores illuc progredientes. À Tux ad (aa) Masaf locum amenissimum, arenosum, aqua
limpida irriguum, ubi piscatione capiuntur mionex. À Masaf isto ad (b) Sciamalbat Pont-

(a) Locus cœchiliorum. (aa) i. Vinus domus.

Portum inaquosum, et ab hoc ad ^(c) Siam albix portum item ab/que aqua. Et ab hoc ad
 Caput Abi-mohammed portum quoque aqua carentem, atque hic constituitur initium af-
 conjus Ayla; est autem Ayla urbs modica, inquam Arabes recipiunt sese, simulque conve-
 santur. Sum ad Aumed portum aquosum, quem respicit insula Noman diffusa a Conventu
 X. M. P. Hinc ad portum Tenna, in quo non est aqua. Ab hoc ad Araf. Sum ad Haurax
 oppidum populosum, nobilibus cultum incolis, qui etiam habent apud se fodinam, e qua excidunt ollas,
 et dispensant illas in omnes partes finitimas, atque remotas. Non longe ab eo oppido iacet ex
 parte australi mons Radhua, in quo nascitur lapis cotis; indeque apportatur in universos terra-
 rum fines, tam orientales, quam occidentales. Bibunt autem incolæ Flaux aquas puteorum dul-
 ces: et habent ibi portum ac luxuriam. Hinc ad flumen Tatra portum pulchrum. Et ab hoc
 ad ~~Siam~~ Coiaia portum populosum, ad quem ducitur aqua e longinquo. Hinc ad (d) Siam. Tum
 ad Sioha: postea ad Codaid. Deinde ad Aaffan. Tum ad Siotta. Ad litus maris Rubri iacet urbs
 Madian maior quam Tabuc; et in ipsa est puteus, e quo Moses, cui pax, adaquavit gregem
 (e) Sioarib. Ab urbe Madian ad Ayla habetur intervalum quinque stationum; et ab Ayla ad
 Siam viginti sex stationum. Rursus a Madian ad Tabuc per mediterraneum, orientem versus,
 insunt stationes sex: Est que sita urbe Tabuc inter Hagiara, et initium Damasci (initium au-
 tem Damasci, quod est in media sexi via, que ducit Damascum, distat ab ipsa stationibus quatuor),
 habetque intra se arcem pulcherrimam: et scatebra aque potum civibus suppeditat suntque
 in ea palmæ permultæ. Dicuntur autem incolæ Aichæ, ad quos Deus destinavit (a) Sioarib,
 fuisse tunc in ipsa. Cæterum Sioarib exat ex Madian. At vero Hagiara distat a Vadi ali-
 quæ statione una, estque arx pulchre sita inter montes in quibus commorabatur fami-
 lia Thomud; sunt que in illis domus excisæ in petra: atque hi montes vocantur ab habita-
 toribus Hagiara, et eorum partium (b) Athaleb. Isti sex montes quamvis aspicienti a
 longe videantur coniuncti, tamen cum is qui illuc pergit accedit ad ipsos, et in medio e-
 orum se constituit, deprehendit singulas partes per se existere, ita ut unaquæque ambixi
 possit neque una alteram tangat, aut una cum altera commisceatur, et est ibi modo pu-
 teus Thomud. Circumdant Hagiara undique montes, et arces quorum caumina nemo va-
 let sine maximo labore ac difficultate conscendere. Ab Hagiara ad (c) Tima haben-
 tur quatuor stationes. A Tima ad Chaibax stationes totidem; est autem Chaibax urbs
 parva quasi castellum, murata, et locuples palmis, arvisque: Exatque in exordijs Mose-
 mannis filiorum Coraitz, et Nodudax: et in ipsa degerebatur Samaiial fi-
 lius Adia, ad quem alluditur in proverbio quod circumfertur de solutione debiti. Inde
 ad Medinam stationes item quatuor. In spatio inter prædictam urbem et Diar-gio-
 hainæ, atque exas maritimas interiecto, conspiciuntur habitationes, in quibus con-

(c) Sioarib. (d) Siam. (e) Sioarib. (a) Raquelis. (b) Sioarib. (c) Atlas, Thimma.

moratur gens quaedam de stirpe Hasan filij Ali, filij Abi-taleb: distantque ab Abua, que
 est in via peregrinantium Meccam, 6. M. P. A Tima vero ad Dommat-algiandel quatuor
 numerantur stationes. Et inter eandem Tima et initium Damasci interest iter
 bidui. At fines Palestine sunt principium territorij Damasceni, et ejus termini ex plaga
 occidentali, protenduntur spatio quatuor dierum, nempe a Romis ad Alagium: latitu-
 do vero ejusdem (d) Iafa ad (e) Exiha est bidui. Habitatula autem gentis Lot, ma-
 re foetidum, et Zogax, usque ad Baijan, et Tiberiadem vocantur (a) Shaur, quia videlicet
 est planities quaedam inter duos montes. Omnes autem aquae Damasci, dilabentes et in u-
 num confluentes, efficiunt flumen Zachax, cujus origo est ex mari Tiberiadis propè ip-
 sam Tiberiadem: et omnes fluvij influunt in illud, scilicet, fluvius Iaxmuc, et Had
 et flumina Baijan, et quidquid effluit e Covax-mat, et ex montibus Hierosolymorum
 et montem (b) Cabr-Abraham, et quidquid etiam defluit de Neapoli; hæc enim omnia si-
 mul concurrunt, et labuntur in mare Zogax, quod appellatur mare (c) Sadum, et Amun-
 duarum urbium gentis Lot, quas Deus submersit et earum locum redegit in mare fo-
 etidum, quod vocatum est mare mortuum, quoniam nihil animatum in eo reperitur,
 neque pisces, neque reptile, neque aliud quidquam ex his, que generari solent in cæle-
 stis aquis consistentibus, aut excurrentibus: imò ejus aqua est calida, et exosi odoris. Süt
 autem in illo parvæ naves, quibus iter fit per eas partes, deferturque commectur. Oc-
 cupatque mare istud 60. M. P.; longitudine: 42. Latitudine. Ab Exiha ad Zogax habe-
 tur duarum iter dierum. A Zogax ad montes Sciazah, et ab his ad extremitate Scia-
 zah, bidui quoque iter. Ab Exiha ad Hierosolimam, statio. Ab Hierosolima ad Sha-
 jan, et Balca, tantundem itinervis. A Ramat ad Casaream statio non levis. A
 Palestina ad urbem Ascalan, statio item grandis. Et inter Ascalan et Gaza, 20.
 sexæ M. P. A Baijan ad Ascalan, orientem versus 20. M. P. Ab Axise ad Vaxada
 diversorium mani proximum statio una. A Vaxada ad Faxma urbem Damasce-
 no mani oppositam, et lacui Ternis propinquam statio item una. A prædicta
 Ascalan maritima ad arcem Machur proximam mani adiacentem, 25. M. P. res-
 piciuntque hanc in mediterraneo Kaum, et (dd) Bait-Pekrail, duo diversoria. Tū
 ad Machur secundam, 25. M. P. Et ab hac ad urbem Iafa: estque hæc portus Hier-
 osolimy, distantque ab invicem duabus levis stationibus.

At vero Hierosolima urbs est illustris atque vetustissima edificio, que illa
 que olim dicebatur. Sita est super montem: sed facilis est ad eam ascensus ex omni par-
 te. Protenditur in longum ab occidentem in orientem, et in extremitate ipsius occiden-

(d) Toppen. (e) Jericho. (a) i. profundum (b) i. sepulchri. (c) Sodomia et Gomorra. (dd) i. Domus Sabraeli.

8
occidentali est porta (e) Almetraab, et supra hanc portam extat testudo Davidis, cui pax; in
extremitate autem orientali habetur alia porta que vocatur (a) Bab-axahme; atque hęc
est clausa, neque aperitur nisi singulis diebus festis Palmarum. Habet etiam à late-
re meridionali portam dictam (b) Bab-Schiri: et à latere septentrionali portam (c)
Amud-alphoxab. Cum quis ingreditur per portam Almetraab, quam ex parte occi-
dentali esse diximus, pergit ad orientem per vicum patentem ad templum maxi-
mum quod vocatur templum (d) Algeium, à Mosemannis autem dicitur Comame: et
ad hoc templum ingressum conquarunt Romani ex omnibus suis regionibus, tam ori-
entalibus, quam occidentalibus. Itaque cum ingreditur aliquis per templi portam occi-
dentalem, animadvertit se esse intra testudinem, que totum protegit templum, et quidem
est vera rexum mirabilium mundi. Porro templum (ee) est infra prædictam portam, nec
potest quisquam descendere ad illud ex hac parte: sed ex porta quam habet à septentrio-
ne, patet descensus ad imum ^{tem} templi partem per triginta gradus: et hęc porta vocat
porta sanctę Marię. Descendenti vero in templum occurrit statim Sepulchrum sanctum,
precesum, deo habens ostia, et super illud testudo fornicata, firmissimi edificiij, solidissime for-
titudinis, excelsissime elabazata. Inum ē prædicta duobus ostij respectu aquilonarem partem,
ad quam est porta sanctę Marię; alterum opponitur huic à Meridie, et vocatur ostium (f) Alfa-
rebije, eique imminet turris Campanaria. Exiit ē regione templi huic, ab oriente, templum
magnum ralde, in quo Trami Romani celebrant sacra, oblationesque. Et ad orientalem quo-
que partem istius templi, leviusculè declinando ad meridem habetur cæcæ in quo de-
tentus fuit Christus Dominus, et locus Crucifixionis. Testudo vero maxima est perforata,
et celo patens, et circa illam depicti sunt Prophete, Christus Dominus, et Domina Mariæ
genitrix eius, atque Ioannes Baptista. In ex lampades, que sunt appense in sacro Sepul-
chro, tres aures præcipuo Sepulchri loco immittunt. Cum egredieris ē Templo maximo præ-
dicto, pergitque ad orientem, occurrit sibi Arges sancta extruda à Salomone filio Davi-
dis, nempe Templum illud, ad quod ingressum confluebant Iudei dum adhuc florent; post-
quam vero ablatum est ē manibus eorum, quia Mosemannis venientibus expulsi sunt ex
illo. At vero sub regno Mosemannorum factum est magnificentissimum, et que exatiorum
illud, quod apud ipsos vocatur (a) Alaga. Nullum autem est in toto terrarum orbe templum
quod illud æquet magnitudine, præter Templum maximum quod est Cordubę, in regionibus
Andalusię. Imò vi fortis, tectum templi Cordubę est maius tecto templi Alaga. At
vero axæ templi Alaga est quadrata, et proximè in longitudinem ducentis vltis
centum octoginta in latitudinem. Et media pars ipsius sacello propinqua lapideis est
concremata fornicibus, que multi columnarum ordines sustentant: altera pars media
(e) i. Templi. (a) i. Porta clementis. (b) i. Portam Schiri. (c) i. Columnę Corvi. (d) i. Resurrectionis. (ee) i. Su-
per, inferius. (f) i. Crucifixionis. (aa) i. Alterius seu remotius.

detecta est et loci patens. In medio templo extat tepudo ingens, quæ appellatur tepudo petreæ, ut vocant, cadentis, quoniam sub media tepudine conspicitur petra instar clypei cubica, cuius una extremitatum elevatur & terna dimidiata statuta, vel certe paulo minus, alterum caput est humi reflexum. Huius petreæ longitudo respondet fere latitudini, habet enim plus decem cubitis in latitudine, totidemque longitudine. Sub tepudinis convexo iacet cavitas quædam sub terranea vel tenebrosa domus, longitudinis decem cubitorum, quinque latitudinis, altior statuta: inquam descendit nemo, nisi face lumen sibi præbet. Habet præterea hæc tepudo ianuas quatuor, et ianuam cuius occidentalem respicit Altare super quo filij Israël offerrebant sacrificia; præter ianuam cuius orientalem extat tepudo, quo vocatur Sancta sanctorum elegantis venustæque molis; ianuam cuius meridionalem respicit Habituulum, quod fuerat Oratorium Turcis: at postquam ceperunt illud Romani, mansitque in manibus eorum usque ad tempus, quo præsentem librum scripsimus, vertebunt habituulum prædictum ex oratorio in habituula familiæ cuiusdam dicitur Nabibicorum, hoc est ministrorum domus Dei; ianuam denique septentrionalem respicit hortus amœnus Sazij confitus arborum generibus, et columnis marmoreis artificiosissimo opere ætatis circumornatus. Et in extremo horto extat aula infans præfiteas, et clericis ad sumendum cibum.

Excedens deinde ex hoc templo procedens etiam in orientem, ostenditque portam misericordie, ut superius diximus, clausam et non longè ab illa, portam aliam apertam quæ vocatur porta (a) Alabat, perquam patet aditus ingredientibus et egredientibus. Exeunt tibi ex porta Alabat, et quantum spatij sapienter cautatus dimetiri poterit progredienti, occurrit ecclesia maximo atque pulcherrimo Domine, Maxie nominata, et appellatur locus ipse (b) Desemania, ibique est sepulchrum cuius regione montis olivarum, qui distat ab Alabat, uno fere milliari. In via perquam ascenditur ad montem istum, est etiam alia pulchra ac præstant ecclesia in qua constant clausura virorum et mulierum mercedem à Deo ob eam clausuram expectantium. In eisdem præfati montis parte orientali, aliquanto cum flexu ad occidentem, occurrunt sepulchrum Lazari, quem Christus revivificavit ad duo millia a monte olivarum est castellum, a quo ducta fuit Asina in qua equitavit Christus Dominus quando ingressus est Hierosolimam est autem modo dirutum, à nemine habitatum. A sepulchro Lazari incipit via quæ itur ad flumen Iordanem distans ab Hierosolymis interuallo diei unius. Et antequam pervenias ad Iordanem, invenies urbem Lexicho superius memoratam, distancem ab ipso flumine tribus passuum millibus. Scius flumen, quæ vocatur Iordanis, extat templum magnum in honorem S. Joannis, in quo leguntur

Monachi Duxi. Porro flumen Jordanis oriens e maxi Tiberiadis influat in mare
C) Sadum, et Pramurq: et ex parte meridionali ipsius Jordanis erat desertum vapum.

Que vero continentur ex parte meridionali Hierosolyme, hec sunt. Exeiciens
per portam Sion et quantum iacum est lapidis, progrediens, invenis templum Sion
magnificum atque munitum, ubi est cœnaculum, in quo comedo Christus Dominus
cum Discipulis, et mensa ibidem aservata ad hec usque tempora visitaturque statuto
tempore diei Jovis. Ex parte item Sion descenditur in fossam que appellatur Vallis in-
ferni, cuius in extremitate iacet Cœlesia in honorem Petri: in ipsa autem fossa est fons
C) Uelranus ille nempe, in quo Christus Dominus curavit cœcum infirmum qui antea nun-
quam oculos habuerat. Ad australem partem huiusce fontis iacet apex, in quo sepeliun-
tur Peregrini, quam terram Dominus emerat in eum finem: et non procul ab eo
apud sunt plures domus crucis, in quibus morantur viri qui peccatis ex-
ibi se clauferent.

At vero Bethlehẽm, locus videlicet ille, in quo natus est Christus, distat a Hierosolyma
vix millibus passuum: et in media via ista habetur sepulchrum Rachel matris
Joseph et Benjamin filiorum Iacob, quibus valis: huius sepulchro duodecim sunt lapi-
des impositi, inpendetque cœspedo lapidea concamerata. In Bethlehẽm ipse quoque in lo-
co est templum edificis pulcherrimum, vix foetissimum, amplum, et supraquam
dici possit ornatissimum, ita ut nullum aliud pacis structuræ templum aspiciatur. Est
autem situ in terra plana, habetque portam unam tuncque in ipso pulcherrime que-
que columnæ maxime. In ampulo templi qui septentrionem respicit, extat sub ipso templo
spelunca, in qua natus est Christus, et intra speluncam, præsepe in quo inventus fuit. Exe-
iciens e Bethlehẽm deprehendis, ad orientem templum Angelorum, qui nuntiantur pas-
sibus Nativitatem Christi Domini. A Bethlehẽm ad templum Abrahæ ad austrum,
habentur octo fere millianis; est autem templum Abrahæ castellum, vrbis nomine Do-
natum, et in eius templo sepulchrum Abraham Isaac et Iacob, quibus par: et ex adven-
so sepulchri singulorum exprodictis, sepulchrum uxoris sue. Neque hæc vrbis in cli-
vo sita est inter montes densissimis olivarum, ficuum, vycomorum, aliorumque fructuum
arboribus confitos.

A latere septentrionali Hierosolyme nullum extat edificium; sed ab vrbis Hie-
rosolyma ad vrbem Neapolim, septentrionem versus, habentur iter bidui, et a Neapoli
ad Ramla iter magnæ diei. Item ab Hierosolyma ad Amman, et Balca, iter bidui, tam-
plius. Ab eadem quoque Hierosolyma ad Tiberiadem, nonaginta nullis passuum. Et a
Tiberiade similiter ad Ramla, tres stationes. Tiberias vero est maxima atque memo-
C) i. v. d. m. e. p. h. o. m. o. n. i. a. (d) i. v. d. l. o. e.

p[ro]vinciana inter urbes Iordanis. Ab hac ad (a) Sur, iter duarum exandium dierum. Et ab
 hac ad Ascensum Ablae, dies non integra. Ab hoc ad Baisan, iter etiam diei minime usq[ue]. Ab
 hac ad Anna urbem de terra (aa) Shaux, tum ad terminos territorij Iordanis, indeq[ue]
 ad locum quendam, qui dicitur (b) Shamila, iter diei. A Tiberiade ad Acca, duarum le-
 vium dierum: estque hec urbs conspicua, super excelso monte posita, longa quidem in
 se, at non admodum lata, occupatque longitudine spatium duorum sexè milliarium. Et
 infra ipsam ex parte occidentali est lacus aquæ dulcis habens in longitudine duodecimis
 milliaria, totidemque in latitudine. At vero Cæsarea est regio maxima, habetque
 m[ur]ia integra et arcem munitam et inter ipsam et (c) Iafa habetur intervallum 30.
 milliarium. A Cæsarea ad Neapolim, statio una, et similiter a Cæsarea ad Ramla stati-
 ones duæ breves. Item a Cæsarea ad urbem Hifa maximam, bidui est iter: Hifa au-
 tem ~~est~~ iacet sub promontorio Karmel, quod in mare procurrit, continetq[ue] por-
 tum navigij grandibus, alijsque opportunum: et urbs Hifa est portus Tiberiades, distant
 que ab invicem spatio trium leviu[m] stationum. Ab Hifa ad urbem Acca, itinere textes-
 ti, habetur statio una, nempe milliaria triginta: recto autem itinere maximo, milli-
 aria 18. Urbs Acca est magna, terminis ampla, frequens pagis, habetque portum optimu[m],
 ac fidum, cives convenas. Igitur ab Acca ad Tiberiadem bidui habes iter. Et ab Acca ad
 arcem (d) Tait pulchram mari apositam 12. M. P. Ab ista arce ad Navacq[ue] tres mon-
 tes albos, sublimes, et maxime oris imminentes, sexè 18. M. P. A medijs montibus Na-
 vacq[ue] ad urbem Alexandriam, 5. M. P. Et ab Alexandria ad urbem Sur conspicuam, litori
 maris adiacens (e) 15. M. P. A Sur ad Tiberiadem iter duarum dierum non medicarum. Et ab
 hac ad Adalon arcem munitam veius maxime vicinam, indeque ad Tarsand arcem quoque pulche-
 rissimam, 20. M. P. Et ab hac ad (f) Saïda, 10. M. P. Inter Sur ac Tarsand labitur flumen Pan-
 ta, quod nascitur è montibus, (g) ibique maxi ve mergit. A Sur ad (h) Demasq[ue] quatuoridui ha-
 betur intervallum; urbs autem Demasq[ue] est è nobilissimis regionibus (i) Sciana sive pulcherri-
 ma, aëre saluberrima solo fecundissima, abundantissima aquis, frugibus opulentissima, fertili-
 tate uberrima, divissima opibus, multisq[ue] instructissima edificijs summe conspicua: habet
 que montes atque arva que vocantur (aaa) Alphauta: protenditurque Alphauta spatio
 duarum stationum in longitudinem, trius in latitudinem: et continentur in ipsa pagi quasi
 urbes, qualis est Meza cum suburbijs suis, et Baida, Maxforma, Kaucaba, Ialaz, Caspouya-
 na, et Bait, aletua: estque in hac oratorum non multum dissimile oratoris Damasci. Ad
 portam Damasci occidentalem habes vallem, (bb) Albenessag, que 12. M. P. occupat longitu-
 dine, tria latitudine, totam varijs fructuum generibus confitam, et fluminibus quinque distinc-
 tam. Aquæ vero per Alphauta decurrentes, exeunt è fonte, (cc) Alfaize, qui ortum habet in
 (a) Tyris. (aa) Propunzi. (b) i. Kuleha. (c) olim Joppen. (e) i. Olet. (g) sunt diei 15. (f) Liane Sydon. (h) subintellige Libani.
 (i) dicitur Damascus. (j) i. Tyris. (aaa) i. Vallis. (bb) i. Nislaum. (cc) i. Propunzi.

in cacumine montis; quaxé aquæ de summitate montis huiusce defluentes non vix ac mag-
 nus amnis, maximum edunt maximum. A Damasco ad urbem Baalbec, in plaga septentrionis
 nali, duæ habentur stationes: eoque hæc vrbis fecunda, ad radices montis apposita. Ab vrbis Da-
 masco ad Baaluc, iter quatuor maximum dierum. Itemque iter ab ipsa ad urbem Sidon, item
 a Damasco ad Antioch, quæ est Bithynia stationes quatuor. Et a Damasco ad Neapolim,
 stationes sex, occidentem versus. A Damasco etiam ad Tripolim maximam, stationes quinque.
 At vrbis Sidon adiacet litore maxis Salvi: et infra vrbem, nempe Sidon, est fons celebris in
 quo cresunt verno tempore pisciculi equè ac digitis longè, masculi ac femine, vrbis quibusdam
 vrbium varietatem distinguuntibus. Tempore quo coire solent, capiuntur, atque exsiccantur, cum-
 que res popularis, vrbis vrbis, contunditur, et cum aqua hauritur, et sicque ut
 homo vehementi libidine exardescat, et absque lassitudine vel intermissione coeat quantum
 voluerit; hi autem pisciculi sunt parvi ad modum lactentium. A Sidon ad Hemma seu
 mare constructam est intervallum octo M. P. Ab hac ad axem Calmum maxis adiacentem,
 50. M. P. Ab hac ad axem Naamæ quæ est vrbis vrbis modica, 7. M. P. Ab axe Naamæ ad
 promontorium Baaluc, 20. M. P. Et ab (c) hac ad Damascum iter vidui. Ab vrbis Baaluc ad
 axem Almoradesis, 8. M. P. Hinc ad (e) Naamæ-alcab axem parvam ad mare appositam, 6. M. P.
 Et ab hac ad axem Hunia, 4. M. P. Hinc ad (f) Mas-salam. Ab hac ad Machus-Sebail axem
 fortissimam. Item ad osium fluminis Abraham 3. M. P. Ab eo flumine ad urbem Sebail, 6. M. P.
 Ab vrbis Sebail prope mare ad Bathum axem pulchram, 10. M. P. Ab hac ad (a) Anf-
 hapia vrbis mare positam, 6. M. P. Ab axe Anf-
 hapia ad urbem Tripolim vrbis, 8. M. P.
 Prospiciunt urbem Tripolim quatuor insule ordine dispositæ. Prima continenti propinqua est
 insula (b) Naxias: consequitur hanc insula (c) Alborn: post hanc est insula (d) An-
 heb: ad postremo accedit insula Auadhecum. Ab vrbis Tripoli seu oras maximas posita pen-
 ges ad (ee) Ras-
 alhefn vrbis in extremitate continentis cuiusdam, cuius continentis lon-
 gitudo vrbis vrbis extenditur spatii 15. M. P. Sin autem vrbis vrbis litore fluvii
 mensuratur, 30. M. P. Vocaturque continens Arca: et infra continentem ipsam tres
 comprehendentur axes parum ab invicem se motæ; una, Tripoli vicina, Leonus appella-
 tur: altera Panina, adiacetque fluvio cuiusdam qui dicitur fluvius Panina: tertia vocatur
 (f) Hest-
 alhamam. Ab hac deinde ad Arca ad urbem populosam, tribus millianibus a
 mari distitam. At vrbis vrbis Metropolitana est Hest, quæ salibus vrbis, et
 cantionibus est munita, ut nulli eam serpentes aut scorpiones ingrediatur, imò si ad
 portam civitatis adferantur, illico intereant. Est etiam in eadem vrbis super excelsum
 tepidum in medio vrbis erectam statua quæ equitum formam referens, quæ pro vrbis vrbis
 vrbis circumducta vrbis circumvrbis. In tepidum pariet est lapis infusus, in quo vrbis

(b) Nempe Baaluc. (c) i. Flumen canis. (f) i. Fluvius Salvia (a) i. Naxus seu promontorium lapidis (d) i. Anheb
 (e) i. Naxus (e) i. Columnarum. (ee) i. Caput aris. (ff) i. Arca Columnarum.

Scorpij figura est incisa: et cum quis morfus vire punctus fuerit, quod veum defertur lucum ei la-
 pidi applicat, ac morfui admovent, statimque sanatur. Ab urbe Hems ad ~~Antaxum~~ ~~maui~~ ~~Dia-~~
~~con~~ ad (g) Haleb habentur stationes quinque. Et ab eadem Hems ad Antaxum maxi ad-
 iacentem duas stationes. Via vero ab Antaxa ad Antaxum per oas maximas capienda est,
 expediantur enim ex urbe Antaxa ad arcem, que vocatur Sceng, postea ad urbem An-
 taxum, que quidem sita est in extremitate vasis cuiusdam continentis spatiosis montibus
 et plurimum occupat: vocatur autem ista Continens. XV. milliarium mensura recte
 sumpta. Porro Antaxus urbs est modica, ad mare apposita, foribus multis circumdata: et non lon-
 ge ab ipsa erit in mari magna quaedam insula, in qua habetur Ecclesia. Ex Antaxa per
 meridionales Mediterranei partes, ad arcem (a) Alcheiabi summa in vertice montis collo-
 catam, habes intervallum 10. M. P. Ab Hems ad Damascum, stationes quinque: totidemque sta-
 tiones a Tripoli Syriæ ad Damascum.

Iter, quod a Damasco ducit ad urbem (b) Iathreb, est huiusmodi. Expediunt
 Damasco ad diverforium quoddam parvi amnis rive adiacens, indeque ad Dea, conficiunt
 stationem unam. Nunc ad (c) Dhat-almamazel pagum populosum, ac deinde ad Janu, statio-
 nem alteram. Inde ad Buthyniam, stationem item unam. Ab hac ad Damna pagum, statio-
 nem unam. Ab hoc ad urbem Tabuc, tum ad (d) Mohaetha, tum ad (e) Acraa, tum ad Nou-
 rifa, tum ad (f) Napiaa fluxim fortissimam inter montes constructam in regionibus
 Thammud, stationem unam. Nunc ad flumen quoddam, tum ad Rohoba, tum Dhilmanuari, tum
 ad (gg) Mox, tum ad Uvaidam, tum ad (h) Dhichasiab, tum demum ad urbem Iathreb. Via
 autem, qua itur Damasco ad Racca, est 18. fere stationum.

Septima Pars Climatæ Tertij.

Completitur ista pars septima Climatæ tertij occidentali vni plaga portionem extremi-
 tatum solitudinis, in quibus extant regiones infra scripte: Faid urbs, Thaalabia, Hamala, Niza,
 Cadesia, Tammam, Faxaa, et Kadherma. Ibidemque de regionibus terræ duorum maximorum sep-
 tentrionalibus continentum Cassif, et Zaxa, Ahja, Asfir, Gioz, Bija, et insula Arabi:
 reliquum spatium interpretum inter regiones duorum maximorum, et Oman, est desertum ab
 Arabibus cultum, aque penuria laborans. Nunc præterea terminatur mare Persicum:
 atque sequuntur regiones illi adiacentes, Adam, Ayla, Mehra, Can, Sembin, Manana, Na-
 gixam, Semax, Sifax, et arx Amman, que omnes pertinent ad terram. (i) Feras. Et
 etiam vni maxime consequitur de terra Karman, Suxia Noxmoz, et solitudines monti-
 um (aa) Cofi. Ex insulis huius maris est insula Maxec, et insula Sameth, que respicit
 Saixaf, et promontorium Tjafac, nec non insula Aial. In hac item parte continentur
 de regionibus dominij Arabum, Niza, Cadesia, Kufa, Suxa, Caxar, (bb) Nahr-almalec,

(g) i. Aleppo. (h) i. Iaxia. (i) i. Habens diverforia. (j) i. Noxam. (k) i. Alopeosum. (l) i. Lapidem
 (gg) i. Amman. (h) i. Habentem. (i) i. Sifax. (aa) vel Cafas. (bb) Fiumen Regis.

Kuthania, (c) Vaset, (d) Batayeh, (e) Jam-alijah, Madan, Manbey, Bayan, Solaimanan, Obolla, Bafsa, Abadan, et Pangiaxai. Comprehendit praeterea haec eadem pars desinitibus Chuxestan urbem Nafian, Hay, Alzaxon, Daira, Afrae, Azam, Sambit, Aidhaq, Dax-hou-moz, (f) Vic-alabaa, Hoxmoz (atque haec est Ahiaz) Asca-mocan, Ponzabux, Toftan, Kancha, Sus, Coxub, Tib, Marthuch, Baradum, Bafanna. Continet item vetera Asbathan, Bis-sengian, Baisha, et Affahan. Item completitur et terra Faxes, Ragian, Karum, Nubedgi-an, Pooian, Scixaz, Ahuaz, Babair, Kifa, Nam, et Pixhom. Nos itaque singulas regiones praesertim quidque in *g* ipis reperiatum sumus memoravimus, Divina nobis gratia opitulante.

Quare dicimus urbem Faid esse de terra solitudinis, in media via quae est a Baghdaa ad Meccam. At vero Cadesia est urbs in margine solitudinis posita, ad occidentalem partem urbis Baghdaa; estque e propugnaculis Aharacq. A Cadesia ad Kufa duae sunt stationes. Et ab eadem Cadesia ad urbem pacis Baghdaa, leuq. 6. Kufa autem est ad ripam fluminis Euphratis. Verso a Kufa milliari extat fossudo maxima, altis undique sustentata muris, ostio clauso, preciosissimis et omni parte velis cooperta, et pavimento strobis Saminitius strato: et infra ipsam fossura esse sepulchrum (g) Aali filij Abi-taleb: et qui iacumiacet sepulchri locus, est ~~caemeterium~~ caemeterium familiae eiusdem Aali filij Abi-taleb. Porro Kufa Cadesia, et Hira pertinent omnes ad ditionem Aharacq. Duae urbes Vasetiarum cent ad Manque ripam (h) Depele; et ab urbe Vaset ad Baghdaa est intervallum octo stationum: et ab eadem ad Bafsam septem stationes. Ab eodem quoque Vaset ad urbem Kufam, sex stationes per viam qua itur ad Batayeh. A Kufa ad Bafsam, duodecim fere stationes. Et a Kufa ad Medinam viginti circiter stationes. Item a Kufa ad Baghdaa, stationes quinque. Et ab eadem Kufa ad Cadesiam stationes duae. A Cadesia ad Odhaib, quae est prima linea solitudinis, 6. M. P. A Vaset referes per Depeham ad Natraban spatia dimidiatae diei via fluviali: sexagesimi autem, intervalli stationis unius. Ab hac deinde ad Depebat, Alaauxa: tum ad Natr-Maacqel: indeque semum laberis in (a) ~~deluxiem~~ Bafsa. Et quidem urbs Obolla habet murum e suis lateribus ad hoc flumen quod a septentrione alluit ipsam: alterum latus urbis, nempe orientale, adiacet occidentali ripae fluminis Degele. Infra obollam seu ripam eiusdem Degele habes Manbey, et Madan, urbes magnitudine quasi paxes. A Bafsa ad Abadan duae habentur stationes, videlicet triginta sex milliaria; est autem Abadan arx parva quidem sed interpa, ad litus maris apposita, quae inservit ad obstruendos, atque praestegendos eos, qui vulcant mare praedictum: itaque Abadam ab occidentali parte Degele armis, qui eo in loco maxime defunditur super terram. Ab Abadan ad (b) Alchafiabae habentur 6. M. P. Ipe autem Alchafiabae sunt eo in loco ubi Bafsum attingit ostium

(c) i. Media. (d) i. Stagna. (e) i. a. pacis. (f) i. Nunding diei Moxumij. (g) Alij est Petruelis Mahomedis. (h) Est flumen Tygris. (a) i. In locum, ubi flumen Bafsa multum se profundit. (b) i. Trabes.

Degele, suntque trabes in profundo maris, et sustentant sub sellis tabulis fabrefactis con-
 iuncta, in quibus sedent cyrodes maris, habentes cymbam, qua et ad ipsas trabes se con-
 ferunt, et aditus appellant. Desertum maris huius Persici latus pertinet ad Arabes, alce-
 xum orientem ad Persas; habet autem in latitudine ducenta decem millia, in profundi-
 tate vero a septuaginta stadiis ad octoginta. Ab Alchasiabat ad urbem (c) Bahrain in lito-
 re Arabum sita, habetur spatium ducentorum decem milliarum. Et a Basra ad Bahrain,
 via fixa stationes undecim. A Basra ad Medinam, stationes sex et viginti: et haec via coin-
 cidit cum extremitate Kufe, prope Maadematnoera. A Bahrain ad Medinam vigin-
 ti sex stationes. Via autem, quae ducit a Basra ad Bahrain, est per Abadan. Ab Abadan ad
 (c) ..... iter stationis minus, cum aquis aridum tum habitatoribus vacuum, deinde ad Ota-
 davia, postea ad Sakhmagia, statio. Tum ad Stahan, statio. Tum ad (c) Alqene, statio. Tum
 ad Meseham, statio. Tum ad Ahja, statio. Tum ad Hems, statio. Tum ad oras maximas
 Nagian, statio. Omnes praedictae stationes sunt portus et loca inaquosa. At vero
 Ahja est urbs ad mare Persicum sita ex regione Aihal, proximaeque ad (a) Canamitan,
 et est civitas per pulchra. Urbs autem Cattif proxima est mari, nec quidem modica:
 distatque Cattif ab Ahja duabus stationibus. A Cattif quoque ad Hems Persico ma-
 ri adiacentem, bidui iter habetur. Ab urbe item Cattif ad Bicia, statio longa.
 Eadem Cattif, qua parte respicit Basram, annexum est desertum amplum, in quo
 nulla reperitur habitatio; nulla enim ibi est arx vel civitas, sed caepe in quibus de-
 git gens quaedam Arabum, Namer Nabiaa dicta. De urbibus Bahrain est Stagi-
 an, Hems, Cattif, Ahja, Bicia, Zana, Cheta, aqua nomen habent lanceae Chitice, via
 vero quae ducit a Basra ad Bahrain, tum ad Iamama, est per desertum, et hanc viam
 Arabes frequentant, sed mercatoribus raro illam aggrediuntur; ea autem est huiusmodi:
 expediens e Basra, et stationis iter faciens, devenies ad diversorium quoddam in deserto,
 ubi etiam invenies fontem aquae. Inde ad Kadhema habetur statio. Tum ad diversor-
 ium quoddam in deserto. Inde ad aliud hospitium. Deinde ad aliud quoque hospitium.
 Tum ad Phaxaa diversorium Arabibus cultum. Tum ad hospitium in quo habetur
 aqua. Tum ad aliud hospitium, ubi nulla est aqua. Tum etiam ad diversorium in quo
 reperitur aqua. Tum ad Bonari, ab occidentali parte terrae Bahrain. Hinc ad
 diversorium quoddam. Tum ad aliud hospitium. Deinde ad Salamiam. Postea ad Se-
 ial. Tum ad terminos Iamamy. Ad orientalem plagam ab ostio Degele influentis
 in mare Abadan, extat terra Chonestan, sub qua continentur Ahua, Asian-
 Moxan, Toftan, Siordi-sabur, Sus, Ram-Hoxmor, Mesehan, Soxac, quae et Dau-
 xac vocatur, Fax, Aidhag, Cannan, Hay, Basanna, Sue-sambil, Magadhea magna, Man-

(c) hoc est duorum marium. (a) Deest in textu. (c) i. oppida. (a) Familiae nomen.

Manádhex paxna, Coxub, Tib, Kelián, Náxoxia, Matchuth, Baxaddun, Karcha, Azam, Suc-alabaa, axo Mohdi maxima, Náscian, Salaman.

Flumine Tostax excedit flumen, quod dicitur flumen Mesexaret ad occidentem excurrens attingit urbem Asaxmocham, habetque ibi pontem magnum, viginti sex naviculis extructum, et exandibus sulcatis navigij, quae adyque Ahuaz perveniunt: inter Asax-mocham autem, et Ahuaz interest, flumine, spatium 30. milliarum. Et vox cum aqua in incrementis est, quod exemit initio mensis, nares illac transeunt, cum autem in decrementis, transire nequaquam possunt. Ex parte meridionali Chuxastan fluit amnis Tab, dividens ipsam Chuxastan a Faxes. Et omnes aquae Chuxastan in unum confluentes exonerant se in mare, prope axcom Mahuian, non procul ab axe Mohdi. Qertoxim Sus est urbs conspicua. Et Asax-mocham urbs est magna, atque venusta, ad flumen Mesexan apposita, in qua reperitur species quaedam scorpionum folio (a) Angiodhani similium, inter quos qui flari sunt coloris, vocantur (b) Mojoaxana: et hi, si quem momorderint, illico emecant, siquidem xaxi mortem evadunt. Inter Asax-mocham, et Tostax stationis est intervallum. Et inter Asax-mocham, et Ram-hormoz, duarum stationum. Similiter ab urbe Asax-mocham ad Daxac, quatuor sex stationes habentur. A Daxac ad Ahuaz, quatuor sex stationes, et ad duas ab ea stationes iacet in plaga occidentali urbs Náscian. Inter Náscian, et axcom Mohdi, ad occidentem, habentur item duae stationes. Contarminus est Asiac ex ea parte qua respicit confinia Persis, mons Adonuan, in quo extat forma ignis novae diuque ardentis, et fumum iugiter emittentis, non secus atque mons ignivomus insule Sicily. Ab Asax ad Aishag, sex stationes plagam orientalem, quatuor habentur stationes. Ab urbe Tostax ad Piondiabux, statio magna. A Piondiabux ad Sus, statio. Ab hac ad urbem Coxub, e qua nomen respicit linxum virgatum Coxubum. Proxima est urbi Coxub ab Aquilone urbi Tib, ad intervallum stationis. Ab hac ad Vafet, stationes duae Consequitur ad hanc ex parte orientali urbi Matchuth dicta, inter quam et Sus intercedit statio: est autem Matchuth ad latus occidentale ipsius Sus. Non longe ab urbe Sus, ad occidentem, est urbs Baxaddun paxna. Et post hanc, urbs quoque Bayanna, quae statione distat a Sus. A Sus pariter ad Baxaddum habetur statio. A Sus ad Ahuaz, triduum. Ab Asax-mocham ad Suc-alabaa, quae et Suc-alahaz dicitur, statio. A Suc-alahaz ad Daxac habentur quadraginta octo millia, navigio: pedibus autem septuaginta duo. A Suc-alabaa ad axcom Mohdi vitam ad mare Persicum, statio. Ab eadem Suc-alahaz ad Azam, quae iacet ad amnem defluentem ex fluvio, (aa) Dostax, statio. Ab urbe Ahuaz ad Náxoxia, statio. Ab urbe Náxoxia ad urbem Bayan appositam ad orientalem ripam Degele, stationes duae. Ab urbe Bayan ad Obollam, statio. Et a Bayan ad axcom Mohdi, statio.

(a) Laseyus (b) Repentes, caudam fideliter super terram. (aa) Vire Tostax.

Prope obollam extant Manbeg, et Madax² duae urbes ad alveum Degelz: distat autem illa
a Madax, statione levi. A Masuan ad Siabay, 12. M. P. A Siabay ad urbem Solaimanan se-
cus ripam Degelz collocatam, 15. M. P. Ab hac per flumen Degelam ad urbem Bayan, 18. M. P.
Ex urbibus Chuxestan conteminiis terrae Faxes, est urbs Laux. A Laux ad urbem Dostan, sta-
tiones duae. Totidemque stationes ab Affiac ad Dauxac. Item a Mahruian, quae est seu ma-
xe Persicum, ad axem Ammarz (atque huius clauditur longitudo Persig ex parte maxis) qua-
dringenta octoginta millia. Ab axe Ammarz ad Sixaf, stationes duae. A Sixaf ad Nagizam 36. M. P.

In hac praesenti climati parte continentur magna portio terrae Persig, in qua
habentur istae regiones, Sciriz, Siānaba, Nagizan, Sixaf, Aex filij Ammarz, Giorhom,
Siokan, Fasa, Daxbehed, Sabur, Langjan, Baxem, Rostae axrostae, Affizian, Huxman,
Kazaxum, Kuan, Siaxman, Astachax, Rebat-afarmacan, Aclid, Alaimand, Babain,
Katha, Rudhan, Saher, Jazd, Ocda, Saxuan, Tāiaz, Baidha, Manin, et Ahuxan. Per-
multa etiam continentur ejusdem castella, de quorum nominibus, qualitatibus, rebusq[ue]
memoralibus, infra, Deo iuvante.

Diurnus ergo terram Faxes ambini ex parte orientis magno campo, qui superiorem
sua parte Sindiz, terram Ray inflexione attingit. Clauditur autem ab occidente manilex-
ico; a meridie, terra Mexam; a septentrione, terra Chuxestan. Prope Astachax est ad flu-
men Cgeaiab, habetque pontem, qui dicitur Pons Choxasan. Ab Astachax ad Sixaf habet-
ur 36. M. P. A Sixaf ad Siouax, sexaginta M. P. Et ab urbe Sixaf ad Dankegid centum
quingenta M. P. Ab urbe Dankegid ad urbem Fasa 64. M. P. Ab urbe Fasa ad urbem Si-
xax 60. M. P. Et a Fasa ad Kazaxum, 54. M. P. A Kazaxum ad Siouax, 48. M. P. Et ex urbibus
ad hanc pertinentibus est urbs Sixaf, quae adiacet litori maris Persig. His urbibus vicina est
urbs Ragian superius memorata, terminat Faxes, et Chuxestan, estque urbs pulchra. Post ip-
sam est urbs Sciriz a mari non multum distans. In hac etiam parte de qua sermone ha-
bemus, includitur portio terrae Kexman, cuius e regionibus continentur huius Saxia, Floxmoz,
et montes Cops. Itaque a Sixax ad castellum Kafra, habentur 16. M. P. A Kafra ad castel-
lum Naged, 15. M. P. A Naged ad urbem Kuan, 6. M. P. Est autem Kuan media inter Na-
ged, et lanemgiam, quoniam a Naged ad Castellum lanemgiam habentur 12. M. P. Et a lanem-
giam ad urbem Siouax 18. M. P. A Siouax ad suburbium Dast-Suzab, 15. M. P. Et ab hoc ad
Siouax castellum in campo situm 11. M. P. A Siouax ad Cham-Axademerid oppidum 18. M. P. A
Cham-Axademerid ad Kabzend, idem spatium. A Kabzend ad oppidum May 18. M. P. A
May ad (a) Par-alacbe, ubi habetur hospitium, quod vocatur Aoxcan 18. M. P. Ab Aox-
can ad Cham-Borcane 12. M. P. A Borcana verum ad urbem Sixaf 21. M. P. Totum au-
tem praedictum spatium complet numerum centum octoginta. M. P.

Iterum autem à Scixaz ad Scianaba seuis maxe est huiusmodi: à Scixaz ad (b) Chan-
 alafas, quæ adiacet flumini Secan; 18. M. P. A Chan-
 alafas ad Chan-Daft-axdem, 12. M. P. A Daft-ax-
 dem ad oppidum Tabezent 12. M. P. A Tabezent ad urbem Kazaxun
 superius memoratam 18. M. P. A Kazaxun ad oppidum
 Rozaic, 12. M. P. Ab hoc ad urbem Taiiag, 21. M. P. A Taiiag
 denique ad Scianaba, triginta vero M. P. Summa totius est centum
 triginta duorum M. P.

Via vero à Scixaz ad Affahan, hæc est: à Scixaz ad urbem Bazar, 12. M. P.
 Ab hac ad oppidum Kian, 12. M. P. A Kian ad Capxain, 21. M. P. Ab hoc ad oppidum
 Astachan, totidem. M. P. Hinc ad oppidum Kand, ~~milliania totidem~~ Ab hoc ad Chan-
 rus oppidum populosum, etiam 21. M. P. Hinc ad oppidum Kand, milliania
 totidem. Et ab hoc ad oppidum Kando, 21. M. P. Equidem à Scixaz ad
 Chan-rus habentur septuaginta duo M. P. et a Chan-rus ad
 Affahan, nonaginta tria. M. P. At vero à Scixaz ad Chixafan, id est: à
 Scixaz ad Scixaim ad ~~Chalan oppidum magnum, 12. M. P.~~ urbem pulchram,
 perspicuam, firmamque, 15. M. P. A Scixaim ad Chalan oppidum
 magnum, 12. M. P. Ab hoc ad Chaxiana oppidum populosum,
 vedaque penuria laborans, 15. M. P. A Chaxiana ad Koxchemam,
 15. M. P. Ab isto ad oppidum Oxoaidan, 12. M. P. Hinc ad
 Rafain, 22. M. P. Hinc ad Ragian, 21. M. P. Ab hac ad Banzeli
 oppidum, 9. M. P. Ab hoc ad oppidum scorpionum, quod Otaxanama
 vocatur, 12. M. P. A Ragian etiam ad Uic-jambit, 18. M. P. Terminus
 autem est pons Baccar, qui distat à Ragian iaculatu
 sagitte, itaque summa totius intervalli inter Scixaz, et Ragian
 intercepti, est centum triginta M. P. Patet autem via à Scixaz ad Iazd;
 equidem Iazd est ad orientem, seuis extremitatem
 deserti, in itinere quod ducit ad Choxafan: et nos ad
 amissim describemus hanc viam prout iacet. Iazd expedientis
 est Scixaz ad Zaxcan (est autem Zaxcan domicilia aliquot
 seuis flumen suavis aque) Hinc ad urbem
 Astachan 18. M. P. Ab Astachan ad oppidum
 Tix, 12. M. P. A Tix ad Kehemend oppidum 21. M. P. A
 Kehemend ad Bend oppidum, totidem M. P. A Bend ad
 Iaxcoia 36. M. P. A Iaxcoia ad oppidum (a) Afad, 39. M. P.
 Ab Afad oppido forti acie munito. ad oppidum (b) Magius, 18. M. P. Ab oppido
 Magius ad urbem Kattha sub liminibus Iazd contentam 15. M. P. Demum à
 Kattha ad Iazd, 30. M. P. Porro iter à Scixaz ad
 Scigian urbem Kazman, est huiusmodi: A Scixaz ad
 Astachan habentur 36. M. P. Ab Astachan ad (c) Vadi-
 Sciad oppidum de confinibus Chus, 21. M. P. A Vadi-
 Sciad ad Ketran, 11. M. P. A Ketran ad Hubaian
 oppidum populosum cuiusdam stagni adiacens, quod et
 Tobaida vocatur 18. M. P. Ab hoc ad urbem Malaha
 totidem M. P. Ab hac ad Saher urbem populosam 14. M. P. A
 Saher ad (d) Rebat-Alfarnacan habentur planities 21. M. P.
 protensa. Hinc ad Rebat (e) Saif-Hamm, 27. M. P. At vero
 Rebat-Alfarnacan superius memorata est e limitibus Faxes: quæ
 autem ultra ipsam, e limitibus Kazman. Itaque iuxta prædicta
 inter fines Alfarnacan et Saif-Hamm, (b) i. Hospitium. (a) i. Leonis. (c) i. Sertilium. (d) i. Flumen. (e) i. Erysis.

Macan et Scixar interjunct centum octoginta M. P. indeque ad urbem Sixorianam
 M. P. Via autem à Scixar ad Baxem de urbibus Karman, talis est: A Scixar ad
 Flaxamim habes 24. M. P. Ab Flaxamim ad Hospitium quoddam, quod vocatur Rebat,
 12. M. P. Ab hoc ad oppidum Kan, totidem M. P. A Kan ad urbem Fasa supra me-
 moratam 15. M. P. A Fasa ad Tamfan urbem, 12. M. P. A Tamfan ad partes Fasi-
 han urbis 18. M. P. Hinc ad Maxecan 12. M. P. Ab hac ad urbem Bexcan, toti-
 dem M. P. Totidemque ab hac ad urbem Sehan populosam. Ab hac ad Daxbefica
 3. M. P. Hinc ad Tamn-Almohdi 15. M. P. Hinc ad Rostac-axrostac, totidem M. P.
 Inde ad Foxeg urbem conspicuam perfectamque 44. M. P. Ab hac demique ad ur-
 bem Baxem, 12. M. P. Item à Scixar ad Kobax 30. M. P. Rursum ab eadem Scixar
 ad Baika, 24. M. P. A Scixar quoque ad Tavag, 26. M. P. Etiam à Scixar ad Hu-
 ma 42. M. P. Pagtarea à Scixar ad Kaoxian, 36. M. P. A Rudhan ad Aban 54. M. P.
 Ab Aban ad Fahrag, 75. M. P. A Fahrag ad urbem Kattha, 36. M. P. A Kattha
 ad Marked, ac tum ad Ooda, 30. M. P. Ab Ooda ad Baksain, 290. M. P.

De Septima parte Climatis Tertij.

De regionibus habitatis, quæ continentur in ista parte septima, est regio Astachar, et ur-
 bes ipsius. Et à latere meridionali eius regionis extat in hac eadem parte regio Karman, in qua
 habentur urbes infra scriptæ: Mugian, Vaxdes, Valafegad, Huacan, Rudhan, Rostac, Anof-
 rac, Sixjian, Iardesia, Maxand, Mahan, Chabis, Piarrab, Piroft, Hormoz, Sina, Maum,
 Riaan, Bamm, Fahrag, Qexmâsin, et Mastik; atque omnes istæ sunt urbes Karman.
 Vixque extremis partibus terræ Persiæ, et terræ Karman iuncta est ab Ori-
 ente solitudo illa maxima, cui nulla alia reperitur æqualis in terra habitata: suntque
 in ipsa plures pagi, et in eius marginibus extant urbes, de quibus infra suo loco. Eadem vo-
 luntudini iungitur etiam maior pars terræ Vegestan, in qua celeberrime urbes sunt Zaxang,
 Tac, Faxs, Houas, Vaxuan, Bost, Maxecan, Bongeciai, Affengiai, Tixa Naf, Baasin, Doma,
 Maxna, Coxxa, Daxac, Malin, Kaxcoia, Haisum, et Bafexd. Hinc eidem contomi-
 na est à septentrione pars terræ Choxajan, in qua continentur nonnullæ regiones
 Choxajan, ex quibus populosiores celeberrimeque sunt Babain, et Zaudan, Saramec, Ca-
 lan, Vadican, Sactas, et Buxengjan. De regionibus autem Chuxestan ibidem complex-
 hensis sunt Basin, Giozain, Tablin, Hasechin, et Postaderan.

Ceterum urbi Astachar superat, ut præmonuimus, urbes om-
 nes prædictas amplitudine terminorum, et edificiorum, atque populorum copia, distat ab
 hac Iaxia, nonaginta sex M. P. Et inter Astachar, et Iaxcoia iacet urbs Bagja. A Iaxcoia

ad Kautha habentur centum viginti octa millia. A Kautha ad Iazd, orientem versus, 30 =
 M. P. Inter Iazd, et Otiza intercedunt 2. A. M. P. et ab illa patet iter ad Chorasani.
 vita autem est in extremae solitudinis. Ab urbe Kautha ad Oeda, 30. M. P. Ab Oeda ad
 Babain, septuaginta quinque M. P. A Babain ad Abahan, septuaginta octo M. P. Rur-
 sum a Kautha ad Fakhag, meridiem versus, 19. M. P. A Fakhag ad Aban urbem par-
 ram sine muribus, 76. M. P. Ab Aban ad Rudshan, 54. M. P. Similiter ab oppido
 Aban ad Murgan solitudinem continuum levis est intervallum stationis. Et
 ab hac ad urbem Seixar, 36. M. P. Inter urbes provincie Astachan censetur ^{urbs} Sa-
 hee, quae distat a Seixar 138. Millianibus. Et quae Sahee seu viam, quae ducit a Sei-
 xar ad Kaxman. Item a Sahee ad Sixojan de terra Kaxman, 90. M. P. Eodem
 quo modo a Seixar ad Sixojan per Sahee, ducenta viginti octo M. P. Ad vero urbs (a)
 Baidha non modica urbs est, nam inter urbes provincie Astachan maxima est. vo-
 cata quae fuit Baidha, quod axe eius alba sit adeo ut albedo ipsius a longe videatur:
 appellatur autem Persice Besuabee. A Baidha ad Seixar 24. M. P. Atque haec est sum-
 ma eorum quae continentur in provincia Astachan de terra Persie, cui annexa
 est terra Kaxman. Et vero terra Kaxman interiacet terrae Persie et terrae
 Alexan: urbs quae illius maxima est Sixojan, neque enim alia maior est urbs Kax-
 man. Ab hac ad Sixoft sex habentur stationes: et via per Nahiam capienda est.
 Sixoft autem magna est, habetque in longitudine duo fere millia. De ur-
 bibus Kaxman est etiam urbs Nahia, parva quidem, sed pulchra et decoris aedifi-
 cijs, habetque ricos muros atque antibus illustres. Ab hac ad Sixojan habet
 202. millia, versus septentrionem. Et ab hac ad Sixoft, meridiem versus, 60. M.
 P. Et ab ista ad Nahian 18. M. P. Praeterea ex urbibus, quae iacent inter Sixoft,
 et ~~Nahiam~~ ^{Fakhag} est urbs Storum Regi, quae vocatur hac tempore urbs Haur:
 distatque a Sixoft statione una, occidentem versus. Ab ipsa ad urbem Bamm
 habetur statio. Et a Bamm ad Sixoft, stationes duae magis, videlicet 60. M. P. A
 Bamm quoque ad Caxmasin statio. Ex urbibus Caxman est etiam urbs Stor-
 mor maxima, adiacens mari Persico, opposita aestuario Flamz, dicto ex eodem ma-
 ri Persico egredienti, per quod nares ingrediuntur a mari ad urbem usque. Porro urbs
 Fakhag ~~ad Cax~~ sita est in initio solitudinis attingentis Segestan, et distat a Segestan
 210. millianibus, toto scilicet intervallum, quod solitudo praedicta habet in latitudine.
 A Fakhag ad Caxmasin paulo ante nominatam habetur statio. Ceterae omnes re-
 giones Kaxman parvae sunt.

Lubet autem modo celeberrima, quae illi superant, itinera memorare. Deo volente. Ita-
 que iter a Sixojan ad Rostac-axnostae de terminis Persie, est quatuor stationum. Nam
 (a) Alba.

à Singiam ad urbem Kahum ~~ad regionem~~ duas habet stationes, Kahum autem locus est iucundus, palmis abundans, optimus situ, viciis ornatus, nec parvo questu optimus. Deinde à Kahum ad regionem Chosiabad habetur statio. Et Chosiabad ad Rosac-anosac de terra Persia, Persia.

Via quæ ducit à Singiam ad Rudham, quæ est intra terminos Persie est etiam quatuor stationum. Nam à Singiam ad urbem Maitech habentur 12. M.P. À Maitech ad urbem Kendecon, 6. M.P. Ab hac ad Alias, statio non levis. Ab Alias demum ad Rudham urbem prædictam intra Persie limites contentam, statio levis. Similiter via à Singiam ad Rabat-afarnacan de terra Persie, est duorum grandium stationum.

Præterea iter à Singiam ad urbem Bamm superius memoratum, est huiusmodi, à Singiam ad Sciamat habetur statio. À Sciamat ad urbem Bahan, statio. Ab hac ad Pianab urbem parvam, statio levis. Ab hac ad urbem Abira, statio item levis. Ab Abira ad urbem Gorain, tria milliaria. À Gorain ad Babain, statio. Ab hac ad Scirxian urbem populosam, et campis conspicuam, statio. Ab hac ad Daxchin, statio. À Daxchin ad urbem Bamm, statio, summa totius est novem stationum. À Scirxian ad Piroft, duarum iter stationum. **I**dem ab urbe Singiam ad urbem Piroft (si capias iter à Singiam ad Nahiam) quatuor habentur stationes. Nam ab ipsa Singiam ad Ota habetur statio. Ab Ota prædicta ad montem (a) Alferdha, statio. Ab hoc monte ad Daxiched, statio. Nunc demum ad Piroft, statio modica. **I**ter à Singiam ad urbem Chabis, sex est stationum. Proficiens enim à Singiam ad oppidum Karch, stationem conficit. Ab hoc ad urbem Bardin, stationem atroxam. Nunc ad urbem Mahan, stationem. Ab hac ad Nadscha, stationem. Ab hac ad Daxu oppidum, stationem. Ab hoc denique ad urbem Chabis, stationem; iacet autem urbs Chabis in extremitate maxime illius solitudinis.

Item via, quæ ducit ab urbe Singiam ad Raiian, est quatuor stationum. Nam à Singiam ad urbem Iazdesix duæ habentur stationes. Ab hac ad Raiian, statio magna. Et ab hac ad urbem Navand, statio. **I**ter à Piroft ad Rosac, quæ est in terra Persie, est huiusmodi. Piroft ad (b) Camat-Alfiam habetur statio. Nunc ad Maam urbem parvam, sed commercij minimè infrequentem, statio. Ab hac ad urbem Valasgead, quæ et Valaschord dicitur, statio: atque hinc arripitur iter quod ducit in Hourmoz. À Valasgead ad urbem Mathercan, statio. Et ab hac ad Painumam, tria M.P. Ab hac ad Kescencian, statio levis. Postremo à Kescencian ad Rosac, stationes duæ. **P**rimo via ab Hourmoz ad (aa) Jaxes, talis est. Ab Hourmoz ad Sciuma oppidum maritimum; et ab hoc ad urbem Roxajet, sex stationes. Totidemque stationes à Roxajet ad Jaxes. **U**rum solitudo illa vasta est annexa regionibus Karman, Jaxes, Moltan, atque Ugefan, nec non regionibus Cuhof-tan; et extremis partibus terræ Choxajan; imo quoque pars ipsius attingit regiones

55

Cumas, et Ray. In eadem solitudine saxa conspiciuntur & deficia: equis difficile superantur, sed camelis nequaquam onustis conficiuntur quaedam semites (paucæ enim: extant in prædicta solitudine sig. trix, ac nox) quas, Annuente Deo, non describimus.

Prima igitur tendit à Jahrag, quæ est & terra Karman, ad terram Segestan, hoc pacto: à Jahrag ad Mha, et Abax habentur 24. M. P. Tum ad Ploxy (b) candelabrum, 24. M. P. Deinde ad (c) Rebat-Maabad, 24. M. P. Tum ad Afrid, 27. M. P. Ad Iexaan, 24. M. P. Ad (d) Bia-alcãdhi, 24. M. P. Tum ad Rafec, 18. M. P. Tum ad Harum, 15. M. P. Tum denique ad urbem Segestan, 18. M. P. Altera via à Chermâsin ad Segestan est huiusmodi. A Chermâsin ad Bozgian locum quendam tibi est aqua, ad quem dixerit in radicibus montis cuiusdam, habetur statio. Inde ad Medra locum alium aquationis, ad quem dixerit, statio. Inde ad Damxa-bad, statio. Nunc ad (e) Rebat-alcãdhi: tum ad Rebat-almâsi, statio. Ad Kam, et Bissee duo hospitia, statio. Tum ad Barin puteum aquæ dulcis, statio. Tum ad Daæc, statio. Nunc ad Piazum, statio; A Piazum ad Segestan, statio. Sunt autem prædictæ stationes omnes modicæ, nec admodum longæ. Quod si à Chermâsin ad Kerra pergere cupias, conficienda est tibi statio: indeque ad Cõma, statio altera. Ad Saxra, statio. Ad Temanik, statio. Ad Mastih, statio: est autem Mastih urbs parva, in media solitudine sita, pertinetque ad ditionem Karman, licet ab ea reparatim iacet: civis habet frequentes, arva nonnulla, et palmas cibum subministrantes. Ab urbe Mastih duæ habentur viæ: una dextrorsum tendens ad Segestan, estque septem stationum: altera sinistrorsum ad Harat. Qui viam Segestan arripere cupit, procedit à Mastih per desertum intervallo stationis unius usque ad Diden fontem aquæ scaturientis. Inde ad puteum Kardub, statione altera. Tum ad hospitium Ianuh incolis desertum, stationem conficiet. Inde ad Nãxest-bad locum aquæ, ad quem dixerit stationem ab hoc ad Fasad hospitium incultum, stationem. Inde ad Madh stationem. Tum denique ad Segestan, stationem. Qui vero cupit à Mastih abire ad Harat iter agredietur legum et transacto deserto quodam desolato, atque intervallo stationis confecto, perveniet ad hospitium Thoxra, quod est aliquando cultum, quandoque desertum; Ab hoc ad montem Meder, statio habetur. Nunc ad Salem oppidum populosum, grandævatis, arvisque secundum, statio. Ab hoc ad hospitium Rafec, statio. Tum ad Madem statio. Tum ad Semengian, statio. Tum ad laum Isaf, statio. Ad Mengian statio. Ad Sordan statio. Ad Bost statio. Ad Kaidem statio. Ad Astia, statio. Ad Coxra ad Doxram statio. A Doxra Kuisan ad Choxasan, statio. Pertinet autem illa ad Sferam: Sferam vero sunt vicini limites Harat. A Choxasan ad aquæ ductum Sõxra, indeque ad montem Nõxum, statio. A monte Nõxo ad Madman, statio. Denique ad Harat statio. Aliud iter à Chermâsin ad oppidum Salem (atque hoc quidem iter recens est) est huiusmodi. A Chermâsin à Daxfem habetur statio. Nunc ad (a) Ras-almâi, statio.

(b) i. Turris imperiens pro candelabro, vulgò Phax. (c) i. specula. (d) i. puteus dulcis. (e) i. hospitium iudicis.

(a) i. Ozepe aquæ

Tum ad urbem Salern, statio. Ab oppido Salern ad Segestan habetur 10. stationes. To-
tidemque stationes ab eadem ad Doxxa. Via vero, quæ ducit ab Asbahan ad Ray talis
est; ab Asbahan ad Dalge habetur statio. Hinc ad hospitium quoddam habitum
tum, statio; Ab hoc ad ~~Spekulam~~ Abi-Ali filij Rastem, statio. A Specula Abi-
Ali ad axem Doxxæ, munitam quidem, sed parvam, statio. Ab axe Doxxæ ad
Casiran urbem stationes duæ, per loca deserta, aspera, et perniciosa. Ab urbe Casiran
ad oppidum (a) Almaqius, statio. Ab hoc ad urbem Com, statio. Ab urbe Com ad civi-
tatem Kas, ad (b) Daix-alhesn, statio. A Daix-alhesn ad urbem Doxxa, statio. A
Doxxa postremo ad Ray, statio: Est autem Ray urbs magna.

Est alia quoque via ab Asbahan ad Ray per solitudinem inter duos videlicet mon-
tes Kaxas-cuia, et Sciahcuia. Nam postquam per viam paulo ante memoratam devenis
ad Daix-alhesn, deflectes sinistrorsum per iter, montes prædictos interfecans: Distat a-
urbem mons Kaxas-cuia a Daix-alhesn, duodecim milliariis. Intervallum vero
inter utrumque montem est 27. M. P. Reflectitur postea iter dextrorsum ad Doxxa, quæ
distat illinc 24. M. P. Unde demum ad Ray. Atque hæc sunt itinera quæ reperiantur
in ista solitudine.

Ut autem exponamus modo regionis Segestan sub hac parte comprehensæ, dici-
mus, ejus urbes esse Zaxang, Kaxcoia, Tac, Faxs, Horas, Coxxa, Flaxxa, Post, Zer-
dac, Soxxa, Malecan, Baanim, Daxghas, Daxthel, Bescectec, Bengesai, Kahac, Arg-
ba, Alcasr, Soxxa, Esfengjai, et Pedman. Ex urbibus proximis accedentibus ad Zaxang
est Tac; interest enim inter utramque spatium unius stationis: atque hæc iacet à dextra
petentis Chorasjan. Urbes autem Haxxæ pagi attingunt pagos Coxxæ: et proficien-
ti à Segestan ad Chorasjan occurrunt à dextris post unius sexæ stationis iter. Distatq[ue]
Flaxxa à Segestan stationibus tribus; à Coxxa vero statione una. In itinere quod du-
cit à Segestan ad Flaxat prima statio vocatur Kaxcoia. A Kaxcoia ad Dostan habetur
12. M. P. Et fons, qui ibi conspicitur est super pontem sub quod eurrunt aquæ xesidij-
Hendemend. A Dostan ad oppidum Pouain habetur statio. Ab hoc ad Ansant, statio. Ab An-
sant ad Kaxcaxa, statio. A Kaxcaxa ad Vorese, statio. A Vorese ad pontem fluminis Coxxæ, sta-
tio. Ab hoc ponte ad axem Doxxæ, quæ iacet viciis ripam lacus, in quem influit Hende-
mend, statio. A Doxxa ad Kujan, statio. A Kujan ad Sigjan, statio; Pertinet autem Sia-
jan ad Esferan: et Esferan est de terra Haxat. A Sigjan ad aqueductum Soxxa, ad montem
ripium, statio. A monte ad Pedman, statio. Denique à Pedman ad Haxat, statio.

Itinere autem, quod pergit à Segestan ad Post, prima statio est Pinum. A
Pinum ad Suxum oppidum populorum ac Regium, statio. A Suxum ad Paxuxa oppidum

item populosum, ac ferum: et inter hæc duo oppida labitur flumen Beles, quod ponte lateribus constructo traiecitur. A *Siachia* ad *Dahmæ*. Item ab urbe *Bengeraï* ad *Macren-abad* stationis est intervallum. Ab hoc ad *Aun* oppidum, statio. Ab hoc ad *speulam* *Bechel-abad*, statio. Deinde ad oppidum *Ozair*, statio. Tum ad *Stabost* *diverxoxium*, statio. Tum ad oppidum *Stuma*, statio. Tum ad *Stabejan*, quæ constituit primos terminos *Axabæ*, statio. Postea ad oppidum *Hamachi*, statio. Tum ad *Rebat-Itazre* oppidum populosum, statio. Denique ad *Axabam*, statio. Atque hinc iterantur in regiones *Indorum*. Cum per prædictum iter venis ad urbem *Bengeraï*, potest si libuerit, pergere *dextrorsum* ad urbem *Balas* vicam ad solitudinis oras. Item post stationem à *Bengeraï* occurrat hospitium *Magiaxia* dictum. Indeque ad aliam stationem, *diverxoxium* *Karran*, ab hoc ad *Boz* *diverxoxium* habes etiam stationem. Tum ad Castellum *Ofengiaï*, stationem aliam, ita ut ab urbe *Bengeraï* ad *Ofengiaï* Castellum quatuor numerantur stationes. Est autem *Ofengiaï* Castellum munitum, possidetque prædia, et augmenta. Non procul ab isto cernitur *Alcaï* Castellum grande, frequens ædificijs, distans autem ab invicem spatii trium milliarium. Ab *Ofengiaï* duæ habentur stationes ad urbem *Soixa* finitimam desertis *Indis*, fontem atque populosam; et de terra *Indis* circumiacente desertum (a) hospitium singularissimæ præbitatis, quod quidem tanta legitima cum copia, ut nemerari nequeat. Ab urbe *Bengeraï* ad *Kahæ*, orientem versus, vnius habetur stationis intervallum: et hoc flumine transacto ingredienis in urbem *Dexhel*, quæ ad eundem ripam est apposta. Ab hac ad urbem *Danghas* habetur statio. Et ab eadem *Dexhel* ad *Baanin* diei est iter. Ab urbe *Itaxat*, æqua infra vicemus, ad urbem *Buxengian* et terram *Choxajan*, iter octo dierum. Ab hac ad *Najabua*, stationes sex. *Loxo* *Saxhas* habet solum secundum, æqualem temperatum, distatque ab *Itaxat* stationibus 6, meridiem inter et occidentem. Inter *Saxhas* et *Buxengiam* quatuoridui est iter, et à *Buxengian* ad urbem *Baxarred*, stationes quinque. A *Buxengian* ad *Malin*, statio. A *Malin*, ad *Itaiaman* plagam amplam et cultam statio. A *Itaiaman* ad *Sican* statio. Tum ad urbem (a) *Bayaned*, stationes duæ. Ab urbe *Bayaned* ad urbem *Babain*, stationes item duæ. A *Babain* ad *Zauzan* stationes tres. A *Zauzan* patet via ad *Itaxat*: nam expediretis à *Zauzan*, confectoque itinere diei proxime ad urbem *Itaxara* *paixnam* ab hac ad oppidum *Caxherda* habentur duæ stationes. A *Caxherda* ad *Buzciang*, biduum. A *Babain* ad *Tis* stationes tres. A *Tis* ad *Chux* stationes duæ non modicæ. Ex urbibus *Najabua* est vbi *Baxsin* frequens atque populosa distatque à *Najabua* stationibus quatuor. Inter *Baxsin* et *Bayaned* superius memoratam intercedit spatium duarum stationum; nam à *Baxsin* ad *Kaidem* habetur prima statio: altera ad *Bayaned*. Item à *Zauzan*, cuius mentionem præmissimus ad *Satarnæ*, quæ est ad terram *Sican*, stationes duæ. Totidemque stationes à *Sican* ad *Bayaned*. Igitur

(a) Penus liquoris qui ex arboribus *Argiodham* extractus valet contra venenum. (aa) Idemquod *Baxraned*.

summa itineris quod est à Babain ad Naifabur, est decem stationum.

Octava pars Climates Textij
De regionibus et provinciis quas continet ista pars octava est reliqua portio terrae Segestan. usque ad finitimos limites terrae Namian, et terrae Shaur sibi oppositos. Continet item regiones Badachsciam, terram Pil, regiones Balch, terram Phaxar, regiones Maxu et reliquam terram Chorajan usque ad alteram partem fluminis quod vocatur Pihon. Item regiones Bochara, et Samarcand, terram Oruzang, et terram Sanghin atque Tobbar, cum circumterminis sibi regionibus Scias, et Farab. Quoniam vero in ambabus terris istis aequibus mentionem fecimus, reperimus civitates, et castella non pauca, populosa atque conspicua, Libet propterea de his narrationem inscribere, ut antea praestiterimus.

Itaque asserimus orientalem partem terrae Segestan coniungi cum Shaur, et plagam circumterminam Shaur vocari Raiier. Porro flumen confenditur in Dethel et sulcatur usque ad urbem Sauram, quae distat ab illa intervallo stationis. Inter urbem Post, et Sauram duae intersunt stationes. Nam à Sauram proficiscentis ad Fairurofand, indeque ad Post. Uter autem à regionibus Shaur ad Hanat est huiusmodi: Relictis terminis Shaur et levi statione confecta occurrit urbs Hanab. Ab hac ad urbem Auca habentur duae stationes. Hinc ad Maxabad, statio. A Maxabad ad Asparabad, statio. Ab Asparabad ad urbem Bagitan, statio. Ab hac ad Casian statio. Et ab hac demum ad Hanat, iter diei. Ad tres dies ab urbe Hanat sequitur urbs Karuch. Non procul ab Hanat, seu viam quae ducit ad Segestan reperuntur urbes Casexan quatuor, nempe Koraban, quae caeteris maior est: post hanc Kuzan urbs modica; deinde Kused, urbs etiam conspicua: tum Adaxfechen urbs parva. Quatuor praedictae urbes sunt populosae, magnitudine parum distantes, et intra spatium statione brevius contentae. Versus Balch est territorium Keneti, in quo continentur tres urbes, nempe Tix, Kenef, ac Laesux. Distat autem Tix ab Hanat statione. A Tix ad Kenef, statio; et à Kenef ad Laesux, statio. Attingunt haec regiones occidentalem partem terrae Maxu alxudh. Et quidem Maxu alxudh continet multas civitates populosas, quarum maxima est urbs Maxu alxudh, quatuor à Maxu stationibus distans. Ex eiusdem urbis est Casian civitas populosa: nec non Saufecan urbs magna. De urbis vero Maxu est Casx-ahmaf parva civitas, distans ab ipsa Maxu stationis intervallo, seu quindecim milliaribus, per viam quae ducit ad Balch. Deiusdem urbis est etiam Doxa, duodecim à Casx-ahmaf distans milliaribus. Porro Talecan est magna quasi urbs Maxu alxudh, appropinquata ad radices montis cuiusdam attingentis montes Noxan; distatque illa à Maxu alxudh 72 milliaribus. A Talecan ad urbem Faxiab habentur 60. M. P. Est autem Faxiab sub ditio-

ne Chaezian, minor quam sit ipsa Talecan et distans ab ea duabus grandibus stati-

stationibus versus occidentem. Ad hac ad Astuxcan, et Balch versus orientem habetur 50. M. P. Per vineas Astuxcan ad Churegian; Churegian vero nomen est plage, non urbis. Inter Astuxcan, et Balch intervallum 50. M. P. De urbibus vero Churegian est Ambax, que distat ab Astuxcan statione una, per loca, inter occidentem et meridiem. Ab Astuxcan ad Iudgam urbem habetur statio. Ab Iudga ad Sciaa que est ex urbibus Sil statio. Kai: vero quoque urbi est conspicua, distatque ab Astuxcan stationibus 4: a Sciaa autem distat statione una inter orientem et meridiem. Urbs Maacan est populosa, inter Iudgam et Faxiab sita. Occidentali parti Maru conterrime sunt regiones Fozg, duz silicet urbes quarum una vocatur Bafcin, altera Sciuamin magnitudine non multum distat. Inter Bafcin, Daxac, et Maacu. atque intervallum stationis intervallum: nam Bafcin, leuca distat ab orientali latere fluminis Maacu-atxudh; Daxac vero propinqua est eidem flumini. A Bafcin ad Sciuamin, ex parte meridionali, habetur statio: iacetque hęc in monte Doeman. Ab urbe Maacu, septentrionem versus ad urbem Anbarodof 6. stationes. Totidem que stationes a Maacu-atxudh ad Maacu-alsciahegian. Ita et ab hoc ad Haxat 12. numerentur stationes. Ab Haxat ad Maacu-atxudh 6. habeantur stationes. Et 6. pariter a Maacu-atxudh ad Balch. Item a Maacu-atxudh ad Saachas, quinque stationes. A Maacu quoque ad Amol non longe distat ab amne Pihon, per modicę stationes, hoc est millia centum viginti quatuor, et vero Amol, que quidem pulchra civitas est, distat a predicto amne Pihon, tribus milliaribus. Ab hac Amol ad urbem Choraxazm, que et Poxgiana vocatur, duodecim habentur stationes. Et a Poxgiana ad lacum suum, stationes sex. Similiter ab Amol ad Zamm, ascendendo per amnem, stationes quatuor. A Zamm ad Texmed, per flumen, stationes quinque. A Texmed, per flumen, ad Badhachysiam, stationes tredecim. Atque hęc est longitudo Choraxan et Choraxazm iuxta cursum fluminis, videlicet 20 stationum. Ad Amol se conferunt ij qui proficiunt ad Choraxan, et per eadem Amol transeunt et proximum qui trans flumen intendunt. (a) Itaque simul ambiunt solitudines et proximum axenose a terminis Balch ad usque lacum Charaxazm processus. Ab urbe Zamm ad Texmed vitam ab orientali usque flumini Pihon quatuor habentur stationes per ipsummet flumen. Orabit autem flumen istud originem et terra Vagian inferioribus Badhachysian et vocatur illic flumen Hazyat. Cum influunt in illud amnes magni 5. et limitibus Sil et Vachy; et quibus omnibus constituitur flumen tam grande, et reliqua orbis terrarum flumina. Tam aquarum copia, quam abrei latitudine et profundi altitudine facile superet. Preterea flumini Hazyat admiscet se fluvius, qui vocatur Bachor: eidemque admiscet se fluvius alter Beliam dicitur: item fluvius Faxaghn, et flumen Andipianaa, nec non flumen Vachysiab: revidunt etiam in hoc flumen multa flumina parva exedientia e montibus Borm et alia et sunt

(a) Nemp. Choraxan et Amol.

flumina Sagharian, et flumina Caudian, quæ omnia in unum confluentia e regione Caudian conercent sese in flumen Sikon. Fluvius Nachsiab effluit e regionibus (b) Toxi, usquequò apparet in terra Vachsi, ubi abscondit se sub magno quodam monte super quem transcendendum est quasi super pontem: necitux quantumnam cursum eo sub monte conficiat; at postea relicto monte, fluit per limites Balch, donec perveniat ad Teamed: et pons qui ipsi habetur constituit terminum inter Sil et Vaseoxi. Tum decurrit flumen istud a Teamed ad Kilef, ad Zamm, ad Armol, donec attingat locum Chovaxorm. Teamed autem urbs est in ipsomet Sikon sita. Ita ut flumen maximo ejus alluat. Et iter ad ipsam ducens, est secus viam qua itur ad Sagharian. A Teamed ad Balch habetur duæ stationes magnæ. Urbs Balch a latere suo meridionali iunguntur regiones Tocharistan et Bachestan ac territoria Kamian. Ab ejus vici parte occidentali, versus septentrionem iacent regiones Manu et regiones Chuxegian. Et inter loca sibi finitima est ipsa veluti centrum, patentque viæ ab ipsa ad Tocharistan, et Badhachscian. Verum urbes Tocharistan sunt Halem, et Semengian, Thaaalan, Sacalcand, Vaxatâlin, Azhaxuzuan, Talecan, Sachirnest, Vatuses, Hosb, Andexab, Medex, et Kas. Iterum a Balch ad Vaxatâlin urbem parvam viduū est iter, a Vaxatâlin ad urbem Talecan stationes 2. Et si quis velit potest intra viduum a Balch abire in Halem, que sita est ab occidenti Vaxatâlin, distatque ab illa viduo. Ab Halem ad Semengian habes ibea duarum dierum: lacetque Semengian ad occidentem Talecan, et 2. ab ea distationibus. A Semengian ad Andexaba in radicibus montis cuiusdam positam, quinque dierum iter: habetque Andexaba duo flumina, quorum unum Andexab, alterum Casan vocatur. Itera a Talecan ad urbem Badhachscian 7. habentur stationes. Et ab Andexaba similiter ad Badhachscian, stationes 4. orientem versus. Rursus ab Andexaba ad Haxiana versus meridiem, stationes 3. A Benegehix ad Canian stationes duæ, versus meridiem. Est autem Canian urbs parva et est portus ad ingrediendum in Indiam. Iterum ab Andexaba paulo ante memorata ad Thaaalan duæ habentur stationes. A Thaaalan ad Semengian, stationes duæ. A Thaaalan ad Balch 6. stationes: est autem Thaaalan urbs populosa, frequens, et fluvij atque arboribus conspicua: inter Thaaalan et Kamian 3. inter sunt stationes versus occidentem.

Iter a Balch ad Kamian est huiusmodi: a Balch ad Medex 6. habentur stationes. Ab hac ad urbem Kah, statio. Hinc ad Kamian, stationes 3. Similiter a Balch ad Badhachscian, 13. stationes. Nam a Balch ad Talecan 6. stationes: et a Talecan ad Badhachscian 7. stationes. Urbs hæc Badhachscian contemina est regionibus Chennaug ad Indiam pertinentibus.

Præter vici Provincias quæ reperiantur trans flumen Sikon ad ripas ejusdem sunt Sil, et Vachas: sunt enim istæ duæ provincie, sed tamen sub uno eodemque dominio. Et vici ad Vachas pertinent Hataxod, Lachen, et Hane. Urbes autem ad Sil attinentes sunt Kaxi
(b) i. Tuxcharum.

Kanic, Belemtan, Alexandria, Mani, Andigiana, Faxagh et Rostac-Mani. Plexaque
terra illi est montosa preter paxtes Vachas, et vrbis Aegiar que contemina est ipsi Mani
intia illi. Inter Manec et vrbem Mani intercedit spatium maximum stationum. Similita
a Maabexa vrbis medica & ditione Aegiar ad Halabid, stationes 2: totidemque
a Maabexa ad Manec. Kaveng etiam vrbis est super Maabexa vrbis, tribus a flumi-
ne Hazyar milliaribus distans. Vrbis Belemtan est ad duodecim milliare a (a)
Cantariat-albagiar, in via que ducit ad Mani; atque ipsud iter, quod pergit ad Mani,
distat a ponte Badhachfian duabus stationibus. A Rostac-Mani traiecit pxius flu-
men Andigiana, tum ingreditur in ipsam Andigiana, interquam et Rostac-Mani
spatium stationis intercedit. Ab Andigiana traiecit etiam flumen Faxagh, quod ab
ipsa distat itinere diei. Transibis item fluvium Bellan ac tum et venies ad Mani.
Preterea a Termes ad Cuadian, cuius sub ditione est vrbis Bauzan, duas habentur stationes.
A Cuadian ad Sapharian, stationes tres. Iter quod est a Termes ad Sapharian qua-
tor stationibus conficitur; nam a Termes ad Chammicar habetur statio. A Chammi-
car ad Sadmancha, statio. Ab hac ad Daxabcha, statio milliariorum 24. A Dax-
abcha ad Sapharian, statio. A Sapharian vrbis ibis ad Vaseged; egrediens e Sapha-
rian, conficitur novem millia et yque ad Nubedam. Tum ad Namuran 24. M. P.
et inter hec duo loca preterfluit annis Vachsiab, qui illic vrbis aliquando millia,
quandoque vero maius, quandoque minus occupat sua latitudine spatium; inde ad An-
carra habet 24 M. P. Itine ad Suman 15. M. P. Ab vrbis Suman ad vrbem Andian, iter
diei. Et ab hac ad Vaseged, iter diei modic, 15. videlicet M. P. A Vaseged ad montem
illum subter quem ingreditur annis Vachsiab exiit impantes (b) ipsius, ha-
betur statio parva. Qui vero intendit terram Rasat declinat paulum ab oriente, et
procedit ab vrbis Vaseged ad vrbem Darnic statione vna. Ab hac ad vrbem Paxecon,
statione. Ab Paxecon ad vrbem (a) Alcalaa, statione. Et Rasat terminat Chozagan
ex ea parte; estque vrbis duos inter montes vrbis et ex ea patebat aditus Turchis
ad proliandum; ved Vadhil filius Iohannis, filij Chaled, filij Baamac, ianua abs-
tulit aditum illum, et custodibus munivit; quos custodes subcessive reges ad hec yque
tempora vexaverunt. Dexterioribus finitimis Vachas et Pit, vrbis Vachan, et Sac-
qita in terra (bb) Torc. Inter Vachan, et Tobbat intercedit iter 18. dierum. In Vachan
extant fodinz argenti, copia et bonitate in comparabili. In eius etiam vallibus re-
positus aurum minoxale, quod torrentibus inundantibus defluit vrbis cum aquis,
ibique collectum distrahitur in regiones. Circa vrbem Sapharian iacent multz civita-
tes populosz, quarum vna est Rasenda distatque ab illa stationibus duabus. A Sapho-

(a) i. Ponte Sapeo. (b) Nempe Vaseged. (aa) i. Arcem. (bb) i. Turchorum.

attingit ab oriente, spatia vna. Non longe ab opp. est ad septentrionem Casan vrbis conspicua.
 Scias autem Casan esse tum vrbis, tum plage nomen; et quidem habet oppida per
 multa, et totum spatium quod occupat a Comax seuis flumen Schon usque ad Alexandriam, est
 24. stationum. Huic provincie contemina est a septentrione provincia Manazendian.
 Ab Alexandria ad (a) Alacaba, que est in monte magno habetur iter diei. Ab Alacaba ad
 Aras urbem, iter etiam diei. Ab Aras ad Tobbat 7. stationes, orientem inter, et meridiem,
 est autem Aras super cardui montis vertex collocata.

*
 forte
 Atlas

Nonna pars Climatis Tertij

Pars hec nonna tertij climatis amplectitur terram Tobbat, et partem terrae Bagharphar, ac por-
 tionem terrae Charalgie. Urbes primarias, atque celeberrimas in terra Tobbat sunt vrbes Tobbat,
 et Scih, Nachan, Saquia, Bexram, No, Magiaz, Ramagjaz, et Danechu. De regionibus Charam
 Bagharpharum est vrbis Chacan, que et Tantabee vocatur, et vrbis Masa, et Poxmos, et
 Bachuan. Ex vrbibus Sin superioribus est Kecha, et Danechus. De regionibus Charalgie sunt
 Benjarjan superior, et Naraketh: ibidem etiam reperiuntur stagna aquae dulcis, et flumina
 decurrentia. Et quoniam libet harum regionum situs, distantias, atque terminos
 describere, afferemus quod apud probatioris auctores et his verbis.

Quare apperimus terrae Sin superioris conteminas esse regiones Bagharphar
 phar maxi orientali finitimas: ex ea vero parte, que respicit regiones Janghar, terram
 Tobbat esse illi contiguam. nam terra Tobbat, et portio terrae Indis attingunt Sin; habet autem
 a septentrione terram Charalgie: ab oriente, regiones Bagharphar. Principia, et maxima
 vrbis Bagharphar, que Tantabee vocatur, habet duodecim portas ferreas, et eius cives sunt (b)
 Sadiexi. C. Turchi etiam Bagharpharenis est gens quaedam ethnica ignem adorans: est autem
 praedicta vrbis ad magnum flumen in orientalem plagam decurrens. Inter eandem urbem, et Ben-
 jarjan superiorem de terra Janghar, interest iter duorum mensium. Extenditur autem
 terra Bagharphar usque ad mare orientale Tenebrorum. Ab vrbe Tantabee ad urbem Bachuan,
 occidentem inter et septentrionem duodecim habetur iter dierum. Et in huiusce vrbis mon-
 tibus reperiuntur animalia musci, que sunt capreae sylvestres. Ab vrbe Bachuan ad urbem
 Poxmos, stationes quatuor. Et a Bachuan ad urbem Tobbat, dies quatuordecim. A Poxmos etiam
 ad Benjarjan superiorem, stationes decem. Rarus Bexram occupat sua longitudine quatuor-
 ginta leucas, latitudine vero septuaginta duo millia, et eius aqua dulcis est. Non procul
 ab vrbe Bexram, et No, ad meridionalem eorum plagam, racet mons curvus instar litere
 D cuius apicem conscendere nemo valet, nisi magno cum labore, et extremas eius
 utraque copulatur cum montibus Indis. In imo monte isto vixit humilis solo conspicuus
 eodem quadrangulaxi forma constructam, ianua penitus caecam, ad quam si vel corni

(a) Clon. (b) Negantes dicunt ludicij.

cominūs accedas vel eminus ante ipsam transeas, tale inter gaudium atque hilaritatem senties, quale sentit vino madidus. Imo fexum is qui ad eisdem huiusce fastidium ascendere nititur, nunquam xifum continere, seque intus eodem ipsam precipitem agere, nec ultra videri. Ab urbe Kecha quæ est de terra Sin extra ambitum montium, iacet urbs Daxe-
chum populosa. Et similiter ab urbe Yg ad Kecha decem numexantia stiones incesu ca-
melorum. Urbs autem Daxechem posita est ab orientali parte Kechæ, et ipsa terminat à sep-
tentione limites Sin, eisdemque contexmina sunt edificia terræ Tuxcharum Baghangha-
xenorum. Ut verò urbs Atlas supra axius monte constructa est, et contra vici Tuxchar-
um munita; distatque Tobbat ab ipsa, stionibus decem. Eodem modo ab Atlas ad Benzaj-
giam superiorum habetur sex dierum via per terram Tuxcharum. A Benzajgiam ad Nava-
keth, quæ est in ostij terræ Chazalgæ, decem ferè stiones. Porro urbs Maja distat à Cha-
cam Baghanghaxenorum, spatio quinque dierum. A Maja ad Bachuan octo dierum iter
habetur, versus occidentem, atque hæc sunt quæ continentur sub ista parte nona huius-
ce climatis.

Decima pars Climatis Tertij

Decima hæc tertij climatis pars, quæ presens clima terminat ab oriente, continet
in sui parte meridionali portionem terræ Sin; quator enim illi habentur civitates
proximæ ad Sin: et una earum vocatur Satxiiba, aliarum nomina sunt ignota. Me-
ria venit, sub hac eadem parte, portio quædam terræ Baghanghaxenorum, tres enim istæ
habent ij civitates. Succedit postea in eadem ista parte magna portio terræ Chaxchix, cuius in-
colæ sunt mani contexmini, possidentque in presenti, ^{parte} quatuor urbes populosas. Horum igitur
locorum condiciones, situs, iustasque distancias libet nobis (annuente Deo) commemorare.

Et verò terræ Baghanghaxenorum, quorum limites superius assignavimus, contexmi-
na est ab oriente terra Chaxchix mani sinico proxima. Terminum Sin imminet eis à meri-
die: et attingunt à septentrione terram Kaimakitaram. Tuxcharum autem regiones om-
nes sunt citrà flumen in ultioribus partibus Farhang, Scias et Texar. Multi verò
sunt, ac diversij populi Tuxcharum videlicet Tobbatenses Baghanghaxeni, Chaxchixii, Kaima-
chitz, Chazalgiz, Haxaxeni, Usthamatenjes, Torchositz, Othcositz, Choffiachitz, Chalagenjes,
Oghani, et Bolphani. Omnes istæ nationes occupant partem, (a) ultra fluxilem ex latere
maxis orientalis Tenebrosi, vixique colunt ^{ita} regiones. Ceterum terra Chaxchix ferè
lis est, ampla ferminis, abundantis aquis, vixigua fluminibus ex parte finium Sin ad illos
decurrentibus. Horum autem fluminum maximum est quod vocatur Menhan, copio-
sum quidem aquis, et rapida cursu inter saxa proterfluens, cuius in impetu saxa quies
et confitentia ceteris in fluxijs consueta. Ad hoc flumen habent in eorum partium

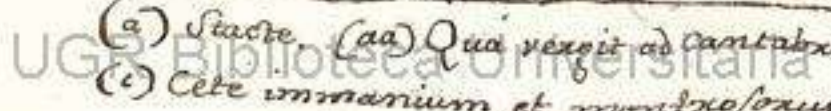
molendinas, quibus stantur ad molenandum Oxizam, et triticum; alia legumina moluntur
 similiter et panem ex ipis conficiunt, vel certe integra et molendinis minime subiecta
 coquunt, ipsaque vescuntur. Ad ripas eiusdem fluminis nascuntur arbores aloës, et (a) Cof-
 tum dulce. In ipso autem fluvio crescit piscis quidam sicutum dictus, eadem vim habens
 in vasis genitalia, quam dicimus habere piscem ~~Africanum~~ cuxium Nili Aegyptiorum.
 Testur autem piscis ille non multas habere spinas, et eius caro esse articulata nec
 oleae ut reliqua piscium genera. Urbs in quo Rex Charchia residet munificentissima est, for-
 tibus muris fossa magnoque ante murali vallata non longe ab ipso iacet peninsula
 Hyacinthi habens iter ad continentem usque protensum; totum hanc peninsulam ambi-
 mons rotundus, cuius fastigium attingere nemo valet, nisi post multas difficultates, labores-
 que: similiter neque ad peninsulam solum descendere quippiam potest ulla ratione. Reser-
 xuro in ea reperiunt serpentes letales: et in solo ipsius copiam glareaum hyacinthi
 maximam: earum vero partium incolas vixit, quas noxunt artibus hyacinthos illos
 expiscari. Ea autem urbs deserta est amari, quod ambit peninsulam praedictam, tribus fenestra-
 tionibus. Urbes Charchiacae omnes collectae sunt in uno eodemque locorum tractu intra spa-
 tium trium quasi stationum. Ex autem sunt quatuor urbes magnae. Prima et maxima Ba-
 gharphaa est urbs Chodchodhacheth, interquam et urbem Chacam de ditioribus eiusdem
 Bagharphaa interest stasis decem iter. A Chodchodhacheth ad urbem Nafchu habentur
 stationes 4. Ab urbe Nafchu ad urbem Chacam, quatuor item stationes leues; et ab hac ad
 Nafvan urbem magnam in plaga septentrionali sex stationes.

CLIMATIS QUARTI

Prima Pars.

Prima haec quarti climatis pars habet initium in ea occidentis ultionis parte, in qua est ma-
 xi Tenebrosa excedit sinus maris Damasceni tendens in orientem. In hac autem proposita
 parte continetur terra Andaluza, quae Praeae vocatur Hispania, appellaturque Andaluza,
 Peninsula, quod forma triangularis, quam habet, adeo antea ab orientali plaga, et inter
 mare Damascenum, et mare (a) Tenebrosum, quod peninsulam Andaluzaem circumdat, ma-
 neat iter quinque dierum; ab eorum (b) capite, quod quidem latum est, septemdecim dierum
 spatio protenditur. Ipsi vero capite est in occidentem remotiore, in ultimis finibus terrae ha-
 bitata, obscurum mari Tenebroso, vix quod mare nemo scit quid contineatur: nullus enim
 hominum habere potuit quidquam certi de ipso, ob difficultatem eius navigationem, lucis obs-
 curitatem, undarum magnitudinem, frequentiam procellarum (c) belluarum insularum,
 ventorum denique vehementiam; at tamen deprehenduntur in eo insulae per multas cum

(a) Sicut. (aa) Quae vergit ad Cantabriam. (b) A promontorio Naxio, vel cap. finis terrae ad partem Hexuleum.
 (c) Cete immanium, et monstrorum piscium.

habitate, tum obxurg, nemo nauarum aufert illud sulcare, aut in altum navigare, & cetera
quando partem ipsius aliquam iustat, alioribus nunquam recessere. Fluctus eiusdem mar-
is licet compellant agitentque sese montium instar altamen intercepti manent, neque fran-
guntur: nam si superentur, impossibile esset illud sulcare.

Maxe Damascenum, ut fertur, erat antea stagnum indique clarum, quale
est modo maxe Tabaxestan, cuius aquae sunt à ceterorum maxium aquis omnino separatae; ita
ut elapsis temporibus incolae occidentis (d) remotioris appenderentur incolae Andaliae, omnia
que daenorum genera eis inferrent, atque hi vicissim illos intraderent et aduersus eos pro-
xibus dimicarent, usque ad (a) Alexandri temporitatem. Sic enim ad populos Andaliae cum
peruenisset, & continuas eorum, quas cum incolis suis habebant, pugnas audiret, operarij
atque Geometris ad se conuocatis uisum de arida illa terra fodiendo, et canali aperiendo
animum explicuit, praecipitque illis ut terra uolum cum utriusque maxis equaxe metirentur;
quod ubi prestiterit, deprehenderunt à maxi magno partium superaxi altitudine Damascenum.
Iuxta urbibus ad oras maxis Damasceni uicis ex humili in proclive diductis, in partem
interiecta regionibus Tangis et Andaliae terra foderunt; qua usque ad montes in iuris
terrae visceribus abscondita effusa, & operentur iussit apperem lapidibus, et Calce incana-
lem: qui apper mille pass. 12. extendebatur in longitudinem, tanta enim distantia, et in-
teruallo distinguebantur duo praedicta maria: alterum quoque oppositum apperem edifi-
cari uoluit ex parte terrae Tangis. Distabant autem ij (b) duo apperes ab invicem sex tantum
M. P. spatio. Igitur utroque appere expleto, aditum aperuit aquae ex parte maxis (c)
Maximae, quod si atque impetu suo irruit inter duo apperes illos, et in maxe Damas-
cenum sese profundens, uidas eius adeo saepe fecit, ut multas ciuitates ad utramque partem
ipsius praeter apperem una cum incolis obxurgent: nam aquae undecim fere partium
altitudine apperes superauerunt. Et uicis apperem ex Andaliae parte constructus, aliquo
modo tranquillo mari, euidenter aparet in eo loco qui dicitur (d) Agrafita; immo longitudi-
nem eius, quae per lineam rectam producta conspicitur, cubitis, mensus est (e) Alxabi: et
nos oculatim uidimus hunc apperem, quia canalem ~~canalem~~ cum Traicexemus, iugiter
eum uisitati sumus. Vocatur edificium istud à populis Peninsulae, (f) Alcantara, et eius me-
dium respondet illi loco, in quo est propè maxe (g) Hogen - Alayl. Alterum uicis apperem,
quod ex parte regionum Tangis extructum fuisse diximus, aquae dum irruerent, astute-
re, terramque omnem, quam atrox sustentabat, corasere, nunquam desidentes donec
montes utrinque attingerent. Canalis ipse, qui (h) Alzacae appellatur, habet in longi-
tudine 12. M. P. Et in extrema eius parte, quae respicit orientem, iacet urbs quae dicitur (i)

(d) Africa. (a) Scilicet Cincipi Herculi, hoc Arabes ascribunt Alexandro. (b) Columnae Herculis. (c) Nempè oceanus.
(d) i. Palmira. (e) Nomen Geographi Arabis. (f) i. Pons. (g) i. Cubile conu. (h) i. Canalis.

61

Insula viridis: in altera vero extremitate, que respicit occasum, urbs, que vocatur insula Taxif.
Hinc insule Taxif opposita ex altero maris litore Portus Madag, qui à Madagda nomen accepit. Eodemque modo è regione insule viridis in altera parte est urbs (a) Sabra. Et latitudo maris inter Sabram et insulam, est 18. M. P. Inter insulam vero Taxif, et arcem Madag, 12. milliariibus mare profunditur. Hoc mare bis singulis diebus, ac noctibus patitur fluxum et refluxum, actione perpetua: ita disponente potentissimo Sapientissimoque Deo. Verum urbes ad magni maris litora iacentes, et sub ipsa quam proposuimus, parte contentæ sunt Tangia, Sabra, Tocaur, Bades, Mezemma, Melilla, Hanin, Banu-izozaa, Saharan, et Mostogharem. Et urbs quidem (b) Sabra respicit utronque insulam viridem: et epi ædificium quod septem vicinis collibus distinguitur, in longum porrigitur ab occasu in orientem, spatio unius sexæ milliariis. Secundo ab ipsa milliario, versus occidentem, adest mons Moysis, ita dictus à Moysse filio Noissai, per quem expugnata fuit Andalusia, nascente Moslemanismus. Adiacent huic monti per multa rivulata, horti, nemora, arborisque frugiferæ, arundinata saccari, atque auxea poma: tantaque fructuum copia abundat urbs Sabra, ut in loca omnia limitanea distrahantur. Vocatur autem locus iste, in quo prædicta omnia reperiantur, Beliumes, qui etiam locus est uberrimis aquis, et exumpentibus fontibus irriguus, mira fertilitate conspicuus. Ad partem urbis ejusdem orientalem mons alter excelsus accedit, mons (d) Almira vocatus: cuius in vertice que plana est, cernitur murus extructus à Mohammede filio Abi-Amex; is enim cum ad prædictam urbem se contulisset ab Andalusia, voluit illam transferre ad montis fastigium: at expleto murorum edificio, monte prævenit, quare Sabra incolis ad urbem hanc que Almira vocabatur, sese transferre, nequeuntibus, et in urbe sua permanentibus, mansit Almira desolata. Urbs (e) Sabra fuit hoc nomine appellata, quod sit peninsula seiuncta, et mari ex omni parte, præterquam occidentali septa; licet parum quidem absit quin ambo maria se contingant, non enim maiore separantur intervallo, quam quod iacta sagitta conficit. Et vero mare quod eam alluit à Septentrione, vocatur mare Alzacac; quod eam respicit à meridie, dicitur mare Basul; estque Basul portus venustus, fidam navibus stationem, omnique veno curam præbens.
Ab urbe Sabra ad arcem Madag, versus occidentem, habentur 12. M. P. Ab arce Madag ad urbem Tangiam, ad occasum, 20. M. P. Ab urbe Tangia spectatur mare Oceanum maximum pergens per meridiem ad terram Tames, et à Tames ad arcem Abdiscarim, que sæpe longè distat ab ipso mari, et ab urbe Tangia biduo distat. Ab urbe Tangia ad urbem Azila spatium habetur: et non procul ab

(a) Afr. pag. 109. vocat Sabram, ex ait à Latinis dici Civitas. (b) Tangen, ut placet Atlanti. (c) Modo Ceura. (d) i. Portus. (e) i. Pexisa.

Nota el Copiante, que la cita (c) se le quedó al impresor por poner en el texto; por lo que tal vez errara dislocada la (b). Y parece que era debia estar en el texto donde dice Tangia; y la (c) donde dice Sabra. Quidquid sit lo dicente es que debiamos de poner en el texto la (c) y que no manifestara donde pertenece.

hac, itinere quod ad præditam axem tendit: conspicitur ostium Sagaris fluminis magni,
 seu aris aquæ, in quod naues ingreduntur. Ab urbe Sabta nuper memorata ad castellum
 Tattâum quinque milliariibus à Damasc^{no} maxi distantem genti cuidam Barbarâ Ma:
 gecaia dictæ cultam, stationis habetur intervallum, meridem inter et orientem. Ab eo
 castello deveniens ad Anzelan portum populosum, qui et primus est in ea regione locus
 hominibus habitatus. Inter Sabtam et Fas, itinere ad Regjan ducente octo dierum spa:
 rium intercedit. A Tifas ad axem Tazca sub qua portus habetur, 15. M. P. Hinc ad
 castellum Mestâja, quod ad Thomâna pertinet, iter dimidiatis diei. A Mestâja ad caste:
 llum Kexcal ad Thomâna item pertinet 15. M. P. A Kexcal ad urbem Bades, iter
 semidiei. A Bades ad portum Iuzcur, 20. M. P. Et spatium hoc quod est inter Iuzcur,
 et urbem Bades, mons occupat Apexaf nuncupatus, ubi in portuofus. A Iuzcur ad Me:
 zemma, 20. M. P. A Mezemma ad fluvium quendam non multum ab ea distantem, indeque
 ad promontorium Baatal nimis in mare procurrens, 12. M. P. Hinc ad portum Kart,
 cuius ad orientalem plagam flumen decurrit de partibus Saa, 20. M. P. A Kart ad pro:
 montorium sinus cuiusdam in mare protensum 20. M. P. Rursum à Kart ad urbem Mel:
 lillam, 12. M. P. itinere maximo, terrestri autem 20. M. P. A Melilla ad ostium flu:
 minis ex Acazif affluentis, 20. M. P. Et è regione ostij istius iacet insula quædam par:
 va; nec longè ab eodem loco adest in continente urbs Dexaia. Ab ostio fluminis Acazif
 ad portum Tafachenit ad mare appositum cui Castum impendit modicum, sed firmum
 satis ac munitum, 40. M. P. A Capro Tafachêit ad castellum Tabehexit munitum,
 venustum, populosum, et portu frequenti conspicuum, 8. M. P. A Tabehexit ad Hanin
 maximam, 11. M. P. Et ab hac ad Telemjan mediterraneam 49. M. P. Atque his
 quibus interiacet urbs Nâduma. Ab Hanin seuus litus, ad portum Vaxdanis, 6.
 M. P. Ab hoc ad insulam Cascar 8. M. P. Et ab eodem ad insulam Axfacut, cuius
 portus est in insula quadam, aquarum, atque Cystemarum copia navibus utilissima:
 ente. Ab ostio fluminis prædicto ad castellum Aflan 6. M. P. seuus mare. Inde ad promon:
 torium quoddam in mare procurrens 20. M. P. Et è regione huius promontorij cer:
 nitur in maxi insula peuidum, inter quam et Aflan duodecim intercedunt milliaria.
 Ab insula peuidum ad Bani-üozan castellum munitum, venustum in monte collocatum
 non longè à mari, 17. M. P. Ab hac ad Defâle promontorium in mare protensum,
 12. M. P. A Defâle promontorio ad promontorium Nazfa, 12. M. P. Et ab hoc ad Bahoran,
 12. M. P.

19

Et autem ceptam de Andalusia narrationem resumamus, dicimus Andalusiam

esse figuræ triangulæ, Tenebroso maxi circumseptam undique, præterquam ab Aquæ

Aquilonari parte, quae ambitum maxi Anglorum (a) Romanorum. Habet in longitudi-
 nes Andalusia, ab Ecclesia Iohannis maxi Tenebrarum vicina, ad montem qui dicitur (b)
 templum Venetis, mille centum M. P. In latitudine vero, ab Ecclesia (c) Sancti Jacobi su-
 pra maximis Anglii promontorio usque ad urbem Almeriam ad mare Damascen-
 num oppositam sexcenta **M. P.** Peninsulam Andalusiam mediam secat per longitu-
 dinem oblongus mons (d) Sarrac vocatus, cuius in parte meridionali occurrit urbs (e)
 Tolaitela totius Andalusie umbilicus. Nam ab ipsa ad urbem Cordubam novem habentur
 stationes, occidentem inter ac meridiem. Et ab eadem ad Lisbonam, versus occasum, no-
 vem quoque stationes. Prorsus a Tolaitela ad Sanctum Jacobum, qui est versus mare An-
 glos, novem stationes. Item ab eadem ad Piacam orientem versus, novem stationes.
 Et ab eadem ad urbem Valentiam, totidem stationes. Ab eadem quoque ad urbem Alme-
 riam versus mare Damascenum positam, novem stationes. Erat praeterea urbs Tolaitela
 temporibus Romanorum, tam Regibus, quam Praesidibus suis hospitium suum
 et in ipsa inventa est mensa Salomonis, cui passim una cum plurimis thesauris, quas con-
 gnum esset recensere. Quod est ultra montem Sarrac in plaga meridionali, vocatur His-
 pania: et quod a plaga septentrionali circa eundem montem continetur, appellatur, (aa)
 Castala: ?

Incipiamus ergo modo a (bb) Climate (cc) Bahaix, quod a mari Tenebrarum ex-
 ordium sumens extenditur cum mari Damasceno. Regiones hic continentur, sunt insula
 Tanis, insula Viridis, insula (dd) Cades, castellum Ancos, Vacca, (ee) Sabixia, Tofama, et
 civitas. (ff) Coni-palam, oppidaque per multa urbibus nequaquam inferiora. Clima Bahaix
 contterminum est a septentrione clima Cadunae in quo infra scriptae statuuntur urbes,
 Avilia, Caarmona, et Aljama; oppida autem quam plura. Huic accedit provincia, (g)
 Sciox inter Aviliam, Sablam, et mare Tenebrarum concluditur, sub qua comprehenduntur haec
 loca munita, Castellum (h) Alcastro, urbs Sabla, (i) Velba, insula Salsis et mons fontium.
 Adiungitur huius provinciae Campaniae, quae amplectitur urbes Cordubam, (k) Alzahram, Asep-
 am, Nianam, Acabram, et Eljanam. Provinciae Campaniae adiacet provincia Osuna, sub qua
 nonnulla continentur castella populosa parva, cuiusmodi sunt Lora, et Osuna, Huic provinciae
 quae parva est, adheret a meridie provincia Pico, ubi istae conspicuntur urbes, nempe (l) Ma-
 laca, (m) Asjaduna, Mentola, Bistea, Deschegax, ac multa praeterea castella. Hanc pro-
 vinciam consequitur provincia (n) Basuanat, continens sub se urbem Diaen (o), castel-
 la quam plurima, et pagos ultra sexcentos, e quibus extrahitur sexquum. Hanc attingit
 provincia Begiana, in qua habentur urbes Almeria et Bexia, cum castellis quatuor

+
 urbi-
 bus

(a) i. Euxororum; Nam ab Arabibus Euxorji omnes Romani appellantur. (b) Vertex Pyrenaeus in Cantabris.
 (c) Compostella. (d) Hodie Serrat. (e) Latine Toletum. (aa) sive Provincia. (bb) lat. Castilia. (cc) i. Stagni. (dd) Guadix.
 (ee) Forte Nebussa. (ff) i. Filij pacis. (g) i. nobilitatis. (h) i. Ancis. (i) forte Vileba. (k) i. Florem seu Venetiam.
 (l) Malaga. (m) Alchadrana. (n) i. Annuntiationum. (o) lat. Mentosum.

pluribus, inter quae sunt Moxfena, et Poxfena, Taxgalla, et Vele. Confinis est huic à meridie
 provincia (p) Vera, sub qua continentur urbes Granata, (q) Guadix, et Mancah, cum castel-
 lis et pagis proximis, de quibus infra. Tum sequitur provincia Tademix, ubi extant ur-
 bes Muxfia, Oxiola, Castagena, Loxia, Mola, et Hangebala. Proxima est Cuenca, quae cō-
 plectitur urbes Auxiolam, Elce, Elicante, Cuencam, et Seguram. Coniungitur huic pro-
 vincia Argixa, in qua includuntur (a) Sateba, Zocax, Denia: multaque praeterea
 castella. Cum hac connectitur provincia (b) Mox-Bedxo: continetque Valentiam, Mox-
 Bedxo, et Bexianam, cum plurimis castellis. Huic proxima est ex interiori parte, pro-
 vincia Alcxatem, in qua sunt civitates Elicante, Santa Maria, quae et ab (c) Ebn-Ra-
 zin denominationem sumit. Annectitur huic provincia Alualox, sub qua comprehen-
 duntur Saxia, Mya, et (d) Calaat-tabah. Huic provinciae contexmina est provincia
 Balalata, ubi multa continentur castella, inter quae praestant magnitudine Petrus, Sha-
 feci, et castellum Ebn-Haxum, aliaque ipsa minora. Huic etiam provinciae Limitanea est
 ab occasu provincia Alfagha, intra cuius ambitum deprehenduntur Sancta Maria,
 Maxtola, (e) Selve, cum pluribus castellis ac pagis. Iungitur huic provincia Alacaca,
 quae nomen habet à filio Abi-Danes, continetque (f) Laboram, (g) Batalios, Satisam,
 (h) Maxedam, (i) Cantaxat-assaf, et Coxiam. Proxima est huic provincia (k) Albalad,
 complectens urbem (l) Balat, et Medelin. Accedit ad hanc provincia Balotta, sub qua
 comprehenduntur Sansejin, Lisbona, et Serixa. Consequitur ad hanc provincia Alsexiat,
 intra cuius limites habetur Talavara, Tolattela, Mezellit, et Cahamin, (m) Vadi-Ihaoiaza,
 Aclis, et Ubeda. Huic succedit provincia Axlit, possidetque (n) Calat-Ayub, et Calat-
 Daxraca, urbem (o) Saxacostam, et Vescam, atque Tadelam. Sequitur post hanc pro-
 vincia (p) Alzaitum, sub qua continentur Iaga, Lexeda, Mecnasa, et Fixava. Huic etiam
 contexmina est provincia Pyxemeorum, continetque sub se Toxtosam, Taxxaconam, et
 Baxcellonam. Cum hac denique coniungitur ab occidenti provincia S. Barbarae, in
 qua reperuntur castella quaedam desolata in partibus maxi vicinis, ut castellum
 Tascax, Castelli, et Konenda. Atque haec sunt universae provinciae Hispaniarum, quae si-
 mul sumptis vocantur Andalusia.

Est vero insula Taxif sita est iuxta mare Damascenum ad initium eius freti, quod
 Alzacae vocari diximus, et alluitur ab occasu maris Tenebrarum: est autem hae civitas
 modica, habetque ex opposito sui duas insulas, quarum una dicitur Atlantia, parvam
 à continente remotas. Inter insulam Taxif et insulam Vixidem intercedit spatium 18. M.P.

(p) Lat. Viroj. (q) Lat. Elibexis. (a) Sateba. (b) i. S. Petri. (c) i. Filio Razin, Atlas p. 178. Arenxazin.
 (d) Hodie Calat-xave, i. ax questus. Tamen Thefaunus linguae Arabicae legit Calat-xaiah, et interpretatur
 cem ventorum. (e) Silvis Lat. Silva. (f) Epora. (g) Bajos. (h) i. Rebellis. (i) i. Pons gladij. (k) i. Regionis.
 (l) i. Laminarum lapidearum. (m) i. Valli lapidum. (n) i. Struem Job. (o) Hodie Saxaxa. (p) i. Olivarum.

18. M. P. Progrediens enim ex insula, deveniet ^{ad} (a) Vadi-Inesa amnem fluentem; indeque ad insulam Vixidem, quam fluvius intersectat, fluvius mellis vocatus, est enim dulcis, et potum civibus administrat. Urbs insula Vixidis, prima inter urbes Andalusig expugnata fuit in adventu Mostemanoorum, qui contigit anno ab Heoria nonagesimo; expugnavit autem illam Moyses filius Moissai, qui pro Maxuaritis dimicabat una cum Taxec filio Abdallahi, filij Vanamu Zanatensis, et cum nationibus Barbaris: Hanc igitur insulam proximam urbium omnium expugnaverunt ea tempestate. Cernitur in eadem urbe ad fauces maris, templum, quod vocatur Templum (b) Maxayat, ubi feruntur convenisse rexilla populi ad consilium incundum. Descenderunt autem ad urbem de monte Taxec, qui nomen istud accepit a Taxec filio Abdallahi, filij Vanamu Zanatensis; is enim Barbaras copias, quas secum ducebatur cum exieret, et impedito monte se duosque munivisset, animadvertens Arabes fidei vix diffidentes, ad hanc opinionem a se removendam, precepit ut ambaerentur naves, quibus transireti fuerant, atque ita impositam sibi calumniam evasis. Inter hunc montem et insulam Vixidem vix interjuncta millia: mons est a ceteris montibus separatus, rotundus, cuius radices, qua mari alluuntur, in rupes asurgunt marantes aquis guttatim fluentibus. Non longe ab hinc adest Portus, Arboris dictus.

Ab insula Vixidi ad Siviliam habetur iter quinque dierum. Et ab insula Vixidi ad urbem Malacam, quinque pariter stationes leves, centum videlicet. M. P. Duplex autem patet iter ab insula Vixidi Siviliam, maximum unum, alterum terreste. Maximum est huiusmodi: Ab insula Vixidi ad Arenas que in mari cernuntur, indeq ad osium fluminis Barbate, 28. habentur M. P. Ad osium fluminis Yacea 6. M. P. Tum ad fauces S. Pietro dictas 12. M. P. inde ad (a) Alcanater, quos fretum 6. milliaribus in latitudinem porrectum separat ab insula Gades quam prospiciant, 12. quoque M. P. Ex Alcanater ad speculam Rotz, 8. M. P. Deinde ad (bb) Masaged, 6. M. P. Hinc ascendes per flumen ad portum Tambesanam, pergesque ad (c) Alotuf; tum ad Cabtux et maxad Cabtal duo oppida intra fluminis alveum condita; deinde ad insulam Janestalam; tum ad castellum (d) Zaher; postremo ad urbem Siviliam. Explet autem spatium hoc quod est a mari ad Siviliam, iter 60. M. P. Via vero terrestris est huiusmodi: Ab insula proposita ad (e) Rotkan progredieris, tum ad flumen Barbate ad oppidum Nisanam, ab hoc ad urbem Ebn-alsalim, ad montem Mont, tum ad oppidum Astucam ad quod dirextendum: postea ad (f) Madayem, ad Dair ^{Palgemale}, atque hinc etiam dirextendum: demum ad Siviliam superavit intervallum stationis. Sita est autem Sivilia iuxta magnum flumen Cordubz. Urbs Labla pulchra est ac vetustissima, habetque ab oriente flumen ex partibus montis ad ipsam exiens, et stractus pons viam aperit ad urbem. Distat autem

(a) i. flumen mulieum. (b) i. Vexillorum. (aa) i. Arcus, sive pontes. (bb) i. Tempia. (c) i. Flexus. (d) i. Rotdam. (e) i. urbes. (f) i. Monasterium pulchritudinis.

prædicta urbs Sabla à mari Oceano 6. M. P. Ibi in eodem loco est etiam urbs Huelsa, insulam
 Saltis prospectans; nam à plaga meridionali hujus insule, quæ habet in longitudine mille Pass.
 et amplius, iacet urbs prædicta. Atque illic extat sinus maris, ostium fluminis Sabla excipiens,
 quod ostium, quia mille Pass. latitudinem ibi superat, naves penetrare non desistant usque
 ad angustas fauces, in quibus ille sinus ad simplicem alvei fluminis latitudinem redit, &
 adeo ut seminat lapis alteram feriatur ripam. Exumpit autem flumen illud è radicibus
 montis super quo condita est urbs Huelsa, et ab eo fonte patet via usque ad urbem Sa-
 blam. Ab urbe Saltis ad insulam Pades habentur 100. M. P. Et ab insula Pades prædicta ad
 insulam Taxif, 63. M. P. Ab insula item Saltis, via per mare ad septentrionem accepta,
 usque ad arcem Castella iuxta mare sitam, 18. M. P. Et inter ipsas occurrit ostium flumi-
 nis Anatis, quod est flumen Mexidæ, et Badajoz ad quod iacet castellum (h) Mexolæ mu-
 nimine atque fortitudine celeberrimum. Castellum vero Castella adiacet faucibus maris, dis-
 tatque à Tavila mari proxima, 14. M. P. Et hæc à S. Maxia (a) Algharbe, 12. M. P. est
 que urbs S. Maxia apposita ad amplas oras Oceani maris, quod fluxum cum patitur mu-
 nos ejus alluit. Ab urbe S. Maxia ad urbem Silvim, 28. M. P. Ab urbe Silvi ad Badajoz
 intervallum trium stationum. Similiter quoque Silvii à castello Mexola quadri-
 dat. À Mexola vero ad castellum Huelsam duæ habentur stationes modicæ. Præter ab
 urbe Silvi ad Halc-(b)-alcauzæ portum cum oppido, 20. M. P. Et tunc ad oppidum Værez non
 longè à mari distitum, 16. M. P. Ab hoc ad promontorium Moxf procurrens in mare
 oceanum, 12. M. P. Et ab hoc ad Ecclesiam Algharbe 7. M. P. Ab Ecclesia Algharbe ad
 (c) Alcauzæ, stationes duæ. Et à Silvi ad Alcauzæ stationes quatuor. Est autem Alcauzæ
 urbs venusta, medicinis ad ripam fluminis maris Caduix vocati, per quod non solum
 cymbæ sed naves etiam religiose frequenti numero ascendant. Ceterum inter Alcauzæ
 et mare intervallum spatium 20. M. P. Ab Alcauzæ ad Baioram urbem, stationes duæ. Et
 ab urbe Baiora ad urbem Badajoz, duæ item stationes, versus orientem. Ab Badajoz ad
 Siviliam veridicæ: per viam quæ ab Con-abi-(d)-chaled ducit ad montem (e) Ooyun
 ac tum ad Siviliam. A Badajoz ad urbem Mexidam fluvio adiacentem Anati 30. M. P.
 ad orientem. Ab urbe Mexida ad Cantaxat-alfais, iter bidui. Et ab urbe Cantaxat-
 alfais ad urbem Coxiam, stationes duæ. À Coxia ad Conitribiam quadriiduum. Ab Al-
 cauzæ ium memorata ad Sijbonam, stationes duæ. Atque hujus septentrionali ripæ
 amnis Tazi, qui et (f) Toluiteles fluvius est; tandem autem se idem fluvius conam urbe
 prædicta in latitudinem vix M. P. Et fluvio atque refluxu maris afficitur ad multam
 distantiam. Urbem Sijbonam, quæ ad oras maris Tenebroji est apposita, respicit ab alte-
 ra fluminis ripa, nempe meridionali, castellum, (g) Almadem sic dictum ob curvum

(h) i. Lat. Mytilis. (a) i. occidentis. (b) i. Fauces anguli. (c) i. Arcem. Latat Scollabis. (d) i. Fluo patris Chaled. (e) i. Fontium. (f) i. Tolet. (g) i. Almadem seu dicitur ob curvum
 Condubam 6. habentur stationes via regia. I-
 tem à Badajoz ad urbem Mexidam = &c.

ob auxilium minervale, quod veniente mari eo relictum. Ex hac urbe Sibona exiit sunt
 (b) Almagharum, qui sunt appropinquati maxe Tenebrarum, quidam eo esset exploratum: et ab his
 nomen deditur venita quidam in urbe non longe a laui exstant, que usque ad postera se-
 cula vocabitur venita Almagharum. Horum autem historia talis est: Octo viri consobri-
 ni, oneraria navi constructa, et aqua atque alimentis ad plures menses necessariis in
 ea comparatis, mari se commiserunt cum primo flaxe cepisset ventus orientalis: cumque inde
 cum fere diebus veniendo vento navigassent de repente tandem ad maxe quiddam, cuius vides
 ex parte dora expositus, scopuli frequentes, lumen opacum. Quare certum naufragium pertimes-
 centes, aliorum vela vertente, et duodecim diebus in meridionalem plagam navigantes, ex-
 iere ad insulam pseudum, in qua pseudos omni numero maiores invenirentur exstantes,
 ac nulli pastorum, aut castorum cure commisit. Ad hanc insulam apulense, et de navi des-
 cendentes reperire fontem aqua decurrentis, quem arborum frui silvestris obumbrabat, captas
 deinde pseudos aliquot mactarunt, sed per se carum carnibus ita ^{amari} ~~amari~~, ut comedi
 nullatenus possent, coxia tantum sumpserunt. Post hoc duodecim quoque diebus in meridiem
 pergentes, insulam quandam a longe deprehenderunt, et habitationes atque axilla in ea iden-
 tes navim admoveunt, ut quid ibi esset inspicerent; verum non multo post cymbis undi-
 que circumdati, capti, ductique fuerunt una cum navi sua ad urbem quandam in oris ma-
 ximis sitam in quam cum descendissent, viderunt ibi homines rufos, raris atque proli-
 xis capillis, statuas proceras; mulieres pariter illosum rixum in modum forniosas. Quoque
 fuerunt ibi decenti ad tres dies in domo quadam, sed demum quarta die ingrediens ad eos
 vir linguam Arabicam loquens, per contactus est ab eis de statu illosum, ac quid venissent, et
 civitas esset: cumque totam suam rei senientiam ei narraissent, felicia promisit illis, simulque
 indicavit esse se Regium interpretem. Quare sequenti die ad Regem adducti et ab eo de
 rebus iisdem, quas interpretis postulaverat, interrogati, idem Regi, quod antecedenti die in-
 terpreti exposuerat: quomodo scilicet ausi essent mari se committere animo videndi
 que memorabilia atque mirabilia in ipso continerentur et extremos, atque fines
 illius penetrandi. Resit Rex his auditis, dixit que interpreti, refera hominibus istis per-
 cepisse patrem suum quibusdam subditis suis ut hoc mare conscenderent, fluxisset
 eis per latitudinem integro mense ita ut lumen ipsi omnino defecisset, atque adeo
 ite illorum vanum fuisse atque inutile. Imperavit preterea Rex interpreti, ut prospera
 genti illi suo nomine polliceretur, ut que bonam de Rege opinionem haberent. His ita
 peractis, reducti sunt ad sui carceris locum, ibique detenti donec flaxe cepisset ventus occi-
 dentalis. Igitur in cymbam iniecti, obducta oculis eorum vitta, ducti fuerunt in maxe
 longo temporis intervallo, nempe trium dierum ac noctium, ut homines illi existima-

ne se potuisse retulerunt; Dein ad continentem devenientes ~~deducti~~ sumus, ac manibus post ter-
ga xerinctis, relictis fuimus prope litus, ibique ad ortum diei solisque, maximis cum incom-
modis, et miserrima sub conditione iacentes ob nostrorum appetitatem vinculozum, tan-
dem strepitum vocesque humanas audientes, unanimi omnes clamore vociferati sumus;
accidentes autem homines illi, nosque in tam calamitoso statu invenientes, inter nos accessit
nos, narravimus que eis historiam nostram; exant autem Barbari: Dixit que ad nos quidq
ex ipsis, nostis ne quantum distatis a patria vestra? Respondimus nequaquam. At, spatium du-
orum mensium intercedit inter vos et patriam vestram. Tunc nostris dux turbarum dixit, ^(a) Va affi: vo-
catusque est locus ille Affi usque in hodiernam diem, et est Portus, qui in penitiorie occidente
reperitur, cuius mentionem superius attulimus.

Ab urbe Liskona ad urbem Santaxin (b), orientem versus habentur 80. M. P. itine-
re fluviati, licet volenti pateat etiam alia via terrestris. Duabus proximis urbibus campus
interiacet (c) Balata dictus, in quo frumentum, ut a Liskonz incolis, et plerisque populis
Algharke ferunt, quadragesimo ab iactis feminibus die colligitur, et quidem mensura cen-
tuplicata. Ab urbe Santaxin ad Badajos quatuor extant stationes. Et ad partem dexte-
ram itineris, quod ad istam ducit sita est in radicibus montis urbs Elvas, duodecimo a
Badajos milliario. A Mexida ad castellum Carcaie 3. numerantur stationes. A Carcaie
ad urbem (aa) Calat. xabah ad Anatis fluminis ripam appositam: et ab Calat. xabah sep-
tentionem versus ad castellum Balat, stationes duae. A Castello Balat ad urbem Talavixam,
iter bidui. Similiter ab urbe Cantanat. assit ad (bb) Machadhiam, iter quatuoriduanum.
A Machadha ad Talavixam, biduum. Eodem modo a (cc)..... ad castellum Medelin,
duae stationes. A Castello Medelin ad (dd) Toxgallam, duae stationes leves.

Ceterum urbs Tolaitela iacet a orientali plaga Talavixae, estque ingens civitas. Ab ur-
be Tolaitela orientem versus ad urbem (e) Vadi-lhagiara, 50. M. P. stationes duas consti-
tuentia. Ab urbe Vadi-lhagiara ad urbem Salom, ad orientem milliaria 50. Ab eadem
ad urbem Sancta Maxia Ben-xazin, 3. modis stationes. Et ab eadem quoque ad Ellicant
stationes quatuor. Distat autem Sancta Maxia, ~~quam~~ ab Ellicant duabus stationibus: et
tam S. Maxia, quam Ellicant sunt urbes conspicuae. Ab urbe Salom ad urbem (f) Calat-
Ayub, 50. M. P. ad orientem. Ab urbe Calat-Ayub, meridiem versus ad aacem Doxacam
18. M. P. A Doxaca ad urbem Sanagostam, 50. M. P. Est autem Sanagostam de prima-
rijs urbibus Andalusie, sita prope flumen magnum Ebro vocatum, quod aquas partim
e regionibus Romanorum, partim e montibus Calat-Ayub, partim e finibus Calahonz efflu-
entes, mutuatur. Et huius erim fluvij supra urbem Todelam in unum concurruntibus consti-

(a) i. Paxh dolor meus! (b) Hodie Santaxena. (c) i. Tabula lapidea. (aa) Hodie Calatrava. (bb) i. Vadum.
(cc) Omissum in textu. (dd) Hodie Troghillo. (e) i. Vallis lapidum. (f) De hac lege Nonnium pag. 235.

constipatum defluit ad urbem Saxagoram, et Chainan castellum attingit: tum per loca fluminis. At
 xaitum, ac demum per occidentalem Textosq. plagam pertransiens mari se immiscet. Ab
 urbe Saxagora ad Vescam habentur 14. M. P. A Vescam ad Laxadam, 70. M. P. Ab urbe item Saxa-
 gora ad urbem Todelam, 50. M. P. A Mecnasa ad Textosam, duas stationes, nempe 1. M. P. A Texto-
 sa ad ostium fluminis cujusdam in maxe influentis, 12. M. P. Et ab eadem Textosa ad urbem Ta-
 xaconam, ad maxe oppositam, Iudeis cultam, et magnibus marmoribus circumseptam, 50. M. P. Ab
 urbe Taxacona, occidentem versus, ad ostium fluminis Clono, quod istuc latissimo sese diffundit al-
 veo, 40. M. P. Ab hoc ostio fluminis ad speculam Castali mani proximam 16. M. P. ad occasum.
 Hinc ad Peniscalam castellum munitum iuxta maxe collocatum, 6. M. P. A castello Penis-
 la ad Ascensum Abiss 7. M. P. Ab eodem ad urbem (a) Bexianam versus occasum 25. M. P. A
 Bexiana ad oppida Mor-redno populosa, frugiferis arboribus constita, et aquis manantibus iux-
 ta, non longe a mani disita, 20. M. P. Hinc ad Valentiam, occidentem versus 12. M. P. Urbs
 quoque Valentia est de proximis Andalusis urbibus constructa Jucus flumen, quod multa
 affert incolis commoda; eo namque irrigant arva: hortos habent atque vixidaxia ad illius ri-
 pas cum aedificijs non xanis. Ab urbe Valentia ad Saxagoram transiendo per Kotondam, 9.
 habentur stationes. Distat autem Kotonda a Valentia triduo. A Kotonda ad castellum (b)
 Alxiatin, stationes duae. A castello Alxiatin ad Elicant, iter bidui. A Valentia ad (c) Sezi-
 xat-Socax ad urbem (e) Satebam, 12. M. P. Sateba autem urbs est venusta, habet que oppida
 tam pulchra et ~~munita~~ munita, ut proventus circumferantur; in ipsa pertransita conficitur
 papyrus praestantissima, et incomparabilis. A Sateba ad Deniam 25. M. P. Pariter quoque a
 Sateba ad Valentiam 32. M. P. Similiter a Valentia ad Deniam, mani vicinam, progrediendo per
 litona 65. M. P. A Valentia ad castellum Colixam, 25. M. P. A Colixa ad Deniam 40. M. P. Castel-
 lum Colixa mani modo ambitur, estque munitissimum, ad ostium fluminis Socax oppositum, cir-
 undatum a meridie, monte quodam maximo, cuius e fastigio deprehenduntur intra maxe ali-
 quot montes axidi: vocatur autem mons ille Caun. Item a Sateba ad (f) Bechiam, versus
 occidentem, 40. M. P. Ab urbe Denia paulo ante memorata per oras maxitimas; ad ur-
 bem (g) Lecant, versus occidentem, 70. M. P. Lecant modica urbs est, et non longe ab ipsa exat
 insula (h) Palnasa mille passibus a flumine xerrata: estque haec, Portus venustus, atque in
 ipsa conduntur insidiae navigijs hostilibus; respicit autem Promontorium (i) Alnadhuv. Ab ipso
 Promontorio Alnadhuv ad urbem Lecant decem habentur millia. Ab urbe Lecant ad
 urbem Elce, via sexagesi, statio modica. Ab urbe quisque Lecant ad fauces (aa) Bales, 57.
 M. P. Bales autem sunt varij Portus pro varij multorum fluminum ostijs, in quibus nares
 ingrediuntur. Inter Bales et insulam (bb) Alfixam intercedunt M. P. Insula vero Alfi-
 xan distat a continente milliaxi, ac semis. Ab hac insula ad Promontorium Cobtal 12. M. P.

Et ab ipsa
 ad Barcelo-
 nam, ori-
 entem ver-
 sus 6. M. P.
 Ab urbe

(a) Hodie, Valivana. (b) i. Myxari. (c) i. Insulam. (d) Nonnis, vixus vel vixas. (e) Hodie, Sateba. (f) Iuxta, Biggera. (g) Alicante
 (h) i. Palnasa. (i) i. Caput, iuxta Hispanice vocatur, Guandaman. (aa) Hodie, Peles. (bb) i. Alfixum.
 11 anni (c) Vocax adjacentem 14. M. P. A Seziat-Socax ad

Ab hoc ad Poxoran magnum, qui quidem Poxus, est, 30. M. P. Ab hoc ad Cartagenam, 12. M. P.
 Urbis autem Cartagena est Poxus urbis Murciae, eoque urbi vetustissima, antiquissimaque.
 Ab urbe Cartagena per maximas oras abeundo ad (c) Sagoram portum venustum cum
 oppido proxime imminente, 24. M. P. Ab hoc ad castellum Acte, 12. M. P. est autem caste-
 llum ipsius portum, ad mare sicum, est portus Roxe, a qua distat 25. M. P. via terrestri. A caste-
 llo Acte ad amnem (d) Bixam in imo mediterraneo, 42. M. P. Ostio eius annis mens
 impendet ingens, super quo iacet castellum (e) Bixa in mare prospectans. Ab amne praedicto
 ad insulam (f) Caxanbixam, 12. M. P. Inde ad Rafis, 6. M. P. Tum ad (g) Sciannat-albaidha, 8.
 M. P. Deinde ad Promontorium (h) Cabeta-ben-ajud, 6. M. P. A Promontorio Cabeta ad
 Almeriam, 12. M. P. Praeterea ab urbe Cartagena ad Murciam, itinere terrestri, 80. M. P.
 Urbis Murciae est Metropolis terrae Tadmira, itaque est in planitie cuius flumen (i) Alabiadh,
 quod et eam interfluit; ponte cymbis fabricato aditum in illam praebente. A Murcia ad
 Valentiam, 5. stationes. Totidemque ab eadem Murcia ad Almeriam in maximis oris
 riuam. Item a Murcia ad Cordubam, stationes 10. Et ab eadem Murcia ad castellum
 Segora stationes quatuor. Rursum a Murcia ad (k) Singelam, 50. M. P. A Singelam ad Cu-
 encam iter bidui. A Cuenea ad Calisam, stationes 3, orientem versus. A Calisa
 ad S. Maxiam 3. item stationes. Totidemque stationes ab eadem Calisa ad Alicante.
 A Cuenea ad Ubedam tres quoque stationes. Ubeda et Oclis duae sunt urbes mediocres, dis-
 tantesque ab invicem 18. M. P. Ab Oclis ad Segoram stationes 3. Est autem Segora cas-
 tellum urbi non impar, populosum in magni montis vertice positum, amplum, situm mu-
 nitum, edificij venustum. Sub hoc amnes oriuntur duo, quorum unus est fluvius Cordubae,
 (a) Nadi-Alchebia vocatur: alter est fluvius (b) Alabiadh, qui Murciam alluit. Et ex eo quod
 Cordubam alluit flumen, emanat ex hoc fonte monte ex aquarum congeries quasi
 lacu quodam, qui monte in ipso conspicitur, et mox sub eodem monte de condens paulo
 post exiit e quodam loco in radicibus montis, et ad occasum deueniens attingit montem
 Nagedanum, tum dicitur ad Phadaram postea adiacentia urbi (c) Obbadae loca alluens, tran-
 sit per inferiores urbis (d) Byasae partes, pergitque ad castellum (e) Andugian ad (f) Al-
 casia, ad portum Afafam, ad Cordubam, ad castellum (g) Medaiana, ad castellum Algianf,
 ad castellum Loxa, ad castellum Alcolia, ad castellum (h) Catinana, ad Alzanadam, ad Si-
 viliam, ad Obrat, ad Captur, ad Tarapanam, ad (ii) Majiced, denique effunditur in mare
 Tenebrarum. At vero fluvius Alabiadh, quem Murciae amnem esse diximus, exiit e radici-
 bus montis (quantis alij dicunt eadem esse fluminis Cordubae, et fluminis Murciae origi-
 nem) fluitque meridiem versus, ad castellum Afred, ad castellum Mola, ad Murciae, ad

(c) Hodie Sfogua. (d) Bexiam. (e) Bexia, Atlant, in descript. totius Hisp. (f) Forte Caxpannam. (g) i. Nubum album. (h) forte
 civitas Ebn-Ajud, i. filij Nigni. (i) i. Album; Notinius c. 65. pag. 204. vocat hoc flumen Siabexum, vel Setabim. (k) hodie Cincilam, vel
 Chintillam. (l) hodie Magna. (m) i. Albia. (n) hodie Ubedae. (o) hodie Baesae. (p) hodie Studivan, alij Andusciae. (q) i. Buxere, hodie
 Alcaza. (r) i. Rotundum. (s) hodie Cantilana. (t) i. Templum.

Hoxirelam, ad Modaiam, ac demum maxi ve immiscet.

Ab urbe Segora ad urbem Iortam duae habentur stationes; Et non longe ab ipsa ex-
tat (K) castellum Canna. A castello Canna ad Tolaitelam, stationes duae. Iulia autem volue-
rit a Murcia ire in Armeriam; pergat a Murcia ad fontem Agedia, tum ad castellum
(L) Labrillam, ad castellum Alhamma, ad urbem Iortam (distat autem Castellum Iortae a Mur-
cia 20. M. P.) A Iortae deinde ad (m) Aba-aribati, tum ad castellum (n) Bixam, statio-
nis habentur intervallum. Ab hoc castello ad ascensum Socax, qui tam arduus, et acclivis est
ut equo superari nullatenus possit, ac proinde equites pedibus incedere cogantur; et ab hoc cas-
tello ad (o) Rabetam, ubi neque castellum neque oppidum, sed turris quaedam reposita cul-
ta militibus viam custodiens, stationis item intervallum habentur. Ab ea specula ad Al-
meriam statio brevis. De primariis Almeris urbibus sunt (p) Borgia, et (q) Dalaia. In-
ter Almeriam et Borgia grandis intervallis. Inter Borgia autem et Dalaia, cir-
citer 6. M. P. Ab Almeria in Malagam abire cupienti duplex esse oportet iter: unum
terrestre, quod quidem longius est, septem videlicet dierum, alterum maximum, centum
octoginta miliariorum; nam Almeria cum exieris, progrediens ad oppidum Bengias
maximum, spatio sex millium pass; ab hoc autem oppido Bengias patet via per medi-
taneum ad Borgia et Dalaia; Ab oppido Bengias ad extremum mediterraneum, ubi facta
erat turris extructa lapidibus, et in eum finem exalta, ut cum hostes in mari comprehen-
duntur, ignis accendatur in ipsa, habentur sex M. P. Ab hoc promontorio ad portum Al-
nafira 22. M. P. Itine ad Aderam oppidum secus mare vicum, 12. M. P. Ab Adera ad op-
pidum Belianam, 20. M. P. Ab hoc ad portum Alfoxus parvum, lacui similem, 12. M. P.
Itine ad oppidum (a) Patrennam, 6. M. P. Ab hoc ad oppidum (b) Salobaniam, 12. M. P. A Sa-
lobania ad urbem (c) Almancab mani adiacentem, 8. M. P. Ab Almancab ad Picanatam
itineris terrestri 20. M. P. Item ab Almancab ad oppidum Sat, via maxima, 12. M. P. A
Sat ad oppidum Toros iuxta mare vicum 12. M. P. Ab hoc ad civitatem Maria Velos,
12. M. P. A Maria Velos, ad oppidum Tjixa, quod habet promontorium in mare proem-
nens 7. M. P. Ab oppido Tjixa ad oppidum (d) Bezelianam, 7. M. P. A Bezeliana ad ma-
riem Malagam, 4. M. P. Verum, ut ad urbem Almeriam vermonem converteremus, dicimus
iter ab Almeria ad Picanatam esse huiusmodi: Cunctum prius ex Almeria ad urbem
Boggianam sex miliaribus distatam: urbs autem Boggiana celebris erat ante Almeria-
am, sed eius incolae in Almeriam sese transferentes hanc populosam civitatem illam reddi-
derunt. Sexto ab urbis Boggianae parte dextera miliaris adest castellum Alhamma.

Posterea ab oppido Boggiana ad oppidum Bari. Abduae habentur 6. M. P. Totidemque ab
(K) Hodie Villa Cannas. (L) Hodie, Labrillam. (m) i. Puteos ordinis. (n) Hodie Vera, vel Boxia. (o) i. Speculam. (p) Hodie
Benza. (q) Hodie, Daliaz. (a) Fons quod hodie Penconna. (b) Hodie Salobrennam. (c) i. Numous; hodie, Almuner-
quas, b. Numous. (d) Hodie Bezmeliana.

hoc ad castellum Mandugian. Progrederis ab hoc ad castellum Bazjana sicum ad ambozum fluminem
 occursum. Inde ad oppidum Balus. Deinde ad Alcaix castellum munitissimum in angu-
 ris faucibus iuxta flumen exstructum, sub quo transire cogitur quilibet viator. Hinc ad cana-
 lem Cabia. Tum ad ~~Alcaix~~ ^{Rotbam}. Postea ad oppidum Obla, ad quod directendum. Ab oppido Obla ad
 castellum Finaria. Tum ad oppidum Sanyal. Inde ad initium campi Oblę: ubi viatori mons occu-
 rit a levis, dicitur Salix Anisium cuius ad radices plura canuntur castella, et ex his Faxi-
 xa, unde rursus Faxiana. Ab ultimo campi Oblę termino, ~~ad~~ canalem Vas. Tum ad urbem
 (a) Vadi-As. Et ab hac ad oppidum Dajma: et ad hoc directendum. Hinc ad Rotbe. Postea
 ad oppidum Axaxida. Tum ad oppidum Ved, quod ^{est} plurimum collectio pagorum. Hinc de-
 mum ad urbem Granatam 8. M. P. Cecerum urbs Vadi-As locus est quem plures
 vię conveniunt. Qui enim ex ipsa ad urbem (b) Bastam pergere cupit, exit e Vadi-As
 ad montem Aajem, tum ad oppidum Bauna, indeque ad urbem Bastam: distant au-
 tem ab invicem 30. M. P. Similiter a Vadi-As ad montem Aajem, tum ad oppidum
 (c) Bauna, indeque ad urbem Bastam: distant autem ab invicem 30. M. P. Similiter a Vadi-
 As ad (d) Piaen duas grandes habentur stationes. Ab urbe vero Basta ad hanc eadem Pi-
 aen, tres modice stationes. Ab urbe Piaen, ad urbem Baenam 20. M. P. sed tamen illa ab
 hac et hęc ab illa videri potest. Ab eadem ad urbem Sberam, orientem versus 7. M. P. In-
 via tu medio inter urbes Piaen, Bastam, et Vadi-As, multa etiam castella populosa, civibus
 incolisque referta, soli felicitate, et frugibus quam proximis, quas etiam alij dispensant,
 luxuriosissima; Et quidem ab orientali plaga Piaen ex ad verso Baen iacet castellum ingens,
 (e) Sorex dictum, a quo nomen habet (f) Chalax Sodeicum. Duodecimo ab hoc milliaris versus
 orientem, ad est castellum Tonna. Hinc ~~proficis~~ proficis ad castellum Cizatam,
 urbi non inferius, monti subiectum, in quo ceduntur ligna ad conficiendas paropides; perque
 lignas: is autem mons, attingit Bastam; distatque predictum castellum a Piaen duabus statio-
 nibus a Vadi-As: ac duabus quoque stationibus a Granata. Vexum a Vadi-As iam memora-
 ta ad Granatam habentur 40. M. P. A Granata ad urbem (h) Almarcab via Texepri, 40.
 M. P. Item a Granata ad urbem Lofam, versus fluminem, 25. M. P. Almarcab ad urbem
 Almeriam, itinere maximo, 6. M. P. Et ab eadem Almarcab ad urbem Malacam, octogin-
 ta M. P. A Malaca ^f etiam ad Granatam, LXXX. M. P. A Malaca ad insulam Tixidem,
 6. M. P. A Malaca ad Siviliam, stationes quinque. Malaca ad Marbellam, itinere quod
 dicitur in (aa) Algeziam, 40. M. P. Inter Malacam, et Cordubam castella exstant multa,
 suntque loca partibus in illis populosiora: et ex ijs est urbs Archidona, et (bb) Antiquera, quę
 distant a Malaca 35. M. P. Hinc ad urbem Bigha, 18. M. P. Ad modicam ab hac stationem
 (ca) ^{hodie} Quadix. (cb) ^{hodie} Bazam. (cc) ^{hodie} Baun. (cd) ^{hodie} Iæn, latinis Monera. (ce) ^{hodie} Sorex. (cf) ^{hodie} Sorex. (g) ^{hodie} Sorex.

(ca) ^{hodie} Quadix. (cb) ^{hodie} Bazam. (cc) ^{hodie} Baun. (cd) ^{hodie} Iæn, latinis Monera. (ce) ^{hodie} Sorex. (cf) ^{hodie} Sorex. (g) ^{hodie} Sorex.

(ca) ^{hodie} Quadix. (cb) ^{hodie} Bazam. (cc) ^{hodie} Baun. (cd) ^{hodie} Iæn, latinis Monera. (ce) ^{hodie} Sorex. (cf) ^{hodie} Sorex. (g) ^{hodie} Sorex.

f ad Cordubam versus septentrionem, quatuordecim. A Malaca etiam de

iacet ad orientalem plagam castellum vocatum (c) Alghidac. Inter Alghidac, et Gadem leris etiam
intercedit statio. Et ab eodem ad castellum Vaena, statio quoque morica. A castello Vaena ad
Cabra, statio leris. Et ab eodem ad urbem Cordubam, Ao. M. P. Non longe ab ipsomet, illeni-
viem inter et orasum, conspicitur urbs Cijafana, que distat a Corduba Ao. M. P. Itaque castellis con-
terminum est castellum Balai, et castellum Mantexci; distatque castellum Balai ab urbe Cordu-
ba 2o. M. P. Prope castellum Balai est castellum (d) S. Yalla, a quo ad Astigi, versus occidentem, ha-
bentur 19. M. P. A castello S. Yalla Cordubam, 23. M. P. Est autem sita unbr Astigi prope flumē
Exanatz, quod appellatur (e) Scenil. Ab Astigi Cordubam, 35. M. P. Et ab Astigi, meridiem versus, ad cas-
tellum Ofuna, semidiei iter. Et ab hoc ad Balsanam 20. M. P. Item ab Astigi ad Caxmonam, 45.
M. P. Et ab eadem, occidentem versus, ad Siviliam, 48. M. P. Ab urbe Caxmona ad Saxisam de
provincia Sadung stationes 3. Similiter a Sivilia ad Saxisam, duę grandes stationes. A Saxissa
ad insulam Sades 12. M. P. Et a Saxissa quoque ad Alcanatex 6. M. P. Ab Alcanatex ad insu-
lam Sades, etiam 6. M. P. Inter Siviliam et Cordubam, interest spatium 80. M. P. invene lexsepti.
Potest autem qui vult cymbis a Sivilia Cordubam abire: Ascendet enim ad vexo flumine usque ad
molendinas Alxaxadz, ad flexum hospitij Alban, ad Cotoniana, ad (f) Alcolaya, ad Loram, ad castel-
lum Algiazf, ad Suserit, ad ostium fluminis Melbal, ad castellum Almodouia, ad (a) Vadi-
alromman, ad molendinas Natseh, demum ad Cordubam. Ab urbe Corduba ad urbem (b) Al-
zahra, 5. M. P. et a Corduba ad Almexiam, octo diez. Item a Corduba ad Siviliam, 80. M. P. Et
ab eadem Corduba ad Malagam, 100. M. P. A Corduba quoque ad Tolaitelam (c), 9. stationes. Et
quidem qui ad hanc transseare se cupit, proficijitur a Corduba per plagam septentrionalem,
et post 11. M. P. accipit ascensum Azles. Unde ad (dd) Daxabafax, 6. M. P. Postea ad Petros, 10. M. P.
A castello Petros ad Castellum Ghafec 7. M. P. Ab axe Ghafec ad montem Amex, statio. Tum ad Dax-
albacaa, statio. Deinde ad Calat-(ee)-xabah. Rursus a Corduba ad Exanatham habentur qua-
tuor stationes, centum M. P. componentes. Inter Exanatham et Gadem intercedunt 50. M. P. duę
videlicet stationes. Maxe autem Damascenum cui adiacere diximus meridionalem partem regi-
onis Andalusie, incipit ad occidente, et desinit prope Antiochiam; atque hoc spatium maxis
intermedium est triginta sex cursuum. Latitudines vero ipsius raris sunt: nam inter urbem
Malagam, et que ex opposito litore eam respiciunt, Mezenmam, atque Badi, diffunditur ma-
xe spatio navigationis diei, vento secundo mediocri. Similiter latitudo maxis inter Almexig
et Hanin abexo in litore sibi oppositam, est spatium duorum cursuum. Paxitex quoque, ur-
bem Deniam inter et urbem Tenes in ad vexo litore sitam, occupat maxe in latitudine 3.
cursus. Eadem ratione latitudo maxis ejusdem ab ube Barcelona ad urbem Begiaiam in li-
tore occidentali oppositam, extenditur cursibus 4. Cursus autem est centum M. P. Ceterum in-

sula (ff) Iabesa conspicua est et viciniam sibi lexxam habet urbem Deniam spatio unius cur-
(c) Alcaudete. (d) S. Ylla. (e) Xenil, lat. Singilis. (f) i. Parvum Castellum. (a) i. Flumen Exanatonum. (b) i. Fluvius seu Venexis.
(cc) nempe Teletum. (dd) i. locum Daxabafax. (ee) Modie Calat. xare. (ff) i. axida, hodie vocatur Ieviza, ut notat Volax. pag. 20.

cursus ab ea differtur. Ab orientali parte insulæ Taberæ extat insula Maiorca, et cursu distant ad insulam. Et ad plagam hujus orientalem post unius etiam cursus intervallum iacet insula Minorca, quæ ab urbe Barcelona prospicitur. Minorca autem distat ab insula Sardinia cursibus 4.

Secunda Pars Climates Quartæ.

Sub hac 2.^a parte Climates 4.ⁱ continetur portio maris Damasceni, ubi etiam insulæ multæ partim cultæ, partim undis obrutæ. Dicimus igitur de maioribus insulis, quæ in ista parte comprehenduntur esse insulam Sardiniam, insulam Corsicam, et insulam Siciliam. Insulæ autem parvæ sunt vixi oratiæ Malaba, Panosa, (a) Ostranzolo, Mons Vulcani, insula Vulcani, insula Lipari, insula Didima, insula Om-(b)-alchamma, insula (c) Taxfania, insula Hæxicæ, Ostica, Albalia, insula Monahi, Melitima, Cosera, Kattab, Nemusa, Kamona, et Melitan. De regionibus vixi maximis in continente sitis est Barcelona, Sionda, Arbunor, Narbona, et Carcafona; atque omnes istæ sunt de terra Vasconiz. In eisdem hujusque partis plaga orientali continetur de terra Calabria Regio, Matja, Berges, Tropea, et s. Eufemia, de quibus permonem facturi sumus, Divino auspiciente favore.

Quare dicimus insulam Minorcam esse distantem ab oris maximis Barcelonæ spatio cursus unius: et quanto ab insula prædicta cursu, spatia Sardiniam ad orientem. Est autem insula Sardinia limitibus ampla, montibus frequens, aquis infæcunda, habet que in longitudine 280. M. P. In latitudine vixi, 180. Latitudo eius protenditur ab occasu in orientem, longitudo à meridie ad septentrionem, aliquanto cum flexu ad orientem. Tres urbes hæc amplectitur, nempe Cagitanam in meridionalibus insulæ partibus sitam, urbem populosam, civibus refertam: deinde Calidam, quæ iacet in promontorio freti, quod est ad insulam Corsicam. Tertio urbem Castiliam dictam. Habitatores insulæ Sardiniz sunt quoad originem Romani, Africani, Barbarizati. In hac insula Sardinia inveniuntur fodinz argenti optimi, quod in multas Romanorum regiones distrahitur. Sardiniam dividit ab insula Corsica fretum 20. M. P. Insula Corsica apperis ac fontibus est præcincta continentibus; ambitus ab oriente mari quod Barbaricè vocatur Thixxenum, conspicitur in parte ipsius occidentali iuxta venusta, medivensis, populosa: occupat sua longitudine 150. M. P. latitudine 27. M. P. Præterea ex insulis Romanorum terræ propinquis, est insula Elba, quæ navigatione diei distat ab insula Corsica, cuius circumferentia, iuxta formam quam habet, est centum M. P. proximæque ad ditionem Pisarum. Ab Elba ad insulam Panosam, septentrionem inter et occidentem, habetur spatium 25. M. P. Habet autem Panosa circumferentia 30. M. P. estque deserta. Ab hac ad insulam Cabrenam 13. M. P. Et ab ipsa ad flumen Pisarum 30. M. P. Item à Cabrena ad insulam Capri, orientem versus; insula vixi Capri est populosa, et cuius habitatores sunt gens quædam ex incolis Melfi. Estat in illa vixi medivensis, et in media vixi aque scabæ. Inter hanc insulam et insulam Sorrentum, de terra Calabria, intercedit spatium 12. M. P.

(a) Solanis fol. 24. et 25 Onozospita. (b) i. Maton caponæ. (c) i. Caprema.

58

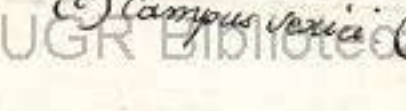
Et in orientali parte huius insulæ adest portus modicus. Distatque hæc à Neapoli 30. M. P. Inter
 res eadem insulam istam, et insulam Seclam minime grandem, ubi Neapoli maximè vicis-
 nam, 60. M. P. intercedunt. Colit hanc insulam gens ex Romanis cum floribus, ac familiis suis,
 et degunt in vrbe quadam plethra vllaion vocata; vnde insula appellata Secla Maioris. Dis-
 tat autem à Neapoli 30. M. P. Quinquagesimo ab insula Secla milliario extat insula (a) Pan-
 tata, in qua cenicia tabi effusa, et officina ad extruendas naves in lapide excava: pars etiam
 vrbis est in vasa effusa ante officinam ipsam: et per canalem exiguum inspecta, aqua ad eam du-
 citur. Distat vero Pantata ab vrbe Paiera. 20. M. P. Trigesimo à Pantata milliario oua-
 sum inter et meridem due occurrunt insulæ, quarum una Tünefa, altera Iünefa vocatur; et
 quidem vnaque est habitata. Ab insula vero Capri itur ad insulam Strombello, orientem inter
 et meridem, contra Siciliam. Nec vlla inter Meli et insulam istam alia reperitur insula præ-
 ter Capri sanctum. Insula Strombello iacet inter orientalem et septentrionalem partes insulæ Vul-
 cani, scaturitque fontibus aquarum, sed nullum habet portum. Proximum huic insulæ continens
 de terra Calabria est continens Manthia, à qua distat 40. M. P. Verum insula Vulcani non ad
 modum excellit magnitudine sed ingens in ea mons extat è quo temporibus aliquibus magnus
 exumpit ignis, raro quidem cessans; quia ignis cum fuerit, lapides iaculatur ignitos, horribili
 fragore præpitantes, ita ut à longè vehementium tonitruum numquam audire tibi videaris.
 Et in hac insula reperitur caprus silvestris. Inter ipsam autem atque viciniorum sibi terrarum
 Sicilia, nempe Dardaniarum, inter sunt 15. M. P. Ab occidentali parte illius aliquanto cum flexu
 ad septentrionem adest insula Lipari, que ceteris temporibus habitatur: extatque in ea
 castellum. Distat hæc insula ab insula Vulcani 4. M. P. Habetque aquam, ligna et parvum
 portum. Ab insula Lipari ad insulam Didimiam parvam, et portum cuxentem, 3. M. P. ad septē-
 trionem: Ab insula quoque Lipari ad insulam (a) Phenicodem inhabitatam atque impor-
 tuosam, 10. M. P. contra meridem. A Phenicode ad insulam Hexicodem, 10. M. P. Iacet autem
 Phenicodes Hexicodi à meridie simul et oriente. Et quamvis ea insula sit parva, tamen con-
 fugium est navibus op portum quem habet angustum. Ab Hexicode ad Uficiam, 40. M. P. At-
 que hæc abundat aquis, et stationem præbet navigijs; iacet vero contra Belexim urbis Palæmi
 in Sicilia, distant ab invicem 40. M. P. A meridionali parte insulæ Uficiæ adest insula Mona-
 chi cuius latera tam meridionale, quam orientale sunt portuosa, solvendis navibus oportu-
 na, cum præsertim ibi reperiantur aquarum: iacet autem supra Trapanum à qua distat
 15. M. P. Ad septentrionalem partem insulæ Monachi parva occurrunt insula (b) Aliabeja dicta,
 que nec aquam, neque portum habet: et vicinior huic terra de insula Sicilia, est vrbs Trapanum,
 à qua distat 10. M. P. Ad partem vero occidentalem eiusdem insulæ Monachi connotant insula Me-
 liema ex regione Tunis Cartaginensium: distatque a prædicta insula Monachi, 30. M. P. Nullus

autem exiat in ea portus, at Iberima est capris, cervisque. Ab orientali plaga insule Me-
 litime iacet insula Cosca, quae, insulam Ulonachi si respicias, est meridiem inter et orientem, op-
 ponitur hae Neapoli respicitque locum medium inter Naccam, et Ullazaram: et distant ab insi-
 cem cursus vius intervallo: idemque spatium est inter Coscam et continentem Africae. Est autem
 Cosca insula munita, puteis, rivulisque irrigua, oliveis confita, magna caprarum Ulvestrius
 humanum aspectum respicientium copia referta, habetque portum opportunum, multorumque ventis
 securum. Tertia ab hac in orientem linea iacet insula Paudosa 100. M. P. ab ea distans, in qua
 nullus adeo portus. A Paudosa perges ad parvam quandam insulam Kamoram dictam; et ab ori-
 entali huius parte habes (a) Maltam insulam magnam tuto portu insignem inter quam et
 cum locum qui in cirima Siciliae terra vocatur Acheronte, intercedunt 30. M. P. Post Maltam
 praedictam nulla exiat alia insula versus orientem et austrum, praeter insulam Cretam. Verum
 inter insulam Lampedosam, et viciniores Africae oras, in quibus est Capodia, intercedit spatium
 duorum cursum: habet haec insula portum securum, nulli vento obnoxium, quatuordecim magnarum
 navium classis, capacem. Atque is portus occupat in ea partem (b) Africae vento respondentem.
 Quinto milliaris a septentrionali eiusdem latere conspicitur venusta quaedam insula Alcherab
 vocata. Ab insula Alcherab ad Nemysam versus orientem, modice tamen flexendo ad septen-
 trionem, habentur 30. M. P. Et insula Paudosa praedicta iacet ad orientalem plagam insule Neme-
 se, distantque ab invicem duorum cursum intervallo. Atque haec ~~res~~ viter de praedictis insulis, et
 rebus earum memoratu dignis. Et gratias Deo immensas.

Restat nobis modo ut aliquid dicamus de insula Sicilia. Apeximus ex ipse Sicilia
 epe recensissimam, et regem eius Proximum dominari hoc tempore, praesentis Graeciae libri, in centum
 triginta (c) regiones intra insulam ipsam contentas. Harum prima est Urbs Palermus nobilitate
 ac magnitudine praecellens, sita ad oras maximas in latere occidentali, et montibus circumseptis.
 Distinguitur haec portus in duas, in castellum scilicet, et in suburbia, castellum est antiquum illud
 atque celebre, quod interea ordines sub diripum continet sub primo praes, licet in reliquis duobus
 aliquot etiam sint praes. Suburbia vero componunt alteram civitatem primae urbi undique cir-
 cumiacentem: nam in medio illorum exiat urbs antiqua (a) Chalops vocata, in qua olim, ac praes-
 entem tempore Moslemannarum erat sedes regia, ostium maris, atque officina ad fruendas
 naves. Ex omnibus huius urbis Siculae partibus aquae exumpunt, quae variis in fontes huius
 illuc excurrentes deducunt, large eam irrigant, et extra suburbia ad australem eius plagam
 decurrunt fusius Abbas, iuxta quem tot exstant molendinae ut plures non requirantur. Ab
 orientali huius urbis parte adeo post intervallo stationis Castrum Therme, ubi sunt duo prej-
 tantissima balnea calida parum ab invicem distans. Imminet autem Castrum edificium recensissi-
 mum, et alatoze ipsius occidentali cernitur domicilium dictum. (b) Taxbiaa, quod est volatilis
 (a) dat. Melita. (b) Labech e. (c) Praes regiones intelligit urbes, oppida, castella. (aa) i. Libena. (bb) i. Quadratum.

amoenissimus. Duodecimo ab hinc milliaris occurrit castellum Bungad. A Bungad ad (c) Salina-
 althaxia habentur 12. M. P. Et ab hac Salina ad Cepaludae statio. Hinc ad castellum (d) Tugham
 quibus milliaribus plus minusve a mari distitum, statio. A Tugha ad castellum (e) Calati-
 alcazarab, 12. M. P. Habet hoc portum frequentem, et quo moxces apponantur, solvendis na-
 vibus opportunum: distat autem portus a castello predicto milliaris fere cum dimidio. A Calat-
 alcazarab ad Caroniam, 12. M. P. Ab hac ad S. Marcum arcem ingentem, antiquis vestigijs, et
 plurimis edificijs conspicuam, 10. M. P. A S. Marco ad castellum Pajara, 10. M. P. ~~Et hoc castellum,~~
~~quod ad oras maritimas.~~ Ab hoc ad Pactes, 12. M. P. Hinc ad ~~castellum~~ (f) Lepixi que tenuissimum habet
 portum, 3. M. P. Hinc ad castellum Milaz, 12. M. P. Et hoc castellum, quod ad oras maritimas est
 appositum, cingitur maxi ex omnibus partibus preterquam septentrionali, portu quam patebat ad-
 tus ad ipsum. A Milaz ad urbem Messinam statio brevis. Jacet autem urbs Messina in ori-
 entali angulo insule, et montes eam ab occidente circumdant: et portus illius, qui sane est
 quam maxime admirandus, omnium orae ibi circumflexus. Nam quodlibet navigium quantum
 vis maximum adeo ad litora accedit, ut valeat quis se terra manu capere quod est intra
 ipsum navigium. Iti preterea est sinus ille per quem transietur quis in terram Calabriae
 ubi mare asperissimum est, cum praesertim venti aquil ad ventantur: quod si accidat ut tam influ-
 entes, quam refluxentes undae eodem tempore concurrant, nunquam ~~incedat~~ exadat incolumis
 qui in medio fuerit constitutus, nisi ex privilegio divinis. Amplissimum huius freti spatium
 est 10. M. P. angustissimum, trium. Ab urbe Messina ad urbem Taorminam, et ab hac ad Lebag
 habetur statio: est autem Lebag locus maxi adiacens, et ad occidentalem eius partem con-
 spicitur mons qui vocatur etiam (a) Mons ignis. A Lebag ad Cataniam 6. M. P. estque
 posita haec iuxta mare, habetque in se portum venustum: et ab occidentali parte Catanis
 extat maximum flumen Mojis, maxi Cataniensi se immiscens, feras piscium cum mag-
 nitudine, hinc suavitate gustus prestantissimum. Ceterum urbs Taormina, Lebag, et Cata-
 nia subiacent monti ignis paulo ante memorati, ex parte ipsius orientali. A Catania
 ad castellum Leoncini, habetur statio: et quamvis hoc sex milliaribus sit a mari distitum,
 quia tamen appositum est ad flumen quod ab illo nomen acquisit, naves etiam onustaeque
 ad ipsum accedunt, et in plaga eius orientali portum capiunt; partem vero occidentalem
 eiusdem latissima terrae spatia occupant. Hinc ad Siracusam exanidis intercedit statio. Haec
 vero sita est ad oras maritimas et mare ambie illam ex omni parte, nec licet ingredi eam,
 aut exedi ex ipsa nisi per aditum unum, qui patet a parte ipsius septentrionali. Habet
 autem duo portus, quibus nullus alius reperitur similis in caelestis regionibus, unum altero capi-
 tionem. Altior est a meridie, alter qui et celebrior, a septentrione. In predicta urbe cernitur
 scatebra Allopudi, que emanat e colle in maritimo oris constituta. A Siracusa ad (b) Nubens, que

(c) Campus veris (d) Milaz, iuxta (e) iuxta cymbanum. (f) fonte Labridani. (a) Mons Etna. (b) Lat. Nebus.

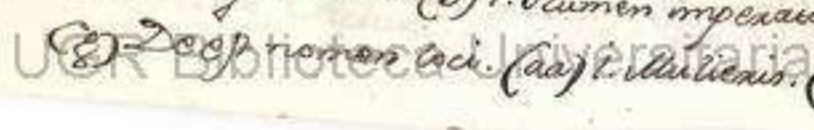

8. M. P. distat à maxi. stationis est intervallum. A Nutes ad extremitatem istam Insulæ orientalem,
quæ quidem tota deserta est, statio item habetur; atque hæc extremitas vocatur portus (c) Albaria-
lez. A Nutes ad Xicli castrum in vertice montis extructum, stationis habetur intervallum: distat
hoc à maxi tribus fere milliaribus: et in ipso estat fons ille, qui dicitur fons temporum. is e-
rim (quod certe peregrinum est) fluit temporibus orationi assignatis, alijs temporibus arefcit.
A Xicli ad Ragusam axem firmam, 7. M. P. à mani distat, 13. M. P. habetur; flu-
men ipsius, quod et ab ea nomen desumit, exiit in partem ejus orientalem; et in loco
ubi flumen istud manu se miscet exstat portus vetustus in quem naves ingredientiæ onerant,
exonerant que sese. Ab hac ad Bothuxan, 7. fere M. P. a mani distat, duz habentur stati-
ones breves, videlicet, 15. M. P. A Bothuxa ad Lempiadam una habetur statio 25. M. P. Lem-
piada vero est castellum extructum in summitate petreæ partim mani, partim flumine undi-
que septum: itaut nullus pateat aditus ad illud nisi per portam, quæ est ex parte ipsius septen-
trionali, portum habet, quem naves penetrantes manibus illis se onerant. A Lempiada ad (a)
Kaxant habetur statio 25. ~~M. P.~~ milliariorum. A Kaxant ad Xaccam eadem est distan-
tia per oxas maritimas: est autem Xacca regio quædam prope mane sita. Eodemque modo
inter axem Kaxant, et axem (b) Bellant statio grandis intercedit. A Xacca ad Mazaxa
duz stationes breves; atque his duabus magnus interiacet secus mare tumultus, qui voca-
tur (c) Mazaxa. Fundamenta maris Mazaxa flumen alluvit Magenim dictum, à quo mar-
ces maribus apponant, in eoque hyemant phajeli. A Mazaxa ad portum quemdam milliari-
bus 18. ab ea remotum, et ab hoc ad Trapanum, statio 23. M. P. Trapanus prisca atque antiquis-
sima urbs est, mani, cui sanè adiacet, undique circum, ad quam strictus ab oriente portus viam
aperit. Portus eius, quem habet à meridionali vici latere, tranquillus est nulloque motu agitatus,
in quo vel maxime naves hyemem transpiciunt omni periculo securæ. Hinc adiacet insula Monachi,
insula Iabaja, et insula Mlelima, quarum singulæ habent portum, puteos, atque ligneta. A Trapa-
no ad montem (d) Hamè impendentem, et excelsi ac sublimis cacuminis. Ab hoc ad Alhama, 20. M. P.
Alhama vero est axi fortissima, et alta valde, quæ fœdera consenit inter optimas axes: habet mare à sep-
tentrione tribus circiter milliaribus à se distans, nec non portum cum impendente sibi castello Mazaxa
nuncupato, secus quod naves eunt, redeuntque. Distat autem illa à Trapano modice stationis inter-
vallum. Ab axe Alhama ad axem Naia, 10. M. P. Distat hæc à mani quatuor fere milliaribus: habetque
portum non importunum navibus. Ab axe Naia ad Baxtanin, 12. M. P. A Baxtanin ad Sis, cui
mare adest à septentrione ad quatuor circiter M. P. A Sis ad Saxis, 8. M. P. Et hinc ad urbem ma-
ximam Palearum vocatam, 12. M. P. Atque hæc triginta quinque regiones prædictæ, mani proxime
adiacent. Regiones vero mediterraneæ præter istas quam proximè sunt, nuncupatis castellis, arcibus,
turribus, ac pagis, quæ si singulatim memoremus, incipiemus primò à descriptione icinensis, quod est

ab Urbe ad ¹⁴ ~~Fluxum~~ ^{Hay} in medijs insule partibus sitam; et rursus ab hoc ad hospitium (a) Alami-
 nia habentur 6. M. P. ad orientem. Ab hoc ad Alchoraz inde exceditur flumen quod voca-
 tur (b) Vasilamin; 6. M. P. Ab Alchoraz ad Cifalam dimidia spatia, nempè 10. fere milliaria.
 Totidemque milliaria ab hospitio Alamin ad Cifalam. Rursus ab Alchoraz ad Nium, inter quos
 et flumen Alsaite deueniens ad Thermas M. P. incedunt, 15. M. P. A Nio ad (c) Petranam
 9. M. P. Item ab Alchoraz ad Statum 15. fere M. P. A Statu ad Tori 9. M. P. Et huius rursus con-
 mina est a septentrione castro (d) Cozionem, et 8. fere milliaribus distans ab invicem. Inter
 Cozionem, et arcem, (e) Alcaic ad septentrionem, 9. M. P. Item a Cozitione ad (f) Raya 8. M. P.
 rursus occasum. Similiter inter Cozionem, Statum quinque milliaria Francica. Et a Coziti-
 one pariter ad Bazerum rursus orientem, 10. M. P. Ab hoc ad Caspium novum 12. fere milliaria.
 A Caspio novo ad Cozionem 20. M. P. Et a Caspio novo ad (g) ..... occidentem rursus, 10. fere
 M. P. Pari ratione a Baxero ad Raya 10. M. P. Et a Cozitione ad Raya, 6. M. P. Et autem
 Bazerum ad septentrionem, Caspium novum ad orientem, Cozion ad occasum, Raya ad meridiem.
 Item a Cozitione ad Beretani ad Caspium, 11. milliaria Francica. A Beretani ad arcem Bellout
 antea memoratam 10. M. P. Rursus, a Tori ad Sumulum (aa) Almasa, 18. M. P. ad occidentem
 Ab hoc humulo ad Baxarin, spatio modica 18. fere milliarium. Et ab eodem humulo, rursus
 occasum, ad (bb) Affanam, quod est in via, qua itur in Alazarum, 9. milliaria occidentalis. Dis-
 tat autem Affanam a Alaraxa 7. ~~M. P.~~ milliaribus Francicis. Divinus rursus superius
 Alazarum est urbem magnam. A Alaraxa ad Alafnam supra quoque memoratam 3.
 milliaria Francica. Et autem rursus ad Caspium novum de quo paulo ante mentionem fe-
 cimus, divinus ex eo emanare flumen Platinam copiosum, quod ad Camaxaram excurrit,
 postea Platinam alluens, demum influit in mare. A Caspio novo ad Camerata 10. M. P. A
 Camerata ad Platinam 30. M. P. quae spatium conficiunt. Platina rursus distat a mari 6. fere
 M. P. A Calat. Nii ad Alcamam, milliaria occidentale cum dimidio. Ab Alcamam ad Mi-
 xepia, milliaria unum, rursus septentrionem. Itine ad Castellum Alhama, milliaria unum
 Francicum. Item a Alaraxa ad Castellum Ben. Mathud septentrionem inter et orientem, 15. M. P.
 A castro Ben. Mathud ad Belgiam 4. M. P. orientem inter et Aquilonem. A Belgia
 ad Diversorium Sardi, orientem inter et septentrionem 15. M. P. A diversorio Sardi ad humulo
 (cc) Alarnel, 9. M. P. septentrionem inter et occidentem. Et ab hospitio Sardi ad Caspium Novum,
 9. M. P. A Caspio Novum ad Beretani 6. M. P. ad orientem. Et non longe ab hoc fluit am-
 nis (dd) Alcazeb, qui ortum habet a septentrionali parte arcis Cozionis, in monte sep-
 tentrionalem ipsius partem ambiente: tum in orientalem cuius plaga tendens, ac deinde
 ad occasum reflectens transit per latus occidentale Sardi, indeque per currens montes ab
 Aipso alius orientalem partem Belgis: tum rursus in meridiem fluens, postremo

(a) i. Imperatoris. (b) i. flumen imperatoris. (c) Petralia. (d) Pol. Cozionem. (e) i. Ithensis. (f) i. Venitum.
 (aa) i. Alaraxa. (bb) i. Idolum. (cc) i. Vidui. (dd) Sarbo.

manu se immiserit non procul ab Alafnam. Spatium vero quod annis ipse conficit suo
 cursu ab origine sua usque ad locum, ubi manu se misit, est 60. M. P. Proterea à Xacca
 ad Platinam, 17. M. P. Atque hanc flumen Platina alluit ab oriente. A Platina itur ad
 Saxdutam versus orientem: et à Saxduta ad Solix, versus Aquilonem; et quidam Solix, quod
 montes ambiunt undequaque populosum est ac herie cultum, et viatoribus perfrequens; distat
 autem à Saxduta 9. M. P. Ab hospitio Solix ad castellum Cameratam antea memoratum, 18.
 M. P. Similiter à (a) Sargant ad (b) Almensian, orientem inter et Septentrionem, 13. M. P. A
 Castello Almensian ad (c) Algetta versus meridies 10. M. P. Ab Algetta ad Sargant, 12.
 M. P. versus occasum. Et ab Algetta ad Platinam 20. M. P. ad Septentrionem. A Sargant
 ad Naxo ad orientem, 12. M. P. Totidemque à Naxo ad Savocam versus orientem. Idem
 spatium ab Algetta ad eandem, orientem versus. Eodem quoque modo ab Almensian
 ad Savocam, 11. M. P. meridies inter et occidentem. A Savoca ad (d) Calat-annesa, inter ori-
 entem et septentrionem, 21. M. P. Non longe ab ista ad plagam orientalem decurrit flumen
 Salsum. A Calat-annesa ad castellum Joani, 18. M. P. Totidemque à castello Joani ad Ma-
 gecam septentrionem versus. A Magecam ad castellum (e) 15. M. P. inter austrum et orientem.
 Et à Magecam ad Solix versus occasum, 15. M. P. A Sargant ad Caracudi ad orientem, 18.
 M. P. A Caracudi ad Naxo, 24. M. P. A Naxo ad Sargant, 12. M. P. Et similiter à Naxo
 ad Calat-annesa, 21. M. P. A Calat-annesa ad Caracudi versus meridiem, 15. M. P. Inter
 Bothia et Seliata ad orientem parvo cum flexu ad septentrionem 12. M. P. A Lapide perfo-
 rato ad castellum Joani, 12. M. P. Pariter quoque à Lapide perforato ad Seliatam,
 25. M. P. Et inter Lapidem perforatum, et Calat-annesa, inter occasum et septentrionem, 7. M. P.
 Pari ratione inter Seliata et (f) Calat-argionum, quae vocatur etiam Calat-alchanzania,
 10. M. P. Et inter Chanraxiam et Ragusam 25. M. P. Et inter Ragusam et Xicli, 12.
 M. P. ad orientem. Inter Xicli et Modicam, 8. M. P. Et inter Modicam ⁷ atque Abi-sama, ad
 septentrionem, 16. M. P. Inter Abi-sama et Leontini, 24. M. P. Inter Leontini et ~~Vicini~~ Vicini
 25. M. P. ex parte occidentali cum flexu ad meridiem: similiter à Ragusa ad Vicini, 20. M. P. Et in-
 ter Seliata, et Vicini 25. M. P. Inter Abi-sama et Noto, 30. M. P. Inter Noto et maxime ex par-
 te Melitae, 20. M. P. Similiter inter Noto et Pentangam, 19. M. P. Pentanga vero montibus
 Sixacusa includitur, et flumen ipsius, quod nomen ab ea trahit emanat ex axe Abi-sama,
 ut praemonuimus. Inter Pentangam et Sixacusa, ad orientem, 19. M. P. et inter Pentangam
 et Leontini, 12. M. P. aliquantum ad occidentem. Inter Leontini et axem Mineo, ad occi-
 dentem cum flexu ad meridiem, 24. M. P. Inter Mineo et Vicini, 14. M. P. ad meridiem.
 A Mineo quoque ad axem Chanraxig, 10. M. P. ad occidentem. Et à Mineo ad axem (aa) Al-
 ghax, 3. M. P. versus septentrionem. Inter Mineo et hospitium (bb) Malgia-chalil, 9. M. P. Atque

(a) Aorigentum. (b) i. Sexna hodie, Falcazotta. (c) i. Scindens, hodie Siciliano. (d) i. Arcem mulierum, hodie Calatani-
 xetta. (e) Decit in origine. (f) i. axis delixij. (aa) i. Laxoni. (bb) i. Refugium amici.

Atque ex hoc exeditur flumen ipsius Mineo, quod Iucanit vocabatur. Inter hospitium Abi-chalil et arcem Chanzanig, 9. M. P. ad meridie. Et inter hospitium Chalil et castellum Joani, 24. M. P. Rursus a Mineo recta versus orientem, ad Bochia, 18. M. P. via montana. A Bochia ad Leontini, septentrionem versus, 20. M. P. Et a Bochia ad Abi-sama, meridie versus, 7. M. P. A castello Joani ad Plazam, versus austrum, 20. M. P. A Plaza ad (c) Aiduli, 9. M. P. versus aquilonem. Et ex Aiduli exeditur flumen Rombolum, quod in orientem excursum, amni Iucanit profecto se immiscet: quasi eodem alveo labentia, octavo post utriusque concursum milliaria coniunguntur cum flumine Luteo, cum quo simul currunt adeo ut parum distantia maxime, ac rursus incidunt in amnem Mosis; atque ita hec omnia in unum redacta simul influunt in mare. Inter Aiduli et castellum Joani intersunt 15. M. P. occasus inter et septentrionem. Similiter inter Aiduli et Malgia-Chalil, 10. fere M. P. et castello Joani versus aquilonem, ad (c) Taves, 10. M. P. A Sudata ad Malgia-Chalil, versus meridie, 13. M. P. A Taves septentrionem versus ad S. Philipum, indeque ad Centurip, 15. M. P. Ab Adriano seu radicibus montis ad Paterno, 6. M. P. Et ab hoc ad Anastasiam, 7. M. P. orientem inter et meridie. Diffita est autem Anastasia a maxi 12. M. P. Inter eamque Anastasiam et Leontini ad meridie, 19. M. P. Et inter Anastasiam, et flumen Mosis, duo milliaria cum dimidio; compositus autem flumen istud Mosis e quatuor fluvij, quorum primus est amni Cixami effluens e montibus Capizi. Secundus orientem trahit e montibus atque monti ejisdem. Vexum Cixami separans se a duobus illis montibus spatio duorum milliarium cum dimidio, copulatur cum altero, atque simul fluentes attingunt Cixami: distat autem Cixami a loco ubi iunguntur duo predicti amnes 6. circiter M. P. A Cixamo in orientem relicto ad distanciam milliaria unius, ad ~~Colandina~~ usque percurrunt. Inter eum locum, in quem predicta duo flumina concurrunt, et lapidem Saxo, intercedunt 8. M. P. Atque hic flumen Nicapin illi reijungit. Inter Nicapin autem et Cixami inter est milliaria quadris mensura. Inde flumen hec alio conspiciendum dependens alluit loca media inter S. Philipum et Sallianum, manente Salliano ad orientem fluminis, in distantia milliaria cum dimidio: S. Philippe vero ad occidentem, in distantia semi-milliaris. Sum diluvium fluvius predictus ad (a) Antanasteni, inter Adrianum, et Centurip: manetque Adrianum ab oriente amnis, in distantia M. P. Centurip vero ab occidente in distantia 1500. P. immisceque se predicto flumini Mosis in loco iam dicto, nec non fluvio descendenti ex Trahino et fluvio Falna, ac fluvio antalle. A Trahino ad concursum predictorum fluminum habentur 8. M. P. A Falna ad eundem concursum fluviorum, 4. M. P. Et ab Antalla ad eundem quoque locum ubi flumina coincidunt, 5. M. P. Deinde hi fluvij in unum redacti defluunt ad Ioretam, velis Paterno, et S. Anastasia ad orientem. Inter Paterno, et fluvium intercedit spatium dimidij milliaria, et inter S. Anastasia, et flumen

(c) M. P. (d) Hodie Tarr. (a) Hodie, Monastien.

Mosis, 2. M. P. Pozzo flumen Mosis coniungitur una cum flumine luteo, et flumine Prombolo, ac flumine Karit non longe à mari, sequere demum in mare inferunt.

¶ Viam et ad rem redeamus, dicimus à Nico ad Petranam esse spatium 9. M. P. A Patrana ad Sacaloniā, 5. M. P. A Sacalonia ad arcem Abithon, versus orientem, 6. M. P. Arx autem Abithon est castellum munitum populorum conspicuum arvis sperem non fallentibus, et frugibus minime incertis. Ab hoc ad Poles, meridiem versus, 9. M. P. A Poles ad Petraliam, versus orientem, 6. M. P. A Petralia ad Megaram, 8. M. P. Ab hac ad castellum Spiralingam, 10. M. P. ad austrum. A Spiralinga ad Cameratam 23. M. P. Et à Spiralinga etiam ad Sicafim, versus orientem, 12. M. P. A Sicafim ad castellum Trachino, septentrionem inter et orientem, 12. M. P. A Trachino versus plagam orientalem ad Cixami 8. M. P. A Cixami ad Capizi, 9. M. P. ad septentrionem. A Capizi ad Sorace 15. M. P. ad occidentem. Inter Sorace et Petraliam, circiter 10. M. P. Item à Sorace ad Roccam Basilij, versus Aquilonem 9. M. P. A Rocca Basilij ad (a) Alchemmar hospitium in vertice montis constructum 10. M. P. versus occasum. Eodemque modo à Sorace ad Alchemmar 13. M. P. Ab Alchemmar ad Poles, 6. M. P. occidentem inter et meridiem. Et ab Alchemmar ad Calat-operat, 9. M. P. ad occidentem. A Calat-operat ad Cephalide mari vicinam, 6. M. P. Arque hinc interiora castellum Cotixor. Et à Calat-operat ad Thorme maximam, 15. M. P. versus occidentem, aliquo flexu ad septentrionem. Pariter quoque à Rocca Basilij ad Tugham iam memoratam 10. M. P. versus Aquilonem. Posterea sexmonem repetentes diuisus à Trachino, de quo antea mentionem fecimus ad Meniah quae et Paian-addic vocatur, esse 20. M. P. Iacet autem Meniah in angulo septentrionali montis qui dicitur mons ignis ad distantiam 5. ferè miliarium. A Meniah ad Ananum (sumitur autem via scilicet flumen Mosis) 20. M. P. A Meniah orientem versus ad (b) Dendah, 10. M. P. Hinc ad Casilton, 20. M. P. Et hinc interiora castellum paruum quasi hospitium, dicitur Almad. Ab hoc ad oppidum Majcalam situm in angulo montis maritimo: atque hinc ad (c) Taboxmin ad mare appositum 6. M. P. Et inter utraque haec loca decurrit amnis gelidus qui ortum ducens à montibus quibusdam excelsis in occidentali parte Meniah sitis, in orientem labitur affue illo flexu usque ad mare. Occupat autem in longitudine abveus cuius ab ortu suo usque ad vicinum terminum, 80. M. P. A Dendah ad montem Albanum, 20. M. P. A monte Albano ad Alabat, versus occidentem, 10. M. P. Hinc ad Ecclesiam S. Marci 7. M. P. occidentem inter et septentrionem. A S. Marci ad Philadentum, 9. M. P. A Philadento ad Caraniam, 18. M. P. Hinc ad arcem (aa) Alcaiazab, quae duobus miliaribus est à mari distans, 9. M. P. Ab arce Alcaiazab ad portum Thughe, 6. M. P. A Thugha ad Cephalide, 12. M. P. Item diuisus à Messina ad arcem Rometam haberi 9. M. P. A Rometa ad Mont-forti 4. M. P. ad occidentem. A Mont-forti quoque ad Micos versus meridiem 5. M. P.

Sita est autem Micos inter Messinam et Taurominium; at via quae ducit ad ipsam est asperissima. Pag-

Puteola a Lipari ad Bubalos, 15. M. P. occidentem inter et septentrionem. A Monte-fonti ad
 Bubalos, 20. M. P. A Bubalos ad Almad, versus Augustum, 5. M. P. Et a Bubalos ad Montem Alba-
 num 12. M. P. Et pariter a Monte Albano ad Almad, 10. M. P. Abque hinc terminatus descriptio
 Siciliae. Prostat modo ut singulos eius Portus per milliaia atque stationes memoremus cum Dei
 auxilio. Itaque dicimus ab urbe dicta Palermo ad Baricam haberi per flexuosos maris sinus, 5.
 M. P. A Barica ad Portum luti, 5. M. P. A Portu luti ad Palam, 2. M. P. Hinc ad Algeziram,
 1. M. P. Ab hac ad Portum Coxris, 6. M. P. Ab hoc ad promontorium, quod est rubra Hanes, 3.
 M. P. Inde ad Carralem Hanes, 3. M. P. Ab hoc ad promontorium, quod illi, et Bextanin interiacet,
 3. M. P. Inde ad litus quod est infra Bextanin, usque milliare. Ab hoc ad flumen Castel-novo, 5.
 M. P. Hinc ad flumen Almadareg, quarta pars milliaris. Ab Almadareg ad montem S. Pe-
 tri, 12. M. P. Ab hoc ad Trapanum, 25. M. P. A Trapano ad portum Aii, 25. M. P. A portu
 Aii ad promontorium medium inter illum et Mazaram, 12. M. P. A Mazara ad promon-
 torium (b) Albalat, indeque ad fontes Abbas, 6. M. P. Ab his ad flumen Alcaraxeb 6. M. P.
 Ab Alcaraxeb ad promontorium Aquile, 6. M. P. A Promontorio Aquile ad Xaccam, 6. M. P.
 A Xacca ad flumen Albu, 8. M. P. A Albo ad promontorium fluminis, nempe fluminis Par-
 ring 9. M. P. A promontorio fluminis ad Taxet-Abad, 9. M. P. A Taxet-Abad ad (c) Och-
 rain, 9. M. P. Ab Ochrain ad Pargant, 9. M. P. A Pargant ad flumen Arxacihi, 3. M. P.
 A flumine Arxacihi ad Lapidem Con-alferri, 9. M. P. A Lapide Con-alferri ad Bejara-
 nam, 18. M. P. A Bejarna ad Salinam, 3. M. P. A Salina ad Olimpiadam, 3. M. P. Ab Olem-
 piada ad flumen Salsum, 11. M. P. A flumine Salso ad portum Absoluc, 8. M. P. Ab hoc ad
 portum Postixam, 6. M. P. Hinc ad flumen Apsaiiani, 12. M. P. A flumine Apsaiiani ad
 amnem Diquum, 12. M. P. Ab hoc ad insulam columbarum, 12. M. P. Inde ad Kerni, 7. M. P.
 Et hinc ad fluvium Prapuz, 12. M. P. A fluvio Prapuz ad Pans-atose, 1. M. P. Ab hoc ad por-
 tum Sicli, 1. M. P. Ab hoc lacum Saxux, 2. M. P. Hinc ad portum (a) Albar, 1. M. P.
 Ab hoc ad portum Arboxis, 1. M. P. A portu Arboxis ad insulam (d) Koxath, 3. M. P. Hinc
 ad portum Albaralez, 3. M. P. Ab hoc ad insulam Peamam, 8. M. P. Ab insula Peamam
 ad vineam Bombuh, 3. M. P. Deinde ad eadum Majeno 3. M. P. A Majeno ad aditum (cc)
 Alcaja, 6. M. P. Ab Alcaja ad portum columbarum 6. M. P. A portu columbarum ad adit-
 um Con-shachi, 6. M. P. Hinc ad Socaciam, 6. M. P. Inde ad flumen Castellana, 12. M. P.
 Ad portum Alhodac, 6. M. P. Ad Anchinam, 6. M. P. Ad promontorium (e) Chanzia, 8.
 M. P. Ad Sicaufam, 6. M. P. Deinde ad Canalem (f) Alphoxie, 6. M. P. Ad insulam
 (g) Mejman, 1. M. P. Tum ad Acjiso, 1. M. P. Ad promontorium Aparib, 6. M. P. Ad
 flumen (h) Zairun, 6. M. P. Ad (i) Mroen, 6. M. P. Ad flumen Leoncini 3. M. P. Ad flu-
 men Mojis 3. M. P. Ad Becamam, 6. M. P. Ad Anchinam, 3. M. P. Ad insulas Lebag

(d) i. Laminarum lapidearum. (e) i. Duas domos. (a) i. Domus. (bb) i. Portuum. (cc) i. Petrium. (d) i. Porti.
 (e) i. Sicanorum. (f) i. Clovi. (g) i. Olivarum. (h) i. Angulum.

3. M. P. Ad v. Uclā, 6. M. P. Ad fontem ~~arundinum~~ arundinum, 3. M. P. Ad Pradum Mafcaly,
 3. M. P. Ad flumen Gelydam, 3. M. P. Ad (i) Mofus, 3. M. P. Ad Ambadji, 5. M. P.
 Ad (k) Daxage, 10. M. P. Ad v. Aftabin, 5. M. P. Ad Aftabam, 6. M. P. Ad Daxage
 medium 6. M. P. Ad fontem Aftabam, M. P. Ad Daxage parvum 2. M. P. Ad lapide Abi-chalife
 3. M. P. Ad v. Aftabin 3. M. P. A v. Aftabin ad tres Ecclesias 7. M. P. Ad Meftinam 6. M. P. Ad
 Faxo 12. M. P. Ad flumen Okud 12. M. P. Ad Mularzo 12. M. P. Ad Promontorium 6. M. P.
 A Promontorio per flexuosos litoris sinus ad Lebixi, 25. M. P. Ad Promontorium Dandaxi 3.
 M. P. Ad Pactes, per flexus litoris 4. M. P. Ad promontorium Flali 2. M. P. Ad portum Dulie, 4.
 M. P. Ad Cepaludem parvam 3. M. P. Ad Saffan, indeque ad Alcomaxana, 25. M. P. Ad Caxonia
 12. M. P. Ad axem Alcaudaxeb 6. M. P. Ad Tugham, 6. M. P. Ad promontorium (a) Alcab 4. M. P.
 Ab hoc procedendo per sinus, flexusque ad Cepalude 8. M. P. Ad lapidem Omax, 2. M. P. Ad pro-
 montorium ultimum, 4. M. P. Ad (b) Aftachna, 6. M. P. Ad amnem Suidi, 3. M. P. Ad thea-
 me, 6. M. P. Ad Texbiadam 3. M. P. Ad Schram, 3. M. P. Ad oppidum Tria, 6. M. P. Ad flumen
 Abamix, per flexuosos sinus 2. M. P. Ad urbem denique, 6. M. P. Haftenus de hac parte, ut
 patet, egimus. Est autem insula Sicilia figurae triangularis: et latus ejus orientale, quod est
 ab urbe Meftina usque ad insulam Leporis extenditur spatio 200. M. P. Ab insula Leporis
 ad Trapanum, spatio 250. M. P. atque hoc est latus meridionale. Tertius latus quod est a Tra-
 pano ad Sexage, tum demum ad Faxo 250. M. P.

Textia pars Climatis Quarti.

Haec textia quasi climatis pars amplectitur subjectionem maris Damasceni, in quo istae habentur:
 Corfos, Locata, (c) Tharu, Cofalonia, et insula Chacher. Sub hac etiam parte continentur varia
 laco maritima, et mediterranea, ut s. Cufemia, Trofemia, Mafa ^{مافا} Sexagi, Marces, Gallipoli,
 Castro, Dyduxurum, Bronidijum, Leji, Carralona, Taxantum, (d) Femmaxa, Paschiu, Nempadofa, Anni-
 anopoli, et aliis. Expedie igitur nobis singulas istas quas conuenimus, regiones cum finibus suis me-
 morare, Deo favente.

Quae propterea dicimus maris huiusce in praesenti parte propositi latitudinem ab
 occidentem, esse vero grandium ~~confidit~~ cursum, videlicet a Regio recta ad Capes. Regio au-
 tem vrbis est in regione Calabriae sita ad oras freti, quod traicitur ad Siciliam. Dispartque
 regio ab urbe Meftina, quae est in insula Sicilia, 1. M. P. (Tanta enim est latitudo freti inter istam
 que urbem) atque haec sita est in faucibus maris ab orientali latere freti. Ab urbe regio per
 oras maximas procedendo ad promontorium (aa) Falame, 11. M. P. Ab hoc ad Phaxam 3. M. P.
 Itine ad Catalam mediterraneam, 3. M. P. Et a Phaxa ad flumen Mellis, 6. M. P. A
 flumine Mellis ad oppidum Table, 6. M. P. A Table ad promontorium (bb) Itafira, 12. M. P.
 A promontorio Itafira ad Bracconam fluvium deuenientem, 3. M. P. Ab hoc ad Darmofa

6. M. P. A. Bannaja ad amnem ~~Pezagi~~ Pezagi cui adiacet rabi Pezagi, 12. M. P. Ab am-
 ne Pezagi ad amnem Alang effluentem ex Aropolu 2. M. P. Ab Alana ad flumen Nege-
 lanam, in quo sunt molendina 12. M. P. Ab hoc ad fluvium Megelafam navigatum, 16. M. P. Et
 ab hoc ad flumen Tagenti, 12. M. P. Hinc ad amnem Salnoie, 12. M. P. A. Salnoia ad Stufela
 insulam venustam: et ab hac ad Portu Maris portum magnum quidem, sed prominentibus
 inter maxime scopulis obnoxium, 6. M. P. A. port. Maris ad Aplurniat asparaxi, pristini edifi-
 cij, 6. M. P. Hinc ad rabiem Corone portus, est a Corona ad portum fluminis Panterini rabi
 ventis minime subiectum 12. M. P. Ab hoc ad promontorium Bage, 2. M. P. A. Bage
 ad Templum super Caput Abramie constructum 12. M. P. Inde ad Rujiamam 20. M. P.
 A. Rujiana ad (c) Vadil-chebia, 12. M. P. A. Vadil-chebia ad V. Puzic, 12. M. P. Hinc ad
 lapidem Vocn, qui terminum conspiciat inter Francos et Longobardos, 12. M. P. Ab hoc
 lapide ad flumen Sacti navigatum, et volvendis navibus oportet, 6. M. P. Ab hoc flu-
 mine ad amnem (d) Bracane, 2. M. P. Ab amne Bracane ad fluvium Agxi, 6. M. P.
 Ab hoc ad flumen Almogez, 18. M. P. Et hinc ad flumen doxtugum, 6. M. P. Ab hoc ad
 flumen molendinatum Taxenti 6. M. P.

In occidentali parte urbis huius portus conspicitur maxi (e) vivo iuxta, in orien-
 tali vero parte ejusdem urbis, paulisper ad septentrionem stagnum quod ambitu suo a Ponte usq.
 ad portam urbis, explet, 12. M. P. In autem fons, qui rivum maxe a stagno dividit habet in lo-
 gitudine 300 cubitos, incipendo ex ea parte que Taxenti portam attingit ex adverso meridie
 usque ad continentem: in latitudine vero 15. cubitos: et in hoc ponte spiramenta ceantur
 aquam e maxi in stagnum, et ex hoc iterum in maxe fudentia quotidie, bis scilicet
 noctu, ac bis in die. In predictum stagnum tres influunt amnes, cuiusque profundum est alicubi trigin-
 ta alibi quindecim, aut decem statunarium. Predictam igitur urbem maxe ~~et~~ rivum, et laus ambiunt
 undequaque, preterquam ab una parte, nempe illa, que septentrionem respicit. Ab rabi Taxento, versus
 orientem, ad Astura fluvium, in quo naves portum capiunt, 12. M. P. Ab hoc ad flumen Aclonia 3.
 M. P. Hinc ad Cerolicam, ubi fons reperitur, 12. M. P. Ab hoc ad portum Megelid magnum, et ab
 omni vento ventum, nec non cisternis ac puteis vallatum, 12. M. P. Hinc ad portum exiguum Nodexor,
 que et Nardos dicitur, 3. M. P. est autem Nodexor hinc dijuncta a mari, 4. M. P. Ab hoc portu ad Trage
 portum venustum, et aqua suavi abundantem, 12. M. P. A. Trage ad Pallipoli, 6. M. P. Hinc ad An-
 bama portum fonte dulcis aque scatentem, 15. M. P. Ab hoc ad Leucam promontorium in maxe pro-
 currens, 15. M. P. Et in hoc etiam portu duo extant fontes aque dulcis. Hinc ad Castro rabiem exi-
 quam in litore maris vitam, 10. M. P. Ab hac ad rabiem Nest-mexi, flectendo per mediterraneum,
 12. M. P. Ab hac ad Salu, 3. M. P. Hinc ad rabiem (b) Leo, 26. M. P. Ab hac ad rabiem Ostanum, 20.
 M. P. huius autem muros circumdat maxe tribus e lateribus, tria septentrionali parte pontis

(c) i. flumen magnum. (d) Bracane. (e) Rivum appellat, ut distinguat a mortuis aquis stagnis. (b) Leo.

continentem attingente: flumen habet a septentrione defluens quod iuxta portas ipsius transiens
 ens pergit per continentem Venetorum usque ad urbem (c) Brantes, que et Brandes dici repe-
 ritur eamque alluit; inter hanc urbem et Orantium intercedit spatium 40. M. P. Cives Branden-
 sij sunt (d) Ancobardi: eratque antea hęc urbs sub ditione Domini Constantinopolis. Ceterę
 urbs Orantium iacet in principio freti, quod est inter mare Damascenum, et mare Peneo-
 rum, ex parte occidentali. Ab hac per mares ad urbem Adrafer propę mare sicam ab orienta-
 li latere eiusdem freti 70. M. P. Ab Adrafer ad urbem Lavalonia ad mare Damascenum appo-
 sitam, 125. M. P. flexus legendis sinuosus. A Lavalonia ad Pemmaram, que Paccę vocatur Cœni-
 thus 100. M. P. comprehendendo gyrum Promontorij. Ab hac ad Taxentum 40. M. P. A Taxen-
 to litorea legendis ad urbem Paschium, 40. M. P. habetque hęc ab orientali latere sinum parvum
 quasi brachium, quem naves per angustum ostium ingrediuntur. A Paschio ad urbem Nempadofam,
 30. M. P. zeta vero, 20. Ab hac ad Nopachto, 150. M. P. Propę Pemmaram ad 30. M. P. erat
 in mari insula Thanu plura, dives portu atque lignetis. Sequitur post hanc insulam ab
 occasu cum flexu ad meridiem (a) Cosfos insula magna habens in longitudine 100. M. P.
 in qua est urbs populosa. Inter insulam Cosfos, et insulam Thanu interest spatium 30. M. P. Et
 inter Cosfos et urbem Orantium prædictam, 90. M. P. nempe rursus cursus intervallum. Eodem
 que modo a Cosfos ad Lavalonia, cursus habetur spatium. Demum ex insularum, que his
 in plagis exsunt, est Cefalonia circum vno 200. M. P. est culta et urbs in ea conspicua
 A Cefalonia ad insulam Chachet, 50. M. P. Et hęc insula est populosa, habetque in circuitu
 60. M. P. A Cefalonia, versus septentrionem ad insulam Pociatam, 40. M. P. Atque hęc
 insula est figurę triangularis et quolibet ex eius lateribus occupat in longitudine 20. M. P.
 Itaque absoluta descriptione ipsius Partis, et regionum que sub ipsa continentur præter Deo
 agimus quam proximam.

Quarta pars Climates Quarti.

Ipsa pars quarta Climates quarti continet portionem maris Damasceni, et in ea per
 multas insulas Romanicę nec non Peloponnesium peninsulam, quam circumdat mare
 spatio mille milliarium, e qua nullus conceditur ad continentem exiendi locus, nisi per
 angustum aditum latitudinis 6. M. P. Imo quidam e Cefalibus Romanis toto illo vno mi-
 liariarum spatio longum obduxit murum. In hac eiusdem partis portione, comprehendi-
 tur etiam insula (aa) Acraires, que sanę censetur inter maximas Damasceni maris in-
 sulas. Præterea continentur insule parvę 28, si tam populosę, quamque in obscuris sunt nu-
 meremus, licet maiores ex parte sint populosę. De his igitur earumque conditionibus
 distinctam, annuente Deo, narrationem instituimus.

Quare diuimus ab urbe Nempadofa ad urbem Nopachto haberi ut præmo-

proximimus 160. M. P. Quod si maximas libuerit oras legere, habes à Kempadisa ad flumē
 Salsum 6. M. P. A flumine Salso ad flumen Dulce (est autem hoc Portus magnus) 24. M. P. Ab hoc
 ad Leocetam portum quoque magnū 12. M. P. Hinc ad Almixam Turrim structam prope angu-
 las cuiusdam portus fauces, quæ vocantur fauces (b) Mabbāphin, 3. M. P. Et vox mare isto in
 loco arctatur adeo, ne possit quis alterum litus penè interitum clare deprehendere: sed postmodum
 à Vexo faucium panditur sinus atque extenditur usque ad os peninsulæ Peloponnesij. Sibi
 ergo Nopachto vita est in huiusce sinus litore, ex plaga septentrionali, sub quodam monte
 quam intus Peloponnesium respicit urbs Corinthus, paulum ad orientem, distantque ab
 invicem, linea recta, 35. M. P. Septuagesimo quinto milliaris à Nopachto cernitur in
 litore continentis maioris non procul à sinu prædicto urbs Arrippa, quæ alijs Arifes,
 et Arifes dicitur. Ab Arifes ad urbem Corinthum de terra peninsulæ Peloponnesij per
 sinuosos flexus litorum 90. M. P. Estque Arifes regio seiuncta à mari spatio 6. M. P.
 Verum urbs Corinthus magna est atque populosa, iuxta mare sita non longe à fæto,
 æque distat 60. M. P. Itaque peninsulæ Peloponnesij circuitus ut prædicavimus, est mille
 milliarium: et angustum os, quod eam cum terra coniungit, et per quod patet aditus
 ad ipsam, habet in latitudine 6. M. P. Et quidem naviculæ paucæ, litus Mabbāphin pe-
 netrantes usque ad extremum sinum restant eligunt brevissimamque viam seanessem
 sex milliarium usque ad alterum litus maris, atque hoc fit ab ipsi, brevitate studiorum
 ac celeritati. Verum naves magis quoniam id præstarent nequeunt, lustrare coguntur
 peninsulam spatio mille milliarium et tandem ad ipsius peninsulæ os perveniunt: nec
 possunt illo pacto grandia navigia incommodum ipsum superare. Peninsula hæc populosa
 est, continetque urbes quinquaginta circiter, inter quas præmaris, maiores, celeberrimæque
 sunt fere vixdecim: continet etiam oppida populosa: et est exantibus aquis variegata, ac
 salicibus abundans. Regionum autem in parte peninsulæ interiore iacentium prima
 est urbs Corinthus, de qua mentionem iam fecimus. Ab urbe Corintho ad Poras habentis
 tura 25. M. P. A Poras ad Athenas, 28. M. P. Inde ad portum (a) Nagia 40. M. P. Et
 portus ipse amplus, ei que impendit castrum murium. Ab hoc ad Panazam præmon:
 torium, in quo templum cum urbe situm est, 28. M. P. A Panaza ad castellum Ar-
 bet-eblare, ubi prævi cuiusdam fluminis opium conspicitur 12. M. P. Ab Arbet-eblare ad
 castellum Bondocamales ubi est Caput Arpelara, 6. M. P. A Bondocamales ad urbem
 Arcadiam 100. M. P. Arcadia vero est urbs bene culta, et grandis, et ex ea naves aliq. vela faci-
 unt, aliq. portum in ipsa capiunt. Ab Arcadia ad Apodiam portum ingentem 30. M. P. Ab Apo-
 da ad urbem Sonie munitam axe mare prospiciente, 30. M. P. A Sonie ad portum Name 12. M. P.
 Ab hoc ad urbem Coroniam 28. M. P. A Coroniam ad urbem Mathiam grandem et cultam 20. M. P.

A Mathia ad urbem Malea maxi adiacentem 24. M. P. A Malea promontorio in maxe promi-
 nente incipit maxe flecti in septentrionem, ab eoque deprehenditur insula Creta, quam ab eo-
 dem promontorio sinus dividit 60. M. P. latitudine proterius, petentibus Romaniam, indeq[ue]
 xemeantibus necessario transfretandus. A Malea ad urbem Lacedaemonem, 56. M. P. Lacedae-
 mon autem est urbs magna, et ultra 6. M. P. a maxi disita. A Lacedaemone ad urbem Mal-
 variam, 90. M. P. Habet hae civitas castrum maxi imminens, altum valde, e quo prospicitur
 insula Cretensis distans ab eadem ista urbe 7. M. P. vel ut alij volunt, 60. M. P. A Malvasia ad
 portum (a) Gethuxig 30. M. P. Est autem Gethuxia regio remota a maxi spatio 8. fere milli-
 anium. Hinc ad urbem Argo maxi adiacentem, 7. M. P. Et quidem Argo regio est conspicua, et
 plaqa pulcherrima. Ab hac ad urbem Neapolim, 90. M. P. Hinc ad urbem (b) Heguxig, 90. M. P.
 Atque hae urbs est speciosa sita in arenosa planitie in summitate Promontorij, quod 50. M. P.
 circuit in maxe^r procurrat, habens in latitudine 25. M. P. eaque non multum distat a castello
 Ascaly. Ab Heguxia ad urbem Nempadosam, recta tendendo, 135. M. P. Intex urbem Nempa-
 dosam et promontorium Ascale habentur 50. M. P. Promontorium vero Ascale protenditur in
 maxe, et mons in illo iacens penetat terram Peloponnesij spatio 100. M. P. A Promontorio
 Ascale ad Malvasiam, 280. M. P. Ab angustis faucibus Peninsule ad Nempadosam 45. M. P.
 Urbes in praedicta peninsula hactenus numeratae, sunt omnes primarij celeberrimae, in qui-
 bus frequentes et continuis exercentur mercatores. Castellata vero, et oppida continet quamplu-
 rima: naviculas habent onerarias. Nec aliud patet eis ad continentis aditus praeter spatium
 illud sex millium passuum ut supra retulimus.

A peninsula Peloponnesio ad insulam Cretam habentur 80. M. P. Insula Creta ultra
 est, et valde fertilis et populosa urbibus conspicua; longa est ac lata, atque ejus longitudo por-
 tigitur ab ortu ad occasum (nempe a Capite (c) gladij usque ad alterum Caput quod orientis respicit)
 spatio 350. M. P. Eandemque habet ab opposito latere longitudinem. Latitudo Capitis gladij
 est 100. M. P. atque ead[em] est alterius Capitis latitudo. Similitex a Capite gladij ad promonto-
 rium Thini habentur spatium trium cussuum, vel ut alij dicunt, duorum cussuum cum dimidio.
 Itaque insula Creta magna est, ut praediximus, continetque urbem (aa) Rabdh-
 alchanda, et urbem (bb) Rabdh-
 algiokn; et in ipsa reperitur fodina auri. Atque in longitudine quam ab occi-
 dente monuimus in orientem proterendi habet 12. dies: sex in latitudine. Intex ultimas oras
 orientales insule Cretae et insulam Cyprum interest spatium quatuor cussuum.

Praeterea de numero insularum Romanis sub ista parte comprehensarum est insula
 Baxnabla deserta, que a Capite Milazi distat (cc)..... Terra Peloponnesij iacet ad latus ejus-
 occidentale, insula Milo ad orientale. Distat autem insula Milo ab insula Polino ad ori-
 entem (que quidem ultra est) 4. M. P. A Polino ad insulam Policantro populosam 6. M. P. versus ori-
 entem.

orientem. A Policantio ad Pano 10. M. P. est autem Pano insula culta, ac fertilis, habetque duos portus. Prope hanc, ad plagam orientalem, iacet insula Astipalia 20. M. P. distantia; habetque Astipalia in circuitu 12. M. P. Ab Astipalia ad S. Rini 24. M. P. Ab hac ad Caput Cretae septentrionaliter, 50. M. P. Item a peninsula Peloponnesio, a capite videlicet Ascalpa, meridiam inter et orientem, procedendo spatium 100. M. P. invenitur insula Achilo. Ab Achilo ad insulam Abraxam desertae 50. M. P. orientem versus. Ab Abraxa ad insulam Pano, 95. M. P. A Pano ad insulam Samo 35. M. P. In hac autem insula colligitur gummi Masticeae magna copia, indeque in partes dispensatur universas. A Samo ad peninsulam Laxo, versus plagam septentrionalem 30. M. P. Paxites quoque ab insula Peloponnesij, quae vocatur Ascalpa ad insulam Anixi 12. M. P. ad orientem. Ab hac ad insulam Delo, orientem versus 12. M. P. Ab hac etiam ad insulam Nicosiam, septentrionalis versus, 30. M. P. Hinc ad insulam Calamo cultam, speciosam, et pulchro portu insignitam, 4. M. P. Ab hac, versus occiduum ad insulam Cozia, in qua locus datus solvendi navibus, 20. M. P. Ab hac orientem versus ad insulam Tesala, in qua habetur portus omni vento tranquillissimus, 24. M. P. Inter haec insulam Tesala et insulam Rhodum intercedit spatium 100. M. P. Rhodus autem respicit in terra Continentem Moxa. A Rhodo ad (a) Meixos habetur spatium trium cursum, hoc est, 300. M. P.

Quinta Pars Climatis Quarta.

Sub ista quarta climatis parte quinta comprehenditur quinta portio maxis Damasceni cum insulis Rhodo, et Cypro ac nonnullis tam Dageorum, quam Moslemannorum regionibus ad litus septentrionale appositis. Hic etiam prope initium maxis Damasceni conspiciuntur de regionibus (b) Damascenis Antasus, (c) Alladhechia, (d) Antachia, (e) Massija, Adhana, Ainzaxba, Taxus, Casus, Hamaxnas, Antalia vetus, Antalia recens, Patexa, Maixa, Siun-almo-cra, et castellum Asrubale. Regionem autem Damascenae mediterraneae ibidem contentae, sunt Jamia, Castellum Salamia, Cuennasain, Caser, (f) Haleb, Mezasa Tracca, Praseca, Bagexian, Mezes, Manbez, Maraxas, Saux, Haxxan, (g) Axaba-Hadeth, Samojat, Malania, castellum Mansur, Zabtaxa Persun Allaban, Bedandur, Conxa, et Tuleb.

Itaque cum omnium istarum regionum nationem indicare oporteat, dicimus insulam Cyprum latissime patere, spatium videlicet sexdecim dierum: oppidis esse instructam, vicem Chalcano, quod et nomen ab ea derivat. Urbes autem illa tres continentur, nempe Nicosiam urbs in meridionali parte insulae posita; deinde (h) Lefcosia, medium in insula locum occupans; Demum urbs Korumbia. Inter insulam Cyprum et urbem Tripolim Syriae intervenit spatium duorum cursum. Et inter eadem Cyprum, et (i) Siabala, spatium unius cursus ac semis. Ab orientali parte huius insulae habet initium mare Syriacum: et ibi hoc terminatur mare Damasceno, exstant illic prope latus eius quaedam praedictarum regionum, scilicet Antasus in orienti

(a) Tancisiam. (b) Nampo Syriacis, nam Damascus vocatur apud Arabes pro Syria. (c) Cardicea. (d) Antichia. (e) Massieia. (f) Meppus. (g) Nibi. (h) Episcopia. (i) Sibetto.

maximis extracta, quæ quamvis medica sit, viros tamen habet frequentes necesseque
 continuas. Ab hac ad castellum (a) Almarqab situm in monte indique in acceſſo, habetur
 spatium, 8. M. P. A castello Almarqab ad urbem Bâlinas, 6. M. P. Et autem distat Bâ-
 linas à mari 4. M. P. A Bâlinas ad urbem Siobala ad mare oppositam 10. M. P. Ab hac
 ad Ladhochia, 10. M. P. Iacetque hæc propè mare, et habet portum venustum, navibus
 ac cymbis, eò confluentibus oportunitum. A Ladhochia ad castellum Stevade 18. M. P.
 Ab hoc ad castellum Soiaidia, 19. M. P. Soiaidia mari adiacet, etque portus Antachis;
 distat autem Antachia à mari 12. M. P. Iuxta Soiaidiam exponiturque flumen Ant-
 achis dictum (b) Alasji: eo Soiaidia flumini adiacet eidem, quod mutato nomine voca-
 tur ibi Alâbaat, cuius origo provenit è terra Damasci, eo ex loco ubi cum iunctura co-
 incidit via, quæ ducit ad Alboiaid, et inde exiens per Hemi, postea urbes Harna, et
 Saizax attingens alitè meridionalem partem Antachis, tum in meridem deflectens,
 perque eadem plagam excurrans, demum immittit se mari Mediterræneo à meridio-
 nali parte Soiaidiæ. A Soiaidia ad montem (c) Raf-alchanzix habentur 20. M. P.
 Et rupea hunc montem ingens constructum est monasterium, atque idem mons dat in-
 itum Armeniæ, ac terminum Siciæ. Ab isto castello ad castellum Profor iuxta flu-
 men quoddam sub Raf-alchanzix equè positum, 10. M. P. A castello Profor ad castrum
 (d) Altabat, 15. M. P. Ab hoc ad castrum (e) Almarthab, 8. M. P. Hinc ad peninsulam
 Alnassa, 10. M. P. Ab hac ad castellum (f) Almalaxan, 15. M. P. Inde ad Carcas, 25. M. P.
 Ab hoc ad Carcas, 13. M. P. atque ab isto castro deprehenduntur margines insulæ Cypri.

Et autem cepta resumamus, dicimus ab urbe Antachia ad Adhana, septentrionem ten-
 sus, haberi spatium trium stationum. Quæ ab Antachia ad (g) Scandaxonam castellum
 in oris maximis positum, 45. M. P. A Scandaxona ad Cabas, modica patet. A Cabas
 ad Masrijam, statio: ita ut à Scandaxona ad Masrijam sit intervallum 40. M. P. Masri-
 ja præcè dicitur Mamestera; etque hæc duas in urbes divisa positas in ambabus ripis flu-
 minis (aa) Siham annis veas Siham trahit originem suam de terra Romæorum. Et Ma-
 srijam primò aluens, deinde terræorium castrum Almolaiam, postremo exponitur in
 mare mediterræanum. Est autem distat Masrija à mari 12. M. P. Inter Masrijam et Anzax-
 ba sitam ab occidentali parte digæ ripa fluminis Siham, quod magnitudine inferior est amne Siham,
 stationis habetur intervallum. Ab Anzaxba ad Pentachiam, stationes duæ. Ab Adhana ad Tarsu
 aquilonem versus, statio. Idem dicendum de castello Atlas, quod est portus ipsius. Ab Atlas
 ad Seleuciam, iter bidui. A Seleucia ad Antaliam, 4. M. P. Hinc ad insulas Sâddunias, distat
 4. M. P. seu 53. M. P. itinere maritimo: vult autem ex insulæ duæ, 10. M. P. à Continente distat.
 Ab insulâ Sâddunias peragendum ad vinum Alfalica, cuius longitudo est 20. M. P. Et in huiusce
 castris. (b) i. Rebelle. (c) i. Caput porci. (d) i. Festucarum. (e) i. Texebri. (f) i. Colozarum. (g) i. Euasopis. Si
 Alexadretta. (aa) i. Selon.

sinus extremitate influunt in mare magnus quidam amnis, cui adiacet Castellum Tarsan. Ab 76
 extremo sinu Alfacica ad Maixam, 30. M. P. Indeque naves ingreditur inter duos montes
 Alcaicab dictos, habentes in longitudine 24. M. P. Ab his ad urbem Patena iuxta mare sicam,
 20. M. P. Ab hac ad extremitatem Continentis Almocra, quae respicit insulam Rhodos, 200. M.
 P. per sinuosos flexus, at recta transiundo, 70. M. P. Ab extremitate Continentis Almocra ad
 urbem Atrubale, 50. M. P. itinere maximo. Ab hac ad Tamafanjon positam in caeruleo mari
 vis mari supereminens 120. M. P. Nunc ad Sam, 50. M. P. A Sam ad monasterium Suent,
 50. M. P. Ab hoc ad portum Bop, 12. M. P. Inde ad Mattepe, 120. M. P. Ab ipsa continente ad
 opium Ande, angustum videlicet illud frenum 100. M. P. Ab hoc ad (b) Constantiniam, spatium
 curvum. Via, quae ducit ab Antachia ad Raccam, per Haleb capienda est; nam ab An-
 tachia ad Cegmasexin habentur 20. M. P. (hæc regio sita est prope flumen Coiicai, quod cum sit
 fluvius Haleb, peruenit exuans adque Cegmasexin, ac postea in lacum se recipit) A Ceg-
 masexin ad Haleb, cuius alluit portas flumen Coiicai, 20. M. P. Ab Haleb autem duplex pa-
 tet iter ad Raccam: Et unum quidem est ab Haleb ad Nardnia, deinde ad Chosiaf, tum ad Yales,
 inde ad Daufer, remum ad Raccam, quæ medium ut prædiximus, obtinet locum in Daiax-Mordh-
 ca. Vocatur ipsa Pæcè Balanicos, continetque sub se vrbes Bagexan, Maxam, Kaha, Sarug,
 Samojat, (a) Kas-ain, (b) Casan-natha, (c) Tal-Mauzan, Mxasi, nisi bin, Adenna, et Ket-
 jafa, itaque via, qua iter à Racca ad Ketsafa, protenditur spatio 24. M. P. A Ketsafa ad
 Maxapha, 24. M. P. A Maxapha ad castel, 36. M. P. Tum ad Salamiam 30. M. P. Sala-
 miam ad Aemty, intervallum stationis, nempe 24. M. P.

Proximus præterea in hac proposita parte contineri fluvium Euphratem
 celeberrimum, quia adscribitur in numerum 6. fluminum maximorum; ea vrbes sunt
 Nilus, (d) Dagele, (e) Euphrates, Melcham Sindis, (f) Tanges Indis, Baghanus in Sin, et Si-
 hon in Choxafan. Excedit autem fluvius Euphrates ex intima terra Romorum non
 procul à Carato è montibus quibusdam proximis Calicala: tum transiens per regiones
 Romorum, protenditur usque ad Carnchi, indeque fluit usque ad Malattia, ita ut duobus tan-
 tum milliariis distet ab illa: labitur deinde ad Samojat, atque illinc ferax incipit
 vrbes usque ad Bagdad, à Samojat postea excurrit per meridiam declinans ad orientem
 usque ad oras maximas Maxiam: inde ad portem Soboha: tum ad Rafecam: et Raccam,
 quæ orientali ab eius ripa iacet, alluens, attingit (g) Mohammediam ab occidentali eius parte:
 inde ad Chabucam: postea ad Cegecqisiam, ibique cernitur opium fluminis Melcham: de-
 inde ad Rahabat-Malei: illinc ad (h) Dalia: tum ad Mana: ad Hic: ad Emban: indeque ex-
 fluit ad amnem Ya, ad Bagdad: iacet autem Bagdad viciis Tixim. Reliqua vero pars
 Euphratis fluens è Rahaba, à Teroo deserti, in raria dividitur brachia, quorum unum per-
 (b) Constantinopolim. (a) i. Caput fontis. (bb) i. Pagus arboris moii. (c) i. Collis. (d) Tixis. (e) Sanges.
 (f) Arab. Alphonat, i. aqua suavissima. (g) Mahomediam. (h) i. Vicini.

pergit ad Tjarfa, aliquid ad Alcatra aliud etiam ad Sura, quantum denique ad Kufam. et omnia ista brachia rarios in laevis sese immergunt. Porro vbi Malatia fortis est, distatque a Samosat. *St. M. P.* Inter Samosat et Malatiam parva civitas conspicitur (i) Alcatra- Manpur vocata; est autem dista a Samosat vnius intervalli stationis, nempe 22. *St. P.* a Malatia vero, 30. *St. P.* Deinde ad Zabara, *St. M. P.* Nexum a Manbez ad Malatiam est iter quinque dierum. Et a Manbez ad Samosat, iter bidui; nec longe ab illa tacet vbi Sobcha. Item a Manbez ad Maaxa se triduo ambulabis. A Manbez ad Hadeh, bidui. Ab Hadeh ad Maaxa se, diei una. Similiter a Manbez ad Haleb, tres tibi conspicendis stationes. A Manbez ad Cures duae stationes. A Cures ad Haleb, diei una. Ab Haleb quoque ad Hemis, quinque pari etiam ratione ab Haleb ad Maaxam, quae dicitur (a) Maaxat-abneaman, de territorio Cogenasem, dicta magna.

Septima Pars Curvatis quarxi

Terra, quae sub hac septima Parte continetur, est maior pars terrae (b) Algeziae, et aliqua portio terrae Amonis, cum parte terrae Adtrabipian, et regionibus Nahalus, id est regionibus (c) Alziabal. Nexum Algeziam est quod includitur inter Tigrim, et Euphratem, cuiusque vbes sunt, Racca, Rafeca, Chabuco, Bagerian, Anaban, Socna-alabbas, Talban, Tanqix, Mohammedia, Cogenqija, Rahaba, Dalia, Ana, Nit, Zab, Enbar, Tjarfa, Alcatra, Sura, Kufa, Melcasin, Sengian, Hahax, Maufel, Balad, (d) Pezixet-ebn-omax, Baxaid, Arzama, Nisidin, (e) Rasalain, Maradin Kaha, Harvan, Saruz, Mexian, Herbas, Baxi, Hini, Amad, Benbu, Cogejabux, Cogeni-zarnidi, Maaliiana, (f) Suc-alabid, Haditha, Sora, et Baxema, omnes praedictae regiones pertinent ad Algeziam. Continentur ibidem et regionibus (g) Arac, Thantax, Zura, Socna-man-Frai Alab, Harib Ocbara, Baphdad, Hailun, Baucha, Noharvian, Piarpiara, et Dajail. Ne omnes sunt regiones Arac; regiones autem Alziabal sunt Dascara, Chaneqit, Catra-sixin, Saram, Taimara, Cogenasim, Dainun, Rudhan, Kaach, et Doniaian. At vero et regionibus Nahalus sunt Ray, Abbaham, Hamadan, (aa) Mahavand, Mahangiafendec, Masabadan Casim, et vbi (bb) Almobarac. Ibidem continentur de regionibus Dailan, Mahax, Zangian Albix, Tilajan, Dailan, Agela, Vaxia, Mamox, et Tamija. Ceterum de regionibus Amonis sunt Naxiz, Baxaa, Sianza, Salamas, Haina. Cunctae, quas censuimus regiones, sunt populosae, ac civibus refertae; et singulis aperendum nobis est, atque singularium veronimi nobis describendi cupiente Deo, eadem methodo, qua in praecedentibus libri partibus praescripsimus.

Quapropter asserimus Algeziam esse quod includitur inter Tigrim, et Euphratem, et continere sub se Daya Rabia, et Mordhan. Iter autem a Bagdad ad Raccam, nempe illud

(i) i. Arax. (a) i. Moxbus punitiocamelorum. (b) i. Insula quae est illepopozarnia. (c) Hoc est montis. (d) i. Insula filij Omax. (e) i. Initium fontis. (f) i. Nundine diei Dominice. (g) Parthia. (aa) Dicitur etiam Noharvand, et Nekavand. (bb) i. Benedictina.

quod in occasum pergit, est huiusmodi: *Bagdad ad Vailobim habentur 12. M. P. Inde ad Erbar,*
24. M. P. Ab Erbar ad Zab, 21. M. P. A Zab ad Hic 36. M. P. Iacetque hęc exegione Tacit
ad latus orientale: nam Tacit, que partem Arac septentrionalem occupat, appropinquat
ad ripam Tigris occidentalem. Ab Hic Naisiam, que est insula quaedam Cufate circumscripta, 21.
M. P. Ab hac ad (C) Dajam, 21. A Daja ad Amanat, 21. M. P. Ab Amanat ad Dalia, 21.
M. P. A Dalia ad Rahabat Malec-ben-Tauc, sitam ab orientali latere Cufatis, 30. M. P.
Ab hac ad Alchabus, per Cufatem, stationes duę. Ab eadem ad Cexagijam, duę item sta-
tiones: iacet autem vrbis Cexagija ab orientali latere Cufatis, et infra ipsam exoner-
at se flumen Maxnas dictum Alchabus. A Cexagija ad Chabucam, que et Chalica, iuxta
bidui. Denique a Chabica ad Praccam itera, quod decem circiter stationibus conficitur, post-
quam enim a Bagdad in Naisiam devenis, mittens Cufatem, perpes ab orientali
ipsius parte dextrorsum per dexteram. A Naisia ad Yava habes 21. M. P. Ab Yava ad
Agimā, 18. M. P. Hinc ad Dhoxaqui, 18. M. P. Deinde ad Faxsha, 18. M. P. Hinc ad (D)
Vadi-al-Jebā, 15. M. P. Illinc ad montes Cexagija, 21. M. P. Tum ad flumen Soaid, 24. M. P.
Tum ad Gaardan, 12. M. P. Tum ad Mabrac, 33. M. P. Proximo ad Praccam, 24. M. P. Sum-
ma autem totius itinervis huiusce est trecentorum septuaginta duorum millium passuum.
Rursus a Bagdad ad Praccam alia extat via per Maufel: siquidem a Bagdad abibis ad Thax-
thax. A Thaxthax ad Ocbaram habentur 15. M. P. Ab Ocbara ad Bagejam, 9. M. P. Inde ad
Cadesiam, 21. M. P. Ab hac ad Sorxa-man-xai, 9. M. P. A Sorxa-man-xai ad Kaxch, 6. M. P.
Hinc ad Haditham oppidum magnum, 18. M. P. Ab hoc ad Venn, 15. M. P. Et propē hanc exo-
nerat sese fluvius Zab minor. Inter Venn autem, et Tacit intercedit spatium, 40. M. P. Si-
militer a Venn ad urbem Baiuaxch, 12. M. P. Et ab urbe Venn ad Haditham, 36. M. P. Hęc vrbis
iacet ad orientale litus Tigris, et in ipsa cernitur ostium fluminis Zab maioris. Et decimo inde
milliari extat mons Caxema. Secus Zab ex parte monti proxima, conspicitur Pilon vrbis
venusta, elegans, ac fortis. Secus eundem Zab, ex partibus Armenię, iacet vrbis Paucha.
Ceterum duo Zab sunt duo flumina magna, que quando in unum coalescunt, equant, imo
superant dimidiam partem Tigris. Ab urbe Haditha ad Bari-Tarnian, 24. M. P. Deinde
ad urbem Tacit, 21. M. P. Tacit est ex vrbibus Maufel, iacetque ab occidente Tigris, et oppo-
nitur illi in mediterraneis vrbis Hadshox. Propē Tacit separat se a Tigris flumen (a) Do-
gial, quod eius terminos secans excurrit ad dominium Sorxa-man-xai, illudque alluit usque ad par-
tes vicinas Bagdad. A Tacit potest viator abire ad urbem Praccam itinere terrestri, transiens per
regionem Arabiam: conficietque tali itinere novem stationes, qui vrbis voluerit, descendet per Ti-
grim ad Maufel, spatio duarum decem stationum.

Maufel autem est vrbis ad occidentalem Tigris partem extructa, habetque territoria

(C) Paulus inferius vocat Yavam. (D) i. Saltem fexarum. (a) i. Partes Tigris.

ampla, et provincias magnas, ac prae ceteris territorium Lino vrbis vetustissime, sita ab orientali latere
 Tigridis, ex regione Mausel. Contra territorium istud habes territorium (b) Almarq, quod etiam
 magnum est, et insipso exstat vrbis dicta Suc-alahad. Non longe ab hac est vrbis Cafar-Sanna.
 Inter Cafar-Sanna, et Suc-alahad medium est dominium Zab magni, et dominium Harra.
 At vrbis Fanda, et Bonda sunt etiam duo magna territoria confinia in orientali parte Tigri-
 dis. Praeterea quoque territorium Alhabur multas amplectitur vrbes, ac ditiones amplas: estque
 contterminum territorio Sengian, attingitque (a) Alhabal. Primum dominium Macliana, et Cal-
 sabur, sunt duo territoria vberissima. Nijesimo primo supra Mausel milliano iacet vrbis ripam
 Tigridis vrbis Balad, iacet autem ad ripam occidentalem, ut etiam Mausel. Ab ipsa ad urbem Sen-
 gian habentur 27. M. P. Vrbis Sengian sita est in deserto ab occidentali parte vrbis Balad, ad ra-
 vices montis cuiusdam. Prope illam reperitur Alharali, ~~nempe ad octavum decimum~~ mium
 fluminibus Habia: et non longe ab Alharali, nempe ad octavum decimum inde milliare, vrbis
 Barcaid. Inter Barcaid autem et Balad intersunt, 36. M. P. A Barcaid ad Nisibin, 27. M. P.

Cupienti vrbis accedere iter, quod a Mausel ducit ad Nisibin, procedendum primo a Mausel
 ad Balad 27. M. P. Ab hac ad Maclianam, 18. M. P. Hinc ad Barcaid, 18. M. P. Tum ad Adxa-
 mam, 18. M. P. Postea ad Tal-Nadase, 15. M. P. Postremo ad Nisibin, 12. M. P. (b) Cafartatha est apro-
 ximum copia, sullenis vberitate, et lacuum amplexitate conspicua. Ras (c) alain est vrbis magna, et
 fontes in ea numerantur sex recensiti vrbis recti ferre ad cavendum quod in eos posset fonte
 dilabi. His aquis constipatur flumen Alhabur, quod prope Cerequissam influat in Eufratem:
 et incolae Ras-alain possident ad eius litora multas vrbes, de quibus est Anabam vrbis conspicua distans
 a Cerequissia spatio quatuor stationum. Inter Anabam et Chabicam pulchre cernuntur vrbes ali-
 rore Alhabur non multum distans, de quarum numero in partibus proximis Anabam, ex-
 tant Talban, Hasania, Belian, et Okaidia. In terra Nisibin inveniuntur scorpiones lethi-
 feris: et prope hanc iacet mons Maxedin, qui etiam maxima mortiferorum serpentum copia
 abundat. De provinciis Daiax-Rabia sunt Nisibin, Azum, Arned, Ras-alain, Maiafaxe-
 quin, Baixbaia, Balad, Sengian, Fanda, Barcaid, Tux-acridin. Via a Nisibin ad Daxa ur-
 bem modicam est 15. M. P. Ab hac ad Cafartatha, 27. M. P. Inde ad Alhabur 15. M. P. Tum
 ad castellum Masserna 18. M. P. Hinc ad Bagexan, 21. M. Demum ad Raccy 9. M. P. Iter a
 Nisibin ad Arned est huiusmodi: a Nisibin ad castellum Ebn-Barce habentur 39. M. P. Inde
 ad Talcoxa, 18. M. P. Postea ad Arned, 21. M. P. Deinde transitur flumen Tigridis usque ad
 Maia-Faxequin, duarum intervallis stationum: pertinet autem Maia-Faxequin ad terram Armen-
 niy, quamvis nonnulli ponant illam sub ditione (aa) Insul; iacet autem ad duas stationes ab
 orientali ripa Tigridis. Iter ab Arned ad Raccy dextrorsum capiendum est; et primo ab ~~Arned~~
 Arned ad Samosat 77. M. P. conficienda. A Samosat ad Tal-Mauram 15. M. P. Deinde

ad Henian, 18. M. P. Inde ad Tamedā, 15. M. P. Tum ad castellum Scallab, 21. M. P. Tum ad Proha, 12. M. P. A Proha ad Harxan, 12. M. P. Ab Harxan ad Bāpexa, 12. M. P. Ad Bāpexan, 21. M. P. Demum ad Raccam, 9. M. P. **A**t via, quae a Mausel ducit ad Amēd, est huiusmodi: A Mausel progrediendum ad urbem Balad, 21. M. P. itinere sexagesimi, si libuerit, vel centē per Tigrim. A Balad ad Pezixat-ebn-Omar, 69. M. P. Etque hae contemina monti Iamanin, Masixin, et Calfabua, quae omnes sunt in eo monte, ex quo est mons Algiūdi proximus propugnaculis Amēd: imō mons Iamanin est ipsemet Algiūdi, vixem quem requirit Nāris Noē, cui patet. A Pezixat perges ad osium fluminis Tōrit, quod duobus est compositum fluminibus manantibus ē montibus Bāxema; hi enim non longe a Tigri in unum coalescunt, et in eundem Tigrim simul influunt. Ad hanc autem praedictorum fluviorum iacet urbs Tal. Ab osio ducuntur fluviorum ibis ad osium fluminis Bāxema, fluminis ingentis; quod ortum habens in regionibus Armenis, exonerat se in Tigrim ab orientali ipsius parte. Ab eo flumine ad Matira. Et ab hac ad Amēd. Praedictum vixō spatium ab Amēd ad Pezixat-ebn-Omar est vixō stationum.

Vixō ab urbe Balad ad Raccam est huiusmodi: A Balad ad (b) Talalchaim 15. M. P. occidentem versus. Inde ad Sengiar, 21. M. P. Postea ad (c) Ain-algebal, 15. M. P. Tum ad (d) Seccat-alabbas, quae est viciis Alchabua, 21. M. P. Tum ad (e) Menatxaim, quae est item iuxta Alchabua, 15. M. P. Inde ad Machgin adiacentem quoque xipē Alchabua, 18. M. P. Hinc ad Cereqijiam tam ad Cusfratem, quam ad Alchabua appositam, 21. M. P. Tandem inter Cereqijiam, et Raccam quatuor intercedunt stationes. Racca et Rafeca sunt duae urbes, quae licet coniunctae videantur sunt tamen multorum spatio cubitorum ab invicem separatae. Similiter ab Amēd ad Samogāt tres habentur stationes. A Samogāt ad Nisbin 10. M. P. A Nisbin ad Ras-alain, tres stationes. Ab Harxan ad Raccam tres diei. Et ab Harxan ad pontem Manber, duae diei. A Proha ad Samogāt 3. stationes. Ceterum Sargus est metropolis Diar-Mordhar, fructibus abundans, orat xiiq; a sinistris abeunt ad Harxan a ponte Manber, ad itera diei ab eadem Harxan.

Hactenus, iuvante Deo de locis memorabilibus, et metropolitaniis celebribus, in insula continentis. **A**t vixō Arac habet longitudinem protensam a termino Tacit usque ad terminum Abbasan, seu fauces maris Persici: latitudinem autem a Cadesia per Kufan et Baghdad habet usque ad Holuan: ex partibus Nafet extenditur etiam eius latitudo fere usque ad Kathib, et Corcub: ex partibus vixō Bafara, usque ad Hay. Mensura vixō itinoris eius haec sunt: a termino Tacit usque ad mare, ex orientali plaga, iter minus fere mensis arcuatione et oblique: idemque intervallum ex parte occidentis, ad Tacit a mari oblique xerocendo. A Baghdad ad ad Baxaman-xai tres habentur stationes. A Sora-man-xai ad Tacit, stationes duae. Quae a Baghdad ad Kufan, stationes quinque. A Kufa ad Cadesiam, stationes tres. Item a Baghdad ad Nafet, octo stationes. A Nafet ad Bafara, sex stationes. Similiter a Baghdad ad

(b) i. Collem bonorum. (c) i. Fontem montium. (d) i. Via regia Abbasi. (e) i. Duo flumina.

Sixavan et Tjaimara, vix item stationes. A Kufa ad Vaset, sumendo viam qua itur ad (a) Albatayeh,
vix stationes. A Bassara ad mare, stationes duae. Itaque latitudo Arac, si viam Bagdad aggre-
diaris ab Holuan ad Cadejam, est undecim stationum. Latitudo quoque eundem Arac a Bonna-
man-kai ad terminos Sciahrazur de terra Adhazigiam, est quinque stationum; sed terra habi-
tata in eo spatio non totam implet stationem. Eiusdem latitudo a Vaset ad partes Chuxestan est
quatuor fere stationum; ex partibus Bassara ad Hay, stationis unius. In eius urbibus recensendis,
incipiamus a Bagdad: est igitur Bagdad urbs magna, quam edificavit Almansur ex parte
occidentali Tjridis, divisitque in portiones loca illi circumstantia inter amicos. et opoclas suos;
cumque deinde fuisset in ea dominatus Almohdi, collocavit exercitum suum in latere orientali, quod
inde vocatum est Capra Almohdi; Cuxans post haec unusquisque portionem suam domibus illustra-
vi, crebris et crebra atque frequentia existerentur edificia a Karach infra Bagdad usque ad Ha-
dith. Medium in his edificiis locum obtinet aedes Almohdi quae respicit eandem Almansur ab
opposita occidentali parte; proteruntur autem edificia Bagdad ab orientali plaga usque ad ur-
bem Kalradha. inter Bagdad et Kufam creberrime occurrunt ditiones, et innumera terrarum
soria, fluminibus ex Cufata derivatis irrigua; et primo quidem irrigat ea, prope Bagdad,
flumen Tjagar navigemur, cui adiacet urbs Tjagran hae autem distat a Bagdad D. M. P.
Habetque pontem compositum navigibus aditum hominibus praebentem. Exter ab hoc flumine
milliari aliud reperitur flumen ingens, aqua copiosum, flumen (aa) Almalec vocatum. Ab ipso flumine
ad castellum Ebn-Hobaiha, indeque ad Bagdad tres habentur stationes modicae. A castello Ebn-Ho-
baiha ibis ad urbem Sura appositam ad lacus Cufatis. A praedicto castello profundit sese Cufata
res in mirrosam ditionem Kufe, residuis eius aquis in lacus influentibus. Paxi etiam xarise, situs
Kerbela est in occidentali parte Cufatis ex regione castelli Ebn-Hobaiha, et in illa constat sepulchrum
Alhosain filij Ali, quod aliquot anni temporibus frequenti admodum turba visitatur. Ab urbe Ba-
gdad ad Nahraian viam in ripa orientali habentur 12. M. P. A Nahraian ad Raficam flu-
mini proximam, 24. M. P. Iter a Bagdad ad Holuan est huiusmodi: a Bagdad ad Nahra-
ian, 12. M. P. Ab hac ad Dain-Karman, 12. M. P. A Karman ad Dascara, 24. M. P. A Dascara
ad Halula, 21. M. P. Ab hac ad Chanegim, 28. M. P. Hinc ad Catru-Sixin, ubi duplex
est via: una quae pergit in Sciahrazur: altera ad orientem, quae tendit ad Holuan.
Petenri ex hoc Sciahrazur, eundem est a Catru-Sixin ad Dain-Karman, spatium 6. M. P. A Dain-
Karman ad Sciahrazur, manent, 54. M. P. Qui vero ad urbem Holuan ire voluerit, proficietur
a Catru-Sixin ad Holuan spatium 15. M. P. Itaque a Bagdad ad Holuan vix habentur statio-
nes. Iter a Bagdad ad Bassanan tale est: A Bagdad ad Almadaien 15. M. P. Tacet au-
tem Almadaien ad occidentem Tjgris. Ab Vaset ad fines regionis Ahuar sequibus superioribus
epimus, 100. M. P. Restat modo nobis agendum de regionibus (aaa) Algebai. Quare dicimus celebres

celebres ^{sub}Algebal urbes contineri, ditioresque perillustres, quarum maximae sunt Hamadan, Dairux, Asbahan, et Comm. Amplectitur etiam per multas regiones his minores, quasi est Casan Nahavand, Rudhan, Karch, Bong, Akhan, et Casuin, licet hae oppidentur nonnulli esse de terra Dailam. Dabit ex his initium Hamadan, quae innotuit esse urbs affertur. Itc ab Hamadan ad Holvan est huiusmodi: Ab Hamadan ad Astorabd, 45. M. P. Ab Astorabd ad (b) Catfa-allofus 21. M. P. A Catfa-allofus ad Madexan, 21. M. P. Ab hac ad pontem (c) Almain parvi amnis, 15. M. P. Inde ad pontem (d) Abi-Aiub, 12. M. P. Ab hoc ad Iahsun, indeque ad Cammasin, sive Cammaxin, 24. M. P. A Cammasin ad Zokaidiam, 24. M. P. A Zokaidia ad (e) Mang-alcalaa, 27. M. P. Itc ab Hamadan ad Dairux et ab Hamadan ad Astorabd est quemadmodum proposuimus, 44. M. P. Ab eadē quoque ad Sohba, 27. M. P. A Sohba ad Dairux, 24. M. P. Rursus itc ab Hamadan ad Ray est huiusmodi: A Hamadan ad Sava, 90. M. P. A Sava ad Ray, 90. M. P. Itc ab Holvan ad Ray recta pergit ab occidente in orientem; nam ab Holvan ad oppidum Madex, et Asian, 12. M. P. Tum ad castellum Zeiad, 12. M. P. Tum ad Zokaidiam, 18. M. P. Inde ad Haxarom, 9. M. P. Ad castellum Arax, 12. M. P. Ad Cammasin, 9. M. P. Et nono ab hac milliari exeat ad legem Masendan. Si vis arripere viam, quae ducit ad Choxagan, indeque ad Doccan, 21. M. P. conficies; quod si iuxta cupias ad Nahavand, et Asbahan, proficietis a Doccan ad Madexan superius memoratum; indeque ad Nahavand. A Doccan ad Catfa-allofus, 21. M. P. Et illinc ad Astorabd, 21. M. P. Tum ad oppidum (a) Alajol, 9. M. P. Tum ad (b) Vadhifat-Hamadan, 7. leuce. Tum ad Hamadan 25. M. P. Ab hac ad oppidum Adxand, 19. M. P. Tum ad Zaxan 12. M. P. Tum ad oppidum Torzam, 12. M. P. Tum ad Afarenam, 12. M. P. A Daxadaiad ad oppidum Ruzarin, 9. M. P. Tum ad Saram 19. M. P. A Sava ad Masendan 27. M. P. Tum ad Ray 21. M. P. Itc ab Hamadan ad Asbahan, est huiusmodi: ab Hamadan ad Ramen, 21. M. P. A Ramen ad Bezagead, 33. M. P. A Bezagead ad Karch, 30. M. P. A Bong ad oppidum Chubigian, 30. M. P. Ab hoc ad Asbahan 90. M. P. et in toto hoc spatio nulla reperitur civitas. Itc ab Hamadan ad Choxagan est huiusmodi: ab Hamadan ad Rudhan, 27. M. P. Ab hac ad Nahavand 21. M. P. Hinc ad Masir 30. M. P. Ab Masir ad Sabar-Itas, indeque ad Alcur, 90. M. P. quo in spatio nulla invenitur ~~ab~~ aut rabi, aut pagus. Ab Alcur ad oppidum Andamas, indeque ad Pordasabur, 6. M. P. Item ab Hamadan ad Saram 90. M. P. A Sava ad Comm, 36. M. P. quae biduo conficiuntur. Rursus itc ab Hamadan ad Naxestan est 30. M. P. A Naxestan ad Aiied, 24. M. P. Ab Aiied ad Casuin, duos dies. Ab Hamadan etiam ad Dairux, plus 60. M. P. A Dairux ad Sciakrazur, 4. stationes. Eodem modo ab Holvan ad Sciakrazur, stationes 4. A Dairux ad Sairama, itc diei. Ab Alcur ad Karch, 6. stationes. Ab Asbahan ad Capn, 3. stationes. A Comm ad Casan, stationes duae. A Comm ad Asbahan, biduum. Ab Holvan ad Sairaman, duae stationes magne. A Sairaman

(b) i. Castellum Iaxxonum. (c) i. Iordis. (d) i. Lacus Job. (e) i. Pratum arvis. (a) (b) requiruntur per ponere et el impreso.

ad Allux, stationes item duae. Et ab ipsa ad urbem Bagdad, 9. stationes. Iter à Ray ad Amol
 est huiusmodi: à Ray ad Buzian, spatii levis. A Buzian ad Iamehend, statio. Ab hac ad
 Yec, statio. Ab Yec ad Bellum, statio. A Bellum ad Amol, statio. Ab Amol ad (a) Am-
 Alhamin mari proximum, statio: et prope hunc fontem exoritur esse flumen Amol in mare.
 Iter à Ray ad partes Muebal est istud: à Ray ad Costanam, statio. A Costana ad Mafcu-
 nam, statio. A Mafcuma ad Varan, 27. M. P. Iter à Dainur ad Maragham, indeque ad Ax-
 babil tale est: à Dainur ad Cheriaegiam 27. M. P. Ab hac ad Tal-Nax, 18. M. P. Hinc ad
 Sajar 24. M. P. Inde ad Aridanc 12. M. P. Ab hac ad Bailacan 15. M. P. Nigitur ad Ax-
 babil ire cupias, perges à Bailacan ad Borzan, quae est & terra Armeniq, spatii 18. M. P.
 A Borza ad Sabex-chast oppidum 24. M. P. Hinc ad Maragham, 24. M. P. A Marag-
 gha ad Charcan 33. M. P. Inde ad Tabriz, 27. M. P. Deinde ad Naxiz, 30. M. P. Postea
 ad Chan 12. M. P. Hinc ad Choraxer, 3. M. P. Inde ad Kaijafex, 30. M. P. Tum ad Lama 19.
 M. P. Demum ad Axidabil. Item via ab urbe Axidabil ad Zangian est huiusmodi:
 ab Axidabil ad pontem Sandur, statio. Hinc ad Sara dicta una. A Sara ad Bara,
 iter diei. A Bara ad Zangian, stationes duae. Qui voluerit, poterit ab Axidabil pro-
 gredi ad Mananeg, 60. M. P. A Mananeg ad Chumag, statio. A Chumag ad Mhza-
 bigian, statio magna. Similiter à Mananeg ad Zangian, alioquin quam Peachonag,
 stationes duae. Ab Axidabil ad Mecan viam in oris maritimis, biduum. Iter à Sciahra-
 zur ad Maragham est huiusmodi. A Sciahrazur ad Hadhazan, et ab Hadhazan ad
 Cuc, statio. Ab Naxiz, statio. Denique ad Maragham stationes duae. Iter à (aa) Pe-
 zizat-ebn-Omar ad Armeniq regiones est huiusmodi. A Pezizat-ebn-Omar ad Tal,
 stationis habetur intervallum: est autem Tal oppidum magnum, ubi non impar, frequens,
 de flumen Sarit apponitur. A Tal ad montem Pidaan eidem fluvio Sarie vicinum,
 statio. A monte Pidaan ad (b) Mpiabal, statio. Ab Mpiabal conferet res viator
 ad Madlan urbem dixeram. Ad Madlan ad Mshan, statio. Denique ad Salamas
 & terra Armeniq, statio. Salamas urbs est à stagno Kamudhan remota: stagnum
 vero istud salsum est, caretque omni animantium ac piscium genere. Distat idem
 stagno à Dacheran, 12. M. P. habetque in longitudine stagnum hoc stationes 4, sep-
 tentationem inter ac meridiem: eius autem latitudo proceditur inter Maragham et
 Armeniam spatii 60 ferè M. P. Hyberno tempore maxime exsiccantur in eo, proce-
 us, adeo ut cymbe naufragio patiantur.

Septima Pars Climates Quarta.

Septima haec pars Climates quarta comprehendit reliquam terram (aaa) Algebâl, regiones

(a) i. Fontem mexozie. (aa) i. hypula filij Omar. (b) i. Montem. (aaa) i. Montium.

Ab Abigian, regiones ~~Cuhestan~~ Cuhestan magnae solitudinis conteminas, et nonnullas regiones Choxajan. **V**ia vero quae ducit ad has est: volenti à Ray abire in Astahan exiendum est ex Ray ad urbem Dozzam, et stationis intervallum conficiendum. A Dozza ad (b) Dair-alhethra statio per solitudinem penitus incultam. Ab (c) Hethra aldaix ad oppidum Kach, statio. Ab oppido Kach ad urbem Comm, statio. Ab urbe Comm ad oppidum (d) Almagius statio. Ab ipso oppido ad urbem Casan, statio. Uter à Ray ad Naisabua, est huiusmodi: à Ray ad anem Abad, 12. M. P. Deinde ad Coxandim, 26. M. P. A Coxandim ad ~~Kach~~ Kahda, 24. M. P. Ab hac ad Choran, 18. M. P. Hinc ad castellum (e) Almolh, 18. M. P. Ab hoc ad (f) Kas-alcab, 21. M. P. Inde ad Semanan, 26. M. P. A Semanan ad Agilmen, 27. M. P. Tum ad Cumas-albameghan, 26. M. P. Tum ad Algixadama, 21. M. P. quibus intervallum stationis terminatur. Ab Algixadama ad Badas, statio milliariorum 24. A Badas ad Muregian, statio. Inde ad Mezzan, statio 36. milliariorum. Deinde ad Naxid, 24. M. P. Hinc ad Bahmen-Abad, 18. M. P. Tum ad Nun, 18. M. P. Tum ad Pezexagerd, 18. M. P. Tum ad Pezxabad, 12. M. P. Tum ad Nahnabad, 19. M. P. A Nahnabad ad Bahajand, 18. M. P. A Bahajand ad Naisabua, 15. M. P. Uter à Tabarestan ad Poxgian est huiusmodi: Ab Amol ad Mailam, 6. M. P. A Maila ad Toxja, 9. M. P. A Toxja ad Sariam, statio. A Saria ad Naxest, statio. Hinc ad Maden, statio. Ab hac ad Tairam, statio. Ab hac ad Astarabad, indeque ad (g) Rabat-Hofj, statio. ~~Ab hac ad Astarabad~~ A Rabat-Hofj ad Poxgian, statio. Uter ab Amol ad montes Dailam est huiusmodi. Ab Amol exiit qui voluerit ad Naxbel, indeque ad Salus, conficiatque stationem unam. Ab hac ad Kallan habetur statio. Ab hac ad Dailam, statio. Uter à Ray ad Salabiam, et ad Zainarnam, tale est: à Ray ad montem Dainarand, statio. Hinc ad Zainarnam, et Salabiam, statio. Via à Poxgian ad Cumas est huiusmodi: à Poxgian ad Pihainam oppidum venustum cuius flumen collocatum, statio. A Pihaina ad Dhohl, 18. M. P. A Dhohl ad Bestam, statio. A Bestam ad Naxariam, et ab hac ad Darneghan, statio.

Octava Pars Climatis Quarti.

Sub hac parte octava quaxi climatis continetur portio terrae Choxajan, et (a) Anahz regio ampla, et satis ditioribus, ac multis urbibus celebribus. Inter ceteras autem eius urbes est Daxphas, quae ex Daxphan dicitur Naxaxest, Hanua, Ardahajmin, Casuan, Buxan, Kozduan-Horas, Kardan, castellum Caramechin, Maxdahesan, et Kach.

Aedificijs Choraxezm initium dat Tahexia ab occidentali parte fluminis extracta: cuncta enim aedificia iacent ad latus occidentale Sikon, ad orientale nullum extat itaque à Choraxezm, hoc ab eius metropoli, quae est Kach ad urbem Hanuan habetur statio. Ab Hanua ad Horas, statio. A Kach ad Poxgiam 3. stationes, quarum prima est

(b) i. Monasterium excis. (c) i. Ace monasterij. (d) i. Infidelium. (e) i. Salis. (f) i. Caput canis. (g) i. Speculam custodie. (a) i. Fluminis.

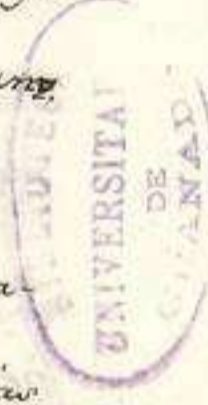
à Kath ad Andakshmin, altera ab hac ad ~~Andakshmin~~, tertia hinc ad Chogianiam, ab Stanua
quoque ad Sacuan, 15. M. P. Ab hac ad Madanitham, 9. M. P. hinc ad Kardan, indeque
ad Dobaxes habentur iter duarum stationum; et quidem à Dobaxes ad Kardan statio una: à Kardan
ad Madanitham, duae diest; eorum Madanitha, et castellum Caranectin non multum discordant mag-
nitudine: ac Madanitha propinquior est Pichon, distans enim ab ipso 12. M. P. Quod autem iter
eo fluminis est, pertinet ad regiones Choxajan; nam ab Amol ibis ad flumen, tum ad urbem
Terbas flumini proximam: Madanitha est huic coniuncta. Perges illinc ad Bochara. Et
vexo à Terbas ad Bichend duae habentur stationes teres: quoniam à Terbas ad castellum
Om-giafa 18. M. P. infunt. A castello hoc ad Bichend, 18. M. P. A Bichend ad Bochara
11. M. P. Iter à Bochara ad Samarcand est huiusmodi: à Bochara ad Soxsa, 12. M. P.
hinc ad Dabusian, 15. M. P. Ad Atjan, 15. M. P. Ad Kord, 18. M. P. A Kord ad Karmin-
niam, 12. M. P. Ad castellum Alcamia, 15. M. P. Denique ad Samarcand, 6. M. P. ori-
entali parte Bocharae, cum flexu ad meridiem, contemina est terra Toghth: primaeque
maxime illius incipiunt post Karminian, à qua progredieris ad Dabusiam orientem
versus, minus in exarallo stationis, nempe 20. M. P. A Dabusia ad Astihan, statio
teris. Ab hac ad Zoxman, 18. M. P. A Zoxman ad castellum Alcamia, 15. M. P. Ab
hoc ad Samarcand, 6. M. P. Iter à Samarcand ad urbem Batch est istud: ab urbe Samar-
cand ad urbem Kasc, stationes duae. Item à Samarcand ad Kanud-mahcheth, 6. M. P. Etiam
à Samarcand ad Astihan 21. M. P. orientem inter et meridiem. Et ab ipsa ad Kajanian,
27. M. P. Via à Samarcand ad Ramin, indeque ad Toghhanam, sive ad Alcias, est hu-
iusmodi. A Samarcand ad Saracth, 12. M. P. nempe requiritatio; Ab hac ad urbem Saad,
15. M. P. Tribus conficitur statio. Ab hac ad urbem Ramin, statio. In hac bivium reperi-
tur, et una quidem via tendit ad Toghhanam, altera ad Alcias. Qui ergo in Toghhanam
cupit abire, stationem conficere debet à Ramin ad Labat; et ab hac ad Axand, stationem
aliam: ad Axand ad Saracth, stationem: à Saracth ad Chogianiam, stationem: à Chogiania
ad oppidum Kondam, stationem: hinc ad Najuh, stationem: istinc ad Bazejan, stationem
Vexum Alcias et Alcan habent in latitudine iter, (a) bidui, et triidui in longitudine, vult
que ex propugnaculis maris Turcaorum. Vexo Kand distat à Chogiania 3. M. P. et ad eam
labitur flumen Alcias, cuius origo est ex fluminibus, quae de terra Turcaorum seuerantia
conveniunt in finibus ~~Andakshmin~~, et una cum alijs annibus in illud infunt: et sic
omnia simul iuncta concurrunt atque protenduntur ad Achjicheth, indeque labitur hoc
flumen ad Chogianiam, transique per Sacand, et excurrit ad Farab, transactoque termino
Sabzan fluit per desertum quod est in maxime Turcaorum occidentali, transi ad sextum
ab oppido Haditha milliare, ac demum mergit se stagno Choxaxem, quod distat ab Haditha

duabus stationibus, a Choraxezm stationibus. No. Inter Achsicheth, et Adarcand 2. stationes. Totum vero spatium quod intercedit inter flumen Gihon (incipiendo ab urbe Tebar) et Adarcand, est 23 stationum.

Nonā Paxs Climatis Quarti.

*P*axs hęc nona climatis quarti continet sube portionem terrę Chacan Chazalgitaxum, nempe Prudhan, regiones İalam, regiones Berşajian inferioris, terram Chazalgitaxum, et regiones aliquot Kaimachitaxum. *D*iuimus exp̄ riam ab Achsicheth ad Carruziam, quę est terra Baghaxphax, talem exp̄: ab Achsicheth ad Kasucheth habetur stationis intervallum. Inde ad Anest, statio. Ad Kanfat, statio. Ad Sucasand, statio. Ad Karact, statio. Ad (a) Algiabal, statio. Ad İtalac, 3. stationes. Ab oppido İtaulac ad urbem Chacan Chazalgitaxum, 33. M. P. Et ab urbe İttacana ad urbem Canantia primam urbium Kaimachitaxum, stationes decem per desertum. Ab hac ad urbem Regis Kaimachitaxum 21. stationes. Totum autem hoc iter pergit ab occasu in orientem. Ab urbe Canantia ad Bächoranę, 7. dies. Ab İttacana ad Bächoranę, 3. stationes meridie versus.

Quod si quis velit aqua ire ad Şhaghan, aut ad Canantiam, aut ad Sciaxus, aut ad Damuxia, proficisci debet a Bengiax ad oppidum Dahxa, ibique reperiet naviculas onerarias, adiacet enim stagno; distant autem ab invicę (aa) ea duo loca itinere diei ac semis. Exiens igitur e Bengiax abibis usque ad verticem clivi, ibique divertes ad hospitium: inde postea descendes ad oppidum Dahxa, naveque conscendes. Et quidę si Canantia petas, stagno longitudinem percurres spatio 6. stationum, si litorea legens remis incedas; ac si rectam canbaso riam aggrediaris, tribus cursibus iter explebis. Similiter qui ad urbem Şhaghan cupit abire, secans lacum per latitudinem, ad eam deveniet spatio diei ac noctis, vento secundo. Qui autem ad urbem Sciaxus aut ad Damuxiam vult se conferre, lacui se committat ab urbe Dahxa usque ad ostium fluminis Sciaxus, indeque ascendat per flumen ad urbem Sciaxus vel ad urbem Damuxia, utram elegerit: ducetur autem tractus, vel certe velorum beneficio. A Damuxia ad urbem Chacan Chazalgitaxum 12. dierum iter habetur per inculta desertum, quod iter, quia timoribus ac periculis plenus est, raro quisquam aggreditur, nisi magno cum comitatu: atque hoc desertum dividit regiones Chazalg a regionibus Kaimachitaxum. Iter a Taxam ad Berşajian inferioris, quę oppidis ac rixibus componitur est 39. M. P. Inde ad castellum Ayas, 6. M. P. Ab hoc ad Kuc-Saub 12. M. P. Deinde ad oppidum Kulan-ghaya ad 15. M. P. Ab hoc ad oppidum Boxac 15. M. P. Fluvius Boxac exitus ex monte ejusdem oppidi, nomenque ab eo desumit: et per regiones İilan exiitens, tandem sese exonerat in flumen Alfcias. A predicto oppido ad Afixam, 15. M. P. Hinc ad oppidum Şhana-burect, 24. M. P. Turn ad oppidum Şerc, 12. M. P. Turn ad urbem Chacan, 12. M. P. Turn ad Navacheth, 12. M. P. Turn ad Kobab, 36. M. P. Turn ad Ber-

(a) i. montem. (aa) nempe Bengiax et Dahxa.

sagiam superiorem 40. fere Stationes, incesu (b) commutatus. Via à Taxan ad Bengiam de terra
 Kaimachitarum, est 36. stationum. Nam à Taxan ad Katsa habentur 15. M. P. Postea mons
 transiendus, et quatuor stationes conficiendæ ad Damortah. Inde ad arx Chaicham, stationes 20.
 orientem versus. A Chaicham ad castrum Dhohlan 7. stationes ad orientem. A Castro Dhohlan ad
 Bengiam, stationes 4. quo intervallo frequentia occurrunt ædificia, arvaque sata frumento, hor-
 deo, atque oriza. Ab arce Dhohlan ad Chanaves 6. dies versus septentrionem. A Chanaves ad
 urbem Lalan 6. stationes ad occidentem. Via ab urbe Damortah ad Lalan duplex est: et quidam via su-
 perior talis est: A Damortah ad urbem Saloniam 4. stationes habentur, versus orientem. Inde ad ur-
 bem Baghaxan, 6. stationes ad orientem. Demum ad Lalan, 7. stationes. A Saloniam ad Hokaicu, sta-
 tiones 4. versus septentrionem. Ab Hokaicu ad Baghaxan, 6. stationes.

Decima Pars Climatis Quarti.

Decima hæc pars 4. Climatis appellatur portio regionis, quæ sunt ultra (a) flumen regni-
 onum scilicet Kaimachitarum: Atque: atque hæc parte abuta, finis imponitur descriptioni Clis-
 matis quarti. Proximus exis Regem Kaimachitarum esse maximis quibusque Regibus potentia fas-
 tuque non imparum: et Kaimachitas esse gentem multam, ac populum numerosum, esseque in-
 fideles, et ignem adorare. Inter Taxan et locum urbis Regis, in qua Rex tenet regni gubernacula,
 interest octoginta atque trius diei iter per solitudines terræ Turcæ Chalachitarum. Kaimach
 habet à Meridie, Baghaxan: ab (b) Occidente-Auxro, Chazalgitas, qua parte iunguntur cum
 Tobbat: ab ortu Chalachitas: ab oriente, mare tenebrarum. In hoc etiam maxime extant insulæ ha-
 bitatæ, ad quas mercatores raris trajiciunt super dorsa iumentorum, et singulis noctibus quiescunt
 in arboribus, iumentis ad eorumdem arborum stipites in aqua alligatis.

Proxime vates Regum Kaimachitarum sunt vicedecim æquibus est urbs Astua 225
 Buzaph, Nisian, Mannan, Mostamah, urbs Regis qui vocatur Chacan, Bengiam, Dhohlan,
 et Chanaves. Iter à Bengiam ad urbem Chacan est huiusmodi: expediens è Bengiam, proceditque per
 (aa) oculum orientis ad urbem Astua spatio sex stationum mediæ per solitudines. Ab urbe Astua
 ad Nisian duodecim sunt dies, itinere terrestri: at brevior per flumen via. Ab urbe Chacan Regis ad
 urbem Mostamah quadridui est iter terrestre, septentrionem versus: ~~hæc~~ brevior autem, si per
 flumen secundas. Hæc vici civitas aliquot dierum intervallo distat à mari (bb) Ambiente. Om-
 nes istæ, quas memoravimus urbes, et quarum circumstantias vatis descripsimus, adiacent fluvio
 Phammæ magno, qui exiens è montibus Bengiam excurrit in orientem ad urbem Astua sitam
 in latere ipsius meridionali. Defluit exinde usque ad urbem Nisian positam ad ripam ipsius
 septentrionalem. Ex hac labitur usque ad urbem Regis, quæ iacet in parte ipsius meridionali
 ex ea deflectit amnis in plagam septentrionalem, pergitque ad urbem Mostamah, ab occi-
 dentali eius ripa exiit. Ab hac urbe fluxus flectitur ad orientem, donec mari ve-

(a) Vici flumen dicitur Arabicè Chalf-alnahr, sive Vasa-alnahr, quæ voces hinc
 sunt in usu. (bb) debeccia. (aa) l. Recta per orientem. (bbb) l. Oceano, quod terram ambiat.

82
mergas. Et narrat auctor libri *Mirabilium*, reperitur in praedicto flumine piscis Can-
gia, ex quo conficiunt medicis Indis, et Sino, et Sin venenum subitam inferens mortem,
quo nullum est inter venena, quod sciatur, aut efficacius, aut celerius ad occidendum; ex ipso
autem sale venenum in felle eius piscis, et atque vlla abiectione retinet suam virtutem
ad annos 40. Ab Chacan Regis de urbem Buzagh. S. habentur stationes, meridiam inter
et occidentem. In toto litore maris Kairmathitarum invenitur aurum, fuzente maxi. In his
etiam regionibus exant animalia musci magna in copia: verum muscus (c) Tobbarius
passantior est omni musco Indo, et Sinico.

CLIMATIS QUINTI

Prima Pars.

Pars hęc 4.^a Climatis quinti complectitur portiones plage septentrionali Andalusie,
terram scilicet Gallicie, et partem Castilie. Continet etiam aliquot regiones Vasconie de ter-
ra Francorum. At vero in terra Portugalie habentur urbes (a) Colimnia, Mont-maior, (b)
Nieu, Sextan, Salamanca, Samora, et Abula. In terra autem Gallicie sunt Segoria, Lia-
ria, Borcos, Bahhara, Lecxava, Castilla, Venta-lexina, Pampelona, S. Ullaxia, Debalia, S.
Guiliana, S. Petro, S. Abraham, S. Salvator, Dolavina, et Baiona. Ubidem de terra (cc) Fla-
cial continentur Sule, Tudela, Vesca, Giaca, Calahora. De regionibus vero Vasconie habentur
Caxcaffona, Corringia, S. Ieam, Baiona, Osh, et (d) Boudhal. De terra Poitou sunt
Poitiers, $\rho\omega\iota\epsilon\iota$ = S. Ieam, Rochella, et Angeas. De terra Caors, Angolefma, et (e) Ullachia.

In primis ergo mare occidentale istius primę partis est mare tenebrarum; et Santaxin,
atque Libong de terra Hispanie, contemina est urbs Colimnia, inter quam et Santaxin interie-
rit spatium trium stationum, versus plagam meridionalem: inter Colimniam vero et mare ad
occidentem, 12. M. P. ibique exoritur ve flumen unum (f) Mondin vocatum: et ad osium eius-
dem fluminis exat Casrum, quod appellatur Mont maior, prope litus maris exultum. A
Colimnia patet iter ad S. Jacobum: et quidem si per mare illud accipias, vela facies a Mont
Maior ad osium fluminis (g) $\rho\omega\iota\epsilon\iota$: spatio 70. M. P. (adque hęc est terra Portugalie) flumen
ipud magnum est atque navigerum, et fluxus maris ac refluxus ad multa millia ve
~~emittit~~ in eius abeum protenditur. Ab hoc ad flumen (h) Duexie, habentur 19. M. P. Atque
hic annis maximus est exsilians, virgidus, rapidus, atque profundus: et ad eius ripam iacet
urbs (i) Samora 60. milliaribus a mari dipita. Ab hoc amne ad osium fluminis (k) Ullino
habentur 60. M. P. Et ipud quoque flumen magnum est atque ingens, latum, ac profun-
dum, affluitque fluxu et refluxu ad multum spatium: et naves illud inceduntur portus
capiendi causa, vel ad sustinenda oppida, et castro eius ripis adiacentia. Intra flumen ipud ad
(c) Ab urbe Tobbar. (a) Conimbria. (b) Siphonium. (cc) S. Templi. (d) Boudcaum. (e) Peligreu. (f) Mondego, latus
Munda. (g) Vaxca. (h) Durvus. (i) Lat. Sontica. (k) Ullinus.

vextum à pelago milliaria sita est in insula medium flumen occupante, axo quaedam munitissi-
 ma fortissimaque impendit enim fastigio montis axdui non admodum sublimis; vocatur autem
 axo illo Abxaca. A flumine illo ad osium amnes Taxori, 60. M. P. Atque hic etiam am-
 nes magnus est, et fluxu ac refluxu agitatur ad plura milliaria: et haud procul mari cea-
 nitur intra illum insula cum ingenti axce, cuius nunquam minus alluit flumen ab utraque parte.
 Inter amnem istum, et osium fluminis Abxex indensum sex mille P. Atque hoc licet exiguum
 sit multis tamen cymbis praebet stationem. Ab ipso flumine ad osium amnis Mexax habentur
 tua 6. M. P. Atque hic etiam ingens est, et patitur fluxum ac refluxum, et maxima navigia
 portum in eo capiunt: brevem tamen habet cursum, et non longè ab osio ipsius exeat in mari insu-
 la parva inculta, quamvis non careat portu, aquis et lignetis. Ab osio fluminis huius ad os-
 tium fluminis S. Jacobi 6. habentur milliaria appellatur autem flumen ipse Anaxet, magnus
 est et copiosum aquis, latoque alveo: fluxu et refluxu afficitur est ^{9^e} magnam navium per 20. M.
 P. circiter capax. Ex ^{hoc} ad templum S. Jacobi habentur 6. sex. M. P. A templo S. Jacobi maxi-
 mo procedit è mari tenebroso brachium repens ab occidente in orientem, quod postea ad plagam
 meridionalem flexit aliquantum donec attingat urbem Baionam. Inter autem est huiusmodi
 ibis à S. Jacobo ad amnem Tamexca magnam, in quo naves portum capiunt: ab hoc ad Caput
 promontorii in mare ralsè procurrentis: ab hoc ad (a) Alma-alahmax fluvium magnam,
 cui adiacet Templum ingens, haud longè à Port Tama: et à S. Jacobo ad illud templum habentur
 tua 42. M. P. Ab Alma-alahmax ad Axmeda, 6. M. P. Hinc ad Algarve castellum maximum,
 in quo comprehendentur vestigia magni cuiusdam Templi. Ab Algarve ad amnem Adactixa flu-
 vii atque refluxui subiectum, secus quem iacet castellum dictum Montaxoriat—Debalia, 60. M. P.
 Ab hoc ad flumen Colombiam, cuius osium patens est, et mare illud ⁱⁿ influit, 60. M. P. adiacet ei spe-
 cula magna, cui vicina est Ecclesia Iuliana. A flumine Colombia ad flumen Sandoriam pau-
 rum quidem, sed tam lato osio, ut naves in coquiscant (et secus hoc sita est Ecclesia S. Petri) 30. M. P.
 Ab hoc ad flumen hiaz, cui adiacet Ecclesia S. Abxadam, 45. M. P. in istud flumen, quod magnus
 est, mare influit, et portus conspicitur in eo tenuis: multae exant intra flumen praedictum in-
 sulae habitatae, et plures adiacenti illi regiones. Ab hoc flumine ad fluvium Solio, Baxd, et and 50. M.
 P. Ab hoc denique ad promontorium Baxhia, in quo est urbs Baiona, 30. M. P. A Baiona ~~est~~ re-
 flexiva mare in occidentem.

A castello Algarve superius memorato ducit exordium mons Septa, qui
 intra cum ois maximis Baionam usque protenditur; sed aliquando ita recedit à mari, ut dici itinere
 vident ab invicem, quandoque vero accedit adeo ut inter sit spatium 15. M. P. Protenditur autem con-
 tinuatus absque interruptione Baionam usque, ibique iungitur cum monte templi Venenit; habet
 vero in longitudine iter novem stationum, spatium autem est 30. M. P. Templum Venenit intersectat

extremam partem insulae Andalusie, clauditque quod medium est inter mare Tenebrorum, mare
 scilicet Anglorum, et mare Damascenum. Itaque extenditur hinc mons ab urbe Baiona
 usque ad urbem Barcelonam: mons est maximus, vocaturque mons Pyrenaeus, dirimique regio-
 nes Andalusie a regionibus Francorum. Longitudo montis eiusdem axuarum sumpta a septen-
 trione in meridiem est septem dierum. Extant in illo quatuor velut portae, in quibus habentur
 aditus tam angusti et non nisi eques unus post alium ingredi valeat: hae portae sunt quidem late
 atque spatiosae, sed viae quae in eis extant, sunt horribiles. Una istarum portarum est ea, quae conspi-
 citur in partibus Barcelonae, vocaturque Porta Piacae: altera huic proxima dicitur Armona:
 sexta nominatur porta Cosae, cuius longitudo per montis latitudinem est 35. M. P. quar-
 ta nuncupatur porta Baionae. Singulis portis urbes adiacent ex utraque parte; et quidem ex
 his, quae proximae sunt portae Cosae, est urbs Pompelona: portae vero Piacae viciniae urbs Piacae.

Iter autem sexagesimum a Colimbria ad S. Iacobum est huiusmodi: a Colimbria ad oppidum
 Aba stationis habetur intervallum. Ab Aba ad oppidum Vatinia, statio. Ab hoc ad primos
 terminos regionum Portugalliae, statio; pergitque iter secans sexaginta Portugalliae spatia dierum,
 ibique conspiciuntur oppidum Pontacae ad ripam fluminis Durij, quod est flumen Samorae, atque
 illic nauiciendum cymbis ad hoc partem. Ab oppido ad artem Mine, indeque ad castellum (a)
 Abraca, 60. M. P. duae videlicet stationes. A castello Abraca ad castellum (b) Tui, stationes duae.
 A castello Tui ad S. Iacobum, statio. A Samora ad urbem Legionem, quatuor dierum. Ab urbe
 Legionem ad urbem Astoricam partem quidem, sed populosam, statio. Ab hac ad montem qui dicitur
 tua Mont-rad, 12. M. P. inde ad montem Cabria, 12. M. P. Tum demum ad S. Iacobum, 3. die-
 bus. Inter Legionem, et Caesaraugustam, quae est prope mare Anglorum constructa, bidui habetur iter,
 Pariter quoque, via ab urbe Legionem ad urbem Pompelonam, ^{et} orientem versus, ab urbe Legionem
 ad urbem Sambacum, statione conficiuntur. Ab hac ad urbem Carionem, iter diei. Ab hac ad
 urbem Borjos, stationes duae. Ab urbe Borjos ad urbem Bahiana populo cultam, iter diei. Ab
 hac ad Castellam, dicta. A castello Castellia ad castellum Mont-Lexire, dicta. Et ab hac
 ad urbem Pompelonam, dicta. A Pompelona ad urbem Baionam litore maxime appositam,
 iter bidui. Aditus autem ad Pompelonam patet per portam, quae nomen ab eadem Baio-
 na desumit. Ab urbe Legionem praedicta ad urbem Tolatum, septem dierum. Similiter ab urbe
 Borjos ad urbem Tolatum, 7. dierum. A S. Iacobo ad Tolatum via communior est 9. stationibus.
 Ab urbe Salamantica ad urbem Abulam, 50. M. P. A Segovia ad Tudelam, 100. M. P. meridiem
 inter et orientem. A Tudela ad Saragostam, 50. M. P. Eodem modo a Tudela supra dicta
 ad urbem Nalern iter diei. A Saragosta etiam ad Hiscam, 50. M. P. A Hysca ad Lendiam,
 70. M. P. A Hysca item ad Mecriam, 70. M. P. Porcius a Lendia ad Fragam: et a Fra-
 ga ad Tortosam, 50. M. P. Ab urbe Tortosa ad Tarraconem Iudeorum, 45. M. P. habet

autem hęc portum conspiciunt, abundantque aquis. Ab hac ad Barcelonam, 50. M. P. iacetque
 Barcelona seu litus maris: et in eiu portum, quia rarus est, non ingrediuntur naves
 nisi cum pecunia. Ingressus ad eam urbem et expressus in eadem ad Andalusiam patet per
 opium, quod est in monte Templo venenis nuncupato. Dicuntur autem ij esse filij Diof
 ne. Intex Barcelonam, et Carcasonam habetur iter quatuor vicium septentrionem versus.
 A Carcasona ad Comingiam, septentrionem versus ~~A Carcasona~~ ^{rectando} montem, 60. M. P. &
 A Comingia ad Tolosam biduum, orientem inter et meridiem. Item a Carcasona ad Tolosam,
 orientem versus, 60. M. P. Similiter ab urbe Comingia ad Murins, 60. M. P. A Comingia
 ad S. Ian ^{rectando} montem, 60. M. P. A S. Ian ad urbem Murins, 65. M. P. A S. Ian etiam
 ad urbem Baioriam, stationes duę, septentrionem versus. Ab urbe S. Ian, que est prop̄ montem, ad
 Jsch, 70. M. P. ad orientem. Ab urbe Baiora, septentrionem versus, ad urbem (a) Bordhal,
 70. M. P. Parietque ab urbe Jsch ad Bordhal, 60. M. P. Omnes istę regiones memoratę sunt
 terra Vasconię Pyrenęo monti vicina. Ex eius urbibus est etiam Perorda. Intex urbem Bor
 gos, et urbem Jsch inter est spatium 60. M. P. Pari ratione ab urbe Borgos ad urbem Agen, 70.
 M. P. Ab urbe Agen ad urbem Caora, 60. M. P. septentrionem versus. Similiter ab urbe
 Borgos ad urbem Angoleymam, 100. M. P. Ab hac ad urbem Natchiam et terra Poitou, 90. M. P.
 Ab Natchia ad Bordhal, 40. M. P. A Bordhal ad mare, 12. M. P. Distica quoque est Natchia
 a mari, 15. M. P. Septentem ab urbe Angoleyma ad S. Iean et terra Poitou, orientem versus, 40.
 M. P. Ab Natchia ad Roscellam, iter diei. Et a Roscella ad بلقبر iter diei: adiacet hęc ma
 ri salis Tenetrop, et prop̄ illam infuit flumen Oxleas. A Roscella etiam ad S. Iean et terra
 Poitou, 50. M. P. idemque spatium inter S. Iean, et بلقبر.

Secunda Pars Climatis Quinti.

Complectitur hęc 2.^a pars Climatis 5.ⁱ regiones aliquot Romanorum metropolitanas atque ij con
 finis est provincia Burgundię Francozum in qua continentur regiones iję, بلقبر (a) و بلقبر
 et Matijona. Ad latus huius provincię adest Burgundia Allemanorum in qua urbes pri
 maxię sunt Geneva, Laurane, et Oxana. Comprehenditur etiam hęc portio climati seu
 in quo primarię urbes sunt Seckinge, Acaiza, Ulma. Etat etiam ad latus illius climati
 rantę cum finitimis oris maximis Venetorum, et terra Aquileie, ubi habes Pesaro,
 castellum Pirano, Camalexam, Gradis, et Atragianco. Continentur etiam sub hac parte
 multe regionis maximę Romanorū, ubi etat Maxbont, Mont-Peliez, S. Gile, Iers, Ben
 gala, Savona, Genova, Pisa, Lucca, et Luna. Item plures regiones Saboiz cum contemini fi
 nibus Longobardiz, et vicina sibi terra Venetorum atque Francozum, necnon adiacentibus illi
 ab occidente regionibus Lombardiz, qualis est Tuxin, Susa, Umbria, Amudio, Mediolanum, Pa
 via &c. = Ferrara et Bologna. Ingređia comprehenduntur aliquot regiones Calabria et partes
 (a) 1. Bordeaux. (aa) Forst Nivers.

urbem Auxurum, 30. M. P. Preterea de regionibus Taxantere est Acuria. Regionibus Aquileice
affines etiam sunt urbes adiacentes mari Venetorum, et vixi iter ab urbe Ancona ad extremum
Sinum est huiusmodi. Ab Ancona ad flumen Ozmo habentur 11. M. P. Ab hoc ad amnem
Menino magnum 4. M. P. Tunc ad urbem Fanum, que est sub ditione Venetorum, 11. M. P. A
Fano ad Pesimum, 6. M. P. A Pesimo ad Urbinum, 25. M. P. Ab hac ad urbem Saxina, 15.
M. P. Ab hac ad urbem Ravenna, que medium occupat locum inter regiones Venetorum, que
que sedes est domini Venetorum, 25. M. P. A Ravenna ad urbem Camalecam 50. M. P. Ab hac
ad فانزو 44. M. P. Ab hac ad Atroxilam, 23. M. P. Ab Atroxila ad urbem بريز 18. M. P. Ab
hac ad Exadis 38. M. P. A Exadis ad Astapiancum 5. M. P. Atque hęc urbs sita est in extre-
mitate continentis Venetorum, terminatque regiones Venetorum: inde flectitur sinus
ad plagam orientalem: et ibi secus illum iacent regiones Aquileice. De regionibus autem
mediterraneis Aquileice sunt Vexona que et Vexana dicitur, طاطوس et بوريس Urbs Ve-
xona magna est, distatque a طاطوس statione brevi. Etiam ab urbe eadem ad urbem
بوريس 9. M. P. et ab hac ad Anmelam, sive Angelam, cuius incolę sunt de gente Exancorum,
3. M. P. et ab hac ad Vexonam, seu Vexanam, 2. M. P. Vexum de regionibus maximis est
Disia, que distat a طاطوس urbe Aquileicę 33. M. P. Ab hac ad urbem Moglo, que et
Umago dicitur, 9. M. P. Paxiter quoque ab urbe Vexona mediterranea ad Umago maxi-
mam, cuius incolę sunt Franci, 18. M. P. Ab hac ad urbem Gentebona, que recens est, et
ad Francos pertinet: et a Gentebona ad Paxengio, que etiam Paxenzo vocatur 12. M. P. Ab
hac ad Ruigo, que ad Francos quoque spectat, 15. M. P. Ab hac ad urbem Polam 12. M. P.
Ab hac ad Molodiam 16. M. P. Ab hac ad Albon 40. M. P. Ab hac ad Flamona 6. M. P. A
Flamona ad Uxana, que ultima est inter regiones Aquileicę maximas, 4. M. P. At vixi
ab urbe Naxbona ad urbem Mont-Peslier decern et octo millianibus a mari distans, habentur 38. M. P.
Ab hac ad Ales ad mare appositam, ostio fluminis ~~Mont-Peslier~~ Rhodani vicinam, iter diei. Similiter quoque
a Mont-Peslier ad S. Pile, iter diei. A S. Pile ad Ales, 6. M. P. Et a S. Pile ad Massiliam, vixi mare
extinctam, 25. M. P. A Massilia ad Iexs, 40. M. P. A Iexs ad Albengam, 35. M. P. Ab hac ad urbem Sa-
ronam, 35. M. P. A Saronam ad Peniam exiguo flumini proximam, 29. M. P. Ab urbe Penia ad (a)
Capra castellum grande, cultum, ac munitum, 70. M. P. Ab hoc ad Lunam urbem prope mare vicinam,
12. M. P. Ab hac ad Pisa 40. M. P. Et hęc appositae flumini ad ipsam affluentem est moris quodam qui in
partibus Longobardicę ~~est~~ ^{conmixta}, et flumen ipsud magnum est, eique adiacent milendinę atque horti. Ab ur-
be Pisa ad portum Chanziris, cui castrum impendit munitum, 60. M. P. A Portu ad Civita Vecchia,
50. M. P. A Castello Civita Vecchia ad ostium fluminis Toms, quod appellatur Tibexis, 50. M. P.

Qui vixi viam terrestram appedi cupit conficiat a Pisa ad urbem Lunam mari proximam, 40. M. P. Ab

Ab hac denique per mediterraneum proficiscitur ad بستر — inde ad urbem إبيدو =
 Tum ad (b) montem humilem. Tum demum Romam. illaque enim inter Penam, et Pijam in sinum
 porrigitur, et mox flectitur ad Capellum, او جيتا: ad Civitatem recchia; ad urbem Pernam, quae P. M. P.
 est a mari viginti. Urbis Roma est una e columnis Nazarenorum, est enim sedes maxima inter
 sedes quatuor, et Antiochiae habetur sedes, Alexandriae quoque sedes alia, et Hierosolymis alia sedes,
 licet haec recentior sit, nec tempore Apostolorum existit, sed constituta post illos fuerit ad Sancti Tem-
 pli magnificentiam. Urbis Romae ambitus magnus est, sextum enim esse P. M. P. habet murum la-
 pideum duplicem, et muri interioris latitudo est duodecim cubitorum, exterioris autem 22. cubitorum;
 muri exterioris latitudo est octo cubitorum, exterioris autem 12. cubitorum. Inter utrumque murum
 omnes decurrunt laminae rectae aeneae habentibus singulis in longitudine 16. cubitos. Vicius eius
 vocat illam protensus a porta orientali ad portam occidentalem: atque ibi coniunguntur columnae lapi-
 deae praestantissimee caryaticae, habentes singulae in longitudine 30. cubitos: et ad utrumque latus coniungunt
 columnae mediae, sunt duae columnae ex (a) specie flavo Troico, et tam crassae columnarum, quam epistylia-
 um de basi earum fusilia videntur adiacentque illis officinae mercatorum; et ante columnas atque offici-
 nas praefictas amnis interfluit ab ortu in occasum, cuius abitus est laminae aeneae stratus ita ut neque
 naves, neque aliud quidquam in ipso quiescat. Et ab hoc amne desumuntur ex aqua Romani, ducunt
 enim, Abanno exis. Naves per eundem amnem urbem Romam ingrediuntur onustae, et mercatores suas
 atque mercatorum officinas portant. Intra urbem ingens templum conicitur, ad Apostolorum Petri
 et Pauli nomen constructum, in quo amborum corpora iacent in monumentis. Longitudo eius
 templi est trecentorum cubitorum, et pilae ipsius ex specie fusili ac parietes similes illius specie flavo
 contecti. Romae praeterea extant mille ducentae ecclesiae. Vici, et plateae eius sunt albo atque coeruleo
 marmore stratae. Habentur in illa mille balneae. Coniunguntur etiam in ea conspicuae templum extru-
 ctum, pariter cum Templo Hierosolymitano longitudinis atque latitudinis: et altare extat in illo, su-
 per quo offertur sacrificium, longitudinis decem cubitorum, cuius superficies tota est vitidi smaragdini
 infusa: sustentatur autem altare istud duodecim staturis ex auro obrizo, et singularum altitudo
 est duorum cubitorum ac semis, et carum oculi ex hyacinthis rubris. Habet hoc templum ianu-
 as auro obrizo tectas, praeter ianuas externas laminae aeneae coeatas, aliasque ligni cedratinae
 que elaborari. In urbe Roma sunt sedes regis Papae vocari: nec est supra Papam superioritas in
 dignitate, et reges sunt inferiores ipso.

Veniam iter ab urbe Roma ad urbem Anconam sitam versus mare Pe-
 necum est huiusmodi: ab urbe Roma ad Ostiam bidui est iter; haec urbs est ad occidentalem fluminis
 Romae ripam apposita, supra quam amnis Tibexis iungitur fluminis Tiberis, influencee hoc
 in Tibexim: iacet ergo ad occidentalem sui fluminis ripam: et eam ex orientali ripa respicit

(b) Illonae basis. (a) Specie Coxiensis.

برج

ابا = urbs magnifica. Ab hac, flumen per legendo, ad urbem ابا sitam in orientali ripa am-
 nis Tibecis. Non longe ab hac exeat ad ripam fluminis occidentalem urbs Rieri. Ab hac ad Ca-
 mexinum. Nunc ad Ozmum. Nunc demum ad Anconam. **Itaque** a Penua ~~via~~ deuium
 veniam Lombardie, si quis appropiari cupit, **abeat** a Penua ad castellum ^{spatio} duarum dierum.
 Ab hoc ad flumen ابا = iter bidui. A flumine hoc ad urbem ابا = biduum. Ab hac ad ابا
 biduum. Nunc ad urbem Pasiam, biduum. **Via** senespiris a Penua Romam est huiusmodi:
 a Penua ad Succam, iter bidui. Ab urbe Succa ad urbem Florentiam, 70. M. P. ab hac ad
ابا = iter bidui. Ab hac ad montem (a) Aluat, 15. M. P. Ab hoc Romam, 15. M. P. **Via**
 quoque a Penua ad Ancoram veuis maxe Venetorum positam, est huiusmodi. Ab urbe Penua
 ad Succam, 50. M. P. A Succa ad urbem ابا 70. M. P. orientem inter et aquilonem: estque
 urbs non exigua. Ab hac ad montem ابا = 65. M. P. Ab Arzeo, 10. M. P. Et ad aliquot ab hac
 miliaria exeat ex parte occidentali flumen ابا. Ab Arzeo ad urbem ابا = 25. M. P. Ab hac
 ad urbem ابا = parvam, sed populosam 40. M. P. Ab hac ad urbem Castellum, 25. M. P. Ab hac
 ad urbem ابا = flumine adiacentem, 25. M. P. Ab hac ad urbem Ozmum, 25. M. P. Ab Ozmo,
 que etiam est ad flumen appropia, ad Ancoram veuis maxe Venetum vicam, 11. M. P. **Via**
 veniam maximam cupit adire, exeat e Pija, aut e Penua, et descriptum modo iter accipiat
 ad Castellum urbem; postea per montem ابا = pergat septentrionem versus usque ad urbem
 S. Angelo spatio, 25. M. P. Inde ad urbem S. Leo. habentur 15. M. P. et que hęc urbs ad eiusdem
 montis radices extructa. Ab hac demum ad Ravennam 25. M. P.

Descriptio itineris, quod ab urbe Roma, litora per legendo ducit ad urbem Ne-
 gio adiacentem fretis insule Sicilie est hęc: Roma ad (aa) Astunam habentur triginta. M.
 P. Ab Astuna ad ابا = portum tranquillum, et aquis abundantem 10. M. P. Ab hoc ad ابا
 flumen ingens 30. M. P. Ab hoc ad Terracinam, cuius portus angustus est, et nullius emolumen-
 ti 6. M. P. A Terracina ad urbem Palletam sitam in promontorio a continente arabo, 20. M.
 P. habet autem hęc portum conspicuum, securum et ad hyemandum non importunum. Ab ur-
 be Palleta ad Palletiam et ostium fluminis ابا, 15. M. P. et que flumen hoc lapidum mag-
 num atque navigerum, et duę illi adiacent ei ~~urbs~~ turres. Ab hoc ad ostium fluminis ابا
 quod apertum aperens est, neque magnas sustinet naves, 12. M. P. Ab hoc ad ostium fluminis
 Capuz, 6. M. P. atque hoc etiam est iniunctis venarum facens. A flumine Capuz ad Pa-
 rapum oppidum, ac portum simul, sed ventis apertum, 12. M. P. Ab hoc ad urbem Cumam,
 6. M. P. Nunc ad portum Mispensurum, 12. M. P. A Mispis ad Pozoli castellum cul-
 tum parte urbis instar, in cuiusdam sinus promontorio sitam, 8. M. P. A Pozoli pro-
 cedendo ad urbem Neapolim lini, 12. M. P. Ab hac ad portum ابا = solvendis navibus

(a) b. Numilem, vulgo Monte Baso. (aa) Foste Nettuno. oppor.

et *Arduona* = *Pyrgaea* sub eadem parte continetur de regionibus maris Damasceni *الحاكة* = *Corno-*
na *رشان* *روشدون* et *Taxantum*. De regionibus vero Calabriae sunt *قطرويل* *كناك* *مرطران* *قطنسان*
Benerentum, *Melf* *mediterranea* *بنووة قاص* *Claxamont* *شوتش* *بنباس* *بنباس* *استبرجل*
 = *Atque omnes hae regiones sunt de terra Calabriae*. Regiones autem Longobardiae
 sunt *موتوليا* *موتوليا* *موتوليا* *موتوليا* *موتوليا* *موتوليا* *موتوليا* *موتوليا* *موتوليا* *موتوليا*
cum litera, *S. S. Lauvinus*, *S. S. Laurentius*, *S. S. Laurentius*, *S. S. Laurentius*, *S. S. Laurentius*, *S. S. Laurentius*, *S. S. Laurentius*, *S. S. Laurentius*.

Tam exigimus itea, quod ab urbe Regio, aequarum procedit seuis maxe Damasci ad
 urbem Iuxuriam, quae est ad fretum maxie Venetorum exiuita: consequitur illud via, quae seuis ma-
 xe Venetorum, citra prelegendo, ducit in urbem Anconam. Quapropter diuimus ab urbe Iuxuriam
 ad urbem Brundisium eidem maxie Venetorum appositam haberi 58. M. P. Ab Iuxuriam ad Pro-
 mont: Sudz, 12. M. P. Ab hoc ad S. Iouannem Mixapoli, 12. M. P. Hinc ad Promont: Konna, 6. M.
 P. A Konna ad Promont: (a) S. Petra, 12. M. P. A S. Petra ad Promont: 12. M. P. Ab hoc
 ad urbem Brundisium, 4. M. P. Est autem Brundisium urbs conspicua, salibus e lateribus, ad marem
 Constantinopolis maris, maris clauja. A Brundisio ad *غوشبوت* 12. M. P. *غوشبوت* = *rexo* res sunt
 impug pulchre, *vequimillianis* a continente dicitur. A *غوشبوت* ad portum S. Nicolai, ~~12. M. P.~~
~~12. M. P.~~ = portum quidem venustum, ac tranquillum, in quo etiam habetur aqua, 12. M. P. Ab
 hoc ad urbem Monopoli, 2. M. P. Ab hac ad capellum *بلجان* 6. M. P. et prope hoc extat regio quaedam
 vocata, novem millianibus a mari distat; A *بلجان* = ad portum S. Pietro, 2. M. P. Ab hoc
 ad urbem Bari, quae sita est in imo quaedam sinu, estque metropolis terrae Longobardorum, 22. M. P.
 Ab urbe Bari ad Iuxuriam Ajilo, quae et Ajilo dicitur, atque hanc respicit in terra urbs *خز*
 mota a mari spatio 6. M. P. Ab ea Iuxuriam ad *سلس* 6. M. P. Inde ad *سلس* = 4. M. P. et hanc res-
 picit in continente *رود* = quae distat a mari 6. M. P. A *سلس* ad *سلس* quam respicit in mediterranea
 neo Moxat, inter quam et mare habetur intervallum 9. M. P. A Moxat, ad Oxantum citra
 adiacentem, 6. M. P. Similiter ab *سلس* urbe praedicta ad Oxantum etiam 6. M. P. Ab hac ad
سلس = mari appositam, quam respicit in mediterraneo urbs *Arduona* vocata, novem millianibus
 a mari distat, 6. M. P. A *سلس* *سلس* proxima ad amnem *سلس* = 6. M. P. Ab hoc ad urbem *سلس*
 quator millianibus a mari remota. A S. Maxia ad S. Nicolaum *سلس* super promontorio in terra
 mare sita, 12. M. P. huic autem opponitur in mediterraneo urbs *Say*, vix millianibus a mari distat
 A S. Nicolao ad flumen *سلس* *سلس* 12. M. P. at nomen proprium fluminis est *سلس* Ab hoc
 flumine ad amnem *سلس* = 11. M. P. Ab hoc ad urbem *سلس* = mari vicinam, 2. M. P. Ab hac
 ad *سلس* maximoque proximam, 12. M. P. Ab hac ad S. Angelum, octo millianibus a mari
 distat. Item a *سلس* = ad portum S. Valentij, 12. M. P. Ab hoc ad *سلس* = vicinam in imo
 sinu super promontorium in mare proximam, 12. M. P. Ab hac ad *سلس* = 12. M. P. Ab

Ab hac ad روڊو = 8. M. P. Nunc ad قېزان et ab hac ad دابېه = 9. M. P. Nunc ad سلس = 8. M. P. آښ لا = ad Mont Maxim, 12. M. P. A Mont Maxim ad نرمل = 20. M. P. et آښ لا ad نرمل = 60. M. P. via obliqua. نرمل = ad opium fluminis Icar, 99. M. P. meridiem versus. Similiter a fluvio Icar ad amnem Taxent magnum, 36. M. P. Ab officio amnis Taxent ad urbem مارلي = ad mare appositam, 58. M. P. Ab hac ad urbem Anconam 6. M. P. Demum ab Ancona ad extremum Venetorum. Ut autem commemoremus quae ab orientali litore civitatem freti spectantur, dicimus ab urbe الوز = ad urbem نقرى = qua constitutum initium Croatiae, quae et Dalmatia vocatur, quaeque mari adiacet et venusta est, ac populosa, habet 10. M. P. Ab hac ad urbem Supara, 16. M. P. Ab urbe Supara ad urbem ايسو = 30. M. P. Ab hac ad Castiletiam, 15. M. P. Ab hac ad urbem المر = 20. M. P. Nunc ad urbem Sato 30. M. P. A Sato ad urbem نوي = quae et سائو dicitur, 2. M. P. Ab hac ad جادو litore maris adiacentem, et ab hac ad ذغواط = 30. M. P. Ab hac ad سانا 20. M. P. Ab hac ad urbem واوغورى 30. M. P. Ab hac ad urbem طارغورس = quae et نرغورى nominatur, 6. M. P. Ab hac ad urbem Spalato, 12. M. P. A Spalato ad urbem شنتو = 25. M. P. Ab ad Praguram, quae et Pragus appellatur, 30. M. P. Atque haec est ultimus terminus Croatiae. A Pragus ad urbem Petro, civitatis Petro, 20. M. P. Ab hac ad انتابرو = cuius incolae sunt Sclavoni, 30. M. P. Ab hac ad بلوچو = cuius populi sunt Laodiceae, 70. M. P. Ab hac ad دراسن Francorum, 80. M. P. Atque hic continens est magis vicina urbi لداونو , ubi videlicet est fretum 70. M. P. A دراسن ascendendo seu versus ad urbem جمارة 225. M. P. Atque hoc est totus fretus Venetorum. In isto mari Veneto est insula اوسو continenti propinqua, octo millia in inter continendam, et alterum caput illius, reliqua vero insula in mare porrigitur: est autem haec in maximis Hispanis, habetque 20. M. P. in longitudine, 12. in latitudine, et est culta. Inter hanc et insulam, quae vocatur لداونو = intercedit spatium 5. M. P. et haec distat a continente 6. M. P. magna est, et frequens populo, plus in longitudinem, quam latitudinem protensa; nam longitudine secundum sinuosos flexus sumpta, explet 60. M. P. latitudine, 25. M. P. suntque in illa Archimandrita, atque Episcopus. Ab hac ad insulam اربا = 6. M. P. iacet haec ante montes Croatiae, estque distans a continente 12. M. P. habet in longitudine, iuxta sinuosos flexus, 30. M. P. in latitudine 18. et in ipsa quoque est Archimandrita, et Episcopus. Ab hac ad insulam لابل = 11. M. P. iacet ipsa ex arce. سوڤو = et quatuor millibus est a continente distans: habet in longitudine secundum sinuosos flexus, 20. M. P. 10. latitudine. Omnes praedictae insulae sunt habitatae, et de climate Croatiae. Neque insulae Venetorum sunt sex: et earum tres uno sunt ordine dispositae, tres alio altero ordine requuntur, cunctae habitatae, et inter regiones Venetorum medium locum occupantes.

Inter a Taxento superius memorata Neapolim est huiusmodi: a Taxento ad گرار =

60. M. P. Ab hac ad *اغربل* = *toridem*. Nunc ad *قبر صدة* = 20. M. P. Ab hac ad *ابج* = 18. M. P.
 Inde ad *اطرا* = 18. M. P. Nunc ad *نابج* = 15. M. P. Ab *اجنطو* = 26. M. P. Ab *ببط* = 18. M. P.
 Ab hac *Neapolis* maxi adiectam, 30. M. P. Nunc ab urbe *Tarento* ad *مينجر* = habetur CLXXX.
 M. P. septentrionem versus cum flexu ad occidentem. Ab eadem ad *Baxi*, orientem versus, etiam CL-
 XXX. M. P. Ab urbe *مينجر* ad urbem *اغربل* 60. M. P. septentrionem inter et occidentem. Ab hac ad
قبر صدة = 180. M. P. Ab hac ad *Baxi*, 65. M. P. ad orientem. Prorsus ad *قبر صدة* = ad *اندلس* =
 50. M. P. Ab *اندلس* = ad *Oxantum* maximam supra memoratam 25. M. P. ad orientem.
 Item ab urbe *قبر صدة* = ad *Mont* *فوس* = 70. M. P. A *Mont* *فوس* = et *الب جوان* = 6. M. P.
 Nunc ad *مينجر* = 12. M. P. Ab urbe *Mont* *فوس* = *اغربل* = 18. M. P. Ab hac ad *الب جوان*
 6. M. P. Ab hac ad *انربكو* = *مينجر*, 14. M. P. Ab hac ad urbem *مينجر* = 72. M. P.
 Ab urbe hac ad urbem *لبويراي* = 18. M. P. Item ab eadem ad *نيانسة* = 60. M. P. Ab hac ad *Mont*
180. M. P. ad occasum. Prorsus a *نيانسة* = ad urbem *Melf*, *mediterraneam* 50. M. P. ad occidentem.
 A *Melf* *mediterranea* ad *فوس* = 108. M. P. A *فوس* = ad *قبنانبة* = 60. M. P. Ab hac ad *ابلة*
 27. M. P. versus occasum. Ab hac ad urbem *Salernum*, 72. M. P. Item ab urbe *Melf* *mediterra-*
nea ad urbem *لسند* = quae iacet in oris maritimis *Venetorum*, est huiusmodi: A urbe *Melf* *mediterra-*
nea ad *Rocca* *S. غاي* = occidentem versus declinando ad septentrionem, 50. M. P. Inde ad caste-
 llum *Asculum*, 36. M. P. Ab *Asculo* ad *اطرونة* 50. M. P. Ab hoc ad *S. Laurentium*, 50. M.
 P. Ab hoc ad *نوح* = 27. M. P. Nunc ad *Castel* *Novo* 63. M. P. A *Castel* *Novo* ad *S. الكوكو*
 36. M. P. Nunc ad *S. Vereaxum* 50. M. P. Ab urbe *S. Vereaxi* ad urbem *لسند* 66. M. P. Item
 a *اطرونة* ad *Salernum* per urbem *Beneventum* est hoc: Ab urbe *اطرونة* ad urbem *اربانة* = 16.
 M. P. Ab *اربانة* = ad *اغ* = urbem 18. M. P. Ab hac ad urbem *Beneventum*, 27. M. P. estque haec
 civitas magna. Ab hac ad *ابلا* = 72. M. P. Ab hac demum ad *Salernum*, 32. M. P. Item
 a *Benevento* ad *حقاللة* = 27. M. P. Ab hac ad *Neapolis* 36. M. P. A *Benevento* etiam ad
Mont *سرج* = 50. M. P. Nunc ad *ابرونة* = 50. M. P. Ab hac ad *Argent* 12. M. P. Ab *Argent*
 ad *حقاللة* = 21. M. P. Ab hac ad *Palma* 12. M. P. A *Palma* ad *سرج* = 36. M. P. Ab hac ad
Salernum 72. M. P. Item ab *اطرونة* = ad *Anconam* est tale: Ab illa ad flumen *Lucidum*
 75. M. P. Nunc ad castellum *انرونة* 20. M. P. Ab hoc ad flumen *Ycax* 30. M. P. Ab hoc ad
بطاي = 30. M. P. Nunc ad *نرانبة* = 60. M. P. Ab hac ad urbem *انا* = 270. M. P. Ab hac
 denique ad urbem *Anconam*, 18. M. P.

Quarta Pars Climatis Quinti.

Sub ista quarta parte climatis quinti continentur terra *Traguse*, regiones *Scylaronis*, terra
Permanis, et factum *Compartitropolitanum*, cum adiacentibus illi regionibus *illyriis*, et
 nonnullis etiam earum, quae ab eisdem freti *vergo* continentur: ac de his quidem verisimiliter

faciendus. **D**icimus eorum regiones Venetorum, et Sclavonorum, etque circumstant
 mari Venetorum, ambiasi omnes a plaga orientali monte longo prorepto, 30 milliariis
 bus ab Adrianopoli distito. (Et super hunc montem qui vocatur $\text{جبل} = \text{est} \text{ regio}$
 $\text{لشو} =$) proreptitur autem in septentrionem donec attingat Caspiam, acque illis
 mons ab eo derivatus aliis contra Drastr porreptus, in ^{qua} Trabecum via que ducit ad eadem Drastr,
 aliaque loca: et vocatur ibi mons iste Artimuaa. Tria autem ex eo emanant flus
 mina in partes Lavaloney et Drastr decurrentia, ac demum in mare influentia: et qui
 vobis nomen fluminis ad Lavalonam labentis, est $\text{دراست} = \text{Artemum flumen appellatur}$
 $\text{دابلو} =$ Tertium vocatur $\text{اسنر بنة} =$ Porreptura deinde reliquis montis predictus a via Drastr
 quo usque ad quadragesimum a $\text{جادر} =$ accedat milliare. Neam eiusdem montis ex
 nemitati, que Adrianopoli, proxima est et aqua non longe distat urbi Caria, mons
 porreptus in oras maximas Peloponnesij orientis, qui Astip ad distantiam 60. M. P.
 reliqua porreptitur usque ad $\text{اسريرة} =$ ad urbem $\text{قطرة} =$ Tum attingit Nagyam, indeque
 porreptus ad urbem Stefano. A tergo montis huiusce usque extant urbes, quarum una est $\text{بجاو} =$ Alieca
 $\text{بتريرة} =$ Et inter Opalato et $\text{ساو} =$ intercedit spatium 12. M. P. Inter hanc et $\text{بتريرة} =$ iter diei.
 Proreptitur deinde mons predictus ad partes urbi $\text{نر ووري} =$ vicinas, indeque ad urbem $\text{سبباجي} =$ positam
 super montem derivatum ab alio monte huic annexo; Postea $\text{حازدا} =$ adquans, et ad iter diei eandem
 procurrens, attingit $\text{نوز} =$ mari appositam; sed hac etiam ad distantiam 12. M. P. porreptura tendit
 ad $\text{كلس} =$ in radicibus montis collocatam. Tum recta procedit usque ad urbem $\text{لوارا} =$ sitam in monte que
 dam venusto, magno monti annexo. Tum demum recta etiam tendens attingit urbem $\text{ابكاد} =$
 iter a Drastr ad Chryssopolim est huiusmodi: excedit a Drastr, que adiacet mari Venetorum, et
 via per mediterraneum capta perges ad $\text{بتريرة} =$ bidui signam ab illa et prope hanc extat ad plagam
 meridionalem lacus ingens bidui iter suo complens circuitu, et circa lacum regiones aliquot. Inter
 $\text{اخرنك} =$ presertim, et urbem $\text{بولغوفو} =$ venustam et magno in monte extructam bidui intercedit iter.
 Inter hanc est $\text{اسقونبة} =$ orientem inter et septentrionem, iter diei. Ab hac ad urbem $\text{قورطس} =$ inter
 orientem quoque et septentrionem, dicta una. Ab hac ad urbem $\text{اسنر بنة} =$ dicta, orientem versus.
 Nunc ad urbem $\text{لافوربة} =$ dicta, orientem inter et septentrionem. Ab hac ad urbem $\text{شرق} =$ dicta. Ab
 hac ad urbem $\text{حازدا} =$ dicta, orientem versus. Ab hac denique ad urbem Chryssopolim sitam in litore
 freti Constantinopolitani, dicta. Primum via ab urbe Drastr ad urbem $\text{قادر دون} =$ fluvio (a) Danu ap
 positam, est huiusmodi: Ab urbe Drastr ad $\text{ننولة} =$ bidui est iter. Ab $\text{احرنكة} =$ quatridui. Ab $\text{بولغوفو} =$
 bidui. Ab $\text{اسقونبة} =$ iter diei. Ab $\text{قورطس} =$ iter diei. Ab hac depones viam Chryssopolis deorsum des
 cendensque per septentrionem ad urbem $\text{برماندس} =$ itinere duarum dierum. Ab hac ad $\text{السودة} =$
 est iter diei ac semis. Ab hac ad urbem $\text{برماندس} =$ biduum. Ab hac ad urbem $\text{استويري} =$ iter diei.

Ab hac ad urbem ازروى iter diei. Inter hanc et urbem رند - iter diei. Et inter hanc et افرىديسا =
 iter diei ac semis. Ab hac demum ad فلورون vicam prope Danu, iter diei. Pungis via ab urbe لبلاونة
 mari appositae ad urbem ارمېرون Constantinopolitani maris litore adiacentem, hęc est: Ex urbe Savathona
 excepsus , bidui confuies iter ad Istianopolim , via Saxepti . Ab hac etiam ad Capeziam bidui est
 iter. Ab hac ad طاروفسة iter dierum. Ab hac ad الارسة = 120. M. P. Ab hac denique ad urbem
 ارمېرون viae magnę diei. Iter a S. Georgio maritima ad regiones mediterraneas, et primo quidem ad
 urbem روسېو est duarum dierum. Presepit hanc in litore urbi بابوس vicinere diei distans ab illa. Ab
 urbe روسېو = ad urbem مسېلا septentrionem versus, 12. M. P. روسېو = quoque ad urbem ابرس =
 iter diei. Ab hac ad urbem Nicolò , iter diei. A Nicolò ad سروالة = iter diei. Ab urbe hac ad urbem
 Acadiopolim , iter diei ac semis. Ab Acadiopoli ad urbem انانس = 60. M. P. Ab hac ad urbem
 قارو = iter diei. Ab urbe hac orientem versus ad urbem Constantinianam, 160. M. P. Ab urbe,
 quoque قارو = ad urbem ابيلقس iter diei. Inter eadem قارو et montem ab eius plaga septentrionali
 iacentem intercedit spatium 20. M. P. Urbis Constantiniana magna est, distatque ab ea Thiropo -
 polis 40. M. P. Et flumen انولون longe ab his urbibus decurrit. A راغوربة ad سروالة =
 160. M. P. Et inter urbem hanc que dicitur راغوربة et urbem Valorichi maximam interferunt
 140. M. P. Verum a Saxista ad trans insulam اےوبس = 80. M. P. Inter Athenas prope mare
 vicam non procul a Peninsulę Peloponnesij fretis (quod inter سارسة = et Athenas protenditur) et
 inter osium fluminis ipsius, atque osium fluminis قوزارى = supradicti habetur intervallum
 50. M. P. Ab urbe ادراس = Constantinopolim, litora legendis, et ab hac ad osium insule اغريس =
 interque ad urbem ارمېرون in extremo quodam sinu, inter mare vicam 28. M. P. Ab urbe eadem
 ad urbem مشرابان 30. M. P. Ab hac ad urbem ابلاطون 110. M. P. Ab hac ad urbem كترس = 120. M.
 P. Ab hac ad ad urbem Valorichi recta transferendo, 20. M. P. Ab hac ad رند 25. M. P. Ab hac
 ad urbem Chisopolim 25. M. P. In Philipi navis est Alexander : et a Philipi ad urbem ال = habetur 25.
 M. P. Et ab hac ad urbem S. Georgij, 25. M. P. Ab hac ad urbem Callipoli 100. M. P. Ab hac ad
 انانس = 65. M. P. Ab urbe انانس ad urbem رودستو = 20. M. P. Ab hac ad urbem Exaciam vel
 Hexaciam , vire Exacidem 25. M. P. Ab hac ad urbem سارسة = 25. M. P. Ab hac ad urbem سارسة
 بانو = 20. M. P. Ab hac ad urbem Pthium , 20. M. P. Hinc Constantinopolim 25. M. P. Porro
 urbs Constantiniana triangulaxis est figurę, et duo eius latera maxi clauduntur: tertium
 teraq; congruum est in quo et porta habetur Aurea dicta. Novem millia passuum explet
 urbs longitudine, habet que stagnum aquę dulcis duodecim milliaribus in longitudinem preten-
 surum. Preterea urbs اقشمن continetur sub provincia Saxifica , ferturque esse civitas insularum
 (6) Caeorum ; eorum incolę cavernę sunt in provincia quadam media inter Amorream

et Niczam: et ~~Scareana~~ illa est in monte minus quam mille cubitis alto, in quo patet
 via, schalg infra, a terra solo ad eum usque locum perducens, in quo iacent praedicti incolae spe-
 luncae. In summitate montis clariora cartana puteo similis, per quam descendere licet ad ianu-
 am interioris, per quod 300 pass. spatium cum propebus fueris exibis in locum luminisolum vices-
 nes porticum excisis sustentam columnis cum aliquot cubiulis, inter quae unum deprehendes
 cubiculum habens limen vnius mensura staturae altum cum ianua et lapidibus excisis, et in-
 tra illud moxus, qui vocantur incolae (c) Anxaegim; sunt autem numero septem, dormiunt
 que supra latera vias, quae sunt oblita alio, myztha et Kafur: ad eorum pedes canis iacet
 convolutus capite ad caudam reflexo, nec videtur nisi crania tantum cum ossibus eius ple-
 xisque, ita ut nihil desideretur in illo. Falluntur autem populi Andalusie circa incolas Anxa-
 gim, putantes incolas Anxaegim esse maxime illos, qui exorant in rabe Lofa. Fauces freti
 Constantinopolim attingentis vocantur ex mari Damasceno; et freti latitudo prope Con-
 stantinopolim est 4. M. P. habetque vinus iste ora duo: unum iunctum mari Damasceno
 ex parte meridionali non procul ab rabe Abido, cuius latitudo extenditur ibi iaculatu
 sagitte; atque ibidem ex parte ad osium praedictum vigintis custodiis munitis; habet vero
 in longitudine pars ista vinus 250. M. P. Alterum os eiusdem vinus qui est prope Con-
 stantinopolim, iungitur mari Ponto, expleque longitudine 60. M. P. et ibi primo exredi-
 tur ex mari Ponto cernitur in eo loco rabs et lumbis occupatque illis vni oris latitudine 6. M.
 P. A praedicta rabe ad rabe Allos = habetur iter quatuor dierum. Ab hac ad rabe ^{العبر}
 100. M. P. Ab ^{العبر} = ad fauces vinus 24. M. P.

Quinta Pars Climates Quinti.

Quinta haec pars Climates quinti amplectitur regionem Mator quod orientem signifi-
 cat, in qua est rabs (a) Ammunia (b) Hejn-ataalamain (cc) Maxg-asiatm (d) Maxg-ban-
 ghuah, et Almostafa: et regionem Taalan, in qua exeat rabs Ancana, Taglu, Cahat, Chazla-
 va, et territorium Amriac: Item Conia, Laodicea, Dazachiu, Calurni, et Castella per
 multa, territorium Cappadocia, et fines Tarsis usque ad sin, cum pleribus alijs regionibus.
 Itaque ab rabe Nicza ad rabe Ammuniarum octo dierum iter habetur: exiens enim
 e Nicza deveniet ad fluvium Maspara post intervallum stationis: inde ad Tabanariam ha-
 bet item stationem: ad rabe Sebathiam, stationem: adiacet autem haec magno cuiusdam flumi-
 ni, per quod navigia grandia ascendunt a Chalig Sebathiam usque: Ab rabe Sebathia ad oppi-
 dum Maspariam habetur spatium: ad Castoram, spatium: ad amnem Mederi, spatium: ad Kandarus,
 spatium: ab hac denique ad rabe Ammuniarum, spatium Aliquo via est ab rabe Ammunia ad

(c) Hej vov, quae proprie significat scriptum, cum de septem dormitionibus dicitur significare etiam potest
 norgen proprium Castellum, aut Vallis, aut Montis, aut Petrae, ubi sunt; vel certe sabulam plumbeam, in
 qua profanis nominum, atque religionis eorum veries, et fuge causa incisa reperita est. (a) Anxaegim
 (b) Anxa duorum versuorum. (cc) Pratum pinguedinis. (d) i. Pratum pulicis.

Chalig; nam ab Ammuaiā ad castellum Horat habentur 15. M. P. Tum ad Jag, 12. M. P. Deinde
 ad Aclāhi-alphabe, 15. M. P. Ad axcem Aliskūi, 12. M. P. Ad Sendaberā, 18. M. P. Ad Mang-
 homma Regis Padexuane, 30. M. P. Inde ad axcem Azzubalis, 25. M. P. Tum ad (a) Kanais-
 atmalec, 3. M. P. Deinde ad (b) Almolaiian, 25. M. P. Ad Melāgenam, 19. M. P. Ad (c) Es-
 tabl-atmalec, 9. M. P. Ad (d) Axcem-alphabra, 30. M. P. Tum demum ad Alchalig, 24. M. P.
 est autem hęc ad magnum quoddam flumen exiūta, quod in meridionem excurrit donec infuat
 in Euphratem, vocaturque flumen Cobāgeb. Vrbis Ammuaiā est regionum omnium cum finitima-
 rum, tum longinquarum vides. Et vrbis iter, quod ex ipsa ducit ad urbem Tarsum est huiusmodi: Ab
 Ammuaiā ad flumen (e) Alhauā habentur 12. M. P. Inde ad Andufianam, 12. M. P. Ab hac ad
 Melchis, 20. M. P. Nunc ad vrbem Camoniz, 15. M. P. Ab hoc ad flumen Alahya, 18. M. P. De-
 inde ad fontes (f) Barghuch, 16. M. P. Tum ad axcem Sciāmsiacti, 12. M. P. Inde ad (g) Prāz-alphā-
 be, 16. M. P. Ad urbem Sin, 15. M. P. Ab vrbē Sin ad Albahaji, tridui iter. Nunc ad axcem
 Tarsa, 20. M. P. A flumine Tarsa ad (h) Moasca, 12. M. P. A Moasca ad (i) Darā de quo men-
 tionem fecit Eraxo-legays in caxminibus suis, 10. M. P. Est autem ex montē dixerunt terram
 Antaliq a terra Dexon, protensus ab Occidente in orientem: exstantque in ipso aditus muniti
 axibus et custodiis ingredientes et egredientes obseruantibus. A Darā ad Baridun axce, 12.
 M. P. Ab hac ad Harābush axcem, 12. M. P. Inde ad (k) Algiauzat, 7. M. P. Nunc ad (l) Al-
 zahra, 12. M. P. Ab hac ad (m) Alollai, 12. M. P. Denique ab Alollai ad Tarsum, 12. M. P.
 Alterius rē descripiō a Tarsa ad Abidos freti Constantinopolitani opis appositam hęc est: A Tarsa
 ad Alollai, 12. M. P. Ad Alzahra, 12. M. P. Ad Algiauzat, 12. M. P. Ad Baridun, 12. M. P.
 Ad (n) Alcoxium vniuersum, 12. M. P. Tum ad (aa) Barxya, 19. M. P. Tum ad (bb) Alcarāyes, 20. M.
 P. Ad Tuleb, 20. M. P. Ad Rabda, 15. M. P. Ad Belcegra, 15. M. P. Ad (cc) Mang-alosof, 9. M. P.
 Ad Calōxi axcem, 12. M. P. Ad oppidum (dd) Alajnā, 20. M. P. Ad flumen (ee) Alxih, 17. M. P.
 Ad Peloti, 15. M. P. Ad Sonaimē, 24. M. P. Ad Arno, 19. M. P. Ad Madcanos, 20. M. P. Ad Aua-
 sin, 12. M. P. Ad oppidum Albarā, 20. M. P. Ad pratum Hamuliz, 19. M. P. Ad Denos, 20.
 M. P. Ad axcem Palomin, 9. M. P. Ad axcem Manductia, 12. M. P. Ad Rofrac, 2. M. P. Demum
 ad Abidos opis freti appositam, 13. M. P. Verum qui proficisci cupit a Hamch ad Ammuaiā,
 exeat ē Hamch ad Bādelu stationis intervalla digram. Tum ad urbem Tshadna statio item
 conficienda. A Tshadna ad Sciommu flumen ingenti stratum ponte, statio. Ab hoc ad urbem
 Chxāsciana, statio. Nunc ad Casroeta urbem exiguam sed populosam, tres stationes. Ab hac ad
 Cartameja, triūm iter dierum. Tum ad flumen Allin, stationes duę. Tum ad lacum Dufa-
 xandē, stationes duę. Ad Melsten, iter semidiei. Tum demum ad ~~flumen~~ Ammuaiā

(a) i. Ecclesiā Regis. (b) i. Colozatum. (c) i. Stabula Regis. (d) i. Terrę arboribus repletę. (e) i. Populum. iter
 (f) i. Filiis. (g) i. trinium vrbis. (h) i. Castra. (i) i. Ianus maxima. (k) i. Noces. (l) i. Focem, seu Venetern.
 (m) i. Pratos. (n) i. Vineas. (aa) i. Solitudinem. (bb) i. Ecclesiā. (cc) i. Pratum Episcopi. (dd) i. Simulacrum.
 (ee) i. Venti.

iter quoque remidici. Via, quae ab Ammouia ducit ad Antaliam Damasceni maxis litoni
 appositam, est huiusmodi: Ab Ammouia ad Melorem habetur iter dimidiarum dierum. Ad lacum,
 idem spatium. A lacu ad urbem Calurni, iter diei. A Calurni ad urbem Ladiogam, iter bidui.
 Ab urbe Ladioga ad urbem Conia tres diei. A Conia ad Meloi, stationes tres. Item a Co-
 nia ad Chazlafa, orientem versus quadridui iter. A Chazlafa ad urbem Taglu, iter bidui. A
 Taglu ad Cysaneam, iter bidui orientem inter et septentrionem. Ab hac ad urbem Sindu, tri-
 bus quoque diebus. A Sindu ad Ablafa, bidui etiam iter. Ab hac ad urbem Melodni, bidui. Ab hac ad
 urbem Kamch: et ab ipsa Melodni ad urbem Nochat, quadridui. A Nochat ad urbem Amasiam, bidui.
 Ab Amasia ad urbem Kamch, sex iter dierum. Via a Conia ad Amogera est 5. stationum. Ab hac
 ad urbem Lazonda habetur iter quadridui. Ab urbem Sici, quinque dierum. Ab urbem Manqra,
 sex dierum. Ab urbem Mandaca, quinque dierum. Ab arcem Mansur, bidui. Ab urbem An-
 tickiam, 7. dierum. Via ab urbe Melodni ad urbem Tafilis in Armenia est huiusmodi. A Mel-
 odni ad urbem Naxabant, dies habentur dierum. Ab hac ad arcem Namsciaca, dies item dierum.
 Ab Manqra, dies dierum. Ab urbem Balu epiguam, dies dierum. A Balu ad arcem Siangea,
 tres dierum. Ab arcem Anus in monte Magno eandem, tres dierum; Ab Anus ad Tafilis 3.
 dierum. Alia quoque est ab urbe Melodni Antiochiam: nam a Melodni ad Babfana quadridui
 est iter. Ab arcem Kaijam, bidui. Ab arcem Mansur, quadridui. Ab castellum Hadath,
 quod tamen habet conditiones omnes ad urbem requisitas, iter diei. Ab hac ad Haxoniam, sta-
 tionis intervallum. Ab hac ad (a) Alcanifat-alsauda, sexis dierum. Postea ad Tansum, statio. Inde
 ad Ashema, statio. Ad (b) Masijam, statio. Denique ad Antiochiam iter diei. Prorsus via
 a Melodni ad Masijam est huiusmodi: a Melodni ad arcem Muas bidui iter habetur. Ab Ama-
 siam, bidui. Ab urbem Kamch, quinque dierum. Ab urbem Kamch ad urbem Siaxumi, inde
 que ad Tal-Namduu, quinque item dierum. Ab urbem Nafia, quinque dierum. Denique
 ad Masijam, bidui. Iter a Chazalafa ad Antiochiam est id: a Chazalafa ad urbem Abxanz 3.
 dierum. Ad montem Nammus, dies. Ad arcem labtea, dies. Ad Alcanifat-alsauda, dies. Ad Tansum diei
 unius. Ab urbem Adhanan, statio. Idemq. spatium ab hac ad Masijam. Item via a Melodni
 ad Maiafarigia (est autem Maiafarigia de numero urbium Armeniarum minoris) est huiusmodi: A
 Melodni ad arcem lani in monte Nammus, stationes 2. Inde ad arcem Scichain, statio. Ab hac
 ad arcem (c) Alxommane, 30. M. P. Ab hac ad flumen (d) Albacax 18. M. P. A flumine Al-
 bacax ad urbem Axaca parva quidem sed populosa, bonis affluentem, et fertilitate conspicuam,
 18. M. P. Ab Axaca ad amnem Cobacqeb, et ab hoc ad oppidum (e) Alhamam, 12. M. P. oppidum
 huius oppido ex parte meridionali aax Malattia, 12. M. P. ab eo distita. Ab eodem oppido ad
 (f) Tal-Batui 12. M. P. Hinc ad Tal-Axefias, 12. M. P. iacet autem Axefias ad magnam quoddam

(a) i. Celestiam nung. (b) Latine Mopsistia. (c) i. Examati. (d) i. Boum. (e) i. Columbarum.
 (f) i. Collem.

flumen, quod e montibus excurrere, tandem Cuspari se miscet infra Samosa. A Tal-Arefias ad
 arce Teiad maong. 9. M. P. Ab arce Teiad ad urbem (a) Heyat, 12. M. P. Ab urbe Heyat ad
 pagum (b) Alcas, 15. M. P. Ab Alcas ad urbem Ardis 12. M. P. Ab hac ad arce Bicornis mu-
 nitissimam 18. M. P. Inde ad arce (c) Alhoriam venustam, 18. M. P. Denique ab hac ad Maiafa-
 necgin, 16. M. P. Via que ducit ab Ammuna ad Tafis, orientem versus secus prae-
 usmodi. Ibis ab Ammuna ad urbem Cobacqeb appositam fluvio spatium duorum stationum. A Co-
 bacqeb ad Sciavciubi habentur Stationes 5. Ab hac ad urbem Afrania Stationes 3. Ab Afrania
 ad urbem Badlan Stationes 3. Ab hac demum ad Tafis.

Sexta pars Climatis Quinti.

Comprehenduntur sub hac 6.^a Parte Quinti Climatis complexus urbes Armeniarum, aliquot
 regiones Adhabigian, atque universa terra Ram. Incipiamus vult ab urbe Bandhaa, quo-
 rum ipsa est, matris urbis Ram, quae urbs maxima, habens in longitudine tria fere mil-
 lia, minus in latitudine. Itaque via ab urbe Bandhaa ad (d) Bab-Alabuab, septentri-
 onem inter et orientem, est huiusmodi: Ab Bandhaa ad urbem Bezunk, habentur 54. M. P.
 A Bezunk ad urbem Sotmachiam 42. M. P. A Sotmachia ad urbem Saxva, eadem itea.
 A Saxvan ad urbem Aligian, bidui. Ab Aligian ad portum Sammur 36. M. P. A portu
 Sammur ad Bab, 60. M. P. Porro urbs Bab-Alabuab magna est, ad mare Chozan
 apposita, habetque intra se portum nabibus opportunum, et ad utrumque, latus ostij portus
 huiusce, qui ad illos extra mare porrigitur, duo exstantia edificia, velut duo aggeres cum
 catena impediente quin possit quisquam ingredi, aut exire sine permissu praesidis mani-
 duo autem praedicti aggeres extracti sunt lapidibus fuso intus plumbo fortiter coherentibus. Via
 a Bandhaa ad Tafis talis est: Perges a Bandhaa ad Hanuam distantem spatium 27. M. P.
 Ab Hanua ad urbem Samcan habet 30. M. P. A Samcan ad urbem Hayan, 63. M. P. A Ha-
 yan ad urbem Alcalaa, 30. M. P. Ab Alcalaa ad Tafis, 36. M. P. Rursum via a Bandhaa
 ad Calzaberes est 27. M. P. Ab hac ad urbem Mises, 39. M. P. Ab hac ad Kailacuba, et ab ista
 ad Semesgian, 48. M. P. Hinc ad Dabil, 48. M. P.

Armenia duplex est, interior, et exterior: in interiori continentur Dabil, Masua,
 Calicala, Alxux, Roscan cum locis finitimis; sub exteriori vero, Baxconi, Chelat, Ax-
 gens, Satan, Duxan cum interiectis arcibus, regionibus, atque territorijs. Et vero civitas
 Calicala iacet in interna terra (aa) Rum, quae propinqua est terrae Adhabigian et
 Armeniarum. Inter urbem Calicala et Maiafa-necgin, 3. intercedunt Stationes; inter Cali-
 cala et Tafis 4. Stationes: eodemque modo inter Tafis et urbem Atxabezonda, itea 8. di-
 exum: inter Calicala et Atxabezonda, 12. diebus. Atxabezonda urbs est magna, ad litus.

(a) i. Tabatuz est. (b) i. Presbiteri. (c) i. Amatum. (d) i. Portus portuum. (aa) i. Sogrony.

litus maris (b) Nibes extructa, et ex ipsa navigare licet in omnes regiones Rum. Maiafaxegin
est inter terminos (c) Algezire, et limites Armenie. Atque si libuerit, navigare poteris
per lacu à Maxasha usque ad Armenie spatium 72. M. P. Ab Armenia ad urbem ~~Selma~~ Sel-
mas habentur 45. M. P. videlicet duas stationes. A Selmas ad urbem Havia, 27. M. P. Ab
Havia ad Barconi 90. M. P. Et ab hac ad urbem Argens, 45. M. P. duabus conficienda stationi-
bus. Ab Argens ad urbem Chelat, 3. diebus, seu 75. M. P. à Chelat ad urbem Badalin 75. M. P.
A Badalin ad Arzai 29. M. P. Ab Arzai ad Maiafaxegin 4. diebus. A Maiafaxegin ad A-
med de terra Insule, stationes 2. In meridionali parte Chelat, et Argens conspicitur laeus
salvus, ab ortu ad occasum proterens in longitudine 57. M. P. 27 latitudine.

Dicitur quoque urbs Kuxan et Haxan, et Sepejan fuisse de regno Chozar. fuisse
autem urbs Dabil, Nafua, Suah, Chelat Argens et Bachesis de regno Rum, quas expug-
naverunt Persæ usque ad Saxon, in qua asseritur petra Moysi, et in qua fons abscon-
sus esse fons Alhavian. Perrexerunt Capad Rex edificavit urbem Kailacan, urbem Bax-
haa, urbem Chila, et Medelin. Nuserran quoque Rex edificavit urbem Sabran in parte
que respicit mare Chozar, urbem Karcaaa, et urbem Bab et Alabuab; item exivit Turces
per multas ad ostia montis, qui vocatur Alcaba, superant enim ex Turces numerum tre-
centum; extruxit etiam extra osium illud quod propinquum est terre Chozar, Balangian,
Samanax, et Albaidha; edificavit etiam interea Chazaxan, urbem Saiddi, et urbem Tai-
xuz Capad. Perrexerunt in Armenia minere continetur Nava, Sanabexia, Scias, Ko-
jal, Aligian Arx, Piaxidiban, Hanuan, Secca, et urbs Albab. Naxum (a) Alabuab sunt
visita quædam ostia in monte Alcaba, appositis axibus munita: quale est osium Tjul, of-
sium Allan, osium Saieran, osium Lazena, osium Mazeca, osium Sagfagi, osium
Domini (bb) Araxia, osium (cc) Cqitan-vciah, osium Karucian, osium Tabanajina,
osium Abzan-vciah, et osium Lian-vciah. Mons autem Alcaba maximus est, emi-
nens atque altitudine præstant. Armenie terram alluunt duo flumina celebra, nempe flumen
Rox, et flumen Kox, ambo ex occidente ad orientem labentia; et quidem flumen Kox, quod magnum
est atque navigabile, habet originem prope montem, et excurrens ad Tassis, indeque tendens ad fi-
nes Hanua, et Samcun, conincidit cum flumine Rox, ac demum influit in mare Chozar. Si-
militer flumen Rox est magnum valde, excedensque ex partibus Armenie minoris è Cali-
cala, pergit ad Han, et amne Han conspuratum, excurrit per plagam eius septentrionalemque
usque attingat Naxhan, ac tunc coniungitur cum flumine Kox (atque inter nunquam iacet
urbs Kailacan) post hoc simul influunt in mare Chozar.

(b) Pontus (c) i. Insule, nempe Mesopotamie hodie Diarbex. (a) i. Rox. (bb) i. Throni. (cc) i. Regis.

Septima Pars Climatis Quinti.

Septimo hęc quinti climati pars continet vberiozem partem maris Tabaxestanici, quod vocatur mare Chozar. Itaque dicimus mare Tabaxestan esse mare reparatum, nulli ceterorum marium connexum, et eius longitudinem porrigi ab occidente in orientem aliquanto cum flexu ad septentrionem, spatio octingentorum milliarium; latitudinem vero sexcentorum milliarium: extantque in eo quatuor insulę. Sciam influit in illud pars fluminis (a) Ross, Athel vocati; nam flumen hoc exiens de terra Torc fluit exiens in plagam orientalem donec attingat Bolghaz, ibique dividitur in duas partes, quarum una pergit ad prefatum mare Bab-el-⁺Abuab: altera pars tendit ad occidentem, pervenitque ad mare (b) Nices, quod exit e terra Constantinopolis, et est connectum mari (c) Ambienti, quia (d) vicum respicit. Ita ut vigas illud mare lustrat (e) quoque illuc redeat quod exierat, nulla re impediatur aut detineatur nisi flumine Athel superius memorato. Est autem hoc mare salissimum, fluxui et refluxui minime subiectum: habetque profundum obscurum, differenter a mari (f) Colzom et alij, quoniam terra profundi eius est luram nigrum. Sulcant illud mercatores cum suis mercibus a terra Moslemannorum ad terram Chozari; iacentque hęc duę terrę inter Iran et Algiabat, Tabaxestan, et Pögian.

A Bab-alabuab ad urbę Samandax 4. habentur dieb; per loca habitata. Pariterque a Samandax ad urbem Athel 7. dieb; Athel vero est urbs et quidem primaria in Chozar: imo componitur ex duabus urbibus populosis ad utramque ripam fluminis, quod nomen ab ea mutuatur, collocatis: et Rex moratur in urbe, quę est ad ripam fluminis occidentalem: mercatores autem et venditores, atque plebgi degunt in urbe, quę iacet in ripa orientali; habetque in longitudine urbs Athel tria fere milliaria. Chozari sunt partim Christiani, partim Moslemanni, partim idolatri: sed in rebus ad religionem pertinentibus nemo in alij invehitur.

Pars orientalis fluminis Athel, ex partibus Charchix excurret inter Kaimachiam et Oloaxiam, easque ab invicem dividit: tendit fluxus eius in occidentem donec alluat terrę Bolgaz, at inde refluit in orientem, et preterflueno Rus, tum Bolgaz, deinde Bextis, demum exoriat se in mare Chozar. Ab urbe Samandax ad ultimos terminos ditionis sue habentur 30. M.P. Ab eius finibus ad primos limites ditionis Domini (aa) Asaxia 54. M.P. Et tam Dominus Asaxia, quam circa urbis eius sunt Christi: fuit autem appellata urbs, Asaxia, quia Rex quidam Regum Persarum usus est in ea throno aureo nunquam satis celebrando, multorum annorum opera confecto: sed illo percunte, Greeci potiti sunt regno ipsius, atque ita ex throno, quem ut repererant, serraverunt, Reges eorum nomen deserviunt. Spatium quod est inter Socum et Chozar, explet nongenta fere milliaria, totę videlicet maris longitudinis. A Socum ad Dahestan habentur sex stationes. Ab Athel ad Saman-

(a) Rusia. (b) Pontus. (c) i. oceano. (d) sic vocatur fretum Constantinopolitanum. (e) Supple, via terrestri. (f) i. Rubro.

(aa) Throno. Et en venjante initio del texto dezia Bab-el-Abuab, y en la Fee de exatata dezia se dixesse Bab-el. Y en la Fee de exatata dezia se dixesse Bab-el. Y en la Fee de exatata dezia se dixesse Bab-el. Y en la Fee de exatata dezia se dixesse Bab-el.

Samandax, 8. diebus. A Samandax ad Bab-Atabuak, quatuoriduum. Ab Athel ad primos limites Bexta
 itea 20. dierum. Predicti maxis latitudo, prospexi cum fuerint venti à Tabaxestan ad Bab-abu-
 ab superatux navigatione 7. dierum: longitudo vero, secundo vento, 9. dierum navigatione. Venti
 maxis ejsdem Ctesig sunt, dūque duxant, ita ut cum ventus aliquis flaxe ceperit, duxet ad 30.
 dies: eo que mutato, altera qui succedit ventus totidem dies perduxet.

Octava Pars Climatis Quinti.

Continet 8.^a hæc pars Climatis 5.ⁱ portiones terræ Oloharig, et regiones Alaxax multas, atq[ue]
 amplas, in plagis septentrionali, et orientali positas. Possident hi populi montes inaccesos, et
 super ijs axes fortissimas, in quibus muniunt se Reges eorū, suamque annonā reponunt;
 sunt etq[ue] ibi homines à regibus constituti ad custodiendū terrā illā. Sed urbs, quæ præcipuè
 colunt, et ad quam suis ceteris bonis confugiunt vocatur Flyam, atque hæc est axis inexpugnabi-
 lis, in ardui montis vertice collocata, mirā in modū fortis ac munita; mons iste iacet ad ripā
 fluminis maximi ex intimis Oloharig regionibus excurrentis, ex parte orientali, è monte Affe-
 xun dicto: vocatur autē flumen illud Rudha, estque ingens, et cymbis traicitur; sulcaturque
 à lacu usque ad urbem Huam, indeque ad urbē Siagian, quæ septem dierū spatio distat à ab Hy-
 an; et vero Hyan sita est à septentrionali ripa ejusdem fluminis, Siagian à meridionali: sunt
 que duæ urbes modicæ quidem, sed fortissimæ. Labitur infra urbem Huam ex plaga septentrio-
 nali amnis magnus effluens ex eadē parte septentrionali è monte illo maximo, qui regio-
 nes Oloharig dividit à regionibus Bessertig; vocatur autem mons iste Moxox, qui ingens est,
 cuius summitatē attingere nemo valet ob nives et aloxem validissimā quibus est obnoxius: re-
 peritur in dicto flumine, quando turgescit, magna aræniæ auxi copia: extrahitur ex eius pro-
 fundo lapis (α) Lazurd: in sylvis eiusdem fluminis extat bellua Alnebr dicta, pellem habens
 venustam, pilos poro ceteris ~~venustioribus~~ optimos, et carissimos pretij: capiuntur autē ejus generis
 belluæ magnā copiā, atque in universas Excorū et Axmemorū partes distrahuntur. Item in
 lucis prædicti fluminis inveniuntur vulpes flavæ aureum colorem præferentes; quia tamē xarū
 sunt, et reges gentiū illarū partium utuntur eis in vestimentis suis, nemini concedunt facil-
 tatem exportandi quidquam ex ipsis. Ad ripam vero fluminis huiusce mons adest excelsi cacu-
 minis, è quo exumpunt aquarū scatebræ plus mille, omnes in flumen Maxoha influentes:
 atque in ipsius vertice duæ urbes conspiciuntur, velut duo castella, quarū una vocatur Ma-
 gia, altera Badgha, itinere diei ab invicē distantes; inter hæc autē plagā, et stagnum
 Chobaxam intercedit spatij 6. stationū, iacetque illa ex ejus parte septentrionali. Ad mon-
 tis præfati fimbrias, duæ ijs extant urbes, quarū una Daxanda, altera Daxeu appella-
 tur: et quidā Daxanda respicit latus occidentale Daxeu, ac triduo distant ab invicem. In-
 venit in isto monte et in rivis aquarū eius lapis Albalchas et Amethystus cum ceteris
 (α) vulgo Lazule.

lapideis speciebus. Inter urbes Daxu, ad orientem, et originem fluminis Maxoha A. inter sunt stationes. Ab urbe Daxu ad urbem Siagian superius memoratam, 10. stationes. A Siagohum ad Siagian occasum inter et meridie 6. stationes. Ex meridionali parte Siagian aliquantulum flexerit ad orientem iacet urbs Dhahlan, ab ea distans 8. fere stationibus per solitudines incultas. A Dhahlan versus plagam occidentalem ad Hyam, 12. stationes. Ab Hyam ad Olohaxia versus, stationes 4. meridie inter et occasum. Ab Hyam quoque ad urbem Nahig, stationes 8. Inter Rudhan et Dhahlan, stationes 4. Similiter a Dhahlan ad urbem Dhaxbian, stationes 5. orientem inter et septentrionem.

Nona pars Climatis Quinti.

Quod in ista parte 5. Climatis 5. continetur, est septentrionalis terra Kaimachis, et tota terra Alodheos; nam regiones Alodheos habent ab occidentem terram Aliazat: ab orientem nationes generationesque suas; et mons, qui cingit regiones Iagoo, et Magoo, contemnitur, est hinc terra quas incolunt Alodheos. Ex plaga meridionali huius terrae lacus connotus, lacus Tahamq vocatus, cuius circumus est 250. M. P. aqua vixida, et quidem intense vixida, at valde suaveolens, et gustu gratissima. Reperiuntur in illo pisces lati, omni colore distincti, quos Turchi ferunt esse remedium omnium que ad excitandam libidinem adhibentur praesantissimum esseque Ascanuris efficacior. Ad quantum ab hoc lacu viciniam exat in plaga ipsius orientali Mons (a) Sianda sublimis, aëra tremans, in quo nullus exat locus ad ipsum conscendendum est enim ex omni parte levis, ita ut superari nequaquam possit: sed in montis radicibus magna excavata fuit ianua, et foramen ex ipsa eductum in montis ventis ubi praesentibus schalq obliquum ad montis fastigium tendentes usque ad urbem: que quidem urbs fortissima est, munitissimaque, cum nemo valeat ad eam accedere dum vel unus tantum est in illa vix. In media urbe hac fons exurgit suavis, et copiose aquae cum potui, tum alijs usibus opportuna: aqua vero residua immergitur prope mania in cavitatem, cuius imum quo perveniat nemo novit, nec ullum videtur huius aquae vestigium. Ab axe Sianda ad montem qui dicitur Cocaia habetur 7. dierum iter: atque iste est mons qui cingit Iagoo, et Magoo; habet autem is mons latera erecta adeo ut nulla eius pars conscendi ulla ratione queat, aut si quomodo conscendatur, cacumen tamen attingi nequeat ob densam nivis copiam, que nunquam solvuntur, et quia montis praedicti verticem occupat semper toto tempore quiddam velut nebula, que nunquam aut dissipatur, aut illum deserit. A tergo montis eiusdem multae sunt urbes de regionibus Iagoo, et Magoo. Quod si forte aliquis hominum morum irruerit ascendat ad videndum quid in eius summitate, quidque ab eius tergo contineatur, nunquam reverentur vel quia fons lacustris, vel quia populi illa montem regentes capiunt omnes cuiuslibet gentis homines, qui illos adveniunt; ad amem singulari casu reversi sunt aliqui, nunciaruntque vidisse se nocte in terra, que

que est *statergo* montis ignes pex multos, interdum tunc nihil videri praeter nebulam, vaporem, permissum, ac late patentem. Species haec Turcarum qui vocantur *Odicos*, dicuntur habere vultus latos, capita magna, pilos multos, oculos fulgurantes, sermone dixerunt atque pectore axem: adorare autem ignes et splendoris quoscumque. A septentrionali parte terrae ignium mons iacet magnus, qui vocatur mons *Taxaan* habens longitudinem protensam ab occiduum ortum spatio 18. fere stationum: et in medio monte, ipse locus cernitur alius, rotundus tepidioris instar, et in medio ipsius stagnum ignote profunditatis, inquit nihil incidit quin illud absorbeat: nec hominum quisquam aut illum animal potest in illud natasse, imo si lignum ponatur, absorbetur.

Decima Pars Climatis Quinti.

Sub hac decima parte climatis quinti continetur terra *Iago* superioris, multas cultasque regiones cum numerosissimo populo comprehendens. Haec ipsa extat gens brevis admodum stature. Illorum autem, nempe incolarum *Iago* vixi sunt eque proceri ac nos, eodemque modo mulieres eorum: quam tamen serrent politiam, quamque religionem colant ignoratur. Habitatum *Magge* terra, inferior est terra praedicta: atque ij omnes sunt brevissime stature ita ut vixi illorum non excedant mensuram virium palmarum, neque similitex mulieres: sunt quam maxima quasi lanuginis copia cooperti, habentque aures magnas, rotundas, ac pendulas.

CLIMATIS SEXTI

Prima Pars

Prima haec sexti climatis pars continet sub se totam terram Britanniae, portionem terrae *سواس* et regiones (a) *Pictoniae*. De nominibus regionum Britannicarum istic occurrentium sunt *Nantes*, *Rets*, *S. Michel*, *Dol*, *Dinan*, *S. Malo*, *S. Sau*, *Lyons*, *Cornuallia*, *سواس*, *سواس*, *Re-non*, et *Renes*. De regionibus *Pictorum* est *سواس*, *Sais*, *S. Ian* et *سواس*. **D**icimus ex *سواس* esse urbem populosam, maxi *Salp* appositam, in insula continente extrudam: et naves eius relaxacere usque ad *S. Iacobum*, et aliosum, atque ad omnes regiones sibi vicinas. *سواس* = ad *S. Ian* habentur 70. M. P. orientem versus. Similiter a *S. Ian* ad *Angoleme*, 40. M. P. *سواس* = ad urbem (b) *Castel*, 40. M. P. Pariterque a *Castel* ad *Tours*, 70. M. P. Ab urbe *سواس* maritima ad urbem *Nantes* 70. M. P. *Nantes* est urbs extructa vicius eius maris in extreme sinu e maxi praedunte, estque prima regionum Britanniae. A *Nantes* ad *S. Michel* quae est ultima regionum Britanniae habentur, habentur centum ac decem M. P. itinere terrestri. Ab eadem urbe *Nantes* ad *S. Michel* itinere maritimo, habentur octingenta. M. P. quia ibi valde insinuat se in continentem, neque restringit in superiore parte Britanniae, ita ut continentem redigat quasi in saccum ex-

(a) *سواس*. (b) *سواس* nota nota pone luego.

angustum, medio latum. Igitor qui à Nantes pergit ad urbem S. Michel, conficit usque ad urbem
 Remes spatium 60. M. P. A Remes ad S. Michel itinere texnensi, habentur 60.
 M. P. S. Michel ubi est populosa ad mare Salsum extructa. Qui vero maximam iter aggre-
 di cupit relasatit ab urbe Nantes ad Remes, et 60. M. P. pergit arcata sinu birona
 legendo. A Remes ad Prédan vitam in extremitate sinus, 60. M. P. Ab hac ad urbem
 Sinus = *ville sur* = extructam in promontorio in mare procurrente 60. M. P. Ab hac ad
 urbem Campolexin positam in medio quoddam sinu 120. M. P. Ab urbe Campolexin ad urbem
 Rem S. Cozonbin collocatam in promontorio in mare procurrente, 60. M. P. Ab hac ad urbem
 Lyons, 125. M. P. Ab hac ad urbem S. Sau, 150. M. P. Ab urbe S. Sau ad urbem S. Mahtoma-
 xitimam 100. M. P. Ab hac ad urbem Dinan 60. M. P. A Dinan ad urbem Dol, 60. M. P.
 A Dol ad urbem S. Michel, 60. M. P. A S. Michel ad urbem Vais de terra Francig 60.
 M. P. itinere texnensi meridiam versus.

Secunda Pars Climatis Septi.

Completiva hęc secunda pars climatis septi regiones Francig Flandig, Arinu, Lotharin-
 zig et Berxi, cum nonnullis regionibus Burgundig Francorum, et aliquot etiam regionibus
 Burgundig Alamanorum, terra Romanig, et regionibus *جبال* = portione terrę ~~Caru~~
 Carantanz regionibus Loraniq, Trisig, parte Sabaudiq et aliquot regionibus insulę Anglig.

Itaque diuimus urbem Angers pertinerere ad provinciam Tourainę, epeque urbem venus-
 tam, grandem, multo populo frequentem, temetipso amplo, vineis arborisque conspicuam, cuius
 que ciues opulentos. Ab ipsa ad urbem Vais habentur 60. M. P. Ab eadem quoque Angers
 ad urbem *Valis* = 60. M. P. Ab Angers etiam ad S. Michel mani appositam, 60. M. P. A
 Vais ad S. Michel, 70. M. P. Ad orientalem plagam urbis Angers iacet provincia Anjou
 parua quidem, sed multis pagis culta et plurimul atque amplis riuibus fecunda. Ex urbibus
 quas amplectitur, est Tours. A Tours ad urbem *Valis* = ad riuidentem habentur spatium, 100. M. P.
 A Castel etiam ad Tours, 70. M. P. A Tours ad Orleans de provincia Francig, 60. M. P.

Inter urbes Francig numeratua quoque urbs *الوس* posita ab orientali parte Orleans ad distan-
 tiam 60. M. P. Ab Orleans ad Auzumne de provincia Burgundig Francorum, 60. M. P. iacet autem
 ex parte meridionali Orleans. Ab Orleans ad Chartres, 70. M. P. Et ab Orleans ad *جبال* 100. M. P. A
 Chartres ad *جبال* 60. M. P. Ad Franciam quoque spectat urbs Mauba, que distat à Chartres 60. M. P.
 orientem versus. Ab urbe (a) Mauba ad urbem Parmana ad septentrionem, 60. M. P. Eodemque modo
 à Parmana ad Chartres profectam, 70. M. P. occidentem versus. A Chartres ad Orleans 60. M. P.
 Ad orientalem partem urbis *الوس* conspicitur urbs *وس* distantque ab invicem milliaribus
 octoginta: ad occidentalem vero plagam illius iacet Mars de terra Tourainę ad distantiam 60. M. P.

Ab eaqueque septentrionem versus ad urbem *شماري* 70. M. P. Ab hac ad *شماري* de terra *شماري* 130. M. P. meridiem inter et occidentem. *شماري* vicia in extremitate montis ad urbem *شماري*, octoginta millia. A *شماري* ad *شماري*, 60. M. P. A *شماري*, septentrionem versus ad urbem *شماري*, 70. M. P. A *شماري* etiam ad *شماري*, orientem versus, 50. M. P. Pariterque a *شماري* ad *شماري* de terra *شماري* *شماري*, 60. M. P. Item a *شماري* ad *شماري*, orientem versus, 35. M. P. Ab urbe *شماري* ad urbem *شماري* 80. M. P. ad occidentem. Ab urbe quoque *شماري* ad *شماري*, 60. M. P. A *شماري*, occidentem versus, ad urbem *شماري* 30. M. P. Ab urbe *شماري* ad *شماري* supra memoratam de terra *شماري*, 60. M. P. Cum terra *شماري* iungitur ex parte septentrionali ab oris maritimis terra *شماري*, in qua primariæ urbes sunt *شماري*, *شماري*, *شماري*, (a) *شماري*, *شماري*, *شماري*, *شماري*, *شماري*. Et vixit *شماري* urbs est conspicua, remissa, atque populosa: et ab ea orientem versus ad urbem *شماري* habentur 15. M. P. ad urbem *شماري*, 20. M. P. atque hæc est urbs fluminis, sita ab orientali ipsius ripa, grandis, atque celebris. Ab hac ad *شماري* maximam 18. M. P. Inter *شماري* et *شماري* intercedit spatium 40. M. P. et prope *شماري*, ~~شماري~~ *شماري* quæ mari adiacet, exonerat de flumen *شماري*. A *شماري* ad *شماري* *شماري* appropiam, ita diei orientem versus. Ab hac, orientem etiam versus ad *شماري*, 40. M. P. Ab urbe *شماري*, occidentem versus, ad urbem *شماري* *شماري* vicinam, 30. M. P. A *شمارi* ad flumen *شماري* ad occasum, 60. M. P. Flumen *شماري* ingrediuntur naves, et eius oritur effluit ad quadragesimum circiter illius milliare, excurrit ad plagam orientalem *شماري*, ac demum mari se miscet. *شماري* distat a mari 12. M. P. Ab *شماري* ad urbem *شماري* habentur 40. M. P. A *شماري* ad *شماري* ad occidentem, 60. M. P. Ab *شماري* orientem versus ad *شماري*, 45. M. P. Item a *شماري* ad urbem *شماري* de terra *شماري*, 60. M. P. A ~~شماري~~ *شماري* *شماري* quoque itinere *شماري* ad *شماري*, 30. M. P. Ab *شماري* ad *شماري*, 10. M. P. septentrionem versus. Ab *شماري*, meridie versus, ad urbem *شماري* de terra *شماري*, 40. M. P. Itaque ab *شماري* ad urbem *شماري* 30. M. P. Et a dextera iter facientis ab urbe *شماري* ad *شماري* occurrit urbs *شماري*. Confinis est terræ *شماري* *شماري* ex plaga orientali terra *شماري* *شماري*, de cuius urbibus, atque celeberrimis metropolitanis est *شماري* *شماري* *شماري*, *شماري*, *شماري*, *شماري* et *شماري*. *شماري* *شماري* contormina est ex parte septentrionali terra (aa) *شماري* parva quidem, sed pagis cultissimas, et arvis peramplis, armentis, aliisque bonis opulenta. De eius vico urbibus est *شماري*, *شماري*, et *شماري*. Igitur inter urbem *شماري* et *شماري* habentur 30. M. P. A *شماري* ad *شماري* 100. M. P. A *شماري*, septentrionem inter et orientem ad urbem *شماري* 70. M. P. Ab urbe *شماري*, occidentem versus, ad urbem *شماري*, 100. M. P. Ab urbe *شماري*, septentrionem versus, ad urbem *شماري*, vive *شماري*, vel *شماري*, 60. M. P. Cum terra *شماري* iungitur terra *شماري*, quæ attingit mare ex parte

(a) *شماري*. (aa) *شماري*.

sui septentrionali; ex eius urbibus est Luns, Apriz, Pietra, Hangies, Daix, Vadi-sant, ^{Oldin} ^{*} ^{اطر بن زور} ^{Oldin}, ^{Oldin}
 Equidem urbs Metz iacet ad occidentalem partem urbis Liege; et a Liege ad Mieu, septen-
 trionem versus habentur 60. M. P. A Mieu ad urbem Luns, 60. M. P. Ab Apriz ad Males, me-
 ridiem versus, 40. M. P. Ab urbe etiam Apriz, quae et Aprich dicitur, ad urbem Luns, occiden-
 tem versus cum flexu ad meridiem, 90. M. P. Ab urbe Apriz ad urbem Pietra anni apposi-
 tam, 30. M. P. Pietra ad Luns, orientem versus, 60. M. P. Ab urbe Pietra ad urbem Han-
 gias, flumine, 25. M. P. Ab Hangias ad (b) Prain, ad orientem, 60. M. P. Et ab Hangias
 ad urbem Rhetomagus, ad occidentem, 30. M. P. Ab illa etiam ad urbem Vadi-sant, exiguam
 valde maxi adiacentem, 60. M. P. et ex hac urbe confrenduntur raves aducentes insulam Arpium,
 qua dividit a continente fretum habens in longitudine 25. M. P. Atque haec est insula illa maxi-
 ma, quae est in mari Teberracum, si quis velit potest a Vadi-sant confere se ad Vadi-sant =
 itinere maximo 60. M. P. A Vadi-sant = ad axem Oldin maxi apposiam 30. M. P. ad
 occidentem. Ab Oldin ad portam urbis Ariz maxi adiacentis, ad occidentem, 25. M. P. A
 Portu Ariz ad urbem Diege superius memoratam de terra Normandiae 25. M. P.

Terra Franciae ex plaga orientali contigua est terra ^{المان} = cuius maximis proxima; cuius
 ex urbibus est Tunnay ^{سار} ^{سار} = et S. Omex. Atque huic terrae iungitur ab occidentem terra
 Franciae a meridie, terra Lotharingiae. Quae a Vadi-sant itinere sexagesimi meridie versus ad urbem
^{الرايز} = habentur 60. M. P. A ^{الرايز} = ad ^{ابرجس}, 160. M. P. iacet autem ad orientalem par-
 tem ^{الرايز} = Ab ^{ابرجس} ad S. Omex urbem exiguam, 25. M. P. Ab urbe ista ad urbem Tun-
 nay praefatam 15. M. P. Terram ^{المان} = attingit a meridie terra Alamanorum; ab occidentem
 ambit eam terra Lotharingiae, cum terra Burgundiae Alamanorum; a septentrione, terra Sa-
 axiae et Baroniae; ab orientem terra Saxoniae, et portio terrae Fraziae. Ex primariis autem urbibus
 Lemaniae est urbs (a) Mayanza, a qua ad urbem ^{كولونيا} habetur spatium 30. M. P. ad meridiem:
 et prope hanc flumen Mosin incidit cum flumine Rin. A Mayanza iterum ad urbem Co-
 loniam, 60. M. P. septentrionem inter et orientem. A Colonia ad urbem ^{باسل} = 100. M. P. ad septen-
 trionem: iacetque haec ad occidentalem ripam fluminis (bb) Rin. Praxius a Mayanza ad urbem Bas-
 le sitam in umbilico Lemaniae 70. M. P. ad orientem; distatque haec a Colonia 70. M. P. Simi-
 liter a Mayanze ad ^{باسل} 40. M. P. ad orientem. A Colonia ad Arcohardam, 60. M. P.
 meridiem versus. Distat quoque ab urbe ^{باسل} ad Basle 30. M. P. ad orientem. Ab hac
 ad urbem ^{باسل} 40. M. P. orientem versus. Similiter ab hac ad urbem ^{باسل} meridiem versus cum
 flexu ad occidentem, 60. M. P. Item a ^{باسل} = ad urbem Basle 70. M. P. Et ab hac ad urbem ^{باسل}
 45. M. P. est autem haec urbs magna, est domicilium Regis Alamanorum. A ^{باسل} = ad ^{باسل} =
 60. M. P. orientem inter et meridiem. Ab eadem quoque ad Strigonia idem spatium. A Strigonia

(b) Superius Daix. (a) Moguntia. (bb) Rheni. * la division de ces lettres commençant comme nosôtres à
 l'extrema ad certum pariter est. luego que acaban las 3. primeras 44 las demás parecen una dición.

Item ab urbe α α = ad urbem بلخردون septentrionem versus, stationes 5. Et ab illa quoque ad urbem
 100. M. P. Similiter ab hac ad urbem α α 70. M. P. qui si conficiantur itinere sexagesimo, conf-
 rmaunt duas stationes admodum grandes: flumine vero minus spatium. A Ravenna ad urbem
 α α = ex regionibus Macedoniae, duae longe stationes. Ab hac ad urbem α α = 90. M. P. Potest
 qui soluerit, ab urbe α α conficere ad urbem α α = confecto itinere 5. stationum: expedire
 tur enim ex urbe α α post magnum spatium intervallum deveniet ad osium fluminis α α in-
 sequens ad urbem α α = 4. sexagesimo stationes, ascendendo per flumen. Ab hac urbe ad urbem
 α α = ad occidentem, 4. habentur stationes grandes. Et ab eadem ad urbem α α ad occidentem,
 stationes quinque. Ab urbe α α ad urbem α α = ad orientem 100. M. P. Ab hac ad urbem
 α α = 60. M. P. Ab hac ad urbem α α = ex terra Sotang, 100. M. P. Totidemque ab urbe α α
 ad α α = quae etiam ex terra Saxonis. Inter hanc et α α intervallum 40. M. P. Et
 inter eadem atque urbem α α = ad occidentem 60. M. P. Ab eadem quoque ad urbem α α
 100. M. P. seu 4. stationes meridiam versus. Ab hac occidentem versus ad urbem α α = ex terra
 Altemanig, 60. M. P. Ab urbe etiam α α = ad urbem α α ad orientem 100. M. P. Dispa-
 que α α = 40. M. P. A α α = ad urbem α α = appropinquat flumini 15. M. P. A α α
 ad α α = 70. M. P. Et α α = ad occidentem 60. M. P. Denique α α = ad
 mare Tenebrarum 25. M. P.

Quarta Pax Climatis septi.

Continet ista pax quarta vixi climatis provinciam Germaniam, terram Pethulig, et aliquas
 regiones Russis et Mexicis. Et quidem ex regionibus istis terra Pethulig comprehensivus vult
 De regionibus autem Germanis sunt
 Dasiege, Askovlani, Anli, Bostros, Eoli, Sical, Thraque, Kri, Ni, Atlas, En, Bial, Dnaki, Aspidos, Afronios, Belgae, Quoz
 Gsmqns, Boli, Qala, Madnibus, Msnis, Agr, Mnti, Bn, Skki, Mptali, Bn, Skkl, Slpbe, Bn, Fntno, Bn, Achlo, Bn, Ls, Pm, Pzane
 * Neque omnes istae sunt urbes primario celebres et
 illustres. **I**tem ex terra Pethulig α α = urbs conspicua exstructa secus flumen α α
 habet in montibus α α = ad orientem, habentur 40. M. P. adiacet vero
 haec pax, cuiusdam fluvio, qui ex praefatis montibus exiens eam altius ab orientali parte, tum ad
 flumen α α defluens, copulatur cum illo ac postea simul se mergunt amne Danubio prope
 α α = ad urbem, habentur quadraginta M. P. Et ab eadem ad urbem α α
 ices diei. Ab hac ad urbem α α = 40. M. P. Ab hac ad urbem α α = 40. M. P. Ab hac orientem ver-
 sus ad urbem α α = 60. M. P. Ab hac ad urbem α α = 60. M. P. Ab hac ad urbem α α = 60. M. P. Ab hac ad urbem α α = 60. M. P.
 plagam orientalem, urbs Constantiniana magna. Item ab urbe α α = ad urbem α α ad occidentem 50. M. P.

Item, quoque ab urbe Constantiniana pergit, secus oras maximas ad osium Danubij prope
 urbem α α vixit appropinquat, ibi est Constantiniana ad urbem α α remotam spatio 25. M. P.

vicam in monte milliaribus duodecim a mari distat. Ab hac ad urbem **ابجد** = 25. M. P. Ab hac ad urbem **اعانولاس** milliaria totidem. Idemque spatium ab hac ad urbem **كوكا** iuxta maris appositam. Hinc ad urbem **سرودي** secus mare vicam, idem quoque spatium. Similiter ab hac ad urbem **اخبالو** 25. M. P. atque hic duabus interiacet vicus maris, qui duodecim milliaria occupat latitudine, longitudine viginti. Ex hac ad urbem **ابمن** = mari appositam, 25. M. P. Ab hac ad **بذلس** = 50. M. P. Hinc ad urbem **Amocastro**, milliaria totidem. Ab urbe **افر** = descendendo per flumen Danubium ad urbem **Capcastro** habetur itea duarum dierum ac remis. Ab hac item descendendo per flumen ad urbem **ببدي** eidem flumini adfixam, itea diei ac remis plusquam iugum mensura. Similiter ab hac urbe ad urbem **Vuescastro** ad orientem, itea diei ac remis. Hinc ad urbem **كوكا** itea quatuor dierum ad orientem. Ab hac ad urbem **كوكا** = populosam, orientem versus, itea quatuor dierum. Unde ad urbem **Amocastro** ad meridiam, biduum. Hinc ad urbem **بذلس**. Et ab hac ad urbem **Constantiniam** via terrestri capienda: videlicet a **بذلس** = ad urbem **بترقي** = in mediterraneo vicam ad occidentem habentur 50. M. P. Ab hac ad urbem **بترقي** ad occidentem 30. M. P. nempe itea diei. Ab hac ad urbem **كوكا** itea diei. Hinc ad urbem **بترقي** itea diei. Ab hac ad urbem **بترقي** ad occidentem, itea remidie. Unde ad urbem **بترقي** ad occidentem, itea. Ab hac ad urbem **كوكا** meridiam versus, itea diei. Ab hac ad urbem **كوكا** ad orientem, itea diei. Hinc ad urbem **بترقي** versus plagam mediterraneam, 50. M. P. Et ab hac ad **Constantiniam**, 25. M. P. Prorsus a **بترقي** = ad urbem **كوكا** 6. M. P. ad orientem. Ab hac urbe ad mare usque, ubi iacet urbs **ابمن** = ad meridiam, 6. M. P.

Quinta Pars Climatis Septi.

In ista parte quinta venter Climatis continetur portus maris Pontici, portus terrae Bexgiam, eodemque modo pars terrae Rusiq, et magna pars terrae Commaniq. Dicimus ergo istud mare Ponticum esse velut fretum magnum, habereque in longitudine proterusa ab occasu in ortum, duodecim cursum: eius vero latitudinem variam esse, latius tamen spatium in eo esse vix cursum. Ad vicus eius meridionale qua parte respicit occasum, iacent regiones **Hexachiq**, item regiones (a) **Bailacan**, regiones **Beltim**, regiones (b) **Chozariq**, regiones **Commaniq**, et **Rusiq**, ac demum terra **Bexgiam**. Quae autem initium vicum prope **Constantinopolim** ex fretis, quod ex mari **Damasceno** ad eam veniatur, coniuncto cum **Tenebroso** mari: et quidem latitudo oris huius freti prope urbem **Constantiniam** est 6. M. P. Longitudo vero ab eadem urbe **Constantiniana** usque ad primum contactum freti **Pontici**, 60. M. P. et statim ad egressum ipsius ex mari **Ponto** confluitur versus vicus urbi **Mesra** vocata: eoque in loco exumpit ex illo sinu in orientalem partem procurans, admodum litere **U** inflexus, cui adiacent urbs **Nicomedia**, et urbs **Chalcedonia**: huius autem freti opium est coniunctum mari **Ponto**.

Itex quæ Constantinopoli, litorea perpendo, ducit ad Anapezondam litoram confinem terræ Ar-
 menicæ, est huiusmodi: A Constantinopoli ad urbem Mesiam opio fixæ appositam, indeque ori-
 entem versus procedendo versus litus meridionale ad insulam Danubiam, habentur 400. M. P.
 Ab hac insula perges ad opium fluminis (a) Zagaxa effluens in regionibus Basilicam, mag-
 ni, grandia navigia sustentantis, et latissimo prope suum opium abeo maxime immiscens.
 Ab opio huius litoris ad urbem Hexaciam, 60. M. P. rerum litorea plena sunt sinibus, scopulis,
 ac montibus crebris. Ab Hexacia ad opium fluminis Parthenij, 85. M. P. hæcque ad Samas-
 tro, 15. M. P. Respicit hæc à meridie, ubi Parthenia ad ripam eiusdem fluminis Parthenij sic
 ab ea denominati apposita: distant autem ab invicem eorumque urbes spatio 50. M. P. Ab urbe Samastro
 ad urbem Nicoroze, 150. M. P. Ab hac ad urbem Genopolim, 100. M. P. Et ab hac ad urbem Nannoni
 in mediterraneam vicam, stationes quatuor meridiem versus. Ab hac ad urbem Panio, 150. M. P.
 Etque hæc urbs magna atque populosa, et ex ea nomem habet plaga illa: vocatur enim ea terra,
 terra Pan, cuius inest sunt natio quædam Throgorum Nestorianorum. Hinc ad urbem Cania
 versus mare Salpim extructam, 40. M. P. Ab hac ad urbem Numa litoream, 50. M. P. Et ab hac,
 litorea vectando ad urbem ساريا 50. M. P. Ab hac denique ad urbem Anapezondam Salpim maxi-
 appositam, 130. M. P. Ab Anapezonda ad Tafis de terra Armenicæ habetur itex octiduum.

Potest etiam qui vult ab Anapezonda Constantinopolim adire itinere terrestri; nam ab
 Anapezonda ad Berjenda bidui est itex. Ab hac ad Kenbiam urbem, quinque dies. Hinc ad
 Elmam urbem quoque valde exiguam, tres dies. Inde ad urbem Apriopolim, duarum itex dierum.
 Deinde ad Samosatru maximam, quatuor dies. Postea ad Hexkelaum, quæ est ipsa Hexa-
 clia, stationes tres. Demum Constantinopolim, octo dies. Similiter via, quæ est Constans-
 tinopoli ad urbem Metecham sitam in litore septentrionali, talis est: Expediunt etiam Constans-
 tinopoli, et 25. M. P. conficiunt ad Ilgor. Ab Ilgor ad urbem (aa) Imidhia, 25. M. P. Ab Imid-
 hia ad Agatopolim, 25. M. P. Ab Agatopoli ad urbem Baseliium, 25. M. P. A Baseliis ad urbem Ge-
 ropolim, 25. M. P. A Geropoli ad Anchiatum, 25. M. P. atque hæc duabus sinus est interiectus ha-
 bens in latitudine tredecim millia, quindecim longitudine in continentem porrectus. Ab urbe
 Anchiatu ad ساريا 25. M. P. Et ab hac ad urbem ساريا = 50. M. P. Ab Anocastro ad flumen Danubi-
 um 3. M. P. Et ab hoc flumine ad Acilibiam, spatium curvus minus. Ab hac ad opium fluminis
 Dines, curvus. A flumine Dines ad (b) Cania, 50. M. P. Tum ad Mules, totidem millia. Inde
 ad Kerfona, curvus nequaquam iustus, videlicet octoginta millia. A Kerfona ad Palitam de regio-
 nibus Commanitarum, 30. M. P. A Palita ad urbem Phastura, 12. M. P. Ab hac ad urbem
 Bextabita, 10. M. P. Hinc ad urbem Lebedham, 8. M. P. Ab hac ad Salustam, 10. M. P. Et ab
 hac ad urbem Saltadia mari appositam, 10. M. P. Ab opio fluminis Saltadig ad Buchen, 20. M. P.

Nunc ad ostium fluminis Ruspis, 20. M. P. Ab ostio fluminis Ruspis ad Metretham, idem spatium.

In flumen Ruspis praedictum exonerant sese fluvij sex magni ortum habentes in monte maximo, qui sexam interfecans porrigitur a mari Tenebrarum in extremam partem orbis habitatam; is enim mons proreducitur usque ad regiones Iagg et Magog in directionem plagam orientalem, indeque in meridiem excurrit donec attingat maxe Tenebrarum rixum, quod Piceum vocatur. Et in isto mari, quod ad presentem quintam partem spectat, continetur ex insulis habitabilis insula Andisara, cuius longitudo porrigitur ab occasu ad ortum, quamque respicit in continente urbs Suisa vernicursus intervallato distita. Ab hac insula ad insulam Saxamba orientem versus, duo cursus habentur: atque hanc respicit in continente urbs Kersona spatio vernicursus remota; distatque insula Saxamba ab urbe Metrecha maxitima cursu et amplius. Item ab insula Saxamba ad insulam Thaxdia versus plagam meridionalem habentur 20. M. P. via recta. Ab hac insula ad urbem Anapezonda maxitimam, sex cursus. Intex eandem istam insulam, quae grandis est et culta, atque insulam Azela ad orientem, intercedunt 20. M. P. Itc etiam insula culta est, medio inter Anapezondam, et Metretham itinere iacens, ac prope illam transire copuntur omnes qui maxe vultant curtes aut redeunt.

Vexum ut nunc redeamus ad urbes Belgian memoratas, dicimus ab urbe Zeama, de qua supra mentionem fecimus in secunda parte, ad urbem Bepexis haberi iter diei. Ab ~~urbe~~ hac ad urbem Ruspicasro, 29. M. P. ~~Ab hac~~ Et ab hac ad urbem Megalithexme, 15. M. P. Ab urbe Megalithexme ad urbem Anupcasro, iter semidiei. Nunc ad urbem Protoni spatium idem. Idemque spatium ab hac ad urbem Baxpta. Et ab hac etiam ad urbem Acte iter semidiei. Ab urbe Acte ad Aflibio, iter diei.

De regionibus autem Ruspis sub ista parte contentis sunt Sopra, Zala, Veclay, Saisia, Senopoli, Paxmonsa, Axrren, Berasansa, Logiaa, Saseca, Yia, Kenau, Baxzula, Baxzelau, Cano, Mecca, et Mulla. Itaque urbs Paxmonsa collocata est prope flumen Diabres, distatque ab urbe Senopoli itinere sex dierum. Ab urbe Paxmonsa ad urbem Kenau eidem fluvio Diabres oppositam, descendendo per flumen, habentur sex dietz. Ab hac ad Baxzula positam in septentrionali ripa fluminis, 50. M. P. Ab hac ad Yia itinere sexagesimi, duz dietz. Ab urbe Yia ad urbem Berasansa duz etiam dietz. Idemque spatij ab hac ad urbz Logiaa septentrionis versus. Nunc ad urbz Axmen 3. leves stationes. Ab urbe Axmen, orientis versus, ad urbem Berasansa stationes 4. A Berasansa ad urbz Mulo ad ostij fluminis Diabres extant 5. stationes. Afsecca urbs est ad ostij fluminis Sanabres apposta ex orientali parte. Ex hac ad urbem Cano stationes 3. Ab urbe vero Baxzula superius memorata descendendo per flumen ad urbz Baxzelau, habetur iter diei. A Baxzelau descendendo etiam per flumen ad Cano praedictz, iter diei ac semis. Ab urbe Kenau ad urbz Nabis

Sexta Pars Clivatis Sexti.

Amplectitur Sexta hęc pars Clivatis Sexti partem maxis Pontici cum adjacentibus illi regionibus, complectitur etiam partem terrę Commanię, regiones Rusię exterioris, aliquot regiones Bolgharię, partem terrę Besegent, regiones Lan, ac terrę Charaxorum cum regionibus eius. Maxi Pontico adiacet ex his regionibus Atrapezonda antea memorata, et quidē est metropolis, a qua suis litorea procedendo ad orientem ad ostium fluminis Rusii habentur 70. M. P. Flumen istud magnus est, habet que originem suam in tergo montis Cabac, unde in septentrionem excurrentem sicut terram Lanę; neque ulla celebris adiacet ei civitas sed pagi populosi ad utraq; illius ripam exnuntant. Ab ostio huius fluminis ad urbem Asksiam, que constra est et unę ex propinquantibus regionibus Lanę, habentur spatium 150. M. P. Ab Asksia ad urbem Ascala et terram Lanę, sex fere milliaribus a maxi distat, 20. M. P. Ab hac litorea legendo ad urbem Asksiam, idem spatium. Ab Asksia ad urbem Paniam, 2 A. M. P. Ab hac ad urbem Charaxiam, a qua nomen habent Charaxei, flumini appositam, 4 A. M. P. A Charaxia ad urbem Kiram, 25. M. P. Et ab hac ad Commaniam, que nomen dat, Commanię, 25. M. P. A Commania ad urbem Matatalona, que et Commaniat-(a)- Albidh vocatur, 50. M. P. Ab hac ad urbem Matexina, 100. M. P. Ab urbe vero Metrecha ad urbem Rusiam, 27. M. P. Urbs Russia posita est prope magnum quendam fluvium e monte Cocaia ad ipsam advenientem. Ab urbe Russia ad urbem Lutex, 20. M. P.

Septima Pars Clivatis Sexti.

Septima hęc pars Clivatis Sexti continet suble partem maxis Charaxi cum vicinis regionibus Besegent interioris et Besegent exterioris, nec non finitimis illi a septentrione regionibus Asconię. At maior pars harum duarum, quas nominavimus, terrarum frequentibus plena est scopulis: et regionibus tamen Besegent exterioris sunt Casucgia, Namngiam et Augiam, que omnes sunt cultę. Ab urbe Namngiam ad urbem Augiam habentur stationes 80. Et que hęc urbs et terra Asconię Tuxcarum, grandis ac populo frequens vitam prope annem. Athel, qui pervenit usque ad mare Tabaxian. Ab Augiam ad Casucgia, per flumen descendendo, habentur octo vię, sexagesimi vero itinere, 16. stationes ad occidentem. Ab urbe Casucgia versus plagam septentrionalem ad Besegent exteriorem, stationes 10.

Octava Pars Clivatis Sexti.

Continetur sub hac parte octava Clivatis Sexti terra fardo, et terra Samxicqi, nempe terra Tuxcarum Valachitarum: item terra Usian, videlicet regiones ille dixit, quas ~~repererunt~~ inest Iapog, et Magog, et regiones solitaris, nemorum finium, ac divitę pla.

plagis, mercatoribus, et viatoribus non multum nisi (soli autem incolae illarum ibi morantur) ob terrae solitudinem, montorum quibus obnoxii sunt frequentiam, atque plurimum ariditatem. Terrae autem Samaritici regiones sunt Maxzan, Phauxan, Dadermi, Sacra, Chorkmachont, Baghaa, Kessa, Chokman, Debentha, et Rachtman. Complexes terrae Sijian regiones sunt desertae, paucaque reperuntur in ea loca habitata, inter quae magis celebra sunt Sammagia, et Taghuxa. Eaxi terra Samaritici clauditur a septentrione montibus excelsis, et collibus altis consensu peraxiduis: nec nisi rari patent in illa rivi, eoque descat, atque aperet; ab oriente similiter montibus ambitur. At Phauxan, Maxzan, Sacra, et Dadermi, has inquam quator, mons circumdat cuius ad modum literae U =, neque data auctus ad illas, nisi per angustum ostium, quod paucis rivis defendi potest. Huius ostii impendent ex ipsa petra axes ab uno monte in alium producti, et super axium verticem extat locus per quem descenditur. Hoc idem ostium, per quod aditum patere diximus ad regiones praedictas, magnus interfluvii amnis ex interna montis parte emanans, qui per praefatum locum angustum egrediens excurrit extra montem usque ad maximum quemdam lacum aliquando cultum, alias vero desertum gente quadam vaga et ex parte more exterorum vagabundorum cuiuscunque terrae, tam Turcorum, quam aliorum. Ex eo lacu fluvius egreditur in meridiem tendens, qui postea flumini Darandae se immiscet.

Ab urbe Phauxan ad urbem Maxzan tres habentur stationes ad orientem. Ab urbe Maxzan ad urbem Sacra: stationes quator item ad orientem. Paxiter quoque ab urbe Maxzan ad urbem Dadermi, stationes quator. Et ab urbe Dadermi ad urbem Sacra, quator item stationes. Ab urbe Dadermi ad urbem Phauxan, descendendo per flumen, stationes tres: itinere vero sexagesimi, sex stationes. Inter Dadermi et urbem Sahadux ad septentrionem, quingidies. Qui vult potest ab urbe Maxzan abire orientem inter ac meridiem ad urbem Chaxcan appositam fluvio nomen ab ea desumpti, qui fluvius magnus est ortum habens in monte Moxephaz, monte scilicet maximo, cuius longitudo superat octingenta milliaria, ita ut ea dicimus. Nequa hunc montem ex parte meridionali degit quidam gens vagabunda Turcorum Pazitarum Chanaaketh, qui aliquando terram Samaritici adierunt paucos intra dies, eaque deserta redierunt in patriam suam. Terra enim Chanaaketh separatur a terra Samaritici praedicto monte Moxephaz. Nomen autem illud, cui adiacet urbs Axcan, magnum est, et ex monte Moxephaz effluens excurrit septentrionem versus usque ad ingentem lacum positum inter montem Shamexa, et regiones Casra; ab eius eiusdem fluminis plenus est magnis lapidibus ita levibus, ut equo vadaxi nequaquam possit, at profundiora eius loca cymbis vulcanari: eius aqua verisimiliter equaliter frigida: sextaque massa eius aquis

Qui ab urbe Arza proficisci cupit ad urbem Dambaha, septem dierum itinere ambulans
 hic terra in orientem sex loca plana, atque facilia, ridentia, et mixta fertilitate luxuriantia:
 urbs autem Dambaha venusta est ad occidentalem ripam fluminis Lochman apposita; Lochman
 vero est urbs, cuius monte ex imo fluvius emanat praedictus, nomen ab ea desumens, copiosus aquis,
 cuiusque picea, quem cymbae rubicant a Dambaha ad lacum, indeque ad urbem Pezman, adveniamus.
 Ex urbibus Samariegi Chaulachitaxum est urbs Lochman sane magna, extructa super montem
 Sunia, qui regiones Samariegi dicitur a regionibus Sijian, in qua dixerimus extare terram desertam.

Nonā Pax Climatū Sexti.

Nonā hęc pax climatū sexti completitur partem sexus Chofach, terram Toxos, et Aggexem
 Iagog et Magog. Et quidem terra Toxos confinis est dicto Aggexi, estque regio frigida, crebris nivibus
 ac pluvijis subiecta, qualis est etiam terra Chofach. Aggex autem Iagog et Magog res est, de qua his
 ubi mentionem fecerunt, quamque historię succipere confirmaverunt. Quod enim hac de re fuit relatū
 a Salam(a) Altaxiaman, hoc idem narravit Abdallah filius Chodadhebe in suo libro: idemque
 scripsit Abu-nasr Algihari. Sic autem habent hi duo Authores: (b) Fidelis Deo, cum redisset in
 somnijs Aggexem a Biconi extructum inter nos, et Iagog ac Magog quasi apertum, advocari iu-
 sit Salam Altaxiaman dimitte ei: Abi, vide Aggexem istum, et affex mihi nunciū de
 qualitate, deque conditione illius; precepit etiam quinquaginta vixis et cum comitantibus de in-
 venit ei quinque millia denariorum, munusque obtulit illi decem millium dracmarum: im-
 peravitque ut singulis comitibus eius tribuerentur quinquaginta millia dracmarum, et comi-
 meatus pro anno integro. Statuitque illis centum mulo ad portandam aquam et viaticum.
 Sic ergo Salam Altaxiaman: Profecti sumus de Soxamanzay cum literis quas Rex scrip-
 verat ad Isaac filium Ismail Dominum Armenię, ut nostri itineris curam gereret, inveni-
 musque illum in Tafilis: cum fuisset cum allocuti, dedit nobis epistolam ad Regem Alfarix, et
 ubi ad illum pervenimus, eumque convenimus, misit nos ad Regem San: et ad hunc etiam
 cum venissemus, misit nos ad Dominum Fila-Sciab, cum quo uxorem habuimus, et aliquot
 apud eum dies transigimus: post hęc elegit nobis quinque duces ad ducendos nos per viam, quam
 appropiavi eximus; cumque viginti septem dies inde progressi essemus ad terminos regionum
 Bejerax, devenimus in terram nigram, longam, protensam, graveolentem, quam decem dierum
 itinere confecimus; ad eam vero transivimus praevideamus nobis de rebus odoriferis, ut ne ex
 eius graveolentia nocerentur aliquid perciperemus. Ea demum transacta, iter fecimus spatiosissimum
 per terras desolatissimas, quarumque aedificia ita contracta exant ut sola vestigia vetustatis indicia de-
 prehenderentur: suspitantibus autem nobis ab his, qui nobiscum exant de urbibus illis, responde-
 runt, eas esse urbes, quas populi Iagog et Magog expugnaverant, exierantque. Unde sex dies

itine-

itinere peracto devenimus ad axes propinquas monti illi, cuius in hiatu conspicitur
 gya: et in iis axibus homines exant Arabice ac Persice loquentes. Extat etiam illic urbs, cui
 jus Rex vocatur (a) Chacan Odhos, cives Moslemanni, habentes templa, atque gym-
 nasia, quibus petentibus a nobis, unde venimus, indicavimus, nos esse missos impo-
 ratoris Moslemannorum fidei. Mixati sunt audito nomine Moslemannorum, mixogave-
 runtque nos utrum imperator Moslemannorum verus esset an iuvenis: diximus, iu-
 venis. Magis etiam admixati dixerunt. Vobis nam est? respondimus in Arac, in urbe que vocatur
 Soxamam - ray. Hoc etiam admixati dixerunt Nunquam hęc audieramus. Nos deinde ques-
 visimus ab eis vnde nam pervenerat ad ipsos religio Moslemannica, et quisnam ipso eam docue-
 rat: dixerunt. Pervenit ad nos multis ab hinc annis vir quidam longis infidens equo oblongas
 habenti manus pedesque, et gibbam in deserto (intelleximus autem camelum ab ipsis describi) is
 inquit, nobiscum moratus, et sermones nobis intelligibiles ad nos locutus, docuit nos legem
 atque ceremonias Moslemannicas, easque recepit: docuit nos etiam Alcoranum, cuiusque
 sensus, quos et didicimus atque veravimus. Ait Salami: post hęc exivimus ad videndum Agge-
 rem, et spatio duorum sexę stadiorum ab urbe recedentes pervenimus ad Aggerem: et ecce ti-
 bi montem conisum valle centum quinquaginta cubitis lata, et infra canalem illum portam
 sexxam quinquaginta cubitos altam, duabus munitam parastatis, quarum magisque habet
 in latitudine viginti quinque cubitos, crassities autem, que extra portam prominet, deprehenditur
 esse decem cubitorum; tota vero porta constructa est lateribus ferreis ex contextis; altitudo parasta-
 tarum est quinquaginta cubitorum, et verticibus parastatarum superalminare imminet longitu-
 dinis centum viginti cubitorum, ita ut spatio decem cubitorum extendatur super singulas parasta-
 tas. Supra superalminare cernitur edificium lateribus ferreis ex contextis usque ad montis
 cacumen exedum, quantum se acies oculorum extendere potest altum, cui etiam ferreę pinnę
 sunt impressę, et in vertice cuiuslibet pinnę duo cornua in extremitate sese invicem respici-
 entia. Porta predicta duas habet valvas clausas, quarum magisque explet quinquaginta cubi-
 torum latitudine, quinque crassities; et columnę earum rotundę, sunt eiusdem mensurę cum superali-
 minari. Preterea cernitur supra portam pesulus qui septem cubitos explet longitudine, cubitum
 unum ambius crassities: atque is pesulus elevatur ab humo mensura viginti quinque cubito-
 rum. Quinto supra pesulum cubito extat vasa longiora pesulo et super sexam clavis longitu-
 dinis cubiti ac vasis, cui duodecim ansę crassissimis modiciorum pignis pares sunt appensę ca-
 renis duodecim crassis quasi anulis balisi. Limen portę inferam est decem cubitorum, in lon-
 gitudine centum cubitorum, preter id quod parastatis occultatur, ex quibus cubiti quinque
 tantum apparent. Omnia autem predicta mensurata fuerunt cubito (aa) Sarradico. Preter illa-

(aa) Imperator (aa) Vir dictum a Sarad, quo nomine vocatur rexitarum Arac.

illorum arcium singulis diebus Venexis equum conscendit una cum decem equitibus, quorum unus
guli percussit malleum porro quinque minaxum, atque ipsi malleis sex singulis diebus periculum
percussum, tum ut audiant qui retro ianuam sunt, et animadvertant ad epe ibi custodes: tum
etiam ut ipsi certiores fiant nequid machinetur gens Iagog et Magog in portam. Hi vero
malleatores ~~portam~~ periculum percussione aures admovent ad auscultandum quod
ex extra portam, audiuntque murmur excitari ab ipsis qui intus sunt, ex quo colligitur por-
tam contineri in altera parte. Non longe ab ipso loco iacet castrum 30. stadia, undique occu-
pans; et porro ipsam portam duas sunt axes, quarum una quoque habet in altitudine duode-
cim cubitos, totidemque in amplitudine; et inter utranque axem fons manat aquae suavis. In
una praedictarum arcium aservantur instrumenta, quibus instructum fuit propugnaculum, et
calcearia ferrea, et cochlearia ferrea, calcearia vero illa sunt pedis super posita, et super quo-
libet pedio quatuor habentur calcearia simillia calceariis saporis; ibidemque coarctantur reli-
quis laterum ferreorum, quibus fabricatum fuit propugnaculum, per quibuslibet coarctantur: qui-
libet autem later habet in longitudine cubitum et amplius, palmum altitudine.

Ait Salam Altorjamar: Praeterea quaesivimus ab incolis eius loci, quibus cum
versabamur vitam viderent inquam aliquem ex populis Iagog, et Magog. Responderunt
vixisse se multos ex eis super pinnas propugnaculi, ventumque vehementem flasse adversus
eos, haecque ex ipsis nonnullam in partem prociisse: erat autem mensura cuiuslibet unius ex ipsis
vorum palmorum cum dimidio. Ait Salam Altorjamar: Excipit ergo ipsa omnia, et
mecum ipse portavi, ac deinde profecti sumus una cum ducibus ex gente praedictarum arcium
qui nos Chorasan versus duxerunt; Nam ex ipsis arcibus ibimus ad urbem Lochman, ad urbem Sa-
xaban, ad urbem Bersagiam, ad Taxan, ad Samarcand, pervenimusque ad Abdallah filium
Tahex, et morati sumus apud eum dies aliquot; deditque mihi centum millia dracmarum, et sin-
gulis meis comitibus dedit quinque millia dracmarum; statuit etiam singulis equitibus affectis me-
is 5. dracmas, tres dracmas pedibus in cersu diurno; discessimus illinc ad Ray, indeque rever-
si sumus ad Soxa-man-ray viginti octo post menses, quos in itinere post nostrum ab ea
discessum insumpseramus.

Decima Pars Climatis Sexti.

Sub hac decima parte Climatis 6. continetur portio terrae Iagog et Magog, nec aliud quid-
quam habemus dicendum de hac parte praeterea, quae refert Ptolomaeus in libro Geographiae: is e-
nim loquens de his duabus urbibus, licet eas minime nominet, earum tamen longitudinem, la-
titudinemque describit. Et vero quod ad illas pertinet approbamus quae de ipsis affert in suo libro. Atque
hac decima parte absoluta, finis imponitur climati sexto.

CLIMATIS SEPTIMI

Pars Prima.

Tota hęc prima pars climatis septimi est maxe tenebrosam, insulęque ipsius omnes sunt obrutę, atque incultę. Attamen author libri mirabilij ait esse tres in hac parte urbes lapsis temporibus habitatas, ad quas exant solite naves divertere ad emendę ab eary incolis Armaxum, lapidesque coloratos. Volente autę quodę ex ipsimet regnare super eos, paglij una cum suis commisit in illos: ac licet debellatus fuerit, tamen ob exortas inimicitias atque dybidia, quidę eory inde profecti in mediterraneę penetraverę, atque ita urbes illory dixitę incultęque mansere.

Secunda Pars Climatis Septimi.

In hac secunda parte climatis septimi comprehenditur portio maris Terrebraxum, vbi Anglia insula magna stauit hinc camelis similitudinę referens, in qua cernuntur urbes cultę, mores sublimes, flurij currentes, terra plana: ac hyems perpetua regnat in ipso. Proximum huic continens est Vari. sicut de terra (a) Franę: nam inter insulam et continentem fretum interiacet latitudinis 42. M. P. Ceterum ex urbibus in remotiore occidentali parte huius insulę contentis, et in extremitate quę angustissimum in ea locum constituit vitis est vrbis Lindis milliaribus duodecim maxi distita. Ab hac ad urbem Londra = litoxi vicinam habentur 60. M. P. Similiter etiam ab urbe Lindis ad predictam extremitatem occidentalem insulę habentur 380. M. P. Ab eadem quoque ad Portum Dartmouth, 80. M. P. Tum ad extremitatem insulę dictam Cornwall, 100. M. P. Item ab urbe Lindis ad urbem Salubury sitam in mediterranei parte septentrionali, 60. M. P. Etiam ab urbe Hampton = ad promontorium urbis Hampton in mare protrahens, 25. M. P. atque hanc alluit ex parte ipsius orientali fluvius Vinchestex. A Vinchestex ad Salubury habentur 40. M. P. ad occidentem. Ab Hampton ad urbem Stoxam in litore maxis extractam, 60. M. P. Et ab hac litora legendo ad urbem Hastings, 50. M. P. Et ab hac etiam litora capendo versus orientem ad urbę (b) Doures sitam in summitate freti per quod est aditus ad continentę finitimę mediterraneo magno, 70. M. P. A Doures ad (c) Londres in mediterraneo positę, 80. M. P. iacetque hęc iuxta flumen, quod maxi se mergit inter Doures et urbę Iaxmuth. Ab urbe Iaxmuth ad urbem Londra 10. milliaribus a mari distitam, 90. M. P. Ab hac ad urbę Londra maxi adiacentę, 80. M. P. Ab urbe autę Iaxmuth superius memorata pergit mare flexu rotundo in plagę septentrionalę. A predicta Londra ad urbę Londra longe a tenebrosa maxi sitam in extremitate insulę Scotię contemnit insulę Anglię, 80. M. P. Ab hac urbe ad ostium fluminis Londra 140. M. P. est autę Londra ax ad predictę flumen apposita, 12. milliaribus maxi distita. Ab urbe Londra antea memorata ad urbem Nicolę sitam in mediterraneo, 100. M. P. Nam vxo annis interfluit, ex ex ipsa labitur ad urbem Londra = cuius in parte

meridionali maxi se miset, ut praeponderamus. A Nicolis sita in mediterraneo ad urbem اورديك
 90. M. P. Tum ad urbem *دو M. P. septentrionem versus, procul a maxi. Ab extremitate Scotiq; versus
 ad extremitatem insulq; Islandq; habetur spatium duorum cursum ad occidentem. Et ab extremitate
 insulq; Angliq; ad insulam دنين cursum. Ab extremitate Scotiq; septentrionem versus ad insulam
ايزل = 73. M. P. Et ab huius insulq; extremitate orientem versus ad insulam ازنيا 12. M. P.
 Habet autem insula ايزل, in longitudine quadringenta millia passuum, centum quinquaginta lati-
 tudine.

Textia Pars Climatis septimi.

In hac sexta parte climatis septimi continetur ora maritima terrq; Poloniq; terra Sue-
 vicq; regiones Finmark, insula دارموش et insula برقاغ huic nos et his oris maritimis atque insu-
 lis sexmonem faciemus, Deo iuvante, quo modo eponus in antecedentibus. Et vixi pra; ceteris vrb-
 i ويز = adiacet flumini suo, distatque a mari 15. M. P. Et inter eandem urbem atque urbem بروديك
 intercedit spatium 25. M. P. Ab eadem quoque ad ostium fluminis Albe, 100. M. P. A flumine Al-
 ba ad fauces insulq; quq; dicitur دارموش 60. M. P. est autem insula ista figurae rotundq; arenosa, vrbesq;
 primitivias continet quatuor, oppida paucula, portus celebres culosque. Et primo a faucibus insulq;
 ad urbem ايزل quq; occurrit a sinistris ingrediendi, habetur 25. M. P. Ab hac litora legendo ad
 portum ايزل = omni ventorum periculo defunctum, cuique imminet deficitium, 90. M. P. Ab hoc
 portu ad portum ايزل = 100. M. P. hic etiam portus est ab omni ventorum invidia securus, adiacentq;
 illi putei aquq; dulcis. Ab isto portu ad portum اديسقا habitacionibus cultum 200. M. P. atque ex
 hoc portu ingrediendi quis insulam برقاغ quam ab ipso dividit fretum habens in longitudine
 semicursum) Idem quoque spatium habetur ab hoc portu ad urbem هرش منن Nunc ad arcem son-
 rouni, 60. M. P. Et ab hac arce ad urbem Sifigolim, 100. M. P. Ab hac ad fauces insulq; 12. M. P.
 ipsius autem insulq; ambitus est septingentorum quinquaginta milliarium. Ab eisdem in-
 sulq; faucibus litora legendo ad urbem ايزل = 100. M. P. Nunc ad urbem انديشودن 200. M. P. Et ab
 hac vrbē ad ostium fluminis Corolo cui adiacet vrbē سقطون vocata, 120. M. P. Ab hac ad urbem
ارال = 200. M. P.

Quarta Pars Climatis septimi.

Quarta haec pars climatis septimi continet maiorem partem Russiq; regiones Finmark,
 terram طوس = terram Islandq; et terram, (a) Almagus. Plerumque terras istq; sunt solitudines,
 atque deserta, cum oppidis aliquot populosis, nivibus perenniibus, et epizui regionibus numeris.
 Verum terra Finmark multa possidet oppida, curia, pecudesque: neque vlla reperitur in ea
 civitas populosa praeter urbem ايزل = et urbem Calmar. Ab vrbē Calmar occidentem versus
 ad urbem Vanchum habentur 200. M. P. et ab eadem Calmar ad ostium secundi brachij flu-
 minis Corolo, 60. M. P. et ab hoc flumine ad اديسقا 100. M. P. est autem haec vrbē magna, litori
 maris adiacens, pertinens ad terram طوس = At vrbē terra ista possidet multa oppida
 (a) i. infidelium. (* دواله)

aque rura, sed rbes per paucas: et vehementius in ea riget frigus, quam in terra Fin-
 marit, nullo enim tempore, ne icru quidem oculi, gelu caret algoreque. Ab rbe Anhu, que
 venusta est, conpiciua, atque populosa, pertinens ad terram Island, ad rbem $\alpha\beta\gamma\delta$ 900. M. P.
 Inter rbes Island conpiciua etiam $\epsilon\zeta\eta$: rbs exigua magni castelli infra, cuius cives agris
 tes, minimisq; indusis, ac oribus abundantis sunt; distat vero hęc ab rbe Anhu meridiam versus
 cum flexu ad orientem sex stationibus. Ab eadem rbe Anhu riam seu littera carpenti ad of-
 fium fluminis Buchu. 50. M. P. conficienda. Hinc ad axem $\theta\iota$ longe distat ab ori mari-
 nis habentur 100. M. P. Ab hac axce ad rbem $\kappa\lambda$ = 300. M. P. Ab hac ad rbem $\mu\nu$ de
 terra Almagius maritima, 50. M. P. De terra vero Almagius mediterranea est rbi Nay sex
 vicium itinere distans a mari. Ab rbe Nay quoque ad rbem $\rho\sigma$ quatuor diez. Et ab hac ven-
 sus occasum ad rbem $\tau\theta$ septem diez.

Quinta Pax Climatis septimi.

In hac parte quinta climatis septimi continetur septentrionalis terra Rusis, et septentriona-
 lis terra Commanis. Et vero in terra Rusis sub ista parte comprehensa paucę sunt regiones,
 eęque montibus clęte: nec sextam adhuc habuimus a quoquam de nominibus earum notig.
 Maxia autem Tenebrosi occidentalis extremitas tangit partem Rusis septentrionalem,
 pergitque in eadem plagam septentrionalem: dum flectitur ad occasum, ac nullius exat-
 pop eius flexum locus permeabilis.

Septa Pax Climatis septi.

Nęc sexta pax climatis septimi complectitur exteriore Commanis regiones, et
 portionem terrę Bolgharis. In terra Commanis est rbi Truba, et rbi Aliba, ambeę
 populose, qualitatibus, et conditionibus minimę discrepantes. Inter Truba et rbem Sclau in pla-
 ga meridionali habentur 100. M. P. per planities, in quibus rarsę inveniuntur habitationes. A
 Truba ad rbem Alibam, que hac nostra tempestate ditiorum terminat Commanitarum,
 est iter octo vicium. In septentrionali parte terrę Commanis cernitur lacus Pharus, cuius
 aque superficiem perpetuum occupat gelu, quod paucis esivo tempore diebus exceptis nun-
 quam dissipatur; influunt autem in hunc lacum amnes octo, quorum vnus est amnis Senta,
 quem nemo extra dies esivos transire potest, quoniam per summo frigore extremitates mem-
 brorum absumit. In hac etiam lacu generantur pisces, e quibus extrahitur magna glutinis
 copia: et in vylvis eidem lacui adiacentibus inveniuntur bellua, que vocatur Albaro. Pax
 in terra Bolghar est rbi Babun fortis ac munita, in vertice montis exalta, edificijs,
 ac fertilitate conspicua. Ab huius rbis parte septentrionali iacet mons Cocaia, vltra quem
 nullum reperitur edificium, neque illa animantia ob algoris vehementiam.

Septima Pars Climatis septimi.

Sub hac septima parte climatis septimi continentur reliquae regiones Bezenac, aquilonaris pars
pa terrae frigidae, et maior pars terrae Bezenac. Ex urbibus Bezenac exterius sunt Masina et
Cajixa duae urbes eriguae, quas xaxi mercatores adveniunt, nemo enim audeat ad illas accedere,
quod eorum cives alienigenas omnes convenientes occidunt. Sitae sunt autem praedictae duae urbes
de amnem quondam influentem in amnem Athel.

Verum regiones Bezenac paucae sunt, neque constat nobis esse apud eos po-
pulos urbem maiorem urbe Paramoni. explorasse tamen sunt ex ~~explorasse~~ gentes, de genere Tur-
caxum, praedictaque genuit in Puygor, et in confines Romgor: cum ipsi fortes ac muniti sint
in montibus. **Octava Pars Climatis septimi.**

Comprehendit haec pars octava ex duabus sexis loca desertata, in quibus est terra pro-
funda; Narrat enim Algihani suo in libro transisse illos (a) prope terram ipsam postquam
egressi erant de terra frigida, eamque vidisse, et eius longitudinem itinere diei conficisse. Ad hanc
terrae tractum nemo descendere valet cum ob maximam ipsius profunditatem, tum propter ca-
terum asperitatem; eam vero sexam esse habitatam deprehenderunt ex fumo, quem fluxibus in
partibus eius interdum videntur, et ex ignibus quos veluti stellas interdum accedere, aliquando
latere cernebant. At quod magis peregrinum videtur, est in ea flumen rivusque instar apparet,
secans illam ab Austro ad Aquilonem, cui adiacent aedificia. Nemo autem potest ulla ratione
eo descendere, aut inde ascendere, cum id sit quam maxime arduum.

Nonna Pars Climatis septimi.

Continet haec pars nonna climatis septimi portionem terrae Iagog, et Magog interioris, et
portionem maris piceae, extremum scilicet mare orientale, quod etiam tenebrosum est. Narrat Au-
tor libri mirabilem esse in intimis regionibus Iagog et Magog flumen (aa) Almajhan die-
tum, ignis profunditatis, in quo gentes illae, cum bellum iniunt simul, et captivos ducunt, proijciunt
mancipia: iisque praedictis egredi statim ex rupibus ad marginem fluminis ripam exaltis maxime molis vo-
latilia, quae proiecta corpora priusquam ad imum perveniant rapiunt, et ad praedictas rupes sublata
comedunt. Terra praeterea esse in huiusmodi fluminis profundo ignis perpetuo flammigerans.

Decima Pars Climatis septimi.

Tota haec pars decima climatis septimi occupatur maxi Tenebroso, in quo nulla profus ex-
tat habitatio, et ultraquid quid sit ignoratur. Atque haec sunt quae partibus orbis terrarum tam
habitationis quam maxime obcuris cognoscere potuimus. Quamobrem benedictionem Deo Domino crea-
torum.

Aquí acaba la obra del Nubiense. No se pone el índice por que no convienen los folios del im-
preso con los de la copia. Lo perteneciente a España se hallará en el Clima A. Part. 1. y en el Cli-
ma 5. Parte 1.

102
De nonnullis Orientalium urbibus, nec
non indigenarum Religione ac moribus tracta-
tus brevis

A Gabriele Sionita Professore et interprete
Regio, ac Ioanne Hesionita interprete Regio, Maronitis
è Libano, Nubiensi Geographia adiectus.

Cum nostram geographiam Arabicam Latinam versiorrem, plerisque amicorum gustandam
vidissemus, quidam illorum quibuscum auctiori necessitate vinculo iuncti examus, moribus
atque locis videbantur, ut quod ad opera summam deesse, crediderunt, orientalium con-
ditiones, statusque recentiores, brevi narratione complecteremur: Nos ut eorum desiderio ali-
quatenus satisfacere conassemus, celebriores nonnullas earum regionum, ordine alpha-
betico describentes, quasi data occasione et amissa arripere, de aliquot incolarum moribus, res-
ligione ceremonijs, victu atque vestitu tractavimus. Praeterea si quidam apud illos sapien-
tiae doctrinaeque studij illustres, sui nominis famam atque gloriam reliquerunt; si quid etiam
in illis regionibus naturae beneficio mirandum aut hominum artificio rarum reperiatum,
quidque victu, quid vestitu ab alijs discreparent, attingere satis rati, ac veluti depicto indicasse,
quidquid minus necessarium videbatur, omisimus. Ne vero illa à nobis nullo auctore dicta
aut commemorata aliquid crederet, ea omnia ex Iacob Ben-Sidi Aali libro in Mosterramo-
rum dogmata atque mores; ex Jusuf Ben Abdillatif virorum illustrium genealogia; ex Mo-
hamedis Ben-Casem horto rerum delectabilium, atque alijs quos inter legendum laudatos re-
peries, breviter excerptimus. Plura tamen ad haec addi poterunt, cognita neque ingrata neque
inutilia, quae mittenda censuimus, ne totius veteris testamenti Arabico-Latini graue opus,
quod brevi Divino auxilio, et sanctissimi Clerici Palliani favore in lucem edere speramus,
consumpti in lexiis, temporis moras paterecunt.

Cap. I. Arabia, è Arabum nomen atque origo, et eorumque
mores, vestes, ac cibi.

Arabia non ab Arabo Apollinis et Babilonis filio, ut Latinorum plerisque asserunt,

sed ab Araba plaga non longe à Medina sita, nomen sortita est, quam incoluit Ismaël Abrahamae et Agar filius, à quo etiam Ismaëlites, et Hagarenii dicuntur; Huius vero plagg nomen dedit Isaac filius Cahhan seu Iectan, filij Heber, filij Saleh, filij Sem, filij Noe, qui primus, Mohammede Ben-Iacob Sixazita viro doctissimo, Arabiez linguz thesauri auctore, teste, Arabiez linguz inventor existit, et post ipsum Ismaël, qui praedictam plagam incoluit, eam excoluit, elegantem, ornataemque reddidit; ea de causa Sixazita ille Patrem eloquentiz Arabiez Ismaëlem vocat. Quod si credere vellemus Iusjo Ben-Abdillatif, nobis persuadeeret Cahhan seu Iectan Abelis pronopote existisse, et in sua illustratae Sixazitarum Genealogia aperte asserit. At hoc est aperte affirmare linguam Arabicam primam omnium existisse, quod non facile probatur nec approbatur, qui tunc temporis verum non fuisse, labij mihi, quod clare et falsum convincitur. Melius igitur doctissimus Sixazita tenet Iectanum esse filij Noë fuisse, cui etiam faret Saccharum paginarum auctoritas Sen. Cap. No. Arabia ergo et Arabes ab Araba plaga nomen traxere, quod dedit Isaac filius Iectan. Porro Arabum quidam habitant, urbes, quidam deserta incolunt, sed et mos est, civis sunt moribus excultioribus, urbanitatemque prosequuntur; et propter mercaturam aliasque artes, quas exercent non ignobiles, non humane inepti confectis, neque tractandis negotijs implexes sunt. Quin immo inter illos non pauci reperiantur, qui studio, et liberalibus artibus dediti, sibi primum, deinde suis, alijsque multa afferunt emolumenta, non tantum per litterarum otia verum etiam res bellicas gerendo, non minus imperio quam obsequio apti, ac militaris disciplinae observantissimi, quibus artibus ad eos usque limites, quos videmus, sui imperij fines propagaverunt, ac firmaverunt. Plexique tamen postea otio ac longa quiete degeneres facti, malunt temporis clementia aërisque temperie perfrui, ac se soli exponere, quam gentibus extraneis imperare, parcoque cibo uti quam laborantes terrarum bonis amplitate que frui.

Uti vero qui deserta inhabitant Bedauij, deserti scilicet gens dicuntur, atque

hi quidem sunt innumeri, potentes, bellicosi, armigerique, vagi tamen atque exuberandi: sine lectis, sine lectis atque sine statione in ventorij est gossipina materia aut caprarum camelorumque pilis confecta se recipiunt. Sub die sine ulla quiete morantur, ac in continuo sunt motu, ex una in aliam regionem migrantes, et in certis sedibus circumvagantes; proque pasuorum ubertate, et aquarum copia, armentorumque commoditate loca commutant: carnelorum dorsis, ubi iter agunt, vovores, liberos et quidquid habent mensilium circumferunt. Quos alunt graciles, macie torridos, tenues, minimèque edaces, cursu tamen velocissimos et laboribus abuetos: ea vero audaciâ ac pernicitate praediti, ut in obvios impetum faciant, et ubi

Arabes vagi

me=

necessitas postularit, maxima cum velocitate pericula se facile subducant. Equites autem ita in equitando prompti sunt atque agiles, ut nullus ferè mortalium ipsorum autem deperitatemque imitari queat, nam res quasdam supra humanum caput, atque ita mixabiliter exequuntur, ut falsè proxijs viderentur, nisi quotidiana experientia res esse commo- probaret. Scilicet equo insidentes, missileque quodlibet solum, quanta vi possunt, iaculantes, simulato equo antequam ad terram perveniat, manu capiunt. Item si quod missile contra se venire videant, summam dexteritatem vel equorum lateribus protegi, vel eorumdem sub ventre delibentes, violentos telorum ictus vitant atque eludunt. Neque novum est apud ipsos tela inter- xam iacencia equo currende è terra colligere, sagitta emittit vel minimum assem collima- re, fundique multa praestantia gerere. Arma his sunt missilia, tela, ut puta sagittæ et haste supra et infra ferrea cuspidè munitæ, quas summam dexteritatem admirabilique dexteritate emi- nent, et cominus vibrant, enses habent quibus non percutiunt sed etiam feriunt, regionesque punc- tum ledentes, fundæ etiam apud ipsos maxime sunt in usu, quibus lapides emittunt in hostes vibrant sive adveksi sese opponant, sive se in fugam convertant. Quamvis autem rarus sit apud ipsos scorpæarum usus, imò ab illarum strepitu auxilium dicitur obtinere, quasi ab iniecto flumine detraherentur ac fugiant: nonnulli tamen ipsorum modo illis utuntur.

Ara
bi equi
corum
que in
equitan
do ar.
103

Ara
bum
Ar
ma

Ceterum his hominibus præcipuus scopus est, Caraxanidis insidiari- vias prædandi causa obsidere, rapinis latrocinijque victum queritate, atque aliorum labore et ore acquisita in suos usus convertere, imò sepe annua Byzantini Principis vectigalia ipsi de prædantijs, urbes non raro invadunt, viatoresque, si inferiores esse contingat, bonis spoliant, aut impostam hominibus et sarcinis multam, priusquam abire liceat, solvere cogunt: qui quippe qui liberi sunt, nec Othomanum, neque alium quempiam Dominum recipi- unt, nec supremo ulli obediunt principi, sed sine certo Domino in plures familias copio- sissimas divisi militant, ac suis illis familiarum principibus seu ducibus, qui auctoritate ac nobilitate ceteris præstant, moxem gerunt. Hæ quidem familij innumerae ferè sunt, primi parentis cognomine, et agnomine distinguuntur: alij enim sunt familij Abi helal, alij Abi-Rijce; Abi Zaid, Abi-Sicobaib, et sexcentæ alij, quarum singulis sepe valu- tant nobiles, omnesque naturali quadam concordia equo iure censentur. Horum cibis panis est subcineritius, ossonia lac recens, et acidum, caseus caseoque caprarum et camelorum, legumina et lentæ, fabæ, et alia huiusmodi, mel, oleum, ac butyrum. Ceteras ciborum deli- cias non agnoscunt præter oxizam, quæ in delicijs summopere apud illos est. Sim quia ea terra nimis abundat, tum quia ineptè Mohammedis ~~antiquæ~~ ~~antiquæ~~ sequaces confabulantur, oxizam esse ex ipsius Mohammedis sudore antequam mundo se manifestaret, mundum in-

Ara
bes ca
xaran
nam
depre
tatores.

Ara
bum
cibi

infectaret perre direxim, cum thronum Dei circumibat in paradiso: Deus enim convexus
repperit eum, Mohammedes pro pudore sudavit, surgensque digito sudorem, vix coma proxi-
dium guttas misit, ex quarum una rosa, ex altera oxiza producte sunt, ex reliquis qua-
tor, quatuor Mohammedis vicij nati sunt. Solent etiam frequenter nutuiri pulmento quo-
dam Mexije dicto, quod ex tririco prius decocto conficiunt, post soli expiccandum exponitur, tum
in vixra conuulditur dorreo emundetur, postremo pingui carne simul coquitur, donec caro con-
sumetur, quod sane palato non est ingratum. At Mohammedes pietatis larva, impietatisq;
indutus, mysteria in his edendis requiebat, suisque vanè omni ratione desitutis absurda per-
suadebat: affirmabat namque hoc pulmentum à Gabriele Angelo se cocum fuisse, et vilitate
eius, eodem Angelo teste, in eo consistere, ut venes corroboret. Quandoque Angeli iussu Mo-
ammedes ex eo edens una nocte pugnavit aduersus quadraginta viros, atque quadragies
indefatigatus rem cum feminis habuit. Sane hæc, animum delirantium fabellas aut
alicuius Moslemanicæ recte soxis calumnias esse opinamur, nisi prefatum aucto-
rem iuris peritissimum eundemque obsequentissimum Mohammedis sectatorem ea
omnia dixerit Arabico stylo, capite & quorumdam ciborum delectu et vilitate videre
mus referentem. Et quidem infans vix ipse suis delirans ibi persuadebat edendos,
qui vibi placebant, idque Angeli auctoritate confirmabat inter cetera esum cucurbitary
suadebat, sed melongenarum cibus supra omnia ei placebat, qui teste eodem, quem mo-
do laudavimus, auctore, hominum sagacia aut imbecilla ingenia ex multo aut exi-
quo in edendis melongenæ amore dimeticatur, impudenteque hanc fruticem in para-
diso deliciarum se vidisse affirmabat, nam cum remel vi esset carcere detentus (inquit
Ben-vidi Aali) Gabriel Angelus de celo descendens illum in deliciarum horum, quem
Sennet elezaam vocant transfudit, vbi inter ceteras fruticem hanc vidit, poscentique ab Ange-
li causam propter quam ibi esset confita, respondit, quia Dei vicitatem inter ceteras plan-
tas, ac se verum esse prophetam confessa est. Fluxibus Iacob Ben-vidi Aali pergit nar-
rare cibos, quibus Mohammedes utebatur: vti dactylis, uvis, carnibus venationum, que omnia
ut varia et ridicula omittimus. Quis enim inquam mortalium his que retulimus audiri
vaniora? quis anilia hæc blateramenta non rideat? et indigna putet ut sanæ mentis
hominibus exponantur. et tamen misera illa gens ignorantæ tenebris circumfusa
has nugas ipsa veritate certiores credit et amplectitur. Tanti eorum potus præter aquam,
est camelorum caprarumque lac, quo et famis et vitæ ardorem expellunt. Et quamquam ob
Mohammedis leges vinum multi non bibant, plerique tamen eorum ex hęc permissa
vina appetunt, et Christianorum Caxarannas irradiantes primo vinum experunt.

Mohamedis
delicati
vbi.

104

Vespitus vero ipsorum vilissimi sunt, et praeter gossypinum manicis amplissimis indusium, et penulam laneam caprinis aut camelinis pilis rudi admodum modo lineis albis rarisque divissimam contextam, nihil quo se tegant, habent. Nudis vespissime pedibus incedunt. Nobiles eorum pulcherrimis indumentis utuntur, et calceis, pauci autem caligis induuntur. Illorum lumbos cingit coriacea zona rubro colore et plerimum infecta: capita vero albo vilisimo vel cydaxi gossypina aut linea non multis spicis complicata involvuntur. Ipsorum feminas etiam sese nudas incedunt, quae gossypino cyanei coloris indusio corpus, caputque linteo tegunt, faciemque velant. Illarum ornamenta sunt inaurae, monilia, torques, et annuli vitreo aut alia vili materia confecta, frontem deinde, genas, labia, brachiaque exulei coloris novis tenui acu factis tingunt, inficiuntque. Atque haec sunt satis dicta de Arabibus Beduinis.

Cap. II.

Baghdadi vitus, Reges, ac viri nonnulli illustres.

Baghdad, quae et Dax-aspalam, scilicet civitas pacis dicitur, nomen à monacho quodam dicto Baghdad, qui (sepe Ben-Casen) Ecclesiam in illis partibus exercebat, sortita est. Dax-aspalam vero, eodem auctore sepe, illam vocavit Abu Giaphar Almansur secundus Chalifa Abbasas, qui eam anno ab Hegyria 170 expugnavit. Vbi haec veteris olim Chaldae, nunc Mesopotamiae, quae ab orientalibus Diarbect modo dicitur, regia est, quam praedictus Almansur in ampla supra Tigrim planitie collocavit, duasque in urbes divisit, quas flumine interlabente sublicius pons cymbis supra fluvium impositis coniungit. Nam ipsum hoc in loco extractam multis annis Almansurus gubernavit, et post ipsum alij Chalifae ut Negmeddin, Fadhil Allah emir - et numenim et alij usque ad 339. ab Hegyria annum, quo eam rex Aadh-eddaule, et Saif-eddaule ceperunt, qui cum successoribus suis eam possiderunt, donec, Othomannicus imperator Solymus multis copiis atque subsidiis in suam redegit ditionem, quam modo Basia multis Ianizaris militibus stipatus gubernat ac moderatur. At de his plura apud Ahmad Abi Baerum Baghadium in suis annalibus invenies.

Ceterum urbs haec nobilis est scholis, quae omni scientiarum genere florent et adhuc florent. Haec Ahmad Aspalami poeta celeberrimus carmina sua scripsit, de quo rex usque dicere solebat: en deorum nuntius Mercurius ad nos de caelo delapsus. Haec etiam Alphaxabius celeberrimus philosophus ac medicus, quamquam ex hac urbe non sit oriundus, sed de Fakh in Turcomannia non ignobili urbe, tamen et philosophiae et medicinae studiis imbutus eadem ibidem summa cum laude publice professor est, et post longos labores multis relictis in urbe auditoribus in Harran Mesopotamiae urbem se recepit, ubi Aristotelis librum de auditu inveniens quadragies perlegit, et eidem libro supra scripsit, vellem iterum legere. Nunc de

Demum Damascum profectus obiit anno ab Hegyza 339. Hec Ben-casem in libro de rixis
vario electorum.

Cap. III.

De Bochara Avicennæ patria.

Bochara ab Europæis Bochara vetustissima urbs ad Euphratis fluvium, non longè ab ostio,
qua parte respicit Arabis deserti montes sita est. Patria est Homain Abu Ali Ben-Sina
quem Avicennam Latini vocant, quamquam eius pater ex Belch urbe & Chozam fuerit, Sina
vocius Nominus fortè vellet esse Avicennam sibi contrarium, nam in sua Hispania asse-
xit Avicennam Cordubensem esse: sed Ben-Casem diligentissimus auctor, qui rixorum
illustrium rixas scriptas reliquit, contrarium affirmat, cum Avicennam in quodam Bocharæ
pagi natum esse teneat anno ab Hegyza 370. Avicenna ex eo his in partibus natus omnes
studiorum suorum gradus exasperat, cum nondum octavum decimum ætatis annum attingeret,
nam medicinæ studij tenax ab annis se dedit, inquit Ben-Casem, adeoque in illis profecit ut
ipse ~~se dedit~~ primus ausus fuerit de Regum ac Principum sanitate philosophari, et apud
illos medici officium exerceat. Ipsius privilegium nulli ante ipsum medico fuerat concessum,
quoniam illius terræ reges nulla medicorum ope utebantur ante Avicennam, sed naturæ be-
neficio, aut aliqua herbarum vi veneta, ac huta experientia sanabantur. Ceterum Avicen-
na libros fere centum, à se conscriptos edidit, teste eodem auctore supra citato, scripsit
enim de Medicina multos libros, de philosophia nonnullos, epistolas familiares, thesaurum
in explanationem nominum tum herbarum, tum lapidum, carmina quoque & animas,
atque etiam de sanitate conservanda. Vixit annos 58. ac tandem anno ab Hegyza 428.
in urbe Hamadan obiit.

Quidam tamen inter orientales tanti viri gloriæ fucum offundentes,
non ab Avicenna tot compositos fuisse libros asserunt, sed à summo quodam medico, cui fa-
mulabatur ita digestos, ac postea ab ipso Avicenna exscriptos et vulgatos, suamque opinionem hoc
cômêto stabilire nituntur. Fuit (inquiunt) in partibus orientalibus insignis quidam medicus, qui
ante sua ceteros omnes antebat, ac inde summis principibus notè, tantū gloriæ et divitiarum cu-
mularit, ut ipsorum plerisque opib⁹ ~~orientalibus insignis quidam~~ ac divitijs superaret. Ca-
fama multi illecti suos filios huic medico discipulos dare atque etiam ut famularentur
ipsi, magis vel mercede vel pretio vel precib⁹ tradere conabantur, sed ille, ne suæ doctrinæ secreta
alijs cetererent, nullos voluit discipulorum suorum confios iuxta se intra privatos parietes ha-
bere. Avicennæ mater, sagacissimi ingenij mulier licet paupercula, hunc apertame-
dicum, ipsi suum filium famulandi gratia offert, ac summum se, filiumque suum bene-
ficiū accepit testatur, si quæ ipse omnia solus facere non poterat, coquere herbas

puta, pelres mundare, domum vexere, hęc rex Avicennam fieri paxoretia, suadum ipsum
 esse a natura ac perinde mutum, nihilque esse periculi, cur de silentio arcaris timeret.
 Ille mulierem vera dixerat xatus, Avicennam tamen interrogat, qui a matre instructus
 tanquam aures non habuisset nihil respondit, seque ita solide cepit, ut exauditionis cuiuslibet
 incapacem animum habere fuerit visus. Cum tamen die quadam ille probare vellet,
 an ita duxas aures haberet Avicenna, pelrem, qua exadendis pilis tonfores videntur, ad
 summo culmine deorsum mittit ad Avicennę pedes, qui nec ad tantum sonitum improvi-
 sum convexus, tanquam nihil audisset, vedulam demandante rei curam demonstravit.

Ab eo tempore medicus ille, certior factus Avicennam omnino et suadum et mutum
 esse, cuique nihil prescripi nisi rex digitorum micationem, aut signis alijs poterat, ipsi
 indices magis fidere cepit, ac sua scripta omnia, cum domo exiret, propalam in cubiculo
 reliquit, que clanculum ac sagaci diligentia exscripta, Avicenna matris fideliter custodienda
 tradebat. Mortuo tandem post longum tempus medico illo, Avicenna silentium linguę
 prodidit, medicinam professus, que didicerat ad praxim rediit, et vulgatis preceptis sui
 scriptis tanquam suis, tantam doctrinę famam apud viros comparavit, ut in summorum prin-
 cipum notitiam nec non amicitiam venerit, adeo ut omnes ipsum suę sanitatis ac vię arbitri-
 um libenter exocarent. Hęc illi, que ut libet se habeant, aliorum iudicium esto.

**Cap. III. Damasci nomina, Descriptio, Vexitas terrę atque
 Vixi illustres.**

Damascus Arabibus Sciam et Demasc, Syris Damscus est. Etiam a Sem Noë filio
 nati nomen vocitatum esse volunt. Demasc autem a Demasco Canaani filio, qui eam
 exerxit, nomen desumpsisse Abi- Arabes affirmat. Damscus denique quasi doxo sumoco,
 hoc est terram rubram Syri septentes, in qua Adam formatus est, non malę appellant.
 Metropolis illa, totius Syrię nobilissima, que qualibet frugum copia mixtę luxuriat, sive
 arboracis fructus, sive vinearum proventus requirat. Olivetis vero ditissima est cumque
 omnium ferax sit, tum vel precipue locupletis ferri venę dives est, cuius temperantia adeo
 felix est, ut maxime apud omnes nationes sit auctoritatis, nam paxet Abana et Phaxphax
 amnes, quorum aquis invidiam armorem temperant artifices, peculiaris ipsis
 est etiam ratio ferri temperandi, quod tali industriã paratur, ut neque seivum, neque pa-
 sca, vim ipsius xetoxerit. Suburbani etiam agri amoenissimi, et aquarum copia, quas Haa-
 man Syrus supra ceteras laudibus celebravit, aure lenitas, aërisque clementia vobis scli-
 citatem ita pandunt, ut merito a scriptoribus paradysus terrestris nuncupetur. Vobis
 hęc in ampla sita est planitie ad Libani, ibi Nexmon dicti, radices, sex millia

Damaj
 cenum
 ferrum.

paruum ambitu suo continens, totaque duplici muro cincta fossisque munita arce,
a quodam Florentino in urbis umbilico quadam formae constructa, muris fossisque cincta,
ad quam per vicam tantum portam orientali ex parte ponte publico intratur.
Hanc deinde ornant limpidissimi ac saluberrimi fontes, mundinarum fora ampli-
sima arcuato sed magnifico opere constructa, publica aedificia sunt mesuiter, balnea,
et peregrinorum hospitia, ^{et} texturam omnis generis venici exercent. Hanc nobilem ur-
bem subactis Mameluchis et Aegypti imperio devicto a Selimo, anno ab Hegyra 112.
Basia Ianizororum militum copijs instructus moderatur. Hic adhuc spectare licet
locum ex quo Spiritus sancti verba Paulus demissus est prope portam, quam Christiani
vocant portam Divi Pauli, simulque cernere domum Ananiz, ubi Beatus Pau-
lus illuminatus, et fontem ubi baptizatus est. Iurat etiam cernere locum, ubi, ut incolae
tradunt, occisus fuit Abel a fratre nequissimo Caino, qui locus distat uno fere mi-
lliarum ab urbe. Hac item in urbe, omnibus antea actis vultus, studia litterarum atque
disciplinæ fluxerunt, doctissimi que viri in ea exorturunt, inter quos Sanctus Ioannes
Damascenus, qui vitæ sanctimoniam atque Theologiarum doctrinam claravit. Eam quoque illustra-
vit Poetarum Arabum facile princeps Almotanabbi, qui litteris et armis præstantis-
simus erat, ac propterea sæpe de se dicere solebat carmine Arabico: Equi et campus
me cognoscunt: bellum, concertatio, charta et catervis. Hic Mohammedi omnibus viri-
bus assimilari videbat, sed res non eundem habuit eventum, nam ille cum elegan-
ter, ornateque scripsisset Alcoranum, hic tum solutatum ligatam oratione mixtum in
modum excelluit: ille armis, hic arte militari præstitit, ille Nabion id est prophetas
nuncupatus est, hic Motanabbi, hoc est prophetans voluit appellari: At ille vivens et
post mortem infinitos fere populos reduxit, hic vero dum vitam ageret non paucos
ad se traxit, tamen post obitum anno 354. ac statis virg. 91. omnes eius sectatores dissi-
pati sunt. Huic sane defuit calliditas illa atque pietatis laxa, quibus hominum
mentes impostor ille iniquus obegavit.

Refere quoque Ben-Casem, præstantissimum philosophum
Mohamedem Abi Abdillahi publice hac in urbe philosophiarum studia professum esse, susti-
nuisseque omne contrarium convenire cum suo contrario aliqua in re, excepto Deo,
qui nulla in re cum creaturis potest convenire, scripsisseque ingens volumen de veritate exis-
tendi principiorum: Tandem obiisse Damasci anno ab Hegyra 638. etatis suæ 78. Innuome-
ri sunt penè alij, qui hac in urbe fluxerunt.

† texturam demum ubi sexici textores et polimitarij artem texturam &c.

106
Cap. V. *Naleppi enconia, Emporium, merces, portus, atque
mercatores.*

Naleppus, quæ ab incolis *Naléb* semper dicta est, *Bellonio* *Hierapolis* est, teste *Mylis*,
Beroea *Syllis* et *Antiochia* *Villanovano*; est totius orientis celeberrimum et nobilissimum
Emporium, populi frequentia, ac mercium opulentia, ceteras *Syriæ* urbes longè superans. Ad
hanc urbem *Perse*, *Armeni*, orientales *Indi*, atque fere *Europæi* omnes undique terrarum con-
fluunt. Portus eius, à quo trium dierum spatio distat, *Scandaxunch* ab incolis, ab *Europæis* *Ale-*
xandreta (nunquam enim nomen *paucam* *Alexandriam* denotat) nuncupatur, ad quem
naves ex eorum se undique locorum confluxunt. Urbs tota tribus ambris collibus distincta iacet, ita
ut pars eius in planitiem porrigatur, pars altera in clivos ambrus blandè aburrat, amnis de-
inde haud magnam aquarum copiam secum habens, urbem aluit, et rivulis ex isto per hor-
tos atque vasa arce diductis irrigat. Aero felicissimo feracissimoque frumentorum, olivarum
atque cingitorum. At præcipue dicit urbem arborum mercium amplissima planities,
quibus ingens *bombycum* copia alitur. Urbis vero ambitus vix millium passuum conti-
net, quamquam muribus fossisque cincta sit, quæ hostilem impetum sustinere nequeant,
fortissima tamen arce, quæ urbis medium occupat locum, defenditur ac munitur. Hanc
anno ab *Hezra* 222. Hoc est anno. *valutis* 1715. *Soltan* *Belim* in suam potestatem
recepit et infinitas pene divitiarum in ea reperit. Nam aurum, argentique facti, teste *Scia-*
feddino, qui duobus tomis *Othomanorum* victorias complexus est, supra myriadam habuit cen-
tum quinquaginta millia, quæ summa tunc temporis erat maximi momenti; infecti
vero ingentem vim: *holobezite* vero ac *veriez* reses: *holobez* præstantissimæ, et *coccinez* *Aleppi*
supra recentia millia, gemmarum etiam atque uniorum vimmam copiam. Deni- *divinæ.*
que præter alias innumeras divitias, armamentaria octo armis instructissima possedit, quæ
omnia ita militum animos exercebant, tantumque virium ac roboris dedere, ut eodem
anno multas alias provincias audacissime aggressi sint et subiugarint. Non minori tamen
splendore atque opulentia nunc fulget, quam paucis temporibus, immò modo edificiis atque
negotio felicior est et illustrior, adeo ut post *Constantinopolim*, et *Caicum* inter *Othomanis*
subiectas urbes primarias teneat, cuius vigiliam, si opes, si rerum omnium abundantiam
spectes *Reginam* inter orientis urbes eminentem dixeris. *Caxavanne* hinc undique re-
rum conveniunt, et simul *Meccam* et *Medinam* peregrinationis causa petant. Hinc
etiam sæpe *Sultanis* *Turcarum* exercitus conveniunt, et non raro Imperator ipse, ac si
sola capax esset in universa *Syria* tantorum exercituum alendorum, qui ibi diu commo-
rantes, vires reficiunt, et deinde invadentes *Perzam* facilius expugnare possint. Incolæ etiam

sunt ferè ex omnibus nationibus, nam in ipsa degunt Mussomanni, Maxonites, Syeci, Armei, Nestoriani, Iacobites, et nonnulli Coprites, hincque quamplurimi.

Mexcatuam in ea exerceat nobilis, nam cum summa boni-
bycum copia ut dictum est in eius amplissimo territorio alata, maxima varietate re-
peritur. Lapilli etiam non pauci, uti Margarites, Carbunculi, Saphiri, Adamantes, Sax-
onyces, atque lectissime gemme copiose hinc distrahuntur. Bezuar item lapis subriox
ad viriditatem tendens, olearum ferè condidarum referens colorem, quem caprarum syl-
vestrium è regione Indi orientales Persique colligunt. Ambaxum etiam ac Ben-
geiinum, storax seu styrax, Maclabus, Aloës lignum, ac Libanium, et Baphdadicum man-
na, varias in partes abundè dispensantur. Muscus præterea orientalis præstantissimus
et longè occidentali melior, qui ex parte suburbii colitur animali hoc modo extrahitur.

Musci
an-
mal.

Pauculo animal pluribus uno eodemque loco iteribus verberatur, adeò ut sanguis in unum
concurrat locum, ac tum pellis inflata sanguinisque ~~et unum~~ plena ita strictè ligatur, ut
inde sanguis conclusus exire nequeat: pellem illam in unam aut plures vesicas
contractam exsicari supra dorsum animalis sinunt, donec absque ulla vi nulloque
adhibito instrumento ex vesicis cadant, ubi ille sanguis suavissimus, in muscum beneolen-
tem post unum mensem convexus reperitur. Nunc ostendus est nobilis ille Gram-
maticus Othman Abu-Homar, cognomine Ben-ellhageb celebris, qui Casia atq;
Sciariam & Grammatica scripsit qui post spatium temporis se Damascum recepit,
ubi obiit anno 672 ætatis sue 72.

Cap. VI. Libani ethimon, laudes, Cœxi descriptio, Vinea, loca mundi-
ta, flumina, veteres ac novi incolæ, ubi & Maxonitis atque
eorum Patriarcha.

Libanus ab Arabibus Lobnar, à Syris Lebnon dicitur, mons est in Syria cer-
teberrimus, sic denominatus, ~~et~~ à vocabulo Syriaco Lobunto, quod Thus denotat non rexi
albedinem. Et Cœroxum suaveolentia, Machlabi plantarum, atque thuris præstantissimo
odore, ceterarumque arborum atque florum fragrantia ita abundat, sicut in Cantibus pas-
sim videre est, et inde potius suaveolens quam albus denominandus sit.

Montis huius laudes atque gloriam Sacre pagine variis superque ce-
leberrant, nam et hoc in omnibus ferè Bibliorum præsertim Prophetarum libris fit mentio.
Nunc nati sunt tot Sathar, tot filij Enacim, totque Gigantes. Ad latera eius habitabat
Amoxthè, Pherezus, Nethus, et Ergus, atque omnes ferè fortissimi Hebræorum ad-
versarij. Nunc exat illa domus superbißima, seu Libani turris centum longitudinis

cubitorum portata, quinquaginta latitudinis, cuius iudex adhuc in ipso Libani saltu visum
 tur. Hic Cedri extant suavescentes, ex quibus sapientissimus Salomon ligna pro Dei tem-
 plo excidenda a decem virorum millibus curabat. Hic cernes Noxorum fontem placidi-
 simum, qui Syziacè ab incolis Nabro Kadis, id est flumen sanctum vocatur, cuius copiosi-
 simam scatebram vidimus, atque ex eius gelidis aquis placidè hausimus. Hic spectantur non
 hominum arte, sed naturæ quædam comæ hospes intra virum varum munitiona amplissima,
 quarum opia belli tempore atque obsidionis, vel quælibet muliercula advensum exercitum int-
 regnum facile defendere valeat. Præter autem montis ambitus, ut incolæ ferunt, 600. fe-
 xè passuum millia complectitur. Solumque mira felicitas, viquidem mons iste non in-
 vestis aut sterilis est, sed densis vixentibusque nemoribus ornatus; campi subiacentes ube-
 rissimi, et opime mæris feraces, ac omni frugum genere mirâ luxuriâ abundantes, aquis
 perennibus irrigui, quibus peregrinantes vitam passim lavare possunt. Vina profertur
 generosissima ac nutritiva, exata gustui, non ingrata stomacho, corpori valubria, quæ nul-
 lum ventri tumorem, vesicæ nullum gignunt impetum, sed cibum concoquunt in ipso stomar-
 cho, peccantque abspergunt humores, et naturæ vires fovent, adeo ut merito Ogas capite
 NA. cecinerit, Memoriate Israël exit sicut vinum Libani. Quin etiam ipsum Noam vineam plan-
 tate hoc in monte, in quodam pago Saidania dicto, Deiparis Virgini, ob imaginem à Divo Lu-
 ca depictam vacuo, Nostrates plurimum prodiderunt. Fluvij ex eo plures emanant, et præci-
 pui sunt Iordanes qui ex duobus fontibus Iux et Dam, aquis et vocibus communis nomen
 atque scaturiginem trahit: Pharphax et Abana, atque Tripolis fluvius. Viximè etiam
 hoc in monte crescunt cupressi, pini, buxi, alisque frondosæ arbores. Cedri præsertim, qua-
 rum speciem ut oculatissimi testes exhibemus. Cedrus vixit à Salomone decantata crevit
 summo in monte, cuius vi altitudinem spectes, pino excelsiorem, vi crassitiem quatuor
 interdum, interdum quinque viri brachij coniunctis truncum amplecti non possunt.
 Ramos non vixum elevatos, sed omnes per transversum portector, longè latèque sedi-
 ffundentes ordine quodam pulsant, ita ut sit ramulus ramulo et folium folio sic spisse
 coniunctus, alterique copulatus, ut non naturâ sed arte mirabili extensos existimes, atque
 ita multos et vedere et supinos iacere supra hos ramos non semel vidimus. Folia vedè
 versa interse, frequentiaque, angusta tamen ac dura, spinosa vedè perpetuò vixentia. Lignum
 nodosum et paulò contextum, duxum tamen, incorruptibile, ac suavescentis. Fructus Cypari-
 sui conis non abimiles, qui gummi tenax vedè mixè fragrans sanctum emittunt. Hunc
 ergo montem Maxonitæ incolunt, qui à Divo Maxone Abbate vixit sanctimoniam
 pietatèque perillustri, atque ab eius discipulis originem trahunt, vel ut quibusdam placet

Liba-
 ri in
 celis

à Maxonia sexxa. Quolibet tamen sexum fuerit nec ne, parum liquet, non despen-
dunt tamen ab illo Maxone Hæresiarcha, cum nullus istius nominis extiterit, neque
inquam Maxonius hæreses labe coinquinatis. Effutiant quicquid voluerint nonnulli ad-
versarij, qui ob inanem quandam mundanamque delectationem, vempex prout ad alie-
na vlcera lambenda videntur; malunt enim falsa mendacj confirmata scribere,
quàm veritatem indagantes bene de alijs sentire. At his silentium imponemus,
donec alia sese opportunitas offerat occasio.

Isti igitur totum montem prædictum soli occupant, mag-
namque argenti vim singulis annis Domino illius sexæ præter ordinaria vectigalia,
ne ullus cum ipsis habitet alienæ regionis cultor, neque ullus, ut in partibus Perso-
rum fit, rapiatur in captivitatem pro Bizantino principe infans, irpendunt. Vbi
omnia Christianæ religionis Catholice officia administrare libere possunt, immò et Cam-
panis soli videntur, cum ceteris nationibus vint interdixit, nam cum semel in Moslemarum
primordijs ad campanarum vineam collecti Christiani Moslemannos intrassent, clademque
ipsis impentem intulissent, illis omnino regionibus campanarum usum interdixerunt,
quas in suum dominium atque potestatem postea redeperunt; Maxonitarum Patriar-
cha, qui Antiochenus est, summa obsequantia atque obsequijs colitur ab universo popu-
lo, ipsæque cum universo clero suo maximo amore ac reverentia fertur in sanctissi-
mum Romanum pontificem, quem et summum pastorem, Christianique interis legiti-
mum atque ~~vicarium~~ vicarium agnosci atque fateatur. Sacra celebrat lingua
Syriacâ, atque reliqua quæ ad Dei cultum spectant. Multa alia de his vide apud eos
qui de sanctissimo sepulchro, eiusque visitatione in Palestina, quam modo sexam sanc-
tam vocant, peregrinationes suas scripserunt.

Cap. VII. De Mecca, eius Dominio ac sexitudo, deque templi
ipsius origine, structura, sacrificijs, et ad illud peregrinatio-
nibus.

Mecca urbs Arabiæ desertæ maxime nobilissima, quæ et Becca dicta re-
peritur in Meccanis, à Zaido falso Arach denominatur: Arach enim est ad Cypriarum
ripam, Mecca vero ut diximus in Arabia deserta non longè à linea equinoctiali constituta.
Quidam autem vitam esse volunt in Arabia felici, sed valde aberrant à Comuni Arabum
Geographorum sententia, nam et hic noster author ait, arboris quadam separari terminos.
Iamam à seximur Meccæ, et Ben-Casem dividit Nagiaz Peninsulam quæ territoria Mec-
cæ ac Medinæ complectitur, à Iamam, et communiter apud orientales regimine distinguuntur,

Ana-
big de
vexis
limi-
tes.

Mecce
templ.
umbræ
exignum.

Mex-
ces ac
lapilli
venales.

Fabu-
lofus
lapis.

Magiaz enim a Domino Meccæ, Iamam rex a Persiâ gubernatur. Hæc igitur apud
 Moslemannos sanctior vrbis est, non ob Mohamedis solum revelationes, quas ibi habuit, sed
 præcipue ob sanum illud, si religionem spectes profanum, si structuram superbissimum, et hoc
 Kabe (scilicet quadrata domus) Mohamedi indigitant, quod fabulose ferunt primo edificat-
 um fuisse ab Angelis, et ab Adam ipso usque visitatum ne tamen aquis sua cum terra
 obrueretur, translatum ad verum celum quod Dax-Assalam scilicet habitaculum pa-
 cis Moslemanni vocitant: post diluuium vero Abraham aliam domum pristina omnino
 similem edificavit, quia umbra illius ei de celo missa est. Hæc Iacob Ben-Sidi Tali. Et
 quidem hæc est sacellum quoddam non nimis amplum quadratæ figuræ, et nomen ipsum
 exprimit; quatuor portis adaperitur per quarum unam patet ministris aditus, alio vero
 semel in anno aperitur; totum vero auro fulget et veste Holobrezia undequaque tec-
 tum, et ne ullus hominum accedat ad parietes, ferro perelegantis opere elaborato, ipsi
 circumdederunt, intra illud nemo mortalium ingreditur præter seniores quosdam
 qui sacelli curam gerentes longâ ad pectus demissa barbâ diu nocturne ibi manent.
 Iuxta hoc sacellum deinde cernes amplissimâ axeam marmoreis stratum lapidibus, quam in-
 gressu ornant octo ingentes faces, atque sexaginta vix aures lampades perpetuo accense.
 Patent ad hanc axeam simulque ad sacellum prædictum sex aditus seu semite, quibus
 tam viri quam femine nudis incedentes pedibus perveniunt ad sacellum, ~~per quosdam~~
 quod summâ reverentiâ suo modo atque cultu preces suas obmurmurantes sepius cir-
 cumtunt, angulos deosculantur, genuunt, et Abrahami ac Mohamedis auxilium pa-
 trociniumque imploant. Ambit deinde totum hoc spatium perelegantis structuræ qua-
 si miras superbum edificium, in quo vixdecim portæ numerantur principialiores, per
 quas patet ingressus egressusque, ubi infinitæ cernuntur lampades appense, et incredi-
 bilis magnitudinis faces seu luminaria accensa. Intra hoc spatium, nempe inter colum-
 narum atque pilærum ordines, officinæ sunt Axomatopolitarum, lapillosumque ac holosoxi-
 ticarum vestium vendentium, quorum tanta est copia ut vix exprimi lingua possit.
 India namque maior que vixit Gangem est, summam vniuersam copiam atque lar-
 pillorum mittit, Bengala et Arach venicas vestes copiose liberaliterque suppe-
 ritant, Arabia felix etiam vitæ lapillos atque præiosa axomata administrat, Persi-
 opia denique eadem affluenti atque larga manu adfert. Non enim hic aut terræ
 plium aut vrbem esse diceres, sed totius mundi mundinas simul collectas intuereris.
 Vides hæc, nisi videres potius, horribum turbam deosculantem atque amplectem-
 tern maximo cum ardore et affectu lapidem quemdam, quem ipsi Magiaz Alafiad,

scilicet lapidem nigrum, vocant. Aiunt enim hunc lapidem esse margaritam ex pan-
dise, cuius lumen, univexum Mece territorium illustrabat, quæ tamen ab hominum sce-
lera denigrata est. Coxam hoc Mohammedes, teste Iacob Ben Sidi Ali ploxare, vole-
re, veniam peccatorum à Deo implorare, petriusque ac lacrymis auxilium contra hos-
tes precare precipiebat. Postquam vasellum illud, atque lapidem prædictum inviserunt, se ad
aliud intra templum vatis amplum vasellum confecerunt, ubi puteus est, dictus Zam, Zam, hoc

Mece
Puexi
origo.
est, diste gradum. Ex hoc puteo multi sunt qui aquam exhauriunt, atque dant peregrinis qui-
bus præceptum est corpus et caput eadem aqua se lavare, atque ex eadem bibere, seumque
vi possint deferre, Deumque exare ut vibi ipsis vanitatem comedat, veniamque peccato-
rum exhibeat. Huic structuræ accedit nobilis disciplinarum Academia, beneficium et munifi-
centiam Solimani anno fere ab Hegyra 949. exceda, qui et sumptibus architecturam mi-
rabilem et proventibus Lycæum ipsum ditavit.

His templi visitationibus præactis peregrini omnes decimo ab
rabe milliarum ad templum quoddam supra collem extractum proficiunt, eoque tunc
marim confluentes, pro conditione atque statu, unum aut plures arietes ad sacrifican-
dam emunt. Et quia multi esse apud Moslemannos seu Mohammedis sectatores sacrificia
insufficiunt, fideliter hic quoque Iacob Ben Sidi Ali de ceremoniis, consuetudinibus, ritu et res-

Moha-
meta-
norum
victi-
mæ.
ritu vocem docet, præporremus. Sic enim loquitur; Dhakthia (si vocant Arabes sacrifici-
um) est iugulatio quadrupedum in Dei oblationem et cultum, eaque sunt agni vix aut
septem mensium ad minimum, cornu quinque annorum, vituli vero duorum. Mas-
cula eligantur præfemina, eaque munda, candida, nullaque labe naturali aut violenta
infecta: sint quoque pinguis, corpulenta, et cornigera. Unusquisque tenetur suas victi-
mas propria manu iugulare ac dismemberare, aut saltem si iugulationi adesse non possit
ob aliquas urgentes necessitates, alios substituatur, qui id suo loco præsent; singuli
enim antequam quicquam manducent particulam terrentur aliquam ex victimis ede-
re, reliquum vero si possint, pauperibus hilari mente largiri. Qui ad has oblatio-
nes admittuntur, unum offerant arietem pro se, alium pro mortuorum animabus, ali-
um denique pro Mohammede, ut in die iudicii à calamitatibus eos liberet. Hæ victimæ Deo
offeruntur (inquit prædictus auctor) ad Abrahami imitationem, qui Ismaëlem filium
suum Deo immolare voluit, quique rabe cum filio exgressus, duxit eum secum ad
quendam collem (quem illi vocant Mena) ubi Deo ipsum in victimam offerre volebat,
sed cum gladius scindere eius collum non potuisset, apparuit intra manus eius aries
candidus, pinguis, et corniger, quem Deo pro filio immolavit.

Hæc
Hæc est, inquit auctor præfatus, fons, seu scatebra que fluxit sub pedibus Ismaël, dum genu-
aet subundans, quam Hagaa primo videns filio ait lingua Coptica Zam Zam, hoc est &c.

Nunc dum talibus sacrificijs peregrini incumbunt, Arabes Beduini, seu deserti cultores, frequentes, ac veluti saevi spissi Caravannas apprehendunt, easque repudantes statim in apertos colles et loca inopia tali velocitate ve recipiunt, ut potius eos non currere, sed volare videres. Neque solum peregrinos invadunt, sed cum possunt urbes, pagosque diripiunt, et quamquam in territorio Meccae quod ex parte orientali ver occupat milliarum, ex septentrionali duodecim, ex occidentali VI. ex meridionali denique II. omnino annua interdiciuntur, ideoque Mecca et Medina Alharamain vocentur scilicet duo loca, in quibus pugnae atque arma interdicta sunt, tamen isti nunquam a bello, vastitate, ac domorum ruinamque degradatione desistunt, propterea ve peregrini in istis locis arma ferre coguntur, ut inimicorum vim atque audaciam repellere possint.

Arma ac pugna Meccae interdicta.

Meccae territorium ob aquarum pluviosque penuriam, sterile admodum atque infecundum perhibetur, ideoque cetera pauca, paucissimae plantae in ipso consistunt, non enim incola aut vinearum delicias aut densam nemorum arboritate, horarumque irriguis fontibus virentium fragantia frumta, sed perpetuo esu, perpetuisque volis arboribus tam serena quam indigenae sortentur. Et haec est fortis causa, propter quam arborum ramos, si qui sint, apud ipsos frangere, fractoque deferre nefas esse ducant. Tamen balsami arbusta ex urbe Cairerisi huc delata feliciter exsunt, atque modo ita ^{sunt} propagata, ut omnis varissimus balsami liquor non nisi ex hac urbe per universas regiones copiose affatimque dispensetur. Nunc deinde summa Columbarum copia invenitur, quae quia sunt de genere atque stirpe eius quae ad Mohammedis aures (et Moslemanni narrantur) accedebat, eo pollent privilegio atque auctoritate, ut non solum eas occidere, sed aut capere, aut fugare nefas esse existimant. Nuncius urbis dominum, universamque Medinam vexant, quasi haereditario iure possidet Scriba quidam, qui Almam Alhasemi id est dux seu antesignanus Hassemus, nuncupatur, qui de Hasem Mohammedis proavo originem trahit; et quamquam olim Aegypti Sultanozum, ac modo Ottomanorum praesat imperio, nunquam, suo dominio auctoritateque fuit spoliatus, immo Ottomanus imperator non de Meccae Medinamque aut Dominum aut imperatorem, sed vexum humilem perhibet. Scriba igitur iste qui etiam Emir, quasi Meccae rex seu imperator nominatur, quamvis non paucos habeat proventus, multaque vine peregrinorum numera, aliorumque principum dona, ob affectantium tamen imperium, fratrum dissensiones, Arabumque Beduinorum continuas pugnas invasionesque, vixit fere pauper est. Nam enim ob causam annuorum Aegypti regum tertiam partem, atque ut peregrinantes

Tellus infecunda.

Columbae impunes.

Meccae Dominus.

ad Meccam ab Arabum invasionibus protegentur Othomannus imperator clauditur.
Cap. VIII. Medinæ ethimologia, Mohammedis origo, factus, dominium,
sepulchrum, uxores, liberi, socij; ac dissentio inter Persas et
Turcas.

Medina scilicet urbs per antonomasiam dicta, et Medinat-Alabi, hoc est civitas prophete, quia Mohammed primo cum Meccam patriam deserere coactus esset, in hanc urbem que Iathreb dicebatur recessit, ac eius dominus factus est. Non igitur quia ex ipsa vitæ oriundus ut multi male sibi persuadent, Mohammedes dictus fuit Medinensis: si quidem Meccæ natus, ibique educatus, tum demum ibidem gratis viæ anno 40. et Alexandri magni 33. ut notat Ben Casem, cepit maledictam et execrabilem suam eromere doctrinam, et clam proximè, deinde palam, impudentiq; lauris indutus, novas opiniones spargere, novaque leges disseminare ausus est. Hoc ut ad Magistratus aures pervenit, publico edicto tanquam urbis pestis eiectus est, anno gratis viæ iuxta Ben-Casem cententiam 52 iuxta rexo Abdillatif Ben-Iusuf. 53. ad hanc urbem que tunc temporis Iathreb dicebatur fugit, et ab hac fuga que Arabicè Hegexaton, aut Hegexa dicitur, exam Mohammedanni desumunt suam, que incidit circa annum Domini 622. Et quamquam hic annus, qui Christianis est 1612. vit igitur 1028. quia tamen iuxta annos lunares, quos 354. diebus constare docent, enumerant, aliquot mensibus supra 31. annos circulus lunaris rotam hucusque excessit. Unde menses illorum exstantes vult, ac incerta velle vagantur.

In hac igitur urbe ante, dolo, ac fucatis verbis paulatim ad summos erectus honores: excelsis subiectionis iugo et Ecclesiasticus atque Politicus Princeps est declaratus. Is sibi primum ut ad tales honores erectum esse sentire, amicitiam multorum sibi conciliare studuit, ac simul suas leges palam publiceque promulgare. Secundo itaque anno viæ suæ cepit ieiunij leges vincire: tertio vinum villamque carnem interdixit, et vicè princeps sua omnia delicia novè duntaxat specie promulgare, dominiumque quod usurparat stabilire, ita ut intra octiduum à sua fuga annum, Murram urbem et Meccam patriam à qua fuerat suariter expulsus, in suam ditionem redeperit, et vicè audacter ad alias conquiendas regiones suamque infamem legem promulgandam pervenit.

Quod verò ad Mohammedis uxores attinet quamquam quator in matrimonium cum uxore Ben-Casem abduxit, multas

Jamren pellices, pluresque concubinas addidisse dicitur; nec mirum, nam Cap. de Vae-
 ca, quod Suxato- Uagxa indigitatur, suis praecepit, Mulieres ducite virgulas, binas,
 sexnas, quaterenasque, pellices vero concubinasque tot possidete, quot alere potestis. quod
 si tot feminas alijs permisit, cur id vibi prohiberet? cui vni decem prophetarum in
 coeundo vim ac robur Deum concessisse (teste Ben- Sidi Aali) impudenter iactabat.
 immo quasumque scortationes valax vix iste, effrenus, ac plane belluinus, quicumque
 contra naturam scelexa, ac supra, quae scelestissime parabat, in Deum Angelumque
 Gabrielem referre non verebatur. Deum enim ea omnia Angelo dictante sibi co-
 cessisse audacter gloriabatur. Porro uxorem legitimam prima Chodaige dicebatur, de
 qua duos suscepit filios, et filias quatuor: Zainab scilicet et Fatema, quam in uxorem
 duxit Aali, tertia Om Calthum, et quarta Prakia quas ambas in matrimo-
 nium duxit Abu- Becx. Secunda uxor nuncupatur Aijce filia Abi- Baxi pi-
 mi Chalife, quae tantum exat vix annorum, teste Ben- Casem, dum Mohammedes
 illam in matrimonium duxit, et hanc matrem fidelium Moslemanni appellant, quae
 praeter linguarum cognitionem historij Arabum evolendis diligentem incumberebat,
 et hae valde Mohammedem diligebat, laudibusque vix efferebat. Tertia fuit no-
 mine Maxia quae Mohammedi peperit Ebrahim, qui Casem cognomento erat, in-
 deque passim Mohammedes vocatur Abulcasem; alij tamen volunt alium fuisse Ebra-
 him a Casem, et Constantem hanc opinionem amplexus est Ben- Abdillatif vbi contra-
 rium Ben- Casem tenet atque demonstrat, Mohammedem tres tantum filios mascu-
 los habuisse, Ebrahim scilicet vcu Casem, qui octodecim mensibus tantum vixit, Ta-
 ieb, ac Taher, quos Chodaige procreavit, et ambo in curabulis perierunt. Quarta
 denique Mohammedis uxor Zainab appellatur, et hanc etiam fidelium matrem
 multi vocant, quae prius fuit uxor Zaidi Ben- Harreb Mohammedis Domini, eo-
 rem Ben- Casem teste, quam a Domino repudiatam hunc duxit Mohammed in
 uxorem.

Moha-
 medis
 uxores
 ac libe-
 ri.

Socios vcu consiliaarios habuit quatuor, primus fuit Abdollati qui et Abu
 Bacx dicitur, ique intimus Mohammedi ac Synceus amicus. Hic cum diuissimus esset,
 propria pecunia largè et liberaliter Mohammedis necessitatibus subveniebat, quo
 tandem mortuo ei in dignitate successit, atque primus Chalifa vire successore exi-
 sit. Obijt anno ab Hegyxa 13. et statis vix 63. atque propè Mohammedem in eodem
 summo reputus est. Secundus socius, fuit Homax filius Chattab, cognomento
 Faxug, qui Abi Bacxo successit, et decem annis vixque mensibus successoreis

Abu
 Bacx
 Chali-
 pha.

Homax
 Chali-
 pha.

Othman
Chali
pha.

Officiō functus est. Iste primus fuit, qui rex fidelium vocatus est, ac Moslemannorum
Annales scripsit, et Alcoranum in volumen redegit, et qui Ramadani ieiunium
observari curavit. Denique eodem citato auctore teste, occisus est anno ab Hegyra
23. atque propè Abi Bacrum sepultus. Tertius socius fuit Othmani, qui sextus
Chalifa extitit, et duodecim quibus regnavit annis, in suam ditiorum Cyprum, Sai-
jabum, Maxu, Sactas et Mauxitaniam subegit, ac demum anno ab Hegyra

Ali Ch
alipha.

39. obiit, sepultusque est in urbis Cemeterio. Quartus denique socius atque Chalifa
fuit Ali, qui Emir Cnummenis etiam dicitur, hoc est rex fidelium, ipse occisus
est anno ab Hegyra No. statis vero usq 63. atque sepultus est in urbe Kerbelai.

Intra
Persas
ac ceteros
alios
dissentis
nis cau
sa.

Exat etiam cognatione iunctus Mohamēdis eius scilicet patruelis, fratrum enim
filij ambo exant, ac ipsius gerrex, atque familiaritate veneris ab annis coniunctus,
et simul cum Mohamēdi Moslemannica lege fuit imbutus, quam ob causam
egre dicere volebat, ego sum primus Moslemannus. Inde fit ut Persae tanquam
hereticos alios tres Chalifas detestentur atque eorum scripta, ubicumque inve-
nerint flammis exurant, et crudeliter in eorum observatores animadvertant;
quia scilicet impudentem impudentemque se Ali pugnaverunt, et dignitate
iure testamenti debita eum spoliaverunt, propterea perduelles atque heretici
à Persis tenentur. Hinc bella, contentiones, discordia, intermisiones, ac denique
urbium vastitates, agrorum depopulationes, oppidorumque incendia intra Persas,
Arabes ac Turcas orta vult: ita ut in se mutuo tanquam in hostes accer-
tos et hereticos abominabiles crudeliter veriant.

Moha
medis
mox.

Tandem hic Pseudopropheta anno undecimo post suam
Hegyram veni fugam, uti Ben-Casem cap. 34. de cantu ac vocibus aperit, gra-
tisque usq 63. relicto Abi-Boex successore animam suam Meding diabolo
tradidit vine sine in gehennae tormentis cruciandam, ibidemque sepultus est
in humulo Saije vocis usq. Hic superbum templum atque ingens, pere-
leganti architectura munificaque ^{ante} est exedum, quod quotidie Othmannorum sumptibus
aliorumque principum donarijs cunctim splendideque augetur, illustraturque.
Intra hoc edificium sacellum exat non perfecte quadratae venustissima vestra
sectum, sub qua est vna lapidea Hagiani Monachii scilicet lapis lucidus dicta,
quae, ut dictum est, ad Saije Mohamēdis vocem pertinebat. Hec tota auro ac
sericea veste est tecta, ferrisque cancellis aurois undequaque circumdata; intra
hanc quae auro gemmisque fulget, Mohamēdis feridum cadaver fuit collocatum,

Moha
medis
Turmu
lus.

quod nec in aërem elatum, nec vi magnetis sursum, aut alia arte elevatum, sed
 humi lapidea vana foris vacua misere iacet. Templum hoc Moylemanni pe-
 regini post à Mecca reditum inviserunt, et eo libentius, quia Mohammedes adhuc vi-
 vens dicere solebat, qui tumultum meum post obitum inviserit, ac vi me viventem
 inviseret, et ego illi vitam omnibus voluptatibus affluentem concedendam apud Deum
 intercedam; propterea præcipue omnes summum huius loco honorem referunt,
 summaque veneratione eos cancellor (cum nomini pateat aditus ad prædictam vi-
 nam) amplectuntur ac osculantur, et felices se ac beatos prædicant. Nunc fac-
 tum est ut multi huius loci desiderio patriam consanguineoque reliquerint: ple-
 xique etiam tali infania demerentiaque capti fuerint, ut vibi sponte oculos exue-
 rint, ne scilicet quicquam mundanum, ut inquirunt, viderent: reliquum vitæ cu-
 riculum ibi perreperint.

Ceterum Medinæ ambitus est duorum millium passuum,
 estque muri circuitus, quem Aasha Adaulte rex Bagdad anno 368. condidit.
 Cuius circumitium præter dactylos atque nonnulla olea, arbores aut fruges pro-
 fert nullas, ac vti in Arabia deserta vita est, ita sola sterilis atque inculta,
 aquarum penuria laborat, solis ardore, axemarumque calore torretur.

Cap. IX. De Mersu seu Alcairo, eiusque animalibus,
 vegetibus, incrementi Niliaci vignis mixis, pullis, Colum-
 bis, ac incolarum vestibus.

Mersu non solum vrbis sed totius Aegypti regni nomen est, à Meysaim
 Noë filio sic dicta, inquit Mohammed Vixazita. Vrbis vero nomen præcipuum ab
 incolis Mcabera, scilicet victrix dicitur, Ab Cuxoppis Alcairo, seu Caia, olim
 autem Memphis vocabatur. Atque hæc Metropolis est totius Aegypti regni at-
 que matris nobilissima, quæ Mameluchis destructis et à Solimanno Bizantino
 Principe devictis, à Bascia militia turcica 25. millium Spatiorum Iarizexorum-
 que munito summo splendore regitur, et gubernatur. Porro vrbis dices est Casiq
 arboribus, quarum truncus, rami, et folia nucibus adeo sunt similes, ut quoriam
 non pendeant fructus, nucis esse dixeris. Est quoque Sacconi arundinum, frumem
 ti atque reliquarum vegetum feracissima, cum bis in anno in nonnullis adjacenti-
 bus vrbis frumentorum abundantissima colligatur messis: frumem vero quatexi-
 olea, vti fabæ, ciceres, lentivulæ atque similia ferè semper vireant. Adde in-
 gentem candidissimi salis inexhaustamque copiam; nam aqua Nili in foras

Aegypti
 vrbes
 tab.

Balsa
mi ax
busta.

conclusa, absque ullo auxilio fere intra medium solis ardore exposita in salerni-
nitidissimum coarcescit. Superiorem etiam annis celebris erat balsami plan-
tis, quae modo Ortomartorum iusu translatae sunt ad urbem Mechensem, et
praeter numerum septem arbuscula, quae in Proregis vicinia summa diligentia
adseruantur, nulla in universo Aegypti regio inveniuntur. Arbuscula hae cubiti
altitudinem non excedunt. At Mece felicissime et dictum est crescant; horum fo-
lia sunt Amanaco vine maiorum sylvestri simillima, verum tamen qui balsamum
est, educitur e truncis aut ramis parva facta incisione.

Animalia in ipsa reperuntur plurima, Equus praesertim
maximus, qui molem corporis ingentem cum habeat, pedes et collum perbreves, ca-
put maximum, deorsum admodum redditum; nihil aliud tam, ex tanto animali
laudatur, aut in pretio est, praeter caudam ad dentes; illa enim equorum collis ca-
melorumque appensa pulchrum ac venustum ipsis ministrat ornamentum. Den-
tes vero ut ferunt, contra vertiginem et capitis dolorem praesunt; ex illis quoque fi-
unt annuli, quos non tantum ornatus gratia in dextro pollice gestare sunt soliti,
sed etiam ad hunc usum, ut fortius arcuum visorum nexos adducant, nec pollicem in-
ferum offendant. Capiunt venatores hanc belluam foveis leni tegumento stratis, in
quas, cum nocte ad orizantem edendam excedit e Nilo, cadit, neque evadere potest. Item
Crocodilus, qui terra et aqua ac flumine gaudet, ipsam excipitur insidijs, cuius in ne-
ce proxatus efficitur, ac plane nigatior. Praeterea Chameleon animal
quadrupes longitudine unius palmi, forma lacertae viridis reflexens, nisi quod hoc
sit grandiusculo corpore, variisque coloribus affectum. Prosternum aut lacertae aut
canis simile habet, linguam acutam, quas muscas venatur, caudam prolongam,
erilem ac dexteram, dorsum gibbosum atque asperum, incesum tardum vestigi-
nis similem, ventrem flacidum, stratumque, corpus minime opacum, imò sub-
diaphanum ac transparentem, in quo unum transpiciuntur intestinum, pellis modo
nigra modo viridis utraque versicolora cernitur, ova quae dactylosum fere nu-
clei molem referunt, quaeque pelle veni vixentium ororum instar, circumduc-
ta, produunt. Qui vero hoc animal dexte alimento semper vivere, in colores
quoscunque, quos proximè attingit, conversione subita ob corporis subtilitatem
transiit, aut magnitudine (et Democritus, teste Plinio libro 28. c. 8.) Croco-
dilo simile terrent, ridicula omnino ac nigatoria docent; quare praeter in-
numeras experientias hac de causa speciatim factas, mercatores Europaei

Came
leontis
descrip
tio.

plures fide dignissimi hoc animal vitellis, capro, hircorum herbis vesci solentur, et pan-
 niculis vesicicolis appositum nunquam pristinum colorem mutasse non raro ve-
 ridisse affirmant. Quod si forte aliquando subiectum colorem receperit id comprehen-
 sum sit, nihil mixtum videri debet, quandoquidem, et qui purpura induuntur, colo-
 rem illum etiam a sua veste mutantur, et in alium rubrum transmittunt, qua-
 re raris illis colorum mutationes ad naturam animalis potius, quam ad obiectum
 colorem referendae vult.

Istud vero ea in urbe singulari est, quae nullibi forte sexarium
 reperitur, ut pulli ex ovis, non naturali gallinarum calore, sed ignis naturalis
 beneficiis, hominumque artificio recludantur. Incolae enim construunt sibi fur-
 nos duorum fere altitudinis cubitorum, atque una tantum portam angustam ad-
 prectos. In superficie vero plana superior, ubi nulla sunt ora carbonis accendi,
 canalibus quibusdam circumductis apponuntur; in inferiori autem ora quam
 proxima (vinguli enim furni plus minusve quator aut quinque millia
 ororum capiunt) ordine disponuntur, ac ut diximus carbonibus in illis canalibus
 positus ignis admoventur, qui diu noctique ardens temperatum praebet calorem
 ad 21. diem, qua pulli incipiunt excludi ovis usque ad 23. qua transacta, si quae re-
 manent ex quibus non obortantur pulli, inutilia atque corrupta esse deprehenden-
 tur. Pulli igitur tanta copia exclusi, intra paleas educantur spatio octo aut decem die-
 rum, quo tempore clauso accedunt iustissimi homines, qui securam pullosum curam
 praermittunt, quorum nominibus in alio relatis, vingulis, mensura quadam lig-
 nea vine fundo, quasi medio, dantur tot mensurae, quot volunt, eo pacto ut una
 pullosum pars sit pro sexse Domino seu pro Turcarum Imperatore, altera
 pro furnorum magistro, tertia denique pro iis, qui pullos educant, eaque in-
 dustria exiguo tempore, tota Aegyptus maxima pullosum repleta copia.

Pulli
 ab igne
 gallinis
 producti.

Est etiam aliud illa in urbe mirandum, ac notatu dignum,
 quod refert Abu-Chalil Ben-Aali, de Nili incrementi cetera et non fallacia aut
 exhabunda cognitione; nam vult, inquit, intra decimum quintum diei spatium usque ad
 vigesima secundam Rabij Athani (hoc est Iunij) cadere tot quidam, qui quamquam
 nullum apparent signum aut palpabile imprimat in terra, neque illum re-
 linquat respirium deprehendendi an ceciderit, terramque madefecerit, uti rores effi-
 cere solent, tunc tamen quodammodo naturae secreto id cognoscunt, atque certi sciunt:
 siquidem decima quinta die eiusdem mensis aut 16 terram, vixe arenam de

Nili ripa defumentes ponderant statena, atque eam ipsam usque ad secundam diem
 asperant, qua die iterum eam axenam ponderant, et vi graviozem esse deprehendant,
 centio cecidisse xoxem affirmant: vin vexo eiusdem vit ponderis, eam xepositam sex-
 tia die denuo ponderant, usque semper faciunt, donec ea sexta graviori depre-
 hendatur; maior namque eius sexta gravitas, xoxem cecidisse indicat, estque ax-
 pumentum Niliaci incrementi centissimum. At in eo naturæ evidens miraculum
 (subdit idem auctor) ac huius xoxis vis vixusque in eo consistit precipue, ut præter
 Niliaci incrementi centissimum vixum, aër purgatus ac salubris reddatur, mor-
 bi, leprose, pestes, febresque amittat, quibus miserè anguntur incolæ, cessent, et
 quod magis est, omnes qui ipsi febribus letalibus laborant, statim ad sanitatem xepi-
 vantur.

Singulare etiam, atque incredibile fere videtur, quod non solum hæc
 in xabe, sed in Aleppina, Damascena, ac Tripolitana spectatur, columbas scilicet qua-
 si hominum nunciatices novarum rerum eventus pacis bellique successus mira
 velocitate denunciare. Viquidem sepe hæc columbæ Damietta exierit ad hanc urbem (in-
 terest enim spatium octoginta leuaxum) in qua Proxeris vides curiaque est, ab ip-
 sa mox, illoque periculo vno aut altero die se conferunt, atque schedulas ipsarum
 pedibus aut collo alligatas deferunt. Nec vane hæc aut falsa vnt, aut falaci arte
 geruntur, sed hominum vagacitate mirè excogitata. Quare dum ora in rido,
 materno, ac immato ferventur calore, aut dum necessarios expetunt cibo pulli:
 provida mater atque amans distrahitur, et Damietam usque aut aliam in ur-
 bem apporiat, quæ quia tenellos iuxta naturæ leges pullos alere dextera, compe-
 ditur quodammodo atque amore naturali cogitur ridum investigare, dulcique suos
 ora nutrire, hoc modo mater sepe asuefacta, statim atque ob urgentes necessita-
 tes dimittitur, in eam urbem, ex qua abstracta erat, alio explicari exolat; et au-
 tem siatura epistolam esse redditam, habent alias columbas vniliter instructas,
 per quas, si opus est, xescribunt.

Poxis vrbis, quæ admodum frequens ac xesertissima populo
 est, incolas habet præter spatios, lanizatos ac non paucos mercatores admodum
 viles ac effeminatos nullique virtuti deditos, qui laborem virtutemque perosi, tellu-
 ris vberitate aëriisque clementia abutuntur, ac modo vupini, modo ore pxoni humi
 iacentes, in vobis, qui æque ipsis hyeme feræ ac estate gratum præbet calorem, apri-
 cantur, et miserè otiosam etatem vradunt. Vincularum vepes, nobilium præfer-

Colum-
 bæ Ta-
 bellarij
 officio
 sumen-
 tes.

Aegypti
 oxium
 vepes.

sim, salaxes sunt ac ea forma, quæ infra dicitur. Hebei, præter subuculam quæ ad
 vixas usque pendet, ac zonam coriaceam, quia sunt cineri, nihil, quo se tegant, tra-
 bent: omnes tamen tam viri quam femine, tam nobiles quam ignobiles, baxna-
 cano seu fragmento quodam lætæ materis inconsutili, quod illis pro pallio
 inferunt, utuntur; feminarum tamen baxnacana lætiora fluxioraque sunt,
 quæ à capite usque ad talos pendunt, quibus faciem ac reliquum corpus tegere
 possint. Et contra vero puellæ hæc sunt quatuordecim et 15. annorum plures, quæ ho-
 minum aspectum non verentes absque ulla tunica illoque velamine nudæ omnino
 incedunt. At hoc frequentiori in usu est in circumiacentibus pagis, in illo præsertim
 itinere, quod ad urbem Hierosol. dicitur: nam Caravanis hæc in partes iter facien-
 tibus, puellæ ex pagis omnino nudæ exeuntes multa obsonia dicuntur. Neque enim
 his puellis ante circumcisionem, quæ fit anno 14. aut 15. aut ante matrimonium
 ullum datur indusium; hæc demoriorum more, quæ intacto corpore, donec nubent,
 incedebant.

Puellæ
nudæ.

Cap. X. De Tripolis nomine, libertate, balneis ac Templis

Tripolis quæ ab incolis Taxabolor dicitur, Syriæ urbs est antiquissima, cuius memi-
 nit Quintus Curtius libro 7. et Plinius libro 6. nomen à tribus, quibus
 olim constabat urbibus, vendicari, ad unum vita est milliæ à maxi, duobus distincta
 collibus, ita ut pars eius inclivis amplexor blandè aburgat, pars altera in plani-
 tiem porrigitur; ex ea parte qua maxe respicit, ornat eam vimulque divi-
 tem reddi planities amplissima arborum mororum, quibus ingens bombyum
 copia alitur, atque cythorum hoxii, granatorumque ac vaccari arundineta; ex
 alia vero qua Libanum respicit, olivarum gustu ac suavitate præstantissimum
 feracissima sylva, quindecim millium passuum latitudine, longitudine vero octo
 extensa, optimam atque opulentam reddit; huius vero totius spatij medium diximus pe-
 nè equaliter, recatque placidus annis, qui oxigenem è Libano trahens, arbor campos
 que urbis placidè irrigans, utramque ripam rixæ fecundat. Is deinde urbem inter-
 fluens, arborumque suburbanos alluens, ad unum ex urbe milliæ maxi se immisect.
 Adde etiam placidissimum fontem ab radicibus Libani scatentem, qui sua aquarum
 copia totam urbem amenam reddit, deinde per aqueductus trius spatii milliæ usque
 ad maxe excurrens, eos, qui in portu commorantur, recreat ac reficit. Demum
 urbs hæc frugum omnigenarum suavitate atque gustu præstantissimum feraci-
 sissima est, vini oleique plurima, frumento atque ceteris vegetibus opima. In hac

feliciter, et ceteras omittamus, crescit arbor quaedam seu potius frutex *Almauz* dicitur,
velut poma *Adami* estque sibi vixi, folia habens indigetorum modum protensa,
nullos tamen produens ramos praeter ea folia, quae sunt tam longa, et lata, ut
quisque facile uno tantum tegi atque cooperiri possit. Fructus a sibi pendentibus
fabarum recentium siliquis instar semel arbor haec profert, huius sunt sapore
delicati ac dulces, gratique palato, colore dum maturi sunt subflavo, odore rosae non
abfirmiles, gustuque ferè pemonibus, forma oblonga, cortice crassa, quae facile velut
si ficius detrahatur, vermem nullum habent, sed sibi album in terram gummi
emittunt, quod in aliam crescit fruticem.

Quamquam vbi nullis vitae circa muris, septem tamen quadra-
tis sed foribus turribus ad maris litora vitis custoditur, immittiturque ei ex editiori
colle, qua parte *Libanum* respicit, ara munita, quam aiunt incolae *Christiani*
Francis esse constructam. Intus vbi ambitum edes quamplures lapide quadrato con-
tuit, elegantibus stocis tapetibus viximpositis, pulcherrimisque stratis: parietes arti-
um, florentisque picturis ornatae videntur. Superba etiam conspiciuntur balnea,
ea forma, ut ingredientibus prima fronte vix offerat amplum atque spatiosum
apodytium eminenti sepulture lectum, in cuius medio exstat maximoque lar-
gum, frigidum fontem excipiens, parietibus vero circumquaque muris adiectus
est latitudinis vni cubiti, altitudinisque altitudinis, quem *Lonni* ascendentes vestes
exutas eo in loco reponunt, balneatores autem statim loturis duo offerunt linteos:
la, quorum vno corpus, alio caput tegant; et sic involuti atque crepidati ad peni-
tiora pergunt loca, vbi inveniunt plures cellas caldarias, et ad videndum ap-
tissimas, alias frigidarias, in quarum vngulis labra aquarum calidarum fimo
animalium calefactarum continentur, hinc balneatores post sudorem egressi ad
amplam cameram patentemque accedunt, in qua plura habentur baptisteria
aquarum calidarum frigidarumque capacia, vbi quisque aquas pro suo arbitrio
sempere, ac ve lavare prore libet, potest. Omnes vero haec cellae atque cubi-
cula sunt pulchris artificio decorata, quorum vix terra pars speculibus
versicoloribus, quae *Camiat* incolae vocant, lumina excipientibus, ornantur. Ad
haec balnea dum vixi quam feminae accedunt, vixim tamen lotiones peraguntur, ne-
fas enim apud ipsos, atque omnino illicitum, et poena mortis cautum est, ne vlla fe-
mina vixi vocata ad balnea admittatur, sed aut vixi maritimi horis, feminae
vero porreidianis accedant, aut diversa balnea adcant: atque ita nihil ibi im-

indecorum, nihil turpe aut libidinosum ullo pacto committitur. Is autem mixandum quod tam Moslemanni quam Christianis omnes promiscue ad balnea accedant, nec ullo pacto diverse religionis consortium eritent, sed simul omnes balnea frequenter, reges invicem tam viri quam femine amore prosequantur. Ceterum rex etiam hoc eodem loco munifica Christianorum templa in Moschas (probi dolo) convensa, atque etiam alia Moscharum, vive ut nominant Meschitarum ut perba edificia, summo arte, maxime, aut vatem quadrato lapide constructa vatem ornant, quarum hęc est topographica descriptio. Adveni hęc templa primo occurrit ampla area maxime strata, cuius medium quadratum lavacrum occupat, ubi ad orationem accessu viis mox se lavant et abstergunt, post ad ingentem aulam accedunt nullis imaginibus, aut alijs picturis, non auro aut gemmis fulgentem; sed nudi parietes conspiciuntur, ut docet Ben-Disi Aali de Meschitarum structura. Pavimentum totum est matum stercis, quibus plebei insident: ditiores tapetibus, quos ipsis mancipia substernunt, utuntur. Ex septidine seu fornice plures pendent lampades, quę orationis tempore accenduntur, et ea finita extinguuntur. Hęc templa sunt fere ubique locorum sphericę forme, et laminis plumbeis secta: his adiunctę semper vult paratę turres quędam, quę Moslemannis inserviunt pro turribus Christianorum campanarij: hę vult ad aperta fenestris Meridiam, Orientem, Occidentem atque septentrionem respicientibus. Utal turres stans foris eorum doctores conscendunt, et valida voce ex ipsis fenestris clamorem intendentes, digito in altera auxilium inferto, homines ad orationem convocant, quo finito, lotionę que legali facta, omnes calceis in limine portę ordine relicti summo cum silentio discalceati ad insratum pavementum accedunt. Ceterum vite antesignanus orationem incipit, omnes sequuntur, et dum flectit genua, alij idem prestant, et illo exortu ceteri se erigunt, et ipsum vocem attollentem vel depressentem adstantes imitantur; ubi reminem, susipientem, ofitatem, deambulantem aut confabulantem, sed summo silentio oratione peracta resumpitque calceis discedunt.

Femine autem nullę possunt his statutis horis ad meschitas accedere, vi viri adsint: nec ullam virorum societatem habere possunt, excepto antesignano, qui eas dirigit ac orandi modum docet, ut refert auctor supracitatus. Permittitur tamen illis non templum ingredi, sed ad fores se statuerę, insequendo antequam virorum oratio peragatur, discedere debent. Ac subiungit idem auctor feminarum ecclesiam esse partem proprię domus interioxem, sanctorum

Hę sunt cylindricę atque rotundas, quarum fastigia quatuor sunt ad aperta &c.

enim apud illos respectu sunt feminae, ut multi eas non paradysum ingredi, sed
ad foedas cum Christianis, virorum gloriam inspecturas confabulentur, non obstantibus
quae Mohammed in Alcorano feminis etiam in paradiso promissit.

Porro quod ad magnam Tripolitanae urbis splendorem
facit, mercatorum omnium receptaculum atque emporium quoddam est, quo ex
omni orbis parte venna maxime pretiosissimaeque merces adducuntur atque
hinc in longissimas mundi partes distrahuntur. Huc enim Persae, Orientales Indi,
Arabes, Aegyptii, Europaei deinde ferè omnes uti sunt Galli Massilienses, Turonenses,
Lugdunensesque, Itali deinde, Veneti, Siculi, Hispani, Angli, Belgaeque confluent:

Tripoli:
tana
merces.

merces praecipue hic praestant, gossypium, filamenta gossypina, sapes, lana, cineres
ad conficiendum saponem, ita ut usque Venetorum naves his cineribus onustae

videantur: ac denique et alia omittamus, oleum purissimum, ac viciu maxi-
ma vis ob ingentem bombycum copiam qui hoc pacto aluntur: Minutissima bom-
bycum vermina (Vere incipiente dum tempus incalcescit, arbores gorminaxe, moxque
folia producere ceperint) varijs linteis candidis involuta quidam diligentique cura
victus 12. plus minusve, interdum mulierum vinu, noctu temperato gossypij calo-
re confervunt. Vbi vero vermiculi generati tenellis mororum folijs substratis im-
ponuntur, ac in orbiculis quibusdam ex boum firno confectis duarum aut trium
hebdomadarum spatio repositi mororum folijs aluntur; donec adultiores evasen-
tes, et albescentes ad horum moris albis confito, asportentur, ubi amplis casis ex
stercis confectis, palis, ac cassis fultis reconduntur. Porro ij, qui horum curam
gerunt, mororum arbores folijs denudant, eaque vixentia ad has casas confervunt,
reptantibusque per stercas fulcra sustentatas bombycibus, ea in alimentum bis in
die praebent, donec tandem albescentes adultioresque effecti, spumam emittere, filaq.
ducere incipiant; hoc enim ij, quibus hi sunt curae, animadvertentes vunculos si-
mul colligatos et connexos ipsis apponunt, quos bombyces ascendentes, albos aut fla-
vos globulos mixta axe intus inclusi, texunt, ac in orbem glomexant. Expleto tam-
dem hoc texendi genere, ~~hinc~~ aqua ferventi plenum injiciuntur: artifices fila
extrahentes, ingenti alabro rotæ instar contorquent. Ex his orbiculis meliores
vicioresque eliguntur ad roborem propagandam; nam bombyces illis vixenti in-
volucris incandidos papiliones mutantur, ac naturæ instinctu spolia illa dura per-
forantes, exeunt, qui demum ex mutuo maris ac feminae congressu semina
producant, quae diligenti cura conservantur, ut sequenti anno nova proles modo
colligantur et in ahenum supra focum pendens aqua sic.

prescripto propagetur. Mores autem incolarum huius urbis, indumenta, cibi Chri-
stianorum conditiones, ac denique, feminarum ornatus, quia non solum huic urbi,
sed etiam vicinis. Urbi conveniunt, sequentibus capitibus proponuntur.

Cap. XI. De vestibus Orientalium vestibus, ornatuque ac femina-
rum luxu.

Orientalium vestes fere omnes salaxes sunt, quarum aliqua
inferiori extremitate dextrorsum ac sinistrorsum leviter concisae, aliae ad talos usque
effluentem integram. Superior enim vestis manicas habet cubito tenues laxiores,
et ad talos etiam pendet: interiore vero, quae ut plurimum est materia gossypina est,
alii ad talos, alii ad vixas, ad crura alii gerunt, quam fluxionem zona vixica aut gossy-
pina, aut etiam coxiacea artificiose elaborata cingit. Vestes istae sunt, olofericae aut
byssinae, aut undulate seu cimatiles aut denique gossypinae, quibus collaribus carentibus
orientales pro cuiusque conditione se ornant. Capitis velamina quamquam omnes
tulipanto seu cydaxi utuntur, saxia tamen sunt, atque iuxta vixas status dignita-
tesque vixas gestantur tulipanti. Principes enim atque magnates candida tela sed
tenuissima Indica, mixta arte contexta oblonga potius quam sphaerica utuntur.
Cadii seu Iudices, Musij qui scilicet rebus spiritalibus praesunt, ingenti tulipam-
to longitudinis scilicet quinquaginta aut sexaginta unarum tenuissimae gossypij ma-
teriae in sphaericam formam fabricato multis circulis contexto utuntur. Cives etiam
eiusdem formae, eiusdemque materiae cydaxim sed minoris molis, paucioribus gy-
ris aptatam gerunt. Scerisi seu nobiles de stirpe Mohametza originem tra-
hentes tulipanto vixidi pluribus etiam spiris circumvoluto capita tegunt. Mi-
lites atque dominorum vixii tela etiam candida utuntur, sed forma oblonga
ita ut superior apex sit fluxionem, laxiorque, strictior inferior. Christianorum vero
pro cuiusque conditione vixico, aut tela tenui aut gossypio vixicolore, valtem non
albo, formaeque non rotundae capita circumvolvunt. Maxonitarum vero Patriar-
cha et vixique vixagamei Episcopi, capiti imposito nigro capitis, tulipantum in-
gens superimponunt, forma sphaerica convolutum, colore tamen cyaneo: reliqui va-
cerdotes eadem colore ac formae, sed minoris mole in gyrum etiam edito, capitis
excepto, utuntur.

Orien-
taliun
vixis.

orient
of vixis
vixis

Feminarum deinde indumenta, praecipue, sumptuosa valde ac
superba sunt, quia non solum ex vixico, et Byssis, sed auro argentoque splendida
arte ac munifica contexta, ad talos usque pendere, ubi vixis in publicum prodeunt,
Mulee-
rum
vestes.

(quod illis passim balnea raris conceditur) sepe laxissimo albo toto circumvolvuntur, faciem vero totam reticulo ex equinis vetulis tenuissimè contexto velant, ita ut alios spectare, non autem spectari possint, quod ita diligentè observant, ut ne maritus quidem suam uxorem queat internoscere. Quod si raris maximum obvium inveniat, ne salutare quidem liceret, aut vix eum alloqui posset, quoniam turpe apud ipsos est feminam aliquo vixo sociatam aut cum ipso iocantem palam videre. Indusia habent ad vixas pendencia, quibus tamen lassiores adsumuntur maritici, subligacula vero ex tenui aut tela, aut gossypio ad dolo usque defluentia genunt, que tam vixis quam feminis communia sunt. Quin etiam per vicos incedunt, ocreatè, aliè re caligatè proficiscuntur, quod ut breve iter vint confecturè, calopodis utuntur elegantissimis atque venusta confectis, auro ac varijs coloribus pictis, quæ domi etiam ipsis inferrunt; Procerum tamen femine ipsæ ex argento aurato frequentius utuntur, inducunt pedes solealis simili arte atque industria versicoloribus. Collum deinde condecorant torques, brachia onerant ornantque fluximè monilibus aureis aut argenteis, vepe minoribus ac gemmis cæclatis, pedes pedali-
Mulie-
bria or-
namenta.
bus, aureis inauribus, annulis denique digitor. Capillos etiam vngijs vixicis aut byssinis compositor, ex quibus quator pendent argenteæ vel aureæ catenulæ, ab occipitis post tergum demissos condecorant. Hæc omnia præter fluxima alia undique) vixaxum summa cura requisita curisque collecta in opulentissimo honestissimi vixi omnique vixutum genere ornatisimi Jacobi Pruxardi scrinio ac museo videntur cuique patent.

Christanorum femine eodem modo ornare se volent, ac non tantam autem pompam lasciviamque ostentare. Hæc capiti resuffiam imponunt altam ac textilem, ex qua pro cuiusque conditione ac fortunæ fluxes pendent nummi aurei aut argentei, et huic album aut alterius coloris velum supeximponunt ad vixas usque pendens. Oculos penè omnes vuperciliisque collisio quodam ac stibio illinunt, genasque fucant. Manuum palmis, vngibusque pulverem quemdam rubridem aqua immixtum venustatis causa applicant, qui exsiccatibus eas rubras officie. Tales fucos, vici et nummos quorum vupra meminimus, et pleraque alia multa, videre est inter res mirabiles et antiquas Ioannis Baptiste de Valij, qui tanta diligentia ac vagaci indagacione eas undique requisitas asportavit, ut quas curque de re fere viximo incidit, illam vi xara vit, statim ex vuo Pazo-
Mundities
tam vix-
um quam
feminaxum.
pholacio promat, usum ostendat, et propiciates doceat. Sed ut ad propositum re-

cedamus, munditiam omnes tam viri, quam femine diligentem colant atque ob-
 servant, adeo ut dum alvum aut vesicam exonerant, summo periculo caveant ne quid virgini-
 vestes maculet, credent enim isti hoc pacto se esse immundos. Ut vero hoc fugi-
 ant periculum, omnes se femineo modo, dum mciunt, incurvant, et aquas,
 quas secum deferunt, vel deferendas curant, se lustrant, vel lapidibus, vi aqua
 decerit, tribus, vel trilatero vasso segerere se debent, ut monet Ben. Sidi Aali capi-
 te de lotionem. Et ab his adeo carent, ut supra bruta animalia aut spueri aut
 miongere nefas esse ducant. Quapropter venet vix honestus, ac nobilis Gallus
 cum ad urbem Tripolitanam ite faceret, et asino ut plerumque mos est infi-
 deret, ac vesig purgandę necessitate urgeretur, iumentoque suo descendere egre-
 fect, suo loco incautus miongere cepit. Illiusmodi rem Argosores cum
 viderent, omnes furibundi ac rabie provocati, obiurgant, contumelijs afficiunt, ac
 lapides in eum conijciunt, eum, sublato altero pede, iumentis dorso deijciunt, coratig;
 se Italico licet corrupta lingua explicare, ut impetum illum suum aliqua ra-
 tione duerentur, dicebant, Non ti bexrogna? si fax pisceria voprale genio di
Dio? Vallah ti fax cafer. Hoc est non te pudet caecaturam Dei animatam vni-
 usq; spurcitij maculare? per Deum te modo infidelem esse agnoscimus.

Moha-
metz-
orum
super
picio.

Cap. XII. Paxia circa orientalium cibos ac potus
 proponuntur.

Orientalis quamquam sua non tam opipare accommodent con-
 vivia, nec tam curiose, ut Europei faciunt, appareant, aut tantis gulę irritamentis
 ad edendum se provocent, laute tamen vatis ac splendide convivuntur. Porro quotidi-
 ani eorum cibi præter panem frumentaceum optimum, qui ubique pondere signalis
 extat, sunt carnes vovrecinq; ob pasuorum vbertatem, bonitatemque rapidissimę, quę
 varijs modis parantur, alij enim elixę, aut minutim in frustra concessę ac sine osi-
 bus absq; accommodantur, alij leberibus inspositę vino aqua coquantur, alij in mi-
 nutulas partes dissecantur, atque ex ipsis multis aromatis conditis artificeata
 conficiuntur, alij denique pilis maximois contrusę farre commixte et in globulos
 coactę, cacabis iuscule decoquantur, ipsique cedunt in cibum. Frequenter tamen cibis
 suri apud magnates, sum apud plebeios est oxiza varijs modis accommodata. Polari-
 tium etiam tam domesticorum quam vlyestrium carnes maxima abundant copia,
 ibi enim gallinę, capones, surmures, perdices, columbi, turdi, vspicat, anseres, anates, alijq;
 id genus aves, vime larido tamen accommodatę, sibi pretio emuntur. Abstinent tamen

omnes à ruffocato ac vāguine, et Moslemanni à carne suilla. Bellarij seu dul-
ciparij Culijs valde delectantur, volent enim placentas conficere vaccaro et amygd-
alis aut nucibus pineis, malis etiam citrinis melle conditis; oxiza vaccaro aut
melle ac butyro cocta Zardo ab illis dicta; musco ad mellis spissitudinem cocto,
vixque papis Damascenis praesertim. Fructus ut nuces, ficus, pyxa, amygdalas
atque similia omittimus, quia communia ipsis sunt. His itaque paratis ho-
na prandij aut cenae instante, manibus lotis precibusque premissis ad mensam
accedunt, quae est illis coxium rotundum, cui panem obsonaque apponunt. Panem cul-
tis non sciunt, sed manibus frangunt. Furculae apud ipsos in usu non sunt, sed
tantum cochlearia lignea varijs coloribus picta, et ubi hoc opus non sunt, dentes di-
giti, ut monet Ben Sidi Atali, ut plere debent. Culinis utensilia, ut varagines, olly,
cucum, cacabi, quae sunt stamno obducta; quae vero ad mensam atinent, ut lanceae pa-
ring, paxosides et similia e stamno Anglicis seu Coxualinis, quod vulgo stammum vo-
cans seu viniens dicitur, conficiuntur. Etiam valde sunt in usu vasa Indica vulgo
porcellana dicta, quae ipsis quotidie inferviunt; alia materia aurea, aut argen-
tea omnino est illicita, quam Mohammedes, et idem auctor ait, vel precipue prohibi-
bit, quoniam huiusmodi vasis diabolum esse, Mohammedes rugabatur.

Mens.
tensilia.

Orientalium
potus.

Potus communior ac frequentior aqua est, nobiliores
tamen vitioresque aquam vaccaro dilutam, vix etiam ambaxo et musco mixtam
appotant. Vina Syriae generosissima, vire alba vire rubra, quamquam plerique ipso-
rum bibant, apud ipsos tamen vexantur nulla, nec minus venduntur, sed tamen
apud Christianos venalia extant, possidentibusque pecunia dispensantur. Spiritu sem-
pore Afama vixitur, potus enim iste melle vixque papis aqua mixtus, ac ni-
ve conficitur, qui caloris ardorem temperat, corpusque totum refrigerat.

Cap. XIII. De linguis varijs Orientalium, ac praesertim Arabiae vbi et scriptoribus Arabibus.

Octo in oriente hodie potissimum linguae regunt principales,
Arabica nempe, Persica, Turcica, Hebraica, Chaldaica, Syriaca, quae parum differunt à
Chaldaica, Persica, et Armena. Arabica tamen et ceteris communior, frequentior,
nobiliorque, magis est in usu, quae non solum Arabibus vulgaris est sed Africanis
etiam, Parthicis, Nubis, Aegyptijs, Syriisque omnibus, et deinde vacua est apud Turcas,
Persas, Indosque plures. Tantum illa exponitur quantum Moslemannorum sepe, et
Mohammedisque nomen propagatum est. Siquidem nullus Turca est aut Persa

honestior profectum, qui Arabicam ignoret linguam, cuius preceptis omnes fere suos
 liberos imbui curant, ut doctiores erudant ac legibus Mohammedis incumbere possint.
 Hac enim lingua Alcoranus scriptus est, nullique mortalium possibile esse ducunt,
 hanc unquam in aliam linguam debito modo transferre. Insequens factum est ut Alcoranus
 nus nulla alia lingua, excepta Arabica, reperiri possit, ac proinde pleraque in ipsum
 extant commentaria. Hac etiam lingua publice preces domi forisque fiunt, atq;
 hac ut plurimum leges decretaque traduntur; hac, inquit Zaheri, Beati in paradisi
 so vivunt, hac denique fere omnia philosophiz, Medicinæ, Astrologiz, Legum, Rhetor
 xices libri scripti sunt.

Alcoranus volum in ista lingua reperiri

Persica enim Poësis sublatis, atque historicis nonnullis pauca
 scripta sunt: Turcica aut pauca aut nulla habet: Chalæa vev Syria fere eximie
 sunt: Græca, et Armenica in oriente omnino dilapsæ sunt; in Hebraica veteris
 septamenti sublata auctoritate, Rabini præter fabulas scripserunt nihil. At lingua
 Arabica vevper floruit ac floret; hanc enim philosophi nobilissimi, Averroës, Alga:
 zetes, Abu-Beer, Alfarabius, qui a Moslemannis secundus cognominatus philosophus
 Mohammed Ben-Yaac, qui firmamentorum clarem conscripsit anno 663. et Mohammed
 Ben-abdillah de elementorum contradictionumque existentia, exaravit. Astrologi nobilissimi
 Giasar Abu-Maascia Petehita, Mohammed Abu-Rihan Choriacezimita de canone in
 mathesis ac astrorum intelligentiam anno 424. Abu-Nasr Comita de instructionibus
 in Astrologiam anno 397. Abu-Giasar, et Ben-Nasr Tuseus de signis astrorum
 condecoraverunt. Cam etiam illustraverunt Mathematici insignes Abu-Isaid Ben-
 Honain, qui Euclidem in Arabicam linguam transiit, et Thabet Ben-Corra,
 qui eundem Euclidem a multis mendis correxit atque commentarijs anno ab Hegyza
 282. illustravit. Medici Alfarabius supradictus a quo Avicenna multa desumpsit, Honai:
 in Ben-Yac Abadita, qui multa in æternam medicinam scripsit anno 260. Chn. di:
 ma vev Avicenna Abu-Aali Bocharita, et Aali Ben Ya, qui de simplicibus
 atque compositis medicamentis scripsit; Mohammed Ben-Abdillatif, cognomento Chn.
 Elbitar de plantis Aegyptiacis earumque virtute scripsit anno 616. et Mohammed
 Ben-Abdillatif Eladib de causis morborum. Historici Bidhain et Chelifis ac Sulta:
 nis: Chalaccan de hominum memorijs anno 383. Ymael Ben-Aali, et Abdollah
 Ben-Aaad Iamanita vevporum eventus, calamitatesque scripsit usque ad 750. Se:
 gistratores, atque ij, qui de Alcorano scripserunt, enumerat centum quinquagim:
 ra Ben-Sidi Aali in suo de dogmatibus Moslemannorum libro. Rhetores Ixa:

Vixi illi tres qui Arabi lingua scripserunt.

Grammaticae innumeri ferè sunt, quos diligenter apud Ben-Casem laudatos
 index legendum nomine, cognomine, patria et anno reperies. Nec nostrum
 hic institutum est omnes Arabicos scriptores recensere, cum de his catalogum
 amplissimum Thomas Cuperius vix vanè doctissimus, omnique studiorum genere
 excelsissimus in lucem edendum promittat; at his paucis ante oculos propo-
 sitis, Arabicam linguam à præstantissimis vixisse excelsam sufficit demonstrare.

Cap. XIV De Orientalium, Moslemannorum
 præsertim dogmatibus.

Cum iam aliquid de orientalium nonnullis vrbibus ac moribus dise-
 ximus, ab se non exit si breviter pauca de ipsorum cultu ac religione tractare
 mus, siquidem in oriente, ut notum est, degunt Moslemanni qui Mohammedis secta-
 tores sunt: et Christiani, ac Iudæi, quorum hic nullam faciemus mentionem.

Porro Christiani in orientem omnes

Christum dominum Dei filium pro hominum salute incarnatum credunt, ac fatem-
 ur, et sacrosanctum ipsius Evangelium omnes summo honore venerantur. Quia
 tamen in sensu generis humani hostis zizaniam vomitare non cessat, vane gloriæque

Christi unicam Ecclesiam, ubique terrarum ac gentium, tanquam leo ruperis affli-
 gere velle conatur, multorum mentes verusit variisque in hæreses feda ac le-
 thales induxit. Et quidem Melchior seu Irgi, qui per totum orientem longè lateque

vult sparsi, Spiritum sanctum à solo Patre procedere, Purgatorium nullum existere
 peccatis crediderunt; indeque illis odium intestinum in summum Pontificem, atque
 in omnes ei in spiritualibus subiectos, ita ut eidem venacissimo Christi in terris Vicari-

is primatum pertinaciter adnerent. Atque hoc Georgiani in omnibus sequuntur.
 Nestoriani, qui hæresim à Nestorio ac Theodoro Mopsuesteno extraxerunt, per universam

sam Chaldeam, unde etiam Chalæi vocati sunt, Mesopotamiam, Indiam orientalem, qua
 re causa etiam Sancti Thomæ Christiani nuncupantur, sparsi, regiones illas im-
 habitant. Hi duas in Christo personas constitunt, Christumque non esse dicendum
 Deum incarnatum, sed Deifilium, quia per cohabitationem volam puro homini ac sim-

placitum est Deus copulatus, stolidè arbitrantur; hinc etiam Virginem Mariam non
 Deiparam sed Christiparam appellandam esse contendunt. Cum Irgis etiam Spi-
 ritum sanctum à Patre et Filio procedere negantibus, venacè asseruntur. Nesto-
 rio deinde à Concilio Ephesino damnato summum honorem deferunt, ac fan-
 quam vicarium sanctissimum, cuius opera que in Thebaide conservata, solo contactu

Supra:
 xum
 schisma.

Nestori:
 anoxum
 habitio
 tio ac
 hære
 sis.

mortuum resuscitasse negantur, publicis precibus invocant ac venerantur. Iacobites,
 Dioscoriani, et Eutychites vic ab heresiarchis Iacobo Baradae, Dioscoro, et Eutychete
 dicti à Concilio Chalcedonensi vult damnari. Iacobites quidem ac Dioscoriani per so-
 ram Syriam vult diffusi; Eutychiani vero, quos in omnibus Coptis sequuntur, per
 universam Aegyptum, Arabiam, Aethiopiam atque Indiam superiorem se dilatant,
 ac diffundunt. Omnes hi à praedicto Concilio heretici vult declarati, quia Christi
 naturas humanam scilicet, et divinam, duasque voluntates et operationes confun-
 dentes ac permiscentes, unam tantum in eo constituerunt: negant enim post Ver-
 bi unionem cum carne, duas naturas inconfusas, duas voluntates, duasque opera-
 tiones impermixtas in Christo Domino, sed unam tantum ex his conflata[m] autu-
 mant. Quos hanc suam heresim aliquo exteriori signo profiteantur, uno tan-
 tum digito crucis signo se muniant, et sic unam Christi naturam, operationem,
 voluntatemque testentur. Ad hoc, Confessionem nullam admittunt, sed eorum mul-
 ti in Ecclesiarum parietibus factis foraminibus peccata sua confitentur, alij vero Deo
 soli, qui cordium scrutator est, confitendum aiunt. Coptis vero qui Aegyptum, Nu-
 biam et Aethiopiam inhabitant, ut diximus, circumcisionem more Iudaeis addide-
 runt, quam ad valentem esse necessariam affirmant, et quia in Evangelio scriptum
 est, ipse vos baptisabit spiritu sancto atque igne, aquam elementarem non su-
 fficere contendunt, sed ferrum ignitum, quo priusquam frontibus, aut genis, aut tem-
 poribus crucis signum inveniunt adhibent. Armenos, Paulistas, aliasque rectas ori-
 entales brevitate causa omitimus, quoniam eas omnes veteri Doctores fuisse con-
 futant, nec visum nobis iam fetida vlcera despicere. Accedamus exor, petita
 venia et valutate modestia Christiana, ad ea quae de cultu vano superstitiosoque im-
 positis ac pseudoprophetae Mohammedis docet Sidi Ben-Abi in superacitate libro.
 Moslemanni igitur vox ethymologiam habet à verbo *Islam*, quod, se dedit, obtin-
 peravit, ac fidelis factus est, denotat. Inde Ismaelites omnes Moslemanni dicti sunt qua-
 si Deo obedientes ac fideles.

Iacobi
 taxum
 patria
 ac heresi-
 sis.

Copti
 taxum
 regio,
 ac exas
 res.

Noxum igitur cultus religioque in eo consistit, ait Iacob Ben-Si-
 di Abi, ut credant omnia colloquia à Gabriele Angelo, facta Prophetae nostro, sumis-
 sum de ipis, quae credenda ac facienda interrogabat, quae sunt ea, quae sequuntur.

De signatibus Moslemannorum est, ut omnes credant in unum Deum, cui nullus
 alius est par (et hanc ultimam particulam directè contra Christianos protulit,
 qui tres in Deo aequales personas veracissimè credunt ac fatentur) Teneantque,

Mohar
 melco-
 rum
 signata.

1) Angelos veros Dei esse, et credant in scripturam, que missa est ad Apostolos, que ex
2) communi opinione ipsorum dividitur in centum et quatuor libros, quorum decem ad
3) Adamum missi sunt, quinquaginta ad Iob, et triginta ad Enoc (quem Ceteri vocant)
4) et decem ad Abrahamam, lecto ad Moysen, psalmi ad Davidem, Evangelium
5) ad Isa veu Iesum Christum, Alcoranus denique ad Mohammedem; et quoque terre-
6) ant hos missos esse ob hominum utilitatem, et credant in diem resurrectionis post
7) mortem, et aliquos esse ad ignem predestinatos, alios ad Paradisum, iuxta Dei volun-
8) tatem, nam in Alcorano dicitur, nemo ex vobis est, qui non habeat locum suum
9) in paradiso, et in inferno determinatum; Credant etiam bonorum premium, ma-
10) locum autem supplicium: et Sanctorum intercessionem. De dyabolo est etiam,
11) et firmiter credant in calamum divinum, qui digito Dei creatus est. Calamus
12) iste ex margaritis est confectus, eius longitudinis atque spatij, quod vix eques
13) velox conficere possit annis quingentis. Eo fungitur munere, et scribat ipsemet
14) omnia preterita, existentia, ac futura; atque instrumentum quo scribit, est ex lumine:
15) linguam vero, qua scribit, nemo intelligit, preter Archangelum Sexaphaotem.
16) Credant etiam verulchorum supplicium, nam volent vepe mortui exuviam in
17) verulchis suis, et factum est in quodam verulchro, quod est intra Meccam et
18) Medinam. Hec ex paucis sufficiant ne plus equo dixisse videamur.

Cap. XV De Moslemannorum preceptis.

Moslemannis omnibus Hebræorum more preputiorum circumcisio
precepta est, que non octavo à natali die iuxta Iudeos celebratur, sed postquam pueri
septimum, nonum, decimum, undecimum, ac duodecimum attingerint annum: et sic
inquant, quid agant, intelligant, ac fidei professionem cum rationis usque
sententur. Femine vero quamquam iuxta multorum opinionem huius legi sub-
iecte non sint, preterquam in Aegypti regno fit, huius legi se submitunt,
ibi enim puellæ decimum, quatuordecim, et quindecim annorum circumciduntur: At
Sidi Ben Aali capite de circumcisioe ait, circumcisionem masculis legem esse,
feminis vero honoris causa.

Ipsam secundo loco oratio precepitur, precesque horarum, quas in
templis aut domi forisque peragere debent. Quinque ad has preces interdiu, nocturque
accedunt. Primæ orationis tempus est hora antelucana, cum apparere incipit Auar-
na: secunda fit circa meridiem: sexta post meridiem antequam Sol declinare
incipiat: quarta post solis occasum dum stelle apparere incipiunt: quinta de-

Denique prima noctis vigilia, seu tertia noctis parte, que licita est, inquit Ben-Sidi Aali usque ad mediam noctem, quo tempore exanfacto illicita omnino est. His ergo precise homines adeo vult intenti, ut nemini illas absque peccato transgredi licet, imo ait Ben-Sidi Aali, si quis in maximo fuerit delectus, sciatque orationis tempore instare, si potest, orationis legem complere debet; ac mulier, inquit, dum parturit, non est ab hac lege immunis, sed infantis caput aliquo in loco reclinare debet, et statutum orationis tempus adimplere, quod in hac re certum omnino est.

Leges orationis
veritas.

Oratores autem omnes statim atque orationis tempus instare advertunt, a via parum remoti se laxant, si aqua adsit, alioquin sexa leviter effusa se laxare simulant, et illinc non discedunt donec orationem compleantur. Precipitur etiam in pauperes ac pupillos elemosine exortio, qui vero adeo servi sunt fortuna, ut pauperibus largiri nequeant. Herodochij infernitae, et in publicis viis sternerendis laborem inferre sementur, quoniam se Deo satisfacere hoc modo arbitrantur. Item Ramadhani ieiunium observare, quod triginta diebus constat; ieiunium vero incipiunt ab Auxora usque ad Solis occasum, donec sexto noctem advenisse, astraque apparere cognoscant, tunc enim oratione sexta mensis se apponunt, et quibuslibet cibis vescuntur, nullo autem modo a carnibus aut alijs se abstinent cibis, excepto vino, quod ieiunij tempore omnino est interdictum, quoniam in transgressores verere animadvertunt. Et licet inter vii non volum a cibo vel potu abstineant, noctem tamen totam in epulis ac sabbulis et crapulis usque ad Auxoram consumunt, tabernis enim, Ramadhani tempore, nocte cuique patent, quam cum cantibus ac strepitu, non aliter ac bacchanalibus diebus insomnem transigunt.

Moham.
meto.
rum ieiunij
leges ac
veritas.

In ieiunio
com
munitio
nes.

Cuiuslibet eorum etiam, velut vultem in vita, Meccensis semper atque Medinensis visitatio veneratione commendatur, de qua quoniam supra capite viximo satis dictum est, nihil hic subiungemus.

Precipitur etiam delectatio ac pugna contra vix fidei hostes: Mohamedes enim inquit Author idem, in mandatis habuit, ut non amplius Christi exemplo, humilitate, precibus, uasationibus, ac monitis ad legem observacionem homines induceret, sed se ad bellis fidei resistentes iraderet, et tanquam Divina iustitia vindicta vicarius ipse in transgressores animadverteret, pertinaces ac perfidos pro tanto scelere ulticeretur, obtemperantem

Belli
leges.

Mohamedes
bello
non
pace
legem
condidit

ribus vero, et utro huius legi videntibus innumeras feminas pulcherrimas, voluptates copiosissimas, flumina multa lacte et melle scatentia, paradisos septem bonis omnibus affluentem pollicentur. Immo prescriptum est illis, teste Ben-Sidi Aali, ut si proprio sanguine Principi operam ferre nequeant, sua valem pecunia ac bonis ei succurrere debeantur. Siquis proponunt, ut quis ipsorum in bello moriantur, statim in celum exolaturum: propterea certatim quilibet laborem aggredi ac omnia ad necem pericula subire non dubitant. Hac re causa volent apostatis, qui ad Moslemannicam transierunt professionem, sagittam exalere, quam digitus, ~~Dei unitatem~~ index rursus exectus sustentat; sagitta quidem bellum aduersus fidei eius hostes denotat: unicus autem digitus, Dei unitatem contra Christianos, qui sanctissimae Trinitatis personas veracissime occidunt, indicat. Demum

Lotio triplex.

lotio corporalis aqua naturali, quae triplex est apud illos, prima enim et quotidiana ante horarias preces, quae legalis est apud ipsos, et qua sese tribus capitibus lavat Ben-Sidi Aali. Ea hoc modo fit, primo denudatis cubito ternis brachijs manum ac brachium dexterum lavant, deinde simili pacto sinistram, postea nasum, aures, faciem deinde totam, collum, capitis vertex, pedes usque ad iuncturas, ut vint denudati, alioquin calcorum extremitates ac superficies, postremo pudenda, deoque salibus se lustrant aquis, preces vero modo obtulerunt. Cum vero has lotiones ad delenda peccata fieri autumant, pro peccatis emundandis, balneis utuntur, ac lotionem totius corporis ad eximium delenda operis esse nudentur.

Lotionis extremae.

Tunica pro peccatis
balneis
nudentur.

Texta demum lotio fit dum alvum aut vesicam exponerint, non enim charta aut linteo utuntur, sed aqua frigida qua pudenda ipsi aut ipsorum mancipia lavant: nefas enim esse ducunt, ut vesimenta illo modo aut urina aut alia re proximè inhonesta fuerint maculata: immo si id accidat, lustratione operis esse opinantur. Vidi Ben-Aali autem duobus capitibus ventris vesicaeque expurgata ostendit modum se abstergendi lavandique, sed quia retatu infusa vunt, et auribus mundis ingrata, illa ut futilia plane omisit. Ad haec demum imagines aut pictae, aut sculptae, omnia fixa, homicidia, rapina, adulteria, caro etiam vultu, vinum, sanguis, morticina, suffocata ac immunda animalia apud ipsos prohibentur.

Post alvum
aut vesicam
exponendam
aqua alibi
betur.

Cap. XVI. De Moslemannorum atque Christianorum funeribus.

Auctor supra citatus postquam de lotionibus, ieiunio, Eleemosinis tractavit.

maceravit, fuisse etiam de cura circa moribundorum curanda, de testamento, exequiisque
 in fine cui libri pluribus agit. Moslemanni igitur statim atque veniunt ve mor-
 bo gravato, Abedum seu Pium aut Santonem accersendum curant, qui ipse in
 fidei veque professione confortet, elegria eis proponat, et aliquid pro opportunitate
 ex Alcorano recitet. Inexim si morbus ingravescat, atque vicinis mortis insta-
 re periculum ventiant loci testamentum faciunt, atque omnia que fuato, rapinamq;
 sunt ablata, creditoribus syngrapha solutionis dato, iuxta leges restituere tenentur, si
 que vero fuato latrociniisque dolore sint usurpata, resciantque cui sint reddenda, ali-
 quam argenti sum publicis edificijs, ut Xenodochijs, Moschis vive Meschitis, balneisq;
 pauperibus etiam ac religiosis vult legant; quin etiam hac de causa multi captivi liber-
 tate donantur, ut ab Aricena factum legitur: alij libros in usum communem testa-
 mento designant: alij denique alia pro libito statuunt. At Isen-Sidi Mali de Mo-
 medis precepto esse ait, ut bonorum sexta pars in usum publicum cedat, Xenodo-
 chijs, atque Meschitis legatur. Qui autem ab intestato moritur, cum ab alijs mor-
 tuis ebuxgari nudentur.

Moha-
meti
mori-
bundi.

Moha-
meto
rum te-
stamenta

Qui vero animarum corporis vinculo sunt soluti, cadavera lavari proxi-
 mi consanguinei curant, et ossibus nates, os, oculi, aureque obturantur: tum
 nrelioribus induuntur vestibus et candidis induijs, albyque capiti sulpanctis imm-
 ponitur, cadavera demum feretro imponuntur, et ad cymetaria, que extra civi-
 tatem sunt, ingenti comitatu efferauntur eo ordine, ut videntes religiosiq; prege-
 ant, post hos reliqua virorum turba confusim, quam requirunt feretrum, quod formi-
 ne ploxantes, mæstaque voce ac lugubri ciulantes subsequuntur, stridulique cla-
 moribus usque ad sepultura comitantur. Ibi vestibus illis quibus ornata ad sepulta-
 ram exant, spoliantur, ac albo linteo ab imo usque ad verticem involvitur, atq;
 facie ad Meridiem versa dextra sequuntur. His peractis multe funduntur
 pro defuncto preces, multæque pauperibus, et idem faciunt, erogantur elemosinæ.

Cadave-
ra la-
vantur

Fune-
bris pom-
pa.

Appeli-
andi mo-
rus.

Porro Christianorū in illis partibus quotquot sunt,
 dum tali in statu versantur, sanctam cumunt Eucharistia, quam confessio precedit
 sacramentalis, deinde aut verbis aut scriptis testamentum conficiunt. Interea
 Sacerdos iam moriturum morere, adhortarique non cessat, ut Christianam re-
 ligionem constantem ore et corde confiteatur, fideique articulos omnes affectuose
 amplectatur, ac denique ad vitam eternam hac spe eum venturum pollicetur.
 Co demum mortuus thura in cubiculo adeseque incenduntur. Deim cadaver albo

Fune-
bris
pompa.

linteris involutum, feretroque ^uimpositum quator ad cimiteria baiuli effertur, illudque plures vixi comitantur, ac multae subsequuntur feminae. Interim proximae consanguineae affinesque plorant, ~~capillos vellunt~~ innexes supra caput faciemque percutunt, vestes dilacerant, capillos vellunt, genas vultumque percutunt, et demum ciuentes horridos ad caelum clamores extollere non cessant. Vixor

Mortuos
deplorat.

Sepelien-
di mos.

Feminae
mortuos
deplorant
etc.

Convivia
funeraria.

etiam videtur discipulos ad feretri latera calamitatem suam deflectere, tulipantia signa explicare, barbam vellere, ac lacrymis geminibusque terram implere. Vixor vero ad sepulchrum ventum est, laicorum corpora, sindone alba involuta, aut etiam vestibus induta, facie ad orientem versa humantur; Sacerdotum vero, Pontificum praefectum corpora vestibus sacerdotalibus induta in vella statuuntur, ac lapide ora sepulchrorum occiduntur. Supra deinde sepulchra thura cremantur, atque funduntur preces. His peractis feminae in gyrum sepulchrum ordine ambiunt, et gemitibus ac lugubribus, stridulisque vocibus de morte amici conqueuntur, querulasque cantilenas in defuncti laudem affinis canent, omnes alias respondentes ad lacrymas excitat. Sacrum ad hoc pro mortuo celebratur, quo peracto omnes sacerdotes, qui ibi interfuerunt, multique Clerici, alij etiam vulgares à defuncti heredibus ad prandium convocantur. Accumbentes autem mem se proximorum consanguineis inter epulas respiciunt, ut pacem ac requiem pro defuncto precantur, morret hortantur, hi vero alta voce, Deus miseretur eius, cuius causa hoc edimus cibos, respondent. Prandio vero finito, mortui heredes vixoribus amicis volantur, ac requiem eidem precantes discedunt.

Cap. XVII. Quaedam vit Moslemannorum de Deo, et Christo, etque Virgine doctrina et opinio.

Moslemanni omnes, Arabes scilicet, Persae, Tatares*, ac Turci unum Deum Omnipotentem creatorem caeli et terrae, sapientissimum, aeternum, atque bonis praemia, malis supplicia tribuentem confitentur atque praedicant: tamen verum Deum qui tribus personis adorari et coli sult, omnino negant, tribusque potissimum argumentis ex Alcorano desumptis ad sanctissimam personarum Trinitatem negandam temere ducuntur. Primo Deus omnipotens est ens simplicissimum, ergo unus, solus ac singularis, si enim trinus esset plures essent, ac proinde non simplex. Cum vero nullam aliam generationem quam carnalem per commixtionem maris et feminae esse noverint, ferendo argumentantur: Deus nullam habuit uxorem, igitur neque liberos. Tertio ex absurdo aliud trahunt argumentum, si plures essent, inde destructio universi sequeretur.

Argumenta
in Alcorano
contra
Christianos.

sequeretur, nam ~~scire~~ ^{scire} populi, (inquunt) et aliqua discordia discrepantiaque inter
 illos oriretur, ac proinde maxima exeat incommoda. Aliud quoque argu-
 mentum Mohammedes ~~scire~~ acutum, scilicet: capite de mulieribus subfi-
 ne addebat, ubi sic, Maxima mater Christi quamquam iusta ac pia esset, femi-
 na tamen erat, ciboque indigebat, igitur Deus esse non potest. Insipiens
 iste atque omnino ignarus beatam Virginem et tertiam Trinitatis perso-
 nam à Christianis coli adoxaque putabat. At hæc argumenta cum axa-
 neorum velis sint rebilioxa, Christianorum mulierculis, et levia ac inania
 dissolvenda relinquimus: neque talia illum mentura habere respondimus.

At verò nos ex ipso Alexandro, etiam insito Mohammede, Divinas Personas, Trini-
 tique Divinitatem, quam acerrimè impugnat, ~~scire~~ ^{scire} compellemus. Ca-
 pite enim de mulieribus, quod Suxat Amresa indigitant paulo ante ^{finem}
 nem ait, profecto Ja (veu Iesus) filius Maxis Misus est Dei, et est verbum
 eius collocatum in ipsa, ac Spiritus de ipso, hoc est de Deo. Et capite de ~~scire~~
 bus, quod Suxato - Loohus vocant, paulo etiam ante finem sic ait: Memento,

Ex Al.
 Alexandro
 Personæ
 et Christi
 tri divini-
 tas demof-
 stratur.

o Iesus fili Maxis beneficii mei ex parte ac matrem tuam, dum te coarctavi,
 Spiritu Sanctitatis, alloquearis enim homines in cunabulis et adultus, et crea-
 bis de luto volatilia, insufflabis enim in luteam formam, et creabis volucres per-
 missu meo; subdit deinde, leprosos mundabis, egros illuminabis, ac denique mor-
 tuos resuscitabis; atque eadem alibi sepe repetit. En quomodo suo se gladio in-
 gulat impostor iste, quomodo duas sanctissimas Trinitatis personas, Verbum
 scilicet atque Spiritum Sanctum agnoscat, quomodo etiam Christum appellat
 Deum, ad quem enim creatio pertinet nisi solum ad ipsum Deum? attamen mi-
 ser iste atque insipiens quod hic acerrimè impugnat, alibi ultro concedit:

Tanta nempe vis veritatis est ac virtus, et eam sepe hostes, etiam ab ipsa ex-
 tortes obtorto velut collo, proferre ac fateri cogantur. Ad hæc etiam verum
 prophetam natum de virgine, vixum non cognoscens, et à Gabriele Angelo annun-
 ciata, capite de familia Amram, quod Suxato Al Amram vocant, ingenue ac
 sponte fatetur. Porro ob talem tantamque Christi dignitatem atque arctam cum
 Deo familiaritatem, quodque propheta insignis, et omni virtutum genere affluens,
 sceleratissimorum ac perditissimorum hominum ludibrijs cum exponere, Dei bonita-
 ti indignum esse putabat, ac proinde cruci affixum, atque mortuum omnino
 negabat. At alium in Christi similitudinem ac formam mutatum, eius

Moha-
 medes
 Christi
 mortem
 negat.

loco à ludæis crucis patibulum atque mortem sustinuisse existimabat. Sic enim
 „capite & mulieribus loquitur; ob turpem illozum, (scilicet ludæorum) vermos-
 „nem (subintellige, supplicio affecimus eos, vel quid simile) in Maximam atq;
 „in Mesiam Iesum filium Mariæ Misum Dei, dum occidere illum gloria-
 „bantur. At vanè non occiderunt eum, neque cruci affixerunt, sed alium in
 „eius speciem atque similitudinem mutatum. Et paulo post, ceteri non occi-
 „derunt, illum, sed Deus ad se eum transtulit, et in die iudicii exit septis suis
 „pro eos (hoc est supra ludæos atque Christianos) similia habet capite & M-
 Annam, ubi & virginis nativitate, annunciatione, atque Christi Domini mi-
 raculis et in celum translatione seu ascensione, facta res mixta tractat. Ob
 hæc Moslemanni omnes tali opprobrio atque infamiae crucem habent, et eam
 miseris Christianos adultos, qui ad Mohametam legem transeunt, sex pedi-
 bus conculcare, sexque conspuere cogant. Cogere vero Christianos impruden-
 tibus atque stupiditatis arguunt qui Christum probra, et crucis ignominia, tur-
 pem, acerbamque mortem perpetuum esse affirmant. His plura iungere
 propterea fuerat et facile, sed ne veteres aliorum nugas effutire, aut infide-
 litem in Christianos opprobria reperere videremur, ea omnia silentio po-
 tius regenda, quam typis vulganda sumus arbitrati, dicendique finem feci-
 mus, exariora molientes.

Crucis
 Christi
 apud
 Moha-
 metanos
 ignominie
 nota.

Finis.

Lo perteneciente à España en la Obra del Kubiente se hallará en el China IV. Part. I.
 y en el V. Parte I. Se pone aquí ~~en~~ esta advertencia, aunque se puso también
 al fin de la Obra dha, para que se halle con mas facilidad, quando se oxiere.

Doctissimis viris D. D. Gabrieli Sionitæ
 et Joanni Esronitæ Maxonitis, de Geogra-
 phiæ Arabica versione Latina,
 deque subjuncto libello: =

Io. Baptistæ du Vallu, Linguarum Orientalium In-
 terpretis gratulatoriū Exasticum.

Quæ miranda suis Natura amplectitur ulnis,
 Vixque hominū, longo tempore, tota patent,
 Hæc breuibus noscenda ultro conceditis horis,
 Dum narrat vasto quidquid in orbe Libex.
 Ergone, consumptis opibus, terraque maxique
 Exandum? utrovis plura Libellus habet.

Summa Privilegij.

Ludovicus Francia et Navarra Rex. Diplomatum suis sanxit ne
 quis præter Gabrielis Sionitæ et Joannis Esronitæ voluntatem
 imprimat librum, cui titulus est Geographia Nubiensis, aut ali-
 bi terrarum impressum in Regnum Gallicum importet, vendere
 habeat. Qui secus facit, confiscatione librorum, et alia gravi pœna
 multabitur. Ut latius patet in literis datis Parisijs An. M.DC.XX.

Handwritten text at the top of the page, partially obscured by bleed-through from the reverse side.

et Joannem **Carmentis** et **Marcentis** de **S. cogno**

plur **Andrea** resposio **Latoris**

deque **subscripto** **libello**:

to **Propheta** **de** **libello** **linguagum** **Carmentis** **et** **Marcentis** **de** **S. cogno**

Handwritten text at the bottom of the page, including a signature and date.

Index rerum, atque urbium principalium in hoc
 Opere contentarum alphabetico ordine digestis.

A

Abadam specula, et ars, pag. — 121.
Abdallah filius Chondadhebe *Historiographus*, pag. — 267.
Abides Castellum — 237.
Abu nasi Alqibani *Historiographus*, pag. — 267.
Acca, scilicet, Ptolomais urbs nobi-
 lis, pag. — 116.
Adamas, ubi reperitur — 32.
Aden portus duorum maxum — 25.
 Eadem est montibus ita cincta, ut dua-
 bus tantum ostijs ad eam pateat ad-
 itus, pag. — 25.
Adhab urbis situs — 44.
Adhab profes moratus in solitudi-
 nibus. 44. Ipsidem urbis actor qui-
 nam sit. *ibidem.*
Adhana urbs. — 125.
Adiabiziani, atque epi urbes. — 208.
Aera libri huius notata pag. — 170.
Aeruarium prodigioso producem
 pices: — 68.
Aethna emulus mons. — 123.
Aeger celeberrimus a Diceru conf-
 ructus. — 267.
Aghena metropolis ac sedes regis
 pag. — 32.

Aghma Taricha situs atque amoenitas
 pag. — 75.
Aghma incolae quales — 75.
Ain seme Balsami regio, Pharanique
 voluptas. — 98 et 99.
Alacsi fluvij origo, cursus, ac of-
 tium. — 193.
Alabiadh fluvij origo, cursus atque
 ostium. — 162.
Alacsi urbs perspicua — 156.
Albanum Graeci inveniunt in circumvic-
 nas partes Asuam — 18.
Albahrassa urbis situs — 43.
Alchabus fluvius — 199.
Alexander Aristotelis suasioni-
bus quos, ac reperit arborem aloes
 pag. — 23.
Alexander magnus iunxit simul
 duo maria — 118.
Alexandria descriptio exacta.
 pag. — 94.
Alexandria candelabrum cele-
 bre. — *ibidem.*
Alexandria aulam ingentem quos
 edificavit. — 96.
Algebal urbes, ac terrarum — 205.
Algerius scilicet, Mesopotamiae limi-
 tes. — 198. et 199.

Index.

<u>Almalec fluvius</u>	204.	<u>ma pellis, ubi nascantur</u>	245.
<u>Almasila urbs</u>	81	<u>Animalia musci, e Tibeti in monte Rahon</u>	
<u>Almonha fluvius</u>	42.	pag.	32.
<u>Ejusdem origo</u>	113.	<u>Ansana urbs antiqua secus Nilum, fertilis,</u>	
<u>Aloës quomodo, et ubi ab Alexandro</u>		et amœna, e qua Pharaos magos evacavit,	
<u>inventæ</u>	23.	pag.	44.
<u>Aloës virtus</u>	24.	<u>Antidotum contra morsus scorpio-</u>	
<u>Aloës e folijs quomodo eliciatur.</u>		num.	84.
pag.	24.	<u>Antidotum contra morsus Serpen-</u>	
<u>Aloës sacrosana omnium optima.</u>		tum.	114.
pag.	23.	<u>Anthachia urbs</u>	125.
<u>Arabij scriptor</u>	148.	<u>Antuba urbs</u>	108.
<u>Arami insula longitudo, salubritas, et</u>		<u>Apostolorum Petri, et Pauli templum</u>	
<u>aquarum copia</u>	33.	et altare magnificentissimum in urbe	
<u>Arcias fluminis origo, cursus, atque of-</u>		Romana	224.
<u>tium</u>	211.	<u>Aque salutare</u>	26.
<u>Amasium mons, e quo in ipso reperun-</u>		<u>Aquarum penuria unde tanta in</u>	
<u>tur planta</u>	82.	partibus Nigorum	7.
<u>Ambarum quid sit, et ubi produca-</u>		<u>Araba Peninsula est Iaman</u>	30
<u>tur.</u>	29.	<u>Arabum lingua antiqua nunc ignota,</u>	
<u>Ammusia civitas metropolitana in</u>		pag.	24.
<u>Regione Maroc.</u>	237	<u>Arac regni magnitudo, ac limites,</u>	
<u>Amel urbs, atque fluvius</u>	206.	pag.	205.
<u>Aratis fluvij osium</u>	155.	<u>Arbor ferrea in medio flumine erecta,</u>	
<u>Arconis iter describitur</u>	225.	e qua precipites dant sese homines	
<u>Andalusie forma, et magnitudo</u>		pag.	120.
pag.	151.	<u>Ardabil regio</u>	207.
<u>Anoëis ampla, atque dives.</u>		<u>Arena colles ignis beneficio in argen-</u>	
pag.	254.	tum convertuntur	37.
<u>Animalia incantata</u>	27	<u>Argenti fodine</u>	144.
<u>Animalia venustissima, atque pretiosissima</u>		<u>Arles non longe ab ostio Rhodani</u>	
		sita	215.

Arma Nigrorum, quae sint... 9.

Armenia, atque ejus urbes... 240

Armenia limites 195

Armenia duplex 144

Armenia minoris descriptio. 202.

Armeniam duo alluunt flumina navigabilia. 242.

Asbahan 125. et 205.

Ascar-mocram ingens civitas,
pag. 123.

Asna-antiqua urbs secus Nilum
pag. 113.

Asraia urbs eae sic dicatur. 244.

Asrachar urbs populosa. 128.

Asrorabad urbs 205.

Asuan urbs emporistica. 117.

Asuan frugibus, atque carnibus mirae
suavitatis abundat. 118.

Ashel sedes regia duas in urbes divisa
pag. 243.

Ashel incolae ejus Religionis,
pag. 244.

Ashel fluvij cursus ostium, atque
origo. 244.

Atasa urbis situs 66.

Ataberunda 263.

Atraghan urbs. 68.

Atamenti rutorij fodina,
pag. 141.

Aulam Alexandriae ingentem quae
aedificavit. 96.

Auzi fodina diues. 30, et 141.

Auzi arena ubinam inveniatu,
pag. 245.

Auzi copia ubi reperitur. 38.

Azeke portus celebris. 74.

Azeke famine inrupta quomodo se
prostituant. 74.

B

Baal-bac urbs nobilis ad Libani
radices. 147.

Bab-alabud urbs magna cum por-
tu. 240.

Bachuan, atque ejus montes,
pag. 144.

Baghdad, atque ejus situs,
pag. 137.

Baghdad itinera ad Raacam, atque
alias urbes. 144.

Baghdad exacta topographia
pag. 204.

Baghani urbs magna muro cincta,
pag. 86.

Bagharzhar regio, atque ejus ur-
bes. 143.

Bahanec fluvij origo, et cursus,
pag. 68.

Baidha urbs eae sic dicatur,
pag. 128.

Bajona urbs 217.

Bairut seu Beritus urbs,
pag. 117.

Balad civitas perspicua... 204.
Balch urbs, atque ejus territorium
 pag. . . . . 138. et 240.
Barca urbs . . . . . 42.
Barca terra ad quid utilis... 92.
Barcelona urbs . . . . . 249.
Bardhaa urbs maris Armeniæ,
 pag. . . . . 240.
Bardiunus seu Balduinus quo loco
 sit demersus . . . . . 102.
Basra urbs . . . . . 203.
Begjaya Metropolis . . . . . 82.
Belqis uxor Salomonis oriunda è
 Saba . . . . . 26.
Benezet urbs, atque ejus lacus,
 pag. . . . . 83.
Bergian, atq. ejus limites . . 262.
Bexuan, atque ejus locus... 444.
Berub portus Sinarum celebris
 pag. . . . . 64.
Beyllus ubi repertus maximus
 pag. . . . . 32.
Beth-Idem, atque ejus templum exactè
 descriptum . . . . . 115.
Bexona incolarum cibi horrendi,
 pag. . . . . 22.
Bochara urbs . . . 141, et 240.
Boogiana civitas . . . . . 463.
Bona, quo anno expugnata . . 88.
Boram montes asperissimi . . 144.
Boves sepulti . . . . . 63.

Bresillum ubi nascantur . . . . 33.
Brundisium . . . . . 228.
Bubali sine caudis . . . . . 33.

C.

Cacala urbs serice, ac vestibus cacaliciis
 celebris . . . . . 68.
Cacyle, seu Caudamomi planta. 65.
Cadesia urbs . . . . . 120.
Casarea . . . . . 116.
Casartutha urbs amœna . . . 204.
Casia metropolis . . . . . 86.
Cais urbs antiqua . . . . . 44.
Caitaphora Emporium . . . 64.
Calaa urbs celebris . . . . . 84.
Chalcantium copiosum in insulam
Cypro . . . . . 194.
Calla insula camifera . . . 34.
Calham incolæ capitea habent bellu-
 na . . . . . 74.
Calat-Idub urbs . . . . . 159.
Caleres Emporium . . . . . 38.
Camifera ubi repertus . . . 34.
Camifera, quo pacto ex arboribus
 elucatur . . . . . 35.
Camifera patula umbra . . . 34.
Canes rubri feras dilacerantes,
 pag. . . . . 28.
Capad rex urbes quatuor edificavit
 in Chozar . . . . . 242.
Capua urbs . . . . . 227.
Casantia . . . . . 244.

Carcaddani descriptio cum miraculo. . . . . 33.

Carcassona . . . . . 219.

Carcena insula a Rogerio expugnata . . . . . 90.

Carina Rubri maris, quomodo fabricentur. . . . . 108.

Cartagena, urbs vetusta. 161.

Cauan India portus. . . 139.

Casan urbs. . . . . 102.

Casnia celeberrima Indorum civitas . . . . . 65.

Cataractarum Nili causa, pag . . . . . 112.

Caudata gens in insula Nama-
neg. . . . . 70.

Chacuni mons celeberrimus. . . 24.

Chalesa in Sicilia sedes erat Mosse-
manorum. . . . . 170.

Chamdam fluvius maximus. . 70.
In huius arbor ferrea alveo. . 70.

Chanecu portus Sinarum cele-
berrimus. . . . . 35.

Carchia terra conspicua. . . 145.

Carchia incolarum cibus quif-
nam. . . . . 146.

Chasaram insulam gens incolit pro-
digiosa. . . . . 91.

Chorasani atque eius termini.
pag. . . . . 205 et 210.

Chorasani seu Gionojana. 137.

Churegian, atque eius urbes. 137, y 207.

Cocchia mons circum dicitur, et
Magg. . . . . 247.

Colia castelli situs. . . 160.
Huius fastigium cui reperari non
possit . . . . . 248.

Columna incrementi Nili in-
dex. . . . . 98.

Coma insula immensa magnitu-
dine. 31

Cypri insula Regi molles, ac lasci-
vi viri servunt. . . . 31.

Constantinopolis descriptio. . 235.

Constantinopolitana facti lati-
tudo 26

Corinthi situs. . . . . 191.

Cornu Carcaddani index veneni,
pag . . . . . 33.

Corpora Apostolorum Petri et Pauli
ubi sunt. . . . . 224.

Cosantina nobilis urbs urbi fluvio
cincta . . . . . 83.

Cotis fodina . . . . . 109.

Cyena urbs a quo condita. . . 142.

Cyennauis sedes regia. . . . 65.

Creta insula, atque eius magnitudo,
pag 192

Cuhetan atque eius urbes. . . 208

Cursus mensura est centum millium
passuum . . . . . 166.

Cusa urbs Nubiae 17

Cuts urbs reus Nilum. 42.

Cypri descriptio. . . . . 194.

D.

- Dairua regio, atq. vrb. . . . 207.
Damanil vrb. secus Nilum . . . 42.
Damasci. vrbis situs, ac laudes . . . 116.
Damascenum mari ab Alexandro
 cum tenebroso iunctum . . . 148.
Damasceni mari longitudo, ac latitudo
 pag. . . . 166.
Danuvij origo . . . 222.
Daxaa vrb. secus amnem Segelmas-
 sa . . . 73.
Daxam mons, cuius longitudo, et
 pag. . . . 93.
Dhafar metropolis . . . 52.
Dogial fluvij cursus . . . 200.
Domicilium movens risum omnibus
 ad se accedentibus . . . 144.
Durius fluvius . . . 213.

E.

- Ebro, seu Ibei origo cursus, atque of-
 tium . . . 159.
Echmim vrb. nobilis . . . 42.
Effigies humana reperita in cornibus
 Carcaddani . . . 33.
Elba insula magnitudo . . . 168.
Emajil vrb. amœna . . . 58.
Euphratis origo, atque ostium . . . 197.

F.

- Faxab civitas in turcomania . . . 211.
Fas metropolis duabets constat m. 11.
 vrbibus . . . 78.
Ferisodino celebres in montibus
Kabel . . . 66.
Fuabuz vrb. populosa . . . 58.
Flumen quod secat Ethiopiam
 cui non sit Nilus . . . 49.
Fodine smaragdi ubi sunt . . . 18.
Fons orationis tempore tantum-
 modo fluens . . . 173.
Fornicatio, permittitur apud subdi-
 tos Balabere, non adulterium . . . 64.
Fostat quoniam sic vrb. et cui via di-
 catu . . . 97.
 Quidam exacta descriptio . . . ibid. et 98.
Fretum calabriæ navibus infastum . 172.
Fruges nulla recentes in partibus Nigro-
 rum proter dactylos . . . 9.
Fumentum spatio dieum 40. ad ma-
 tunitatem perducitur . . . 158.

G.

- Gembaha principalior vrb. Ætio-
 pia . . . 19.
Gens prodigijsa . . . 71.
Geneva vrb. . . . 221.
Genua vrb. . . . 223.
Ghaghani vrb. . . . 212.

<u>Ghammas</u> fluvij origo, cursus acque ostium	214.
<u>Ghana</u> urbs regia, populosa, et empo- stica.	10.
<u>Ghana</u> rex trahit originem à Mohame- dis proavis	10.
<u>Ghana</u> regis iustitia singularis	11.
idem rex bis equitat in die	ibid.
<u>Ghana</u> regem procedunt Elephantes, et Camelo pardales	ibid.
<u>Ghaux</u> insula frugifera	78.
<u>Giarda</u> mons asperissimus	247.
intus hunc montem aditus apertus ad urbem in eius cacumine po- sitam	ibid.
<u>Gigel</u> urbs duo habet portus	84.
<u>Gihani</u> . Scriptor	33.
<u>Gihan</u> sive Gehon fluvij origo, cur- sus, et ostium	196.
<u>Gihonis</u> fluminis origo	138.
<u>Gihon</u> omnium fluminum maxi- mum	138.
<u>Gihonis</u> longitudo	212.
<u>Gihonis</u> in alveum se conerant plura flumina	138.
<u>Gil</u> regio atque ejus urbes	140.
<u>Gilon</u> urbs venusta	200.
<u>Giōdda</u> urbs, Mesce portus	45.
<u>Giōnuan</u> urbs amoena	49.
<u>Giōnuan</u> incolae miscellanei	ibid.

Giōzion urbs 208

Gixoft urbs 129

Giura mons . . . . . 221.

H

Habascia seu Ethiopia descrip-
tio . . . . . 14.

Habzan urbs qua gens culta . . . . . 25.

Hadramut terra celebris . . . . . 26.

Halep, seu Aleppus impium . . . . . 196.

Hamad urbs ingens . . . . . 205.

Hasan - Ben - Almonder, auctor re-
rum memorabilium . . . . . 20.

Havaa quis sit, atque cur sic dica-
tur . . . . . 73.

Hemts civitas antiqua . . . . . 198.

Heraclia civitas . . . . . 260.

Holvan metropolis . . . . . 260.

Homines mulieribus similes . . . . . 74.

Homines prodigiose forme belluarum
mores viventes . . . . . ibid.

Hormoz seu Hormus . . . . . 129.

Hōmoz regis olim nunc Haurz voca-
tur . . . . . 129.

Hosain filij Rali sepulcrum fre-
quens . . . . . 204.

Huelva urbs . . . . . 155.

Hyacinthi fodina . . . . . 31.

Hyacinthi peninsula . . . . . 146.

Iherosolima atque eius templi topographia . . . . . 111, et 112.

I

Jathreb seu Medina et Medinat Alnabi 45

Inter Jathreb, et Mecca quanta sit distantia . . . . . 45.

à Jathreb ad Meccam diversa pacem itinera . . . . . 46.

Eduntum urbs . . . . . 229.

Imagines in templo Iherosolimitano . . . . . 112.

Incantata animalia . . . . . 27.

Incestuosi impuniti . . . . . 64.

Incola primi, ac secundi climatis cui sint nigri, cispaeque comae . . . . . 7.

Incola Berisae rapiunt incolas Sarnem ac divendunt 8

India reges fornicationem, ac vinum permittunt . . . . . 32.

Indi non multum contristantur in funebus . . . . . 64.

Indi cui se sponte dejiciant in flumen . . . . . 70.

Indorum aequitas, atque iustitia . . . . . 63.

Indorum mortui comburantur . . . . . 63.

Indorum regum funebus pompa per urbem 63

Indorum publica fides . . . . . 63.

Insula viridis à quo, et quo tempore

expugnata . . . . . 154.

Iter ab Alcaio ad Ferris 100

Iter per Nilum à Mersa ad Asuan . . . . . 99.

Iter novum à Mersa ad Bahraja 106

Iter à Sohar ad Albakraim periculo-

simum . . . . . 54.

Iter ab urbe Damasco ad Medinam . . . . . 119.

Iter maximum ab octo consobrinis

susceptum . . . . . 156.

Iter confectum iussu regis Perae usque

ad Soz & Magoz . . . . . 267.

Iter ab Alcaio ad Medinam, et Mec-

cam . . . . . 107.

Itinera diversa ex Mersa, seu Al-

caio ad varias urbes . 100, et 101, et

102, et 103.

K

Kabel urbs edificijs clara 66

Kabel montes aromaticarum plantarum feraces . . . . . 66.

Kabum Emporium . . . . . 129.

Kaimac terra, atq. eius limites 213

Kalhe Indorum fluvius, in quem se dejiciunt Sirenes . . . . . 69.

Kambaia Emporium ditissimum 60

Karcb urbs 206

Karmania atque eius urbes . . . . . 229.

Kauzha urbs populosa emporica . . . . . 13.

Hujus urbis incolarum portus . . . . . Ibidem.

Kauzhitanaum mulierum vestibus. ibid.

Kelcayan terra brevis illi ferax . . . 63
 Kucu celebrior Nigorum Metropolis, ac
 sedes regia . . . . . 43.

Kucu non armis, et milibus potens . . . 13.

Kucutanorum vestibus, et equitatu
 pag. 13

Kusa urbs . . . . . 120.

L

Lacus calidus agionis salutis . . . . 26.

Lamlemicola notam inuicem suis infan-
 ribus . . . . . 8.

Lama quis et cui sic dictus . . . . . 73.

Lapis mirabilis contra scorpionum mor-
 sus 118

Lasaa urbs . . . . . 26.

Lasepitiūm crescit prope urbem Sa-
 ra . . . . . 134.

Later ex aëre trīginta ponderis libra-
 rum . . . . . 10.

Labla urbs, atque eius fluvius 155

Lazuid vulgo Lazuli vrbem inue-
 niatur . . . . . 245.

Leionis iter describitur 248

Lempicada península . . . . . 173.

Liozum serpentinum, quale, et quam
 afferat utilitatem . . . . . 14.

Lyon urbs provincie 252

Lorana urbs . . . . . 224.

M

Magoꝝ incolarum status acque
 forma . . . . . 249.

Maghem urbs populosa . . . . . 25.

Maiafarcgin Armenie urbs . . 239, et
 244.

Maied insula maxima, ac fertilis,
 pag. 36

Maied est navibus Sinensium refu-
 giūm tutum . . . . . 37.

Mayorca insula . . . . . 166.

Malaga urbs matum 165

Malai insula in magnitudine,
 ac fertilitate . . . . . 37.

Malattia urbs fortis . . . . . 197.

Malai et Dau urbs culta à iudeis
 pag. . . . . 8.

Malta insula 170

Mambeg urbs . . . . . 190.

Mandab mons manifestus 20

Mons iste aditum naviculis interclu-
 dit 23

Mans, que Memphis est . . . . . 98.

Mansua urbs magna . . . . . 57.

Maracor urbem, quis condidit . . 16.

Mare Kaimakitaram furens expellit
 aërem infectum . . . . . 214.

Mare rubrum plenum brevibus, ac
 siccibus . . . . . 20.

Maus Sin terminū, acque longitu-
 do . . . . . 3.

Mareb olim Saba uxoris Salomonis vrbis.	26.	pag.	27.
Juces Salomonis, et uxoris sue hac in vabe	52.	Mertola	155.
Mareb vrbis celebre propugnaculum. pag.	52.	Mercatores ad insulas maris tenebrosi se conferentes in arboribus quiescunt.	213.
Incolarum ejus vrbis summissio su- bita.	ibidem.	Mesopotamiae limites	198.
Margaritharum expiscatio luculenta in insula Saranda	28.	Messina vrbis cum celebri portu.	171.
Mascat vrbis de terra Oman.	33.	Mezemma vrbis.	130.
Massa aquarum Locman subacta non eget fermento	266.	Minias fluvius	215.
Misissis vrbis situs	196.	Minorca insula.	166.
Mathan vrbis regia.	15.	Moccattam monti mixta longitudinis, pag.	44.
hujus vrbis regis Sagittarum ut pluri- mum sunt nudae.	15.	Moltan vrbis nobilis munitissimus in- structa turribus.	58.
Mausel vrbis celebris; atque ejus territo- ria.	200.	Moltan prope quando elephantos con- scendat	58.
Maurus fructus raris, et species ejus.	28.	Montana vrbis, atque ejus situs.	28.
Mecca Arabia felix centaurum.	30.	Monti arabum naues	28.
Mecca diversa vitinea.	45. et 46. et 50.	Monti ignivomus prope insulam Figia	29.
Medina situs	46.	Monti Rahon animalibus musci, ac zi- bethi, plantis aromaticis, et gemma- rum speciebus dives.	32.
Medina dactyla ceteris crassioribus.	ibid.	Monti Mosi fertilis, et cui vitae apel- letur	449.
Medina incolae dactylis tantum ves- cuntur.	46.	Monti ignivomus Etnae emulus.	123.
Mehran fluvius celebris.	57.	Monti subterraneus ut Paucisypus.	25.
Meli insula peperis	64.	Mortui indorum comburentur.	63.
Melilla vrbis	149.	Moselle Fluvius aromaticum.	65.
Melinda situs	27.	Moses filius Noe Andalusiam expugnavit.	145.
Melinda incolae ferrum exercent. ibid.		Moslemannorum limites, quo perve- niant	18.
Menhaz fluvius, atque ejus plantae ac pices.	145.	Mulieres iudicant, et causas discer- num.	
Mesbat thaus vrbis summissio profert,			

numm.	34.
Musides Emporium	66
Musis metropolis seu	164
Musci animalia	144.
Muscus præstantissimus ubinam.	244.

N

Nahroa urbs regia, atque emporica,	
pag.	62.
Nahroa regem mulieres comitan-	
tur.	62.
Nahroa rex appellatur rex regum. ibid.	
Nahroa incolarum cibus.	63.
Nairabur urbs.	135
Nana emporium.	64.
Nantes Britannia emporium.	230
Naves clavio ferreo affixis cui non pos-	
sint prope montem Mandab transire,	
pag.	23 et 28.
Naves uno tantum ligno confectæ ho-	
minum capaces.	130
Navis Noë, quo loco quæverit.	202
Naulus exigitur à Peregrinis adveni-	
tibus Giaddam.	44.
Naulus predictus tribuitur Domino	
Meccha.	45.
Nausia insula in Cusate.	199.
Nigri tempore æstus quem in locum	
se recipiant.	9.
Nigorum regiones fere omnes ad flu-	

mina sua.	7.
Nigorum ornatus, et cibus.	9.
Nigorum aera que.	9.
Nigorum ædificia ex luto.	ibid.
Nigorum vina ex millio confecta	
ibid.	
Nigorum ac Nuborum naves cui	
ad Ægyptum usque ~~sulcare~~ sulcare	
Nilum non possint.	17.
Nili duo, et quorsum tendant.	15.
Nili origo.	16
Nili longitudo.	97
Niliaci incrementum examen.	98.
Nili iuxta ripas, quæ animalia repe-	
riantur.	9
Nisibin urbs scorpionibus affic-	
ta.	204
Nisai fodina.	403.
Normania, atq. ejus limites.	252.
Nubia metropolis à qua incolæ, ac re-	
gno ipsa nomen desumpserunt.	15.
Nubia atque ejus immensa longitu-	
do.	17.
Nul. urbs.	74.
Nuseman rex quas quotque urbes	
condidit.	242
Nuseman totius ægyptus exivit. ibid.	

O

Obelisci duo Alexandria.	93.
Obeliscorum caracteris interpre-	
tatio.	96

Obeliscos quis exciderit, et exereit pag.	96.
Obolla urbi.	124.
Odheos incolae prodigijsi.	248.
Oman regio.	33.
Oxleane.	258.

P

Palermi, seu Panormi urbis descriptio tio.	170.
Papa dignitate omnes reges excellit. 225.	
Papa regia sedes.	ibid.
Peloponnesij peninsula descriptio. 191.	
Persici maris terminus, urbesque secus illud.	117.
Persia urbes, ac limites.	124.
Persicus sinus, atque ejus terminus, et lon- gitudo.	3. et 4.
Pisceum mare cui sic dicatur.	64.
Piperis folia bonos protegent à vento- rum pluviaeque injuria.	64.
Pisa urbi.	223.
Pisces prodigijsi ad libidinem exci- tantes.	68.
Pisces colorati in fluvis Almasis. 84.	
Pisces vim scincorum habentes. 117, et 146.	

O

Pisces latè varicoloris suncos effica- tores.	247.
Pisciculi in urbe Sydone libidinem provocantes.	117.

Pompelona.	218.
Pontifici sinus limites.	5.
Pontifici maris oris, ac longitudo. 259.	
Prosepe sacrum Domini.	115.
Prodigium naturae.	37.
Puteus Mosi.	109.
Puteus ignivomus.	V. 67, et 35.
Pyrenneus mons.	217.

R

Rabda urbs vineis abundans fontibusque pag.	43.
Raca insula, quae volucrum insula etiam dicitur.	92.
In hac insula sunt fructus quidam con- tra venena.	72.
Racca metropolis.	197.
Rarieb insula quae sit.	28.
Raneb incolae, atque fruges, eorum colo- ris.	ibid.
Ras-alaira urbi nascentis innocua fon- tibus.	204.
Rasat urbi in qua Truchis olimaditus nun autem proclusus.	144.
Ratosa civitas.	197.
Ravenna ita descriptum.	225.
Reges uno nomine perpetui.	63.
Regius mulierum comitatus.	62.
Raj-regio.	206.
Regis Comx Ministri nubunt mascu- lis.	34.
Rhegio Calabria urbi.	183.
Rhodani oris.	224.

- Robaihat insula innumera. . . . . 30.
 Principio harum insularum ^{omnis}
 conuexa populum iudicat. . . . . 34.
Robaihat incolarum merces sunt
 Imares . . . . . ibidem
Rogerius Sicilia, quas quot ^{que} ~~quibus~~
 urbes possidebat. . . . . 170.
Rogelio rege scripsit author Ita-
 lis Geographiam istam. . . . . 170.
Rogerius quo anno Fupolim ex-
 panaverit. 88
Rogerius expugnauit insulam
Caconam. . . . . 90.
Roma topographia, ubi multa
 mira. . . . . 224.
Roma sedes inter ceteras maxima. . . . . 223.
Roma ambitus. . . . . 224.
Romanorum ora, cui sic dicatur. . . . . ibidem.
Rothomagus urbs. . . . . 252.
Rubri maris termini, longitudo, ^{et} ~~et~~
 atque profunditas. . . . . ibid.
Rubri maris denominatio. . . . . ibid.
Rubrum mare syrtibus frequens. . . . . 108.
Rusia atque eius urbes. . . . . 262.
S
Saba urbs. 26
Saba Agger . . . . . ibid.
Saba urbes, ac taxatoria . . . . . 142.
Sabra urbs celebris unde sic
 dicta. . . . . 149.
Saghariani fluij orijs . . . . . 142.
Sahab insula cui ita apellatur. . . . . 37.
Hugus insula colles arena inax-
 oentem convertuntur. . . . . ibid.
Saida seu Sidon urbs. . . . . 147.
Sails insula. . . . . 38.
Salis urbi incolivoca. . . . . ibid.
 Hac in urbe cuius maxima vis. . . . . ibid.
Salis ammoniaci optimi fodina
 diuites. . . . . 142.
Sala antiqua et nova. . . . . 77.
Sala ritus, portus, ac flumen. . . . . ibidem.
Salerno urbs. . . . . 227.
Salina celebris et unica in Muria. . . . . 7.
Salomonem mesa ubi nansit inven-
 ra. . . . . 152.
Saltis insula longitudo. . . . . 155.
Samaritanorum urbs. . . . . 240.
Samaritanorum terra atque eius urbes. . . . . 266.
Samaritanorum symbolum. . . . . 46.
Sameri insula a Judis culca
 cui ita dicatur. . . . . 43.
Sania emporium perpetua gau-
 de temperie. . . . . 25.
Sancan urbs. . . . . 45.
Sandifular Sinaum ortium. . . . . 37.
Sandus emporium. . . . . 59.
Sandus incolarum vivendi ratio. . . . . 59.

index

<u>Sanf</u> insula	33	<u>Saul</u> oppidum populosum, atque mescibus abundans	42
<u>Sanf</u> incolae nullum uigulant ani- matum	ibid.	<u>Sawona</u> urbs	223
<u>Sanguis</u> piscis uictus	214	<u>Scandarona</u> , seu <u>Alexandretta</u> portus	195
<u>Saranda</u> insula expiscatione mar- garitarum nobilis	28	<u>Scias</u> regionis terricola, urbes, ac limites	142
<u>Saxanilib</u> insula auro, et gemmis opulentissima	31	<u>Sciocis</u> seu <u>Raqelis</u> patria quoniam	140
<u>Saxandib</u> Dominus studet equita- ri, ac bono regimini	32	<u>Seiaz</u> metropolis	125
<u>Saxandib</u> rex quot habeat consi- liarios, et cuius secta	ibid.	<u>Scorpionis</u> lactiferi prodigiose magnitudinis	17. 8, et 204
<u>Saxandib</u> Dominus omnes Reges la- pillorum copia excellit	32	<u>Scorpiones</u> flavi colores	123
<u>Saxandib</u> Dominus uinum ex Parthia deferendum curat	32	<u>Sedes</u> ecclesiastica, quatuor prin- cipaliores	223
<u>Saxandib</u> uex fornicationem in- terdicat	32	<u>Segelmasa</u> urbs emporica, et amena	74
<u>Saxandib</u> planta aromatica	32	<u>Segelmasse</u> armis per campo diffunditur Nili instar	ibid.
<u>Saxandib</u> uariae urbes	32	<u>Segestan</u> limites, ac urbes	133. et 136.
<u>Saxagosta</u> ciuitas, atque fluij origo	139	<u>Seggis</u> situs	164
<u>Saxchas</u> ciuitas	133	<u>Sepporia</u>	248
<u>Sardinia</u> magnitudo, et qualitas	167	<u>Seiasa</u> insula puteus ignis uolans	67
<u>Sarus</u> Metropolis	203	<u>Sella</u> emporium	ibid.
<u>Sausan</u> urbs placida	58	<u>Sella</u> incoble quales	7
<u>Saraba</u> , seu <u>Sarua</u> urbs ac ejus moenia	160	<u>Sendabue</u> emporium	64
<u>Sarus</u> fluius	136	<u>Septa</u> montis longitudo	217

<u>Saul</u> oppidum populosum, atque mescibus abundans	42
<u>Sawona</u> urbs	223
<u>Scandarona</u> , seu <u>Alexandretta</u> portus	195
<u>Scias</u> regionis terricola, urbes, ac limites	142
<u>Sciocis</u> seu <u>Raqelis</u> patria quoniam	140
<u>Seiaz</u> metropolis	125
<u>Scorpionis</u> lactiferi prodigiose magnitudinis	17. 8, et 204
<u>Scorpiones</u> flavi colores	123
<u>Sedes</u> ecclesiastica, quatuor prin- cipaliores	223
<u>Segelmasa</u> urbs emporica, et amena	74
<u>Segelmasse</u> armis per campo diffunditur Nili instar	ibid.
<u>Segestan</u> limites, ac urbes	133. et 136.
<u>Seggis</u> situs	164
<u>Sepporia</u>	248
<u>Seiasa</u> insula puteus ignis uolans	67
<u>Sella</u> emporium	ibid.
<u>Sella</u> incoble quales	7
<u>Sendabue</u> emporium	64
<u>Septa</u> montis longitudo	217
<u>Septem</u> dormientium spelunca et falsa Hispanorum opinio	235
<u>Sepulchrum</u> Abrahae, Isaac, et Ia- cob. ubinam	115
<u>Sepulchrum</u> Rachelis ubinam	ibid.
<u>Sepulchrum</u> Tali ubinam	120

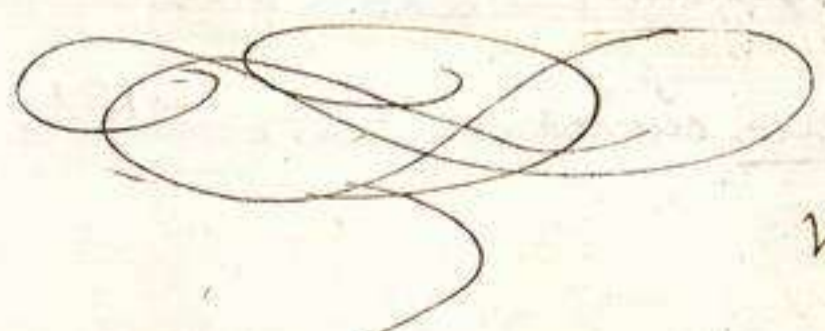
<u>Serpentium</u> terra - - - - -	17
<u>Serpentes</u> maximè, et solo aspectu necantes - - - - -	47.
<u>Serpentini</u> ligni virtus	44
<u>Serram</u> urbs - - - - -	46.
<u>Sicilia</u> insula - - - - -	170.
<u>Simianum</u> insula à simijs tan- tum habitata - - - - -	29.
<u>Simulacrum</u> antiquum - - - - -	46.
<u>Sin</u> atque ejus ostia - - - - -	37.
<u>Sinenses</u> in flumen Kalbe ex- piatâ - - - - -	69.
<u>Siracusa</u> atque ejus celebres por- tus - - - - -	172.
<u>Siravan</u> - - - - -	206
<u>Sirojan</u> metropolis - - - - -	129.
<u>Smaragdi</u> fodina - - - - -	18, et 38.
<u>Socrota</u> insula, olivæ copia tellu- risque fertilitate celebris - - - - -	23.
<u>Socrota</u> incolæ, quo pacto in Chri- stiani - - - - -	23.
<u>Sodoma</u> lacus originem unde ha- beat - - - - -	144.
<u>Sofala</u> , atque ejus urbes - - - - -	30.
<u>Sofala</u> aurum præstantissimum - - - - -	ibid.
<u>Sohan</u> urbis antiquissima situs - - - - -	53.
<u>Solitudo</u> omnium amplissima pro- pe Persiam - - - - -	128.
<u>Sorra</u> civitas - - - - -	134.

<u>Speluncæ</u> septem dormien- tium descriptæ - - - - -	235.
<u>Stationis</u> mensura varia: tunc tæ stationes constant 45. milli- bus passuum: Alia, que magno sive grandes appellamus, pluri- bus: que parva, seu leves paucio- ribus - - - - -	
<u>Status</u> sex in insulis perenni- bus - - - - -	6.
<u>Status</u> duodecim ex auro in lem- pulo Apostolorum Petri, et Pauli - - - - -	224.
<u>Status</u> ventis obsequa - - - - -	118.
<u>Status</u> communitatis - - - - -	37.
<u>Suz</u> urbs, seu Syrus - - - - -	116.
<u>Sus</u> civitas - - - - -	123.
<u>Sutorij</u> arcamentum fodina - - - - -	144.
<u>Syria</u> limites - - - - -	195.

T

<u>Tabaristan</u> maris latitudo ac lon- gitudo - - - - -	243.
<u>Tabaristanici</u> maris, cui aquæ ni- gro - - - - -	ibidem.
<u>Fabriæ</u> , seu Favis metropolis - - - - -	207.
<u>Tacur</u> urbs secus Tyozim - - - - -	499.
<u>Tafliæ</u> urbs - - - - -	239.
<u>Tagus</u> metropolis - - - - -	15.
<u>Tagus</u> incolæ nullius religionis - - - - -	ibid.
<u>Tagus</u> amnis - - - - -	156.

<u>Jahama</u> lacus gratæ et suaveo-	
lantis aquæ	247.
hujus lacus aqua producit pices co-	
loratos	ibidem
<u>Fair</u> urbs, ac portus Persicis navi-	
bis opportunus	58.
<u>Fantabee</u> urbs duodecim ferreis	
clauis portus	143.
<u>Fantabee</u> incolæ idolatras	ibid.
<u>Farentum</u> urbs hinc lacu, inde ma-	
riæ cincta	183.
<u>Farracora</u> muris cincta mar-	
itima	159.
<u>Farracora</u> incolæ de stirpe Hof-	
ni	219.
<u>Faxiffa</u> insula situs	153.
<u>Fehama</u> magnitudo, ac limites	50.
<u>Fehama</u> incolæ qui sint	ibid.
<u>Templum Hierosolymarum</u>	
exacte descriptum	112.
<u>Templum Salomonis</u>	113.
<u>Templum Sion</u>	114.
<u>Templum S. Petri</u>	114.
<u>Templum Bethleem</u> topographia	115.
<u>Templi</u> Apost. Petri et Pauli	224.
<u>Templi</u> ejusdem altare, et statua	
ex auro, et ianua aurea	224.
<u>Fenebraum</u> mare cum Damascæ-	
no iunctum quomodo	148.
<u>Fenez</u> situs	80.
<u>Ferned</u> urbs ad flumen Gi-	
hon	138.
<u>Ferra</u> Barca scabiæ, atque alijs	
morbis utilis	92.
<u>Ferra</u> ambitus	2.
<u>Festudines</u> terrestres ingeniosæ	77.
<u>Fiveas</u> urbs metropolitana	115.
<u>Fiveus</u> annis laminis æneis tec-	
tus	224.
<u>Filamon</u> mons, qui cæsura Ni-	
li impedit	42.
<u>Focharestan</u> urbes, ac limites	139.
<u>Focua</u> sedes regia, atque ipsius	
situs	7.
<u>Focua</u> incolarum cibus, vesti-	
tusque	8.
<u>Focua</u> regis curia, ac milites	ibid.
<u>Foletum</u> Hispania umbilicus	154.
<u>Foletum</u> thronus Præsidium Ro-	
manorum	152.
<u>Folosa</u> nobilis urbs	220.
<u>Fortosa</u> civitas	219.
<u>Fours</u> urbs nobilis	254.
<u>Frapani</u> descriptio, atq. portus	173.
<u>Fripolis</u> , ~~Sic~~ Syia urbs nobi-	
lis atque emporium celebre	118.
<u>Fripolis</u> Barbarorum, à Roge-	
nio expugnata	88.
<u>Farsar</u> flumen navigem	204.
<u>Funis</u> , olim Farsis, situs, et ædificia	87.

 Vachas

V

Vachas regio, atque eius urbes . . . . 140.
Vachsciah fluvij origo, cunctorumque
 omnium . . . . . 138.
Vadi-alchebir, origo, eiusque, et ostium. 162.
Vaharam Emporium celebre . . . . 80.
Vaharam situs, atque ubertas . . . . ibid.
Vahat terra pristinis temporibus flo-
 rentissima . . . . . 18.
Valentia metropolis . . . . . 160.
Vancara insula aurum copia celebris . . . 44.
Vancara magnitudo . . . . . ibid.
Vancara circumdatur Nilò toto
 anni tempore . . . . . ibid.
Vancara mense Augusto aqua Nilì
 obducitur . . . . . 12.
Vancara postquam aqua Nilì re-
 cesserint aurum quæritur . . . . . ibid.
Vas duo urbes . . . . . 120.
Venenum vehementissimum ex
 pice desumptum . . . . . 214.
Venetici sinus limites, ac longitudo . . . 5.
Venetici freti, ac regionum utriusque
 adiacentium descriptio . . . . . 229.
Venetorum insula res . . . . . 234.
Vindis insula, atque eius fluvius . . . 134.
Vindis insula quandonam, et à quo
 capta fuit . . . . . 154.
Vil insula, atque eius situs, et sali-
 na . . . . . 7.

Uma urbs amena . . . . . 222.
Utro fluviales populi qui sint. 145.
Umones ubi capiuntur . . . . . 32.
Volucres rubri coloris belluas
 maxime venantur . . . . . 72.
Urbs incolivoca . . . . . 38.
Urica . . . . . 169.
Uro gustu exatissima . . . . . 49.
Zulcani insula . . . . . 169.
Zulpes aurato peltis . . . . . 245.

Z

Zab duo flumina . . . . . 200.
Zabid Emporium dicuntur . . . . . 24.
Zagharita populi, qua vivendi ratio
 ne vivitur . . . . . 44.
Zagharita cursus velocitate certus
 Nilis antecellunt . . . . . ibid.
Zalegh Emporium frequens . . . . . 20.
Zamacher urbs edificijs celebris . . . 24.
Zanojan . . . . . 207.
Zaghar mare Sodomæ unde origi-
 nem trahat . . . . . 44.

Finis.

V

Errata sic corrig.

Pag. 3. lin. 27. lege *Abidos* pro *Ande*. pag. 23. l. 17. *limitibus*. p. 26. l. 20. *viginti* superfluum. p. 29. l. 28. *pices*. p. 30. in titulo, *primi*. pag. 33. l. 2. *urbibus*. l. 28. *desertis*. pag. 47. l. 36. *partes*. pag. 50. in margine *Rubro*. p. 55. in margine *intimum*. pag. 59. l. 32. *astipulatus*. p. 62. lin. 33. *laccator*. p. 75. l. 24. *beneficio*. p. 78. l. 9. *meudionale*. p. 89. lin. 30. *Abi*. pag. 93. l. 2. *lutulentam*. p. 137. l. 37. *Chovaxazm*. pag. 120. l. 22. *propugnaculis*. p. 122. l. 40. *quodam*. p. 126. l. 22. *totidem*. p. 130. l. 8. *preterea*. l. 32. *stationes*. pag. 129. l. 44. *decora*, et lin. 25. *milliaibus*. p. 134. l. 19. *A*. p. 132. l. 6. *sinis*. *noisum*. p. 144. l. 19. *hac*. p. 143. l. 47. *regionum*. p. 144. l. 2. *septemationem*. p. 157. l. 19. *comedi*. pag. 172. l. 27. *aut*. pag. 207. (lin. 42 *Ardabil*. pag. 214. l. 3. *abuabe*. et l. 9. *aliquot dierum*. p. 218. l. 36. *Saragosta*. p. 226. l. 29. *itinere*. p. 236. l. 35. *intervallum*. p. 244. linea 24. *ex*. p. 243. l. 13. *Bab-el*. p. 244. l. 17. *reono*. p. 247. l. 4. *ozatissima*. p. 252. l. 15. *urbem*. pag. 260. l. 28. *Atrapezonda*, p. 266. l. 2. *cur*. *surg*, p. 263. l. 36. *ad ipsam*. pag. 268. l. 5. *aliquot*.

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several columns and is mostly obscured by the paper's texture and discoloration.

6

Geography

1775

1775

1775

1775

1775

1775

1775

1775

1775

1775

No. Cape

1775